ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΣΤ'

Τετάρτη 10 Ιουνίου 2020

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 14235, 14236, 14238, 14241, 14242, 14243, 14244, 14245, 14246, 14247, 14249, 14250, 14251, 14253, 14254, 14256, 14257, 14261, 14275, 14280, 14282, 14283, 14284, 14286, 14288, 14292, 14296, 14297, 14298, 14306, 14307, 14308, 14309, 14320, 14321, 14322, 14323, 14324, 14332, 14335

2. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 14297, 14298

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 12 Ιουνίου 2020, σελ. 14239

2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων, με θέμα: «Επέκταση δικτύου φυσικού αερίου στη Βόρεια Εύβοια», σελ. 14235

β) Προς τον Υφυπουργό στον Πρωθυπουργό κ. Στυλιανό Πέτσα, με θέμα: «Στήριξη των τηλεοπτικών σταθμών και μέσων της περιφέρειας», σελ. 14236

γ) Προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, με θέμα: «Νέα περιστατικά ανεπίτρεπτης εκτροπής αστυνομικής βίας», σελ. 14239

δ) Προς τον Υπουργό Υγείας:

i. με θέμα: «Επανεκκίνηση της λειτουργίας παιδοκαρδιοχειρουργικής εντατικής του Νοσοκομείου «Αγία Σοφία»», σελ. 14241

ii. με θέμα «Λειτουργία Κέντρου Υγείας , Αποκατάστασης και Αποθεραπείας Κερατέας», σελ. 14242

iii. με θέμα: « Άμεση η ανάγκη ενίσχυσης των Δομών Υγείας των νησιών για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19», σελ. 14243

ε) Προς τον Υπουργό Τουρισμού, ο οποίος είναι παρών και θα απαντήσει, με θέμα: « Απευθείας ανάθεση κονδυλίου τριάντα δύο εκατομμυρίων ευρώ στη MARKETING GREECE», σελ. 14245

στ) Προς τον Υπουργό Ψηφιακής Διακυβέρνησης, με θέμα: « Άμεση απομάκρυνση κεραίας κινητής τηλεφωνίας στα όρια δήμων Περιστερίου και Ιλίου», σελ. 14248

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων «Αναβάθμιση του σχολείου και άλλες διατάξεις», σελ. 14251 - 14347

2. Αίτηση διενέργειας ονομαστικής ψηφοφορίας, Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς επί της αρχής και επί των άρθρων 5, 9, 50, 68, 70, 73, 82, 96, 97 και 98 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, σελ. 14251

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ., σελ. 14251 - 14276, 14301 - 14307

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ., σελ. 14307 - 14319

ΒΙΤΣΑΣ Δ., σελ. 14376 - 14289

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν., σελ. 14235 - 14250

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 14319 - 14347

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ., σελ. 14289 - 14301

ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 14250 - 14251

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 14308

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 14275, 14282

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 14254

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 14271, 14275

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 14286, 14292

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. , σελ. 14308

ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 14280, 14282, 14283, 14284, 14286, 14288

ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ Β. , σελ. 14284, 14324

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 14235, 14236, 14238, 14241, 14242, 14243, 14244, 14245, 14246, 14247, 14249, 14250

ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 14261, 14275, 14280, 14307, 14321, 14323

ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 14280, 14306, 14321, 14323

ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 14257, 14321

ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. , σελ. 14275, 14280, 14286

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 14320, 14321, 14322, 14323, 14324, 14332, 14335

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 14286, 14292, 14296, 14297, 14298

ΛΙΒΑΝΟΣ Σ. , σελ. 14306, 14307

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 14251, 14253, 14254, 14256, 14257, 14261

ΣΚΟΝΔΡΑ Α. , σελ. 14286

ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. , σελ. 14286

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 14264, 14271, 14275, 14307

ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 14298

ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 14282, 14286, 14308, 14321, 14324

ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 14283, 14284

ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. , σελ. 14309

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 14298

ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 14297

Γ. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 14245, 14247

ΑΡΣΕΝΗΣ Κ. , σελ. 14241, 14248, 14249

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 14235, 14236

ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ Γ. , σελ. 14249, 14250

ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 14247

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 14236, 14238

ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. , σελ. 14235, 14236

ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ Β. , σελ. 14241, 14242, 14243, 14244, 14245
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ε. , σελ. 14239, 14240
ΠΕΤΣΑΣ Σ. , σελ. 14237, 14238
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 14239, 14240, 14241
ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 14243, 14244
ΣΠΙΡΤΖΗΣ Χ. , σελ. 14242, 14243

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Χ. , σελ. 14317
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 14283, 14294
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 14253, 14254, 14283, 14343
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Σ. , σελ. 14259
ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 14313
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 14270, 14271, 14272, 14273
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 14291, 14292
ΒΕΤΤΑ Κ. , σελ. 14324
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. , σελ. 14307
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 14275, 14296
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 14261
ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ Γ. , σελ. 14263
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 14296, 14297
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 14257, 14259, 14341, 14342
ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ Β. , σελ. 14284, 14312, 14313, 14323, 14324
ΔΟΥΝΙΑ Π. , σελ. 14327
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Ά. , σελ. 14309, 14310
ΖΑΧΑΡΑΚΗ Σ. , σελ. 14333
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 14245, 14246, 14277
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 14318
ΚΑΠΠΑΤΟΣ Π. , σελ. 14329
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Ά. , σελ. 14332
ΚΑΣΙΜΑΤΗ Ε. , σελ. 14334, 14335
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 14275, 14290, 14322, 14323
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 14326
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 14315, 14328
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. , σελ. 14338
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 14251, 14277, 14299, 14305, 14306, 14321, 14322, 14323, 14344, 14346
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 14256, 14257
ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. , σελ. 14284, 14285, 14286
ΚΟΥΒΕΛΑΣ Δ. , σελ. 14319
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 14264
ΚΩΤΣΟΣ Γ. , σελ. 14301
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 14288
ΛΙΒΑΝΟΣ Σ. , σελ. 14277
ΛΙΟΥΠΗΣ Α. , σελ. 14315
ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ. , σελ. 14331
ΜΑΡΚΟΥ Κ. , σελ. 14328
ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 14336
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 14266, 14268
ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ Φ. , σελ. 14318
ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ Ξ. , σελ. 14335
ΜΠΙΑΓΚΗΣ Δ. , σελ. 14286
ΜΠΛΟΥΧΟΣ Κ. , σελ. 14295
ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ. , σελ. 14298
ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ Ι. , σελ. 14330
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 14280
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α. , σελ. 14340
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. , σελ. 14310, 14311
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι. , σελ. 14337
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. , σελ. 14277
ΡΑΠΤΗ Ζ. , σελ. 14293
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 14260
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 14314, 14315
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. , σελ. 14292
ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. , σελ. 14339, 14340
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. , σελ. 14289
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. , σελ. 14325
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 14287
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 14302
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 14296, 14297
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 14254, 14256, 14277, 14280, 14282, 14286, 14298, 14306, 14321, 14322, 14323, 14324, 14342, 14346
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 14283
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 14281, 14282, 14283
ΧΑΡΙΤΟΥ Δ. , σελ. 14316
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. , σελ. 14308

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 14277, 14280
ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 14297
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 14242, 14243
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 14313
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 14268
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Δ. , σελ. 14271

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΣΤ'

Τετάρτη 10 Ιουνίου 2020

Αθήνα, σήμερα στις 10 Ιουνίου 2020, ημέρα Τετάρτη και ώρα 9.15' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Με έγγραφό του ο Γενικός Γραμματέας Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων ενημερώνει το Σώμα για τις οκτώ ερωτήσεις που θα συζητηθούν σήμερα.

Η πρώτη με αριθμό 792/5-6-2020 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Γ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Β' Δυτικής Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Μπούρα προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, με θέμα: «Παράταση της κήρυξης της Δημοτικής Ενότητας Μαγούλας του Δήμου Ελευσίνας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης», δεν θα συζητηθεί κατόπιν συνεννοήσεως του Υπουργού και του Βουλευτή.

Στις δύο πρώτες επίκαιρες ερωτήσεις που θα συζητηθούν, θα απαντήσει ο πάντα παρών Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

Προχωρούμε αμέσως στην πρώτη με αριθμό 775/5-6-2020 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ευβοίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Σίμου Κεδίκογλου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων, με θέμα: «Επέκταση δικτύου φυσικού αερίου στη βόρεια Εύβοια».

Κύριε Κεδίκογλου, έχετε τον λόγο.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η επέκταση της παροχής φυσικού αερίου στη βόρεια Εύβοια είναι καθοριστικής σημασίας, τόσο για τη βιωσιμότητα υφιστάμενων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, με υψηλό ενεργειακό κόστος, όσο και για την προσέλκυση νέων επενδύσεων με αντίστοιχες ενεργειακές ανάγκες. Παράλληλα θα μειώσει σημαντικά το κόστος θέρμανσης του πληθυσμού της περιοχής, όπου ο χειμώνας είναι συχνά βαρύς, καθώς και τις περιβαλλοντικές συνέπειες από τη σημερινή καύση ξύλων και άλλων μορφών θέρμανσης.

Παρ' ότι όλοι συμφωνούν για την αναγκαιότητα του έργου και υπάρχει ενδιαφέρον και από τον ιδιωτικό τομέα και έχουν δρομολογηθεί σχετικές αδειοδοτήσεις εξ όσων γνωρίζουμε, η διαδικασία είχε παγώσει. Μαθαίνουμε και για δικαστικές εμπλοκές. Δεδομένου των επιπλέον προβλημάτων που έχει προκαλέσει η κρίση του κορωνοϊού, καθίσταται ακόμα επιτακτικότερη η επείγουσα υλοποίηση του έργου.

Θα θέλαμε να σας ρωτήσουμε, κύριε Υπουργέ, πότε θα ξεκινήσει η επέκταση του δικτύου παροχής φυσικού αερίου στη βόρεια Εύβοια και με ποιες διαδικασίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και για τα καλά σας λόγια προηγουμένως. Η αλήθεια είναι ότι προσπαθώ να είμαι παρών στον κοινοβουλευτικό έλεγχο, τον οποίο τιμώ πολύ.

Κύριε συνάδελφε, η ερώτηση έρχεται μετά από μια συνάντηση που είχαμε στο γραφείο μου και θέλω να ευχαριστήσω όλους τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας της Εύβοιας που ήταν παρόντες στη σχετική συζήτηση, όπως και τον Δήμαρχο του Μαντουδίου, τον κύριο Αντιπεριφερειάρχη, τους εκπροσώπους των εργαζομένων της επιχείρησης «ΤΕΡΝΑ ΛΕΥΚΟΛΙΘΟΙ» στο Μαντούδι Ευβοίας.

Όπως θυμάστε, διαχειριστήκαμε μαζί –πιστεύω με μια σχετική επιτυχία- μια κρίση, όταν δηλαδή η εταιρεία «ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ» βρέθηκε στο ένα σταυροδρόμι ως προς το τι θα αποφασίσει για τη συνέχεια αυτού του εργοστασίου, αλλά και την ανησυχία των εργαζομένων στο εργοστάσιο αυτό ότι θα έμεναν χωρίς δουλειά.

Χάρη στην έγκαιρη και δική σας παρέμβαση και των συναδέλφων σας, αλλά και στην ενεργοποίηση του Υπουργείου Ανάπτυξης οι διαπραγματεύσεις με την εταιρεία ευοδώθηκαν, στην πραγματικότητα διασώζονται αυτές οι θέσεις εργασίας και το εργοστάσιο είναι ήδη σε φάση ανακατασκευής - αναμόρφωσης, ώστε να μπορέσει να γίνει βιώσιμο για τα πολλά επόμενα χρόνια.

Μέσα όμως από τη διαδικασία αυτή, ετέθη ως ένα πολύ μεγάλο ζήτημα βιωσιμότητας του εργοστασίου το θέμα του φυσικού αερίου, το οποίο θέτετε στην ερώτηση αυτή. Για ποιο λόγο; Διότι τώρα η εταιρεία αναγκάζεται και φέρνει το φυσικό αέριο, το οποίο είναι το καύσιμο υλικό για την παραγωγή του λευκόλιθου με LNG, δηλαδή με υγροποιημένο φυσικό αέριο, κάτι το οποίο αυξάνει αισθητά το κόστος κατασκευής, το οποίο θα ήταν εξαιρετικά μειωμένο εάν μπορούσε να έχει παροχή φυσικού αερίου από το δίκτυο.

Και τότε ανακαλύψαμε ότι υπάρχει, πράγματι, αυτή η δικαστική διαμάχη, στην οποία αναφερθήκατε προηγουμένως. Ποια είναι λοιπόν η εικόνα για το δίκτυο φυσικού αερίου για την περιοχή, για να τα βάλουμε σε μια σειρά;

Κάνω εδώ μια παρένθεση. Η ΔΕΔΑ δυστυχώς τα προηγούμενα χρόνια επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ -είναι εντυπωσιακό αυτό, κύριε Πρόεδρε- δεν προχώρησε σχεδόν κανένα έργο πουθενά στην Ελλάδα. Σήμερα στο ΕΣΠΑ οι μεγαλύτεροι αδιάθετοι πόροι, που αν δεν μπορέσουμε να βρούμε λύση για να κάνουμε τις δημοπρα-

τήσεις γρήγορα, θα χαθούν από το ΕΣΠΑ -διότι το επόμενο πρόγραμμα δεν διαθέτει χρήματα για φυσικό αέριο, για έργα φυσικού αερίου- είναι γιατί η ΔΕΔΑ επί εποχής ΣΥΡΙΖΑ -για τους λόγους έχω ακούσει διάφορες ιστορίες- δεν έκανε καμμία δημοπράτηση κανενός έργου φυσικού αερίου πουθενά στην Ελλάδα, είτε μιλάμε για την ανατολική Μακεδονία είτε μιλάμε για την Εύβοια είτε μιλάμε για τη δυτική Μακεδονία. Όλα ήταν στα χαρτιά. Ένας διαγωνισμός δεν είχε γίνει.

Η Κυβέρνησή μας άλλαξε τη διοίκηση της ΔΕΔΑ, έβαλε άξιους ανθρώπους και ήδη έχουν ξεκινήσει όλες οι διαδικασίες. Τον άλλο μήνα ξεκινάει η δημοπράτηση του έργου για τη Χαλκίδα και τη σύνδεση της Χαλκίδας με τον αγωγό φυσικού αερίου. Φυσικά πρώτα θα πρέπει να κατασκευαστεί στη Χαλκίδα και μετά να συνεχιστεί το έργο για τη βόρεια Εύβοια, έργο που είναι ενταγμένο, αλλά οι διαδικασίες δεν έχουν προχωρήσει, ακριβώς για τον λόγο που σας ανέφερα προηγουμένως.

Στη δευτερολογία μου θα σας πω για τη δικαστική διαμάχη και τι πιστεύω ότι μπορεί να γίνει για να επισπευστεί η παροχή φυσικού αερίου τουλάχιστον μέχρι το Μαντούδι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κεδίκογλου, έχετε τον λόγο.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Χαίρομαι για την αρχή της απάντησής σας. Περιμένω την ολοκλήρωση.

Έχω ενημερωθεί και εγώ ότι η περιφέρεια ενέκρινε τα τεύχη δημοπράτησης για το έργο μέχρι τα Ψαχνά. Είναι πολύ σημαντικό αυτό, να ξεκινήσει το συντομότερο δυνατό.

Από εκεί και πέρα, κύριε Υπουργέ, υπάρχει όπως είπατε το επιχειρηματικό ενδιαφέρον για την υφιστάμενη μονάδα, την ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ Λευκόλιθοι, που με το χαμηλότερο ενεργειακό κόστος θα είναι πιο εύκολα βιώσιμη και θα μπορέσουν να ξαναπιάσουν δουλειά αυτοί οι άνθρωποι, για τους οποίους με τη βοήθειά σας υπήρξε πρόνοια και μπορέσαμε να περάσουμε ομαλά μια δύσκολη συνέπεια για την επιχείρηση λόγω του κορωνοϊού.

Μαθαίνω τώρα ότι στη δυτική Μαγνησία και στο Μαντούδι, κατά κύριο λόγο, θα ψάξουν και για άλλα προϊόντα, ακόμα και στα λιπάσματα. Θα διευρύνουν το φάσμα των προϊόντων, άρα θα είναι πολύ πιο εύκολα βιώσιμη η επιχείρηση. Όμως το χαμηλότερο ενεργειακό κόστος θα βοηθήσει να είναι πιο σίγουρες οι δουλειές στο Μαντούδι. Ας μη ξεχνάμε ότι τα δεινά της Εύβοιας ξεκίνησαν από τις περιβόητες κοινωνικοποιήσεις της δεκαετίας του ’80 στα τότε μεταλλεία Σκαλιστήρη στο Μαντούδι και έκτοτε η περιοχή δεν έχει συνέλθει.

Θα ήθελα όμως, κύριε Υπουργέ, το δίκτυο να μη σταματήσει στο Μαντούδι, ίσως γιατί υπάρχει ενδιαφέρον από την επιχείρηση να το πάει μέχρι το Μαντούδι και προσφέρεται να αναλάβει και την κατασκευή. Αυτό ήταν το αντικείμενο της δικαστικής διαμάχης, που πρέπει οπωσδήποτε να επιλυθεί.

Όμως πρέπει να προχωρήσει άλλα από πενήντα, εξήντα χιλιόμετρα βορειότερα, να καλύψει και την περιοχή της Ιστιαίας, γιατί είναι πολύ σημαντικό –με τα προβλήματα που υπάρχουν στην οικονομία μας- να μπορέσουμε να προσελκύσουμε ενεργοβόρες παραγωγικές μονάδες στην περιοχή. Είναι επιτακτική ανάγκη διεύρυνσης της παραγωγικής μας βάσης. Αυτή είναι μια περιοχή, που προσφέρεται για πολλές δραστηριότητες. Αν μπορέσουμε να προσφέρουμε και χαμηλό ενεργειακό κόστος, θα περιμένουμε ένα καλύτερο αύριο ευκολότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας στην ερώτηση του κ. Κεδίκογλου, Βουλευτή Ευβοίας και όχι Κροατίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε, το είχα λησμονήσει να το αναφέρω. Ωραίες είναι οι παραλίες στην Κροατία, οφείλω να ομολογήσω, αλλά στην Εύβοια είναι ακόμα καλύτερες.

Κατ’ αρχάς, εγώ πράγματι έχω αναλάβει μια διαμεσολαβητική προσπάθεια στη δικαστική διαμάχη που είχε ξεκινήσει η ΔΕΔΑ, πριν τη δική μας διακυβέρνηση, με την εταιρεία «ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ», η οποία είχε δηλώσει την πρόθεση μόνη της να κατασκευάσει τον αγωγό φυσικού αερίου μέχρι το Μαντούδι, ακριβώς για να μεταφέρει φυσικό αέριο στο εργοστάσιο ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ Λευκόλιθοι, να κερδίσει από την πτώση του κόστους παραγωγής από το συγκεκριμένο εργοστάσιο, το οποίο τώρα είναι περίπου διπλάσιο λόγω της κρίσης του LNG.

Όταν όμως η «ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ» εξεδήλωσε αυτή της την πρόθεση, η τότε διοίκηση της ΔΕΔΑ πήγε στα δικαστήρια, θεωρώντας ότι πρέπει αυτή να ολοκληρώσει όλο το έργο παροχής φυσικού αερίου στη βόρεια Εύβοια. Αυτό οδήγησε στο εξής οξύμωρο, η μία εταιρεία να θέλει να το χτίσει και να μην την αφήνει το κράτος, δηλαδή η ΔΕΔΑ, η ΔΕΔΑ, με το πρόσχημα ότι θέλει να κάνει όλο το δίκτυο, τελικά να μην κάνει καθόλου δίκτυο στην Εύβοια, ούτε στη βόρεια Εύβοια, ούτε στην κεντρική ούτε πουθενά. Ήταν η μαγεία της εποχής ΣΥΡΙΖΑ. Λοιπόν, η δική μας διακυβέρνηση έχει αλλάξει την πολιτική, η ΔΕΔΑ προτίθεται να λήξει τη δικαστική διαμάχη με τη «ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ», έτσι ώστε να ξεκινήσει η εταιρεία το συντομότερο δυνατό τον αγωγό φυσικού αερίου προς το Μαντούδι, που είναι η δική της πρόθεση, για τον λόγο που ανέφερα ήδη.

Για το αίτημα, τώρα, να πάει και προς την Ιστιαία, για αυτό, όπως καταλαβαίνετε δεν έχει εκδηλώσει τέτοια πρόθεση η εταιρεία. Το συμφέρον της εταιρείας είναι το εργοστάσιο, αυτό την ενδιαφέρει, γι’ αυτό και προσφέρεται να χτίσει τον αγωγό. Σας είπα όμως ότι η ΔΕΔΑ έχει την πρόθεση, αμέσως μετά τη δημοπράτηση που, όπως σωστά αναφέρατε, ετοιμάστηκαν και θα γίνει η δημοπράτηση του έργου τον επόμενο μήνα για την περιοχή της Χαλκίδας, να προχωρήσει και για τη βόρεια Εύβοια και να συμπληρώσει το δίκτυο, πέραν του αγωγού που θα φτιάξει η «ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ». Προφανώς μας ενδιαφέρει η εταιρεία να προχωρήσει γρήγορα για να κερδίσουμε χρόνο, αλλά το πλήρες δίκτυο θα το οικοδομήσει η ΔΕΔΑ κατά τον χρόνο που εκείνη μπορεί, αλλά το βάζουμε σε μία προτεραιότητα.

Ευχαριστώ πολύ για την ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, αγαπητέ κ. Κεγκέρογλου, θα κάνουμε διακοπή για πέντε (5’) λεπτά να έρθει ο Υπουργός στον Πρωθυπουργό κ. Πέτσας. Ζητάω συγγνώμη εκ μέρους του Προεδρείου.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι συνεχίζεται η συνεδρίαση.

Προχωρούμε τώρα στην τρίτη με αριθμό 779/5-6-2020 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ηρακλείου του Κινήματος Αλλαγής κ. Βασίλειου Κεγκέρογλου προς τον Υφυπουργό στον Πρωθυπουργό κ. Στυλιανό Πέτσα, με θέμα: «Στήριξη των τηλεοπτικών σταθμών και μέσων της περιφέρειας».

Κύριε Κεγκέρογλου, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ο ρόλος της περιφερειακής τηλεόρασης είναι γνωστός σε εσάς, σημαντικός, κρίσιμος, αλλά περισσότερο γνωστός στους πολίτες της περιφέρειας, της υπαίθρου. Παρά τη μεγάλη προσφορά του, αντιμετωπίζεται δυσανάλογα από την πολιτεία διαχρονικά. Σήμερα, μπορούμε με βάση την εμπειρία των προηγούμενων μηνών και την προσπάθεια αντιμετώπισης της πανδημίας όχι μόνο να επιβεβαιώσουμε αυτή τη διαχρονική προσφορά της περιφερειακής τηλεόρασης, αλλά να πούμε όλοι μαζί σε όλους τους τόνους ότι έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην αντιμετώπιση της πανδημίας, με την άμεση και έγκυρη ενημέρωση προς τους πολίτες, τόσο για τα μέτρα, τους κανόνες και τις προοπτικές αλλά και την προσπάθεια επανεκκίνησης της οικονομίας.

Δυστυχώς δεν απολαμβάνουν της αντίστοιχης στήριξης. Από την αρχή έθεσαν τα εξής θέματα: Πρώτα από όλα τη στήριξη του μισθολογικού κόστους των εργαζομένων, αφού δεν είναι λύση για την περιφερειακή τηλεόραση η μείωση του προσωπικού ή η εκ περιτροπής εργασία ή η αναστολή, διότι δεν είναι μια κλασική επιχείρηση. Χρειάζεται το σύνολο του προσωπικού για να μπορεί λειτουργήσει όπως πρέπει. Έθεσαν θέμα μείωσης των φορολογικών βαρών. Με την αφορμή του κορωνοϊού το 20% που έγινε 5%, νομίζω ότι δεν έχει κανένα νόημα πλέον, σύμφωνα και με την άποψή τους, να υπάρχει. Στη μηνιαία μίσθωση από τη «DIGEA», για τρεις μήνες, έγινε αναστολή του 50%, σε συνδυασμό βεβαίως και με τα κεντρικά μέσα, των οποίων είναι η «DIGEA» εταιρεία, και ζήτησαν επιπλέον τουλάχιστον τρεις μήνες.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της οικονομικής ενίσχυσης, που από την αρχή στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας θέσαμε ως πρόταση κάποιους κανόνες από την πλευρά μας, που έπρεπε να τηρηθούν, προκειμένου να τύχουν της οικονομικής ενίσχυσης στα περιφερειακά μέσα και ιδιαίτερα στην περιφερειακή τηλεόραση. Ο πρώτος κανόνας αφορά το κριτήριο των εργαζομένων σε κάθε σταθμό, προκειμένου η ενίσχυση να έχει να κάνει με την υποχρέωση και το οικονομικό βάρος του μέσου.

Το δεύτερο κριτήριο, που είναι και από το νόμο σαφέστατο, αφορά το 30% που οφείλουμε ως πολιτεία να παρέχουμε από το σύνολο των ενισχύσεων στα περιφερειακά μέσα.

Νομίζω ότι δεν υπήρξε ανταπόκριση στα ιδιαίτερα ζητήματα που έχουν θέσει από την ελληνική ενημερωτική περιφερειακή τηλεόραση και τα παράπονά τους είναι παραπάνω από δικαιολογημένα.

Και υπάρχει, κύριε Υπουργέ, και ένα παράπονο, ότι δεν έχει γίνει ποτέ μία συνάντηση και μία διαβούλευση μαζί τους.

Θα θέλαμε, λοιπόν, τις απαντήσεις σας για το κατά πόσο τα αιτήματα αυτά που έχουν θέσει, έχετε διάθεση, έχετε πρόθεση - διότι διάθεση μπορεί να υπάρχει- να τα κάνετε πράξη και έτσι να ενισχυθεί η περιφερειακή τηλεόραση και ο σημαντικός της ρόλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Κεγκέρογλου, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαστε περήφανοι για τη συλλογική αντιμετώπιση της πανδημίας στη χώρα μας. Όλοι οι Έλληνες γίναμε ένα και δείξαμε βαθιά αίσθηση αλληλεγγύης. Απαιτείται, όμως, να παραμείνουμε σε εγρήγορση για να μην πάνε χαμένα όσα με κόπο κερδίσαμε όλοι μαζί τους προηγούμενους μήνες.

Τα καλά αποτελέσματα της χώρας στην αντιμετώπιση της πανδημίας, δεν ήρθαν τυχαία. Οφείλονται, πρώτα απ' όλα, στην ατομική ευθύνη και τη συλλογική ωριμότητα, την πειθαρχία και ομοψυχία των Ελλήνων απέναντι στον κοινό εχθρό, τον κορωνοϊό. Οφείλονται στην αποτελεσματικότητα του κράτους και την αξιοσύνη των γιατρών, του νοσηλευτικού προσωπικού και του προσωπικού της Πολιτικής Προστασίας, που βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή στην πρώτη γραμμή. Οφείλονται στο γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης πήρε έγκαιρα δύσκολες, αλλά σωστές αποφάσεις.

Το σχέδιο της Κυβέρνησης αναπτύχθηκε σε τρεις άξονες: Πρώτον, στην αποτελεσματική ανάσχεση της διασποράς του ιού. Δεύτερον, στη δραστική ενίσχυση του συστήματος υγείας. Τρίτον, στη στήριξη των επιχειρήσεων και των εργαζομένων που πλήττονται.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτές τις δύσκολες και απαιτητικές συνθήκες για την ελληνική οικονομία, δεν αφήσαμε εκτός στήριξης τον κλάδο των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Και σε αυτό το πλαίσιο, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Κεγκέρογλου που με την επίκαιρη ερώτησή του, μου δίνει την ευκαιρία να αναπτύξω τις πρωτοβουλίες, που πήρε η Κυβέρνηση ειδικότερα για τα περιφερειακά μέσα ενημέρωσης, τα οποία από την πρώτη στιγμή έτυχαν ακριβώς του ίδιου πλαισίου προστασίας και στήριξης από την ελληνική Κυβέρνηση, όπως κάθε επιχείρηση που είχε πληγεί.

Συγκεκριμένα, έχουμε συμπεριλάβει στους κωδικούς αριθμούς δραστηριότητας των κλάδων που πλήττονται από την πανδημία και τους δώδεκα ΚΑΔ που αφορούν δραστηριότητες μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Επιπλέον, για την ευρύτερη εφαρμογή των ευεργετικών μέτρων, συμπεριλήφθηκαν, στη λίστα των πληττόμενων, και επιχειρήσεις, που είναι εγγεγραμμένες στο Μητρώο Επιχειρήσεων Ηλεκτρονικών Μέσων Ενημέρωσης, το Μητρώο «ONLINE MEDIA», που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας και Ενημέρωσης και περιλαμβάνει περίπου εννιακόσιες επιχειρήσεις.

Θα καταθέσω αργότερα όλα τα σχετικά για τα Πρακτικά.

Υπενθυμίζεται ότι το πακέτο των μέτρων στήριξης περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, μέτρα με στόχο την ενίσχυση της ρευστότητας των επιχειρήσεων, μέτρα που αφορούν στις φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις, αλλά και στις ληξιπρόθεσμες οφειλές, μέτρα για τους εργαζόμενους των επιχειρήσεων.

Θα καταθέσω, επίσης, στα Πρακτικά την επιστολή μου από 19 Μαΐου 2020 στην ΕΣΗΕΑ, στην οποία περιγράφονται αναλυτικά τα επιμέρους μέτρα που έλαβε η ελληνική Κυβέρνηση για την ενίσχυση των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Ειδικά για τη διευκόλυνση των περιφερειακών επιχειρήσεων έκδοσης εφημερίδων προβλέφθηκε παράταση της προθεσμίας υποβολής αίτησης πρώτης καταχώρισης και ανανέωσης εγγραφής στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Περιφερειακού και Τοπικού Τύπου. Θεωρήθηκε δικαιολογημένη η μη έκδοση συγκεκριμένου αριθμού φύλλων των περιφερειακών και τοπικών εφημερίδων κατά το χρονικό διάστημα από 16 Μαρτίου έως 30 Απριλίου 2020. Για το ίδιο διάστημα οι υποχρεώσεις ως προς το ύψος των πωλήσεων φύλλων ανά έκδοση και το μέγεθος της εφημερίδας μειώθηκαν κατά το ήμισυ. Έτσι, εξασφαλίσαμε τη συνέχιση της λειτουργίας τους και την αδιάλειπτη καταχώρισή τους στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Περιφερειακού και Τοπικού Τύπου, γεγονός το οποίο συνδέεται με πλεονεκτήματα για κρατικές καταχωρίσεις και οικονομική ενίσχυση.

Αυτή η στήριξη ήρθε σε συνέχεια και της οριζόντιας παρέμβασης μας για τη διευκόλυνση της διάθεσης εφημερίδων στο κοινό από τα σουπερμάρκετ.

Όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πήραμε και επιπλέον μέτρα για τους περιφερειακούς τηλεοπτικούς σταθμούς, λαμβάνοντας υπ' όψιν τον καθοριστικό τους ρόλο -όπως είπε ο κ. Κεγκέρογλου- για την ενημέρωση των πολιτών κατά την τρέχουσα συγκυρία και προκειμένου να διασφαλιστεί η στήριξη της επιχειρηματικότητας, η βιώσιμη και ομαλή λειτουργία τους, αλλά και η προστασία των θέσεων εργασίας των εργαζομένων σε αυτά.

Παρασχέθηκε δικαίωμα στους τηλεοπτικούς σταθμούς εθνικής ή περιφερειακής εμβέλειας για καταβολή στην «DIGEA» ποσοστού 50% της μηνιαίας οφειλόμενης αμοιβής για τους μήνες Μάρτιο, Απρίλιο και Μάιο.

Περαιτέρω, με την ίδια διάταξη ορίστηκε ρητά, ότι από 1η Μαΐου έως 31 Αυγούστου 2020, η «DIGEA» δεν επιτρέπεται να διακόπτει το σήμα λόγω οφειλών στους τηλεοπτικούς σταθμούς που έχουν καταβάλλει το ήμισυ της μηνιαίας αμοιβής της για τους τρεις μήνες που προανέφερα. Έτσι, για το χρονικό διάστημα του lockdown δώσαμε τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις αυτές να μειώσουν ένα μέρος των λειτουργικών τους δαπανών, αντισταθμίζοντας την απώλεια διαφημιστικών εσόδων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην επιτυχία της Ελλάδας να αντιμετωπίσει την πρωτόγνωρη υγειονομική κρίση του κορωνοϊού συνέβαλε καθοριστικά η έγκαιρη και έγκυρη ενημέρωση των πολιτών από την πρώτη στιγμή, γιατί ήταν ένα από τα σημαντικότερα όπλα που διέθετε η πολιτεία. Εκτός από τα δωρεάν ενημερωτικά μηνύματα, αναπτύχθηκε και επαγγελματική και οργανωμένη εκστρατεία επικοινωνίας και ενημέρωσης μέχρι την 31η Μαΐου και αφορούσε όλες τις κατηγορίες μέσων - έντυπος Τύπος, τηλεοπτικά κανάλια, ραδιοφωνικοί σταθμοί, ιστότοποι, καθώς και μέσα κοινωνικής δικτύωσης- με σκοπό η διάθεση και διείσδυση των μηνυμάτων της εκστρατείας να είναι η κατά το δυνατόν ευρύτερη και αποτελεσματικότερη.

Στην εκστρατεία αυτή λήφθηκε ειδική μέριμνα για τα τοπικά και περιφερειακά μέσα και προβλέφθηκε ρητά η συμμετοχή τους στην κατανομή της συνολικής δαπάνης ανά κατηγορία μέσου.

Ταυτόχρονα, καταβλήθηκε η μέγιστη δυνατή προσπάθεια για να πλησιάσουμε όσο μπορούμε το 30% ως προς τα περιφερειακά μέσα, παρά το γεγονός ότι στη συγκεκριμένη εκστρατεία δεν ήταν υποχρεωτικό να ακολουθηθεί αυτή η ποσόστωση.

Έχω απαντήσει για αυτά τα θέματα κατ' επανάληψη σε διαφορετικές ερωτήσεις Βουλευτών, διάφορων Κοινοβουλευτικών Ομάδων και έχω παραστεί και έχω δώσει αναλυτικές διευκρινήσεις στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας στις 10 Απριλίου του 2020.

Επιπλέον, κατέθεσα σχετικό πίνακα στη Βουλή με τα χίλια διακόσια τριάντα δύο μέσα ενημέρωσης, που συμμετείχαν στην επικοινωνιακή εκστρατεία, έγγραφο που θα καταθέσω ξανά και σήμερα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην επίκαιρη ερώτηση του αξιότιμου κ. Κεγκέρογλου γίνεται αναφορά στην υποχρεωτική συμ-

μετοχή περιφερειακών μέσων με ποσοστό 30% στα επικοινωνιακά προγράμματα, που καταρτίζουν φορείς του δημόσιου τομέα. Επιτρέψτε μου να αποσαφηνίσω το εξής: Με βάση το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, το π.δ.261/1997 και τον ν.2328/95, οι φορείς του δημοσίου τομέα καταρτίζουν ετήσιο πρόγραμμα επικοινωνιακής προβολής, το οποίο αφορά το επόμενο έτος και υποβάλλεται στη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας και Ενημέρωσης προς έγκριση για ποσά άνω των 30.000 ευρώ. Σε αυτά πραγματοποιείται έλεγχος νομιμότητας και όχι σκοπιμότητας ως προς το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής, 30%, των περιφερειακών μέσων στην κατανομή της συνολικής διαφημιστικής δαπάνης ανά κατηγορία μέσου.

Ο έλεγχος υλοποίησης του επικοινωνιακού προγράμματος και η τήρηση του ως άνω ποσοστού, πραγματοποιείται απολογιστικά το επόμενο έτος από αυτό στο οποίο αφορά. Η κάθε πρόταση περιλαμβάνει συγκεκριμένες δράσεις, σαφώς προσδιορισμένες και η έγκριση δίνεται για αυτές. Άρα, δεν μπορούν να καλυφθούν τυχόν έκτακτες και απρόβλεπτες ανάγκες, όπως δράσεις ενημέρωσης για τον κορωνοϊό.

Και για να έχετε ένα μέτρο σύγκρισης για το ύψος των προγραμμάτων αυτών, θα καταθέσω στα Πρακτικά σχετικό πίνακα με τα ποσά από το 2015 μέχρι το 2020.

Είναι προφανές από όσα εξέθεσα ανωτέρω, ότι η Κυβέρνηση έλαβε πολλαπλές πρωτοβουλίες για τη στήριξη και ενίσχυση των μέσων μαζικής ενημέρωσης κάθε κατηγορίας και γεωγραφικής εμβέλειας κατά τους τελευταίους μήνες, ώστε να αντιμετωπίσουν την οικονομική δυσπραγία που προκαλεί η πανδημία του κορωνοϊού. Όμως, και πριν από αυτή, όπως γνωρίζετε, προχωρήσαμε στην άρση εμποδίων για την προσέλκυση επενδυτών και τη διευκόλυνση συμμετοχής των ΜΜΕ σε επενδυτικά και αναπτυξιακά προγράμματα.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα μου επιτρέψετε να κλείσω με ορισμένες γενικότερες επισημάνσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, στη δευτερολογία σας. Ήδη σας έχω αφήσει τριπλάσιο χρόνο. Δεν μπορώ άλλο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Ωραία, τότε μπορώ να απαντήσω σε τρία συγκεκριμένα ερωτήματα, που έθεσε ο κ. Κεγκέρογλου στη δευτερολογία.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κεγκέρογλου, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, η σημαντική συμβολή της περιφερειακής τηλεόρασης στην ανάπτυξη, την κοινωνική ευημερία, την επίλυση προβλημάτων της υπαίθρου, της περιφέρειας, γενικότερα των πολιτών, φαίνεται ότι συνεχίζει να μην αναγνωρίζεται από την πολιτεία. Αντιμετωπίζεται ως ο φτωχός συγγενής των αθηναϊκών μέσων.

Αναφερθήκατε στο πολύ έργο το οποίο επιτελέσατε τούτες τις εβδομάδες για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Πράγματι, είναι τεράστιος ο όγκος αυτού του έργου, ακόμα και για το ενημερωτικό και το πληροφοριακό κομμάτι. Μόνο που διαπιστώνουμε ότι όλον αυτόν τον όγκο θέλετε, όσον αφορά την περιφερειακή τηλεόραση, να τον υλοποιήσετε τζάμπα. Δεν είναι, όμως, αυτός ο ρόλος της πολιτείας. Δεν είναι ο ρόλος της πολιτείας να αντιμετωπίζει με δύο μέτρα και δύο σταθμά μέσα που παίζουν τον ίδιο και ιδιαίτερα κρίσιμο ρόλο για την περίπτωση της περιφερειακής τηλεόρασης.

Το λέω αυτό με πλήρη γνώση, διότι συνεργάζομαι και συνεργαζόμαστε όλοι μας και με τα κεντρικά μέσα και με τα περιφερειακά. Είναι τελείως διαφορετική η αντίληψη και η πρακτική. Είναι τελείως διαφορετικό το αποτέλεσμα. Διαφορετικά τα κριτήρια. Καμμία σχέση με σκοπιμότητες, καμμία σχέση με ζητήματα που διαστρεβλώνουν την άποψη, την ενημέρωση. Με αυτή την έννοια θα έλεγα ότι θα έπρεπε να υπάρχει προτιμησιακή σχέση με τα περιφερειακά μέσα. Όμως στην πράξη συμβαίνει το αντίθετο.

Τα μέτρα που είπατε γενικά για τις επιχειρήσεις, δεν μπορούν να εφαρμοστούν και δεν εφαρμόστηκαν στην περιφερειακή τηλεόραση. Ο αριθμός των εργαζομένων για να λειτουργεί η τηλεόραση είναι δεδομένος. Δεν μπορεί να μειωθεί, ούτε αναστολή μπορεί να γίνει, ούτε εκ περιτροπής εργασία. Άλλωστε το μέσο δεν θα λειτουργεί. Άρα, δεν χρειάζονταν τα μέτρα Βρούτση, αλλά επιδότηση εργασίας που μαζί με τις ασφαλιστικές εισφορές θα έφτανε ένα σημαντικό ποσοστό του μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους, για να μπορέσουν να επιβιώσουν και να μην έχουν επιβάρυνση στο επόμενο διάστημα.

Η ενίσχυση που έχει να κάνει μέσω της κρατικής διαφήμισης, αυτόν τον όγκο δουλειάς, που πράγματι υλοποιήσανε και τα περιφερειακά μέσα και όλα βεβαίως τα μέσα της χώρας. Το κομμάτι που τους αναλογεί δεν είναι τυχαίο ότι ο νόμος το οριοθετεί περίπου στο 30%. Πράγματι εκεί γύρω ήταν και η τηλεθέαση όλων αυτών των σταθμών τις ημέρες, τις εβδομάδες, τους μήνες του κορωνοϊού. Και αυτό νομίζω ότι πρέπει να το τηρήσετε με ευλαβική προσοχή, πίστη. Δηλαδή, να δείτε στα χίλια τόσα που είπατε μέσα πώς χρηματοδοτήσετε και να διορθώσετε με συμπληρωματική απόφαση, ούτως ώστε τα μέσα, τα περιφερειακά και δη η περιφερειακή τηλεόραση για την οποία συζητάμε σήμερα, να πάρουν το κομμάτι που τους αναλογεί για να επιβιώσουν, όχι για κανέναν άλλον λόγο. Δεν πάνε για κέρδη πλέον. Πάνε για να επιβιώσουν.

Σε αυτό το πλαίσιο θεωρώ ότι θα πρέπει να γίνει νομοθετική ρύθμιση ξεκάθαρη για το θέμα που έχει να κάνει με το μηνιαίο μίσθωμα προς τον πάροχο, την «DIGEA». Η γενική αναφορά ότι δεν θα τους κόβει την παροχή, το σήμα, δεν είναι και τόσο ορθή, με την έννοια ότι οι οφειλές θεωρούνται ληξιπρόθεσμες. Ο φόρος του 20% που έγινε 5% ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι αφορά την επιχείρηση, τον πελάτη. Δεν αφορά το μέσο. Όμως, τι κάνει; Μειώνει τη δυνατότητα των επιχειρήσεων να διαφημιστούν. Μα, από αυτή τη διαφήμιση των μικρών, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων της περιφέρειας ζουν ουσιαστικά τα τηλεοπτικά μέσα. Άρα, θα ήταν μια ένδειξη καλής διάθεσης ο μηδενισμός αυτού του φόρου τουλάχιστον για ένα διάστημα.

Κύριε Υπουργέ, η τηλεόραση είναι ένας κλάδος ουσιαστικά ειδικού σκοπού και ιδιαίτερα η περιφερειακή τηλεόραση. Άρα, χρειάζεται διαφορετική αντιμετώπιση από ό,τι άλλες επιχειρήσεις. Σας έχουμε καταθέσει παρεμβάσεις όλο αυτό το διάστημα, ζητώντας σας και να συναντήσετε και να διαβουλευθείτε με την περιφερειακή τηλεόραση και τα άλλα περιφερειακά μέσα. Θα σας καταθέσω και σήμερα τέσσερις επιστολές τις οποίες τις έχετε, αλλά θέλω να κατατεθούν στη Βουλή, για να φαίνεται ότι πράγματι η ελληνική τηλεόραση, η περιφερειακή έθεσε τα ζητήματα, αλλά ανταπόκριση δεν βρήκε στον βαθμό τουλάχιστον που περίμενε και αυτό φαίνεται από την τελευταία επιστολή που σας έστειλε η Ένωση Ενημερωτικών Τηλεοράσεων Ελληνικής Περιφέρειας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς οι επιχειρήσεις, οι οποίες αφορούν τους τηλεοπτικούς σταθμούς, ιδίως τους περιφερειακούς, έχουν τα ίδια ευεργετήματα με αυτά που έχει αναλάβει η πολιτεία για όλους τους κλάδους της οικονομίας. Δεν κατανοώ γιατί δεν έχει επωφεληθεί από την επιδότηση επιτοκίου μία μικρομεσαία επιχείρηση, όπως είναι μία επιχείρηση που έχει έναν περιφερειακό τηλεοπτικό σταθμό. Επίσης δεν κατανοώ γιατί δεν έχει επωφεληθεί από την αναστολή των φορολογικών και των ασφαλιστικών υποχρεώσεων. Όλα αυτά καλύπτουν και τους περιφερειακούς τηλεοπτικούς σταθμούς που είπε ο κ. Κεγκέρογλου.

Επίσης, έχω να πω ότι όσον αφορά το μηνιαίο μίσθωμα δώσαμε τη δυνατότητα μείωσης της μηνιαίας δόσης προς τον πάροχο κατά 50% για τους τρεις μήνες και την υποχρέωση να μην μπορεί να γίνει διακοπή του σήματος μέχρι τέλος Αυγούστου. Δεν έχουμε αυτή τη στιγμή κάποια ιδιαίτερη συζήτηση, όπως είχαμε το προηγούμενο διάστημα για παράταση αυτού του καθεστώτος. Εδώ είμαστε, αν υπάρχουν προβλήματα μετά τις 31 Αυγούστου, να το δούμε, αλλά δεν φαίνεται να ανακύπτει ένα τέ-

τοιο ζήτημα.

Αντίθετα, εμείς προτιθέμεθα να εξετάσουμε τον φόρο διαφήμισης του 5%, όπως είπατε κ. Κεγκέρογλου, στο επόμενο διάστημα και θα είμαι σύντομα σε θέση να σας πω περισσότερα, όπως επίσης εξετάζουμε την παροχή κινήτρων για αύξηση της διαφημιστικής δαπάνης. Επίσης πολύ σύντομα θα είμαστε σε θέση να εξειδικεύσουμε αυτές τις δύο παρεμβάσεις από τις οποίες θα επωφεληθούν και τα πανελλαδικής, αλλά και τα περιφερειακής εμβέλειας τηλεοπτικά κανάλια.

Κλείνω, λέγοντας, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι πολύ σημαντικός ο ρόλος των περιφερειακών τηλεοπτικών σταθμών, των περιφερειακών εντύπων, όλων των περιφερειακών μέσων και γι' αυτό δώσαμε τόσο μεγάλη έμφαση στην καμπάνια που μόλις έληξε, με αποτέλεσμα, όπως θα δείτε και στον πίνακα που θα καταθέσω, τόσα πολλά μέσα να συμμετέχουν σε αυτή την καμπάνια, έχοντας τη δυνατότητα πρώτον, να ενημερώσουν έγκαιρα και υπεύθυνα όλους τους πολίτες και δεύτερον να αντισταθμίσουν ένα μέρος από την τεράστια πτώση της διαφημιστικής δαπάνης που υπήρξε στους μήνες του lockdown.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό, κ. Στυλιανός Πέτσας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αγαπητοί συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 12 Ιουνίου 2020, το οποίο περιέχει μόνο μία επίκαιρη ερώτηση προς τον Πρωθυπουργό.

«Ώρα του Πρωθυπουργού (Άρθρα 129 παράγραφοι 2 και 3, 132 παράγραφος 1 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 764/30/2-6-2020 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλεξίου Τσίπρα προς τον Πρωθυπουργό, με θέμα: «Αποτελεσματική αντιμετώπιση των συνεπειών της υγειονομικής κρίσης στην ελληνική οικονομία»».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρούμε τώρα στην τέταρτη με 763/1-6-2020 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Η' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτού Β3' Νοτίου Τομέα Αθηνών του ΜέΡΑ25 κ. Σοφίας Σακοράφα προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, με θέμα: «Νέα περιστατικά ανεπίτρεπτης εκτροπής αστυνομικής βίας». Θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Οικονόμου που έχει αναλάβει όλο το βάρος του κοινοβουλευτικού ελέγχου του αρμόδιου Υπουργείου.

Κυρία Σακοράφα, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αφορμή της ερώτησής μου αποτελεί μια φωτογραφία που κυκλοφόρησε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης στις 30-5-2020. Περιγράφω την εικόνα: Αστυνομικοί με πλήρη εξάρτυση έχουν δέσει πισθάγκωνα με χειροπέδες έναν άνθρωπο και τον υποχρεώνουν να κείτεται μπρούμυτα στο οδόστρωμα, στην οδό Ευριπίδου στην Αθήνα. Ένας αστυνομικός τον πιέζει στο έδαφος με το βάρος του σώματός του και με το γόνατο στην πλάτη του. Η εικόνα εμφανίζει, δυστυχώς θα έλεγα, πολλές ομοιότητες με την αστυνομική πρακτική, που οδήγησε στη συγκλονιστική δολοφονία του Τζόρτζ Φλόιντ στη Μινεάπολη των Ηνωμένων Πολιτειών.

Στις 23 Μαΐου άνδρες της «ΔΙΑΣ» εντελώς αυθαίρετα και καταχρηστικά κακοποίησαν βάναυσα νεαρό στα Σεπόλια, ενώ σύμφωνα με καταγγελίες του θύματος έδιωξαν και το ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ που είχε σπεύσει στον χώρο. Επειδή έχει ερωτηθεί επανειλημμένα ο κύριος Υπουργός για το είδος και το πλαίσιο της εκπαίδευσης των αστυνομικών χωρίς καμμία ουσιαστική απάντηση, ενώ η όλη συμπεριφορά της ηγεσίας του Υπουργείου όχι απλώς καλύπτει, αλλά φαίνεται και να ενθαρρύνει τέτοιου είδους παρεκτροπές, σας ερωτώ και πάλι, κύριε Υπουργέ:

Έχει συνειδητοποιήσει η ηγεσία του Υπουργείου την πολιτική ευθύνη της θέσης της;

Πώς θα ανακοπεί ο πολλαπλασιασμός παρόμοιων φαινομένων για τα οποία προφανώς φέρει την άμεση και κύρια ευθύνη ο ίδιος ο κύριος Υπουργός;

Εν τέλει, ποια άμεσα μέτρα προτίθεται να λάβει για την πλήρη συμμόρφωση των οργάνων της τάξης στη συνταγματική νομιμότητα, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο τραγικών περιστατικών;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ ευχαριστώ, κυρία Σακοράφα.

Τον λόγο έχει ο κ. Οικονόμου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το απόγευμα της 30ης Μαΐου 2020 στη συμβολή των οδών Ευριπίδου και Μενάνδρου εντοπίστηκε αλλοδαπός άντρας πακιστανικής καταγωγής πεζός να κινείται ύποπτα γεγονός που τράβηξε την προσοχή της αστυνομικής περιπολίας της Διεύθυνσης Αστυνομίας Αθηνών.

Στη θέα των αστυνομικών άρχισε να τρέχει. Λίγα μέτρα πιο κάτω στη συμβολή Επίκουρου και Ευμορφοπούλου πέταξε μαχαίρι με μήκος λάμας είκοσι τριών εκατοστών το οποίο και έφερε μαζί του. Όπως ήταν αναμενόμενο οι αστυνομικοί προχώρησαν στη σύλληψή του. Κατά τη διάρκεια δε της σύλληψης προέβαλε μία σθεναρή αντίσταση παραβιάζοντας τις αντίστοιχες διατάξεις, που προβλέπουν τη συμμόρφωσή του κατά τη διάρκεια που ενεργούν τα αστυνομικά όργανα με αποτέλεσμα να συλληφθεί. Στη συνέχεια οδηγήθηκε ενώπιον του κυρίου εισαγγελέα.

Σε ό,τι αφορά το περιστατικό που έλαβε χώρα στις 24 Μαΐου 2020 στην περιοχή του Κολωνού τα γεγονότα εκτυλίχθηκαν ως εξής: Μεσημβρινές ώρες της 24ης Μαΐου στη συμβολή Κρέοντος και Αντιγόνης ημεδαπός άντρας οδηγός μοτοσυκλέτας μη φορώντας το προστατευτικό κράνος στάθμευσε δίπλα σε περιπολία της Ομάδας «ΔΙΑΣ». Μία καθ' όλα αναμενόμενη και επιβεβλημένα ενέργεια των αστυνομικών ήταν να του κάνουν συστάσεις, αν και θα έπρεπε κανονικά να του επιβάλουν το πρόστιμα, αλλά αρκέστηκαν σε πρώτη φάση να του κάνουν συστάσεις να φορά το κράνος του. Αυτό οδήγησε σε αδικαιολόγητη λεκτική επίθεση και απειλητική συμπεριφορά προς τους αστυνομικούς με αποτέλεσμα να τον συλλάβουν παρά τη σθεναρή αντίσταση που προέβαλε. Ξαφνικά ένας δεύτερος ημεδαπός, φιλικό πρόσωπο του προαναφερόμενου, επιτέθηκε με γροθιές εναντίον των αστυνομικών της «ΔΙΑΣ», οι οποίοι τελικά κατάφεραν να ακινητοποιήσουν και αυτόν. Μάλιστα η προσπάθεια δέσμευσής του οδήγησε σε τραυματισμό τόσο του ιδίου όσο και ενός αστυνομικού γεγονός που φανερώνει το μέγεθος της αντίστασης που προέβαλε ο συλληφθείς.

Στη συνέχεια και ενώ οι δύο συλληφθέντες είχαν οδηγηθεί στο Αστυνομικό Τμήμα Κολωνού ένας ακόμη ημεδαπός άντρας, προφανώς του φιλικού περιβάλλοντός τους, εισήλθε με το κινητό του στο αστυνομικό τμήμα βιντεοσκοπώντας όλους τους παρευρισκόμενους, συλληφθέντες και αστυνομικούς, καθυβρίζοντας τους τελευταίους με άκρως προσβλητικούς όρους. Σε βάρος του, όπως ήταν αναμενόμενο, σχηματίστηκε δικογραφία για εξύβριση.

Στους δύο τραυματίες, αστυνομικό και συλληφθέντα, παρασχέθηκαν οι πρώτες βοήθειες από το 401 Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών και από το Γενικό Κρατικό «ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ» αντίστοιχα.

Τέλος, κατόπιν υποβολής έγκλισης λίγες ημέρες αργότερα προς τους αστυνομικούς της Ομάδας «ΔΙΑΣ» από τους δύο συλληφθέντες διατάχθηκε διενέργεια προκαταρκτικής διοικητικής εξέτασης ενώ παράλληλα ενημερώθηκε και ο Εθνικός Μηχανισμός Διερεύνησης Περιστατικών Αυθαιρεσίας του Συνηγόρου του Πολίτη.

Στην περίπτωση των γεγονότων της Τήνου στις 20 και 21 Μαΐου του 2020 οι δυνάμεις της αστυνομίας κινητοποιήθηκαν κατόπιν αιτήματος συνδρομής από την εταιρεία «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΕΠΕ», που έχει αναλάβει την ολοκλήρωση εγκατάστασης αιολικού πάρκου στην περιοχή Πράσσα Κάμπος Πόλεμου. Παρά τις εκκλήσεις του επικεφαλής των δυνάμεων της Ελληνικής Αστυνομίας να αποχωρήσουν από το σημείο οι διαδηλωτές καθώς εμπόδιζαν τη διέλευση των φορτηγών οχημάτων της εταιρείας αυτοί ενέτειναν τη διαμαρτυρία τους ξαπλώνοντας

στο οδόστρωμα και προβάλλοντας συνεχή αντίσταση σε κάθε απόπειρα των δυνάμεων να τους απομακρύνουν κάνοντας χρήση των ασπίδων τους και μόνο. Ουδέποτε έγινε χρήση κλομπς ή δακρυγόνων κάτι που είναι εμφανές και στο βιντεοληπτικό και φωτογραφικό υλικό που έχει αναρτηθεί σχετικά ενώ στα επεισόδια τραυματίστηκαν δύο αστυνομικοί.

Ολοκληρώνοντας το πρώτο σκέλος της τοποθέτησής μου θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι αναφορικά με τα υπόλοιπα γεγονότα αστυνομικού ενδιαφέροντος τα οποία αναφέρεστε με την επίκαιρη ερώτησή σας για αυτά έχω τοποθετηθεί αναλυτικά απαντώντας από αυτό εδώ το Βήμα σε αντίστοιχη επίκαιρη ερώτηση με ημερομηνία 18 Μαΐου 2020 της συναδέλφου σας Βουλευτού του ΜέΡΑ25 κ. Αδαμοπούλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η κ. Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ πάρα πολύ που έχετε την καλοσύνη να μου απαντήσετε. Βεβαίως μου απαντάτε για άλλα τελείως διαφορετικά περιστατικά για τα οποία δεν αναφέρθηκα. Εγώ αναφέρθηκα σε συγκεκριμένα περιστατικά. Αυτό που είπα εξαρχής είναι ότι πραγματικά υπάρχουν και εικόνες οι οποίες διαψεύδουν όλα όσα αυτή τη στιγμή λέτε.

Λυπάμαι πάρα πολύ που αναγκάζεστε εσείς να απαντήσετε σε μια ερώτηση που απευθύνεται προσωπικά στον κύριο Υπουργό. Είναι η τρίτη ερώτηση, που καταθέτω γι' αυτά τα θέματα και αναγκάζομαι να επανέλθω γιατί δεν έχω λάβει καμμιά ουσιαστική απάντηση, αλλά και γιατί τα φαινόμενα πολλαπλασιάζονται. Επιτέλους, θα έλεγα, ας υπάρξει μια κανονική απάντηση χωρίς επικοινωνιακές υπεκφυγές. Δεν είναι όλοι ούτε επιτιθέμενοι, ούτε άγριοι, ούτε μπαχαλάκηδες, ούτε διακινητές, όπως και ο ίδιος ο κύριος Υπουργός έχει βγει δημόσια και έχει πει. Λυπάμαι πάρα πολύ που το ακούω αυτό.

Ο ίδιος ο κ. Αλιβιζάτος, ο οποίος είναι συντονιστής της Άτυπης Επιτροπής για τον Έλεγχο της Αστυνομικής Βίας, διαπιστώνει τη συστηματική παρακώληση των ΕΔΕ, που είπατε προηγουμένως, και των λοιπών ανακρίσεων στην αστυνομία. Και προφανώς γνωρίζετε ότι η μη τήρηση των κανόνων και η μη απόδοση των ευθυνών, εάν και όπου χρειάζεται, διαιωνίζει τις απαράδεκτες και επικίνδυνες πρακτικές.

Δυστυχώς τα περιστατικά ασύμμετρης χρήσης αστυνομικής βίας θα έλεγα ότι διαρκώς αυξάνονται στη χώρα μας. Το γεγονός αυτό τραυματίζει την κοινωνική συνοχή, αλλά και την ίδια την εικόνα της αστυνομίας. Αυτά όμως, απ' ό,τι φαίνεται είναι ζητήματα που μάλλον δεν απασχολούν τον κύριο Υπουργό, τον αρμόδιο Υπουργό.

Και όμως, κύριε Υπουργέ, η ηθελημένη πολιτική κάλυψη και ενθάρρυνση των παρεκτροπών είναι απολύτως εσφαλμένη και ευχόμαστε να μην έχει και τραγικά αποτελέσματα. Εσείς ο ίδιος, που διατελέσατε ανώτατος αξιωματικός, είναι βέβαιο, κατά τη δική μου άποψη, ότι κατανοείτε πως το ζήτημα της αστυνομικής βίας αφορά και στις καθημερινές οδηγίες, δηλαδή στις διαταγές, αλλά και στα περιεχόμενα της εκπαίδευσης που πρέπει να έχουν οι αστυνομικοί. Δεν είναι τυχαίο ότι η επιτροπή του κ. Αλιβιζάτου σας υποδεικνύει ότι τα δικαιώματα του ανθρώπου πρέπει να διδάσκονται πολύ συστηματικότερα στις αστυνομικές σχολές.

Η Κυβέρνηση οφείλει να τηρεί το Σύνταγμα και ο σεβασμός της αξίας του ανθρώπου αποτελεί θεμελιώδη υποχρέωση της πολιτείας. Η συνταγματική νομιμότητα επιτάσσει να μην προσβάλλονται τα δικαιώματα κανενός ανθρώπου και να μην γίνεται χρήση βίας πέρα από τα απολύτως αναγκαία μέτρα. Ακόμα και αν τον έχετε στο έδαφος, του έχετε περάσει τις χειροπέδες δεν μπορείτε να τον πατάτε με το γόνατο στην πλάτη. Ελπίζω να μην θεωρείτε ότι αυτά είναι ψιλά γράμματα για την άσκηση των αστυνομικών καθηκόντων. Το αναγκαίο μέτρο το ξεπερνούν τα περιστατικά που ανέφερα στην ερώτησή μου όπως και άλλα παλαιότερα.

Δεν έχει τόσο σημασία, κύριε Υπουργέ, το αν η πολιτική και υπηρεσιακή ηγεσία οφείλουν μια συγγνώμη για αυτά προς την κοινωνία. Οφείλουν όμως, να αναθεωρήσουν τον τρόπο της αστυνομικής τους δράσης. Γιατί είναι λόγου χάρη βέβαιο ότι βάσει σχεδίου και διαταγών έσβησαν τα φώτα και εξαπέλυσαν οι άνδρες των ΜΑΤ τη βίαιη και άσκοπη επίθεση κατά του ανύποπτου πλήθους στην πλατεία Αγίου Γεωργίου στην Κυψέλη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο την ανοχή σας.

Εν τέλει, κύριε Υπουργέ, εσείς ο ίδιος σαν έμπειρος ανώτατος αξιωματικός πώς αντιμετωπίζετε την απαίτηση της κοινωνίας να αναστραφεί η απαράδεκτη νοοτροπία τις αυθαίρετης και καταχρηστικής βίας; Αλήθεια, θεωρεί το Υπουργείο ότι πρέπει να συμβεί ένα τραγικό περιστατικό για να λάβετε τότε τα αναγκαία μέτρα;

Και κάτι ακόμα: έχετε στα αλήθεια την πρόθεση να διακινδυνεύσετε καθημερινά με τη διάσταση μεταξύ της αστυνομικής πρακτικής και του λαϊκού παράγοντα με το κοινό περί δικαίου αίσθημα;

Κλείνοντας λέω φοβάμαι ότι αυτά είναι επικίνδυνα παιχνίδια. Έπρεπε να το έχετε διδαχθεί και από το δικό μας παρελθόν ή έστω από την εκτροπή της κοινωνικής ομαλότητας που εξελίσσεται σήμερα στην Αμερική.

Γι' αυτό και σας καλούμε και πάλι να επανεξετάσετε τη στάση σας πριν να είναι αργά, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): θέλω ειλικρινά να σας διαβεβαιώσω ότι κυρίαρχος πυλώνας πάνω στον οποίο στηρίζεται κάθε σχεδιασμός και πρωτοβουλία της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη είναι ο απόλυτος σεβασμός στην έννομη τάξη και η αταλάντευτη προσήλωση στις επιταγές του ελληνικού Συντάγματος. Κατά συνέπεια για όλους εμάς, πολιτική και φυσική ηγεσία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, η προστασία των συνταγματικά κατοχυρωμένων ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών αποτελεί βασική και αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα.

Κυρία Σακοράφα, αφήστε τη φωτογραφία, την έχουμε δει.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Έχει σημασία να τη δείτε.

(Στο σημείο αυτό η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Σοφία Σακοράφα καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Μπορώ να σας δείξω πάρα πολλές αντίστοιχες σε βάρος αστυνομικών για τους οποίους δεν έχετε βρει τον χρόνο ούτε μια στιγμή να εκφράσετε μια συμπάθεια. Σας παρακαλώ πολύ. Νομίζω εντυπωσιασμοί δεν χρειάζονται.

Στο σημείο αυτό δράττομαι της ευκαιρίας, που μου δίδετε να ενημερώσω εσάς και την εθνική αντιπροσωπεία αναφορικά με την εκπαίδευση αστυνομικών που υπηρετούν στη «ΔΙΑΣ», στη «ΔΡΑΣΗ» και στην ΟΠΚΕ συμπεριλαμβανομένων και των χιλίων πεντακοσίων νεοπροσληφθέντων ειδικών φρουρών η οποία αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη.

Στο πλαίσιο αυτής της εκπαίδευσης δίνεται η ευκαιρία στα στελέχη των εν λόγω υπηρεσιών να αποκτήσουν και να προσθέσουν γνώσεις σε πλήθος θεματικών. Ενδεικτικά αναφέρω μερικές από αυτές, οι οποίες είναι οι ακόλουθες: στοιχεία Ποινικού Δικαίου, Ποινικός Κώδικας, Ποινική Δικονομία, στοιχεία Συνταγματικού Δικαίου, ανθρώπινα δικαιώματα, ζητήματα αστυνομικής δεοντολογίας και συμπεριφοράς, διαχείριση άγχους, θυμού και βίαιων συμπεριφορών, ΛΟΑΤΚΙ, φεμινιστές και ομάδες υπεράσπισης δικαιωμάτων, καθώς και κοινότητες Ρομά, μεταναστευτικές και θρησκευτικές κοινότητες. Στόχος μας είναι η εμπέδωση της πεποίθησης ότι πρωταρχικό καθήκον τους είναι ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους. Αυτό αποδεικνύει έμπρακτα τις προθέσεις μας, τη στρατηγική μας αλλά και απαντά και στα ερωτήματα που θέτετε.

Καταλήγοντας, θα ήθελα να επισημάνω την επιτακτική ανάγκη να αποφεύγονται γενικεύσεις, όπως, δυστυχώς, επιχειρήθηκε μέσα από τον τρόπο διατύπωσης της εν λόγω επίκαιρης ερώτησης. Κάθε περιστατικό αστυνομικού ενδιαφέροντος λαμβάνει χώρα κάτω από πολύ συγκεκριμένες συνθήκες, διαφορετικές

κάθε φορά. Όσα έλαβαν χώρα στα Σεπόλια και στην οδό Ευριπίδου είναι πολύ διαφορετικά από το περιστατικό που σημειώθηκε στην Τήνο και φυσικά όλα αυτά αποτελούν εντελώς διαφορετικές περιπτώσεις από τα δραματικά γεγονότα, που λαμβάνουν χώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Η αδυναμία κάποιων, όπως προδήλως γίνεται αντιληπτό από την συγκεκριμένη επίκαιρη ερώτηση, να αντιληφθούν τις διαφορετικές ιστορικές και κοινωνικοπολιτικές παραμέτρους στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στην περίπτωση του Τζορτζ Φλόιντ οδηγεί σε εξόχως εσφαλμένες απλουστεύσεις και αυθαίρετα συμπεράσματα από τα οποία όλοι οφείλουμε να απέχουμε.

Ας έχουμε εμπιστοσύνη στην Ελληνική Αστυνομία. Τηρεί το Σύνταγμα και λειτουργεί πάντοτε μέσα στο πλαίσιο της συνταγματικής νομιμότητας. Μεμονωμένες δε συμπεριφορές να έχετε την απόλυτη βεβαιότητα ότι ελέγχονται με την προσήκουσα προσοχή και όπου διαπιστώνονται ευθύνες, αυτές επιβάλλονται.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν μίλησα για εμπιστοσύνη, μίλησα για συμπεριφορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ πολύ.

Μπαίνουμε τώρα σε ένα γκρουπ ερωτήσεων όπου θα απαντήσει ο Υφυπουργούς Υγείας, κ. Κοντοζαμάνης. Επειδή ο κύριος Σπίρτζης δεν είναι εδώ, αλλά είναι εδώ ο κ. Αρσένης και ο κ. Σαντορινιός, θα προχωρήσουμε με την τέταρτη με αριθμό 786/5-06-2020 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Β2' Δυτικού Τομέα Αθηνών του ΜέΡΑ25 κ. Κρίτωνα - Ηλία Αρσένη προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Επανεκκίνηση της λειτουργίας παιδοκαρδιοχειρουργικής εντατικής του Νοσοκομείου «Αγία Σοφία»».

Κύριε Αρσένη, έχετε τον λόγο.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, το θέμα είναι πάρα πολύ γνωστό γιατί έχει απασχολήσει τον Τύπο. Έχουμε για μία ακόμη φορά το κλείσιμο της παιδοκαρδιοχειρουργικής κλινικής του «Αγία Σοφία», της μοναδικής παιδοκαρδιοχειρουργικής μονάδας που έχει η Ελλάδα σε Νοσοκομείο Παίδων. Αυτό είναι πάρα πολύ κρίσιμο, γιατί στο παρελθόν έχει κοστίσει σε ζωές. Αυτή τη στιγμή έχουμε μία μονάδα, η οποία είναι κλειστή χωρίς κανένα λόγο, καθώς δεν είναι δυνατόν να κλείνουμε την μοναδική παιδοκαρδιοχειρουργική μονάδα της χώρας και να στέλνουμε τα περιστατικά σε άλλα νοσοκομεία τα οποία δεν έχουν εξειδίκευση στα παιδιά, με αποτέλεσμα οποιοδήποτε παιδί αντιμετωπίσει οποιαδήποτε άλλη ανάγκη ή έχει κάποιο άλλο συνοδό νόσημα να μην μπορεί να χειρουργηθεί, να μην μπορεί να σωθεί η ζωή του.

Πηγαίνετε όλα τα περιστατικά στο «Ωνάσειο», την ίδια στιγμή που αφήνετε τους χειρούργους γιατρούς στο «Αγία Σοφία». Είναι χειρούργοι γιατροί που έχουν προσφερθεί να πάνε και αυτοί στο «Ωνάσειο», για να συνεχίσουν να χειρουργούν, και εσείς το αρνείστε.

Σχετικά με την μία περίπτωση που παρενέβη και ο κ. Κικίλιας για να σωθεί το παιδί: Το στείλατε στο «Ιασώ» και όπως καταγγέλλει η μητέρα –και το μάθαμε από τον δικηγόρο της ένωσης γονέων- όταν σας είπε ότι «ναι, εγώ σώζομαι, αλλά τι γίνεται με τα υπόλοιπα παιδιά;» η απάντηση του κ. Κικίλια ήταν –αν ήταν δυνατόν!- «κυρία μου, ασχοληθείτε με το παιδί σας, μην ασχολείστε με τα υπόλοιπα παιδιά». Αυτή είναι η καταγγελία που λάβαμε από τον δικηγόρο της ένωσης γονέων. Η απάντηση που έδωσε η γυναίκα ήταν –και πολύ σωστά- «εμένα με ενδιαφέρει, δεν ζητάω ελεημοσύνη, δεν ζητάω φιλανθρωπία, ζητάω το δικαίωμά μου σε ένα δημόσιο σύστημα υγείας». Αυτό το δημόσιο σύστημα σας καλούμε να αποκαταστήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κοντοζαμάνη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Αρσένη, δεν έχετε σωστή πληροφόρηση. Επιτρέψτε μου να πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Για την αντιμετώπιση της πανδημίας, των αναγκών, που προέκυψαν από την πανδημία του COVID-19 αποφασίσαμε πριν από μερικούς μήνες την μετατροπή λειτουργίας της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Μονάδας Εντατικής Θεραπείας του Γενικού Νοσοκομείου Παίδων «Αγία Σοφία» σε μονάδα εντατικής θεραπείας παιδιών αποκλειστικής χρήσης για περιστατικά κορωνοϊού.

Τι να κάναμε; Αν είχαμε κρούσμα σε παιδιά, να μην είχαμε μονάδα εντατικής θεραπείας; Όμως, σε καμμία περίπτωση δεν αφήσαμε ακάλυπτα τα παιδιά τα οποία έχρηζαν παιδοκαρδιοχειρουργικής επέμβασης. Τι κάναμε; Ορίσαμε σε συνεργασία με το «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο» ως το νοσοκομείο αυτό στο οποίο θα παραπέμπονταν όλα τα περιστατικά που υπό ομαλές συνθήκες θα νοσηλεύονταν στην συγκεκριμένη μονάδα του Νοσοκομείου «Αγία Σοφία». Είχε γίνει αυτό αρκετές φορές και στο παρελθόν και είχε γίνει και λίγους μήνες πριν την πανδημία.

Να σας θυμίσω ότι από τον Σεπτέμβριο και μετά του 2019 που γινόντουσαν έργα ανακατασκευής λόγω μιας μεγάλης δωρεάς στο Νοσοκομείο «Αγία Σοφία» τα επείγοντα και τα αρκετά τακτικά περιστατικά παραπέμπονταν στο «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο».

Να σας διορθώσω ως προς το «Ωνάσειο» που είπατε: Είναι το μεγαλύτερο παιδοκαρδιοχειρουργικό κέντρο της Ελλάδος, όπως καταδεικνύεται από τον αριθμό των επεμβάσεων. Επομένως, δεν αφήσαμε σε καμμία περίπτωση ακάλυπτη την ανάγκη για παιδοκαρδιοχειρουργικές επεμβάσεις. Διασφαλίσαμε την ασφάλεια των παιδιών και η λύση αυτή υπήρξε η καλύτερη δυνατή.

Το «Ωνάσειο» –επαναλαμβάνω- αποτελεί κορυφαίο νοσηλευτικό ίδρυμα της χώρας και έτσι είμαστε σε θέση να καλύψουμε όλες τις ανάγκες. Τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, με τον κορωνοϊό και περί τα τέλη Μαΐου, τα περιστατικά που ξεκίνησαν ξανά είναι τα τακτικά χειρουργικά περιστατικά. Το «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο» κλήθηκε να διαχειριστεί περιστατικά που στο σύνολό τους είναι περίπου είκοσι δύο. Γι' αυτά τα συγκεκριμένα περιστατικά η παιδοκαρδιοχειρουργοί του «Αγία Σοφία» αλλά και του «Ωνασείου», μετά από επιστημονική συνάντηση που πραγματοποιήσαν, καθόρισαν το πλάνο διαχείρισης αυτών των τακτικών περιστατικών.

Από το πλάνο αυτό προέκυψαν τα εξής: Πέντε παιδιά έχουν ήδη χειρουργηθεί, τρία παιδιά δεν έχρηζαν κάποιας άμεσης παρέμβασης τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, ένα παιδί αξιολογήθηκε και αντιμετωπίστηκε συντηρητικά, οχτώ παιδιά προγραμματίστηκαν για χειρουργική αντιμετώπιση στο «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο» και πέντε παιδιά προγραμματίστηκαν πρώτα να υποβληθούν σε καθετηριασμό καρδιάς και αναλόγως των αποτελεσμάτων θα ληφθεί απόφαση αν θα χειρουργηθούν στο «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο».

Να συμπληρώσω ότι είτε για ασφαλισμένα παιδιά είτε για ανασφάλιστα δεν υπάρχει κανένα απολύτως κόστος για τις επεμβάσεις που διεξάγονται στο «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο».

Επομένως, κύριε Αρσένη, η επιστροφή στην ομαλότητα, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη, θα έχει και ως συνέπεια κάποια στιγμή να επιστρέψουμε την καρδιοχειρουργική μονάδα εντατικής θεραπείας στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία» στην προ πανδημία λειτουργία της.

Πρέπει να διασφαλίσουμε την υγεία όλων των παιδιών, καθώς και αυτών που πιθανώς νοσήσουν από τον κορωνοϊό. Η μάχη με την πανδημία δεν έχει τελειώσει. Οφείλουμε να είμαστε σε ετοιμότητα και για τον λόγο αυτό υπάρχει επιχειρησιακή ετοιμότητα σε όλα τα επίπεδα και σε όλα τα νοσοκομεία παίδων για την αντιμετώπιση νοσηλείας τέτοιων περιστατικών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Αρσένη, έχετε τον λόγο.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία να στερείς αυτή τη στιγμή από την Ελλάδα το μόνο παιδοκαρδιοχειρουργικό κέντρο που υπάρχει. Γιατί αυτό κάνετε. Υπάρχουν άλλες υποδομές, ακόμη και στο Νοσοκομείο Παίδων, που θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν αυτή την ανάγκη, αντικαταστάσιμες υποδομές. Εσείς επιλέγετε τη μόνη και ο στόχος σας είναι η ιδιωτικοποίηση. Ο στόχος είναι να υπάρχει ακριβώς αυτό που κατασκευάζεται αυτή τη στιγμή στο «Ωνάσειο», ένα καινούργιο παιδοκαρδιοχειρουργικό κέντρο, χωρίς όμως να μπορεί να εξυπηρετήσει όλα τα άλλα συνοδά νοσήματα. Και κλείσατε το μάτι στην οικογένεια για το «Ιασώ».

Εγώ θα σας πω τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή. Είκοσι τέσσερα

παιδιά περιμένουν καθετηριασμό καρδιάς και τουλάχιστον τρία χρειάζονται επείγουσα επέμβαση καρδιάς και κινδυνεύουν. Στη διάρκεια των τελευταίων τριών μηνών η καρδιοχειρουργική εντατική μονάδα φιλοξένησε για λίγες ώρες μόνο έξι ύποπτα περιστατικά για κορωνοϊό, από τα οποία μόνο ένα ήταν διασωληνωμένο. Όλο το υπόλοιπο διάστημα ήταν απλά άδεια, τη στιγμή που τα παιδιά πέθαιναν, γιατί τα παιδιά που νοσούν από καρδιά χρειάζονται άμεση επέμβαση. Δεν είναι ότι ένας μήνας είναι και δεν πειράζει. Πειράζει.

Πέρα από τις καταγγελίες για φιλανθρωπία από την ίδια τη γυναίκα που στείλατε στο «Ιασώ», θα σας πω ότι εναλλακτικά μπορείτε να κάνετε, γιατί πραγματικά η διάθεσή μας εδώ δεν είναι η αντιπολίτευση, είναι να βρεθεί μια λύση για αυτά τα παιδιά. Μπορεί να κλείσει ως ΜΕΘ - COVID-19 αυτή η μονάδα. Χρησιμοποιήστε μια άλλη μονάδα γι' αυτό. Να χρησιμοποιηθεί ως μονάδα άμεσης φροντίδας (ΜΑΦ), να παραμείνει ο χώρος της καρδιοχειρουργικής εντατικής μονάδας ως ΜΕΘ εναλλακτικά, χωρίς να δεσμεύει μηχανήματα, αναπνευστήρες, μόνιτορ κ.λπ. για τρεις κλίνες, αλλά για μία, αφού δεν υπάρχει μέχρι στιγμής ασθενής. Και να λειτουργήσει καρδιοχειρουργική εντατική με δύο-τρεις κλίνες στο χώρο της ΜΑΦ, όπως έγινε το διάστημα από Σεπτέμβριο του 2019 μέχρι τον Μάρτιο του 2020 λόγω της ανακαίνισης. Τώρα την κλείσατε εντελώς. Ακόμα και λόγω της ανακαίνισης, λειτουργούσε.

Οπότε, αν ο στόχος σας δεν είναι η ιδιωτικοποίηση, αν δεν υπάρχει ένα κρυφό σενάριο σ' αυτή την υπόθεση, δράστε άμεσα, σώστε ζωές, ξανανοίξτε την εντατική της καρδιοχειρουργικής κλινικής στο «Αγία Σοφία».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υφυπουργέ, ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Αρσένη, να σας διορθώσω κατ' αρχάς. Δίπλα από το «Ωνάσειο» δεν χτίζεται παιδοκαρδιοχειρουργικό κέντρο, χτίζεται μεταμοσχευτικό κέντρο.

Θέλω,, επίσης να σας θυμίσω ότι το «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο» χρηματοδοτείται από το δημόσιο προϋπολογισμό.

Τώρα, φοβάμαι ότι και κινδυνολογείτε. Δεν έχουμε αφήσει καμμία ανθρώπινη ζωή να χαθεί. Τα επείγοντα περιστατικά αντιμετωπίζονται στο «Ωνάσειο» και υπάρχει και επιστημονική διασύνδεση του «Ωνασείου» με το «Αγία Σοφία», προκειμένου τα χρόνια περιστατικά να αντιμετωπιστούν. Κι ας αφήσουμε τους επιστήμονες των δύο κέντρων να αποφασίσουν, βλέποντας και κρίνοντας τα περιστατικά, τη θεραπευτική αγωγή, την πορεία που πρέπει να ακολουθήσουν αυτά τα παιδιά.

Σε ό,τι αφορά την πρότασή σας για τις μετατροπές στο χώρο, προκειμένου να επαναλειτουργήσει η παιδοκαρδιοχειρουργική μονάδα, να σας θυμίσω ότι ο κορωνοϊός είναι ένα λοιμώδες νόσημα. Επομένως, δεν πρέπει να υπάρχει επαφή με άλλα παιδιά και πρέπει να είναι απομονωμένο.

Υπάρχει σχεδιασμός. Διασφαλίζουμε τόσο την υγεία των παιδιών που νοσηλεύονται και δεν έχουν COVID, και είμαστε σε ετοιμότητα. Δεν υπήρχαν περιστατικά παιδιών με κορωνοϊό. Εάν, όμως, υπάρξει, τι θα γίνει; Πρέπει να το διαχειριστούμε. Και επειδή η μάχη με την πανδημία δεν έχει τελειώσει, ο σχεδιασμός μας συνεχίζεται, όπως έχουμε ξεκινήσει εδώ και καιρό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή βλέπω απέναντί μου τον κ. Βαρτζόπουλο, κύριε Αρσένη και κύριε Υφυπουργέ, ξέρετε πώς θα λυθούν αυτά τα προβλήματα; Αν στη βόρεια Ελλάδα, παραδείγματος χάριν στη Θεσσαλονίκη, φτιαχτεί ένα σύγχρονο δημόσιο παιδιατρικό νοσοκομείο. Διότι, πράγματι, όλη η επικράτεια στην ουσία έχει ένα παιδιατρικό νοσοκομείο. Αυτή είναι η ριζική λύση.

Θα συζητηθεί τώρα η δεύτερη με αριθμό 780/5-6-2020 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Α' Ανατολικής Αττικής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρήστου Σπίρτζη προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα «Λειτουργία Κέντρου Υγείας , Αποκατάστασης και Αποθεραπείας Κερατέας».

Κύριε Σπίρτζη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και είναι ευτυχής συγκυρία που είστε στο Προεδρείο γι' αυτό το θέμα.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, είναι μία προσπάθεια που ξεκίνησε το 2006, με τη δωρεά του κ. Πρίφτη για την υλοποίηση του κτηρίου σε οικόπεδο που παραχώρησε ο δήμος το 2005 και έχει έναν βασικό όρο: να λειτουργήσει το κέντρο υγείας αποκατάστασης και αποθεραπείας, μιας και έχει κατασκευαστεί με όλες τις απαραίτητες προδιαγραφές. Αντιλαμβανόμαστε όλοι την ανάγκη που έχουν οι συμπολίτες μας, που έχουν έρθει μετά από ένα τροχαίο ατύχημα και χρειάζονται αποκατάσταση. Και μάλιστα, συνήθως έχουμε πολύ μεγάλο χρόνο θεραπείας σ' αυτές τις περιπτώσεις. Αντιλαμβανόμαστε την πολύ μεγάλη ανάγκη να υπάρχει μια δημόσια δομή υγείας και αποκατάστασης.

Όπως γνωρίζετε, έχει ολοκληρωθεί το κτήριο. Λειτουργούσαν έξι ιατρεία και μάλιστα η τοπική κοινωνία ήθελε να γίνει ένα κέντρο υγείας αυτόνομο εκεί. Έχουν βγει οι αποφάσεις από την προηγούμενη κυβέρνηση, για να λειτουργήσει το κέντρο αποκατάστασης, αλλά μέχρι σήμερα όχι μόνο δεν λειτούργησε το κέντρο αποκατάστασης, με δεσμευμένα χρήματα από το 2010, με τακτοποιημένο και το πλαίσιο αλλά και τους πόρους για να λειτουργήσει και για το προσωπικό που έδωσε η αντίστοιχη ΥΠΕ, αλλά κλείσανε μέσα στην πανδημία και τα έξι ιατρεία που λειτουργούσαν.

Επομένως, θα θέλαμε να μας απαντήσετε το πρώτο ερώτημα που είναι για ποιους λόγους δεν έχει λειτουργήσει ακόμα το κέντρο αποκατάστασης και πότε προβλέπεται τη λειτουργία του. Και η δεύτερη ερώτηση είναι για ποιους λόγους έπαψε η λειτουργία των έξι ιατρείων μέσα στην πανδημία, αν θα επαναλειτουργήσουν αυτά και πότε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Κοντοζαμάνη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Σπίρτζη, η στήριξη και ενίσχυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας είναι απόλυτη προτεραιότητα αυτής της Κυβέρνησης. Προσπαθούμε με κάθε τρόπο να ενισχύσουμε τις δομές του Εθνικού Συστήματος Υγείας και να παρέχουμε περισσότερες και ποιοτικότερες υπηρεσίες υγείας σε όλους τους πολίτες. Αυτό γίνεται και στην περίπτωση του κέντρου αποκατάστασης και θα αναφερθώ σε αυτό, αφού πρώτα πω μερικά πράγματα, που αφορούν την ευρύτερη περιοχή και τους υπαινιγμούς στην ερώτηση σας για μη επαρκή υγειονομική κάλυψη της ανατολικής Αττικής.

Στην ανατολική Αττική αυτή τη στιγμή λειτουργούν δέκα κέντρα υγείας, έντεκα ιατρεία, περιφερειακά ή τοπικά, συνδεόμενα με τα προαναφερόμενα κέντρα υγείας. Όλες οι δομές αυτές είναι στελεχωμένες με ιατρικό νοσηλευτικό και λοιπό προσωπικό, παρέχοντας όλο το φάσμα των υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας στους κατοίκους της ανατολικής Αττικής. Αυτές οι δομές λειτουργούσαν και επί των ημερών σας και τότε προφανώς δεν εντοπίσατε κάποιο πρόβλημα. Και μάλιστα, να σας θυμίσω ότι καλώς κάνατε και προχωρήσαμε σε κάποιες συγχωνεύσεις των τοπικών ιατρείων σε κέντρα υγείας, προκειμένου να ενισχυθούν τα κέντρα υγείας και να παρέχονται καλύτερες και περισσότερες υπηρεσίες υγείας.

Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, στο πλαίσιο των μέτρων, που ελήφθησαν για την ελαχιστοποίηση της έκθεσης του πληθυσμού από τον κορωνοϊό και την ανάσχεση της διασποράς του ιού, κατόπιν συγκεκριμένων οδηγιών και στο πλαίσιο του σχεδιασμού του Υπουργείου, το Κέντρο Υγείας Λαυρίου διεύρυνε τη λειτουργία του σε εικοσιτετράωρη βάση, με δυνατότητα εξυπηρέτησης ασθενών με χρόνια νοσήματα και έκτακτα περιστατικά, με δυνατότητα λήψης μάλιστα δείγματος για κορωνοϊό σε περιστατικά με συμπτώματα. Για όλο το χρονικό διάστημα της ισχύος των περιοριστικών μέτρων οι πολίτες της Κερατέας εξυπηρετούντο για περιστατικά εκτός κορωνοϊού στα ιατρεία του Κέντρου Υγείας Λαυρίου, ενώ για τα ύποπτα ή επιβεβαιωμένα περιστατικά στο Κέντρο Υγείας Καλυβίων.

Επίσης, για το τοπικό ιατρείο Κερατέας, το οποίο υπάγεται στο Κέντρο Υγείας Λαυρίου, προγραμματίστηκε να λειτουργήσει με

έξι ιατρικές ειδικότητες, με τις οποίες καλύπτονται επαρκώς οι ανάγκες των πολιτών της ευρύτερης περιοχής.

Αναφορικά τώρα με το κέντρο υγείας αποκατάστασης και αποθεραπείας, να σας θυμίσω ότι επί των ημερών σας δεν λειτουργούσε όπως έπρεπε ούτε μπορούσε να κάνει σύμβαση διότι δεν υπήρχε φυσίατρος. Υπάρχει πράγματι προγραμματική συμφωνία μεταξύ της 1ης ΥΠΕ και της ΑΕΜΥ, βάσει της οποίας οι δύο γιατροί της ΑΕΜΥ εντάχθηκαν στο πρόγραμμα εξετάσεων του Κέντρου Υγείας Λαυρίου, όπως και οι γιατροί του Κέντρου Υγείας Λαυρίου που εκτελούσαν τα τακτικά ιατρεία επισκέψεων στην Κερατέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Η νέα διοίκηση της ΑΕΜΥ έγκαιρα προσέλαβε φυσίατρο και ολοκλήρωσε την εκκρεμούσα από το 2015 παραλαβή και εγκατάσταση μηχανημάτων, οργάνων και λοιπού εξοπλισμού για τη λειτουργία του κέντρου αποκατάστασης και αποθεραπείας και πρόσφατα με το ν.4683 η ΑΕΜΥ και το κέντρο αποκατάστασης εντάχθηκαν στην πλατφόρμα προσλήψεις επικουρικού προσωπικού και εγκρίθηκαν από το Υπουργείο Υγείας για πρόσληψη πέντε θέσεις λοιπού προσωπικού και έξι θέσεις ιατρικού προσωπικού.

Μάλιστα, πριν λίγες ημέρες, στις 4 Ιουνίου, η διοίκηση της ΑΕΜΥ προσκάλεσε στο κέντρο τον δήμαρχο και τους αντιδημάρχους της Λαυρεωτικής και άλλους τοπικούς παράγοντες καθώς και τον δωρητή κ. Πρίφτη, τους ξενάγησε στις πλήρως εξοπλισμένες πλέον εγκαταστάσεις του κέντρου αποκατάστασης και παρουσίασε το σχέδιο λειτουργίας και ανάπτυξης του κέντρου αποκατάστασης, που ήταν παραμελημένο τα προηγούμενα χρόνια και σε λίγες ημέρες ξεκινάει τη λειτουργία του, ανοίγοντας ένα νέο κεφάλαιο για την παροχή υπηρεσιών υγείας στην περιοχή γιατί πράγματι αποτελεί ένα κόσμημα.

Παράλληλα, η ΑΕΜΥ θα λειτουργήσει και πολυιατρείο με τους οκτώ πλέον γιατρούς ειδικοτήτων, συμπληρωματικών προς τη λειτουργία του Κέντρου Υγείας Λαυρίου, το οποίο συστεγάζεται στο κέντρο αποκατάστασης και αποθεραπείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σπίρτζη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, μάλλον δεν έχετε αίσθηση τι βρήκε το 2015 η προηγούμενη κυβέρνηση. Βρήκε δέκα κέντρα υγείας, όπως το είπατε, στην ανατολική Αττική με σαράντα άτομα προσωπικό, με γιατρούς και τα άφησε με διακόσιους σαράντα, που είχαν απαρχαιωμένο ιατρικό εξοπλισμό και μηχανήματα και αν πάει κανείς σήμερα, θα δει δέκα μικρά νοσοκομεία.

Όμως, εγώ σας ρώτησα ποιοι ήταν οι λόγοι, που έκλεισαν μέσα στην πανδημία τα έξι ιατρεία και στην ανατολική Αττική – δεν το υπαινίσσομαι- τα κλείσατε και δεν δώσατε και μία εξήγηση σε αυτό. Έχετε κλείσει άλλες τέσσερις πρωτοβάθμιες δομές υγείας στην ανατολική Αττική.

Επομένως, θέλουμε να μας πείτε αν θα τα επαναλειτουργήσετε και πότε γιατί εξυπηρετούν συγκεκριμένες ανάγκες όχι μόνο του οικισμού της Κερατέας αλλά και των γύρω οικισμών. Δεν ξέρω σε αυτό θα μας πείτε εσείς αν θα κάνετε ανεξάρτητο κέντρο υγείας εκεί.

Το δεύτερο έχει να κάνει με το κέντρο αποκατάστασης. Προφανώς –το είπατε και εσείς- υπογράφηκε σύμφωνο τον Ιούλιο του 2019 από την 1η Υγειονομική Περιφέρεια και την ΑΕΜΥ. Έχουν περάσει δέκα μήνες. Θα θέλαμε να μας πείτε ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για τη λειτουργία του κέντρου αποκατάστασης, όχι των ιατρείων μόνο, αλλά του κέντρου αποκατάστασης.

Πιστέψτε με, δεν υπάρχει καμμία σκοπιμότητα κομματικής εκμετάλλευσης του θέματος. Είναι ένα αίτημα τις περιοχές πάνω από δεκαετία, δεκαπέντε χρόνια από ό,τι καταλαβαίνετε. Είναι ομόθυμη άποψη και των Βουλευτών όλων των κομμάτων του να λειτουργήσει ως δημόσια η μόνη δημόσια δομή αποκατάστασης στην ανατολική Αττική –και φαντάζομαι όχι μόνο στην ανατολική Αττική- που θα εξυπηρετήσει τους πολίτες.

Άρα, δέκα μήνες, ωραία, δεν έγινε τίποτα. Πότε θα γίνει; Πότε θα λειτουργήσει;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κοντοζαμάνη, ορίστε έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Σπίρτζη, πράγματι έχουν περάσει δέκα μήνες από τότε που υπογράφτηκε αυτή η συμφωνία, αλλά έχουν περάσει και πέντε χρόνια από τότε που ήσασταν εσείς κυβέρνηση και δεν είχε γιατρό το κέντρο υγείας. Σας είπα συγκεκριμένες δράσεις, συγκεκριμένα βήματα, τα οποία κάναμε προκειμένου το κέντρο αποκατάστασης και αποθεραπείας να είναι σε θέση να λειτουργήσει άμεσα, πολύ σύντομα γιατί το ενισχύσαμε και με το ιατρικό προσωπικό και το αναβαθμίσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είπατε συνολικά δώδεκα άτομα, έξι ιατρικό και έξι άλλων ειδικοτήτων, παραϊατρικό κ.λπ..

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας): Ολοκληρώσαμε την εκκρεμούσα από το 2015 παραλαβή και εγκατάσταση μηχανημάτων, οργάνων και λοιπού εξοπλισμού. Όλες οι ανάγκες της περιοχής σε ειδικότητες αντιμετωπίζονται πλήρως και επαρκώς και βεβαίως λόγω κορωνοϊού υπήρχε μία συνένωση δυνάμεων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν περιστατικά, που αφορούσαν όχι μόνο τον κορωνοϊό, αλλά αφορούσαν και τους συμπολίτες μας που προσέφευγαν σε υπηρεσίες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας και δεν είχαν κορωνοϊό.

Επομένως, δεν έχουμε κλείσει τίποτα. Λειτουργούν επαρκώς οι μονάδες μας και είναι πλήρως στελεχωμένες και καλύπτουν τις ανάγκες σε όλες τις ειδικότητες στην περιοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Θα συζητηθεί τώρα η με αριθμό 5185/26-3-2020 ερώτηση του κύκλου των αναφορών - ερωτήσεων του Βουλευτή Δωδεκανήσου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νεκτάριου Σαντορινιού προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Άμεση η ανάγκη ενίσχυσης των δομών υγείας των νησιών για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19.»

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Είναι γνωστή και η δική σας αγωνία για τα νησιά.

Κύριε Υπουργέ, στις συνθήκες της πανδημίας τα νησιά ήταν αυτά που επλήγησαν λιγότερο, γιατί υπήρξε μία προσπάθεια μετά από πολλές οχλήσεις δικές μας αλλά κυρίως των δημάρχων, προκειμένου να υπάρξει μία ελεγχόμενη μετάβαση στα νησιά για να μην μεταδοθεί ο κορωνοϊός.

Όμως, σε αυτές τις συνθήκες δεν μπορούμε να συνεχίσουμε αυτή την ελεγχόμενη μετάβαση στα νησιά και είναι δεδομένο ότι πρέπει ιδίως τα μεγάλα αλλά και τα μικρά νησιά να μπουν στη μάχη της επιβίωσης μέσω του τουρισμού. Άρα, η προσπάθεια που είχε γίνει εκείνη την περίοδο ήταν γιατί όλοι οι νησιώτες είχαν την αγωνία, δεδομένου ότι η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, τα κέντρα υγείας, τα πολυδύναμα ιατρεία στα νησιά δεν είχαν την επαρκή στελέχωση και σε πολλές περιπτώσεις είχαν και μικρότερη στελέχωση απ' όση είχαμε αφήσει εμείς όταν αποχωρήσαμε από την κυβέρνηση.

Επομένως, αυτή η ανάγκη για να προστατευτούν τα νησιά, δεδομένου ότι στον σχεδιασμό του Υπουργείου Υγείας η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας δεν υπήρχε για την αντιμετώπιση του κορωνοϊού, οδήγησε σε αυτή την ανάγκη του περιορισμού μετάβασης στα νησιά.

Όμως, κατά την περίοδο της καραντίνας δεν βλέπουμε κάποια προσπάθεια ενίσχυσης της υγείας στα νησιά, δεν βλέπουμε κανένα στρατηγικό σχεδιασμό για τη μεταφορά τυχόν κρουσμάτων την περίοδο του κορωνοϊού. Είναι χαρακτηριστικό ότι η μία κάψουλα μεταφοράς, η οποία χρειάζεται δώδεκα ώρες όπως γνωρίζετε για απολύμανση, δεν είναι επαρκής και για να προστεθούν κάψουλες μεταφοράς, οι οποίες δεν έχουν ακόμα προστεθεί, χρειάστηκε να επέμβει η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γι' αυτόν τον λόγο, κύριε Υπουργέ, αυτά τα οποία θέλουμε να ζητήσουμε από εσάς και να μάθουμε είναι τα εξής: Ποιος είναι ο σχεδιασμός για την ενίσχυση κυρίως της πρωτοβάθμιας φροντί-

δας υγείας των νησιών αλλά και των νοσοκομείων στα νησιά; Ποιος είναι ο σχεδιασμός σας για να υπάρξει επαρκές προστατευτικό υλικό για τους γιατρούς; Ποιος είναι ο σχεδιασμός σας για την εξέταση των δειγμάτων, που θα χρειαστούμε αρκετά δείγματα το επόμενο χρονικό διάστημα στα νησιά; Και ποιος είναι ο σχεδιασμός σας, προκειμένου να υπάρχει μία γρήγορη μεταφορά τυχόν κρουσμάτων από τα νησιά στα κέντρα αναφοράς;

Τέλος, αρκετά νοσοκομεία στα νησιά δεν ορίστηκαν ως κέντρα αναφοράς. Ξέρετε, δεν είναι το ίδιο πράγμα να είσαι στη Θεσσαλία και να χρειάζεσαι απλά δύο ώρες για να μεταφερθείς σε ένα νοσοκομείο αναφοράς. Είναι πολύ διαφορετικό. Για ποιο λόγο, λοιπόν, δεν ορίστηκαν περισσότερα νοσοκομεία αναφοράς στα νησιά;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Κύριε Υφυπουργέ, ορίστε έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Σαντορινιέ, και λίγες μέρες μετά την κατάθεση της ερώτησης που κάνατε να σας απαντούσα, στο μεγαλύτερο μέρος της απάντησης θα έλεγα τα ίδια πράγματα. Γιατί; Διότι από την αρχή της πανδημίας ο σχεδιασμός μας αφορούσε το σύνολο της επικράτειας, όλες τις περιοχές της χώρας, όλους τους κατοίκους της χώρας, ενώ βεβαίως περιελάμβανε και τις νησιωτικές περιοχές.

Το Υπουργείο Υγείας με τον Εθνικό Οργανισμό Δημόσιας Υγείας και τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας αποτέλεσαν τους πυλώνες, πάνω στους οποίους βασίστηκε αυτός ο σχεδιασμός, βάσει ενός συγκεκριμένου πλάνου για τη διασφάλιση όλων των σεναρίων αντιμετώπισης του κορωνοϊού. Ήμασταν τυχεροί και από την αρχή της πανδημίας μέχρι σήμερα καταφέραμε να μην έχουμε κρούσματα στα νησιά, καταφέραμε να βγούμε αλώβητοι.

Και από την αρχή της πανδημίας προσπαθήσαμε και καταφέραμε να ενισχύσουμε τόσο τις υποδομές στη νησιωτική Ελλάδα όσο και το ανθρώπινο δυναμικό και την επάρκεια των υλικών. Αυτή τη στιγμή υπάρχει και περισσότερο προσωπικό στις δομές αυτές, αλλά και μέσα ατομικής προστασίας, ενώ βεβαίως υπάρχει και το στρατηγικό απόθεμα στη χώρα σε μέσα ατομικής προστασίας και υγειονομικό υλικό, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε ενδεχόμενα κρούσματα κατά την καλοκαιρινή περίοδο ενόψει της έναρξης της τουριστικής περιόδου.

Βεβαίως να σας θυμίσω, όπως και τότε, πριν λίγους μήνες, έτσι και σήμερα, έτσι και όλο το καλοκαίρι υπάρχουν δεσμευμένες κλίνες αποκλειστικά για κορωνοϊό στα νοσοκομεία της νησιωτικής Ελλάδος, τα οποία διασυνδέονται με τα κέντρα αναφοράς στην Αθήνα. Ό,τι ίσχυε τότε, ισχύει και τώρα.

Σε ένα σημείο της ερώτησής σας μιλάτε για την υποχρέωση της πολιτείας να ενισχύσει τις περιοχές. Σας είπα ότι στην υποχρέωση αυτή έχουμε ανταπεξέλθει στο ακέραιο. Δεν υπολογίσαμε πόρους -κάτι που έχουμε τονίσει-, νομοθετήσαμε με αυτά που έπρεπε να έχουμε άμεσα στη διάθεσή μας και είχαμε στον σχεδιασμό μας από την αρχή την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Ευτυχώς, δεν χρειάστηκε η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας να μπει στη μάχη του κορωνοϊού. Προβλέψαμε ενίσχυση των δομών της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

Σήμερα έχουμε στη διάθεσή μας και εργαλεία, όπως είναι η κατ' οίκον επίσκεψη και η δυνατότητα σύμβασης ιδιωτών γιατρών με το σύστημα υγείας, προκειμένου σε πρωτοβάθμιο επίπεδο και στα νοσοκομεία της χώρας να αντιμετωπιστούν τυχόν προβλήματα που θα προκύψουν από έξαρση του κορωνοϊού, ενώ θα συνεχίσουμε να ενισχύουμε το σύστημα τόσο σε υλικά όσο και σε ανθρώπινους πόρους και εξοπλισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, να συνεχίσω ή να πω τα υπόλοιπα στη δευτερολογία μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας): Ωραία, κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Σε ό,τι αφορά το σχέδιο της υγειονομικής κάλυψης των νησιών μας και για την αντιμετώπιση των ενδεχόμενων κρουσμάτων, θα ήθελα να πω για μία ακόμα φορά ότι είναι πλήρες και επαρκές και συμπληρώνεται ακόμα περισσότερο λόγω των νέων δεδομένων σε σχέση με τον αρχικό μας σχεδιασμό.

Η διαθεσιμότητα των κλινών είναι τετρακόσιες σαράντα έξι κλίνες απλής νοσηλείας με δυνατότητα να ξεπεράσουν τις εξακόσιες πενήντα, εφόσον χρειαστεί. Υπάρχουν δεσμευμένες κλίνες εντατικής θεραπείας με δυνατότητα και αυτές να αυξηθούν, ενώ έχουν εγκριθεί χίλιες εκατό προσλήψεις επικουρικού προσωπικού, ιατρικού, νοσηλευτικού και λοιπού, από τις οποίες έχουν ήδη υλοποιηθεί με πρόσληψη και ανάληψη υπηρεσίας οι πεντακόσιες ογδόντα πέντε. Είμαστε σε συνεννόηση και επαφή με τους οικείους ιατρικούς συλλόγους, προκειμένου να βρούμε γιατρούς σε ειδικότητες οι οποίες μας χρειάζονται, έτσι ώστε τους καλοκαιρινούς μήνες να συμβληθούν με το σύστημα, προκειμένου να ανταπεξέλθουμε στις αυξημένες ανάγκες του συστήματος υγείας και βεβαίως θα κάνουμε και χρήση των συμβεβλημένων με τον ΕΟΠΥΥ ιδιωτών γιατρών σε κάθε νησί.

Επιπλέον, υπάρχει πλάνο μετακινήσεων μόνιμου ιατρικού προσωπικού διαφόρων ειδικοτήτων από υγειονομικές δομές της ηπειρωτικής χώρας στα νησιά, ενώ υπάρχουν και συγκεκριμένες κλινικές και νοσοκομεία της ηπειρωτικής Ελλάδος που διασυνδέονται με δομές των νησιών, προκειμένου να υπάρξει συνεργασία, επιστημονική διασύνδεση και μετακίνηση προσωπικού για να αντιμετωπιστούν όλες οι ανάγκες.

Σε ό,τι αφορά τον έλεγχο των δειγμάτων, σκοπός μας είναι η γρήγορη και αξιόπιστη διάγνωση, όπως άλλωστε τα έχουμε καταφέρει μέχρι σήμερα. Και αυτό το καταφέραμε συνδυαστικά με τους παρακάτω τρόπους: Μειώνοντας στο ελάχιστο δυνατό τις απαιτούμενες μεταφορές δειγμάτων, έχουμε φτιάξει ένα δίκτυο όπου θα λαμβάνονται δείγματα και θα μεταφέρονται στα σημεία επεξεργασίας των δειγμάτων αυτών, ενισχύοντας με μικρούς αναλυτές τα νησιά και μεταφέροντας δείγματα μαζικά σε κεντρικά προεπιλεγμένα εργαστήρια, όπως για παράδειγμα το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας. Αναλυτικά το σχέδιό μας θα παρουσιαστεί τις επόμενες ημέρες. Και όλα αυτά αξιοποιώντας βεβαίως τις δυνατότητες του μητρώου COVID για γρηγορότερη και πιο αξιόπιστη καταγραφή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας): Οι κινητές ομάδες του Εθνικού Οργανισμού Δημόσιας Υγείας έχουν ήδη ξεκινήσει στοχευμένες εξορμήσεις στα νησιά υποστηριζόμενες από τα κατά τόπους κέντρα υγείας, ενώ βεβαίως υπάρχει και συγκεκριμένο σχέδιο για τις αεροδιακομιδές και τις πλωτές διακομιδές από τα νησιά.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να υπενθυμίσω στο Σώμα κάτι που έχουμε πει κι άλλη φορά, οι κάψουλες τις οποίες έχει στη διάθεσή του το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας θα φτάσουν αυτόν το μήνα τις δέκα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, δεν μπορώ να σας δώσω άλλο χρόνο. Δεν θα λέμε κάθε φορά όλο το πρόγραμμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Επομένως έχει εξασφαλιστεί η πλήρης γεωγραφική κάλυψη των νησιωτικών και απομακρυσμένων περιοχών με συγκεκριμένο προγραμματισμό και σχέδιο και αξίζει σ' αυτό το σημείο να πω ότι και το ΕΚΑΒ έχει ολοκληρώσει εκπαιδευτικό πρόγραμμα προσομοίωσης αυτού του σχεδιασμού και κλιμάκια του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας έχουν ήδη επισκεφτεί νησιά και συνεχίζουν και σε απομακρυσμένες περιοχές, κάνοντας τον απαιτούμενο έλεγχο επιχειρησιακής ετοιμότητας των υγειονομικών μονάδων.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Σαντορινιέ, έχετε τον λόγο.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εάν στις 26 Μαρτίου που έκανα την ερώτηση μου απαντούσατε ότι το σύνολο της χώρας, και ιδιαίτερα η νη-

σιωτική Ελλάδα, είναι εντός του σχεδιασμού για τον κορωνοϊό, μάλλον θα μου λέγατε ψέματα, γιατί μου λέτε ότι τώρα θα φτάσουν τις δέκα οι κάψουλες, τώρα μου μιλάτε για πλωτές μεταφορές.

Ειρήσθω εν παρόδω, ελπίζουμε τα τρία πλωτά ασθενοφόρα να έρθουν το καλοκαίρι. Είναι μία προμήθεια η οποία έγινε κατά την περίοδο της δικής μας διακυβέρνησης από το πρόγραμμα «INTERREG» με συνεργασία του Υπουργείου Ναυτιλίας και του Υπουργείου Υγείας. Άρα, για να ξέρουμε τι ακριβώς λέμε, μη λέτε ότι εσείς φέρατε τώρα τα τρία πλωτά ασθενοφόρα. Μάλιστα, μπορώ να σας πω και ποιο πρόγραμμα ήταν.

Είπατε ότι το προσωπικό είναι περισσότερο. Μέχρι προχθές, υπήρχε νησί που είχε δανεικό γιατρό και μεταφέρθηκε καρδιοχειρουργός από νησί σε νησί. Δεν θέλω να αναφέρω το νησί για προφανείς λόγους. Καλώς, ενισχύθηκε το νησί. Πέρυσι είχε δύο γιατρούς και φέτος έχει έναν. Πού είναι, λοιπόν, το περισσότερο προσωπικό; Γιατί δεν το έχουν δει οι δήμαρχοι και οι νησιώτες; Διότι πραγματικά όταν ακούμε για περισσότερο προσωπικό, εγώ προσωπικά θα ήθελα πάρα πολύ να το δω και να αισθάνομαι ασφαλής.

Και μια που μιλάμε για ασφάλεια -και είναι ευτυχής συγκυρία που μόλις μπήκε στην Αίθουσα ο Υπουργός Τουρισμού-, αυτή την ανάλυση, αυτό το risk assessment σε χαμηλό, μέτριο και υψηλό, το οποίο παρουσιάστηκε από τον Υπουργό Τουρισμού, σχετικά με την επικινδυνότητα των νησιών, εσείς το γνωρίζετε; Εσείς κάνατε αυτό το risk assessment; Διότι, ειλικρινά, να το κάνεις το risk assessment για να ενισχύσεις τα νησιά, αλλά να το κρύψεις και όχι να το κάνεις φέιγ βολάν και να γίνεται χάρτης στα κανάλια, αποτελεί δυσφήμιση για τα νησιά. Και σήμερα δεν χρειαζόμαστε δυσφήμιση για τα νησιά.

Και έρχομαι σε μία τελευταία ερώτηση, μια και αναφέρθηκα στα μέτρα, τα υγειονομικά πρωτόκολλα και το «Safety First» που θα πρέπει να υλοποιηθούν. Μας μιλήσατε για κατ' οίκον επισκέψεις και συμβάσεις ιδιωτικών γιατρών, οι οποίοι θα μπορούν να πηγαίνουν να δουν τους ασθενείς του σπίτι.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι στα περισσότερα νησιά έχουμε έναν αγροτικό γιατρό. Για ποιους ιδιωτικούς γιατρούς μιλάτε, λοιπόν; Και στα περισσότερα απ' αυτά τα νησιά πρέπει να λειτουργήσουν ξενοδοχειακές μονάδες και αυτές οι ξενοδοχειακές μονάδες, με βάση τα πρωτόκολλα υγείας, θα πρέπει να έχουν συνεργαζόμενο γιατρό. Ερώτηση: Πού θα βρεθεί αυτός ο συνεργαζόμενος γιατρός σ' αυτά τα μικρά νησιά, για να μπορέσουν να λειτουργήσουν αυτές οι μονάδες; Ή μήπως τα ξεχάσαμε τελικά;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κοντοζαμάνη, εσείς θα απαντήσετε στην ερώτησή σας. Εάν μετά θελήσει ο κ. Θεοχάρης να απαντήσει στο παρεμπίπτον θέμα που του έθεσε ο κ. Σαντορινιός, θα του δώσω παραπάνω χρόνο για να απαντήσει. Μπορείτε να μείνετε για να ακούσετε την απάντηση.

Επομένως εσείς, κύριε Κοντοζαμάνη, απαντάτε στα του οίκου σας.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΖΑΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Σαντορινιέ, ήμουν σαφής στην πρωτολογία μου σε ό,τι αφορά στον αρχικό σχεδιασμό και στις προσαρμογές οι οποίες γίνονται, προκειμένου να ανταποκριθούμε στις ανάγκες της καλοκαιρινής περιόδου εν όψει της έναρξης της τουριστικής περιόδου. Έχουμε ενισχύσει το προσωπικό, μπορείτε να δείτε και τις σχετικές αποφάσεις στο «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», έχουμε καταθέσει και σχετικά στοιχεία στα Πρακτικά της Βουλής και έχουμε σχεδιάσει με τέτοιο τρόπο, ώστε να υπάρχει άμεση ανταπόκριση σε τυχόν ανάγκη διακομιδής και κάλυψης όλων των αναγκών σε ιατρικές υπηρεσίες. Όπου υπάρχουν οι δυσκολίες εξεύρεσης ειδικευμένων γιατρών ή σε κάποια νησιά αν χρειάζεται να πάει κάποιος γιατρός, όπως σας είπα, υπάρχει διασύνδεση των συγκεκριμένων νησιών με τα μεγάλα νοσοκομεία της Αθήνας και συγκεκριμένες κλινικές είναι διασυνδεδεμένες τόσο επιστημονικά όσο και λειτουργικά με τα νησιά και παρέχουν το απαραίτητο προσωπικό, προκειμένου να μην μείνει καμμία νησιωτική περιοχή της χώρας ακάλυπτη εν όψει του καλοκαιριού.

Άρα, το πλάνο μας αφορά στην πλήρη υγειονομική κάλυψη και στην άμεση ανταπόκριση σε οποιοδήποτε περιστατικό. Έχουμε ενισχύσει τα νησιά μας, έχουμε διασφαλίσει την επάρκεια των μέσων ατομικής προστασίας και του υγειονομικού υλικού σ' όλη τη νησιωτική Ελλάδα, έχουμε αυξήσει τη δυνατότητα πραγματοποίησης μαζικών μοριακών ελέγχων, έχουμε συγκεκριμένο σχέδιο μεταφοράς των δειγμάτων και αυξημένες δυνατότητες διακομιδών με πτητικά και πλωτά μέσα. Πιστεύουμε ότι όλα θα κυλήσουν ομαλά και όπως τα καταφέραμε μέχρι τώρα, έτσι θα έχουμε και στη συνέχεια μια επιτυχή εξέλιξη της κατάστασης όλο το καλοκαίρι. Είμαστε αισιόδοξοι, αλλά πάνω από όλα είμαστε έτοιμοι περισσότερο από ποτέ και αυτό μας δίνει την πεποίθηση ότι θα τα καταφέρουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωράμε τώρα στη συζήτηση της προτελευταίας για σήμερα ερώτησης, στη δεύτερη, με αριθμό 783/5-6-2020 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού Α' Αθηνών του ΜέΡΑ25 κ. Αγγελικής Αδαμοπούλου προς τον Υπουργό Τουρισμού, ο οποίος είναι παρών και θα απαντήσει, με θέμα: «Απευθείας ανάθεση κονδυλίου 32 εκατομμυρίων ευρώ στη "MARKETING GREECE"».

Η κ. Αδαμοπούλου έχει τον λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ήδη το μείζον θέμα το οποίο έχει προκύψει τις τελευταίες ημέρες, σχετικά με την απευθείας ανάθεση από την Κυβέρνηση με χρήση ενός αμφιλεγόμενου άρθρου, του άρθρου 69 της πράξης νομοθετικού περιεχομένου της 13ης Απριλίου. Σε σχέση, λοιπόν, με την απευθείας ανάθεση της τουριστικής διαφημιστικής προβολής της Ελλάδας από την Κυβέρνηση στην εταιρεία «MARKETING GREECE» έναντι τιμήματος 32 εκατομμυρίων ευρώ, πρόκειται για μία εταιρεία η οποία έχει συγκροτηθεί από το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο της Ελλάδας και από τον Σύνδεσμο Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων, στην οποία, βέβαια, απευθείας ανάθεση απουσιάζει παντελώς η φωνή των μικρομεσαίων επιχειρηματιών. Αν και λέγεται –έχει απαντηθεί από την Κυβέρνηση- ότι πρόκειται για μια μη κερδοσκοπική εταιρεία, ωστόσο εμφανίζεται στο καταστατικό της ως ανώνυμη εταιρεία, δηλαδή κερδοσκοπική. Η απευθείας ανάθεση έγινε κατά παράκαμψη του νόμου περί δημοσίων συμβάσεων, καθώς επίσης και παρακάμπτοντας τον ίδιο τον ΕΟΤ, ο οποίος όπως όλοι γνωρίζουμε είχε επιφέρει πάρα πολύ θετικά αποτελέσματα στην τουριστική προβολή της χώρας και προς τούτο και λόγω της προνομιακής μεταχείρισης της «MARKETING GREECE» έχουν υποβάλει την παραίτησή τους ήδη τέσσερα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του ΕΟΤ.

Διερωτόμαστε, λοιπόν, πως η απευθείας αυτή ανάθεση, έναντι τέτοιου μεγάλου τιμήματος, έχει να προσφέρει προστιθέμενη αξία στην τουριστική προβολή της χώρας η οποία ήδη εμφανίζεται ως μία χώρα χαμηλής επικινδυνότητας, μια ασφαλής χώρα για τον τουρίστα. Δεν έχει να ανταγωνιστεί τις υπόλοιπες χώρες σε κάτι. Αντίθετα, αν ήθελε η Κυβέρνηση πραγματικά να ενισχύσει το τουριστικό προϊόν μπορούσε να διοχετεύσει αυτό το ποσό στη χρηματοδότηση του μισθολογικού κόστους των μικρομεσαίων ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και στην ανακούφιση των χιλιάδων εργαζομένων οι οποίοι πλήττονται αυτήν τη στιγμή λόγω, του κορωνοϊού και των πρόσφατων μέτρων της Κυβέρνησης.

Είχα καταθέσει και σχετική ερώτηση, όπου υπέβαλα συγκεκριμένες προτάσεις του ΜέΡΑ25 για την ενίσχυση του τουρισμού. Η Κυβέρνηση δεν τα έχει λάβει υπ' όψιν μέχρι στιγμής. Αντίθετα τα μέτρα της έχουν κριθεί αναιμικά και πρόχειρα.

Ερώτηση, λοιπόν, για ποιους ακριβώς λόγους αντί το ποσό να διοχετευθεί στην ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και στη στήριξη των εργαζομένων προβαίνει η Κυβέρνηση σ' αυτή την απευθείας ανάθεση με αδιαφανείς διαδικασίες; Με ποια κριτήρια και με ποια προσδοκώμενα οφέλη λάβατε αυτή την απόφαση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, έχετε χρόνο τεσσάρων λεπτών αν θέλετε να απαντήσετε και στην παρατήρηση του κ. Σαντορινιού. Αν θέλετε, δεν υποχρεούστε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Βεβαίως, και θέλω κύριε

Πρόεδρε. Ξέρετε πολύ καλά πόσο ήταν στην επικαιρότητα αυτό το θέμα, οπότε θα χρειαστώ και παραπάνω χρόνο, σας το λέω προκαταβολικά. Νομίζω, όμως, ότι αξίζει μέσα στο Κοινοβούλιο να υπάρχουν απαντήσεις.

Ο κ. Σαντορινιός είναι συνήθως προσεκτικός στην κριτική του και δεν κάνει προτάσεις, όπως για παράδειγμα στο τελευταίο νομοσχέδιο του κ. Συρμαλένιου, ο οποίος μας είπε ότι πρέπει να αφαιρέσουμε θέσεις από τα αεροπλάνα, για να μην έρθουν τόσοι τουρίστες στη χώρα μας. Είναι συνήθως προσεκτικός! Ελπίζω οι συμπολίτες σας στα νησιά κύριε Σαντορινιέ, οι οποίοι περιμένουν να δουν την ενίσχυση των υγειονομικών δομών, να μην παρεξηγήσουν -εγώ δεν παρεξηγώ, ξέρω πως το σκέφτεστε- αυτό που λέτε. Η χώρα μας από το Υπουργείο Υγείας έχει ενισχυθεί και θα ενισχυθεί –οι σχετικές ανακοινώσεις θα γίνουν αύριο- σε κάθε τουριστικό προορισμό. Κάθε τουριστικός προορισμός, το τελευταίο νησί μέχρι το κέντρο της Αθήνας θα έχει τη δυνατότητα επιχειρησιακής αντιμετώπισης κάθε κρούσματος. Κάθε πολίτης της χώρας αυτής και κάθε φιλοξενούμενος θα ξέρει και πρέπει να ξέρει ότι είναι ασφαλής. Γίνονται όλες οι αναγκαίες ενισχύσεις και αυτά τα νησιά τα οποία πραγματικά έχουν ανάγκη δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα κατά τη διάρκεια της τουριστικής περιόδου.

Ξέρετε κύριε Σαντορινιέ, καλώς ή κακώς –ξέρω ότι δεν θα σας αρέσει, τι να κάνουμε όμως, αυτή είναι η πραγματικότητα- η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας -όσο και να τη «χτυπάτε» ότι δε στηρίζει το σύστημα Υγείας και έχουμε τη χαρά να έχουμε εδώ έναν πρώην Υπουργό Υγείας να προεδρεύει σήμερα-, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη είναι που ενίσχυσε το Εθνικό Σύστημα Υγείας περισσότερο από ποτέ. Το πήρε στη διάρκεια της κρίσης σε χειρότερη κατάσταση από ότι το φέρνει σήμερα και σας διαβεβαιώ ότι φέτος το σύστημα υγείας, οι δομές υγείας στα νησιά μας, σε ισχυρούς τουριστικούς προορισμούς, θα είναι στην πιο δυνατή κατάσταση που μπορούσαν να βρίσκονται. Συνεπώς, να μην φοβάται κανένας για το Εθνικό Σύστημα Υγείας και να μην έχει και κανένας κανένα ζήτημα.

Θέλω τώρα να περάσω στην ερώτηση για την οποία έχω μεικτά συναισθήματα ομολογώ. Δυστυχώς, είναι κρίμα, να είμαστε αυτή τη στιγμή σε μια κατάσταση όπου το ελληνικό Κοινοβούλιο να έρχεται και να ασχολείται με fake news. Έχετε παρασυρθεί. Συνήθως η κριτική την οποία κάνει το κόμμα σας –και την έχω ζήσει από κοντά, είναι εδώ ο συνάδελφός σας με τον οποίο είχαμε αρκετές συζητήσεις στο πρόσφατο νομοσχέδιο, αλλά και ο εισηγητής- είναι προσεκτική και εποικοδομητική. Όταν, όμως, ασχολούμαστε με fake news περί 32 εκατομμυρίων, δεν είναι καν όλος ο προϋπολογισμός του ΕΟΤ, και καταθέτω και ένα έγγραφο από τον ΕΟΤ που λέει ότι δεν υπάρχει καμμιά τέτοιου είδους ανάθεση και είναι συκοφαντικά αυτά τα νούμερα που κυκλοφορούν.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Τουρισμού κ. Θεοχάρης (Χάρης) Θεοχάρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εδώ ακούσαμε για την Κροατία. Πήραμε την παραλία από το Μαρμάρι και την πήγαμε στην Κροατία. Μέχρι που ακούστηκε ότι δεν θα υπογραφεί εξαιτίας των ανακοινώσεών μας η συμφωνία για την ΑΟΖ που υπογράφηκε χθες. Τι άλλο θα ακούσουμε! Είναι κρίμα που παρασυρθήκατε, αλλά είναι και μια ευκαιρία να μπουν αυτά στη θέση τους. Είναι ανάξια λόγου, πραγματικά ανάξια λόγου, αλλά σε κάθε περίπτωση θα είμαστε εδώ για να υπάρχει απάντηση ακόμα και στον πιο κακόπιστο.

Τώρα, θα απαντήσω πολύ συγκεκριμένα στα ερωτήματα τα οποία τίθενται και είναι πολύ σημαντικά.

Το πρώτο ερώτημα για το οποίο έχουμε κατηγορηθεί είναι εάν τα δίνουμε σε ιδιωτική εταιρεία. Είναι η «MARKETING GREECE» τελικά ιδιωτική εταιρεία; Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ιδιωτική εταιρεία. Η «MARKETING GREECE» φτιάχτηκε με νόμο του ελληνικού κράτους, με το άρθρο 187 του ν.4070. Το άρθρο αυτό προέβλεπε ότι το δημόσιο θα ήταν μέτοχος σε ποσοστό 30%. Ήταν μια εταιρεία, λοιπόν, η οποία θα ένωνε τις δυνάμεις ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, ώστε να προωθηθεί αποτελεσματικότερα και συμπληρωματικά του ΕΟΤ η προώθηση της χώρας.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Τουρισμού κ. Θεοχάρης (Χάρης) Θεοχάρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στην πράξη, ακριβώς για να μην την μπλέξουμε στα γρανάζια της γραφειοκρατίας και να είναι το ίδιο αδύναμη, λόγω γραφειοκρατικών αγκυλώσεων, να υλοποιήσει τον σκοπό της, το δημόσιο δεν έβαλε τα χρήματα στην «MARKETING GREECE». Αντί του δημοσίου μπήκε μέτοχος το ΞΕΕ.

Το ΞΕΕ δεν είναι ιδιώτης, είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Είναι ο θεσμοθετημένος σύμβουλος της Κυβέρνησης, του εκάστοτε Υπουργού Τουρισμού για τα θέματα τουρισμού και είναι ο κύριος μέτοχος. Η εταιρεία έχει δεύτερο μέτοχο το ΣΕΤΕ, έναν κοινωνικό εταίρο και αυτόν θεσμοθετημένο με νόμο. Συνεπώς, δεν είναι μια ιδιωτική, δεν είναι διαφημιστική εταιρεία. Δεν υπάρχει κανένα τέτοιο ζήτημα.

Καταθέτω το καταστατικό της στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Τουρισμού κ. Θεοχάρης (Χάρης) Θεοχάρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στο καταστατικό της, στους σκοπούς της αναφέρεται ότι είναι η ανάπτυξη και εφαρμογή προγραμμάτων προώθησης και προβολής της χώρας εν γένει, αλλά και διαφήμισης συγκεκριμένων τουριστικών προορισμών.

Το καταθέτω και αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Τουρισμού κ. Θεοχάρης (Χάρης) Θεοχάρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι μη κερδοσκοπική εταιρεία στην πράξη. Το ότι θέλησαν να την κρατήσουν ευέλικτη για να μπορούν να κάνουν την προώθηση με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο, δεν είναι κακό και σίγουρα δεν είναι ο λόγος για να μεμψιμοιρήσουμε.

Τώρα έχουμε ένα δεύτερο ερώτημα, αφού βάζουμε αυτό στην άκρη.

Και πάλι σας ευχαριστώ για την επιείκειά σας, κύριε Πρόεδρε, γιατί είναι πολύ σημαντικό να απαντηθούν αυτά τα ερωτήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή είναι επίκαιρο, το αφήνω, αλλά μ' αυτό που θα πείτε τώρα, θα κλείσετε. Θα έχει αντίστοιχη μεταχείριση και η κ. Αδαμοπούλου.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ (Υπουργός Τουρισμού): Το καταλαβαίνω. Θα απαντήσω στο δεύτερο ζήτημα και θα αφήσω τα άλλα δύο για τη δευτερολογία μου, για να μην καθυστερώ και να ακούσουμε και την αγαπητή συνάδελφο.

Το δεύτερο ζήτημα είναι ότι αποδυναμώνεται ο ΕΟΤ. Δεν υπάρχει ψευδέστερος ισχυρισμός από την αποδυνάμωση του ΕΟΤ. Σας ξαναλέω, παρασυρθήκατε από την άστοχη, άχρωμη, αήθη κριτική που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν υπάρχει κανένας ψευδέστερος ισχυρισμός, ο οποίος προέρχεται από αυτούς που με τον ν.4412 αποδυνάμωσαν τον ΕΟΤ. Ο ΣΥΡΙΖΑ με τον νόμο Σπίρτζη αποδυνάμωσε πλήρως τον ΕΟΤ.

Εμείς φτιάξαμε μία επιτροπή με την Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων, με τους νομικούς του ΕΟΤ, με νομικούς του Υπουργείου μας, ώστε να ξαναδούμε όλο το πλαίσιο προμηθειών του ΕΟΤ και μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο να του δώσουμε τη μέγιστη δυνατή ευελιξία. Αυτό κάνουμε.

Καταθέτω τη σύσταση της επιτροπής για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Τουρισμού κ. Θεοχάρης (Χάρης) Θεοχάρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ξέρετε τι μας είπε ο νομικός σύμβουλος στην πρώτη συνεδρίαση αυτής της επιτροπής, που δώσαμε τα χρονοδιαγράμματα και τους στόχους; Μας είπε ότι είναι κρίμα που λειτουργούμε υπό αυτό το καθεστώς. Και η αντίστοιχη «MARKETING GREECE» της Ισπανίας, που ξαναλέω ότι είναι ο ΕΟΤ του ιδιωτικού τομέα, δεν είναι διαφημιστική εταιρεία, επιχορηγείται απευθείας από το κράτος. Το κράτος δίνει κατευθείαν χρήματα επιχορήγησης να τα διαχειριστεί ο ΣΕΤΕ της Ισπανίας για την

προώθηση της χώρας. Και εμείς καθόμαστε για λόγους μικροκομματικής κριτικής και κάνουμε αυτού του είδους την αντιπαράθεση. Είναι πραγματικά λυπηρό.

Σεβόμενος τον Πρόεδρο και τον χρόνο, θα συνεχίσω με τα υπόλοιπα ερωτήματα στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Αδαμοπούλου, έχετε τον λόγο.

Εφόσον χρειαστείτε λίγο χρόνο παραπάνω, θα τον έχετε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι δεν παρασύρομαι από καμμία μικροπολιτική αντιπαράθεση μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ. Έχω ιδία αντίληψη, έχω μελετήσει.

Ως προς το ότι είναι fake news, θα σας καλέσω να μου απαντήσετε γιατί παραιτήθηκαν τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του ΕΟΤ, αφού δεν παρακάμφθηκε ο ΕΟΤ. Ο ΕΟΤ μάλιστα έχει αποδείξει ότι είχε ιδιαίτερη αποτελεσματικότητα στην τουριστική προβολή της χώρας και προς αυτό θα υπενθυμίσω ότι μια συγκεκριμένη τουριστική καμπάνια του ΕΟΤ το 2018, με το όνομα «365 Day Destination», είχε ανακηρυχθεί ως η καλύτερη διαφημιστική καμπάνια παγκοσμίως για το 2018.

Αφού, λοιπόν, δεν παρακάμπτεται ο ΕΟΤ, απαντήστε μου σας παρακαλώ γιατί παραιτήθηκαν τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και γιατί ακόμη και η ίδια η Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων έχει κρίνει ότι η απευθείας αυτή ανάθεση έρχεται σε αντίθεση με το νόμο περί δημοσίων συμβάσεων.

Ο νόμος περί δημοσίων συμβάσεων ξέρουμε πολύ καλά ότι διέπεται από συγκεκριμένες αρχές διαφάνειας, αντικειμενικότητας, ελέγχου των υπηρεσιών και των προϊόντων, κατώτερης τιμής συγκεκριμένα για τις απευθείας αναθέσεις -το όριο είναι 20.000 ευρώ- κριτήρια επιλογής και ανάθεσης. Διέπεται από γενικότερες αρχές του κράτους δικαίου, οι οποίες αυτήν τη στιγμή παραβιάζονται και αυτό το έχει κρίνει η ίδια η Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων.

Και βεβαίως να μην επαναλάβω ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου παραιτήθηκαν. Αφού είναι όλα fake news, εξηγήστε μου πώς δικαιολογείται η έκταση που έχει δοθεί από τον ίδιο τον ΕΟΤ.

Μου λέτε ότι η «MARKETING GREECE» δεν είναι κερδοσκοπική. Πώς στο καταστατικό της αναφέρεται ως ανώνυμη εταιρεία; Όσο για τους σκοπούς, που μου λέτε ότι είναι η προβολή της χώρας εν γένει, αυτό δεν καθιστά την εταιρεία μη κερδοσκοπική. Αντίθετα, για να προβληθεί η χώρα, σημαίνει ότι οι σκοποί της είναι κερδοσκοπικοί, δεν είναι φιλανθρωπικοί. Από πού κι ως πού απορρέει από το καταστατικό ότι είναι μη κερδοσκοπική;

Είναι προφανές ότι αποδυναμώνεται ο ΕΟΤ. Έχω να καταθέσω και σχετικά έγραφα. Μάλιστα φημολογείται -είναι κάτι για το οποίο δεν έχω ιδία αντίληψη- ότι η «MARKETING GREECE», ακόμη και αν υποθέσουμε ότι είναι μη κερδοσκοπική, συνεργάζεται με ιδιωτικές εταιρείες, στις οποίες στη συνέχεια ανατίθεται η προβολή του τουριστικού προϊόντος, μόνο και μόνο ακριβώς για να παρακαμφθούν οι διαγωνισμοί και ο νόμος των δημοσίων συμβάσεων.

Έρχομαι τώρα στο πολύ κρίσιμο ζήτημα των 32 εκατομμυρίων ευρώ. Εν τέλει η απευθείας ανάθεση έγινε έναντι ποιου τιμήματος; Είναι και αυτό ένα ερώτημα. Θα καταθέσω στα Πρακτικά υπομνήματα τα οποία έχουν υποβάλει συγκεκριμένα σαράντα πέντε σωματεία εργαζομένων σε ξενοδοχεία και στον επισιτισμό. Διαμαρτύρονται εντονότατα για την εξαθλίωση και τη φτωχοποίηση τους, για το γεγονός ότι είναι υποχρεωμένοι μέχρι τον Οκτώβρη με τα νέα μέτρα της Κυβέρνησης να ζουν με 400 έως 500 ευρώ τον μήνα και 9 ευρώ την ημέρα. Έχω υπόμνημα και ψήφισμα των ξενοδοχοϋπαλλήλων των ξενοδοχείων «EVA» και «IMPERIAL». Είναι πραγματικά τραγικό.

Αντί, λοιπόν, αυτά τα λεφτά, τα οποία είναι χρήματα του φορολογούμενου πολίτη, του δημοσίου, να διοχετεύονται στην ανακούφιση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των εργαζομένων, αντί να διοχετεύονται οι απαιτούμενοι πόροι, εθνικοί και κοινοτικοί στην ενίσχυση αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι βρίσκονται σε καθεστώς αναστολής εκ περιτροπής εργασίας με μαζικές απολύσεις, αντί να ακούει η Κυβέρνηση, να αφουγκράζεται τα αιτήματά τους, ώστε να προβεί άμεσα στη λήψη δραστικών μέτρων, διοχετεύουμε 32 εκατομμύρια για ένα διαφημιστικό σποτ.

Θα ήθελα μάλιστα να το θίξω ως προς το διαφημιστικό του σκέλος, διότι είναι πάρα πολύ αμφιλεγόμενο το μήνυμα που αφήνει. Το μήνυμα αφήνει ακόμη και σκιές παραπλάνησης και σύγχυσης του κοινού, διότι αυτό το οποίο εν τέλει προβάλλεται είναι ότι δεν είναι απαραίτητο να έρθει κάποιος στην Ελλάδα για να απολαύσει το ελληνικό καλοκαίρι, διότι το ελληνικό καλοκαίρι είναι state of mind. Είναι θέμα αντίληψης, οπτικής.

Το σποτ έχει μάλιστα ένα μότο που θα λέγαμε ότι είναι στα όρια λογοκλοπής από εταιρεία καλλυντικών. Εν τέλει αυτό το διαφημιστικό σποτ θέλει να έρθει ο τουρίστας στην Ελλάδα ή δεν θέλει; Διότι αφήνονται και υπόνοιες ότι όλη αυτή η καμπάνια εξυπηρετεί τους μεγάλους ξενοδοχειακούς ομίλους, οι οποίοι μάλιστα δεν έχουν και μεγάλη πρεμούρα να ανοίξουν τα ξενοδοχεία τους. Τους αρκεί να ανοίξουν κάποια από αυτά για να καλύψουν την πληρότητα.

Αυτοί που εν τέλει την πληρώνουν, αυτοί οι οποίοι ζημιώνονται και πλήττονται ανεπανόρθωτα είναι οι μικρομεσαίοι, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι εργαζόμενοι, οι οποίοι φτωχοποιούνται για να γίνεται μία διασπάθιση του δημοσίου χρήματος κυριολεκτικά σε άσκοπες διαφημίσεις, οι οποίες μόνο το τουριστικό προϊόν της Ελλάδας δεν προβάλλουν, σε αντίθεση με το τουρκικό διαφημιστικό σποτ.

Σας καλώ να το δείτε. Δεν δείχνει απροσδιόριστα, έτσι, μία παραλία, που θα μπορούσε να είναι οπουδήποτε, αλλά προβάλλει τα ίδια τα αξιοθέατα, τα οποία βρίσκονται στα παράλια της Μικράς Ασίας, με τοπωνύμια, με τοπόσημα συγκεκριμένα. Εμείς αυτό το σποτ βρήκαμε να προβάλουμε και με τέτοια υπερσπατάλη;

Λοιπόν, σας καλούμε και εσάς και το Υπουργείο Εργασίας να σκεφτείτε πάρα πολύ σοβαρά τους εργαζόμενους, τους μικρομεσαίους, να ανακαλέσετε αυτήν τη διάταξη και να ακυρώσετε αυτή την απευθείας ανάθεση. Να ασχοληθεί με το τουριστικό προϊόν της Ελλάδας αποκλειστικά ο ΕΟΤ, προκειμένου να μη δημιουργούνται και αυτές οι εσωτερικές διαμάχες που δημιουργήθηκαν και να ασχοληθείτε με τους εργαζομένους.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αγγελική Αδαμοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο. Επειδή έχουμε το νομοσχέδιο για την παιδεία, σας παρακαλώ να λάβετε υπ' όψιν σας τον χρόνο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ (Υπουργός Τουρισμού): Κύριε Πρόεδρε, το ξέρω και θα τελειώσω όσο πιο γρήγορα μπορώ. Η ανοχή σας είναι σημαντική αυτή τη στιγμή, ο ελληνικός λαός πρέπει να ενημερωθεί.

Κυρία Αδαμοπούλου, προσπάθησα να είμαι όσο μπορώ πιο ευγενικός. Δεν θελήσατε. Εάν συνεχίζετε και επιμένετε να μιλάτε για 32 εκατομμύρια είστε σε πλήρη σύγχυση. Είναι φανερό ότι είστε σε σύγχυση από το γεγονός ότι δεν ξέρετε καν ότι το Υπουργείο Εργασίας έχει βάλει όρο σε κάθε επιχείρηση να μην μπορεί να απολύσει ούτε έναν εργαζόμενο και σταμάτησαν από τις 18 Μαρτίου, αν θυμάμαι καλά, που τέθηκε αυτός ο όρος, «μαχαίρι» όλες οι απολύσεις στις επιχειρήσεις. Άρα, αν δεν καταλαβαίνετε αυτά τα βασικά, πώς θα προχωρήσετε σε άλλα που είναι πολύπλοκα; Το λέω για να τελειώνει αυτό το πράγμα, μη συνεχίζετε να λέτε, κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό. Όλος ο διαφημιστικός προϋπολογισμός του ΕΟΤ είναι λίγο πάνω από 30 εκατομμύρια. Δεν έχει, για να δώσει 32. Κάντε μου κριτική «Που πήρες τα 23 εκατομμύρια, τα 22 που έδινε ο ΣΥΡΙΖΑ, και τα έκανες 30, έπρεπε να τα κάνεις 60, γιατί έδωσες μόνο τόσο λίγο;» Να την ακούσω την κριτική, είναι μια λογική κριτική. Γιατί δεν μου λέτε 32 δισεκατομμύρια; Άμα θέλετε να λέτε τυχαία νούμερα, πείτε 32 δισεκατομμύρια, όσα θα πάρουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σας παρακαλώ μην συνεχίζετε σ' αυτήν τη λογική.

Ο ΕΟΤ δεν αποδυναμώθηκε και είναι φανερό και το απέδειξα. Εξ άλλου ο ΕΟΤ κάνει τη σύμβαση. Τώρα αν κατηγορούμε τη «MARKETING GREECE» γιατί συνεργάζεται με ιδιώτες, και ο ΕΟΤ με ιδιώτες συνεργάζεται, δεν έχει εσωτερική διαφημιστική εταιρεία. Τη στρατηγική την κάνει το Υπουργείο, την υλοποιεί ο ΕΟΤ, κάνει συμβάσεις, αναθέτει σε ιδιωτικές εταιρείες, φτιάχνουν περίπτερα, κάνουν διαφημιστικά κ.λπ..

Τώρα, δεν υπάρχει καμμία αδιαφάνεια. Εάν κάνατε τον κόπο να μπείτε στο site του ΕΟΤ, θα βλέπατε ότι για την πλατφόρμα «Greece From Home» η σύμβαση είναι 99 χιλιάδες ευρώ. Αυτό. Τόση είναι η χαώδης διαφορά μεταξύ της πραγματικότητας και αυτών τα οποία έρχεστε να πείτε για να παραπλανήσετε τον ελληνικό λαό. Μην το ξανακάνετε. Για δική σας προστασία σας το λέω. Όσον αφορά για την αδιαφάνεια, δεν μπορούμε να κατηγορηθούμε για αδιαφάνεια, όταν η κ. Κουντουρά προσπάθησε να περάσει τροπολογία το 2016, την οποία απέσυρε όταν το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους είπε ότι μπορείς να τα κάνεις και χωρίς την τροπολογία, όταν προσπάθησε να γίνει εδώ μια συνδιαφήμιση πάνω από 1 εκατομμύριο και η Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων τη σταμάτησε. Και καταθέτω και τα δύο έγγραφα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Τουρισμού κ. Θεοχάρης (Χάρης) Θεοχάρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν μπορούμε να μιλάμε για αδιαφάνεια, όταν ο ΕΟΤ κάνει συνεχώς κάποιες -όχι όλες, κάποιες- απευθείας αναθέσεις, όταν υπάρχουν ειδικές συνθήκες, διότι αυτή τη στιγμή ο ελληνικός τουρισμός είναι στο σημείο μηδέν. Κι εγώ από την πρώτη στιγμή είπα ότι η χώρα μας δεν έχει την πολυτέλεια να πάει διχασμένη και με σπασμένες δυνάμεις, άλλα να διαφημίζει ο ιδιωτικός τομέας, άλλα να διαφημίζει το δημόσιο, άλλα οι περιφέρειες. Γι' αυτούς τους τρεις μήνες -και η τροπολογία αναφερόταν σε τρεις μήνες, συγκεκριμένα, με ημερομηνία λήξης- η χώρα θα πάει ενωμένη. Και πράγματι δικαιωθήκαμε από την πράξη. Διότι αυτή η καμπάνια δωρήθηκε στον ΕΟΤ, έγινε από τον ιδιωτικό τομέα, πληρώθηκε από τον ιδιωτικό τομέα και αν θέλαμε να κάνουμε αδιαφανείς διαδικασίες, εκεί είναι οι αδιαφανείς διαδικασίες, στην παραγωγή, που δεν μπορείς εύκολα το δημιουργικό να το αποτιμήσεις, οπότε τα λεφτά μπορούν να σπαταληθούν. Φτιάχτηκε αυτή η καμπάνια και δωρήθηκε απευθείας στον ΕΟΤ, χωρίς δικαιώματα. Μήπως πρέπει να κατηγορήσουμε τη «MARKETING GREECE», που κάνει απευθείας ανάθεση στον ΕΟΤ και του δίνει τα χρήματα; Γιατί στην πραγματικότητα χρήματα του δίνει, του δίνει αυτή τη δημιουργική δουλειά. Ο ιδιωτικός τομέας στέκεται στο ύψος των περιστάσεων, και θα ανοίξει και θα θέλει να φέρει τουρίστες. Από πού και ως πού ακούω μια κατηγορία ότι δεν θέλουν να έρθει τουρισμός; Δεν στέκουν πουθενά αυτά που είπατε.

Η καμπάνια αυτή φτιάχτηκε από τον ιδιωτικό τομέα. Συνεργάζεται με τον ΕΟΤ. Δωρίζεται χωρίς δικαιώματα και ο ΕΟΤ θα υλοποιήσει το media plan. Το πλάνο προώθησης αυτής της καμπάνιας θα υλοποιηθεί από τον ΕΟΤ, στον βαθμό που ο ΕΟΤ μπορεί να το υλοποιήσει, με το θεσμικό πλαίσιο του ν.4412 και με την έλλειψη πλαισίου -και γι' αυτό σας είπα ότι είναι πολύ σημαντική αυτή η επιτροπή που κάναμε για να μπορέσουμε να δώσουμε δύναμη στον ΕΟΤ- ο ΕΟΤ δεν μπορεί να διαφημίσει τη χώρα μας στο φέισμπουκ, δεν μπορεί στο ίνσταγκραμ, δεν μπορεί να κάνει αλγοριθμική, προγραμματική, τη λεγόμενη programmatic διαφήμιση. Αυτά δεν μπορεί να τα κάνει και συνεπώς η χώρα είναι απούσα από εκεί που θα έπρεπε να ήταν. Γι' αυτόν τον λόγο συνεργαζόμαστε με τον ΕΟΤ, ξαναλέω, του ιδιωτικού τομέα, για να έρθει και να κάνει αυτά τα οποία δεν μπορούμε θεσμικά να κάνουμε. Δεν μπορεί από τους ευρωπαϊκούς κανόνες να κάνει σύμβαση με αμερικανική εταιρεία, όπως είναι το φέισμπουκ. Θα έρθει, λοιπόν, και δεν θα είναι απούσα η χώρα μας, δεν θα αφήσουμε εμείς τη χώρα έξω από τις αγορές γιατί θέλετε εσείς να κάνετε την κριτική σας.

Κάτι τελευταίο, για να μην καθυστερήσω άλλο. Αυτά έχουν ξαναγίνει. Η συνεργασία του ΕΟΤ με τη «MARKETING GREECE» έγινε επί ΣΥΡΙΖΑ δύο φορές, και το 2015 και το 2019, και τα βραβεία που λέτε τα πήρε το «Oh My Greece», δηλαδή το προϊόν της συνεργασίας της «MARKETING GREECE», που το έφτιαξε και το έδωσε πάλι με πλήρη δικαιώματα. Εδώ έχουμε τρία σημεία αναθέσεων στη «MARKETING GREECE», για να διαφημιστούμε στην «GOOGLE», στο «TRIPADVISOR», στο «YAHOO» και διάφορα άλλα τέτοια εργαλεία. Και μ' αυτές τις αναθέσεις ξαναέγινε αυτή η συνεργασία. Η διαφορά ξέρετε ποια είναι; Ότι εμείς είμαστε διαφανείς, ότι εγώ στέκομαι εδώ ενώπιον του ελληνικού λαού και λέω ότι θα συνεργαστούμε για το καλό της χώρας. Αυτή είναι η μόνη διαφορά από ό,τι γινόταν στο παρελθόν. Στο παρελθόν υπήρχε αδιαφάνεια. Τώρα είναι όλα στο φως. Καταθέτω τα σχετικά έγγραφα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Τουρισμού κ. Θεοχάρης (Χάρης) Θεοχάρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όσον αφορά στο αν υπάρχει παράκαμψη ή όχι, δεν υπάρχει καμμία παράκαμψη. Το διοικητικό συμβούλιο του ΕΟΤ αποφάσισε. Το ότι κάποιοι θέλησαν να έχουν και πολιτική κάλυψη, ώστε να μην παρθεί απόφαση πριν περάσει από τη Βουλή, είναι άλλο θέμα. Όμως αυτό είναι κεντρική απόφαση της Κυβέρνησης, η συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Σ' αυτό θα έχουμε χαώδη απόσταση για πάντα, αλλά ο ελληνικός λαός ψήφισε τη Νέα Δημοκρατία για να υλοποιήσει το προεκλογικό της πρόγραμμα. Πηγαίνετε, λοιπόν, στο προεκλογικό πρόγραμμα και δείτε ότι αυτού του είδους η συνεργασία είναι μέσα στο προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας και συνεπώς θα συνιστούσε απιστία στον ελληνικό λαό που ψήφισε τη Νέα Δημοκρατία ακριβώς για να υλοποιήσει το πρόγραμμα αυτό, αν δεν το κάναμε. Αυτό, λοιπόν, εμείς δεν θα το κάνουμε και αν άλλοι έχουν συνηθίσει να πολιτεύονται με κωλοτούμπες και άλλα να λένε προεκλογικά και άλλα να κάνουν, εμείς δεν είμαστε τέτοιο κόμμα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εγώ, επειδή τα τελευταία είκοσι χρόνια παραθερίζω στο ταπεινό πλην πανέμορφο Μαρμάρι της νοτίου Εύβοιας συνιστώ σε όλους να πάτε να δείτε και το Μαρμάρι και την παραλία της συγκεκριμένη.

Προχωρούμε στην τελευταία ερώτηση, την τρίτη με αριθμό 784/5-6-2020 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Β2' Δυτικού Τομέα Αθηνών του ΜέΡΑ25 κ. Κρίτωνα - Ηλία Αρσένη προς τον Υπουργό Ψηφιακής Διακυβέρνησης, με θέμα: «Άμεση απομάκρυνση κεραίας κινητής τηλεφωνίας στα όρια δήμων Περιστερίου και Ιλίου». Θα απαντήσει ο παρευρισκόμενος Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης κ. Γρηγόρης Ζαριφόπουλος.

Κύριε Αρσένη, έχετε τον λόγο.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, στις 19 Μαΐου το δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Ιλίου ομόφωνα ζήτησε με ψήφισμά του την απομάκρυνση της κεραίας κινητής τηλεφωνίας, που ενώ βρίσκεται στην οδό Σύρου 17, είναι στα διοικητικά όρια του Περιστερίου, στην ουσία είναι στα σύνορα με το Ίλιον.

Πολίτες και των δύο δήμων διαμαρτύρονται. Και διαμαρτύρονται απέναντι σε μια απόφαση, η οποία λήφθηκε εν μέσω κορωνοϊού και μια κατάσταση που προχώρησε εν μέσω κορωνοϊού.

Το θέμα είναι ότι η ΕΕΤΤ μπορεί να εγκρίνει τέτοιες χωροθετήσεις χωρίς να έχουν προηγηθεί οι αποφάσεις των συναρμοδίων οργάνων. Αυτό, στην ουσία, θέτει εν αμφιβόλω, όπως έλεγε παλιότερα και η απόφαση του Συνηγόρου του Πολίτη, το ρόλο της ως προληπτικού μηχανισμού προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας των πολιτών.

Εδώ πέρα έχουμε έναν νόμο, ο οποίος ενώ απαγορεύει την εγκατάσταση κεραιών πάνω σε κτήρια σχολείων, νηπιαγωγείων κ.λπ., επιτρέπει δίπλα σε αυτά, σε αποστάσεις οι οποίες είναι μικρότερες του απαραίτητου για τα όρια ασφαλείας.

Επίσης, αυτό που είναι πάρα πολύ σημαντικό, είναι ότι ενώ απαγορεύει το να χωροθετηθούν κοντά σε κεραίες τηλεφωνίας νέες παιδικές χαρές, ο νόμος δεν απαγορεύει τις κεραίες αυτές να εγκαθίστανται εκεί όπου υπάρχουν παιδικές χαρές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση που μιλάμε, για τη συγκεκριμένη κεραία,

έχουμε σε απόσταση εκατόν δέκα μέτρων μόλις το 36ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου, κοντά του το 3ο Γενικό Λύκειο Ιλίου και πολύ κοντά τα πάρκα όπου παίζουν τα παιδιά.

Οπότε, σας ζητάμε δύο πράγματα: Πρώτον, να σταματήσει αυτή η κατάσταση, να αποσυρθεί αυτή η αδειοδότηση, να καταργηθεί και, δεύτερον, να αλλάξει το νομικό πλαίσιο προκειμένου αυτό που είναι παράλογο, να εξορθολογικευθεί. Δηλαδή, δεν γίνεται να απαγορεύουμε να χωροθετούνται πάρκα κοντά σε κεραίες και να μην απαγορεύουμε τις κεραίες κοντά στα υφιστάμενα πάρκα.

Προφανώς εδώ πέρα υπάρχει μία αντίφαση, η οποία είναι επιβαρυντική για τη δημόσια υγεία και πρέπει να αλλάξει.

Επίσης, σας ζητάμε να μας πείτε αν έχουν γίνει κρίσιμες επιτόπιες μετρήσεις για τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία από την ΕΕΑΕ επτά μήνες μετά την έκδοση της άδειας και αν όχι, για ποιο λόγο.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει τον λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Αρσένη, η ερώτησή σας μου δίνει την ευκαιρία να απευθυνθώ στο Σώμα και στους πολίτες και να προσπαθήσω να εξηγήσω κάποια πράγματα, καθώς υπάρχει άγνοια στο συγκεκριμένο θέμα. Δυστυχώς, την άγνοια αυτή πολλοί την εκμεταλλεύονται και διαβάζουμε στο διαδίκτυο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης πολλά ενδιαφέροντα πράγματα. Υπάρχει μια πολύ σοβαρή παραπληροφόρηση.

Να μιλήσουμε, λοιπόν, για τις εκπομπές ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας των κεραιών. Όντως, οι κεραίες κινητής τηλεφωνίας εκπέμπουν ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία, όπως ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία εκπέμπουν και πάρα πολλές συσκευές που όλοι έχουμε στο σπίτι μας, το κινητό τηλέφωνο που κατά πάσα πιθανότητα έχετε δίπλα σας, τα ασύρματα τηλέφωνα, ο υπολογιστής, η τηλεόραση, η ηλεκτρική σκούπα. Όλες αυτές οι συσκευές εκπέμπουν ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία. Η ηλεκτρομαγνητική αυτή ακτινοβολία μετριέται, μπορούμε να τη μετρήσουμε. Υπάρχουν διεθνείς οργανισμοί που κάνουν ακριβώς αυτό. Μετράνε τα επίπεδα εκπομπής και ορίζουν κάποια όρια.

Υπάρχουν, πλέον, χιλιάδες μελέτες διεθνώς, που έχουν κάνει ακριβώς αυτό. Έχουν προσπαθήσει να δουν -προσπαθώ να τα πω όσο γίνεται πιο απλά- ποια είναι αυτά τα επίπεδα εκπομπής ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας όπου υπάρχει κίνδυνος για τη δημόσια υγεία.

Ο συγκεκριμένος, λοιπόν, αυτός Οργανισμός -ICNIRP- έχει θέσει κάποιο τέτοιο όριο όσον αφορά στις εκπομπές από τις κεραίες κινητής τηλεφωνίας και υπάρχει σύσταση από την Ευρωπαϊκή Ένωση προς τα κράτη-μέλη. Ας πούμε, λοιπόν, ότι αυτό το όριο έχει τεθεί στο εκατό. Εδώ να πω ότι αυτό το όριο δεν είναι κάτι το οποίο έχει τεθεί αυθαίρετα. Όπως είπα νωρίτερα, είναι αποτέλεσμα πολλών μελετών. Και σε αυτές τις μελέτες, επιπλέον, έχει μπει και ένας συντελεστής ασφάλειας, περίπου στο πενήντα, ακριβώς για να καλύψει κάθε περίπτωση, ακόμα και τις πιο ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού, έγκυες γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους.

Σε αυτό, λοιπόν, το όριο εμείς εδώ στη χώρα έχουμε πάει ακόμα πιο αυστηρά. Το εκατό, δηλαδή, το οποίο συστήνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, το έχουμε κατεβάσει στο εβδομήντα. Επιτρέπουμε, δηλαδή, οι κεραίες να εκπέμπουν μέχρι το εβδομήντα και όχι μέχρι το εκατό. Και αυτό το όριο μέσα στον αστικό ιστό, ακριβώς επειδή έχουμε σχολεία, πάρκα, γηροκομεία, νοσοκομεία, βρεφονηπιακούς σταθμούς, το έχουμε κατεβάσει στο εξήντα. Και αυτό συμβαίνει εδώ και πολλά χρόνια. Το έχουμε νομοθετήσει ως κράτος ήδη από το 2000. Και το έχουμε κάνει όχι γιατί υπήρχαν κάποια επιπλέον επιστημονικά δεδομένα όσον αφορά στα σχολεία. Αν μη τι άλλο, αν θέλετε να κάνετε κάποιους απλούς υπολογισμούς, τα παιδιά περισσότερο χρόνο περνάνε στο σπίτι, παρά στο σχολείο και ειδικά τα μικρότερα παιδιά ακόμα περισσότερο. Έγινε, όμως, με βάση την αρχή της προφύλαξης, να προφυλάξουμε ακόμα περισσότερο τον πληθυσμό.

Άρα, όριο στο εκατό από τα θεσμοθετημένα διεθνή όργανα με πολύ υψηλούς συντελεστές ασφάλειας, όριο σε εμάς στο εβδομήντα, αλλά μέσα στον αστικό ιστό στο εξήντα. Είμαστε από τις χώρες, διεθνώς, με τα πιο χαμηλά τέτοια όρια.

Πού μετράμε, τώρα, αν είναι η κεραία στο εξήντα ή στο εβδομήντα; Δεν το μετράμε καν εκεί που υπάρχει κοινωνική ζωή, εκεί που μένουν. Το μετράμε πάνω στον ιστό σχεδόν. Το μετράμε στο πιο επιβαρυμένο σημείο, όπου σχεδόν στο 100% των περιπτώσεων το σημείο αυτό δεν είναι καν προσπελάσιμο από τον κόσμο. Εκεί πάμε και κάνουμε τον έλεγχο.

Ποιους ελέγχους τώρα; Ενώ είμαστε στους ουραγούς της Ευρώπης όσον αφορά στα περισσότερα θέματα Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Τεχνολογίας, σε αυτό τον τομέα είμαστε στις πρώτες θέσεις διεθνώς. Είμαστε η χώρα που κάνει τους περισσότερους ελέγχους σ' αυτά τα χαμηλότατα όρια τα οποία έχουμε θεσμοθετήσει.

Θα σας αναφέρω συγκεκριμένα νούμερα: Αν το 2018 είχαμε λίγο πάνω από δέκα χιλιάδες πεντακόσιες κεραίες ανά την επικράτεια, η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας υποχρεωτικά κάνει έλεγχο στο 20% αυτών των κεραιών. Ελέγχθηκαν, δηλαδή, το 2019 πάνω από δύο χιλιάδες εκατό τέτοιες κεραίες. Πόσες βρέθηκαν πάνω από το όριο, το δικό μας όριο, το 70%; Από τις δύο χιλιάδες εκατόν δύο κεραίες που ελέγχθηκαν, τέσσερις βρέθηκαν πάνω από αυτό το όριο. Πόσες από αυτές τις τέσσερις βρίσκονταν μέσα στον αστικό ιστό, μέσα στις πόλεις; Καμμία. Και οι τέσσερις βρίσκονταν στα λεγόμενα «πάρκα κεραιών» εκτός αστικού ιστού.

Θέλω να πω, λοιπόν, με όλα αυτά, ότι είμαστε σε μία από τις ασφαλέστερες χώρες σε ότι αφορά τα επίπεδα εκπομπής των κεραιών.

Όσον αφορά στη συγκεκριμένη κεραία τώρα, την οποία αναφέρετε στην ερώτησή σας, ακολουθήθηκε η διαδικασία. Υπήρξε μελέτη από τον πάροχο. Η μελέτη αξιολογήθηκε από την Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας. Δόθηκε το «πράσινο φως» προκειμένου να ακολουθηθεί το υπόλοιπο της διαδικασίας και η κεραία να αδειοδοτηθεί από την ΕΕΤΤ. Η κεραία τοποθετήθηκε. Είναι εντελώς συμπτωματικό το πότε τοποθετήθηκε. Οι εγκρίσεις είχαν έρθει ήδη από το 2019 και από την Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας και από την ΕΕΤΤ. Και πλέον η συγκεκριμένη κεραία είναι στη λίστα των κεραιών που θα μετρηθεί, που θα ελεγχθεί μέσα στο πλαίσιο των ετήσιων ελέγχων της ΕΕΑΕ, αυτό το 20% των κεραιών. Θα ελεγχθεί, λοιπόν, κι αν βρεθεί ότι η συγκεκριμένη κεραία εκπέμπει πάνω από το όριο του 60% -γιατί πρόκειται για κεραία μέσα στον αστικό ιστό, κοντά στα σχολεία όπως είπατε- τότε θα ακολουθηθεί και πάλι η σχετική διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, ήσασταν κατατοπιστικός. Τα υπόλοιπα στη δευτερολογία σας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Αρσένης.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, προφανώς και παίζει ρόλο που θα τοποθετηθεί η κεραία. Και με τις αντιδράσεις που υπάρχουν από τους κατοίκους, είναι προφανές ότι επιλέχθηκε η περίοδος του κορωνοϊού και ο περιορισμός της κυκλοφορίας.

Τώρα, αυτό που είναι κρίσιμο εδώ πέρα -και δεν απαντήσατε καθόλου στο ερώτημα αυτό- είναι για ποιο λόγο ενώ, στην ουσία, υπάρχουν αυστηρά όρια αποκλεισμού χωροθέτησης παιδικών χαρών και άλλων εγκαταστάσεων κοντά σε κεραίες, δεν υπάρχει το αντίστοιχο όριο αποκλεισμού εγκατάστασης κεραιών από αυτούς τους χώρους; Για ποιο λόγο, δηλαδή, αποκλείουμε τη χωροθέτηση των παιδικών χαρών, αλλά όχι των κεραιών; Αν έχει γίνει κάποιο λάθος, αποσαφηνίστε το. Εμείς αυτό διαβάζουμε στη νομοθεσία.

Οπότε, εμείς σας ζητάμε να αλλάξει αυτό το θεσμικό πλαίσιο, να υπάρξει ουσιαστική προστασία και των παιδιών που είναι στα σχολεία και των παιδικών χαρών. Επειδή ως όριο προστασίας ο νόμος ορίζει αυτά τα τριακόσια μέτρα, θα επισημάνουμε ότι στην περίπτωση αυτή ακριβώς είναι που δεν τηρούνται αυτά τα αντίστοιχα όρια που θα ζητούσαμε.

Έχουμε εκατόν δέκα μέτρα απόσταση από το 36ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου και πλησίον του είναι το 3ο Γενικό Λύκειο

Ιλίου, καθώς και τα πάρκα της περιοχής. Το ερώτημα εδώ πέρα είναι πολύ απλό. Εσείς λέτε ότι ακόμα και στην γενική κατοικία επηρεάζονται τα παιδιά και περνούν περισσότερο χρόνο. Στα σχολεία ξέρουμε ότι είναι σίγουρα εκεί παιδιά, σίγουρα είναι κάθε μέρα τις καθημερινές και για πάρα πολλές ώρες, οπότε εκεί είναι εστιασμένη η επίπτωση.

Οπότε, να φτιαχτεί ένας νόμος, όπου δεν ζητάμε εμείς ότι θα έπρεπε να είναι διαφορετικός, αλλά ο Συνήγορος του Πολίτη. Θα σας διαβάσω λίγο από το κείμενο, ότι με βάση επιστημονικές έρευνες προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις για την πρόκληση βλαβών στον ανθρώπινο οργανισμό και ότι η απόσταση για τα ασφαλή όρια έκθεσης δεν είναι επαρκή, καθώς πρέπει να υιοθετήσει πρόσθετα προστατευτικά μέτρα για την αποτροπή των πιθανολογούμενων κινδύνων, με βάση την αρχή της προφύλαξης, που και εσείς επικαλείστε, αλλά ο νόμος δεν χρησιμοποιείται στην πράξη και δεν σέβεται.

Όσον αφορά στα όρια επικινδυνότητας, έχουν σχετική αξία, καθώς η μελέτη των ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών της κεραίας, το περιεχόμενο της οποίας είναι περιορισμένο και βρίσκεται σε ελάχιστες απαιτήσεις, όπως για παράδειγμα του αποκλεισμού της δυνατότητας πρόσβασης του κοινού σε εγκαταστάσεις και δεν καλύπτει την εξέταση στο ενδεχόμενο επιπτώσεων στην υγεία από την εγκατάσταση και λειτουργία της κεραίας. Αναφέρεται στο γεγονός ότι στην πράξη υπάρχει αποκλεισμός της πρόσβασης του κοινού στην κεραία, άρα αδυναμία ανεξάρτητου ελέγχου από το κοινό και τελειώνει λέγοντας ότι ακριβώς με τον τρόπο που λαμβάνονται οι αποφάσεις, η χρήση της ως προληπτικού μηχανισμού προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας από την ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία που εκπέμπουν οι κεραίες είναι εν αμφιβόλω.

Αυτά είναι στα οποία πρέπει να απαντήσετε, να αλλάξετε και με βάση αυτά να κυρώσετε τη χωροθέτηση συγκεκριμένης κεραίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Αρσένη, θεώρησα ότι ήμουν πολύ σαφής στην πρωτολογία μου, όσον αφορά στα όρια τα οποία έχουμε θεσμοθετήσει, τα οποία είναι από τα χαμηλότερα στον κόσμο και όσον αφορά στους ελέγχους τους οποίους κάνουμε, είμαστε στις πρώτες θέσεις στον κόσμο σε αριθμό.

Από εκεί και πέρα εσείς αναφέρεστε σε ένα νομοθετικό πλαίσιο και η επίκαιρη ερώτησή σας βασίζεται σε ένα νομοθετικό πλαίσιο το οποίο εσείς αναφέρεται, αλλά το οποίο θα σας ενημερώσω ότι έχει καταργηθεί, αντικατασταθεί. Δηλαδή, συγκεκριμένα ο νόμος 236 του ‘79 κανονισμός αδειών κατασκευών κεραιών στην ξηρά, το άρθρο 24Α που αναφέρεται του ν.2075/1992, το άρθρο 1 του ν.2801/2000 όπως και το άρθρο 30 του ν.4070/2012, έχουν επικαιροποιηθεί.

Το θεσμικό πλαίσιο αλλάζει. Αν προκύψουν ανάγκες σχετικές, αν υπάρξουν νέα δεδομένα, διεθνή δεδομένα, εκεί πολύ ευχαρίστως θα δούμε τα δεδομένα αυτά και θα ακούσουμε τους ειδικούς, όπως η Κυβέρνηση κάνει συνολικά, προκειμένου να δούμε αν χρειάζεται να αλλάξουμε το θεσμικό όριο.

Εδώ να πω και προς τους Έλληνες πολίτες ότι τα όρια αυτά, το εκατό που είπα νωρίτερα, είναι ένα ενδεικτικό όριο που η Ευρωπαϊκή Ένωση συστήνει στα κράτη. Κάποια κράτη αυτό το όριο το θεωρούν υπερβολικά χαμηλό. Όπως, λοιπόν, εμείς θεσμοθετήσαμε ένα πιο αυστηρό όριο στο εβδομήντα και στο εξήντα, κάποια άλλα κράτη, προηγμένα κράτη, η Ολλανδία είναι ένα από αυτά, θεσμοθετήθησαν πάνω από το εκατό. Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι και σε αυτό το θέμα είμαστε μια πολύ ασφαλής χώρα.

Από εκεί και πέρα ξαναλέω ότι η διαδικασία ακολουθήθηκε σύμφωνα με τον νόμο. Θα μετρηθεί η συγκεκριμένη κεραία. Έχει μπει μέσα στη λίστα των κεραιών που θα μετρηθούν. Αναφέρεται συνέχεια το κομμάτι αυτών των τριακοσίων και αναφέρεστε στο άρθρο 2 του ν.28492 του 2009, ο οποίος επίσης έχει αντικατασταθεί από υπουργική απόφαση, 48165 του 2009. Μπορούν να υπάρχουν κεραίες μέσα στην περίοδο των τριακοσίων μέτρων, αρκεί αυτές οι κεραίες να εκπέμπουν μέχρι το 60% του ορίου. Αυτό λέει ο νόμος, αυτό ελέγχει η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας, η οποία παρεμπιπτόντως δεν υπάγεται στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Αυτή είναι η αρχή η οποία ελέγχει τα επίπεδα ακτινοβολίας και σας ανέφερα τα αποτελέσματα.

Πέραν αυτού, εμείς επειδή συνολικά ως Κυβέρνηση -και νομίζω πως δεν χρειάζεται να μιλήσω περισσότερο γι’ αυτό, τα αποτελέσματα το αποδεικνύουν- βάζουμε ως ύψιστη προτεραιότητα την υγεία και τη ζωή των πολιτών, πέραν όλων αυτών, του θεσμικού πλαισίου, βοηθάμε και την Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας με κινητές μονάδες, με κινητά βαν, τα οποία οποιοσδήποτε δήμος μπορεί να τα ζητήσει. Πρόσφατα ζήτησε ο Δήμος Αλίμου, ο Δήμος Αγίας Παρασκευής και ο Δήμος Κατερίνης. Απευθυνθήκαμε και στις περιφέρειες. Μπορεί, λοιπόν, ένας οποιοσδήποτε δήμος να πάρει κάποια από αυτά τα βαν και να κάνει και τις δικές του μετρήσεις και η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας να πληρώσει και τη συντήρηση και την ασφάλεια όλης αυτής της διαδικασίας. Υπάρχουν, λοιπόν, τα εργαλεία. Είναι ύψιστης σημασίας η προστασία της υγείας των πολιτών. Το κάνουμε, το αποδεικνύουμε και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε. Δεν τίθεται κανένα θέμα αυτήν τη στιγμή, όσον αφορά το θεσμικό πλαίσιο. Αν υπάρξουν νέα δεδομένα πολύ ευχαρίστως να τα συζητήσουμε και να τα αξιολογήσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώθηκε η συνεδρίαση του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Πριν εισέλθουμε στην νομοθετική εργασία, αντί να κάνουμε μετά από λίγη ώρα το υποχρεωτικό υγειονομικό διάλειμμα, το κάνουμε τώρα. Επομένως, στις 11.45’ παρακαλώ οι εισηγητές, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και οι ομιλητές να είναι στη Βουλή για να ξεκινήσει η νομοθετική εργασία.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις».

Εκτός της ονομαστικής ψηφοφορίας που κατετέθη χθες από το ΚΚΕ και ανακοινώθηκε, έχει κατατεθεί και πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας, την οποία και διαβάζω, από τον ΣΥΡΙΖΑ: «Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, με βάση το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής, εμείς οι Βουλευτές που υπογράφουμε την παρούσα αίτηση αιτούμεθα τη διενέργεια ψηφοφορίας με ονομαστική κλήση επί της αρχής και επί των άρθρων 5, 9, 50, 68, 70, 73, 82, 96, 97 και 98 του σχεδίου νόμου «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων».

Το διευκρινίζω από τώρα ότι η ονομαστική ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 12.00'. Λεπτομέρειες θα υπάρξουν προς τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες. Η ώρα, όμως, έναρξης της ονομαστικής ψηφοφορίας είναι η δωδεκάτη μεσημβρινή αύριο, για να μην υπάρχει κανένα κενό από τώρα.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του σχεδίου νόμου ως μία ενότητα. Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Το Σώμα συμφώνησε.

Πριν δώσω τον λόγο στους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές, δίνω τον λόγο στην κυρία Υπουργό, η οποία θέλει κάτι να πει.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλημέρα σας.

Θα καταθέσω νομοτεχνικές βελτιώσεις και θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτές. Προβλέπουμε ότι για να είναι κάποιος υποψήφιος για τη θέση του πρύτανη ή του αντιπρύτανη δεν μπορεί να έχει διανύσει παραπάνω από δύο θητείες στο αξίωμα του πρύτανη ή τρεις αθροιστικά στα αξιώματα πρύτανη και αντιπρύτανη.

Δεύτερη σημαντική αλλαγή είναι ότι διορθώνεται μία στρέβλωση. Η στρέβλωση είναι η εξής: η θητεία για τους πρυτάνεις ήταν τέσσερα έτη. Αυτή έχει εφαρμοστεί και οι περισσότεροι πρυτάνεις αυτήν τη στιγμή διανύουν τετραετή θητεία. Με νόμο που άλλαξε η προηγούμενη κυβέρνηση, ελάχιστοι από αυτούς τους πρυτάνεις έχουν τριετή θητεία. Διορθώνουμε, λοιπόν, αυτήν τη στρέβλωση. Στο πλαίσιο και του νέου νόμου προβλέπεται τετραετής θητεία στο πλαίσιο του τετραετούς προγραμματισμού του κάθε ιδρύματος και προβλέπουμε ότι για όλους παρατείνεται η θητεία έως τη συμπλήρωση τεσσάρων ακαδημαϊκών ετών.

Άρα, η πλειοψηφία των πρυτάνεων έχει ούτως ή άλλως τέσσερα έτη. Διορθώνεται αυτή η στρέβλωση, λοιπόν, επειδή είχε μεσολαβήσει αυτό το καθεστώς της προηγούμενης κυβέρνησης, και προβλέπεται και γι' αυτούς επέκταση της θητείας για τετραετή θητεία, όπως ακριβώς προβλέπεται και με το νέο νομοθετικό καθεστώς.

Καταθέτω στα Πρακτικά τις νομοτεχνικές βελτιώσεις και σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Αναβάθμιση του σχολείου και άλλες διατάξεις»

1. Στο άρθρο 108, πριν από τις λέξεις «Κατά την εφαρμογή» προστίθεται ο αριθμός «1» και έπειτα από αυτόν τίθεται τελεία.

2. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 108 οι λέξεις «όσων εξελέγησαν σε αυτά πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος» αντικαθίστανται με τις λέξεις «όσων εξελέγησαν ή διετέλεσαν σε αυτά πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος, υπό την προϋπόθεση ότι ο συνολικός αριθμός των θητειών δεν υπερβαίνει τις δύο (2) στο αξίωμα του Πρύτανη ή τις τρεις (3) αθροιστικά στα αξιώματα του Πρύτανη και του Αντιπρύτανη.».

3. Στο άρθρο 108 προστίθεται παρ. 2 ως εξής:

«2. Η θητεία των υπηρετούντων κατά τη δημοσίευση του παρόντος Πρυτάνεων και Αντιπρυτάνεων των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), οι οποίοι εξελέγησαν για τρία (3) ακαδημαϊκά έτη σε εφαρμογή του άρθρου 15 του ν. 4485/2017 (Α΄114), μετά από την τροποποίησή του με την παρ. 1 του άρθρου 52 του ν. 4589/2019 (Α΄ 13), παρατείνεται έως τη συμπλήρωση τεσσάρων (4) ακαδημαϊκών ετών. Για την παράταση της θητείας των υπηρετούντων Πρυτάνεων και Αντιπρυτάνεων των Α.Ε.Ι. εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.».

Αθήνα, 10 Ιουνίου 2020

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Πριν αρχίσω να καλώ στο Βήμα τους εισηγητές να πω -και να το πω από την αρχή- ότι θα πρέπει να είμαστε ακριβείς στον χρόνο. Επειδή από χθες έγινε μία πρόταση προκειμένου οι εισηγητές να έχουν μία μικρή ανοχή, γνωρίζετε όλοι, είστε έμπειροι, ότι η επί των άρθρων συζήτηση έχει για όλους ως χρόνο τα οκτώ λεπτά. Για τους εισηγητές το Προεδρείο θα δώσει ανοχή, αν και θα γράψει οκτώ λεπτά, μέχρι τα δέκα λεπτά. Στα δέκα λεπτά, όμως, θα τελειώνουμε. Το λέω επειδή παρακολουθούν τη συνεδρίαση και συνάδελφοι ότι έγινε χθες αναλυτική τοποθέτηση επί της αρχής.

Σήμερα θα πρέπει να είμαστε συνεπείς στον χρόνο γιατί εκτός από τους εισηγητές, τους ειδικούς αγορητές, τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους είναι και εγγεγραμμένοι σαράντα συνάδελφοι. Όπως δε πληροφορούμαι θα υπάρξουν και τοποθετήσεις και ομιλίες Αρχηγών. Αυτό σημαίνει ότι η χρήση του χρόνου σήμερα θα πρέπει να είναι ακριβής από κάθε συνάδελφο. Και οι συνάδελφοι Βουλευτές ομιλητές επί των άρθρων έχουν οκτώ λεπτά, το διευκρινίζω, και όχι επτά. Δεν θα υπάρξει καθόλου ανοχή. Η προειδοποίηση στο έβδομο λεπτό, που ακούγεται το κουδουνάκι, θα αποτελεί και τη λήξη στο όγδοο. Συγγνώμη, δεν είμαι αυστηρός, αλλά σήμερα πρέπει να υπάρξει αυστηρή τήρηση του χρόνου.

Ξεκινάμε με τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Ανδριανό.

Κύριε Ανδριανέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην επί της αρχής τοποθέτησή μου είχα την ευκαιρία να αναφερθώ κυρίως στη γενική προσέγγιση, λογική και φιλοσοφία του νομοσχεδίου αυτού, αλλά και στις θεμελιώδεις διαφορές της από την αντίστοιχη προσέγγιση της προηγούμενης κυβέρνησης. Είχα την ευκαιρία να αναφερθώ στις βασικές στοχεύσεις.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο το οποίο, όπως ανέφερα και χθες, διαπνέεται από μια ενιαία λογική, δεν αιφνιδιάζει κανέναν καθώς οι προβλέψεις του ήταν γνωστές ήδη προεκλογικά από το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας και ξεκινά από τα κάτω προς τα επάνω, δηλαδή από το νηπιαγωγείο για να φτάσει ως το πανεπιστήμιο.

Υπηρετεί πάνω απ' όλα την ποιότητα της εκπαίδευσης, την κοινωνική κινητικότητα, την ενίσχυση της αυτονομίας των εκπαιδευτικών μονάδων, την επιβράβευση της δημιουργικότητας, της πρωτοβουλίας, της ευσυνειδησίας και της σκληρής δουλειάς.

Το πρώτο μέρος περιλαμβάνει διατάξεις για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και τη διά βίου μάθηση που διαρθρώνεται σε τέσσερα επιμέρους κεφάλαια. Το πρώτο, λοιπόν, απ' τα κεφάλαια αυτά εισάγει αλλαγές στο σχολικό πρόγραμμα.

Με το άρθρο 1 εισάγονται πιλοτικά, από το επόμενο σχολικό έτος, νέες θεματικές στο υποχρεωτικό πρόγραμμα νηπιαγωγείων, δημοτικών και γυμνασίων που αξιοποιούν τη βιωματική μάθηση, για να καλλιεργήσουν στα παιδιά τις ήπιες δεξιότητες, τις δεξιότητες ζωής και τις δεξιότητες τεχνολογίας και επιστήμης.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, των τεσσάρων θεματικών κύκλων (Εu ζην, Περιβάλλον, Κοινωνική Ενσυναίσθηση και Ευθύνη, Δημιουργική Σκέψη και Πρωτοβουλία) αναπτύσσονται επιμέρους θεματικές, οργανωμένες κατάλληλα ανά ηλικία και εκπαιδευτική βαθμίδα που περιλαμβάνουν τον εθελοντισμό, την οικολογική συνείδηση, την οδική ασφάλεια, την πρόληψη από εξαρτήσεις, την επιχειρηματικότητα, τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, την πρόληψη και προστασία από φυσικές καταστροφές, τον αλληλοσεβασμό και τη διαφορετικότητα, τη ρομποτική και τις νέες τεχνολογίες.

Πρόκειται για θεματικές που αφορούν σε ζητήματα κρίσιμα για τη ζωή των αυριανών πολιτών και καλλιεργούν στα παιδιά πολύτιμες ήπιες δεξιότητες με τρόπο επιστημονικό και παιδαγωγικό.

Απέναντι στην πρόχειρη, αποσπασματική και πλήρως απροετοίμαστη θεματική εβδομάδα της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, η σημερινή Υπουργός, η Υπουργός Παιδείας κ. Κεραμέως, η σημερινή Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη τολμά να προχωρήσει σ' αυτό το βήμα που οι προηγούμενοι δίστασαν να κάνουν.

Με τα άρθρα 2 και 3 εισάγεται πιλοτικά στο πρόγραμμα του νηπιαγωγείου η επαφή των μαθητών με την Αγγλική Γλώσσα, ενώ ενισχύεται η διδασκαλία της Αγγλικής Γλώσσας στο δημοτικό σχολείο.

Το παιδαγωγικό όφελος της κίνησης αυτής το αντιλαμβάνεται ήδη η συντριπτική πλειονότητα των πολιτών. Ακόμη και για όσους όμως δυσπιστούν, τα δεδομένα των επιστημονικών ερευνών που παρουσίασε η Υπουργός, αλλά και τα θετικά παραδείγματα των δεκατεσσάρων ευρωπαϊκών χωρών όπου ήδη εφαρμόζεται η εξοικείωση των παιδιών με ξένη γλώσσα από την προσχολική ηλικία διαλύουν τις όποιες αμφιβολίες.

Το σίγουρο πάντως είναι πως κανέναν δεν πείθουν οι διαδοχικές κι αλλοπρόσαλλες θέσεις επί του ζητήματος από την Αξιωματική Αντιπολίτευση που αρχικά υποστήριξε ότι ελάχιστες είναι οι χώρες –τρεις συγκεκριμένα- που εφαρμόζουν αυτό το μέτρο. Στη συνέχεια, αμφισβήτησε τα παιδαγωγικά του οφέλη και μίλησε για μια συνωμοσία εξυπηρέτησης αμερικανικών συμφερόντων.

Με τα άρθρα 4 και 5 αυξάνονται από τέσσερα σε επτά τα γραπτώς εξεταζόμενα μαθήματα στο γυμνάσιο. Εξορθολογίζονται οι προϋποθέσεις προαγωγής και απόλυσης: βαθμολογική βάση «10» σε κάθε μάθημα ή «13» κατά μέσο όρο, έως τέσσερα εξεταζόμενα μαθήματα τον Σεπτέμβριο, ενώ καταργείται η δεύτερη εξεταστική του Ιουνίου.

Ακόμη επαναφέρεται η αναγραφή του χαρακτηρισμού της διαγωγής των μαθητών στους τίτλους σπουδών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Πρόκειται για ένα μέτρο με κατ' εξοχήν συμβολικό, αλλά και ουσιαστικό παιδαγωγικό χαρακτήρα, καθώς συμβάλλει στην αποτελεσματικότερη σύνδεση στη συνείδηση των παιδιών των πράξεων με τις συνέπειές τους, της ελευθερίας με την υπευθυνότητα, μια σύνδεση που δεν είναι εφικτή σ' ένα υπερβολικά χαλαρό και αδόμητο περιβάλλον.

Με το άρθρο 7 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στις πανελλαδικές εξετάσεις, μειώνονται οι ομάδες προσανατολισμού της Γ' λυκείου από τέσσερις σε τρεις, επαναφέρονται οι συντελεστές βαρύτητας σε δύο μαθήματα ανά επιστημονικό πεδίο, επαναφέρονται τα Λατινικά ως εξεταζόμενο μάθημα της ομάδας προσανατολισμού ανθρωπιστικών σπουδών, ενώ με υπουργικές αποφάσεις θα ενισχυθεί ο αυτόνομος χαρακτήρας του λυκείου με μέτρα, όπως ιδιαίτερα το «κόντρα» μάθημα: τα Μαθηματικά στον θεωρητικό προσανατολισμό και η Ιστορία στον πρακτικό.

Είναι ένα σημαντικό βήμα για την ουσιαστική ενίσχυση του αυτόνομου ρόλου του λυκείου ως σχολείου, ως σφαιρικής παιδείας και την αντιμετώπιση της επί δεκαετίες αντιπαιδαγωγικής ταύτισής του με τον προθάλαμο των εισαγωγικών εξετάσεων στα πανεπιστήμια.

Με το άρθρο 8 ορίζεται ως προϋπόθεση προαγωγής και απόλυσης μαθητών στο γενικό λύκειο ο γενικός μέσος όρος «10», όπως είπα, έναντι «9,5». Με το άρθρο 9 συστήνεται με σταδιακή εισαγωγή ο θεσμός της τράπεζας θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας ώστε μεταξύ άλλων να συμβάλλει στη διασφάλιση ότι όλα τα σχολεία της χώρας θα καλύπτουν το σύνολο της διδακτέας ύλης.

Στα εξεταζόμενα μαθήματα τα θέματα θα επιλέγονται -το επισημαίνω αυτό- κατά 50% από την τράπεζα θεμάτων και κατά 50% θα ορίζονται από τους διδάσκοντες.

Το δεύτερο κεφάλαιο -τα άρθρα 10 έως 23- αφορά ρυθμίσεις για τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία, την αποκατάσταση και την ενίσχυση του σημαντικού τους ρόλου στο εκπαιδευτικό περιβάλλον της χώρας και την επίλυση οργανωτικών ζητημάτων. Στο πλαίσιο αυτό ορίζονται τα όργανα διοίκησης στο επίπεδο της επικράτειας, της περιφέρειας και της σχολικής ομάδας, ενώ προβλέπεται από τον Σεπτέμβριο η λειτουργία είκοσι οκτώ προτύπων και τριάντα τεσσάρων πειραματικών ανά τη χώρα, αλλά και έκδοση ανοικτής πρόσκλησης για τη μετατροπή δημόσιων σχολείων σε πρότυπα και πειραματικά σ' όλες τις περιφέρειες της χώρας.

Ακόμη ορίζονται οι όροι τοποθέτησης εκπαιδευτικών στα σχολεία αυτά, καθώς και οι διαδικασίες εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης. Επαναλαμβάνω εδώ τη συμβολική και ουσιαστική σημασία που έχει η στρατηγική επιλογή της Κυβέρνησης η επέ-

κταση των πρότυπων και πειραματικών να ξεκινήσει από τη δυτική Αττική.

Απέναντι, λοιπόν, στη λογική της ισοπέδωσης και της ήσσονος προσπάθειας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εμείς πιστεύουμε ότι ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπίσουμε ως κοινωνία αποτελεσματικά τις ανισότητες είναι να δώσουμε σ' όλα τα παιδιά σε όποια γωνιά της χώρας και αν ζουν και όποιο και αν είναι το οικονομικό υπόβαθρο της οικογένειάς τους, ουσιαστικές ευκαιρίες διάκρισης σε όποιον δημιουργικό τομέα επιλέξουν και τους ταιριάζει.

Το τρίτο κεφάλαιο -τα άρθρα 24 ως 32- αφορά ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό, την αποτελεσματικότερη πλήρωση των κενών, την απλοποίηση διαδικασιών, την επίσπευση καταβολής επιμισθίου και την παροχή κινήτρων σε εκπαιδευτικούς.

Το τέταρτο κεφάλαιο αφορά στον προγραμματισμό και στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου που ορίζει νέο πλαίσιο οργάνωσης του εκπαιδευτικού προγραμματισμού, ενισχύει τις συλλογικές και επιμορφωτικές δράσεις για την περαιτέρω επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών και εισάγει τη διττή αξιολόγηση σε επίπεδο σχολικής μονάδας, αφ' ενός, εσωτερική αυτοαξιολόγηση και αφ' ετέρου, εξωτερική αξιολόγηση από το οικείο ΠΕΚΕΣ με ενεργό ρόλο του Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής και της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τον χρόνο που είπατε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Από εδώ και πέρα τα δύο λεπτά θα υπολογίσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Εντάξει, θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι δεν υπάρχει προσπάθεια. Είναι τελεσίδικο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Αν μου τρώτε το ένα λεπτό εσείς όμως, θα μου δώσετε μισό λεπτό παραπάνω για τη διακοπή.

Στόχος είναι να γίνει κατανοητό ότι δεν πρέπει να υπάρχει λόγος ανησυχίας στους εκπαιδευτικούς, γιατί η αξιολόγηση θα λειτουργήσει ως ένα πολύτιμο εργαλείο για την ανάδειξη των παραδειγμάτων προς μίμηση και την έγκαιρη διορθωτική-βελτιωτική παρέμβαση εκεί όπου χρειάζεται.

Με τα άρθρα 37 και 39 προβλέπεται η υποχρέωση εφαρμογής εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας για κάθε σχολική μονάδα, καθώς και ο ορισμός δύο εκπαιδευτικών ως συμβούλων σχολικής ζωής, με στόχο να παρεμβαίνουν, να καθοδηγούν και να ενημερώνουν μαθητές, γονείς και κηδεμόνες σε θέματα παιδαγωγικής αντιμετώπισης ζητημάτων, όπως η διαχείριση και πρόληψη ακραίων συμπεριφορών και οι μαθησιακές δυσκολίες.

Οι σύμβουλοι σχολικής ζωής, ο εσωτερικός κανονισμός, αλλά και η δυνατότητα λήψης παιδαγωγικών μέτρων που συνδέουν στη συνείδηση του παιδιού τις πράξεις με το αποτέλεσμά τους και καλλιεργούν την προσωπική υπευθυνότητα αποτελούν ένα πλέγμα προβλέψεων που με σεβασμό στην αυτονομία των σχολικών μονάδων και τη γνώση και την εμπειρία των εκπαιδευτικών ενισχύουν τη δυνατότητα αποτελεσματικής και υπεύθυνης αντιμετώπισης των κρίσιμων ζητημάτων στο σχολικό περιβάλλον.

Με το άρθρο 40 εξορθολογίζεται το πλαίσιο επιβράβευσης των υποψηφίων σε διεθνείς επιστημονικούς διαγωνισμούς και με το άρθρο 41 η διαδικασία εξέτασης υποψηφίων με βλάβη των άνω άκρων. Με το άρθρο 42 διευκολύνεται θεσμικά η καλύτερη πλήρωση των κενών σε εκπαιδευτικούς, ιδίως σε απομακρυσμένες και δυσπρόσιτες περιοχές με έναν συνδυασμό μέτρων όπως η διπλή μοριοδότηση υπηρεσίας στις περιοχές αυτές, η διετής διάρκεια ισχύος των πινάκων κατάταξης και ποινές προσωρινού αποκλεισμού για τους εκπαιδευτικούς που δεν αναλαμβάνουν υπηρεσία στα σχολεία που έχουν επιλέξει.

Αντιμετωπίζεται έτσι ένα υπαρκτό και σε αρκετές περιπτώσεις οξύ και χρόνιο πρόβλημα για πολλά σχολεία της πατρίδας μας, ενώ παράλληλα επιβραβεύονται δίκαια οι εκπαιδευτικοί που επιλέγουν να υπηρετήσουν σε δυσπρόσιτες περιοχές.

Με τα άρθρα 44 ως 49 ρυθμίζονται θέματα διορισμών, προσλήψεων και ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Όπως δήλωσε από το Βήμα της Βουλής εχθές η Υπουργός κ. Κεραμέως, ήδη αναρτήθηκαν οι οριστικοί πίνακες πρόσληψης εκπαιδευτικών και βοηθητικού προσωπικού ειδικής αγωγής.

Αυτό αποδεικνύει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως ό,τι λέμε το κάνουμε πράξη και αυτό πραγματικά μας κάνει περήφανους, γιατί έτσι υπογραμμίζεται η έμφαση η οποία αποδίδεται από την Κυβέρνηση σ' αυτό το εξαιρετικά ευαίσθητο ζήτημα που κρίνει εντέλει και την ικανότητα της πολιτείας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε μ' αυτή τη φράση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Θα τελειώσω. Αφήστε με.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι, δεν σας αφήνω τώρα, γιατί το είπαμε από την αρχή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Εντάξει, θα το τηρήσω, αλλά μου τρώτε ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι, δεν μπορεί να γίνει άλλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Δεν μπορεί να συνεχιστεί η διαδικασία αυτή. Το είπαμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, ολοκληρώνω. Σας ζήτησα μισό λεπτό. Γνωρίζετε ότι τηρώ πάντα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Με συγχωρείτε. Δεν είναι σε γνώση σας ότι ο χρόνος για την επί των άρθρων συζήτηση είναι οκτώ λεπτά; Γιατί δεν κανονίζει ο καθένας να προγραμματίσει τον εαυτό του;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, τουλάχιστον εγώ τηρώ πάντα τον χρόνο. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, λοιπόν, να μου δώσετε το μισό λεπτό που χάσαμε με τις παρεμβάσεις σας και μάλιστα σε μια κρίσιμη αναφορά που κάνω για την ειδική αγωγή. Μην με διακόπτετε, λοιπόν, σε αυτό, σας παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ωραία. Σας έχω δώσει πολύ περισσότερο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Θέλω να τονίσω ότι είναι μια σημαντική παρέμβαση και αποδεικνύει στην πράξη ότι ειδικά για την ειδική αγωγή ό,τι λέμε το πράττουμε.

Επειδή ο χρόνος τελειώνει και ο κύριος Πρόεδρος πιέζει, ολοκληρώνω, λοιπόν, λέγοντας ότι οι Ελληνίδες και οι Έλληνες, οι εκπαιδευτικοί, οι νέοι άνθρωποι της πατρίδας μας και οι οικογένειές τους έχουν επιλέξει ποια από τις δύο αυτές προσεγγίσεις τους καλύπτει, ποια απαντά στις αγωνίες και τις φιλοδοξίες που ανταποκρίνονται στο όραμα για μια Ελλάδα που ολοένα και περισσότερο θα αναδεικνύεται ως σύγχρονο κέντρο παιδείας και πολιτισμού με διεθνή αναφορά και ακτινοβολία, όπως ακριβώς ταιριάζει στην πατρίδα μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και νομίζω ότι μας αδικείτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε. Δεν χρειάζονται άλλα σχόλια.

Καλώ στο Βήμα, αφού ετοιμαστεί υγειονομικά, τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Νικόλαο Φίλη.

Ορίστε, κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ελπίζω στην κατανόηση σας λίγο περισσότερο από τον προηγούμενο ομιλητή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ετέθη ένα ερώτημα χθες από τον κ. Βαρουφάκη, το βρίσκω πολύ σωστό και θα περίμενα και μια απάντηση από την κυρία Υπουργό. Πώς νομοθετείτε; Ποιοι είναι οι άνθρωποι που σχεδιάζουν την εκπαιδευτική σας πολιτική; Μόνοι σας οι εκάστοτε Υπουργοί και εσείς κύρια Υπουργέ;

Το ερώτημα είναι κρίσιμο, διότι, όπως είπε και ο κ. Καστανίδης, κάποτε υπήρχε ο Παπανούτσος, νωρίτερα υπήρχε ο Γεωργούλης με τον Καραμανλή, ο Κ. Δ. Γεωργούλης και νωρίτερα υπήρχε ο Δημήτρης Γληνός και άλλοι μεγάλοι παιδαγωγοί, οι οποίοι είχαν όραμα και δεν ήταν απλώς διαχειριστές οδηγιών και καταστάσεων. Σήμερα τι γίνεται;

Θα περιοριστώ στη δική μου θητεία επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μου αρέσει να κάνω τον ειδικό, πολιτική ήταν η ευθύνη που ανέλαβα το Υπουργείο Παιδείας και αποτάθηκα σε ανθρώπους

κατ' εξοχήν ειδικούς, παιδαγωγούς της πράξης, αλλά και της θεωρίας.

Συγκροτήσαμε την Επιστημονική Κοινωνική Επιτροπή Εθνικού Διαλόγου υπό τον Πρόεδρο, τον καθηγητή, κ. Λιάκο. Συμμετείχαν εκπαιδευτικοί και παιδαγωγοί απ' όλο το φάσμα των πολιτικών, ανάμεσά τους και ο κ. Μουτζούρης, νυν περιφερειάρχης, τότε πρώην πρύτανης του Πολυτεχνείου. Έγινε διάλογος, βγήκε πόρισμα, το λάβαμε υπ' όψιν μας.

Δεύτερο επίπεδο διαλόγου η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, όπου κάναμε έναν ευρύ διάλογο επί όλων των ζητημάτων των εκπαιδευτικών που ήταν επίκαιρα, στον οποίο συμμετείχαν πρώην Υπουργοί Παιδείας, ο μακαρίτης Αρσένης, η κ. Γιαννάκου, ο κ. Μπαμπινιώτης και άλλοι παιδαγωγοί, οι εκπρόσωποί του ΙΕΠ, τότε ήταν Πρόεδρος ο καθηγητής κ. Κουζέλης και Αντιπρόεδρος ο κ. Χαραμής, γνωστός εκπαιδευτικός της πράξης, καθώς επίσης και ένα κύκλο συζήτησης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων με τους μορφωτικούς ακολούθους όλων των πρεσβειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη χώρα μας.

Αυτός ήταν διάλογος, δεν κάναμε τους πολύξερους, δεν λέγαμε ότι έχουμε ένα power point προεκλογικό, αυτό είναι το σύνθημά μας και προχωρούμε. Έτσι περιμένω να γίνει και ο διάλογος, που δεν έγινε δυστυχώς.

Αυτή η Κυβέρνηση ακούει τους ειδικούς εν μέρει για την πανδημία, διότι η κ. Κεραμέως ακόμη δεν απάντησε γιατί αρνιόταν να κλείσουν τα σχολεία για την πανδημία, όπως εγράφη, αλλά δεν ακούει καθόλου τους ειδικούς για το θέμα της εκπαίδευσης.

Όλοι οι Πρόεδροι των παιδαγωγικών τμημάτων της Ελλάδας λένε: «Όχι Αγγλικά στο νηπιαγωγείο». Ξέρω, πολλοί γονείς θέλουν να δώσουν στα παιδιά τους αυτήν τη δυνατότητα. Μα, απαντούν οι ειδικοί, να τους ακούσουμε, όχι;

Το ίδιο συμβαίνει και στην Ευρώπη. Οι μεγάλες χώρες, η Γαλλία, η Ιταλία, η Γερμανία, η Ολλανδία, η Σουηδία, η Δανία και πάει λέγοντας λένε όχι κάτω από έξι ετών. Υπάρχουν και μερικές χώρες, όπως η Κύπρος και η Μάλτα, που διαφοροποιούνται για ειδικούς λόγους. Η Μάλτα έχει δύο γλώσσες, έχει μαλτέζικα και αγγλικά επίσημες γλώσσες. Η Κύπρος είναι μέλος της Κοινοπολιτείας. Και υπάρχουν και άλλες ιδιαιτερότητες, που έχουν να κάνουν με τις μειονότητες σε κάθε χώρα που έχουν και μειονοτικές γλώσσες.

Εδώ είναι αυτό καινοτομία εις βάρος και εναντίον της γνώμης των ειδικών; Έτσι θα νομοθετούμε; Ο κάθε Υπουργός θα κάνει του κεφαλιού του ή θα ικανοποιεί πιέσεις από συντεχνιακά ή άλλα περιβάλλοντα;

Αφήστε, λοιπόν, τη συζήτηση περί της Αμερικής. Εντάξει, ειπώθηκε και αυτό, στα άλλα να απαντάτε. Γιατί δεν λαμβάνεται υπ' όψιν σας τους ειδικούς όταν νομοθετείτε;

Δεύτερο θέμα, πολύ ουσιαστικό είναι, κατά τη γνώμη μου, οι εκπαιδευτικοί. Καμμία μεταρρύθμιση δεν γίνεται ερήμην και πολύ περισσότερο εναντίον των εκπαιδευτικών. Αυτές τις μέρες οι εκπαιδευτικοί είναι εναντίον αυτών των μέτρων που εισηγείστε εδώ. Δεν τους απαντάτε. Οι άνθρωποι στην πράξη κατήργησαν τη διάταξη για τις κάμερες στις τάξεις, προσέφυγαν στην Αρχή Προστασίας των Προσωπικών Δεδομένων, έβγαλαν απόφαση όλων των Προέδρων συμπεριλαμβανομένων και αυτών που ανήκουν στη ΔΑΚΕ, των Προέδρων των ΕΛΜΕ που λένε ότι υπάρχει κίνδυνος παραβίασης των προσωπικών δεδομένων και υπάρχει διάλυση της εκπαιδευτικής διαδικασίας με τις κάμερες στις τάξεις.

Εσείς τι λέτε; Γιατί δεν απαντάτε; Έτσι νομοθετείτε ερήμην και εναντίον των εκπαιδευτικών; Μπορεί να γίνει τίποτα στην εκπαίδευση έτσι;

Λυπούμαι με αυτό τον αλαζονικό τρόπο που συμπεριφέρεστε όχι μόνο εδώ μέσα στη Βουλή, αλλά δυστυχώς -και αυτό είναι σημαντικότερο- και απέναντι στους εκπαιδευτικούς.

Κυρία Υπουργέ, αρκετοί Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και όλη η Αντιπολίτευση διαφωνούν με τη διάταξη για τη διαγωγή που έχετε βάλει και μάλιστα την αναδρομική επιβολή της διαγωγής στα απολυτήρια. Δεν θέλω να επαναλάβω τα επιχειρήματα. Ποιος παιδαγωγός σας το πρότεινε αυτό, ποιος σας το εισηγήθηκε; Θέλω να ακούσω όνομα. Ποιος το εισηγήθηκε;

Είναι σημαντικό. Επαναλαμβάνω. Και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας από το Βήμα αυτό, αλλά και κάτω που κουβεντιάζουμε είναι εναντίον αυτής διάταξης. Θα επιμείνετε; Θα τους βάλετε την αρχή της κομματικής πειθαρχίας; Θα τους βάλετε κοσμία αν δεν ψηφίζουν τη διάταξη αυτή;

Κάντε μια κίνηση, κίνηση ουσιαστική όχι να αφήσετε στη Β' και στην Α' γυμνασίου και λυκείου και να το βγάλετε από το απολυτήριο, δεν είναι κίνηση αυτή. Είναι γνωστά τα παιδαγωγικά ζητήματα, να μην τα επαναλάβουμε.

Κυρία Υπουργέ, το νομοσχέδιο που μας φέρατε δεν αφορά όλη την εκπαίδευση, αφορά ένα μικρό μέρος της εκπαίδευσης. Ουσιαστικά ο κορμός του νομοσχεδίου είναι τα λεγόμενα πρότυπα και πειραματικά σχολεία. Αυτά είναι οκτώ και μερικά παραπάνω σήμερα, προβλέπεται να γίνουν από το Σεπτέμβριο συνολικά πενήντα, άντε να γίνουν εκατό του χρόνου σ' ένα σύνολο χιλιάδων εκπαιδευτικών δομών. Αφορούν, δηλαδή, παιδιά που στην καλύτερη των περιπτώσεων θα είναι δέκα, δεκαπέντε χιλιάδες όταν έχουμε περίπου ένα εκατομμύριο μαθητές στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τεχνικά λύκεια, γενικά λύκεια, ειδική αγωγή που δεν υπάρχει λέξη στο νομοσχέδιο μέσα. Απουσιάζει, λοιπόν, η εκπαίδευση από νομοσχέδιό σας.

Θα περίμενα να φέρετε ένα άλλο νομοσχέδιο που να αναφέρεται πράγματι στην πραγματική αναβάθμιση της εκπαίδευσης, αντ' αυτού έχουμε το ιερό δισκοπότηρο των πρότυπων και πειραματικών σχολείων. Λυπούμαι, αλλά δεν πρόκειται για ουσιαστική αλλαγή, αλλά για απορρύθμιση της εκπαίδευσης.

Ακούστε. Ορισμένες καινοτομίες που λέτε ότι θα υπάρχουν στα πρότυπα σχολεία, όπως οι όμιλοι, όπως οι σχέσεις με πανεπιστήμια είναι καλές καινοτομίες και θα περίμενα να τις βάλετε σ' όλα τα σχολεία. Γιατί μόνο στα τριάντα, σαράντα και πενήντα στην Ελλάδα; Να τις βάλετε σ' όλα τα σχολεία, αυτό να είναι το πρόγραμμα.

Εσείς, όμως, επιμένετε να κάνετε αυτό που λέμε ένα τριπλό σύστημα εκπαίδευσης, τρεις ταχύτητες. Τα παιδιά που έχουν κάποια προσόντα, κάποια έφεση προς τη μάθηση ή αριστεία όπως λέτε, που δεν ορίζετε παιδαγωγικά τι σημαίνει αριστεία για παιδιά δώδεκα ετών, όταν μάλιστα μεσολαβεί αμέσως μετά η ιστορία της εφηβείας, terra incognita, για αυτά τα παιδιά λοιπόν λέτε θα πάμε σε λίγα σχολεία επιλεκτικά, επιλογής όπως ανέφερε συγκεκριμένα και εύστοχα με τη θατσερική εμπειρία στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Βαρουφάκης.

Αποσπούμε, λοιπόν, την αφαίμαξη αυτή, τους καλούς μαθητές από τη γενική εκπαίδευση, από τα πολλά σχολεία και τους πηγαίνουμε, υπό καλές προϋποθέσεις, να το δεχτώ αυτό που λέτε, αλλά μόνο εκεί είναι οι καλές προϋποθέσεις, σε μερικά σχολεία σε όλη την Ελλάδα. Αυτό τι είναι; Είναι πρόνοια για την αναβάθμιση συνολικά της εκπαίδευσης;

Και την ίδια ώρα, προσέξτε, όταν τα σχολεία δεν έχουν καλούς μαθητές και καλούς καθηγητές, όπως λέει εδώ ότι θα πάνε όλοι στα πρότυπα, τότε πέφτει το επίπεδο της υπόλοιπης εκπαίδευσης, των χιλιάδων σχολείων για τα εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά. Τα λίγα παιδιά που θα πηγαίνουν στα λίγα πειραματικά και στα λίγα πρότυπα θα είναι παιδιά –μάλιστα, να το δεχτώ- άριστα, αλλά κι αυτό που λέτε είναι σχετικό, διότι εκεί θα αρχίσει ένα άλλο μοντέλο βαθμοθηρίας και σκληρού ανταγωνισμού.

Είναι τυχαίο ότι φέρατε διάταξη, που την πήρατε πίσω τελικά με τις αντιδράσεις, για να βάλετε εξετάσεις από τα πρότυπα γυμνάσια στα πρότυπα λύκεια; Δηλαδή, δεν υπάρχει τέλος σ' αυτή την ιστορία του μαραθωνίου των εξετάσεων, σ' αυτήν την ιστορία της αφαίμαξης των παιδιών και της προσπάθειας να τους κλέψουμε την εφηβεία και την πραγματική τους διάθεση για μάθηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε όλη η εκπαίδευση να έχει σχολεία άριστα. Μπορεί να γίνει αυτό; Να το επιδιώξουμε. Εμείς για παράδειγμα ως ΣΥΡΙΖΑ φέραμε σχολείο ενιαίου τύπου για όλα τα δημοτικά σ' όλη την Ελλάδα. Όχι λίγα, όπως ήταν παλιά επί Διαμαντοπούλου, το 1/3 των σχολείων, σε όλη την εκπαίδευση. Ταυτοχρόνως, φέραμε ένα νέο ΕΠΑΛ το οποίο βραβεύτηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτές είναι συγκεκριμένες πράξεις αριστείας και συγκεκριμένες πράξεις πρότυπων σχολείων, παντού και όχι μόνο λόγω οικονομικών, όπως λέτε, τρόπων, μερικά.

Δεν είναι θέμα κοινωνικής κινητικότητας όταν ξεχωρίζουμε λίγες χιλιάδες παιδιά από το σύνολο των εκατοντάδων χιλιάδων

και μερικές εκατοντάδες σχολείων από το σύνολο των χιλιάδων σχολείων για να κάνουμε, όπως λέτε, κοινωνική κινητικότητα. Αυτό –επαναλαμβάνω- είναι η μεταμφίεση της κοινωνικής ανισότητας. Είναι η μεταμφίεση, δυστυχώς, αυτού που αποδέχεται και ο Πρωθυπουργός και εσείς ότι δηλαδή είναι μοίρα των ανθρώπων να ζουν μέσα στις κοινωνικές ανισότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πρότυπα σχολεία έχουν και μια αξιολόγηση εκπαιδευτικών που είναι πιλότος για γενίκευση από του χρόνου σε όλη την εκπαίδευση. Είναι μια γραφειοκρατική αξιολόγηση. Θα κάνουμε αναλυτική συζήτηση. Είναι μια αξιολόγηση που έχει ένα μοντέλο «νεοεπιθεωρητισμού», δεν δίνει εμπιστοσύνη στον εκπαιδευτικό και δεν έχει προϋποθέσεις για οποιαδήποτε αξιολόγηση.

Πρώτον, δεν υπάρχει μόνιμο προσωπικό συνολικά στην εκπαίδευση. Όταν έχεις κάθε χρόνο σαράντα χιλιάδες εκπαιδευτικούς που τους παίρνεις και τους ανακυκλώνεις χρόνο με τον χρόνο σε αναπληρωτές, τότε αυτό σημαίνει ότι δεν μπορείς να κάνεις ουσιαστική αξιολόγηση στην εκπαίδευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε, κύριε Φίλη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Όταν δεν έχεις επιμόρφωση, επίσης δεν μπορείς να κάνεις ουσιαστική αξιολόγηση στην εκπαίδευση.

Τελειώνω με το θέμα της θεματικής εβδομάδας που είπε χθες η κυρία Υπουργός.

Είπε ότι η θεματική εβδομάδα του ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε πρόγραμμα και ήταν προαιρετική. Λάθος. Είχε πρόγραμμα που οι βασικοί άξονες του ήταν το σώμα, η υγεία, η διατροφή, οι ανισότητες φύλου, τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι εξαρτήσεις, η αντιμετώπιση κυκλοφοριακής αγωγής. Η έρευνα που έκανε το ΙΕΠ, το αρμόδιο για την πολιτεία όργανο, έδειξε ότι όλοι οι άξονες καλύπτουν σε πολύ υψηλά ποσοστά καλύτερα σχολεία.

Ήταν προαιρετική. Ψέμα δεύτερο κατά συρροή. Όχι. Όταν την έκοψε η κ. Κεραμέως ήταν υποχρεωτική εβδομάδα για τα γυμνάσια και για τα δημοτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και με αυτό κλείστε, κύριε Φίλη, για να είμαι δίκαιος σε όλους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τελείωσα. Να είστε τίμιος, καμμία αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μία κουβέντα μόνο για το θέμα των «PISA».

Τα αποτελέσματα των «PISA» 2015-2018 είναι δικά σας αποτελέσματα. Κατά βάση, κυρία Κεραμέως, είναι αποτελέσματα διότι αφορούν την εξέταση των δεκαπεντάχρονων παιδιών του 2015 που είναι αποκλειστικά δικό σας δημιούργημα. Οι δεκαπεντάχρονοι του 2018 φοίτησαν σε όλο το δημοτικό πριν το 2015 και στο γυμνάσιο, όπως και στο δημοτικό πριν το 2009 στα σκληρά μνημονιακά χρόνια.

Παντού σε όλον τον κόσμο, λοιπόν, η κρίση και τα μνημόνια έφεραν χαμηλότερες επιδόσεις. Μη λέτε, λοιπόν, ότι φταίνε άλλοι για τις όποιες κακές επιδόσεις.

Ευχαριστώ πολύ. Θα επιφυλαχτούμε στη δευτερομιλία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Φίλη.

Καλώ στο Βήμα την ειδική αγορήτρια του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κεφαλίδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ): Καλημέρα σε όλους τους συναδέλφους. Καλημέρα, κυρία Υπουργέ και κύριοι Υφυπουργοί.

Σήμερα είναι η δεύτερη μέρα στην Ολομέλεια που συζητάμε επί των άρθρων.

Εδώ έχω να σας πω ότι η διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ήρθε και ισοπέδωσε και απογύμνωσε το δημόσιο σχολείο. Εσείς, ερχόμενοι με εξαγγελίες και βαθυστόχαστες ανακοινώσεις, το αφήνετε στη γύμνια του, δυστυχώς, το διαφημίζετε, όμως, κιόλας.

Το νομοσχέδιο που φέρνετε απαντά στο ερώτημα: Ποιο πρόβλημα της εκπαίδευσης λύνει; Όχι. Απαντά στο ερώτημα: Ποια προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας που ανέκυψαν τους μήνες της πανδημίας λύνονται; Όχι. Ποιο είναι το στρατηγικό σχέδιο, ποιο το όραμα σας για το δημόσιο σχολείο, τελικά τι σχολείο θέλετε; Δεν προκύπτει από πουθενά.

Όσο και αν «ντύνετε», γιατί παρακολουθώ όλες αυτές τις μέρες τις αγωνιώδεις προσπάθειες, με ωραίες και εύηχες και μοντέρνες εκφράσεις το κενό περιεχομένου νομοσχέδιό σας, δεν δίνετε ούτε συγκεκριμένες ούτε πειστικές απαντήσεις.

Λέτε: «Θέλουμε ένα σχολείο εγρήγορσης, εξωστρέφειας, ένα σχολείο αριστείας, σχολείο του μέλλοντος». Επειδή η ελληνική γλώσσα είναι αστείρευτη, είναι κρίμα που τα παιδιά μας δεν τη μαθαίνουν και το χειρότερο είναι ότι είναι κρίμα που δεν την κατανοούν κιόλας. Ποιος διαφωνεί σε όλα αυτά; Σας είπα, όμως, ο δρόμος του συγκεκριμένου είναι ο μόνος ασφαλής.

Πού θέτετε στόχους, πού ορίζετε τις μεθόδους παρακολούθησης της προόδου τους; Ένα σαφές κοστολογημένο, από άποψη πόρων, ή μια αίσθηση για το από πού θα προκύψουν οι πηγές χρηματοδότησης. Πώς ενισχύετε τη λογοδοσία, αλλά κυρίως που δίνετε κίνητρο, όρεξη και μεράκι για βελτίωση σε κάθε ένα από αυτά τα δεκατρεισήμισι χιλιάδες δημόσια σχολεία; Πουθενά.

Το νομοσχέδιο προβάλλει την ιδεολογική αντιαγκύλωση σε στενά πλαίσια του παρελθόντος και σε στεγανά, προτείνοντας το σχολείο των διαχωρισμών, το σχολείο-τιμωρό, το σχολείο που εκδικείται τους απείθαρχους.

Είναι ασύμβατος ο τίτλος «αναβάθμιση σχολείου» σε σχέση με το περιεχόμενο και τις προβλέψεις. Αναβάθμιση με τι τρόπο; Με αποβολές; Με αναπαραγωγή στείρας ξεπερασμένης γνώσης διά της παλιάς συνταγής της παπαγαλίας; Με την απειλή της διαγωγής, χωρίς καμμιά μνεία στην τεχνολογική εκπαίδευση;

Αυτό προτείνετε ως οπλοστάσιο της χώρας για το τόσο κοντινό αύριο; Αναβάθμιση χωρίς όραμα, χωρίς σχέδιο, χωρίς υλοποίηση των επιμέρους στόχων και χωρίς αξιολόγηση, πείτε μου, σας παρακαλώ, τι σόι αναβάθμιση είναι; Δυστυχώς, η παιδεία για την Κυβέρνηση εξαιρείται από τις δομικές μεταρρυθμίσεις που θα αλλάξουν το πρόσωπο της χώρας. Με λύπη αναρωτιέμαι αν μπορεί μια χώρα να αλλάξει και να προχωρήσει μπροστά αφήνοντας πίσω την εκπαίδευση.

Περνάω στο κεφάλαιο Α' «Αλλαγές στο σχολείο». Λέτε: «Εισάγουμε πιλοτικά νέες θεματικές στο υποχρεωτικό πρόγραμμα νηπιαγωγείων, δημοτικών και γυμνασίων». Πιλοτικό, ξέρετε, λέμε κάτι που εφαρμόζεται για πρώτη φορά και θέλουμε να δούμε πώς πάει. Νέες θεματικές λέμε μαθήματα και δεξιότητες που δεν έχουν ξαναεφαρμοστεί. Υποχρεωτικό πρόγραμμα εννοούμε το ελλειμματικό ωρολόγιο πρόγραμμα 8:00' με 2:00' του μειωμένου ωραρίου ευέλικτης ζώνης που θέσπισε ο κ. Φίλης;

Σας ρωτώ, λοιπόν, είναι η πρώτη φορά που θεσμοθετείται μια τέτοια δράση στο ελληνικό σχολείο; Η ευέλικτη ζώνη δημιουργικών δραστηριοτήτων θεσμοθετημένη από το 2004 σας θυμίζει κάτι;

Εδώ πρέπει να σας πω ότι κάτι προσπαθεί να κρύψει το Υπουργείο. Και τι είναι αυτό; Απλούστατα ότι έχουν χαθεί πέντε εβδομαδιαίες ώρες, με το σχολείο του κ. Φίλη, και αυτές τις ώρες ούτε μπορείτε να τις αναπληρώσετε, ούτε θέλετε. Ο χρόνος, λοιπόν, αυτός δεν αναπληρώνεται, γιατί δεν επιστρέφετε στο αναμορφωμένο ολοήμερο σχολείο που έχουμε εμείς εδώ και πάρα πολλά χρόνια ψηφίσει, στηρίξει και ενισχύσει.

Και πώς το καλύπτετε; Μέσω αυτής της πατέντας, μέσω του μειωμένου ωραρίου, λοιπόν, της ευέλικτης ζώνης. Εκεί, στις μεγάλες τάξεις του δημοτικού, ξέρετε πολύ καλά ότι δεν υπάρχουν ώρες για να τις διαθέσετε.

Και όταν ρωτάμε το Υπουργείο για κατάλληλες δομές, στελέχη υποστήριξης και προώθησης, μας παραπέμπετε στις καλένδες, λέτε «προσεχώς». Με τόση διαφήμιση, όμως, για τις σαρωτικές μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση, δέκα μήνες αναμονής και τόσο όψιμη αγωνία κατάθεσης του νομοσχεδίου, περιμέναμε τουλάχιστον ότι θα έχουμε επαναφορά του ολοήμερου σχολείου με τις τριάντα πέντε εβδομαδιαίες ώρες. Με αέρα, όμως, κοπανιστό ΕΑΕΠ δεν γίνεται.

Γιατί επιμένουμε στο ΕΑΕΠ; Επιμένουμε γιατί έδινε λύσεις και απαντήσεις σε πραγματικές ανάγκες και των μαθητών και των οικογενειών τους και της ίδιας της κοινωνίας. Από τον Μάρτιο δε με την πανδημία το Υπουργείο όψιμα ανακάλυψε την εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Τρεις μήνες δεν έχει μείνει κανάλι για κανάλι, στο οποίο η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να μην διαφημίζει την αξία της τεχνολογίας στη μετάδοση της γνώσης. Πολύ καλά

κάνει. Με καθυστέρηση δέκα ετών, θα σας πω. Όταν έρχεται όμως η ώρα να τοποθετηθείτε πάνω στο νομοσχέδιο και να μιλήσετε για το ψηφιακό σχολείο, τσιμουδιά, καμμία απολύτως αλλαγή στις ώρες της Πληροφορικής, στον τρόπο διδασκαλίας. Προφανώς όλα αυτά θα τα ξαναθυμηθούμε τον Σεπτέμβρη.

Αγγλικά στο νηπιαγωγείο: Ωραίο, σύγχρονο, πιασάρικο ακούγεται, ειδικά για νέους γονείς που θέλουμε τα βλαστάρια μας να έχουν το καλύτερο δυνατόν. Σας εκφράσαμε, όμως, τους προβληματισμούς μας.

Γυμνάσιο: Θα σας το ξαναπούμε: Η πρότασή μας είναι ότι γυμνάσιο χωρίς πιστοποίηση γνώσης αγγλικής και χωρίς πιστοποίηση πληροφορικής δεν νοείται.

Διαγωγή: Τι άλλο να σας πούμε; Εξαντλήσαμε όλα τα λογικά επιχειρήματα. Δυστυχώς οι ιδεολογικές αγκυλώσεις δεν επιτρέπουν στο Υπουργείο να ακούσει. Η αυστηροποίηση του πλαισίου όμως προαγωγής, αλλά και η αξιολόγηση της διαγωγής χωρίς να συνοδεύονται από θέσπιση αντισταθμιστικών θεσμών στήριξης των αδύναμων μαθητών και των μαθητών με πρόβλημα διαγωγής φτιάχνει το σχολείο – τιμωρό, όχι το σύγχρονο σχολείο του μέλλοντος. Λύκειο.

Είχατε εξαγγείλει και είχατε διαφημίσει το εθνικό απολυτήριο. Δεν μπορούμε να συζητάμε αναβάθμιση του σχολείου χωρίς αναφορά σε υποστηρικτικές δομές, σε πολιτικές που έχουν να κάνουν με την ειδική αγωγή, τη μειονοτική και μεταναστευτική εκπαιδευτική πολιτική. Σήμερα είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας καταθέσουμε μία τροπολογία, η οποία είναι τροπολογία που πάρα πολύ έχει πιστέψει ο δικός μας χώρος. Είναι ουσιαστικά βελτίωση της πρωτοβουλίας που είχαμε πάρει το 1996 και αφορά το μέτρο της ποσόστωσης, όπως είναι ευρύτερα γνωστό, που υιοθετεί μία λογική θετικής διάκρισης σε ό,τι αφορά τη μειονοτική εκπαίδευση.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι, επειδή λειτούργησε καταλυτικά και επειδή η δυνατότητα που δόθηκε στα παιδιά της μουσουλμανικής μειονότητας να έχουν πρόσβαση στην ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση, συνέβαλε καθοριστικά τόσο στο να έχουμε αύξηση αυτών των παιδιών και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά και στην εκπαίδευση συνολικά, ζητούμε, επειδή βλέπουμε ότι είναι πολλαπλές οι ευεργεσίες, να αυξηθεί αυτό το ποσοστό των εισακτέων στο 1%. Στόχος είναι να μπορέσουμε να υποστηρίξουμε τη δίψα που έχουν αυτά τα παιδιά για να συνεχίσουν τις σπουδές τους στην ελληνική ανώτατη εκπαίδευση.

Τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας: Καταθέσαμε αναλυτικά τις προτάσεις μας ξέρετε ότι όλα θα εξαρτηθούν από τον τρόπο εφαρμογής και κυρίως από το πώς θα προσδιορίσετε τις λεπτομέρειες με την υπουργική απόφαση.

Πάμε στα πρότυπα και πειραματικά. Όταν έχουμε δεκατρισήμισι χιλιάδες σχολεία και εσείς ασχολείστε αποκλειστικά και μόνο με τα εξήντα δύο πρότυπα και πειραματικά, αυτό είναι ένα δείγμα της αδιαφορίας σας σε σχέση με την ελληνική δημόσια εκπαίδευση. Δείχνετε επίσης και τις χαμηλές προσδοκίες, την παντελή έλλειψη οράματος και ομολογείτε ταυτόχρονα την ανεπάρκειά σας να παρέχετε στο σύνολο της μαθητικής κοινότητας ένα σύγχρονο δημόσιο σχολείο. Πουθενά δεν προκύπτει η βούληση του Υπουργείου Παιδείας για οργανωμένη ενσωμάτωση και διάχυση της αριστείας.

Άρθρο 13. Λέτε λοιπόν ότι σε κάθε περιφέρεια και σε κάθε νομό προσπαθώ να χτίσω αριστεία. Προσπαθώ να έχω πρότυπα και πειραματικά. Εγώ θα σας φέρω το παράδειγμα της δικής μου περιφέρειας, της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης. Τι κάνετε; Ένα σχολείο πειραματικό στην Αλεξανδρούπολη χωρίς δημοτικό και λύκειο. Λέτε, δηλαδή, στα παιδιά, τους «κλείνετε το μάτι» ότι «το σχολείο σας θα γίνει πειραματικό» αλλά μετά μία από τα ίδια. Είναι αυτή -και θέλουμε πραγματικά να μου πείτε- ολοκληρωμένη αντίληψη ή είναι αγωνία εντυπωσιασμού; Υπάρχουν γονείς που αγωνιούν, κυρίως όμως υπάρχουν μαθητές και σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να αιφνιδιάζονται για άλλη μία φορά. Επαγγελματικά λύκεια. Εκκωφαντική απουσία παντού. Σας καταθέσαμε πρόταση. Πρότυπα και πειραματικά επαγγελματικά λύκεια, πρότυπα και πειραματικά καλλιτεχνικά, μουσικά και αθλητικά σχολεία. Έτσι κι αλλιώς αυτά τα σχολεία είναι σχολεία πειραματικά, σχολεία διαφορετικά. Σχολεία όμως με πάρα πολύ υψηλό επίπεδο εκπαιδευτικών και παιδιών. Ελληνόγλωσση εκπαίδευση. Νομίζω είναι σε θετική βάση. Βελτιώνει τις προσπάθειες που γίνονται. Όμως και εδώ με το άρθρο 28 έχετε μία επιλογή συντονιστών εκπαίδευσης βασισμένη στον νόμο επιλογής στελεχών ΣΥΡΙΖΑ. Είναι απαράδεκτο μετά από δέκα μήνες να μην υπάρχει νομοθετική ρύθμιση η οποία να ρυθμίζει αυτήν τη μεγάλη και απαράδεκτη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί. Και αυτό προσεχώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε όμως τώρα, κυρία Κεφαλίδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κλείνω, αλλά τα κεφάλαια είναι πολλά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μπορεί να είναι.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Αξιολόγηση: Δίλημμα για εμάς αν είστε υπέρ ή κατά της αξιολόγησης δεν υπάρχει. Το έχουμε αποδείξει όταν σε δύσκολους καιρούς σχεδόν μόνοι μας βάλαμε πλάτη και νομοθετήσαμε θέματα τα οποία είχαν βρει απέναντί μας τότε συντεχνίες και πολύ κλειστά κυκλώματα. Αν θέλει κανείς να μιλήσει για αξιολόγηση, ας κοιτάξει τον ν.3848/2010 άρθρο 32. Αξιολόγηση παντού.

Σχολικός εκφοβισμός. Να σας ρωτήσω μόνο το εξής: Εκείνη τη διακομματική επιτροπή και το παρατηρητήριο για το bullying τι τα έχετε κάνει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Κεφαλίδου, κλείστε. Σας παρακαλώ θερμά.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κλείνω. Μιλάμε τέσσερα λεπτά για μία λέξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εγώ προς όλους με την ίδια συμπεριφορά. Κλείστε σας παρακαλώ. Κλείστε με μία φράση.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Πάμε λίγο στις διατάξεις για τα ΑΕΙ φωνάζουν «δεν υπάρχει διάλογος».

Θέλω να τελειώσω λέγοντας ότι όσες προσπάθειες κι αν κάνετε να μας πείσετε ότι αυτό που συζητούμε είναι μεταρρύθμιση θα σας θυμίσω τον Αλέξη Δημαρά -μη με διακόψετε γιατί είναι πολύ σημαντικό να καταθέσω στο Σώμα μία ολοκληρωμένη σκέψη- που είπε το εξής καταπληκτικό εν έτει 1973, που είναι επίκαιρο όσο ποτέ: Η μεταρρύθμιση στην εκπαίδευση δεν είναι όταν κάνεις αντικατάσταση μιας διδακτικής μεθόδου, ούτε όταν χτίζεις σχολικά κτήρια, ούτε όταν αυξάνεις στις αποδοχές των δασκάλων, ούτε όταν μεταβάλλεις το ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα. Όσο σημαντικά και αν είναι αυτά, είναι στοιχεία μιας μεταρρύθμισης ή απλές αλλαγές.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι κάτι βαθύτερο, είναι η αλλαγή προσανατολισμού, είναι η κυριαρχία ενός νέου πνεύματος. Όταν μιλάμε για μεταρρύθμιση, αλλάζει ο σκοπός της διδασκαλίας. Δίνεται σε καινούργιους φορείς το δικαίωμα να αποφασίζουν για τα εκπαιδευτικά πράγματα. Περνάμε από τη μονολιθική διδασκαλία σε ευέλικτα σχήματα. Μεταβάλλεται το σύστημα σε βάθος και πλάτος. Με την απόλυτη βεβαιότητα ότι το νομοσχέδιό σας δεν πληροί καμμία από αυτές τις προϋποθέσεις, το καταψηφίζουμε με ήσυχη τη συνείδησή μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΚΚΕ ο κ. Ιωάννης Δελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Καστανίδης χθες και ο κ. Φίλης σήμερα είπαν ότι το 1917 στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση υπήρχε από πίσω της ένας Γληνός, το 1965 υπήρχε ένας Παπανούτσος. Σήμερα ποιον έχετε εσείς; Κύριε Φίλη, δεν τον ξέρετε; Είναι ο ίδιος που έχετε και εσείς. Έχετε τον ίδιο μέντορα. Είναι ο ΟΟΣΑ, είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι ο ΣΕΒ και οι αστικοί εκσυγχρονισμοί του 1965 και του 1917 σήμερα έχουν αυτό το χαρακτήρα και αυτό το περιεχόμενο γιατί ξέρετε ο καπιταλισμός εξελίσσεται και το σχολείο που έχει ανάγκη σήμερα είναι αυτό και αυτό το σχολείο το υπηρετεί και η Νέα Δημοκρατία το υπηρέτησε και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Αναβάθμιση του σχολείου, λέει το νομοσχέδιο. Βέβαια όταν από ένα νομοσχέδιο που έχει αυτόν τον τίτλο απουσιάζει εντελώς το ειδικό σχολείο, η ειδική αγωγή, δεν ξέρω για ποια αναβάθμιση μπορούμε να μιλάμε.

Ας έλθουμε τώρα ξανά, για να το κλείσουμε αυτό το θέμα, στις δεξιότητες. Αρκεί να δούμε το ιστορικό αυτών των δεξιοτήτων στο σχολείο, όπως εισάγονται στην αρχή με την ευέλικτη ζώνη. Έχουν δηλαδή, έναν μη τυποποιημένο χαρακτήρα.

Έρχεται μετά ο ΣΥΡΙΖΑ και εφαρμόζει τη λεγόμενη «θεματική εβδομάδα», δηλαδή συστηματοποιεί την παροχή αυτών των δεξιοτήτων. Και τώρα η Νέα Δημοκρατία, βεβαίως, τα θεσμοθετεί. Τα προορίζει πιλοτικά στην αρχή, αργότερα κανονικά, στο ωρολόγιο πρόγραμμα, από το νηπιαγωγείο μέχρι το γυμνάσιο. Και έχει μια σημασία αυτό.

Βεβαίως, εδώ έχουμε πει εμείς -και θα το ξαναπούμε, δεν έχουμε κανένα απολύτως πρόβλημα- ότι αρκετές απ' αυτές τις εισαγόμενες δεξιότητες –ικανότητες, ίσως καλύτερα, αλλά τέλος πάντων- είναι και χρήσιμες κοινωνικά και απαραίτητες σήμερα για έναν άνθρωπο.

Ξέρετε, όμως, ότι συνήθως «μαζί με τον βασιλικό ποτίζεται και η γλάστρα». Και μαζί με αυτές τις χρήσιμες δεξιότητες μπαίνει και η νεανική επιχειρηματικότητα, μπαίνει και η αειφόρος ανάπτυξη και κάτι ωραία τέτοια χαριτωμένα, που ετοιμάζουν τον άνθρωπο, βεβαίως, για τη σημερινή εποχή, να είναι πειθήνιος και υποταγμένος.

Συνοψίζω για το θέμα τον δικό μας προβληματισμό. Ποια θα είναι η σχέση αυτών των δεξιοτήτων με τη γνώση; Θα την υποκαθιστούν τη γνώση ή θα την προϋποθέτουν;

Η δική μας απάντηση είναι η δεύτερη. Η θέση της Κυβέρνησης, η θέση όλων των υπόλοιπων κομμάτων, είναι βεβαίως να την υποκαθιστούν. Αυτό βγαίνει μέσα από τα πεπραγμένα σας. Γιατί πολύ απλά στο σχολείο σας τη γνώση την πολύπλευρη, τη γενική μόρφωση, τη θεωρείτε πολυτέλεια.

Στο σχολείο σας αυτό και στο εκπαιδευτικό σας σύστημα αρκούν οι οκτώ βασικές δεξιότητες, τις οποίες έχει ορίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση ως το απαραίτητο εκείνο εργαλείο στον αυριανό εργαζόμενο –συγγνώμη, απασχολήσιμο, δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα είναι εργαζόμενος- με την ανάλογη, φυσικά, ιδεολογική προετοιμασία και χειραγώγηση.

Σε αυτό το σχολείο δεν πας έτσι, δεν πας καθόλου έτσι. Πρέπει να βγάλεις «εισιτήριο». Το «εισιτήριο» αυτό στη μια του μεριά γράφει, όπως είπαμε, «ΟΟΣΑ, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΣΕΒ» και από την άλλη γράφει «αξιολόγηση», που θα αποτελεί και τον μοχλό της λειτουργίας αυτού του σχολείου, ώστε:

Πρώτον, να αναζητεί πόρους από οπουδήποτε εκτός από τον κρατικό προϋπολογισμό, οι οποίοι συνεχώς και θα λιγοστεύουν.

Δεύτερον, η αξιολόγηση αυτό το εργαλείο να το φτωχαίνει σε περιεχόμενο, σε γνώση και σε μόρφωση, να το μετατρέπει σε ένα ρινγκ, σκέτο ρινγκ ανταγωνισμού, μαθησιακών αποτελεσμάτων, για να κατηγοριοποιούνται και τα σχολεία και οι μαθητές ακόμα πιο έντονα, ακόμα πιο ταξικά, για να ενοχοποιούνται οι εκπαιδευτικοί, να ενοχοποιούνται οι γονείς και τα ίδια τους τα παιδιά. Να γίνει, δηλαδή, αυτό που έλεγε ο Μπρεχτ, ότι «αυτοί που μας πήραν το βιβλίο από το χέρι μας κατηγορούν τώρα ότι μείναμε αδιάβαστοι». Εκεί οδηγεί αυτό το μέτρο της αξιολόγησης.

Έγινε πάρα πολύ μεγάλος ντόρος ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ για τους διορισμούς. Αυτό το θέατρο που στήνετε μεταξύ σας για τους διορισμούς πρέπει να το σταματήσετε τώρα. Είναι προκλητικό για τα χιλιάδες νέα παιδιά που τρέχουν σε όλη την Ελλάδα χρόνια τώρα –σαράντα, σαράντα μία χιλιάδες ήταν εφέτος- και τους κοροϊδεύετε με διορισμούς εδώ και δέκα χρόνια. Πότε είκοσι χιλιάδες, πότε δεκαπέντε, πότε δέκα. Κάντε τους. Μονιμοποιείστε τώρα αυτούς τους ανθρώπους. Θέλετε να κάνετε το πρώτο, το στοιχειώδες, βήμα για την αναβάθμιση του σχολείου; Μονιμοποιείστε αυτούς τους εκπαιδευτικούς. Είναι πάρα πολύ απλό.

Πάμε στην ελληνόγλωσση εκπαίδευση, μια πονεμένη ιστορία. Στην πραγματικότητα, με τις διατάξεις δεν αντιμετωπίζονται τα προβλήματα της εκπαίδευσης των Ελλήνων μεταναστών. Υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις σε υποδομές. Την ιστορία του σχολείου του Μονάχου ας μην την ανοίξουμε τώρα. Είναι ντροπή, πραγματικά. Υπάρχουν ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς. Και, βεβαίως, βάζετε και εσείς το όριο των σαράντα παιδιών για να δημιουργηθεί ένα τμήμα ελληνικής γλώσσας στο εξωτερικό.

Αποτέλεσμα; Σε αρκετές περιοχές στην Ιταλία, την Ελβετία, τη Γερμανία, τη Δρέσδη, όπου δεν συγκεντρώνεται αυτός ο αριθμός των σαράντα παιδιών, να μην μπορεί να γίνει αυτό το τμήμα ελληνικής γλώσσας.

Τι θα γίνουν αυτά τα παιδιά; Θα τρέχουν οι γονείς τους από δω κι από κει χιλιόμετρα ατελείωτα ή θα αναγκάζονται να μαζεύουν και να βάζουν οι ίδιοι από την τσέπη τους λεφτά για να νοικιάσουν έναν χώρο, να πληρώσουν έναν δάσκαλο, να αγοράσουν βιβλία. Γι' αυτά τα πράγματα μιλάμε.

Μάλιστα, αυτό πότε γίνεται; Έχει σημασία. Σε μια εποχή όπου η μετανάστευση γνωρίζει νέα έξαρση. Κι εκεί που λέγαμε ότι είχαμε λύσει, τέλος πάντων, μετά από χρόνια, μετά κόπων και βασάνων, τα προβλήματα των παιδιών των Ελλήνων μεταναστών, τώρα επειδή έχουμε την έξαρση αυτή, εμφανίζονται ξανά και εμφανίζονται ακόμα πιο έντονα.

Πάμε στα πειραματικά και τα πρότυπα σχολεία. Πρόκειται, βεβαίως, περί δύο διαφορετικών τύπων σχολείων. Άλλο τα πειραματικά, άλλο τα πρότυπα. Ασφαλώς, αν ρωτάτε εμάς για το αν υπάρχει ανάγκη πειραματισμών στην εκπαίδευση, πειραματισμών στις διδακτικές μεθόδους, στα μέσα και τόσα άλλα, η απάντηση για μας είναι αναμφισβήτητα «ναι». Φυσικά, και θα πρέπει να γίνονται πειραματισμοί στην εκπαίδευση.

Γι' αυτό, όμως, προσθέτουμε ότι δεν είναι σωστό να παγιώνονται ως πειραματικά σχολεία κάποια πολύ συγκεκριμένα σχολεία και να παραμένουν ως τέτοια χρόνια ή και δεκαετίες. Λέμε ότι αυτά τα σχολεία θα πρέπει να ανανεώνονται, να απλώνονται σε όλη τη χώρα ανά χρονικά διαστήματα τακτά, έτσι ώστε όταν ολοκληρώνεται ο πειραματισμός τον οποίο έχουν αναλάβει, δηλαδή όταν ολοκληρωθεί η πειραματική τους προσπάθεια, για να ανανεώνεται και το μαθητικό τους δυναμικό, αυτή η πειραματική προσπάθεια να οδηγεί και σε πιο αντικειμενικά συμπεράσματα.

Για τα πρότυπα και για την αριστεία, κυρία Υπουργέ, θα το ξαναπούμε. Εμείς την αριστεία δεν σας χαρίζουμε με τίποτα. Γιατί για μας αυτή η διαρκής προσπάθεια μορφωτικής αυτοβελτίωσης του ανθρώπου είναι αυτονόητη. Την καταβάλλουν αυτήν την προσπάθεια και σήμερα οι κομμουνιστές.

Εδώ, οι κομμουνιστές το έδειξαν στις πιο άγριες μέρες, στα άγρια χρόνια της εξορίας και των διωγμών τους, όταν στους τόπους του μαρτυρίου τους έστηναν σχολές αυτομόρφωσης, τα πέτρινα πανεπιστήμια, ξακουστά πανεπιστήμια εκείνης της εποχής, απ' όπου βγήκαν εξαιρετικοί επιστήμονες πραγματικά, χωρίς το πτυχίο βεβαίως, αλλά κατά τ' άλλα, δεν είχαν τίποτα να ζηλέψουν τη μόρφωση που πήραν απ' αυτές τις σχολές, βεβαίως από δασκάλους πάρα πολύ εμπνευσμένους. Να μη λέμε τώρα εδώ ονόματα.

Στα πρότυπα πραγματικά φοιτούν παιδιά λαϊκών οικογενειών. Δεν θα το αμφισβητήσουμε, ασφαλώς. Και πρέπει να φοιτούν, γιατί αρκετά από αυτά έχουν εξαιρετικά χαρίσματα, έχουν ιδιαίτερες κλίσεις. Αλίμονο, δεν το αμφισβητούμε.

Επειδή, όμως, χθες ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας -νομίζω ο κ. Συρίγος- είπε ότι, εν πάση περιπτώσει, στα πρότυπα αυτά σχολεία εξαφανίζονται οι ταξικές ανισότητες και ο συναγωνισμός των παιδιών γίνεται επί ίσοις όροις, αυτό δεν ισχύει φυσικά, γιατί πολύ απλά οι κοινωνικές ανισότητες, οι οικονομικές, οι μορφωτικές, δηλαδή, ανισότητες δεν μένουν έξω από το σχολείο, τις μεταφέρουν μαζί τους οι μαθητές και μέσα στο σχολείο και εκδηλώνονται.

Βεβαίως, τώρα υπάρχει ένα ζήτημα εδώ να απαντήσει το Υπουργείο πώς γίνεται και σε αυτά τα πρότυπα σχολεία, τους φάρους της εκπαίδευσης, σύμφωνα με τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, να υπάρχουν τόσα κενά εκπαιδευτικών κάθε χρόνο, ενώ υπάρχει μια σιωπή από το Υπουργείο σχετικά με τη μετακίνηση των παιδιών που φοιτούν σε αυτά τα σχολεία, μια και αναφέρονται σε ευρύτερες γεωγραφικές περιοχές.

Πάμε στα ξενόγλωσσα. Το «τρέχω» λιγάκι, γιατί ο χρόνος είναι πιεστικός.

Αφού το ξεκίνησε ο ΣΥΡΙΖΑ αυτό το «μαγαζί», όπως είπαμε, στη Φιλοσοφική του Πανεπιστημίου της Αθήνας, μετά το μεγάλωσε στο Διεθνές Πανεπιστήμιο στη Θεσσαλονίκη, τώρα η Νέα Δημοκρατία το γενικεύει και ανάβει το πράσινο φως για να ιδρύσουν τέτοια τμήματα ξενόγλωσσα και με δίδακτρα -αυτή είναι η όλη ιστορία- όλα τα πανεπιστήμια. Θα απευθύνονται σε αλλοδα-

πούς σε πρώτη φάση.

Επίσης, τα έσοδα από τα δίδακτρα αυτών των προπτυχιακών προγραμμάτων, όπως και τα δίδακτρα που γενίκευσε ο ΣΥΡΙΖΑ στα μεταπτυχιακά -μην το ξεχνάμε, δέστε πως το πάνε και οι δύο, ο ένας από εδώ και ο άλλος από εκεί- προορίζονται να αναπληρώσουν τη μειούμενη διαρκώς κρατική χρηματοδότηση. Αυτή είναι η εξήγηση, είναι πάρα πολύ απλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Δελή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Δηλαδή, ακόμα και αυτή την κρατική χρηματοδότηση για να την πάρει ένα ίδρυμα θα πρέπει να αξιολογηθεί, σύμφωνα με τις νόρμες της αγοράς.

Σε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο η ανάδειξη της διοίκησής του, φυσικά, αποκτά ιδιαίτερη σημασία και η διοίκησή του θα πρέπει να είναι προσανατολισμένη και προσηλωμένη, αφοσιωμένη, σ' αυτήν την επιχειρηματική λειτουργία. Γι' αυτό και το εκλεκτορικό σώμα αυτής της διοίκησης περιορίζεται στους καθηγητές, βγάζοντας και πετώντας έξω όλους τους άλλους.

Είναι απαράδεκτο. Το μόνο που αποδεικνύεται με αυτό το μέτρο είναι ότι όσο εντείνεται ο επιχειρηματικός χαρακτήρας του πανεπιστημίου τόσο θα περιορίζεται και η δημοκρατία μέσα σ' αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μια λέξη, κύριε Πρόεδρε, για τις μετεγγραφές και μια λέξη για το άρθρο 5.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Πολύ σύντομα, όμως. Κλείστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Θα είμαι πολύ σύντομος.

Για τις μετεγγραφές, λοιπόν, προστίθεται το ακαδημαϊκό κριτήριο. Μπαίνει ένας ακόμη κόφτης ανάμεσα σε αυτούς που έβαλε η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, με αποτέλεσμα να αποκόπτονται, να αποκλείονται, να απαγορεύεται στην ουσία να σπουδάσουν τα παιδιά των φτωχών λαϊκών οικογενειών, γιατί ως γνωστόν η κατάσταση με τις φοιτητικές εστίες -ας μην τα συζητάμε- είναι απαράδεκτη.

Για το άρθρο 5 και τη διαγωγή. Επικαλείται το Υπουργείο τον παιδαγωγικό χαρακτήρα του μέτρου. Η ιστορική πείρα λέει ότι αυτός ο παιδαγωγικός χαρακτήρας δεν υπήρξε ποτέ. Είναι ένα μέτρο καταδικασμένο στη συνείδηση της κοινωνίας και γραμμένο στις πιο μαύρες σελίδες της εκπαίδευσης. Όσο για τον σωφρονιστικό του χαρακτήρα που αναφέρετε, αυτός θα έχει το ίδιο ακριβώς αποτέλεσμα που έχει ένας δυνατός αέρας στην κατάσβεση της φωτιάς. Τα επιχειρήματά σας, κυρία Υπουργέ, δεν πείθουν ούτε εσάς. Να αποσύρετε τώρα το άρθρο 5.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας ευχαριστούμε.

Καλώ στο Βήμα την ειδική αγορήτρια της Ελληνικής Λύσης, την κ. Σοφία - Χάιδω Ασημακοπούλου.

ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία είναι ο κινητήριος μοχλός της κοινωνικής προόδου. Ξεκινώ με αυτήν την παραδοχή, διότι εξ όσων φαίνεται και με το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου δεν την λαμβάνει σοβαρά υπ' όψιν της η Κυβέρνηση. Γι' αυτό αλλάζετε τα πάντα συνεχώς και κατά το δοκούν.

Εφαρμόστε, επιτέλους, την πρόταση της Ελληνικής Λύσης. Δημιουργήστε μια διακομματική επιτροπή, προκειμένου να καταρτιστεί ένα δωδεκαετές πρόγραμμα εκπαίδευσης, το οποίο θα εφαρμόζεται χωρίς αλλαγές από οποιοδήποτε κόμμα βρίσκεται στην Κυβέρνηση.

Για να μπούμε στην ουσία του νομοσχεδίου, εκκινώντας από τα Εργαστήρια Δεξιοτήτων, θέλουμε να τονίσουμε ότι δεν εξηγείτε το περιεχόμενο των νέων θεματικών κύκλων και των επιμέρους θεματικών ενοτήτων. Είναι ασαφές πώς ακριβώς θα αναπτυχθούν οι δεξιότητες των παιδιών. Δεν συμφωνούμε, επίσης, με το γεγονός ότι περιλαμβάνει τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση σε τόσο μικρές ηλικίες.

Σχετικά με τη διδασκαλία της αγγλικής γλώσσας στο νηπιαγωγείο, πρόκειται για μία ρύθμιση η οποία εφαρμόζεται ήδη στις περισσότερες χώρες του εξωτερικού. Αναμφισβήτητα πρόκειται για παγκόσμια γλώσσα, αλλά δεν πρέπει να υποβαθμίσουμε τη διδασκαλία της ελληνικής σε καμμία περίπτωση.

Πάγιο αίτημά μας, το οποίο έχουμε ήδη επισημάνει πολλές φορές και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στις συνεδριάσεις της επιτροπής, είναι η αύξηση των ωρών διδασκαλίας της Ιστορίας και των Θρησκευτικών. Δεν λαμβάνετε υπ' όψιν σας τον παιδαγωγικό ρόλο της Ελληνικής Ιστορίας και τη συμβολή της στη διαμόρφωση της προσωπικότητας των ανθρώπων γενικότερα. Αγνοείτε τη σημασία της διδασκαλίας της πολιτισμικής προσφοράς του ελληνισμού, καθώς και την πανανθρώπινη σημασία του.

Το ίδιο συμβαίνει και με τα Θρησκευτικά. Ντρέπεστε για την Ιστορία και τη θρησκεία μας; Γιατί δεν θέλετε να τις διδάξουμε στα παιδιά μας όσο και όπως πρέπει;

Η αναγραφή του χαρακτηρισμού της διαγωγής στον τίτλο σπουδών θεωρούμε ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση στο πλαίσιο της σφαιρικής ανάπτυξης της προσωπικότητας των μαθητών και στην αποτύπωση της συμπεριφοράς αυτής στους τίτλους σπουδών.

Όσον αφορά την τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης διδασκαλίας, δημιουργούνται εύκολα εύλογα ερωτηματικά σχετικά με την οργάνωσή της και με το υλικό που θα χρησιμοποιηθεί. Θεωρούμε ότι σε αυτήν πρέπει να εντάσσουμε ζητήματα κρίσης και όχι απομνημόνευσης.

Ως προς τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία, κατ' αρχάς, θα έπρεπε βασική αρχή να αποτελούσε η προαγωγή της καινοτομίας από το σύνολο των δημόσιων σχολείων. Δεν πρέπει αυτά να αποτελούν σχολεία για μία άλλη κοινωνική τάξη. Απαιτείται ισότητα στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Στο άρθρο 19 γίνεται αναφορά στο διδακτικό προσωπικό των πρότυπων και πειραματικών σχολείων. Η αναγκαία απώλεια της οργανικής θέσης για τους εκπαιδευτικούς ενός σχολείου, το οποίο μετατρέπεται σε πρότυπο ή πειραματικό σχολείο, θα αποτελέσει ανασχετικό παράγοντα για τους εκπαιδευτικούς, ώστε να συναινέσουν σ' αυτήν τη μετατροπή ιδίως σε σχολεία της επαρχίας. Για τον λόγο αυτό προτείνουμε να υπάρξει ρύθμιση για απόδοση ειδικά συνιστώμενης θέσης σε σχολείο επιλογής του εκπαιδευτικού εντός της ίδιας περιφέρειας.

Εγείρονται, επίσης, ερωτήματα για το κατά πόσο οι μαθητές με αναπηρία θα έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στη διαδικασία επιλογής στα πρότυπα σχολεία και εάν θα μπορούν να λάβουν μέρος στην κλήρωση για την επιλογή τους στα πειραματικά σχολεία.

Εκφράζουμε, επίσης, τη διαφωνία μας ως προς τη χρηματοδότηση που αναλύεται στο άρθρο 23, διότι δεν υπάρχει ισότιμη μεταχείριση με τα δημόσια σχολεία. Θα μπορούσαμε ενδεχομένως να το δεχτούμε, εάν αυτό το μέτρο ίσχυε για όλα τα δημόσια σχολεία. Δηλαδή, εάν υπήρχε κάποιος που θέλει να χρηματοδοτήσει το σχολείο για κάποιον λόγο, να έχει τη δυνατότητα να το κάνει.

Ως προς την αυτοαξιολόγηση των σχολικών μονάδων, είναι αστείο να αυτοαξιολογείται μόνο του το διδακτικό προσωπικό μιας σχολικής μονάδας. Δεν ξεκαθαρίζεται ούτε η έννοια ούτε ο σκοπός του χαρακτήρα της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας.

Για τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας των σχολικών μονάδων, αυτός θα έπρεπε να δημιουργείται στα πρότυπα ενός κεντρικού βασικού, που θα τίθεται από τον ίδιο τον Υπουργό.

Για την εγγραφή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση μαθητών λυκείων που διακρίθηκαν σε διεθνείς επιστημονικούς διαγωνισμούς πρέπει να τεθεί η εξής προϋπόθεση: Ο διακριθείς να εισάγεται σε σχολή σχετική με εκείνη του τομέα που έχει διακριθεί και όχι σε άσχετη, γιατί έτσι χάνεται η ουσία της επιβράβευσης.

Η διπλή μοριοδότηση για όσους υπηρετούν σε δυσπρόσιτες περιοχές με το όριο των εκατόν είκοσι μορίων δεν παρέχει τα κατάλληλα κίνητρα. Θα έπρεπε να υπάρχει μεγαλύτερη μοριοδότηση ξεκάθαρα. Είναι βέβαιο ότι σε αυτήν την περίπτωση θα αντιμετωπιζόταν το χρόνιο πρόβλημα ελλείψεως εκπαιδευτικού δυναμικού στις απομακρυσμένες περιοχές και στα χωριά της χώρας μας.

Δεν γίνεται να μην θίξουμε την ανεξήγητη μείωση του άρθρου 51, γιατί αυτή ξεπερνάει κάθε λογική. Μιλάμε για τον ρατσισμό

σε όλο του το μεγαλείο. Παρατηρείται μείωση του κονδυλίου του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για την πρόσληψη αναπληρωτών για το 2021 κατά 23 εκατομμύρια ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι θα προσληφθούν λιγότεροι αναπληρωτές το 2021;

Τι να πούμε για την αύξηση των μαθητών στα τμήματα; Αυτή είναι η ποιότητα και η αναβάθμιση που προωθείτε;

Προχωρήστε, επιτέλους, σε προσλήψεις. Κάντε ολοήμερα τα ειδικά σχολεία. Μην τα πετάτε στο καλάθι των αχρήστων.

Εμείς στην Ελληνική Λύση το λέμε ξεκάθαρα. Η παιδεία μας νοσεί. Δεν αντέχει άλλα πλήγματα. Δώστε της, επιτέλους, πνοή. Μην της δίνετε τη χαριστική βολή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε και για την οικονομία του χρόνου.

Καλώ στο Βήμα την ειδική αγορήτρια του ΜέΡΑ25 και Αντιπρόεδρο της Βουλής, την κ. Σοφία Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με μια αναφορά στη σημερινή επέτειο. Είναι η επέτειος της φρικτής ναζιστικής σφαγής στο Δίστομο. Έχουμε το συλλογικό και εθνικό χρέος να τιμήσουμε αυτήν την ξεχωριστή επέτειο θυσίας του ελληνικού λαού και να επαναφέρουμε στη μνήμη μας την απάνθρωπη εγκληματική δράση των στρατευμάτων κατοχής.

Ας έρθουμε τώρα στο νομοσχέδιο. Πέρα από τη διαφωνία που εκφράσαμε επί της αρχής θα αναφερθούμε σήμερα στις κατ' ιδίαν διατάξεις του. Το μέγεθος του νομοσχεδίου εξάλλου δεν επιτρέπει διεξοδική συζήτηση. Θα υποχρεωθούμε σε επιλεκτικές και μόνο αναφορές αφού δεν είναι δυνατόν να εξαντλήσουμε τον σχολιασμό όλων των διατάξεων.

Στο άρθρο 3 για τα δημοτικά σχολεία θα επαναλάβουμε ιδίως την ανάγκη αύξησης των ωρών για την Αισθητική Αγωγή, Εικαστικά, Μουσική και Θέατρο, αλλά και τη διατήρηση του αριθμού έστω και των τριών ωρών ανά την εβδομάδα για τη Φυσική Αγωγή για όλες τις τάξεις.

Στο άρθρο 4 για το γυμνάσιο θα σταθούμε σε μερικές σύντομες παρατηρήσεις, χωρίς να επανέλθουμε στο εξεταστικό πρόγραμμα.

Για τη δεύτερη γλώσσα: φοβάμαι ότι η εκπαιδευτική διαδικασία της δεύτερης ξένης γλώσσας καταλήγει να είναι σχεδόν εικονική, κυρία Υπουργέ. Απαιτούνται τρεις ώρες την εβδομάδα, όπως ίσχυε και παλιότερα. Επίσης δεν μπορεί να επιλέγεται η δεύτερη ξένη γλώσσα με βάση τη δήλωση της πλειοψηφίας των μαθητών και όχι με βάση την πραγματική επιλογή τους. Πιστεύουμε ότι πρέπει να ξεπεραστούν τα προβλήματα με την αποτελεσματική οργάνωση του διαθέσιμου προσωπικού.

Για την Πληροφορική: θεωρητικά όλοι συμφωνούμε για την ανάγκη αναβάθμισης του μαθήματος, αλλά το προβλεπόμενο ωράριο είναι εντελώς ανεπαρκές. Είναι απολύτως αναγκαίες τουλάχιστον άλλες δύο ώρες την εβδομάδα σε όλες τις τάξεις.

Για τις Φυσικές Επιστήμες: είναι βέβαιο ότι εδώ χρειάζεται μια πιο ορθολογική διαχείριση. Η Φυσική, αν και γραπτώς εξεταζόμενο μάθημα, είναι μονόωρο στην Α' γυμνασίου. Η Χημεία υποβαθμίζεται στο πρόγραμμα διδασκαλίας σε όλο το γυμνάσιο. Αντίστοιχη αδικαιολόγητη υποτίμηση υπάρχει και στη Γεωλογία. Εδώ θα πρέπει να υπογραμμίσω, κύριοι συνάδελφοι, το σημαντικό έλλειμμα ως προς την περιβαλλοντική εκπαίδευση που θα έπρεπε να αποτελεί γνωστικό αντικείμενο προτεραιότητας, αλλά φαίνεται να το περιφρονείτε επιδεικτικά. Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσω παραπάνω. Η κρισιμότητα της κατάστασης του πλανήτη είναι σε όλους γνωστή.

Για την υποστηρικτική διδασκαλία: Πραγματικά είναι ακατανόητη, αδιανόητη η κατάργηση της υποστηρικτικής διδασκαλίας για τους μετεξεταστέους μαθητές του γυμνασίου, όπως και το ότι μεταφέρετε τις επαναληπτικές, προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις τον Σεπτέμβριο. Κι όμως, ακόμα και οι πέντε-έξι ώρες υποστηρικτικής διδασκαλίας για τους μαθητές με αδυναμίες ήταν πραγματικά πολύτιμη βοήθεια. Οι επαναληπτικές εξετάσεις πρέπει να γίνονται τον Ιούνιο και να μην καταργηθούν τα μαθήματα υποστηρικτικής διδασκαλίας.

Για την Γ' γυμνασίου: είμαστε αντίθετοι στη ρύθμιση με την οποία καταργείτε την τρίτη εξεταστική στην Γ' γυμνασίου και υποχρεώνετε τους μαθητές σε επανάληψη της τάξης σε περίπτωση αποτυχίας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το γυμνάσιο, εν προκειμένω, εκδίδει απολυτήριο και μάλιστα υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Για το άρθρο 5, που αφορά το λύκειο, ισχύουν όσα ανέφερα για τις ξένες γλώσσες και για το γυμνάσιο. Φαίνεται ότι υποτιμούμε ανεπίτρεπτα την αξία που έχουν για τη συγκρότηση της προσωπικότητας σε αυτό το στάδιο τα μαθήματα του κοινωνικού πεδίου και με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να τονίσω ότι η δήθεν αντιπαράθεση και σύγκριση μεταξύ μαθημάτων και γνωστικών αντικειμένων είναι ένας ανόητος αποπροσανατολισμός. Δεν έχουν κανένα νόημα τα ψεύτικα διλήμματα, όπως λόγου χάρη μεταξύ Λατινικών και Κοινωνιολογίας, μεταξύ Αρχαίων και Μαθηματικών ή οτιδήποτε άλλο. Το πραγματικό ζήτημα είναι η ορθολογική οργάνωση της δημόσιας εκπαίδευσης, που απαιτεί υπεύθυνες συνδυαστικές λύσεις.

Ερχόμαστε στα άρθρα 34 και 35. Θεσπίζεται ένα πλαίσιο εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων με έναν μηχανικό τρόπο αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου βάσει των στόχων που έχουν τεθεί. Στην αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου δεν μπορεί να μην συνυπολογίζονται και οι παράγοντες ευθύνες της πολιτείας, λόγου χάριν η υποχρηματοδότηση της παιδείας, η υποστελέχωση των σχολικών μονάδων, οι ελλιπείς υποδομές και οι εγγενείς και παρατεινόμενες αδυναμίες του συστήματος.

Στο άρθρο 38 θεσμοθετείτε τον Σύμβουλο Σχολικής Ζωής. Του αποδίδετε ένα εύρος αρμοδιοτήτων στο οποίο θα ήταν πραγματικά αδύνατο να ανταποκριθεί ουσιαστικά. Με τον τρόπο αυτό προδιαγράφετε την αναποτελεσματικότητα του θεσμού. Και κάτι ακόμα, το πεδίο αρμοδιοτήτων του φαίνεται να υποκαθιστά το έργο των ψυχολόγων και των κοινωνικών λειτουργών ή τουλάχιστον επικαλύπτει τις δικές τους αρμοδιότητες. Εν τέλει φαίνεται ότι θέλετε να νομιμοποιήσετε και να μονιμοποιήσετε τις ελλείψεις του εκπαιδευτικού συστήματος στη στελέχωση του αναγκαίου προσωπικού, ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών. Πραγματικά πιστεύετε ότι θα καλύψετε αυτό το κενό απλώς και μόνο με τους συμβούλους και την επιμόρφωσή τους;

Θα ήθελα να μου επιτρέψετε να κάνω ιδιαίτερη μνεία, και αυτή τη φορά θετική, για τη διάταξη του άρθρου 40. Μιλάμε για τους μαθητές που έχουν κερδίσει διακρίσεις στις επιστημονικές Ολυμπιάδες και αυτό που προβλέπει ο νόμος για την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Επιτέλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτεία αναγνωρίζει και θεσμικά και όχι μόνο με φραστικούς επαίνους τις προσπάθειες και τις επιτυχίες αυτών των παιδιών με την υποστήριξη των οικογενειών τους.

Επίσης στο άρθρο 42 θεωρούμε θετική τη διπλή μοριοδότηση των αναπληρωτών για την υπηρεσία τους σε δυσπρόσιτες περιοχές, όμως χρειάζονται οπωσδήποτε και πρόσθετα υποστηρικτικά μέτρα ως προς τις βιοτικές τους ανάγκες και ιδίως για την κατοικία, τις μετακινήσεις και τη σίτιση.

Επίσης θετική ως έναν βαθμό είναι και η ρύθμιση του άρθρου 46. Όμως εκτός από τα παραπάνω για τη στελέχωση των σχολείων και την ομαλή έναρξη κάθε σχολικής χρονιάς απαιτούνται και άλλες άμεσες ενέργειες, όπως η ολοκλήρωση των υπηρεσιακών μεταβολών των μόνιμων εκπαιδευτικών τον Ιούνιο, πριν τη λήξη κάθε διδακτικού έτους, αλλά και η τοποθέτηση όλων των αναγκαίων αναπληρωτών την 1η Σεπτεμβρίου κάθε έτους.

Είμαστε βέβαια σαφώς αντίθετοι με τη διάταξη του άρθρου 45 που επιβάλλει διετή αποκλεισμό από τους πίνακες και τις προσλήψεις σε αναπληρωτές ή ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς που για οποιονδήποτε λόγο δεν αναλαμβάνουν υπηρεσία. Θεωρούμε ότι είναι διάταξη τιμωρητική και άδικη και κυρίως γιατί η πολιτεία δεν πράττει από την πλευρά της το παραμικρό για να διασφαλίσει σε αυτούς τους ανθρώπους τη δυνατότητα διαβίωσης στον τόπο όπου καλούνται να υπηρετήσουν.

Στο άρθρο 50 προβλέπετε την αύξηση του αριθμού των μαθητών στα νηπιαγωγεία και στα δημοτικά σχολεία από είκοσι δύο σε είκοσι πέντε ανά τμήμα. Η διάταξη αυτή αποτελεί μία άμεση ομολογία της πολιτείας ότι αδυνατεί να διαχειριστεί με στοιχει-

ωδώς αποδεκτούς όρους το εκπαιδευτικό σύστημα και αποδέχεται ανεπίτρεπτες εκπτώσεις ως προς τους παιδαγωγικούς στόχους. Η αύξηση αυτή υποβαθμίζει καίρια την ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Πάντως η πραγματική απόσταση και το πραγματικό έλλειμμα δεν είναι ανάμεσα στο είκοσι δύο και στο είκοσι πέντε, που και αυτό είναι κρίσιμο. Η πραγματική απόσταση είναι ανάμεσα στο είκοσι πέντε και το δεκαεπτά, που υποδεικνύουν όλοι οι διεθνείς οργανισμοί. Είμαστε πολύ μακριά, κυρία Υπουργέ, και μας πάτε ακόμα μακρύτερα. Για τον λόγο αυτό ζητάμε την απόσυρση της συγκεκριμένης διάταξης.

Η πολιτεία έχει τη στοιχειώδη και απαράβατη υποχρέωση να εξασφαλίζει με κάθε τρόπο τις ελάχιστες αποδεκτές συνθήκες για την ολοκλήρωση του εκπαιδευτικού έργου. Και τονίζω: με κάθε τρόπο. Αποτελεί ευθύνη της Κυβέρνησης συνολικά να βρει λύσεις για τη χρηματοδότηση της παιδείας και δεν είναι λύση οι τέτοιου είδους απαράδεκτες δομικές απορρυθμίσεις.

Όσον αφορά τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία δεν νομίζω ότι έχει νόημα η συζήτηση περί της σκοπιμότητας ή της χρησιμότητάς τους. Σε κάθε περίπτωση όμως, παρά την ιδεολογική επένδυση της κυβερνώσας παράταξης στο ζήτημα αυτό, διαπιστώνουμε μία ελλειμματική νομοθέτηση που προδίδει προχειρότητα και βιασύνη. Θα ήθελα να τονίσω ιδιαίτερα ότι δεν υπάρχει καν η πρόβλεψη για την ύπαρξη ενός τέτοιου σχολείου σε κάθε νομό της χώρας. Εάν πιστεύετε πραγματικά στη λειτουργία τους θα έπρεπε να εξασφαλίζετε την αναγκαία διασπορά τους, έτσι ώστε να είναι δυνατή η πρόσβαση σε αυτά μαθητών από όλη τη χώρα και να μην εξαρτάται αυτή από την τυχαία χωροθέτηση των σχολείων.

Ας έρθουμε και στην ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό. Δυστυχώς όλες διαδοχικά οι κυβερνήσεις συντηρούν, φοβάμαι ηθελημένα, ένα σύστημα αναξιοκρατίας και αδιαφάνειας που διέπει τις τοποθετήσεις προσωπικού, την καταβολή επιμισθίου, αλλά και το κρίσιμο ζήτημα της χορήγησης παρατάσεων πέραν της πενταετίας. Η μέχρι σήμερα πρακτική έχει σαν αποτέλεσμα συνολική δυσλειτουργία του συστήματος, σημαντικές ελλείψεις σε συγκεκριμένες ειδικότητες, αλλά και υποβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Και όλα αυτά πέρα από την άνιση και διακριτική μεταχείριση του προσωπικού. Άλλοι εκπαιδευτικοί εξαναγκάζονται αδίκως να επιστρέψουν στην Ελλάδα ανατρέποντας το πλαίσιο της ζωής τους και άλλοι υποχρεώνονται να παραμένουν στο εξωτερικό με άδειες άνευ αποδοχών, για να μην αποχωριστούν την οικογένειά τους. Πιστεύουμε ότι δεν μπορεί να παρατείνεται αυτή η απαράδεκτη κατάσταση. Πρέπει επιτέλους να αντιμετωπιστεί συνολικά το ζήτημα, με τις αναγκαίες ρυθμίσεις και με ενιαία για όλους, προκαθορισμένα με σαφήνεια κριτήρια. Θα έπρεπε, κυρία Υπουργέ, να υπάρχει μία ολοκληρωμένη αντιμετώπιση των θεμάτων σε αυτό το νομοσχέδιο.

Θα σταθώ και στο άρθρο 82 που αφορά στα ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών στα ΑΕΙ. Εδώ θεσπίζετε δίδακτρα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Απλώς μιλάτε για ενδεχόμενα τέλη, ενώ γνωρίζετε ότι δεν είναι ούτε ενδεχόμενα ούτε τέλη. Απλώς αποφεύγετε να γράψετε τη λέξη δίδακτρα. Βέβαια έχετε τη δικαιολογία ότι ακολουθείτε τον δρόμο που χάραξε ο Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γαβρόγλου, που εισήγαγε τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις για τη Φιλοσοφική Σχολή του ΕΚΠΑ.

Τελειώνοντας θα επανέλθω στο ειδικό ζήτημα, κυρία Υπουργέ, που αφορά στους επιτυχόντες του κλάδου ΠΕ11 Φυσικής Αγωγής Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στη διαδικασία της προκήρυξης 3Π του 2008 του ΑΣΕΠ, που παραμένουν αδιόριστοι μετά από έντεκα χρόνια και για την οποία σας έχω καταθέσει τροπολογία. Είναι ανάγκη και ζήτημα τιμής για το πολιτικό σύστημα να αποκατασταθεί η αδικία. Εξάλλου όλους αυτούς τους έχουν δικαιώσει και τα δικαστήρια και το Σ.τ.Ε.. Εφόσον έχετε καταλήξει ότι απαιτείται ειδική νομοθετική ρύθμιση για την αποκατάσταση της νομιμότητας σας καλώ και σας παρακαλώ, κυρία Υπουργέ, να κάνετε δεκτή τη σχετική τροπολογία που έχουμε καταθέσει.

Και συνοψίζω για το νομοσχέδιο και κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που ανταποκρίνεται πλήρως στην αντίληψή σας για το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ελλάδα. Θέλετε να καθιερώσετε ένα εκπαιδευτικό σύστημα πολλαπλών ταχυτήτων που εξαρτά την πρόοδο από την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των οικογενειών και των μαθητών, ένα σύστημα που όχι μόνο αναπαράγει, αλλά και εντείνει τις κοινωνικές ανισότητες.

Κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, αναρωτιέμαι αν πραγματικά όλοι σας συμφωνείτε με όλες τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου που φαντάζομαι ότι μάλλον θα υπερψηφίσετε και είναι κρίμα στον βωμό της περίφημης κομματικής πειθαρχίας και υποταγής να θυσιάζονται οι πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και μάλιστα στον ευαίσθητο τομέα της παιδείας.

Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να έχουμε κατά νου ότι πριν την προβαλλόμενη αυτοβελτίωση των μαθητών και πριν την τιμωρητική αντιμετώπιση των καθηγητών, υπάρχει στην παιδεία η πρωταρχική ευθύνη της πολιτείας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό παρακαλώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Καστανίδη, μισό λεπτό, πρέπει να εξηγήσετε γιατί ζητάτε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Το ξέρω το καθήκον μου, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να διευκρινίσουμε τη συζήτηση επί των τροπολογιών και προσθηκών. Αντιλήφθηκα, από τις εισαγωγικές σας παρατηρήσεις, ότι προτείνετε, σε σώμα με τα άρθρα, να συζητηθούν όλες οι τροπολογίες, ανεξαρτήτως από το εάν συνδέονται με ρυθμίσεις που προτείνονται από την Κυβέρνηση στο συζητούμενο νομοσχέδιο ή όχι. Αν πράγματι σας αντιλήφθηκα σωστά, αυτό δεν είναι σύμφωνο με τον Κανονισμό, κυρίως ως προς τις τροπολογίες οι οποίες δεν σχετίζονται με άρθρα.

Άρα, κύριε Πρόεδρε, οι μεν τροπολογίες που σχετίζονται με άρθρα του νομοσχεδίου θα συζητηθούν ως ενότητα με τα συγκεκριμένα άρθρα, αλλά τροπολογίες και προσθήκες οι οποίες δεν σχετίζονται με άρθρα του νομοσχεδίου, πρέπει να συζητηθούν κατά το άρθρο 101 του Κανονισμού της Βουλής στο τέλος της συζήτησης των άρθρων. Παρακαλώ αυτό να το τηρήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θα μεταφερθεί και στον Πρόεδρο και στη Διάσκεψη Προέδρων, αλλά πρέπει εκ των προτέρων να σας πω ότι είναι όλες εμπρόθεσμες και έτσι προβλέπεται να συζητούνται, ενιαία επί των άρθρων και των τροπολογιών. Έχει συζητηθεί επανειλημμένα, κύριε Καστανίδη, στη Διάσκεψη Προέδρων αυτό το θέμα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μόνο όταν είναι σχετιζόμενες. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτική πρακτική που να παραβιάζει τον Κανονισμό της Βουλής. Το άρθρο 101 προβλέπει ρητά -και το ξέρουν οι συνεργάτες σας και δεν είναι θέμα κοινοβουλευτικής πρακτικής για να συζητηθεί με τον Πρόεδρο- ότι οι τροπολογίες που δεν σχετίζονται, δεν συναρτώνται άμεσα με άρθρο, συζητώνται ξεχωριστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ναι, έγινε αντιληπτή η τοποθέτησή σας.

Καλώ στο Βήμα την Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδος του Κινήματος Αλλαγής κ. Φώφη Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, προχωράτε στο μέλλον κάνοντας βήματα στο παρελθόν. Η πρόταση η οποία συζητούμε σήμερα είναι δυστυχώς ιδιαίτερα φτωχή, τόσο σε αξιακό όσο και σε παιδαγωγικό περιεχόμενο. Για μια ακόμη φορά δεν συζητούμε το σχολείο το οποίο θέλουμε, ένα σχολείο που θα καλλιεργεί την ανθρωπιστική παιδεία, που θα στηρίζει αρχές, αξίες και πρότυπα, που θα διαμορφώνει πολίτες που θα αναπνέουν ελεύθερα, που δε θα επιτρέπει το γόνατο της βίας και του ρατσισμού στον λαιμό των ανθρώπων, ένα σχολείο που θα ανοίγει τον δρόμο για τον νέο διαφωτισμό, ο οποίος θα είναι ψηφιακός. Οφείλουμε λοιπόν να ανοίξουμε επιτέλους διάλογο για τα στρατηγικά ζητήματα. Ποια εκπαίδευση θέλουμε εμείς εδώ στην Ελλάδα μέσα σ' αυτό το παγκόσμιο περιβάλλον που καλούνται τα παιδιά μας να αντιμετωπίσουν; Τι σχολεία και τι πανεπιστήμια θέλουμε; Μπορούμε επιτέλους να συμφωνήσουμε στους στόχους και στη στρατηγική; Είναι μείζον ζήτημα, κι αν δεν το πράξουμε είναι ξεκάθαρο ότι θα συνεχιστεί αυτό το

ράβε ξήλωνε στην πλάτη της νέας γενιάς, αυτό δηλαδή που γίνεται σήμερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ**)

Εμείς στο Κίνημα Αλλαγής απαντάμε ξεκάθαρα. Θα έπρεπε να συζητάμε σήμερα το σχέδιο αντιμετώπισης πριν από όλα της μαθησιακής κρίσης, που επηρεάζει την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού στην Ελλάδα. Έπρεπε να μας απασχολεί κατά προτεραιότητα η διαπίστωση ότι το 2018 οι επιδόσεις των μαθητών της χώρας μας υπολείπονται κατά πολύ των επιδόσεων άλλων παιδιών των όμορων χωρών και μάλιστα με πτωτική τάση σε σχέση με τα αποτελέσματα του 2014. Θα έπρεπε, λοιπόν, να υπάρχει ένα σχέδιο να βοηθηθούν οι μαθητές παντού, τόσο στα μεγάλα αστικά κέντρα όσο και στην περιφέρεια. Θα έπρεπε να ενσωματώνονται βέλτιστες πρακτικές των πειραματικών και προτύπων ως καινοτομίες στα δημόσια σχολεία. Τι βλέπουμε γύρω μας; Οι άριστοι μειώνονται και οι αδύναμοι πληθαίνουν. Άρα το πρώτο που χρειαζόμαστε είναι μια ουσιαστική μεταρρύθμιση, μια μεγάλη αλλαγή στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Εμείς στο Κίνημα Αλλαγής έχουμε και στρατηγική και όραμα. ποιοτική εκπαίδευση για όλους τους μαθητές και μείωση του μαθησιακού χάσματος με μετρήσιμους στόχους μέσα από την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου. Αυτός είναι ο στόχος που θα πρέπει να καθοδηγεί στο εξής κάθε νομοθετική παρέμβαση. Εξάλλου η ουσιαστική βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης από τα δημόσια σχολεία της χώρας μας αποτελεί ίσως την πιο δίκαιη παρέμβαση προς όφελος των μεσαίων και χαμηλών εισοδημάτων, αλλά ταυτόχρονα, κύριε Πρωθυπουργέ, υποστηρίζει αποτελεσματικά την οικονομική ανάκαμψη και τη βιώσιμη ανάπτυξη. Ένα σύστημα που θα εξασφαλίζει βασικές γνώσεις και δεξιότητες του 21ου αιώνα για όλους. Αυτόν τον στόχο εξυπηρετούσε η μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ το 2011 και το ψηφιακό σχολείο. Με μια σειρά μεγάλων αλλαγών, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, που δυστυχώς δεν τις προχώρησε ο ΣΥΡΙΖΑ, πολιτική που συνεχίζετε κι εσείς. Διατηρείτε, πέρα από τα άλλα, τα νομοθετήματα του ΣΥΡΙΖΑ, και ως προς το εκπαιδευτικό πλαίσιο και ως προς τη διοίκηση της εκπαίδευσης. Και έρχεστε και κάνετε απλά μπαλώματα πάνω σε αυτά.

Με το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση, αντί να επαναφέρει το ολοήμερο δημοτικό, με το αναμορφωμένο πρόγραμμα, διατηρεί τον νόμο του ΣΥΡΙΖΑ, που το υποβάθμισε. Ξεκάθαρα το υποβάθμισε. Και τι κάνετε; Προσχηματικές μικροαλλαγές. Αντί να καταργήσει η Κυβέρνηση τον απαράδεκτο νόμο ΣΥΡΙΖΑ για τις προσλήψεις των εκπαιδευτικών, τον οποίο η Νέα Δημοκρατία τότε καταψήφισε, τον διατηρεί και τον εφαρμόζει πλήρως και μάλιστα για τρίτη φορά και χρόνο ανανεώνει τη θητεία των αντισυνταγματικά εκλεγμένων διευθυντών εκπαίδευσης. Συνεχίζει δε να κρατά «τιμωρημένα» εννιακόσια στελέχη εκπαίδευσης (σχολικούς συμβούλους και διευθυντές εκπαίδευσης) που έχουν αξιολογηθεί και επιμορφωθεί. Αντί να ολοκληρώσει την πιστοποίηση της Πληροφορικής και της Αγγλικής Γλώσσας στην Γ' γυμνασίου, την εγκαταλείπει. Αντί να ενισχύσει την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση και να τη συνδέσει με τις παραγωγικές ανάγκες της χώρας, αδιαφορεί πλήρως και την ίδια ακριβώς αδιαφορία δείχνει και για την Ειδική Αγωγή. Δεν ασχολείται με το να λύσει τα προβλήματα που υπάρχουν εκεί. Αντί να δώσει πραγματικό περιεχόμενο στο εθνικό απολυτήριο, συνδέοντάς το με την εισαγωγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, επιμένει στις δέσμες και στο σύστημα εισαγωγής ΣΥΡΙΖΑ. Αντί να προβλέψει την πρόσληψη κοινωνικών λειτουργών και ψυχολόγων, δημιουργεί προβλήματα με τον ορισμό εκπαιδευτικών εμπιστοσύνης, που λόγω βέβαια της φασαρίας που δημιουργήθηκε εύλογα, τώρα μετονομάζει σε σύμβουλο σχολικής ζωής.

Όσο για το θέμα της επαναφοράς της διαγωγής στους τίτλους σπουδών, τι να πει κανείς; Εντελώς αναχρονιστικό και αντιπαιδαγωγικό μέτρο. Επιλέγει με όρους τιμωρητικούς να επαναφέρει το καθεστώς της αναγραφής της διαγωγής στο απολυτήριο, μια παρέμβαση βαθύτατα συντηρητική. Είναι χαρακτηριστικό, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής επισημαίνει ότι: «η αναγραφόμενη στο απολυτήριο διαγωγή κατά τον χρόνο κτήσης του τίτλου θα αποκαλύπτει στο διηνεκές στοιχεία που μπορούν να οδηγήσουν σε δυσμενή αξιολόγηση, στιγματισμό ή ακόμα και δυσμενή διακριτή μεταχείριση ιδίως σε διαδικασίες πρόσληψης». Δεν τα λέμε εμείς αυτά, η Επιτροπή της Βουλής τα λέει. Με λίγα λόγια, στιγματίζει τον μαθητή για όλη του τη ζωή. Αυτό δεν είναι πρόοδος.

Άφησα ως τελευταία, αλλά πολύ σημαντική παρατήρηση το μείζον θέμα της αξιολόγησης. Για εμάς δίλημμα δεν υπάρχει. Είμαστε υπέρ. Λέμε καθαρές κουβέντες. Είναι αναγκαία η αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης. Σε καμμία περίπτωση, όμως, η αξιολόγηση δεν πρέπει να έχει τιμωρητικό χαρακτήρα και να προβάλλεται ως μέσο επιβολής ή και ως πανάκεια για τη διόρθωση χρόνιων αδυναμιών και ελλείψεων.

Η αξιολόγηση, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, θα πρέπει να συνδέεται με μέριμνα για σχολεία υποβαθμισμένων ή αγροτικών ή παραμεθόριων περιοχών, λήψη μέτρων για τη μείωση των μορφωτικών ανισοτήτων, δικαιότερη κατανομή των πόρων ανάμεσα στις σχολικές μονάδες, αξιολόγηση δομών και στελεχών, αναμόρφωση προγραμμάτων σπουδών, διδακτικών μεθόδων και πρακτικών και βέβαια, συστηματική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Μέσω της αξιολόγησης θα πρέπει να ενθαρρύνουμε έναν εκπαιδευτικό ελευθερίας και ευθύνης, δημιουργίας και πρωτοβουλίας.

Θα ήθελα να κάνω μια ξεχωριστή αναφορά στις κάμερες και στην απευθείας μετάδοση του μαθήματος μέσα από τις σχολικές αίθουσες. Αυτή η συντηρητική στροφή είναι απόλυτα συμβατή με την αντίληψη που βλέπει τον υπολογιστή ως δάσκαλο, που χρησιμοποιεί τα ψηφιακά εργαλεία, όχι για την ανανέωση της διδακτικής πράξης, αλλά και την αναβίωση και ενίσχυση του δασκαλοκεντρικού μετωπικού μοντέλου διδασκαλίας που αξιοποιεί τις νέες τεχνολογίες στο σχολείο ως εργαλεία εποπτείας και ελέγχου.

Υπήρχαν επιλογές για την υποστήριξη των μαθητών που δεν προσέρχονταν στο σχολείο με τις σύγχρονες και ασύγχρονες μεθόδους, όπως ακριβώς προτείναμε στο Κίνημα Αλλαγής. Δεν κάνατε όμως αυτή την επιλογή. Επιλέξατε την απευθείας αναμετάδοση, δηλαδή τη ζωντανή εκτέλεση της διδακτικής πράξης που βεβαίως, καταδικάστηκε σχεδόν από το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας και έγινε κόλαφος για την πολιτική σας αντίληψη.

Επαναλαμβάνω τη δική μας άποψη: «Ναι», στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση. «Όχι», στην τάξη στούντιο. Με λίγα λόγια, γνώση για όλους, τεχνολογία παντού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν τίθεται για μας ζήτημα αν καταψηφίζουμε ή όχι αυτό το νομοσχέδιο. Είναι αυτονόητη πράξη ευθύνης, συνέπειας και ιδεολογικής ταυτότητας η καταψήφισή του απέναντι στους μαθητές, απέναντι στους εκπαιδευτικούς, απέναντι στους ταλαιπωρημένους γονείς, απέναντι στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Οι ανισότητες θεριεύουν γύρω μας. Και εσείς αντί να ρίξετε το βάρος στο ξερίζωμά τους που είναι η δυνατότητα κάθε παιδιού να φτάσει εκεί που ονειρεύεται θέλετε άλλη μια γενιά πολιτών να είναι δέσμια της οικονομικής δυνατότητας των γονιών τους.

Ο κόσμος αλλάζει, εσείς, όμως, όχι. Οι εκπαιδευτικές πολιτικές πρέπει να έχουν προτεραιότητα την αναστροφή της αρνητικής μαθησιακής τάσης, τη ραγδαία βελτίωση των επιδόσεων όλων των μαθητών και την αριστεία, ταυτόχρονα με τη μείωση των ανισοτήτων.

Για να βγούμε από την κρίση, χρειάζεται να επενδύσουμε στη γνώση και στη νέα γενιά. Και εσείς δεν κάνετε σήμερα τίποτα από τα δύο. Αντίθετα, με την πολιτική σας παγιώνονται και διευρύνονται οι ανισότητες. Σπαταλάτε μια ευκαιρία σε βάρος της νέας γενιάς. Έτσι, όχι απλά δεν ανοίγετε δρόμους επιστροφής των νέων που έφυγαν στο εξωτερικό, αλλά καταδικάζετε και τη γενιά που έρχεται και καταδικάζετε τη χώρα μας σε ένα διαρκές brain drain.

Για εμάς, την παράταξη της αλλαγής και της ελπίδας, η εκπαίδευση είναι το βασικό μέσο κοινωνικής απελευθέρωσης, ανάπτυξης και συλλογικής ευημερίας. Είναι ο δρόμος προς την κοινωνική ισότητα, χωρίς στερεότυπα, αποκλεισμούς και περιθώρια. Είναι το πιο σημαντικό κεφάλαιο του νέου κοινωνικού συμβο-

λαίου, μιας και έχω ακούσει τώρα ότι όλοι αντιγράφετε τις δικές μας φράσεις, πρακτικές και ιστορία, τολμώ να πω. Είναι το πιο σημαντικό, να προχωρήσουμε χωρίς στερεότυπα, αποκλεισμούς και περιθώρια. Είναι το πιο σημαντικό λοιπόν, κεφάλαιο που έχει ανάγκη η πατρίδα μας σε αυτήν τη νέα εποχή των μεγάλων κινδύνων, αλλά και των μεγάλων ευκαιριών.

Κύριε Πρωθυπουργέ, μόλις σπαταλήσατε μία από αυτές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Θα λάβει τον λόγο αμέσως μετά εκ μέρους της Κυβερνήσεως, ο Υπουργός Επικρατείας, καθηγητής, ο κ. Γεραπετρίτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημερινό νομοσχέδιο έρχεται σε συνέχεια μιας σειράς μεταρρυθμιστικών ενεργειών της παρούσας Κυβέρνησης, η οποία ξεκίνησε με τη συγκρότηση της Εθνικής Αρχής για την Ανώτατη Εκπαίδευση, συνεχίστηκε με τη χρηματοδότηση και την έρευνα και πλέον, καταλήγει σε ένα συνολικό κάθετο οικοδόμημα που αφορά την εκπαίδευση. Θα ακολουθήσουν και άλλες συναφείς ενέργειες, έτσι ώστε το δυναμικό μεταρρυθμιστικό πλάνο να ολοκληρωθεί σε πολύ σύντομο χρόνο. Αυτό θα περιλαμβάνει την επαγγελματική εκπαίδευση, τις δομές υποστήριξης εκπαιδευτικού υλικού και την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Εάν κάποιος θέλει να χαρακτηρίσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, νομίζω ότι θα μπορούσε να το συνοψίσει σε τρεις θεμελιώδεις άξονες: καθολική αξιολόγηση, ανοικτή εκπαίδευση και διαρκής εγρήγορση.

Η καθολική αξιολόγηση είναι μέσα στο γονιδίωμα της παρούσας διακυβέρνησης. Ήδη, εισάγεται αμέσως η αξιολόγηση των σχολικών μονάδων, καθώς επίσης και του εκπαιδευτικού έργου, η οποία θα έχει και εσωτερικό και εξωτερικό χαρακτήρα. Ενισχύονται όλες οι μορφές αξιολόγησης. Τίθεται πλαίσιο για τις μετεγγραφές, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ελάχιστη αξιοκρατική συνέπεια για να μπορεί να υπάρξει η μετεγγραφή και τίθεται προαγωγικός βαθμός.

Ο δεύτερος πυλώνας της διαρκούς εγρήγορσης είναι –νομίζω- εκείνο που χαρακτηρίζει το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο αντανακλά στην πραγματικότητα την προσαρμογή στις αναγκαίες συνθήκες μιας σύγχρονης εκπαίδευσης, η οποία δεν είναι στείρα περιεχομένου, αλλά ακολουθεί τα μοντέλα, τα οποία βρίσκονται στις βέλτιστες πρακτικές.

Έχουμε νέες εκπαιδευτικές ενότητες, εργαστήρια, τα οποία αφορούν πολύ σύγχρονες και καινοτόμες ομάδες, όπως είναι η οικολογία, ο εθελοντισμός, η σεξουαλική αγωγή, η επιχειρηματικότητα, η ρομποτική, οι νέες τεχνολογίες. Επιπλέον, υπάρχει η λογική των μαθημάτων που ακολουθείται σχεδόν στο σύνολο των προηγμένων εκπαιδευτικών συστημάτων που διευκολύνει στην πραγματικότητα μια ολιστική παιδεία. Ουσιαστικά, δηλαδή, οποιοσδήποτε βρίσκεται σε μία κατεύθυνση πρέπει να ακολουθεί και μάθημα, το οποίο βρίσκεται στην αντίθετη κατεύθυνση, έτσι ώστε ακριβώς να διασφαλίζεται ότι δεν πρόκειται για στείρα εκπαίδευση, αλλά για ουσιαστική παιδεία. Και βέβαια, παράλληλα, υπάρχει η διπλή μοριοδότηση στις ευάλωτες περιοχές που γνωρίζουμε όλοι ότι υποφέρουν στο επίπεδο της εκπαίδευσης.

Τέλος, έχουμε την ανοικτή εκπαίδευση, μια εκπαίδευση η οποία θα είναι ανοικτή στον κόσμο, εξωστρεφής. Θα δέχεται τα ερεθίσματα. Θα διδάσκεται γλώσσα ξένη από το νηπιαγωγείο. Θα υπάρχει ενίσχυση στις πρώτες τάξεις του δημοτικού, αλλά κυρίως μια μεγάλη εξωστρέφεια των ελληνικών πανεπιστημίων που γνωρίζουν ότι έχουν το παιδαγωγικό δυναμικό να μπορέσουν να πρωτοπορήσουν στην Ευρώπη και τον κόσμο με την καθιέρωση μόνο με απόφαση των ίδιων πανεπιστημίων της δυνατότητας προπτυχιακών ξενόγλωσσων μαθημάτων, είτε κοινών είτε διπλών με ξένα πανεπιστήμια, μία καινοτομία, η οποία αισθάνομαι ότι θα φέρει μια πραγματική επανάσταση στον χώρο του ελληνικού πανεπιστημίου.

Άλλα ζητήματα τα οποία από μακρού χρόνου έχουν λυθεί σε προηγμένες εκπαιδευτικές τάξεις στην Ελλάδα έρχονται έστω καθυστερημένα, για να μπορέσει εν τέλει να μετατραπεί αυτό το οποίο όλοι επιθυμούμε, δηλαδή η εκπαίδευση, σε μια γνήσια παιδεία. Θα είναι ο μεγαλύτερος τόκος τον οποίο θα αποκομίσει η κοινωνία μας, όπως θα έλεγε και ο Βενιαμίν Φραγκλίνος.

Θα ήθελα να μιλήσω λίγο παραπάνω -θα μου επιτρέψετε- για το ζήτημα των πρότυπων και των πειραματικών για το οποίο έχω μια μεγάλη ευαισθησία. Από πέντε πηγαίνουμε στα είκοσι οκτώ πρότυπα και στα τριάντα τέσσερα πειραματικά σχολεία. Ουσιαστικά επανέρχεται η παιδεία η οποία ήδη από τον 19ο αιώνα είχε καθιερωθεί στην Ελλάδα με τα τρία μεγάλα πρότυπα σχολεία: την Ιωνίδειο, τη Βαρβάκειο και τη Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων που αργότερα εντάσσεται στο δημόσιο σύστημα. Ουσιαστικά δηλαδή αντανακλούν τη βασική αρχή η οποία έχει να κάνει με την αξιοκρατία στην εκπαίδευση.

Ακούω το επιχείρημα με προσοχή, ότι πρόκειται για μια μορφή εκπαίδευσης η οποία προάγει την ανισότητα και τον ελιτισμό. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι πρόκειται για στρέβλωση της δομής. Και τούτο διότι τόσο σε επίπεδο ατομικό όσο και σε επίπεδο θεσμικό τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία ουσιαστικά συντελούν στην αναβάθμιση και των μαθητών και της εκπαίδευσης συνολικά.

Σε επίπεδο ατομικό διότι αυτό το οποίο συμβαίνει είναι ακριβώς η άρση των κοινωνικών ανισοτήτων μέσω της διευκόλυνσης για να υπάρξει κοινωνική κινητικότητα μεταξύ των τάξεων. Ουσιαστικά δηλαδή να δοθεί η γνήσια ευκαιρία η ισότητα των ευκαιριών που είναι η ουσιαστική ισότητα να μπορέσουν όλα τα παιδιά να ενταχθούν σε ένα σχολείο που θα καλλιεργήσει ακόμη περισσότερο και θα προάγει τις δικές τους δεξιότητες στο επίπεδο το οποίο να μπορούν να ανταποκριθούν.

Αυτό είναι η δική μας παράδοση. Δεν πρέπει να αγνοούμε τη δική μας παράδοση. Και την αρχαιοελληνική παράδοση. Έλεγε ο Ξενοφών: Αι άρισται δοκούσαι είναι φύσεις μάλιστα παιδείας δέονται. Εκείνοι οι οποίοι είναι άριστοι κατ' εξοχήν θέλουν ειδικής εκπαίδευσης.

Αλλά και σε επίπεδο θεσμικό η βελτίωση συνολικά της εκπαίδευσης μέσω των πρότυπων και των πειραματικών σχολείων δεν μπορεί να αγνοηθεί. Η σώρευση της γνώσης δεν είναι αρκετή. Η παιδεία πρέπει να εμπνέει την εξέλιξη. Και η έμπνευση αυτή για την εξέλιξη έρχεται ακριβώς όταν θέτουμε υψηλούς στόχους.

Προσέξτε τη διαφορά. Η λογική είναι ότι επιθυμία μας είναι όλα τα σχολεία να καταστούν πρότυπα. Είναι στην πραγματικότητα η ισότητα, αλλά ισότητα προς τα πάνω, όχι ο ελάχιστος κοινός παρονομαστής τον οποίο θέλουν όλοι στο πλαίσιο ενός εξισωτισμού ο οποίος έχει ξεπεραστεί σε οποιαδήποτε χώρα του κόσμου.

Εκείνο το οποίο είναι κρίσιμο στο νομοσχέδιο είναι ότι δίδεται η δυνατότητα σε όλες τις σχολικές μονάδες από το επόμενο διδακτικό έτος ήδη να μπορέσουν να ενταχθούν στο πρόγραμμα των πρότυπων και των πειραματικών έτσι ώστε εν δυνάμει όλα τα σχολεία της χώρας να μπορούν στην πραγματικότητα να καταστούν πρότυπα και πειραματικά: η απόλυτη απόδειξη ότι βαδίζουμε σε ένα σχολείο το οποίο θα είναι γνήσια καλύτερο για όλους.

Θα μου επιτρέψετε μια μικρή προσωπική αναφορά. Σήμερα δεν ήταν η καλύτερη μέρα να βρεθώ στο έδρανο του αγορητή λόγω ενός προβλήματος υγείας, αλλά δεν μπορούσα να χάσω αυτήν την ευκαιρία, το αισθανόμουν ως χρέος απέναντι στους δικούς μου δασκάλους και το αισθανόμουν και ως, αν θέλετε, μια ανεκπλήρωτη προφητεία.

Δεν μπορούσα να αγνοήσω το επιχείρημα το οποίο άκουσα ότι εγώ επειδή είμαι προϊόν ενός προτύπου σχολείου και προϊόν συνολικά της δημόσιας εκπαίδευσης, είμαι κατά ένα αμάχητο τεκμήριο και προϊόν της ελίτ που παράγει ο τόπος.

Θέλω να δηλώσω σήμερα με ταπεινότητα ότι αισθάνομαι ευγνωμοσύνη που προέρχομαι από ένα πρότυπο δημόσιο σχολείο, την Ιωνίδειο Πρότυπο Σχολή Πειραιά. Ήταν εκείνη η οποία μου άνοιξε τον δρόμο για να μπορέσω να έλθω μετά στη Νομική, στη συνέχεια να έλθω στην ακαδημαϊκή ζωή και να βρίσκομαι σήμερα ανάμεσά σας.

Είναι εκεί που στην πραγματικότητα είδα τι σημαίνει γνήσια παιδεία και εκεί δεν θα βρισκόμουν διότι δεν είχα τους αναγκαίους πόρους. Εγώ προέρχομαι από μια πολύ μικρή κοινωνικά οικογένεια, δεν είχαμε τους πόρους. Αυτό μου άνοιξε τον δρόμο

και αισθάνομαι σήμερα ευγνωμοσύνη.

Και η δική μου αυτή μικρή ιστορία είναι ιστορία πολλών ανθρώπων της δικής μου γενιάς που τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία τούς άνοιξαν τον δρόμο της καταξίωσης, της κοινωνικής κινητικότητας, ενός καλύτερου μέλλοντος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θέλω να πω ότι αισθάνομαι πολύ μεγάλη τιμή. Είναι η μόνη τιμή που μπορώ να αισθανθώ το γεγονός ότι ό,τι έκανα χάρη στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης, στο οποίο χρωστάω το πού βρίσκομαι σήμερα, το έκανα χωρίς συνειδησιακές εκπτώσεις, βρισκόμενος πάντοτε να ανεβαίνω σκαλί-σκαλί την κοινωνική κινητικότητα, για να βρεθούμε σήμερα εδώ που βρισκόμαστε.

Αν αυτή η διαδρομή με καθιστά ένα ελιτίστικο προϊόν, τότε θέλω να πω ότι αποδέχομαι ότι είμαι ελίτ. Αμφισβητώ όμως απολύτως τα κίνητρα όλων εκείνων που θεωρούν ελίτ εκείνους τους ανθρώπους οι οποίοι ξεχώρισαν χάρη στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης απέναντι σε οποιεσδήποτε προκαταλήψεις ή σε οποιονδήποτε κομματικό σωλήνα.

Και χαίρομαι επίσης για το γεγονός της ονομαστικής ψηφοφορίας, γιατί εδώ θα φανεί η ατομική λογοδοσία. Θέλω να δω τους αγαπημένους μου φίλους και συναπόφοιτους, τον Θανάση Παφίλη, τον Γιώργο Κατρούγκαλο, να δω αν αισθάνονται το ίδιο επίπεδο ευγνωμοσύνης απέναντι στους καθηγητές μας της Ιωνιδείου, οι οποίοι μας έδωσαν τα φώτα για να μπορέσουμε σήμερα όλοι να βρισκόμαστε εδώ. Διότι εκεί ήταν παιδιά μόνο χαμηλών κοινωνικών τάξεων. Δεν ήταν κανένας ελιτιστής. Όλοι προέρχονταν από την Περιφέρεια του Πειραιά και όλοι σήμερα προσφέρουν στην πατρίδα.

Σήμερα συγκρούονται δύο κοσμοθεωρίες. Είναι η κοσμοθεωρία η οραματική που θέλει στην πραγματικότητα υψηλούς στόχους, μια ενατένιση του μέλλοντος και είναι και η μετριοκρατική η οποία θέλει μια ισοπέδωση προς τα κάτω. Ό,τι δεν μπορούμε να φτάσουμε θα πρέπει να το κατεβάσουμε, στο όνομα ενός απόλυτου και ξεπερασμένου εξισωτισμού.

Θέλω κλείνοντας να ευχαριστήσω τους δασκάλους μου. Σήμερα εκπληρώνω ένα χρέος απέναντι σε αυτούς. Διότι πρώτα απ' όλα, μου έδωσαν ένα υπόδειγμα ζωής. Και ξέρετε, το υπόδειγμα ήταν ότι οι δάσκαλοι εκείνοι είχαν την ταπεινότητα να αξιολογούνται κάθε μέρα. Την αξιολόγηση που σήμερα αρνούμαστε όλοι! Και είχαν την ταπεινότητα να δέχονται αξιολόγηση ακόμη και από τους μαθητές τους. Και αυτό το υπόδειγμα το διατηρώ μέχρι σήμερα.

Και αισθάνομαι ευγνωμοσύνη στους δασκάλους και κυρίως, ευθύνη απέναντι στις νεότερες γενιές και τους φοιτητές μου. Σήμερα είναι ευκαιρία με την ψήφο μας να ανοίξουμε ένα μεγάλο παράθυρο. Αντί να έχουμε το κάτοπτρο της κλειστής παιδείας που βλέπει μόνο τον εαυτό της, ας ανοίξουμε επιτέλους ένα μεγάλο παράθυρο για τις επόμενες γενιές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Θα μιλήσει ο κ. Κουτσούμπας, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, μετά ομιλεί ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης και μετά ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

Ας προετοιμάσουμε τώρα το Βήμα, διότι μπορεί να έχουμε πολύ καλά αποτελέσματα στην αντιμετώπιση της πανδημίας, αλλά καραδοκεί -και πρέπει κι εμείς να το δείξουμε αυτό στην κοινωνία τώρα που γίνεται το άνοιγμα- ο κίνδυνος και παραμένει ζωντανός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, φέρατε ένα νομοσχέδιο προς διαβούλευση μέσα στην πανδημία, με κλειστά σχολεία, πανεπιστήμια, χωρίς να υπάρχει ουσιαστική δυνατότητα στον κόσμο της εκπαίδευσης, τους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς, τους φοιτητές να συζητήσουν, να οργανώσουν γενικές συνελεύσεις.

Φυσικά η κυρία Υπουργός είπε ότι εν μέσω πανδημίας ο κόσμος μπορούσε να τοποθετηθεί μέσω της διαβούλευσης. Η διαβούλευση έγινε. Τι συμπέρασμα βγάλατε, κύριοι της Κυβέρνησης;

Η μεγάλη πλειοψηφία των σχολείων στη διαβούλευση είναι αρνητική στο νομοσχέδιό σας. Έχετε στρέψει εναντίον σας το σύνολο του κόσμου της εκπαίδευσης. Είναι αυτός ο κόσμος που αγωνιά πραγματικά. Είναι οι εκπαιδευτικοί που δίνουν τη μάχη για να στηρίξουν τους μαθητές, τα παιδιά τους με όλα τα μέσα και παράλληλα διεκδικούν, αγωνίζονται. Είναι οι γονείς που προσπαθείτε να τους κάνετε συνενόχους για τα μεγάλα αδιέξοδα του συστήματος, που υπερασπίζεστε, με την επίκληση της ατομικής –πάλι- ευθύνης, όταν εσείς αποποιείστε τη δική σας κρατική ευθύνη για να στηρίξετε ουσιαστικά τα σχολεία. Όμως, υποχρεωτικότητα στην εκπαίδευση σημαίνει ότι το κράτος είναι υποχρεωμένο να διασφαλίζει όλους τους όρους για την ουσιαστική και ισότιμη πρόσβαση των μαθητών στη γνώση και όχι να πετάει το μπαλάκι στους γονείς. Είναι οι μαθητές που δεν φτάνει που ήταν κλεισμένοι για τρεις μήνες στους τέσσερις τοίχους των σπιτιών τους, τώρα τους βάζετε και άλλα εμπόδια για να μορφωθούν. Από τη μια, θεωρούνται ώριμοι για να ψηφίζουν και να εκλέγουν βουλευτές στο ελληνικό Κοινοβούλιο και από την άλλη, εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, τους αποκλείσατε από το να τοποθετηθούν στο νομοσχέδιο, αυτό που συζητάμε σήμερα, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Αυτό είναι υποκρισία.

Επίσης, είναι οι φοιτητές, που γίνονται μπαλάκι ανάμεσα σε Υπουργείο Παιδείας και διοικήσεις πανεπιστημίων για το πότε και πώς θα γίνει εξεταστική, για το πότε θα ολοκληρώσουν τις σπουδές. Εδώ πλέον η κατάσταση είναι, τουλάχιστον, εξοργιστική.

Η Κυβέρνηση δεν έχει κάνει απολύτως τίποτα, δεν έχει κάνει τίποτα για να διασφαλίσει όρους ομαλής ολοκλήρωσης του εξαμήνου και της εξεταστικής, με αποτέλεσμα οι φοιτητές να πορεύονται στα τυφλά και οι διδάσκοντες να καλούνται να ανακαλύψουν τρόπους τετραγωνισμού του κύκλου.

Αναρωτιόμαστε -και μαζί μας, βέβαια, αναρωτιέται και ο κόσμος που μας παρακολουθεί, που ζει αυτή την κατάσταση στην εκπαίδευση- είναι δυνατόν πάνω σε αυτήν την προβληματική κατάσταση στην εκπαίδευση των παιδιών μας να παίζεται ανάμεσα στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τον ΣΥΡΙΖΑ μια κακοπαιγμένη παράσταση με μοιρασμένους ρόλους και γνωστό σενάριο, με τίτλο «είπε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλα»; Δηλαδή, μήπως πρέπει ο λαός και η νεολαία να σας ευχαριστεί κιόλας; Και για ποιο πράγμα ακριβώς να σας ευχαριστεί; Για το ότι θέλετε να κάνετε reality τη μαθητική ζωή των παιδιών μας με την απαράδεκτη τροπολογία; Για το ότι στα δημοτικά σχολεία δεν λειτουργούν τα ολοήμερα; Τι θα κάνουν οι γονείς που εργάζονται; Μήπως θέλετε να σας πουν «ευχαριστώ» για το ότι, ενώ όλοι μιλάνε για αποφυγή συνωστισμού, ανεβάζετε με νόμο τον -ούτως ή άλλως απαράδεκτο- ανώτατο αριθμό μαθητών ανά τάξη στα νηπιαγωγεία και στα δημοτικά στους είκοσι πέντε, κάτι που θα έχει ως αποτέλεσμα μειώσεις, συγχωνεύσεις τμημάτων ή ακόμα και αναγκαστικές μετακινήσεις παιδιών σε σχολεία εκτός τόπου κατοικίας τους. Για το ότι ακόμα περιμένουμε μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών στα σχολεία; Και πως θα ξεκινήσουν τα μαθήματα τον Σεπτέμβριο; Εκ περιτροπής;

Να σας ευχαριστήσουν για το ότι συνεχίζετε να στριμώχνετε τετράχρονα και πεντάχρονα σε κοντέινερ, σε προαύλια γυμνασίων και λυκείων; Γιατί δεν καταργείτε αυτό το απαράδεκτο άρθρο που ψηφίστηκε επί ΣΥΡΙΖΑ;

Εσάς, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, -επειδή δεν πάει και πολύς καιρός που έχετε κυβερνήσει και δεν ξεχνά ο λαός μας- για ποιο πράγμα ακριβώς να σας ευχαριστήσουμε; Για να ανοίξατε την όρεξη στη Νέα Δημοκρατία για να ολοκληρώσει τη μετατροπή του λυκείου σε μια απέραντη εξεταστική αρένα με τον περιβόητο νόμο Γαβρόγλου; Εσείς δεν μιλήσατε για πανελλαδικού τύπου εξετάσεις που τώρα η Κυβέρνηση υλοποιεί με την τράπεζα θεμάτων; Εσείς δεν είπατε ότι το λύκειο πρέπει να γίνει φροντιστήριο για να αποκαταστήσει τον ρόλο του, για να μην πηγαίνουν τα παιδιά φροντιστήρια και να μην κάνουν απουσίες στην Γ' λυκείου στο τέλος της χρονιάς;

Μήπως μειώθηκαν τα φροντιστήρια φέτος; Είναι ρητορικό το ερώτημα, γιατί δεχθήκατε τα συγχαρητήρια από τις μεγάλες

αλυσίδες φροντιστηρίων, τα ίδια συγχαρητήρια, βέβαια, που δέχεται σήμερα και η Νέα Δημοκρατία. Αυτοί κάτι ξέρουν καλύτερα.

Μήπως να σας ευχαριστήσουν οι αναπληρωτές που τους βάλατε να κυνηγούν χαρτιά και πιστοποιήσεις και να πληρώνουν και από πάνω; Εσείς που είπατε ότι το αίτημα για τριάντα χιλιάδες μόνιμους διορισμούς είναι λαϊκίστικο και ακραίο, άραγε το πιστεύετε ακόμα;

Τέλος, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, μην κλαίτε και τόσο πολύ για το ολοήμερο που δεν λειτουργεί. Ποιος ψήφισε τον νόμο που καταργεί τον σταθερό δάσκαλο στο ολοήμερο δημοτικό; Δυστυχώς, αυτή είναι η κατάσταση σήμερα.

Και εσείς, κυρία Κεραμέως, τι αντιπροτείνετε; Αναβάθμιση λέτε. Όντως, πολύ ωραία λέξη. Γι' αυτό και σχεδόν όλα τα νομοσχέδια για την παιδεία, όλων των κυβερνήσεων την εμπεριέχουν. Έχετε ταράξει την παιδεία στην αναβάθμιση. Γι' αυτό και γίνονται οι διαδηλώσεις, γιατί –τάχα- δεν θέλουν άλλη αναβάθμιση οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς, οι μαθητές, οι φοιτητές; Ας σοβαρευτείτε επιτέλους!

Έχετε βάλει και διάφορα τρολ, παπαγαλάκια που κρύβουν τις διεκδικήσεις των φοιτητικών συλλόγων που ζητάνε να παρθούν ουσιαστικά μέτρα για να γίνει η εξεταστική, ακόμα και δια ζώσης. Και τολμάνε να μιλάνε για τεμπελιά και ήσσονα προσπάθεια. Βάζετε στο στόχαστρο, κύριοι της Κυβέρνησης, το φοιτητικό κίνημα που αγωνίζεται, αλλά τελικά δεν θα σας περάσει.

Για πείτε μας, λοιπόν, στο συγκεκριμένο, γιατί δεν παίρνετε απόφαση να διατεθούν μια σειρά συνεδριακά κέντρα των ΑΕΙ για τις εξετάσεις και διά ζώσης. Τα έχετε για τις μεγάλες επιχειρήσεις και τον συνεδριακό τουρισμό μόνο. Για αυτό δεν τα δίνετε για τους φοιτητές;

Κυρίες και κύριοι, ας μιλήσουμε για την ουσία του νομοσχεδίου που φέρατε. Έχετε βρει την καραμέλα που πιπιλίζει ο ΟΟΣΑ και η Ευρωπαϊκή Ένωση και τη χρησιμοποιούσε και ο ΣΥΡΙΖΑ με άλλο περιτύλιγμα, βεβαίως, τότε. Τι λέτε; αξιολόγηση ίσον αναβάθμιση της ποιότητας. Επικαλείστε, μάλιστα, το γεγονός –ψευδώς-, ότι δεν υπάρχει αξιολόγηση της εκπαίδευσης στην Ελλάδα σε αντίθεση με άλλα καπιταλιστικά κράτη. Θα σας απαντήσουμε και σε αυτό.

Μήπως γνωρίζετε το περίφημο κείμενο του Υπουργείου Παιδείας των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής του 2008 με τίτλο «Ένα έθνος υπό λογοδοσία»; Σε αυτό το κείμενο, λοιπόν, έμπαινε άλλη μια φορά ο στόχος για επέκταση της αξιολόγησης της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Τι έχουν καταφέρει μέχρι σήμερα στις Ηνωμένες Πολιτείες; Παρακολουθήστε και κανένα βιντεάκι στο διαδίκτυο και θα τα δείτε. Θα δείτε εκεί απόφοιτους λυκείου ή και κολλεγίου να μην ξέρουν την ιστορία του τόπου τους, να μην ξέρουν που βρίσκονται μια σειρά χώρες ανά τον κόσμο. Μην αναφέρω καν τις διάφορες ανορθολογικές θεωρίες συνωμοσίας που δίνουν και παίρνουν σε μια χώρα με αξιολογημένο –υποτίθεται, για να μην ξεχνιόμαστε- εκπαιδευτικό σύστημα. Και μας τα παρουσιάζετε όλα αυτά ως καινοτόμα και σύγχρονα. Θα πείτε «εδώ είναι Ελλάδα, εδώ είναι Ευρώπη, έχουμε άλλη κουλτούρα, άλλη νοοτροπία».

Μήπως, όμως, τέτοια προβλήματα δεν εμφανίζονται και στην Ευρώπη; Τόσοι και τόσοι ακαδημαϊκοί παραπονούνται για το επίπεδο των φοιτητών τους σε κράτη με ισχυρή κουλτούρα αξιολόγησης, για να αναφέρω και μια φράση του κ. Γαβρόγλου, που μας έλεγε ότι αυτό –δήθεν- λείπει από την Ελλάδα.

Τι πάει να πει ότι το σχολείο αποτιμά τη δουλειά του με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα και μάλιστα αναρτά τα πορίσματα της αξιολόγησης στο διαδίκτυο; Και ποιος έχει την ευθύνη για τα μαθησιακά αποτελέσματα; Το σχολείο, οι εκπαιδευτικοί, η οικογένεια; Προσέξτε, γιατί θα οδηγήσετε σε μια κατάσταση, όπου τα σχολεία θα είναι και με τη βούλα πλέον του νόμου σχολεία ημιμάθειας πολλών ταχυτήτων.

Αλλού, λοιπόν, είναι το πρόβλημα. Αυτή η όμορφη λεξούλα της «αξιολόγησης», που ακούγεται συμπαθητικά, γίνεται πρόβλημα για την εκπαιδευτική διαδικασία, γιατί θέλει να ελέγξει τους αντιδραστικούς σκοπούς της εκπαίδευσης, που εσείς και οι προηγούμενες κυβερνήσεις υπηρετείτε διαχρονικά.

Άλλωστε μήπως οι εκπαιδευτικοί δεν αξιολογούν και σήμερα τη δουλειά τους όταν βγαίνουν από το μάθημα; Δεν εκτιμούν τι πήγε ή δεν πήγε καλά; Σε ποιους μαθητές πρέπει να σκύψουν παραπάνω; Μήπως πρώην μαθητές δεν βλέπουν παλιούς δασκάλους τους και τρέχουν να τους χαιρετήσουν, όπως έλεγε πριν ο κ. Γεραπετρίτης, γιατί στα πιο ευαίσθητα χρόνια της ζωής τους οι τελευταίοι τους στήριξαν, τους δώσανε έμπνευση; Για τέτοια αξιολόγηση μιλάτε;

Αν μιλάτε για τέτοια αξιολόγηση σας ενημερώνουμε ότι γίνεται και σήμερα, όπως γινόταν και σε άλλες εποχές.

Φροντίστε, λοιπόν, να στηρίξετε τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές παραπέρα σε αυτό, δηλαδή επιμορφώστε επιτέλους ουσιαστικά και επιστημονικά τους εκπαιδευτικούς μας με σύγχρονα βιβλία παιδαγωγικά γραμμένα που θα αντανακλούν την αντικειμενική πραγματικότητα και όχι όπως σήμερα με τα διάφορα σχολικά βιβλία, που λένε στους εκπαιδευτικούς να πουν στους μαθητές ότι υπάρχουν πολλές αλήθειες που διδάσκουν τη μητρική γλώσσα από συνταγές μαγειρικής.

Σας μάρανε τάχα να βάλετε την αγγλική γλώσσα από το νηπιαγωγείο, λες και αυτό είναι που μας λείπει τώρα και όλα τα άλλα τα έχουμε λυμένα. Άλλες είναι οι προτεραιότητες, κυρία Υπουργέ, για την προσχολική ηλικία. Φτιάξτε χώρους άθλησης, σχολικούς κήπους για τα νήπια, τους άλλους μαθητές. Τα άλλα θα έρθουν έστω και λίγο αργότερα, μην ανησυχείτε.

Μα, θα μας πείτε, εμείς θέλουμε ένα σχολείο που θα δίνει σύγχρονες γνώσεις, όχι στείρα απομνημόνευση, αλλά βιωματική μάθηση -το λέτε- και ότι αυτές είναι μάλιστα οι ήπιες δεξιότητες που βάζουμε στο σχολείο. Τα πράγματα, όμως, είναι πολύ σοβαρά και είναι τόσο σοβαρά που για αυτό το ζήτημα των δεξιοτήτων έχετε και την πλήρη στήριξη και του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΙΝΑΛ και είναι τόσο σοβαρά, γιατί αυτό απαιτεί διακαώς και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή η εμμονή σας, όμως, για τις δεξιότητες δείχνει και την αντιδραστικότητα του συστήματος που υπηρετείτε. Είναι η απάντηση που δίνει ο ίδιος ο καπιταλισμός στο τι άνθρωπο, τι εργαζόμενο θέλει να βγάλει το σχολείο για να είναι αποδοτικός και εκμεταλλεύσιμος, δηλαδή ακόμα πιο φθηνός για το μεγάλο κεφάλαιο, για να καταπίνει αμάσητα τις φθαρμένες αξίες και να τις θεωρεί ότι είναι και για το δικό του συμφέρον.

Όλα αυτά, βεβαίως, συνιστούν το ταξικό περιεχόμενο της πολιτικής σας και όχι γενικά και αφηρημένα η λαϊκή καταγωγή κάποιων Βουλευτών, όπως άκουσα χτες να λέει μια Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, η οποία έλεγε ότι παθαίνει αλλεργία όταν ακούει για την ταξικότητα στην εκπαίδευση.

Αναρωτιόμαστε τι θα πείτε στους μαθητές για τις εξαρτήσεις όταν παίρνετε αποφάσεις που συντηρούν και διαιωνίζουν την εξάρτηση, την κάθε είδους εξάρτηση; Τι θα πείτε για την καταστροφή του περιβάλλοντος όταν παραδίδετε τα δάση βορά στους μεγάλους ιδιώτες για το καπιταλιστικό κέρδος, όταν αφήνετε να λειτουργούν τα καζάνια του θανάτου, οι ΧΥΤΑ με αποτέλεσμα εκτίναξη των καρκίνων; Τι θα πείτε για τα ανθρώπινα δικαιώματα όταν η ανεργία και η απληρωσιά των γονιών των μαθητών εκτινάσσονται, όταν η υγεία γίνεται εμπόρευμα;

Αυτό το σύγχρονο κατηχητικό της ημιμάθειας και πλήρους σύγχυσης στη νεολαία δεν πρέπει να περάσει. Και μη μας πείτε ότι μιλάτε για άλλες δεξιότητες που θεωρούνται -και πολύ σωστά- ως αναγκαίες. Δεν μιλάμε γι' αυτές.

Φτιάξτε εργαστήρια σε όλα τα σχολεία. Φτιάξτε κήπους σχολικούς αν θέλετε ουσιαστική βιωματική μάθηση και όχι μέσω εικόνας, λες και τα παιδιά δεν έχουν χέρια, δεν έχουν άλλες αισθήσεις και δώστε ότι είναι αναγκαίο δωρεάν και για όλους. Γιατί πολύ φοβόμαστε ότι αλλού το πάτε, γιατί και σήμερα σε μια σειρά σχολεία γίνονται τέτοια προγράμματα, αλλά βάζουν πάλι οι γονείς το χέρι στην τσέπη. Αυτό θέλετε, σχολεία αυτόνομα κατ' όνομα, αλλά στην πραγματικότητα απόλυτα εξαρτημένα από την τσέπη των γονιών και από κάποιους χορηγούς.

Αυτή, όμως, η αντιδραστική αντίληψη για το σχολείο δοκιμάστηκε και μέσα στην πανδημία και κατέρρευσε παταγωδώς όταν χρειάστηκαν κεντρικές παρεμβάσεις για την ενίσχυση των σχολικών υποδομών.

Κυρίες και κύριοι, σας το έχουμε πει η νεολαία θα βρει τον

δρόμο της, θα βρει τρόπο να νικήσει τα σκοτάδια που απλώνεται. Δεν φτάνει που έχετε κάνει τη ζωή πατίνι στους μαθητές με το ατέλειωτο σχολείο-φροντιστήριο, τώρα βάζετε επιπλέον και την τράπεζα θεμάτων που με τους αγώνες των μαθητών καταργήθηκε.

Μην βαυκαλίζεστε εκεί στον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί και η δική σας αντίληψη για εξετάσεις σε ομάδες σχολείων την τράπεζα θεμάτων φωτογράφιζαν, με άλλο όνομα βεβαίως για να κρατάτε μόνο τα προσχήματα.

Και τι λέτε, κύριοι της Κυβέρνησης, για να προωθήσετε αυτό το απαράδεκτο μέτρο; Λέτε ότι πρέπει να βγει η ύλη. Το λέτε εσείς αυτό που είχαν φτάσει τα Χριστούγεννα και δεν είχατε ακόμα στείλει εκπαιδευτικούς σε πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα ακόμα και εδώ στην Αττική, για να μη μιλήσουμε για ακριτικά ή νησιώτικα σχολεία.

΄Εχετε, όμως, βρει και τη λύση για αυτά τα σχολεία, όπως πρότεινε και ο κ. Λιάκος επί ΣΥΡΙΖΑ με το περίφημο πόρισμά του, το οποίο υποδέχτηκε ως προϊόν δημιουργικής σκέψης ο τότε Υπουργός, ο κ. Φίλης, κάμερα στα σχολεία.

Λοιπόν, για να το ξεκαθαρίσουμε η τράπεζα θεμάτων κατά την άποψή μας, κατά την άποψη της εκπαιδευτικής κοινότητας είναι αντιπαιδαγωγικό μέτρο, γιατί όταν οι εκπαιδευτικοί τρέχουν την ύλη εκ των πραγμάτων αναγκάζονται να δουλεύουν με λίγα παιδιά. Θα υπάρχουν άλλα παιδιά που μένουν πίσω, που δεν μπορούν να ακολουθήσουν αυτούς τους ρυθμούς και έτσι κυριολεκτικά θα αποθαρρύνονται στο να συνεχίσουν τη μορφωτική διαδικασία, καθώς θα πυκνώνουν τα κενά που αυτά έχουν ή ακόμα και αν μπορούν να παρακολουθήσουν τους ρυθμούς αναγκάζονται ακόμα πιο έντονα να παπαγαλίζουν, να μην αφομοιώνουν ουσιαστικά τη γνώση.

Προφανώς αυτό έχει και κοινωνικό πρόσημο. Είναι κυρίως τα παιδιά που δεν έχουν τη δυνατότητα φροντιστηρίων ή το σχολείο τους αντιμετώπισε προβλήματα ελλείψεων σε εκπαιδευτικούς. Σε κάθε περίπτωση είναι τα παιδιά που ξεκινούν από άλλη αφετηρία την εκπαίδευση. Αυτό, όμως, θα έχει ολέθριο αποτέλεσμα, γιατί θα παραμερίζεται η προσωπική ευθύνη του εκπαιδευτικού για το τι συμβαίνει στην τάξη του, η δυνατότητά του να προσαρμόζει όσο το δυνατόν καλύτερα το περιεχόμενο και τη μέθοδο της διδασκαλίας στις συγκεκριμένες ανάγκες των μαθητών του. Εκ των πραγμάτων μετατρέπεται ακόμα πιο έντονα σε προγυμναστή εξετάσεων και βέβαια αυτό δεν θα περάσει.

Ας περάσουμε τώρα να δούμε σύντομα τις διατάξεις για τα πανεπιστήμια. Σχεδόν κάθε πρόβλεψη του νομοσχεδίου έρχεται να φωτίσει την πραγματικότητα που έχει οδηγήσει τη σημερινή κατάσταση στα πανεπιστήμια, γιατί δυστυχώς τίποτα απ' όσα εξοργίζουν σήμερα την πανεπιστημιακή κοινότητα δεν απορρέει από την πανδημία, αλλά από τον πυρήνα της πολιτικής για τα πανεπιστήμια που με ευλαβική προσοχή προωθούν και υλοποιούν όλες οι κυβερνήσεις και όλοι οι Υπουργοί Παιδείας των τελευταίων χρόνων.

Για να το πούμε και αλλιώς η γραμμή που ενώνει τις νομοθετικές παρεμβάσεις όλων, μην πω τα ονόματα τους, των Υπουργών όλης της τελευταίας δεκαετίας μέχρι σήμερα μπορεί να είναι τεθλασμένη, είναι όμως συνεχής.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με το πρόσχημα της προσέλκυσης ξενόγλωσσων φοιτητών, ωσάν τα πανεπιστήμια είναι κάτι σαν tour operators, ανοίγει και άλλο το δρόμο για να μπουν και να γενικευτούν τα δίδακτρα και στα προπτυχιακά σε συνέχεια των αντίστοιχων ρυθμίσεων του προκατόχου της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που επί των ημερών του όχι μόνο μπήκαν οι βάσεις για τέτοια προγράμματα, αλλά γενικεύτηκαν ακόμα περισσότερο τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά. Είναι ακριβώς αυτά τα δίδακτρα που ακόμα και εν μέσω πανδημίας η Κυβέρνηση και οι διοικήσεις των ιδρυμάτων αρνούνται να κόψουν.

Η δήθεν κριτική του ΣΥΡΙΖΑ ότι στο Συμβούλιο της Επικρατείας θα καταρριφθεί η απαγόρευση συμμετοχής Ελλήνων φοιτητών θα ήταν αστεία αν δεν ήταν τουλάχιστον εξοργιστικό να προσπαθεί ο ΣΥΡΙΖΑ να οχυρωθεί πίσω από τέτοια επιχειρήματα για να κρύψει την ουσιαστική του σύμπλευση με την Κυβέρνηση και σε αυτά τα ζητήματα.

Αλήθεια αν δεν είναι έτσι, γιατί απορρίψατε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, από κοινού με τη Νέα Δημοκρατία τότε την πρόταση του ΚΚΕ να κατοχυρωθεί και συνταγματικά η προτεραιότητα που πρέπει να έχει το Ελληνικό Δίκαιο έναντι του Ευρωενωσιακού; Επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησαν να μπαίνουν τα θεμέλια για τέτοια προγράμματα. Επί των ημερών του μπήκαν για πρώτη φορά φοιτητές που μόλις αποφοίτησαν από το λύκειο σε προπτυχιακά προγράμματα με δίδακτρα στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο. Αυτό που τώρα λέτε αντιπολιτευόμενοι τη Νέα Δημοκρατία είναι το ίδιο επιχείρημα που επικαλεστήκατε και εσείς για να προωθήσετε την παραπέρα εξίσωση των κολεγίων με τα ελληνικά πανεπιστήμια. Ας μην κρύβονται λοιπόν και οι κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ πίσω από φύλλα συκής.

Με τις προβλέψεις για ξενόγλωσσα προγράμματα με δίδακτρα, συμπράξεις με πανεπιστήμια του εξωτερικού, θερινά προγράμματα και άλλα επιχειρείται να επεκταθούν οι δραστηριότητες του πανεπιστημίου-επιχείρηση που θα εμπορεύεται προγράμματα σπουδών και άλλα προϊόντα και υπηρεσίες.

Μάλιστα, η βίαιη στροφή στην τηλεκπαίδευση τους μήνες της πανδημίας έχει ανοίξει ακόμα περισσότερο τις ορέξεις όσων προσβλέπουν να βρουν μεγαλύτερο αγοραστικό κοινό, για να πουλάνε και τα ξενόγλωσσα προγράμματα.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, μιλάτε υποκριτικά για αποκατάσταση του δικαίου, για να φέρετε μια ρύθμιση που πετσοκόβει κυριολεκτικά το δικαίωμα των παιδιών των λαϊκών οικογενειών να σπουδάσουν στον τόπο κατοικίας τους. Είναι προκλητικό να θεσπίζεται και αυτό το αυθαίρετο κατώφλι στη διαφορά των βάσεων σε μια προσπάθεια της Κυβέρνησης να διατηρήσει πελατεία και για τις νέες εστίες που θέλει να χτίσει με ΣΔΙΤ, ώστε να διασφαλίζονται τα λειτουργικά κέρδη των μεγάλων επιχειρηματιών με τους οποίους θα συμπράξει.

Το δίκαιο που πρέπει να γίνει πράξη είναι να λυθούν εδώ και τώρα τα προβλήματα των χιλιάδων παιδιών που βρίσκονται στον αέρα, δεν μπορούν να παρακολουθήσουν μαθήματα, να πάρουν πάσο, να έχουν δωρεάν σίτιση. Το δίκαιο είναι να ενισχυθεί με ευθύνη του κράτους και έκτακτη χρηματοδότηση η φοιτητική μέριμνα και όχι να παραδοθεί σε ιδιώτες και να δίνεται με το σταγονόμετρο, όσο αντέχει η κερδοφορία των λίγων.

Κυρίες και κύριοι, το ΚΚΕ καταψηφίζει το απαράδεκτο αυτό νομοσχέδιο. Φυσικά, οι Υπουργοί Παιδείας θα αλλάζουν, όπως και οι κυβερνήσεις, αλλά στα συρτάρια μένουν οι ανεξόφλητες πολιτικές επιταγές που αφήνει ο ένας στον άλλον. Γι' αυτό και έχει σημασία και θα κάνουμε το παν, για να σας δυσκολέψουμε, για το καλό των παιδιών, των μαθητών, των φοιτητών, των οικογενειών τους, για το καλό της Ελλάδας, της κοινωνίας συνολικά, για να ανοίξει ο δρόμος για μια κοινωνία πραγματικά που θα εγγυάται ότι κάθε νέος και νέα θα έχει την εκπαίδευση που του αξίζει.

Σταματήστε να κουνάτε το δάχτυλο στα παιδιά του λαού μας, να τους κατηγορείτε για τεμπελιά, για ήσσονα προσπάθεια εσείς και οι δήθεν άριστοι, που κάνουν -εδώ που τα λέμε μεταξύ μας και είναι κοινό μυστικό- και μαζικές αντιγραφές. Οι μαθητές, οι φοιτητές, οι γονείς τους ξέρουν πολύ καλά τι σημαίνει να σπουδάζεις και να πρέπει να δουλέψεις, για να ζήσεις.

Ναι, μέσα στην καταχνιά που οικοδομείται, το δίλημμα για τη ζωή και το μέλλον της νεολαίας, για να μπορεί να αναπνεύσει, είναι ένα: σχολείο για λίγους και εκλεκτούς -καπιταλιστική βαρβαρότητα, δηλαδή- ή παιδεία των ίσων και των πολλών, μια νέα κοινωνία, η σοσιαλιστική κοινωνία; Ουσιαστικά, δύο δρόμοι διαφορετικοί παλεύουν: παράσιτα από τη μια, πραγματικοί δημιουργοί του πλούτου από την άλλη. Τελικά, θα θριαμβεύσει το δίκαιο -είμαστε σίγουροι γι' αυτό-, η πραγματική μόρφωση και ζωή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Καλείται στο Βήμα ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, Κυριάκος Μητσοτάκης.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Χαίρομαι, κύριε Πρόεδρε, που εξακολουθούμε εδώ στη Βουλή των Ελλήνων να δίνουμε το καλό παράδειγμα ως προς την προσοχή την οποία όλοι πρέπει να δείχνουμε, καθόσον, ο κορωνοϊός,

όπως σωστά είπατε, δεν μας έχει εγκαταλείψει ακόμα. Και καθώς ανοίγουμε σταδιακά την κοινωνία μας σε όλες τις οικονομικές δραστηριότητες, οφείλουμε όλοι να είμαστε διπλά προσεκτικοί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μία θετική εξέλιξη εθνικών διαστάσεων επιβάλλει να αρχίσω σήμερα στη Βουλή την ομιλία μου με αυτήν. Χθες η Ελλάδα υπέγραψε την πρώτη στην ιστορία της συμφωνία για καθορισμό Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε συνεργασία με την Ιταλία ορίστηκαν οι θαλάσσιες περιοχές που θα μπορεί να αξιοποιεί κάθε χώρα, και με οδηγό τόσο το Διεθνές Δίκαιο, όσο και το Δίκαιο της Θάλασσας, αναγνωρίσθηκε με τον πιο επίσημο τρόπο ότι τα νησιωτικά εδάφη έχουν κυριαρχικά δικαιώματα, όπως και τα χερσαία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και είναι κάτι πολύ σημαντικό, όπως αντιλαμβάνεστε, για τη συνολική εθνική στρατηγική της πατρίδας μας.

Η συμφωνία αυτή αποτελεί ένα υπόδειγμα συνεννόησης μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας, που αντιμετωπίζει μία εκκρεμότητα σαράντα ετών. Αποτελεί, όμως, ταυτόχρονα και ένα διεθνές γεγονός που αποκαθιστά σαφείς κανόνες στη θάλασσα της Μεσογείου και εγγράφεται πλέον ως ιστορικό, πολιτικό και νομικό δεδομένο για ολόκληρη την περιοχή.

Όπως ήδη τόνισα, με την γειτονική Ιταλία πετύχαμε τα νερά που μας ενώνουν να τα κάνουμε ήρεμα νερά, μία εστία ειρήνης και συνεργασίας για το κοινό συμφέρον. Από την άποψη αυτή, τέτοιες διμερείς συνθήκες εύχομαι να βρουν γόνιμη συνέχεια και μεταξύ άλλων κρατών της περιοχής μας.

Η χθεσινή εξέλιξη, βέβαια, δεν ήρθε ούτε ξαφνικά ούτε τυχαία. Είναι αποτέλεσμα συστηματικής και αθόρυβης δουλειάς, που αποδεικνύει ότι η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να έχει εθνική αυτοπεποίθηση, γιατί έχει πάντα μαζί της το Διεθνές Δίκαιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχει, βέβαια, δίπλα της και πολλούς και ισχυρούς συμμάχους. Έχει και μέσα της τη γνώση, την υπερηφάνεια και τη δύναμη να υπερασπίζεται τα δικαιώματά της όποτε πρέπει, όπου πρέπει και όπως πρέπει. Χαίρομαι που αυτή την εθνική επιτυχία, τη χαιρέτισε ουσιαστικά το σύνολο του πολιτικού κόσμου της χώρας. Σε αυτά τα ζητήματα δεν πρέπει να υπάρχουν ανούσιες διαφορές και κομματικές εντάσεις. Εύχομαι το κλίμα αυτό της εθνικής συναίνεσης, το οποίο πάντα αναζητώ, να διατηρηθεί και -γιατί όχι;- να επεκταθεί και σε άλλα αντικείμενα, όπως το ζήτημα της παιδείας το οποίο συζητούμε σήμερα.

Μιλώντας σήμερα για την παιδεία, δεν μπορώ παρά να ξεκινήσω λέγοντας ένα μεγάλο προσωπικό «ευχαριστώ» στους εκπαιδευτικούς, στους μαθητές, στους φοιτητές, στους γονείς των μαθητών, που κράτησαν ζωντανή τη μάθηση μέσα στην υγειονομική καταιγίδα. Ό,τι δεν μπορεί να αλλάζει, παραλύει και στη διάρκεια αυτής της πρωτοφανούς κρίσης ο κόσμος της γνώσης στην Ελλάδα έδειξε μία πρωτοφανή προσαρμοστικότητα στις έκτακτες συνθήκες. Παρά τις πολύ μεγάλες δυσκολίες διδασκόμενοι αλλά κυρίως οι διδάσκοντες έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους, για να κάνουν πράξη την εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Το έκαναν και στα σχολεία, το έκαναν και στα πανεπιστήμια. Και στα σχολεία, στη δύσκολη επιστροφή στις αίθουσες λειτουργήσαν όλοι με ζήλο και με ωριμότητα

Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, κυρία Υπουργέ, είναι μια μεγάλη κατάκτηση για τη χώρα μας. Κανείς δεν θα ισχυριστεί ότι μπορεί ποτέ να υποκαταστήσει την τάξη ή το πανεπιστημιακό αμφιθέατρο. Αποτελεί όμως ένα εξαιρετικά χρήσιμο συμπληρωματικό εργαλείο και η πανδημία δημιούργησε μία παρακαταθήκη γνώσης αλλά και γνωστικού αντικειμένου, πάνω στην οποία πρέπει να χτίσουμε και να μπορέσουμε να ενδυναμώσουμε κι άλλο την εξ αποστάσεως εκπαίδευση, είτε μιλάμε για τη συμπληρωματική επιμόρφωση μαθητών και φοιτητών είτε μιλάμε για την ουσιαστική επιμόρφωση των δασκάλων και των καθηγητών μας, κάτι το οποίο αποτελεί εξάλλου πρώτη πολιτική προτεραιότητα αυτής της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το έχω πει πολλές φορές από αυτό το Βήμα, το είχα πει και κατά τη διαδικασία ανάγνωσης των προγραμματικών δηλώσεων, η επένδυση στην παιδεία αποτελεί όρο εθνικής επιβίωσης. Η δεκάχρονη οικονομική κρίση το ανέδειξε, η πολύμηνη υγειονομική περιπέτεια το απέδειξε. Δεν υπάρχει αποτελεσματικό κράτος χωρίς οι αποφάσεις του να εδράζονται στην επιστημονική γνώση, αλλά δεν υπάρχουν και υπεύθυνοι πολίτες δίχως γνώση και δίχως ανοιχτό μυαλό.

Όλα αυτά τα προσφέρει μόνο ένα σύστημα εκπαίδευσης σύγχρονο, ανοικτό σε όλους, ένα σύστημα εκπαίδευσης το οποίο θα δίνει εξίσου μεγάλο βάρος στις θετικές επιστήμες, αλλά και στις ανθρωπιστικές σπουδές, ένα σύστημα εκπαίδευσης -με άλλα λόγια- υψηλών προσδοκιών αλλά και υψηλών απαιτήσεων. Ίσως μάλιστα πρόκειται για μία από τις λίγες περιπτώσεις που ένας λιτός τίτλος σε ένα νομοσχέδιο δικαιώνει την ουσία του: «Αναβάθμιση του σχολείου» υλική, δομική και θεσμική, αλλά κυρίως αναβάθμιση ποιοτική, αναμόρφωση των προγραμμάτων, εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού έργου σε νηπιαγωγεία, γυμνάσια και λύκεια και μία σειρά από σημαντικές βελτιωτικές ρυθμίσεις που αφορούν στα δημόσια πανεπιστήμιά μας.

Είναι αλήθεια πως η επίθεση του κορωνοϊού καθυστέρησε την εισαγωγή του νομοσχεδίου στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Θυμίζω ότι το νομοσχέδιο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Υπουργικό Συμβούλιο στα τέλη Φεβρουαρίου. Όμως, αυτό δεν εμπόδισε ούτε τον διάλογο με τους φορείς ούτε τη δημόσια διαβούλευση.

Επειδή άκουσα και από το Κομμουνιστικό Κόμμα ορισμένες ενστάσεις για τον χρονισμό κατάθεσης του νομοσχεδίου, θέλω να επισημάνω στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι στη διαδικασία της δημόσιας διαβούλευσης κατατέθηκαν σχεδόν δεκαπέντε χιλιάδες -για την ακρίβεια δεκατέσσερις χιλιάδες επτακόσια δεκαέξι- σχόλια προς το Υπουργείο Παιδείας. Πολλές από τις παρατηρήσεις της δημόσιας διαβούλευσης, αλλά και πολλές από τις παρατηρήσεις συναδέλφων κατά τη διαδικασία συζήτησης του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή βρήκαν τη θέση τους στο νομοσχέδιο. Απόδειξη ότι παρά τις ρητορικές εξάρσεις περί δημοκρατίας σε καραντίνα, η δημοκρατία μας και ο κοινοβουλευτισμός λειτούργησε και λειτουργεί και μπόρεσε στην περίπτωση αυτού του νομοσχεδίου να είναι και αληθινά παραγωγικός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σταθώ σε έξι σημαντικές καινοτομίες, τις οποίες εισάγει αυτό το νομοσχέδιο. Και επιχείρησα να παρακολουθήσω -όσο μου επιτρεπόταν- τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή αλλά και στην Ολομέλεια και προσπαθώ ακόμα να καταλάβω και για τους έξι αυτούς πυλώνες πού ακριβώς στηρίζονται, πού ακριβώς εδράζονται οι ενστάσεις της Αντιπολίτευσης, οι ουσιαστικές ενστάσεις της Αντιπολίτευσης, γιατί είναι πάρα πολύ εύκολο να αποδομήσει κανείς ένα τέτοιο νομοσχέδιο χρησιμοποιώντας πολυφορεμένα κλισέ και τσιτάτα του παρελθόντος.

Όμως, αναρωτιέμαι εάν υπάρχει κάποια ουσιαστική διαφορετική άποψη για το πώς πρέπει να αναμορφώσουμε ουσιαστικά το πρόγραμμα σπουδών, ξεκινώντας από κάτω προς τα πάνω, από το νηπιαγωγείο πηγαίνοντας μετά στο δημοτικό, στο γυμνάσιο και στο λύκειο, για παιδιά τα οποία θα μπουν στην πρώτη δημοτικού το 2020 και θα ολοκληρώσουν τον δωδεκαετή κύκλο σπουδών τους, στην εκπαίδευση τουλάχιστον τη δευτεροβάθμια, το 2032! Τα παιδιά που θα μπουν στο δημοτικό τον Σεπτέμβριο θα ολοκληρώσουν το σχολείο το 2032 και θα πρέπει όλοι μαζί να σχεδιάσουμε γι' αυτό το μέλλον, το οποίο αλλάζει με τόσο μεγάλη ταχύτητα και θα πρέπει, ναι, να εμπλουτίσουμε το γνωστικό αντικείμενο τού τι διδάσκουμε σήμερα στα παιδιά μας, όχι μόνο πώς το διδάσκουμε, αλλά τι τους διδάσκουμε.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, κατά το πόσο η καθιέρωση εργαστηρίων δεξιοτήτων με τέσσερις σημαντικούς θεματικούς κύκλους -ευ ζην, περιβάλλον, κοινωνική ευθύνη και δημιουργική σκέψη και πρωτοβουλία- υπηρετεί ή δεν υπηρετεί αυτόν τον σκοπό.

Κατά την άποψή μας, τον υπηρετεί και δυσκολεύομαι να βρω διαφορετική επιχειρηματολογία γιατί να μη διδάσκονται αυτές οι θεματικές, οι οποίες προφανώς και θα προσαρμόζονται ανά ηλικία, ανά τάξη για ζητήματα που τα παιδιά θα συναντήσουν στη ζωή τους, όπως ο εθελοντισμός, η οικολογική ευαισθησία, η οδική ασφάλεια, η προστασία από φυσικές καταστροφές, η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, θέμα το οποίο ήταν και σε έναν βαθμό παραμένει ταμπού για τα σχολεία μας -αδικαιολόγητα τελείως- ο αλληλοσεβασμός, η ανοχή στη διαφορετικότητα, η πρό-

ληψη από εξαρτήσεις, οι βασικές αρχές δημόσιας υγείας ήρθαν στην επιφάνεια με πολύ μεγάλη ένταση λόγω του κορωνοϊού. Αλλά και γνωστικά αντικείμενα όπως η επιχειρηματικότητα, η ρομποτική, οι νέες τεχνολογίες, γιατί όχι η τεχνητή νοημοσύνη, γιατί αυτά λοιπόν δεν πρέπει να τα διδάσκονται σήμερα τα παιδιά μας, συμπληρώνοντας το ωρολόγιο πρόγραμμα, το οποίο καλύπτει τα βασικά γνωστικά αντικείμενα με τα οποία πρέπει να εξοικειωθούν τα παιδιά μας;

Σκοπός μας δεν είναι μόνο να διαμορφώσουμε παιδιά τα οποία θα έχουν πρόσβαση και γνώση και κατοχή της γνώσης, αλλά να διαμορφώσουμε και σωστούς και υπεύθυνους ανθρώπους της εποχής τους, μία εποχή που αλλάζει με τόσο γρήγορους ρυθμούς.

Δεύτερο παράθυρο, κατά την άποψή μας, στην πρόοδο είναι, ναι, και η γνωριμία με ξένες γλώσσες από μικρή ηλικία. Άκουσα διάφορα επιχειρήματα, τα οποία μπορώ στην καλύτερη περίπτωση να τα χαρακτηρίσω ως παντελώς ανυπόστατα, ότι η ικανότητα που μπορούν να έχουν τα Ελληνόπουλα να επικοινωνούν ή να μαθαίνουν Αγγλικά είναι κάποιο σχέδιο διεθνούς συνωμοσίας, του ιμπεριαλισμού ή δεν ξέρω ποιων συμφερόντων.

Νομίζω ότι ήρθε η ώρα να σοβαρευτούμε. Οι πιο πολλές ευρωπαϊκές χώρες διδάσκουν δεύτερη ξένη γλώσσα στα παιδιά του νηπιαγωγείου, από την ηλικία των τεσσάρων ετών. Αυτή είναι και η δική μας πρόθεση και πρέπει να σας πω -επειδή μελέτησα το θέμα επισταμένα- κατά τεκμήριο η επιστημονική κοινότητα αναγνωρίζει ότι ο εγκέφαλος των παιδιών σε παιδική ηλικία έχει πολύ μεγάλη πλαστικότητα και πολύ μεγαλύτερη δυνατότητα απορρόφησης διαφορετικών γλωσσών απ' ό,τι τα παιδιά σε μεγαλύτερη ηλικία. Αυτό μας λέει η επιστήμη! Δεν αμφισβητείται αυτό. Οι απόψεις που ισχυρίζονται το αντίθετο -κύριε Φίλη, σας είδα να κουνάτε το κεφάλι σας- είναι μειοψηφικές απόψεις.

Να σας πω και κάτι; Όποιος έχει παιδιά το γνωρίζει αυτό πολύ καλά. Γνωρίζει με πόσο μεγάλη ταχύτητα τα παιδιά μπορούν να έχουν πρόσβαση και σε δεύτερη και σε τρίτη γλώσσα -και να μην μπλέκεται καθόλου αυτή η εκμάθηση με τη μητρική τους γλώσσα- και πόσα παιδιά μαθαίνουν και αποτυπώνουν τη γλώσσα, την προφορά σε πολύ νέα ηλικία και μπορούν άκοπα, με λιγότερη προσπάθεια, να αφομοιώσουν δεύτερη ή ενδεχομένως και τρίτη γλώσσα. Και ερχόμαστε εμείς σήμερα να ισχυριζόμαστε το αντίθετο; Πάνω σε τι επιστημονικά δεδομένα στηρίζεται αυτή η άποψη;

Εν πάση περιπτώσει, αν δεν θέλουμε, κύριε Παφίλη, να μαθαίνουν Αγγλικά και θέλουμε να μαθαίνουν Ρωσικά ή Κινέζικα ή άλλες γλώσσες, εδώ πέρα είμαστε και αυτό να το συζητήσουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Από τον ΣΥΡΙΖΑ ειπώθηκε αυτό!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αλλά μην έχουμε καμμία αυταπάτη ότι τα Αγγλικά σήμερα είναι η «lingua franca» αυτού του πλανήτη και αυτή είναι η γλώσσα, με την οποία τα παιδιά πρέπει να έχουν την πρώτη τους εξοικείωση από νεαρή ηλικία.

Να σας πω και κάτι ακόμα, κύριε Φίλη; Δεν καταλαβαίνω μήπως τελικά η πολιτική της μη εκμάθησης ξένης γλώσσας σε μικρή ηλικία έχει ταξικά χαρακτηριστικά, μήπως τελικά οι οικογένειες που έχουν μεγαλύτερη οικονομική δυνατότητα φροντίζουν και μπορούν να προνοούν να μαθαίνουν τα παιδιά ξένη γλώσσα από μικρότερη ηλικία και τελικά τα παιδιά που δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα βρίσκονται σε μειονεκτική θέση, όταν φτάσουν στα έξι, στα επτά ή στα οκτώ.

Δεν γνωρίζουμε σε αυτή την Αίθουσα τι μας λένε οι επιστήμονες, δηλαδή ότι ο εγκέφαλος των παιδιών και η δυνατότητα απορρόφησης γνώσης διαμορφώνεται σε πολύ μικρή ηλικία; Κατά συνέπεια, έχουμε υποχρέωση να δώσουμε στα παιδιά νωρίτερα και όχι αργότερα όλα τα απαραίτητα ερεθίσματα. Δεν γνωρίζουμε ότι οι ταξικές ανισότητες που μπορεί να συνοδεύουν τα παιδιά ως αποτέλεσμα γνωστικών ανεπαρκειών μπορεί να είναι αποτέλεσμα του τι κάνουμε σ' αυτά τα πρώτα έξι, επτά, οκτώ χρόνια της ζωής των παιδιών; Γι' αυτό αποδίδουμε τόσο μεγάλη σημασία και στο νηπιαγωγείο και στο τι γίνεται στις πρώτες τάξεις του δημοτικού. Αυτό έχει πάρα-πάρα πολύ μεγάλη σημασία.

Θα αλλάξει άρδην η εικόνα του νηπιαγωγείου ή του δημοτικού με αυτές τις παρεμβάσεις; Όχι! Θα ξαναπώ πως δεν ισχυρίζομαι -και δεν νομίζω ότι ισχυρίζεται κανείς- ότι ένα νομοσχέδιο, όσο καλό και άρτιο κι αν είναι, μπορεί να αλλάξει όλη την εικόνα μιας δημόσιας παιδείας, η οποία κουβαλάει πολλά προβλήματα. Όμως, πιστεύω ότι είναι ένα σημαντικό βήμα στη σωστή κατεύθυνση, όπως σημαντικό βήμα, κατά την άποψή μας, είναι και η αξιολόγηση των επιδόσεων στο γυμνάσιο και η διεύρυνση των εξεταζόμενων μαθημάτων. Δεν πάμε στα δεκατρία μαθήματα, πόσα ήταν, πριν αλλάξετε τον νόμο και τα πάτε στα τέσσερα, αλλά ναι, προσθέτουμε στα εξεταζόμενα μαθήματα βασικά μαθήματα, όπως είναι τα Αρχαία, η Βιολογία, τα Αγγλικά και η Πληροφορική. Και γενική παιδεία ενισχύεται με τις βάσεις της κλασικής.

Με την ευκαιρία αυτή, θέλω να κάνω μία αναφορά σε ένα θέμα το οποίο προκάλεσε πολλές αντιδράσεις -νομίζω άνισες και νομίζω ότι κάπου ενδεχομένως να διαστρεβλώθηκε και η πραγματική πρόθεση της Κυβέρνησης- στην αναγραφή της διαγωγής στους τίτλους σπουδών.

Ακούω πρόθυμα τον κάθε αντίθετο προβληματισμό. Δεν αντιλαμβάνομαι, όμως, γιατί το σχολείο να αυτοπεριορίζεται μόνο στη μετάδοση γνώσεων και όχι ήθους. Δεν αντιλαμβάνομαι, δηλαδή, γιατί το σχολείο θα πρέπει να διδάσκει απλά Μαθηματικά, Γλώσσα, Βιολογία ή Χημεία και να μη διδάσκει δικαιώματα, αλλά και υποχρεώσεις. Και γιατί οι μαθητές, ένα παράδειγμα θα αναφέρω μόνο, οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να αδρανούν απέναντι σε φαινόμενα, όπως είναι η ενδοσχολική βία; Άραγε, οι πρώτοι δεν έχουν ανάγκη από πρότυπα συμπεριφοράς και οι δεύτεροι, οι εκπαιδευτικοί, είναι ανίκανοι να αξιολογούν και να νουθετούν τα παιδιά; Πρέπει τελικά να υπάρχει ένας μηχανισμός αξιολόγησης και της συμπεριφοράς των παιδιών στο σχολείο;

Όσον αφορά στο επιχείρημα το οποίο άκουσα σήμερα, ότι η διαγωγή θα συνοδεύει το παιδί για ολόκληρη τη ζωή του ως ένα στίγμα κάποιας κακής συμπεριφοράς, δεν μου λέτε, το ίδιο δεν ισχύει και για τον βαθμό του απολυτηρίου; Όταν ένα παιδί, για παράδειγμα, έχει έναν υψηλό βαθμό και ένα παιδί έχει χαμηλό βαθμό, αυτό δεν θα το λάβει υπ' όψιν του κάποιος που θα δει το απολυτήριο;

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει ή δεν πρέπει να γνωρίζει το παιδί, όχι με τιμωρητική διάθεση, ότι υπάρχει ένα φίλτρο το οποίο αξιολογεί και τη συμπεριφορά του στο σχολείο, όταν έχουμε να αντιμετωπίσουμε -για όποιον είναι γονέας- τόσο μεγάλα ζητήματα, όπως είναι το bullying και κάποιες ανατριχιαστικές συμπεριφορές νέων παιδιών, τα οποία επιδίδονται σε πράξεις που δεν μπορεί κανείς να τις δικαιολογήσει εύκολα; Και δεν θέλω να επιρρίψω κατ' ανάγκη την ευθύνη στο παιδί για τέτοιες πράξεις. Όμως, θέλουμε ή δεν θέλουμε ένα φίλτρο αξιολόγησης της συμπεριφοράς;

Το λέμε «διαγωγή». Θα προσδιοριστεί με υπουργική απόφαση ο χαρακτήρας της. Μπορεί να έχει περιγραφικό χαρακτήρα, μπορεί να πρέπει να ξεφύγουμε από τη λέξη «κοσμία» και «κοσμιοτάτη» που ενδεχομένως να παραπέμπει σε μία άλλη εποχή. Όμως, δεν είναι αυτό το βασικό ζητούμενο της σημερινής συζήτησης. Το ζητούμενο είναι αν πρέπει ή όχι να υπάρχει μία αξιολόγηση και της συμπεριφοράς των παιδιών. Κατά την άποψή μας, πρέπει να υπάρχει και αυτό υπηρετεί το συγκεκριμένο άρθρο του νομοσχεδίου.

Έρχομαι τώρα σε μία επόμενη μεγάλη τομή του νομοσχεδίου για την οποία, πιστεύω, ότι αρκούν μόνο κάποια λόγια τα οποία γράφτηκαν σε μία άλλη εποχή. Διαβάζω: «Η οργάνωση των σχολείων πρέπει να βασίζεται στην ψυχική εξέλιξη των παιδιών και στα ενδιαφέροντα των, καθώς και στις ανάγκες...» -έχει ενδιαφέρον- «...των επαγγελμάτων. Η επιλογή των ικανών και των ειδικά προικισμένων παιδιών πρέπει να γίνει το μόνο κριτήριο για την κατάταξή τους στα διάφορα είδη σχολείων». Το απόσπασμα αυτό αφορά έναν δημόσιο και δημοκρατικό θεσμό που συκοφαντήθηκε και συκοφαντείται ακόμα και σήμερα, πολεμήθηκε και πολεμάται ακόμα και σήμερα όσο λίγοι, τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία, αυτά τα οποία χαρακτηρίστηκαν από εκπροσώπους του ΣΥΡΙΖΑ ως καρκίνωμα, επαναλαμβάνω καρκίνωμα, στα σπλάχνα της δημόσιας εκπαίδευσης.

Το απόσπασμα το οποίο διάβασα, κύριε Φίλη και κυρίες και κύ-

ριοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι γραμμένο το 1927 από τον Δημήτρη Γληνό, έναν οραματιστή, έναν αριστερό μεταρρυθμιστή της παιδείας σε μία εποχή όπου όλοι στην ελληνική κοινωνία αντιλαμβάνονταν -και πρώτα απ' όλα το αντιλαμβανόταν αυτό η Αριστερά- τι είναι το πρότυπο σχολείο. Είναι ένα σχολείο το οποίο δίνει με άλλα λόγια τη δυνατότητα σε μαθητές με ιδιαίτερες δεξιότητες να μπορούν να ανταγωνιστούν με την καλή έννοια άλλα παιδιά με ιδιαίτερες δεξιότητες. Δεν ήταν ένας μηχανισμός παραγωγής ελίτ ή αναπαραγωγής διακρίσεων στην κοινωνία. Ήταν ένας ιμάντας κοινωνικής κινητικότητας που έδινε τη δυνατότητα πρωτίστως σε παιδιά από φτωχές οικογένειες, τα οποία δεν είχαν τη δυνατότητα τότε και δεν έχουν τη δυνατότητα και σήμερα να αναζητήσουν -εντός εισαγωγικών- «καταφύγιο» στην ιδιωτική εκπαίδευση, να μπορούν να διακρίνονται και να πηγαίνουν σε σχολεία τα οποία θα στηρίζουν αυτές τις ξεχωριστές τους δεξιότητες.

Νομίζω ότι άξιζε τον κόπο να ακούσετε και είχε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον η αγόρευση του Υπουργού Επικρατείας για το ζήτημα αυτό. Ο κ. Γεραπετρίτης μίλησε για λογαριασμό χιλιάδων, ίσως δεκάδων χιλιάδων, αποφοίτων των εμβληματικών πρότυπων και πειραματικών σχολείων αυτής της χώρας, ανθρώπων οι οποίοι διακρίθηκαν σε μεγάλο βαθμό στην ελληνική κοινωνία, ανθρώπων οι οποίοι αγωνίστηκαν για να αποκτήσουν μια καλύτερη μόρφωση, που δεν φοβήθηκαν τη σκληρή δουλειά, αλλά είδαν την ποιοτική εκπαίδευση ως αφορμή για να χτίσουν μία καλύτερη ζωή. Και ερωτώ σήμερα σ' αυτή εδώ την Αίθουσα τους εκπροσώπους της Αριστεράς: Γιατί αυτά τα παιδιά να μην έχουν το δικαίωμα να πάνε σε ένα πρότυπο σχολείο; Γατί δεν πρέπει να έχουν εξετάσεις για να μπορούν να μπουν σ' αυτό το πρότυπο σχολείο, για να μπορούν πραγματικά να είναι σε ένα σχολικό περιβάλλον με αντίστοιχα παιδιά που έχουν αυτές τις δυνατότητες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ναι, υπάρχουν χαρισματικά παιδιά στα Μαθηματικά, στις γλώσσες, όπως υπάρχουν και χαρισματικά παιδιά στη Γυμναστική και τη Μουσική και το χάρισμα αυτό με κάποιον τρόπο πρέπει να υποστηρίζεται και να καλλιεργείται. Και δεν κάνει κάτι διαφορετικό το πρότυπο σχολείο από αυτό.

Το πειραματικό σχολείο κάνει κάτι διαφορετικό, αλλά εξίσου σημαντικό. Για μια τυχαία διαστρωμάτωση παιδιών μάς δίνει τη δυνατότητα να μπορούμε να δοκιμάσουμε νέα μοντέλα εκπαίδευσης, νέα γνωστικά αντικείμενα, κάτι εξίσου σημαντικό, για να μπορούμε να μεταφέρουμε αυτά τα μηνύματα, τα βιώματα και τις εμπειρίες συνολικά στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης.

Εξακολουθώ, λοιπόν, πραγματικά να μην αντιλαμβάνομαι αυτή την επίμονη άρνηση για οποιαδήποτε προσπάθεια ενίσχυσης των πρότυπων και των πειραματικών σχολείων, εκτός αν η πραγματική ανησυχία είναι άλλη. Εκτός αν η πραγματική ανησυχία είναι η αξιολόγηση. Διότι, ναι, είμαστε απολύτως σαφείς ότι στα πρότυπα και στα πειραματικά σχολεία θα υπάρχει ένα αυξημένο πλαίσιο αξιολόγησης και των σχολικών μονάδων των σχολείων των ίδιων αλλά και του ίδιου του διδακτικού έργου. Για τα υπόλοιπα σχολεία ξεκινάμε από την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων. Αλλά τι συμβαίνει τελικά; Πόσο μεγάλος πρέπει να είναι ο φόβος της αξιολόγησης, για να μπορέσει να σας οδηγήσει σε αυτή την πολιτική; Όταν εμπιστευόμαστε στους εκπαιδευτικούς μας ό,τι πιο πολύτιμο έχουμε, την εκπαίδευση των παιδιών μας, νομίζω ότι είναι τουλάχιστον ανυπόστατο, ξεπερασμένο, κοντόφθαλμο, να μην αναγνωρίζουμε επί της αρχής ότι ναι, αυτό το έργο πρέπει με κάποιο τρόπο να αξιολογείται.

Αυτή η Κυβέρνηση στα ζητήματα της αξιολόγησης δεν θα κάνει πίσω. Όπως δεν θα κάνει πίσω και από την ανάγκη να στηρίζει με σταθερό και συστηματικό τρόπο τα παιδιά τα οποία έχουν τις μεγαλύτερες ανάγκες. Για πρώτη φορά γίνονται μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών στην ειδική αγωγή. Αναρτήθηκαν οι οριστικοί πίνακες. Τεσσερισήμισι χιλιάδες εκπαιδευτικοί και ειδικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό προσλαμβάνονται. Μόνιμα στελέχη στην ειδική αγωγή θα ξεκινήσουν να υποστηρίζουν αυτά τα παιδιά μας με τις τόσες ειδικές ανάγκες, αλλά και ειδικές δεξιότητες από τον Σεπτέμβριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές έρχομαι τώρα σύντομα στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπου έχουν ήδη προηγηθεί δύο σημαντικά βήματα προς τα εμπρός. Η αποκατάσταση του πραγματικού ασύλου, ώστε τα πανεπιστήμια από εστίες ανομίας να γίνουν ξανά κυψέλες δημιουργίας. Σχεδόν ένα χρόνο μετά την ψήφιση αυτής της ρύθμισης στο πρώτο νομοσχέδιο το οποίο είχε εισάγει η νέα Κυβέρνηση προς ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία, παρά τα επιμέρους προβλήματα τα οποία εξακολουθούν και υπάρχουν, ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται και ακολούθησε ο νόμος για την εθνική αρχή ανώτατης εκπαίδευσης. Τη σύνδεση της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων με την πρόοδό τους, την απελευθέρωση της έρευνας και μέτρα τα οποία απελευθερώνουν τα πανεπιστήμια από τον σφιχτό εναγκαλισμό του κράτους και τους επιτρέπουν να αξιοποιούν ανθρώπινους και υλικούς πόρους.

Σήμερα οι παραπάνω μεταρρυθμίσεις πλαισιώνονται από μία ακόμα σημαντική παρέμβαση που αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση με τρεις κατευθύνσεις, τον εκσυγχρονισμό της εκλογής των διοικήσεων των πανεπιστημίων, τον εξορθολογισμό του πλαισίου μετεγγραφών των φοιτητών, την τόνωση της εξωστρέφειας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Επίσης αναθεωρείται η διαδικασία ανάδειξης των πρυτανικών αρχών. Πρυτάνεις εκλέγονται πλέον για μία θητεία τετραετή, να έχουν το χρονικό περιθώριο να μπορούν να επιτελέσουν καλύτερα το έργο τους. Υποψήφιοι πρυτάνεις, αντιπρυτάνεις, θα περιλαμβάνονται σε ενιαίο ψηφοδέλτιο, μένοντας μακριά από ομαδοποιήσεις, παραταξιακές σκοπιμότητες και η ηλεκτρονική ψηφοφορία θα κάνει απλούστερη τη συμμετοχή. Θα διασφαλίζει το αδιάβλητο της εκλογής.

Βελτιώνεται, επίσης, το πλαίσιο των μετεγγραφών. Καθιερώνεται για πρώτη φορά ένα πρόσθετο ακαδημαϊκό κριτήριο. Για να μεταφερθεί ένας φοιτητής από ένα τμήμα σε ένα άλλο, πρέπει η βαθμολογία του να μην υστερεί πολύ έναντι εκείνης που είχε το τμήμα αυτό.

Μας έχει προβληματίσει πολύ αυτή η διάταξη και πρέπει να σας πω ότι έχω μιλήσει με πάρα πολλούς καθηγητές και η εικόνα η οποία μεταφέρεται συστηματικά από τα πανεπιστήμιά μας είναι ότι πολλές φορές παιδιά τα οποία έρχονται με μετεγγραφή από πανεπιστήμια τα οποία είχαν πολύ χαμηλότερο βαθμό εισαγωγής σε σχέση με το πανεπιστήμιο ή το τμήμα στο οποίο μετεγγράφονται, έχουν δυσκολία να παρακολουθήσουν και να είναι ανταγωνιστικά ως προς την ποιότητα της εκπαίδευσης των υπολοίπων μαθητών.

Αφήνω στην άκρη το γεγονός ότι τα πανεπιστήμια δυσκολεύονται να κάνουν οποιοδήποτε σοβαρό προγραμματισμό, αν ξαφνικά βρίσκονται με σημαντικά μεγαλύτερο αριθμό φοιτητών από αυτόν τον οποίον είχαν σχεδιάσει.

Όμως το ζήτημα έχει να κάνει με το επίπεδο το οποίο θέτουμε και το όριο το οποίο θέτουμε για να μπει κάποιος σε ένα πανεπιστήμιο. Γι' αυτό εξάλλου έχουμε τις πανελλήνιες εξετάσεις. Δεν μπαίνουν τα παιδιά με κλήρωση. Υπάρχει μία αντικειμενική αξιοκρατική διαδικασία. Μπορεί κάποιος να της ασκήσει κριτική σε πολλά σημεία, αλλά δεν αμφισβητείται η αντικειμενικότητά της και η αξιοκρατία της, η οποία στην ουσία διαστρεβλώνεται σε μεγάλο βαθμό μέσα από το σύστημα των μεταγραφών.

Ναι, θέλουμε να στηρίξουμε οικογένειες και να τις ελαφρύνουμε εισοδηματικά, δίνοντας τη δυνατότητα να γίνονται μετεγγραφές, όπως ναι, θέλουμε να στηρίξουμε και τα πανεπιστήμια και ειδικά τα πανεπιστήμια της περιφέρειας να μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες στους φοιτητές, οι οποίες να είναι τέτοιες που να μειώνουν στο ελάχιστο την οικονομική επιβάρυνση, το να πηγαίνει κάποιος να σπουδάζει μακριά από το μόνιμο τόπο διαμονής του.

Άκουσα με ενδιαφέρον μία παρατήρηση του κ. Κουτσούμπα ότι προχωράμε δήθεν σε έργα ΣΔΙΤ για φοιτητικές εστίες, γιατί με αυτόν τον τρόπο θέλουμε να πριμοδοτήσουμε ή να μην πριμοδοτήσουμε τις μετεγγραφές. Δεν κατάλαβα ακριβώς τον συλλογισμό του, αλλά ρωτώ εγώ, γιατί είναι κακό σήμερα να έχουμε περισσότερες φοιτητικές εστίες στα περιφερειακά μας πανεπιστήμια; Πολλά περιφερειακά πανεπιστήμια έχουν προχωρήσει σε τέτοια έργα με τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, για να γίνουν αυτό το οποίο είναι τα περισσότερα σύγχρονα πανεπιστή-

μια του εξωτερικού, δημόσια και ιδιωτικά πανεπιστήμια, που μπορούν να παρέχουν στους φοιτητές τους τη δυνατότητα δωρεάν διαμονής, τουλάχιστον για τα παιδιά εκείνα τα οποία δεν έχουν οικονομική δυνατότητα, για να μην αναγκάζονται να καταφεύγουν μετά σε μετεγγραφές, για να μπορούν να αντέξουν το οικονομικό βάρος των σπουδών μακριά από τον μόνιμο τόπο διαμονής.

Αυτό, λοιπόν, θέλουμε να κάνουμε, αλλά ταυτόχρονα βάζουμε και ένα όριο, ένα πλαίσιο στον τρόπο με τον οποίο μπορούν να γίνονται μετεγγραφές και βέβαια ενισχύουμε την εξωστρέφεια των ελληνικών πανεπιστημίων, τα οποία θα μπορούν πλέον να ιδρύουν ξενόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα, χωρίς την προηγούμενη έγκριση του Υπουργού. Έχουμε μιλήσει πολλές φορές για το πώς θέλουμε να απεμπλέξουμε τα πανεπιστήμια από την ασφυκτική γραφειοκρατία και τον έλεγχο του Υπουργείου Παιδείας και να ενισχύσουμε με αυτόν τον τρόπο το αυτοδιοίκητό τους και αυτό κάνουμε.

Ουσιαστικά, θεσμοθετούμε τα κοινά, τα join, τα διπλά, τους dual κύκλους σπουδών, μεταξύ ελληνικών και ξένων ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αλλά και των θερινών προγραμμάτων, όπου θα έχουμε την ευκαιρία διαδικτυακά. Είχαμε την πρόθεση να τα καλέσουμε στην Ελλάδα, αλλά δυστυχώς μας πρόφτασε ο κορωνοϊός.

Θα συνομιλήσουμε τη Δευτέρα με σχεδόν όλα τα κορυφαία αμερικανικά πανεπιστήμια, τα οποία έχουν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για σύναψη τέτοιων στρατηγικών συμφωνιών με δημόσια ελληνικά πανεπιστήμια. Είναι μια πάρα πολύ σημαντική πρωτοβουλία, ένα παράθυρο στο μέλλον για τα ελληνικά πανεπιστήμια, τα οποία έχουν τεράστιες δυνατότητες, όμως μέχρι πρόσφατα ήθελαν αλλά δεν μπορούσαν. Τώρα αυτά που θέλουν και ελπίζω ότι είναι πολλά -πιστεύω ότι είναι τα περισσότερα, γιατί όχι όλα, να μη θέλουν να μπουν σε τέτοια προγράμματα;- να έχουν τη δυνατότητα, χωρίς να απαιτείται έλεγχος από το Υπουργείο Παιδείας να συνάπτουν τέτοιου είδους συμφωνίες. Και βέβαια, ναι, το έχουμε πει πολλές φορές, θέλουμε να προσελκύσουμε στην Ελλάδα στα δημόσια πανεπιστήμια μας αλλοδαπούς φοιτητές οι οποίοι θα πληρώνουν δίδακτρα και να κάνουμε την Ελλάδα εκπαιδευτικό κέντρο στη νοτιοανατολική Μεσόγειο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αν διαφωνείτε να μας το πείτε. Να μας πείτε ναι, ξεκάθαρα διαφωνούμε με αυτή την πολιτική.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνω λέγοντας ότι οι μεγάλες τομές στην παιδεία ευδοκίμησαν και ρίζωσαν μόνο όταν συναντήθηκαν τελικά με ένα μεγάλο εκπεφρασμένο ή ενδεχομένως και υπόρρητο ζητούμενο της κοινωνίας μας, όταν συνδύασαν τον εκδημοκρατισμό της με την παράλληλη λειτουργία της παιδείας ως ιμάντα κοινωνικής κινητικότητας και ατομικής προκοπής. Και αυτό διδάσκει η τολμηρή εκπαιδευτική πολιτική του Ελευθέριου Βενιζέλου από το 1929 στο 1932.

Ανοίγω μια παρένθεση. Είχα την ευκαιρία με την Υπουργό Παιδείας να επισκεφθώ ένα δημοτικό σχολείο στην Καλλιθέα, το οποίο κατασκευάστηκε επί πρωθυπουργίας Ελευθερίου Βενιζέλου, το 1931. Και πρέπει να πω ότι ήταν εντυπωσιακά και ο σχεδιασμός και η ποιότητα κατασκευής αυτών των σχολείων.

Αντίστοιχες όμως φιλόδοξες μεταρρυθμίσεις ήταν και η μεταρρύθμιση του Γεωργίου Παπανδρέου το 1964-1965, η καθιέρωση της δημοτικής -μην το ξεχνάμε αυτό- από τον Γεώργιο Ράλλη το 1976. Παρά τις πολλές αδυναμίες του, ο νόμος-πλαίσιο του 1982 ήταν μια τομή στα πράγματα.

Και βέβαια είναι ο ν.4009/2011, ένας νόμος που συνάντησε πρωτοφανή κοινοβουλευτική συναίνεση για εκείνα τα δεδομένα. Η Νέα Δημοκρατία ήταν αυτή η οποία πήρε το θάρρος να υπερψηφίσει τον νόμο Διαμαντοπούλου. Εμείς ήμασταν στην Αντιπολίτευση και παρείχαμε τότε στήριξη σε αυτόν τον νόμο. Έπαιξα πιστεύω τότε και εγώ, ως απλός Βουλευτής, ένα μικρό ρόλο στην προσπάθεια να πείσω το κόμμα μας να κάνει αυτή τη μεγάλη υπέρβαση. Ήταν ένας νόμος ο οποίος έκανε πολλές τολμηρές μεταρρυθμίσεις, αλλά δυστυχώς στη συνέχεια ατόνησε και αποδομήθηκε, με ευθύνη όλων των παρατάξεων. Δεν εξαιρώ ούτε τη δική μας.

Θα ήταν ευχής έργο πραγματικά, αν όχι τουλάχιστον στο σύνολο του νομοσχεδίου, έστω σε κάποιες πτυχές του -ενδεχομένως σε κάποιους από τους άξονες για τους οποίους μίλησα- να μπορούσαμε να αναγνωρίσουμε την ανάγκη να υπάρξει μία απαραίτητη συναίνεση. Θα ήθελα πραγματικά να δω τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να έρχεται σε αυτό το Βήμα και αντί να ασκεί μόνο κριτική -η κριτική είναι καλοδεχούμενη και προφανώς έχουμε πολύ διαφορετικές ματιές στο πώς αντιλαμβανόμαστε την παιδεία- να πει «ναι, υπάρχουν τρία, τέσσερα, πέντε σημεία στα οποία μπορούμε να συμφωνήσουμε» και να διαμορφώσουμε τουλάχιστον ένα πλαίσιο σε ζητήματα τα οποία θεωρώ ότι είναι αυτονόητα.

Δεν ξέρω αν θα το κάνει. Θα προσπαθήσω να είμαι εδώ το απόγευμα. Για κάποιο λόγο ο κ. Τσίπρας επιμένει να αποφεύγει τις συζητήσεις παρόντων των υπόλοιπων πολιτικών Αρχηγών και να μιλάει σε άλλους χρόνους από εμάς τους υπόλοιπους, αλλά εν πάση περιπτώσει θα ακούσω αυτά τα οποία έχει να πει και θα ήταν ευχής έργο, αν κάποια από αυτά τα -κατά την άποψή μας- αυτονόητα θετικά αυτού του νομοσχεδίου τα αναγνώριζε και διαμόρφωνε με αυτόν τον τρόπο μια διάθεση να κοιτάξουμε μπροστά, με ενότητα, λαμβάνοντας πάντα υπ' όψιν τι είναι καλό για την επόμενη γενιά, η οποία θα έρθει να σπουδάσει, να φοιτήσει στο δημόσιο σχολείο και στο δημόσιο πανεπιστήμιο.

Κλείνω με ακόμα μία αναφορά από το παρελθόν και διαβάζω: «Το σχολείο στέκει απάνω από κάθε πρόσκαιρη κομματική διαπάλη, απάνω από κάθε αντίθεση κοινωνικών τάξεων. Αντικρίζει το σχολείο την ολότητα και το εθνικό σύνολο. Τονώνοντας το αίσθημα αυτό και καλλιεργώντας την πολυμερή αυθυπαρξία του, το σχολείο έχει την πεποίθηση πως, όταν ο απόφοιτός του βγει στην κοινωνία, δεν θα ενεργεί εναντίον της ολότητας της κοινωνίας σε όποια κοινωνική τάξη και αν ανήκει».

Αυτά είναι λόγια ενός άλλου πεφωτισμένου μεταρρυθμιστή που προέρχεται από το χώρο της Αριστεράς, του Αλέξανδρου Δελμούζου, στους σπουδαστές του Μαράσλειου Διδασκαλείου το 1925. Δεν θα άλλαζα ούτε ένα κόμμα ούτε μια τελεία και γι' αυτό και σας καλώ να υπερψηφίσετε το παρόν νομοσχέδιο.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ακολουθεί αμέσως μετά στο Βήμα ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδος Ελληνική Λύση και μετά έχει ζητήσει τον λόγο ο Πρόεδρος κ. Νικόλαος Βούτσης.

Κύριε Βελόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα ξεκινώντας να αναφερθώ στη σημερινή ημερομηνία, 10 Ιουνίου του 1941. Οι ναζί καίνε το Δίστομο, σκοτώνουν διακόσιους δεκαοκτώ κατοίκους. Μέχρι σήμερα όμως που μιλάμε εδώ -πέρασαν πόσα χρόνια- δεν έχει υπογραφεί εκτέλεση απόφασης αποζημιώσεως από κανέναν, με καμμία κυβέρνηση, ούτε από τον ΣΥΡΙΖΑ ούτε από τη Νέα Δημοκρατία, από κανέναν σας.

Κανένας Υπουργός δεν προώθησε την κατάσχεση του κτηρίου. Θέλει μια υπογραφή ενός Υπουργού Δικαιοσύνης για το κτήριο του Ινστιτούτου Γκαίτε. Γιατί; Πείτε μου. Αν μου πείτε γιατί, να το συζητήσουμε σοβαρά, αλλά αρχίζω και αντιλαμβάνομαι πλέον ότι το πέπλο και ο φόβος της γερμανικής Κατοχής συνεχίζεται ακόμη και σήμερα και μεταφορικά και κυριολεκτικά και αποδεικνύεται από τις εξελίξεις. Δυστυχώς έχουμε γίνει μια γερμανική επαρχία συνεχώς, εδώ και δεκαετίες.

Θα πω κάτι προσωπικό στον κ. Γεραπετρίτη, τον οποίο σέβομαι πάρα πολύ. Θέλω ειλικρινά από όλους τους συναδέλφους να αποφεύγουμε τις προσωπικές επιθέσεις. Αν έχουμε να αντιπαρατεθούμε πολιτικά, μπορούμε να το κάνουμε, αλλά είναι λάθος αυτό που γίνεται, είναι λάθος δηλαδή να γίνονται προσωπικές επιθέσεις σε πρόσωπα, όχι για την πολιτική τους ιδιότητα ή συμπεριφορά, αλλά για κάτι που έγινε σε προγενέστερο χρόνο ή για κάτι που μας ενοχλεί από τη δική του προσωπική διαδρομή.

Προσωπικές επιθέσεις είναι ανέντιμο να γίνονται σε καθέναν από εμάς ξεχωριστά και πρέπει να αποφεύγονται από όλους. Γιατί όταν ρίχνεις λάδι στη φωτιά, θα σου προκύψει πυρκαγιά που θα κάψει όλο το πολιτικό σύστημα και το αποτέλεσμα θα το δούμε αργότερα. Και το λέω γιατί προσωπικές επιθέσεις τουλά-

χιστον, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Γεραπετρίτη, από το «Πρώτο Ψέμα» κάθε εβδομάδα έχω και μια προσωπική επίθεση, σε διάφορα πράγματα, όχι για την πολιτική μας παρουσία εδώ, αλλά σε οτιδήποτε άλλο πλην της πολιτικής μας παρουσίας.

Ως «Πρώτο Ψέμα» αναφέρομαι στη γνωστή εφημερίδα που ανήκει στη δική σας παράταξη ιδεολογικά ή αν θέλετε κομματικά. Όμως πρέπει να σταματήσουν οι προσωπικές επιθέσεις. Αν θέλουμε να αντιπαρατεθούμε...

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Ποιες είναι αυτές; Πείτε μας να ακούσουμε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Οι προσωπικές επιθέσεις; Τα είπα προχθές. Εδώ ήμασταν, αλλά εσείς λείπατε. Δεν φταίω εγώ, κύριε Υπουργέ μου. Εδώ ήμουν προχθές και τα έλεγα ένα- ένα. Κάθε βδομάδα διαβάστε «Πρώτο Ψέμα», θα δείτε κάθε εβδομάδα και μια προσωπική επίθεση. Το προσπερνώ όμως, δεν έχει σημασία.

Είμαι χαρούμενος ιδιαίτερα σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, γιατί βρέθηκαν όλοι οι πολιτικοί αρχηγοί εδώ εκτάκτως. Μου φάνηκε πολύ περίεργο, γιατί ξέρετε εγώ δεν είμαι guest star στη Βουλή. Κάθε μέρα είμαι εδώ. Είναι ωραίο να βλέπω αρχηγούς κομμάτων να έρχονται.

Είναι πολύ ωραίο και πολύ σωστό, γιατί αισθάνομαι μια μοναξιά πολλές φορές, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, μια και κάθε μέρα είστε και εσείς εδώ. Και οι Βουλευτές, όταν έρχονται οι Αρχηγοί τους, όλοι μαζεύονται εδώ. Φεύγουν οι Αρχηγοί τους, εξαφανίζονται όλοι, διακτινίζονται.

Η δουλειά μας, κύριοι συνάδελφοι, είναι να είμαστε εδώ από το πρωί μέχρι το βράδυ. Γι' αυτό πληρωνόμαστε, αν δεν κάνω λάθος. Και ο Πρωθυπουργός μπορεί να έχει κάποιες άλλες δουλειές που αφορούν την άσκηση διακυβέρνησης και δεν μπορεί να είναι κάθε μέρα εδώ. Οι υπόλοιποι πολιτικοί Αρχηγοί πρέπει να είναι κάθε μέρα εδώ, από το πρωί μέχρι το βράδυ, όσο υπάρχουν νομοσχέδια. Γιατί μπήκαμε στη Βουλή ως Ελληνική Λύση και θέλουμε να τηρούμε το γράμμα της επιταγής του ελληνικού λαού, που μας πληρώνει για μία δουλειά και αυτό δεν πρέπει να ξεχνάει κανένας από εμάς! Πρέπει να είμαστε εδώ όλοι μας. Τα άδεια έδρανα είναι μια αμαρτωλή ιστορία δεκαετιών δυστυχώς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Θα ήθελα τώρα, μια και προεδρεύει ο κ. Τασούλας και με ακούει φαντάζομαι, να του κάνω για ακόμη μια φορά ένα παράπονο. Κουράστηκα να κάνω παράπονα. Κάποια στιγμή δεν ξέρω τι να κάνω; Να φωνάξω την αστυνομία, να φωνάξω τη δικαιοσύνη, να πάω στο Σ.τ.Ε.; Να επιβληθεί ο Κανονισμός.

Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα, κύριε Πρόεδρε. Θέλω να μου πείτε, όποιος Αρχηγός δηλώσει πρώτος, μιλάει πρώτος ή κατά πως βολεύει στο Προεδρείο της Βουλής, τον κ. Τασούλα τελευταία στιγμή; Να μου το πείτε. Δήλωσα πρώτος. Δεν έχω κανένα πρόβλημα, αλλά να τηρούνται για όλους τα πάντα. Ζητώ χάρη.

Θα στείλω και επιστολή, κύριε Πρόεδρε και περιμένω απάντηση προσωπικά από εσάς, όπως περιμένω απάντηση πότε θα συζητήσουμε και το σκοπιανό. Ακόμα μου απαντάτε.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, είμαι κάθε μέρα εδώ. Δεν είμαι guest star. Κάθε μέρα είμαι εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Μου επιτρέπετε να απαντήσω;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Θα μου απαντήστε μετά, όταν τελειώσω την ομιλία μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Εντάξει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Και το λέω αυτό, γιατί ξέρω ότι είστε ακριβοδίκαιος. Δεν ξέρω τι γίνεται κάποιες στιγμές. Δηλαδή, θέλω να καταλάβω το εξής: Αν ο Πρόεδρος ενός κόμματος πει «εγώ θέλω να μιλήσω πρώτος» και μετά ζητήσει ο κ. Κουτσούμπας, θα μου πάρει τον λόγο; Αν -επαναλαμβάνω- ισχύει αυτό, να μας το πείτε, όχι κατά πώς βολεύει ανακατέψαμε την τράπουλα σήμερα. Μίλησε η κ. Γεννηματά, ο κ. Κουτσούμπας, ο Πρωθυπουργός και μετά εγώ. Δεν θεωρώ ότι είναι σωστό με βάση τον Κανονισμό αυτό. Αν είναι, να μου πείτε ποιο άρθρο του Κανονισμού το λέει αυτό, ποια παράγραφος, για να το μελετήσω και εγώ, γιατί απ' ό,τι είδα, δεν ισχύει.

Δεν θα μιλήσω για τα υπόλοιπα. Το προσπερνώ.

Πάμε στην ουσία. Κυρία Υπουργέ, τώρα θα μιλήσω για εσάς. Μου είστε ιδιαιτέρως συμπαθής, γιατί σε επίπεδο επικοινωνίας το πάτε πολύ καλά. Είστε διαλεκτική, ακούτε. Σε επίπεδο, όμως, νομοσχεδίων κάνετε αυτό που θέλετε εσείς. Είναι η επίφαση, αν θέλετε. Καλό είναι αυτό. Εντάξει. Βέβαια, άκουσα ένα περίεργο από τον κύριο Πρωθυπουργό, ο οποίος, δυστυχώς, δεν είναι εδώ. Τον άκουσα να επαίρεται γιατί ο κ. Ράλλης κατήργησε την καθαρεύουσα. Δι' αυτόν τον λόγο δε μιλάμε πλέον ελληνικά οι περισσότεροι, δι' αυτού του λόγου δεν μιλάμε πλέον ελληνική γλώσσα. Ήταν ένα έγκλημα γλωσσικό αυτό που έγινε. Δεν λέω να μιλάμε καθαρεύουσα εμείς. Γυρίστε, όμως, πενήντα χρόνια πίσω στο ελληνικό Κοινοβούλιο, για να δείτε πώς άρθρωναν πολιτικό λόγο, όχι μόνο στο σέβας, αλλά και στην άρθρωση τους οι πολιτικοί και δείτε πώς μιλάμε σήμερα εμείς.

Θα μου πείτε, παλιομοδίτικο, συντηρητικό. Δεν με απασχολεί, διότι η γλώσσα δεν είναι δικό μας αντικείμενο, είναι κτήμα αιώνων, χιλιετηρίδων, το οποίο το παραδίδουμε σε κάποιους άλλους. Αυτή είναι η άποψη η δική μας. Λάθος έγινε και δεν μπορεί να επαίρεται ο Πρωθυπουργός για το λάθος αυτό.

Για μένα η παιδεία, κυρία Υπουργέ, είναι η γενικότερη καλλιέργεια του ανθρώπου. Από το νομοσχέδιό σας δεν είδα να βγαίνει αυτό. Το λέω, γιατί μόρφωση, αγωγή, κουλτούρα και πολιτισμός πρέπει να απορρέουν από την παιδεία. Είναι ένα τεχνοκρατικό, ιδεοληπτικό νομοσχέδιο με, αν θέλετε, πινελιές που αφορούν συγκεκριμένα θετικά τα οποία θα τα ψηφίσουμε, αλλά με πολλά αρνητικά στα οποία δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε. Ακόμη και τώρα τα παιδιά κάνουν σε κοντέινερ μάθημα. Τι να λέμε; Για τους υπολογιστές που θα φέρετε; Χρειάζονται και αυτοί. Βγάλετε από τα κοντέινερ τα παιδιά, βάλτε καλά θρανία, βάλτε καλούς πίνακες και το συζητάμε για το επόμενο στάδιο. Όταν είσαι στην εποχή των σπηλαίων στο εκπαιδευτικό σύστημα, δεν μιλάς για το διάστημα. Υπάρχει ένα τεράστιο κενό και μια απόσταση.

Για μένα η παιδεία είναι αξίες, είναι αντιλήψεις, είναι ο πολιτισμός μιας ολόκληρης κοινωνίας, μιας κοινωνίας, που επηρεάζουν την πνευματική, αν θέλετε, συμπεριφορά του ατόμου. Είναι πολύ σημαντικό να καταλάβετε ότι μιλάτε για εξειδίκευση, ενώ δεν μιλάτε για την πνευματική και ηθική συμπεριφορά του ατόμου. Και εδώ απορώ με την Αριστερά. Τους ενοχλεί η διαγωγή. Δηλαδή, πού είναι η ηθική συμπεριφορά του ατόμου, πού είναι η πνευματική, αν θέλετε, όχι η ποινή ως ποινή, ότι γράφω ότι η διαγωγή είναι κοσμιοτάτη ή κοσμία, αλλά το γεγονός ότι νιώθει το παιδί πως κάθε πράξη και ενέργεια έχει και ένα αποτέλεσμα; Δεν μπορούμε να μιλάμε συνεχώς για ατιμωρησία στο παιδί. Και όταν λέμε «ατιμωρησία», δεν θα το δέρνουμε. Πρέπει, όμως, να του λέμε ότι αυτό το οποίο έκανε, είναι κακό, το συνεχίζεις και άρα η διαγωγή σου δεν είναι καλή.

Τι πιο απλό από αυτό; Δηλαδή, η ατιμωρησία που υπάρχει στο πολιτικό σύστημα με τον νόμο περί «ανευθύνης Υπουργών», πρέπει και στα σχολειά μας και οπουδήποτε και στη δικαιοσύνη να υπάρχει; Δεν καταλαβαίνω την ιδεοληψία της Αριστεράς. Δεν μπορώ να την καταλάβω. Είναι κακό να πεις σε ένα παιδί «γίνε καλύτερος γιατί στο ενδεικτικό σου θα γράφει ότι είναι κοσμιοτάτη η διαγωγή σου». Διότι μετά θα δέρνει του συμμαθητές του, θα τους κάνει bullying, θα κάνει ένα σωρό παράνομες πράξεις. Και όταν αργότερα βγει από εκεί, μπορεί να γίνει και ο χειρότερος από όλους μας.

Τι είναι η παιδεία; Η υποχρέωση να ενανθρωπίσουμε τον ψυχικό κόσμο των παιδιών. Δεν το έχω ακούσει αυτό. Ακούω διάφορα τεχνοκρατικά και με ενοχλούν. Δηλαδή, να προετοιμάσουμε το έδαφος για να ενταχθεί στην ίδια την κοινωνία ως άνθρωπος. Δεν υπάρχει ούτε αυτό! Αυτό, όμως, θα πρέπει να γίνει μέσα από τις διαχρονικές αξίες, κυρία Υπουργέ μου. Δεν υπάρχουν διαχρονικές αξίες στο σχολείο μας.

Και το λέω, γιατί φταίμε όλοι. Και εσείς και οι δάσκαλοι και οι καθηγητές, όλοι μας. Πείτε μου στο σχολείο ποια είναι η διαχρονική αξία που σήμερα μπορεί το παιδί να αφομοιώσει και να πάρει. Πείτε μου. Κατεβάζουμε τις εικόνες από τα σχολεία, αφαιρούμε την ιστορία, μιλούμε για τον φιλοτομαρισμό, «δεν σε νοιάζει εσένα, μην ασχολείσαι, ασχολήσου με τον εαυτό σου», φιλοτομαρισμός, δηλαδή, συνεχής. Άρα το παιδί δεν έχει την αγωγή

των διαχρονικών αξιών του ήθους που θα πρέπει να έχει.

Είναι ουσιαστικές οι διαφοροποιήσεις της Ελληνικής Λύσης σε σχέση με αυτό που λέτε εσείς ότι είναι παιδεία. Είναι έργο δύσκολο. Και αυτό είναι πραγματικότητα, γιατί δεν θα είχαμε εκατοντάδες μεταρρυθμίσεις. Κάθε κυβέρνηση που έρχεται, φέρνει και ένα νομοσχέδιο για την παιδεία και ένα για το φορολογικό. Πάντα αυτό συμβαίνει. Και όχι ένα, πέντε, έξι, ανάλογα. Φέρνουν και τροπολογίες. Όποια κυβέρνηση κι αν δείτε από το 1974 μέχρι σήμερα, φέρνει φορολογικά νομοσχέδια, οικονομοτεχνικά δηλαδή και νομοσχέδια για την παιδεία. Και ουδέποτε διορθώθηκε ούτε το ένα ούτε το άλλο. Και ξέρετε γιατί, κυρία Υπουργέ μου; Γιατί η πολυνομία οδηγεί στη μη υλοποίηση σοβαρών επιλογών στην παιδεία.

Και ας μη μιλήσω για τα πανεπιστήμιά μας, για το τι συμβαίνει εκεί. Ξέρουμε οι περισσότεροι εδώ μέσα το πώς παίρνονται τα μεταπτυχιακά, το πώς παίρνουν διδακτορικά κάποιοι άλλοι, πώς γίνονται καθηγητές συγγενείς και φίλοι, κυρία Υπουργέ μου. Αυτά τα γνωρίζουμε όλοι. Είναι, όμως, οι παθογένειες δεκαετιών. Αν πραγματικά θέλει η Νέα Δημοκρατία να δημιουργήσει την πεποίθηση πλέον στον Έλληνα ότι θέλει να κάνει ρηξικέλευθη επιλογή και τομή στην παιδεία, να το συζητήσουμε σοβαρά. Θέλει, όμως, σοβαρές τομές.

Μη φοβηθείτε τους πεντακόσιους που βγαίνουν απ' έξω, γιατί η ζωή κάποιων κομμάτων εδώ μέσα τρέφεται από αυτά τα απ' έξω, το πώς βγαίνουν στους δρόμους, συλλαλητήρια, πορείες κ.λπ.. Αν θέλουμε, πραγματικά, να μιλήσουμε μαζί τους, να τους πούμε το εξής: Ελάτε εδώ εσείς, κύριοι, κάντε μας προτάσεις γραπτές εσείς, οι δάσκαλοι, οι καθηγητές, πώς μπορούμε να βελτιώσουμε το σχολείο και μετά να διυλίσουμε όλοι μαζί, τα κόμματα, και να βγάλουμε, αν θέλετε, το αμάλγαμα, ή, αν θέλετε, να βγάλουμε κάτι από αυτό το πράγμα.

Δεν το κάνατε ποτέ σας. Κανείς δεν το κάνει αυτό, γιατί πρέπει να ρωτήσουμε τον δάσκαλο και τον καθηγητή, ο οποίος είναι ο παιδαγωγός -δεν είναι ο δάσκαλος απλά, είναι ο παιδαγωγός- για το «ευ ζην». Άλλο το «ζην», άλλο το «ευ ζην». Το έλεγε κάποτε και μια μεγάλη μορφή της ιστορίας, την οποία την ξεχάσαμε όλοι, ο Μέγας Αλέξανδρος.

Και να πω και το εξής: Πρέπει να καταλάβουμε ότι πρέπει να μπορέσουμε, πραγματικά, να δημιουργήσουμε μέσα από το σχολείο την πεποίθηση στο παιδί ότι ο δεύτερος πατέρας του είναι ο δάσκαλος, είναι ο καθηγητής του. Ο δεύτερος πατέρας του! Πρέπει να εμπνέει, όμως! Και εδώ είναι και η ευθύνη της ψευτοαριστεράς. Της ψευτοαριστεράς! Το λέω ευθέως. Το λέω, γιατί είναι ιδεολογική η συγκρότηση της αντιπαλότητας. Επειδή είμαστε αριστεροί ή ψευτοαριστεροί, λέμε «όχι» σε κάθε νεοτερισμό και αυτό σημαίνει συντήρηση. Αν θεωρούν συντηρητικό αυτό που είπα για τη γλώσσα εγώ, τι δεν είναι συντήρηση όταν λέει σε στασιμότητα «ναι» συνεχώς η Αριστερά, η όποια Αριστερά; Γιατί αν δεν κάνουμε τομές χειρουργικές στην ελληνική παιδεία -επαναλαμβάνω- σε δέκα, είκοσι χρόνια δεν θα μιλάνε ελληνικά τα παιδιά μας και δεν θα ξέρουν ότι διαφέρουν από τους υπόλοιπους ανθρώπους για το γεγονός ότι είναι Έλληνες, μειώνοντας, για παράδειγμα, τις ώρες Θρησκευτικών και της Ιστορίας, κυρία Υπουργέ.

Κυρία Υπουργέ μου, βλέπουμε σε ρεπορτάζ καναλιών που τους ρωτάνε τι έγινε το 1453, το 1821, το 1940 και γελάμε μεταξύ μας γιατί δεν ξέρουν. Πρέπει να κλαίμε γιατί δεν ξέρουν τα παιδιά μας. Δεν ξέρουν τι έγινε. Οι επόμενες γενιές, ουσιαστικά, θα χάσουν τη σύνδεση με κάτι που μας έδενε ως έθνος. Μπορεί κάποιους η λέξη «έθνος» να τους ενοχλεί. Εγώ είμαι περήφανος για το ελληνικό έθνος -και θα μου το επιτρέψουν κάποιοι εδώ μέσα- γιατί δημιουργήσαμε πολιτισμό, τέχνες, γράμματα, αρχιτεκτονική, ιατρική. Είναι δημιουργήματα των αρχαίων Ελλήνων. Αυτά δεν μπορώ να τα αποσυνδέσω εγώ από το μυαλό το δικό μου. Δεν γίνεται. Και αυτή η εμμονή κάποιων που διέπονται από έναν περίεργο ιδεολογικό νεποτισμό να βρίσκουν μόνο τα αρνητικά από την αρχαία Ελλάδα ή από το Βυζάντιο μόνο και μόνο για να στηλιτεύσουν το ελληνικό έθνος και το ελληνικό γένος, με ενοχλεί ως άνθρωπο. Δεν είναι ότι οι άλλοι είναι υποδεέστεροι από εμάς. Λέω, όμως, ότι προσφέραμε στον παγκόσμιο πολιτισμό, ο ελληνορωμαϊκός πολιτισμός κατ' επέκταση, τα πάντα.

Γιατί να στερήσω, λοιπόν, τη δυνατότητα από το παιδί μου να γνωρίζει, κυρία Υπουργέ, και τη διαφορά του να είμαστε Ορθόδοξοι χριστιανοί, αλλά και ότι είμαστε κατά το γένος Έλληνες οι οποίοι προσφέραμε στον παγκόσμιο πολιτισμό; Γιατί αφαιρείτε ώρες; Για ποιο λόγο; Γιατί αφαιρείτε την προσευχή;

Να σας πω και κάτι άλλο; Επειδή είναι και δύσκολα τα οικονομικά των ανθρώπων, θα προτιμούσα να φοράνε και ποδιές, όπως σε κάποιες σχολές στην Αμερική. Χαμογελάτε, κυρία Υπουργέ. Να σας πω, όμως, γιατί το λέω. Διότι κερδίζει ο γονιός χρήματα έτσι. Δεν αναγκάζεται το παιδί κάθε μέρα να παίρνει ρούχα και να κοροϊδεύει το ένα παιδάκι το άλλο παιδί επειδή έχει λεφτά. Διότι μια και μιλάμε για αστούς και μεγαλοαστούς εδώ μέσα, εγώ βλέπω Αριστερούς που φοράνε Luis Vuitton. Πάει το παιδάκι με το μποτάκι το ακριβό, βλέπει το φτωχό παιδάκι στο σχολείο, το κοροϊδεύουν. Αν, όμως, ήταν ομοιόμορφη η αμφίεσή τους, δεν θα είχαμε τέτοια προβλήματα. Όμως, οι ψευτοαριστεροί ή οι αριστεροί και κάποιοι που το παίζουν και λίγο αριστεροί από τη Νέα Δημοκρατία θέλουν να τα ισοπεδώσουν όλα. Ναι, γιατί όχι; Ενιαία αμφίεση. Δηλαδή, στην Αμερική που έχουν στα κολέγια ενιαία αμφίεση ή στη Γερμανία, κακό είναι; Δεν το καταλαβαίνω.

Και θα σας δώσω και το αντεπιχείρημα λόγω της οικονομικής δυσπραγίας. Η σημαία, η προσευχή, ο σταυρός σε κάθε σχολείο, σε κάθε τάξη. Είναι πράγματα που το παιδί βιωματικά, κυρία Υπουργέ, βλέποντας την εικόνα αυτού του πράγματος, δένεται με αυτό που εννοεί η λέξη «Ελληνισμός». Εγώ δεν μιλάω για σοβινισμούς και μιλιταρισμούς. Μιλάω για τον Ελληνισμό ως έννοια, ως ιδεολογία. Δεν καταλαβαίνω πού είναι το μεμπτό.

Μη αναγραφή θρησκεύματος και ιθαγένειας σε τίτλους σπουδών. Γιατί, κυρία Υπουργέ μου; Να σας πω γιατί το κάνατε; Γιατί δώσατε ιθαγένεια σε κάθε Χασάν και Ιμπραήμ και ντρέπεστε να το πείτε τώρα. Δώσατε ιθαγένεια. Είναι παράνομο αυτό που κάνατε. Γένος δεν γίνεις. Το γένος είναι γένος. Το γένος Γεωργιάδη της μητέρας μου, δηλαδή προέρχομαι εγώ από τη Γεωργιάδου, την Πόντια από τη Σαμψούντα, τη συγχωρεμένη, δεν μου το αφαιρείς εμένα και δεν μπορείς να το δώσεις σε οποιονδήποτε εδώ μέσα.

Το γένος στη ρίζα της ελληνικότητος δεν μπορείς να το στερήσεις από τον Έλληνα και να του λες: «Δεν θα σου βάλω το γένος, δεν θα υπάρχει ιθαγένεια». Γιατί; Πείτε μου εσείς, αιτιολογείστε το, τεκμηριώστε για ποιον λόγο δεν το κάνατε αυτό. Γιατί φοβάστε από εδώ; Όχι, δεν είναι αυτό, αλλά γιατί εσείς με νόμο δικό σας της Νέας Δημοκρατίας- δώσατε το γένος σε κάθε έναν που ήρθε εδώ σε έναν χρόνο. Και αυτό είναι το λάθος σας, το λάθος το μεγάλο.

Ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών. Ζητήσαμε τη δέσμευσή σας, μία σας είπαμε ότι θέλουμε από εσάς δέσμευση, να πούμε «ναι» στα ξενόγλωσσα. Μου προτάσσετε όλοι τα Αγγλικά και αποφεύγετε να μου πείτε αν θα βάλετε και τουρκικά μέσα. Γιατί; Να το βάλετε ρητώς, είναι Αγγλικά, είναι εξωγήινα, είναι σουαχίλι, είναι αυτό, για να πιστέψω ότι αυτό που μου λέτε ισχύει κιόλας, κυρία Υπουργέ. Γιατί φοβάμαι ότι διασταλτικά σε μερικούς μήνες θα το πάμε κάπου αλλού. Θα το πάμε στα τουρκικά, λέω εγώ, μπορεί και στα ψευτομακεδονικά -όχι μακεδονικά-, λέω εγώ, μπορεί και στα «αρβανίτικα» -εντός εισαγωγικών, γιατί οι Αρβανίτες είναι Έλληνες- αλλά αλβανικά, λέω εγώ, μπορεί, μπορεί. Γιατί δεν λέτε ακριβώς τι εννοείτε, για να καταλάβουμε και εμείς;

Γιατί μετά θα φύγετε εσείς, θα έρθουν οι κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και θα πουν: «Μα, ο νόμος της Νέας Δημοκρατίας έλεγε για ξένες γλώσσες, αλλά δεν μας έλεγε ποιες. Εμείς θα βάλουμε και αυτές». Και να η διαδρομή του άλλοθι πώς πηγαίνει, από εδώ και από εκεί. Αυτό δεν μπορώ εγώ να το κάνω, δεν γίνεται.

Ακόμα και η μονάδα στήριξης αλλοδαπών φοιτητών, άρθρο 93, γιατί; Έχουν μονάδα στήριξης οι Έλληνες φοιτητές, οι γηγενείς; Όχι. Γιατί το κάνετε γι' αυτούς ειδικά; Δηλαδή, αυτή η επιμεριστική διάθεση της ισοδικίας, της ισονομίας, της ισοπολιτείας ή, αν θέλετε, της ίσης συμπεριφοράς εμένα με ενοχλεί. Είναι αλά καρτ συμπεριφορά. Ό,τι ελληνικό το μέμφεστε, ό,τι ελληνικό το περιθωριοποιείτε. Γιατί; Ή -αν θέλετε- το υποβιβάζετε κι αυτό εμένα με ενοχλεί. Αφού είμαστε όλοι ίσοι και όλοι όμοιοι! Εγώ εδώ έχω μια διαφωνία, διότι δεν μπορεί ο πατέρας μου μετά από πενήντα χρόνια που πλήρωνε εφορία και είχε τόσο πόνο, μόχθο,

πήγαινε στη Γερμανία, στα ανθρακωρυχεία, μετανάστης έστελνε τα λεφτά στην Ελλάδα, να έχει τα ίδια δικαιώματα με έναν που έρχεται σήμερα και παίρνει -ο όποιος Χασάν- 500 ευρώ κάθε μήνα και αυτός να μην παίρνει σύνταξη και να πληρώνει τα φάρμακά του. Αυτό δεν είναι ισοδικία, δεν είναι ισονομία. Κάνετε λάθη.

Τώρα πάμε σ' αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός πριν από λίγο. Θα ήμουν ο τελευταίος εδώ μέσα, κύριοι συνάδελφοι -κάποιοι παλαιότεροι με γνωρίζουν-, που δεν θα χαιρόμουν με την ελληνική ΑΟΖ. Θα ανέβαινα πάνω στα έδρανα και θα χειροκροτούσα όρθιος τον Πρωθυπουργό, κύριε Γεραπετρίτη μου, γιατί σας εκτιμώ ειλικρινά ως παιδαγωγό, ως δάσκαλο εν πάση περιπτώσει. Εγώ θέλω να είμαι ξεκάθαρος. Είμαι από τους πρώτους που το 07, 08 έλεγα για ελληνική Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη εδώ στη Βουλή. Ο κ. Ανδριανός εδώ ήταν τότε, τα λέγαμε από τότε, τα φώναζα από τότε και για τα πετρέλαια και για το φυσικό αέριο και ο κ. Καστανίδης ήταν εδώ. Ήμασταν εδώ και ήμουν ο γραφικός. Δεν με πειράζει. Σήμερα ήρθε ο Πρωθυπουργός και είπε ότι χαίρεται που όλο το πολιτικό σύστημα συμφωνεί. Κάνει λάθος. Σαφώς και χαίρομαι που πάμε να κάνουμε ΑΟΖ. Στεναχωριέμαι, όμως, που η πρόταση αυτή και η συμφωνία είναι συμβιβαστική, εκπτωτική, συνδιαχειριστική και συνεκμεταλλευτική. Δεν καθορίσαμε ΑΟΖ και θα σας το εξηγήσω σε λίγο.

Διότι δεν είναι δυνατόν να αφήνεις κερκόπορτες ανοιχτές, διότι η ΑΟΖ που καθιέρωσε -αν καθιέρωσε η Ελλάδα, δεν είδαμε το κείμενο, γενικά το είδαμε- αφήνει απέξω Διαπόντια Νησιά και Στροφάδες. Άρα αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός ότι όλα τα νησιά έχουν ΑΟΖ δεν ισχύει, διότι υπάρχουν αστερίσκοι και εξαιρέσεις. Διαπόντια Νησιά και Στροφάδες η μία εξαίρεση.

Η δεύτερη εξαίρεση: Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη σημαίνει ότι ο πλούτος που υπάρχει στη θάλασσα είναι δικός μου. Όταν, λοιπόν, έχω διακόσια ναυτικά μίλια δικά μου στην ΑΟΖ, ο πλούτος ο θαλάσσιος, τα ψαράκια του θεού και οι γαριδούλες που υπάρχουν σε Ζάκυνθο και Κεφαλονιά είναι δικές μου. Δεν αφήνω τον Ιταλό να έρθει να μου τις πάρει. Άρα, λοιπόν, δεν ανήκει η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη ολοκληρωτικά στην Ελλάδα και δεν κάναμε ΑΟΖ. Ξεκινώ έτσι.

Το χειρότερο, δε, από όλα είναι ότι δίνουμε πάτημα στην Τουρκία πλέον για να αμφισβητήσει με βάση τα Διαπόντια Νησιά και τις Στροφάδες, το Καστελόριζο. Αφήνουμε κερκόπορτα ανοιχτή, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να το χρησιμοποιήσει.

Την ξέρω καλύτερα την ΑΟΖ από εσάς πιστέψτε με και θλίβομαι που το λέω αυτό. Την ξέρω! Μάτωσα για την ΑΟΖ. Έχω κάνει εκπομπές επί εκπομπών, ομιλίες επί ομιλιών. Όταν αφήνεις έξω νησιωτικά συμπλέγματα, όπως τα Διαπόντια Νησιά και οι Στροφάδες, αφήνεις κερκόπορτα ανοιχτή. Για τη Στρογγύλη σας λέω. Μακάρι να κάνω λάθος εγώ. Γιατί δεν το έβαλαν μέσα; Εδώ είναι το ερώτημα.

Και για να σας αποδείξω αυτό που σας λέω, ήρθε εδώ ο Υπουργός Άμυνας μαζί με τον Υπουργό Εξωτερικών και μας έλεγαν για την περιβόητη συμφωνία που κάναμε, την επιχείρηση «IRINI». Αφού το θέλετε να σας απαντήσω. Σήμερα το πρωί, λοιπόν, τρεις φρεγάτες του τουρκικού ναυτικού, συνοδεία εμπορικού γεμάτο όπλα πήγαν προς τη Λιβύη. Μία φρεγάτα υπάρχει από τη συμφωνία «IRINI», αυτή την περιβόητη επιχείρηση «IRINI», ελληνική, η «ΣΠΕΤΣΕΣ». Σήκωσε ελικόπτερο το ελληνικό πλοίο για να δει ποιο είναι το πλοίο. Απείλησαν οι Τούρκοι από τα πολεμικά τους σκάφη να φύγει το ελληνικό ελικόπτερο, διότι είναι τουρκική η επιλογή και απεχώρησε το ελληνικό ελικόπτερο. Έγινε. Πέρασαν από το Αιγαίο και πήγαν στη Λιβύη. Μη μου λέτε, λοιπόν, πράγματα που δεν ισχύουν.

Και θα σας πω τώρα τι λάθη έκανε η Νέα Δημοκρατία, γιατί θέλω να είμαι διαυγής. Όταν θα κάνεις κάτι στη ζωή σου, θα κάνεις και λάθη. Αλλά αυτό το θέμα είναι μείζονος σημασίας, είναι εθνικό θέμα η ΑΟΖ. Η ΑΟΖ κλείνει πόρτες σοβινιστικών κύκλων της Τουρκίας, αν κάποια στιγμή την κάνουμε σωστά. Τώρα αφήσαμε κερκόπορτα σας λέω, δυστυχώς.

Η κοινή ΑΟΖ με Ιταλία δεν καταργεί το τουρκολιβυκό σύμφωνο, αλλά το αμφισβητεί. Θετικό, αλλά αμφισβητεί, δεν καταργεί. Η Ιταλία αναγνωρίζει για την ελληνική υφαλοκρηπίδα όρια τα οποία αμφισβητεί η Άγκυρα, συμπεριλαμβανομένων και των νησιών.

Πάμε τώρα στην ουσία. Σήμερα στην Ιταλία θα έπρεπε να χοροπηδάνε. Το ξέρετε αυτό; Καμμία αναφορά σε κανένα ιταλικό μέσο για τη συμφωνία της ΑΟΖ. Ή δεν έγινε πραγματικά η συμφωνία, γιατί πρέπει να περάσει από την ιταλική Βουλή και την ελληνική Βουλή. Αυτό πρέπει να το κάνετε, κύριε Γεραπετρίτη. Αυτό πρέπει να περάσει από εδώ μέσα, αλλιώς δεν ισχύει η συμφωνία. Πρέπει να περάσει η συμφωνία από την ελληνική Βουλή και την ιταλική Βουλή. Είναι γνωστό αυτό.

Τι κρύβει η συμφωνία; Ακούστε λίγο. Αποδεχτήκαμε εκπτώσεις. Η φράση του Ιταλού Υπουργού Εξωτερικών, γιατί εγώ όταν ακούω έναν Υπουργό, δεν ακούω τι λέει ο Δένδιας, ακούω αυτόν που συνυπογράφει με τον Δένδια, «ιστορικά δικαιώματα της Ιταλίας σε σχέση με το Ιόνιο και το Αιγαίο». Ποια είναι τα ιστορικά δικαιώματα της Ιταλίας σε σχέση με το Αιγαίο και το Ιόνιο που έθεσε μπροστά στον κ. Δένδια ο Ντι Μάιο; Να μου τα πει η Κυβέρνηση, γιατί δεν θέλω να μιλήσω εγώ για τη γαρίδα μόνο, γιατί αν πάει το μυαλό μου στα ιστορικά δικαιώματα, πάει στα Δωδεκάνησα, πάει στα Επτάνησα. Τι θα πει «ιστορικά δικαιώματα»; Όταν υπογραφείς μια διεθνή συμφωνία, όπως είναι για το δίκαιο των θαλασσών, δεν υπάρχουν ιστορικά δικαιώματα. Με το ίδιο σκεπτικό έχει η Ελλάς ιστορικά δικαιώματα στη Μεγάλη Ελλάδα, στην Ταορμίνα, στο Ταυρομένιον, στο Παλέρμο, στις Συρακούσες, έχουμε ιστορικά δικαιώματα. Τι λογική ιταλικής σκέψης ήταν αυτή που κατατέθηκε και κανείς δεν μας είπε τι είναι;

Επίσης, θα σας πω και το εξής: Πείτε μου ποιος άνθρωπος εδώ μέσα έχει ένα οικόπεδο διακοσίων τετραγωνικών μέτρων, άλλα διακόσια έχει ο γείτονάς του και επειδή ο γείτονας του δεν καλλιεργεί, είναι τεμπελχανάς ή δεν έχει καλό χώμα και καλλιεργείς δίπλα εσύ, βάζεις ντομάτες, μελιτζάνες, αγγουράκια και διάφορα προϊόντα, έρχεται ο γείτονας από δίπλα, τα αρπάζει και φεύγει.

Θα μου πείτε τι σχέση έχει αυτό. Έχει με τα αλιεύματα του Ιονίου. Επειδή η Ιταλία δεν έχει καλά ψάρια, κύριοι συνάδελφοι, και επειδή εδώ και δεκαετίες εσείς φταίγατε που δεν κάνατε αλιευτικές ζώνες. Ούτε η Νέα Δημοκρατία έκανε, ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε το ΠΑΣΟΚ. Έμπαιναν οι ψαράδες, οι τύποι αυτοί οι Ιταλοί, έκλεβαν γαρίδες, έκλεβαν ψάρια και έφευγαν. Τώρα τους αφήνετε ελεύθερα με την άδεια αυτή να μπαίνουν και να κλέβουν από το δικό μας χωράφι, από τον δικό μας χώρο. Αυτό συμφωνήσαμε. Αυτό σημαίνει de jure ακύρωση της ΑΟΖ, με υπογραφή.

Θα γίνουμε η πρώτη χώρα στον κόσμο που η ανακήρυξη της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης δεν θα είναι αποκλειστική. Δεν είναι αποκλειστική. Θέλω να το καταλάβετε. Μακάρι να κάνω λάθος. Θα φτάσουμε σε ένα σημείο να λέμε ότι το Ιόνιο ανήκει στα ψάρια του. Αυτό θα λέμε, δυστυχώς, όπως έλεγε ο Πάγκαλος ότι το Αιγαίο ανήκει στα ψάρια του. Θα λέμε ότι το Ιόνιο ανήκει στα ψάρια του για τους Ιταλούς. Δεν θέλω να πιστεύω ότι είναι έτσι, ειλικρινά. Δεν θέλω να πιστεύω ότι είναι αυτό το πράγμα και ότι ισχύει αυτό.

Ακούστε τώρα, γιατί κάποιοι δεν κατάλαβαν τι κρύβει η συμφωνία. Αφού δίνουμε αλιευτικό δικαίωμα στην Ιταλία, σημαίνει συνδιαχείριση, συνεκμετάλλευση. Θέλετε να το καταλάβετε; Καταλάβετε το. Δεν θέλετε; Δεν πειράζει. Εγώ θα σας τα λέω με ήρεμο τρόπο. Ούτε προδότες σας λέω, ούτε μειοδότες, γιατί αυτό θα το κρίνει ο ελληνικός λαός στις εκλογές όταν θα ξαναψηφίσει και θα είστε ξανά Κυβέρνηση. Αλλά αυτά τα λάθη είναι λάθη. Διότι, η συμφωνία μιλάει για μειωμένη επήρεια νησιών.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, εσείς, ο κ. Κατρούγκαλος που μιλάει πολύ, αλλά τα σκέφτεται μου φαίνεται. Μιλάει η συμφωνία για μειωμένη επήρεια των νησιών. Ψάξτε τη συμφωνία και διαβάστε την. Το είπαν χθες. Αυτό σημαίνει ότι Διαπόντια Νησιά και Στροφάδες δεν έχουν ΑΟΖ.

Τι λέει η Τουρκία; Ότι τα νησιά δεν έχουν ΑΟΖ. Τι αποδεχτήκαμε χθες εμείς; Ότι μερικά νησιά δεν έχουν ΑΟΖ. Δείτε, λοιπόν, τη λογική που θα πάει η ιστορία και μακάρι να κάνω λάθος και να είμαι εγώ ο ψεύτης, ο υπέρμετρα φαντασιωμένος, πείτε ό,τι θέλετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Σας είπα τι λέει η συμφωνία. Μην με διακόπτετε, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Όπως ακούω τον Πρωθυπουργό με θρη-

σκευτική ευλάβεια ούτε μορφασμούς κάνω ούτε αντιδικώ μαζί του, θέλω και εσείς να σέβεστε τους άλλους. Ευχαριστώ.

Διαπόντια Νησιά. Ακούστε, για να ξέρετε τι λάθος έχει γίνει. Εγώ δεν είπα ότι έγινε εκ δόλου, γιατί αν είναι εκ δόλου είναι προδοσία. Από αμέλεια έγινε. Στις Στροφάδες δόθηκε επήρεια μόλις 35%! Στα Διαπόντια Νησιά 70%! Και για όσους ξέρουν λίγο τι σημαίνουν Διαπόντια Νησιά, δύο δισεκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου και πέντε δισεκατομμύρια κυβικά, αν δεν κάνω λάθος, φυσικού αερίου, λέει ο καθηγητής Ζελελίδης. Είναι νεοδημοκράτης, όχι δικός μας. Είναι γεωλόγος.

Σας τα λέω για να καταλάβετε τι λάθη κάνετε. Και αυτό που κάνατε δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια αντιγραφή του 1977 για τη συμφωνία της υφαλοκρηπίδας. Δεν είναι ΑΟΖ, σας είπα. Ο καθηγητής Τριανταφύλλου σήμερα το πρωί στο «ΣΚΑΪ» -«ΣΚΑΪ» πρέπει να ήταν- είπε ότι είναι η συμφωνία προϊόν συμβιβασμού. Πείτε μου πότε το δικαίωμα της ΑΟΖ είναι συμβιβασμός με κάποιον άλλον; Πείτε μου πότε είναι συμβιβασμός. Συμβιβασμός σημαίνει δίνω κάτι και παίρνω κάτι. Εμείς δώσαμε κάτι, δώσαμε Διαπόντια Νησιά, Στροφάδες και αλιεύματα. Τι πήραμε; Πείτε μου εσείς.

Θα σας πω εγώ, για να ξέρετε και να κλείσω εδώ. Η οριοθέτηση θα εκτείνεται προς τα βόρεια πέρα από το σημείο ένα και νότια πέραν του σημείου δεκαέξι. Τι σημαίνει αυτό; Επικοινωνιακό κόλπο χάρη στο οποίο παραχωρείται η κυριαρχία σε μερικές περιοχές, Διαπόντια Νησιά, και δεν φτάνει η ΑΟΖ μας μέχρι τη Λιβύη, αλλά σταματάει, κύριοι συνάδελφοι.

Ακούστε λίγο για να σταματήσουμε τις μισές αλήθειες εδώ μέσα. Η ΑΟΖ που κάνατε εσείς χθες σταματάει πριν τη Λιβύη, δεν αγγίζει τη Λιβύη. Την κόψατε στο Οικόπεδο 16. Να σας πω γιατί. Γιατί η Κυβέρνηση που στηρίζετε του Σάρατζ, που είναι φιλοτουρκική, δεν θα συμφωνούσε. Κάνετε, δηλαδή μια κουτοπονηριά η οποία δεν αντέχει κριτικής σοβαρής. Δημιουργήθηκε, δηλαδή ένα τριεθνές Ελλάδος-Ιταλίας-Λιβύης χωρίς τη Λιβύη.

Και σταματήσετε να στηρίζετε τον Σάρατζ, αποχωρήστε από εκεί, φύγετε από τον Σάρατζ. Πηγαίνετε στον Χαφτάρ, σας λέω. Έκανε επίσημη πρόταση η Κυβέρνηση. Την καταθέτω στα Πρακτικά. Έχω την προσωπική επιστολή του Χαφτάρ μπροστά μου. Είναι στα αραβικά. Σας λέει «ελάτε να κάνουμε ΑΟΖ». Ξέρω τι θα μου πείτε: «Δεν αναγνωρίζουμε την Κυβέρνησή σου». Μα, αναγνωρίστε την κύριοι. Μας δίνουν το δικαίωμα να κάνουμε ΑΟΖ μαζί τους να έχουμε μια ισορροπία με τους άλλους.

Επίσης, τι κρύβει η συμφωνία; Ξεκινάει η οριοθέτηση από το ύψος των Χανίων -από την οικεία του Πρωθυπουργού κοντά- στη δυτική Κρήτη και εκτείνεται σε ευθεία γραμμή χωρίς να περιλαμβάνει ούτε ένα μέτρο από τη βόρεια Λιβύη και την υφαλοκρηπίδα. Αν αυτό το λέτε ΑΟΖ εσείς, εγώ το λέω πίτα κομμένη όπως μας βολεύει. Δεν είναι ΑΟΖ! Καμμιά επίπτωση δεν έχει αυτή η επιλογή στο τουρκολιβυκό σύμφωνο. Οι συντεταγμένες της ΑΟΖ δεν προχωρούν στο νότιο τμήμα της ελληνικής ΑΟΖ που θα έπρεπε να συναντά πολλά μίλια νοτιοδυτικότερα για να δημιουργήσει ένα τριεθνές, αυτό που σας έλεγα προηγουμένως.

Αυτά δεν τα λέω εγώ. Καθηγητές μου τα είπαν σήμερα γιατί μελέτησα πολύ καλά αυτήν την ιστορία και το τι θα έπρεπε να κάνουμε. Εμείς δεν είμαστε άνθρωποι που θα φωνάζουμε μόνο. Αύριο το πρωί η Ελλάς να επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη της στα δώδεκα ναυτικά μίλια, αύριο το πρωί, σε όλες τις πτυχές της όμως! Όχι αλά καρτ φιλέτα, αλλά στο Ιόνιο, στο Αιγαίο, στην Κρήτη και παντού δώδεκα ναυτικά μίλια και επί τόπου να ανακηρύξουμε ΑΟΖ. Γιατί είναι άλλο η ανακήρυξη.

Και άλλο ψέμα της Νέας Δημοκρατίας και δυστυχώς του Υπουργού σας. Λέει ότι η ανακήρυξη γίνεται σε διμερές επίπεδο. Είναι ψέμα! Η οριοθέτηση γίνεται σε διμερές. Η ανακήρυξη είναι μονομερές δικαίωμα. Γι' αυτό σας λέω ότι κουτοπονηριές κάνετε.

Θα σας πω όμως, κάτι. Δεν φταίνε οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, προς θεού. Ο Υπουργός σας κάνει λάθη. Και κάποια στιγμή ο Υπουργός που έκανε τα λάθη στον Έβρο και όλες τις ασυναρτησίες που έλεγε περί ακροδεξιών και πίσω να τα πάρει και να διορθωθεί. Γιατί η υπομονή μου έχει όρια με πολλούς και αρκετή υπομονή έκανα. Όμως δεν κάνω προσωπικές επιθέσεις, δεν κάνω προσωπικές αναφορές ούτε ύβρεις άκομψες. Θέλω να είμαστε προσεκτικοί όλοι. Σας καταθέτω τα επιχειρήματα. Δεν σας λέω τι φαντάστηκα εγώ.

Επίσης να απαγορευτεί στους Ιταλούς να ψαρεύουν στη Ζάκυνθο και στην Κεφαλονιά. ΑΟΖ δική μας δεν είναι; Αν ψαρεύουν, θα κάνουν ελληνικές εταιρείες στον Πειραιά, κύριε συνάδελφε, και στη Ζάκυνθο, να πληρώνουν φόρο κανονικά ό,τι αλιεύουν στην Ελλάδα. Γιατί να παίρνουν το ψάρι το δικό μου, τον πλούτο μου, να τον πηγαίνουν στην Ιταλία να τον πουλάνε; Πείτε μου εσείς με ποιο δικαίωμα το κάνατε αυτό; Με ποιο δικαίωμα το κάνατε στη Νέα Δημοκρατία, για πείτε μου εσείς, για να καταλάβω και εγώ.

Κοινή γνωστοποίηση του δικαιώματος επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης σε όλα τα κράτη. Δεν δίνεις χρόνο στα υπόλοιπα κράτη. Τι έκανε η Ελλάδα χθες; Έκανε με την Ιταλία μια κουτσή συμφωνία. Τώρα δίνει χρόνο σε υπόλοιπα κράτη να αντιδράσουν και πώς αντέδρασαν; Έστειλαν τα όπλα.

Πήγε το ελληνικό ελικόπτερο «Σπέτσαι» να αντιδράσει και έφυγε κακήν κακώς. Απειλήθηκε από τουρκικές φρεγάτες και έφυγε κακήν κακώς. Σε μια διεθνή επιχείρηση, στην επιχείρηση «ΕΙΡΗΝΗ», βάλαμε την ουρά στα σκέλια, όχι ελληνική επιχείρηση. Έτσι θα λειτουργήσουμε, έτσι θα κάνουμε, φίλες και φίλοι, την Ελλάδα ισχυρή, όπως λέει ο Πρωθυπουργός;

Επίσης, την συμφωνία, επαναλαμβάνω, μην διανοηθεί η Κυβέρνηση και δεν την περάσει από την Ελληνική Βουλή. Βγάλτε όλο το κείμενο στη δημοσιότητα να δούμε τι υπογράψατε. Βγάλτε όλο το κείμενο στη δημοσιότητα και θα είμαι ο τελευταίος που θα σας έκανε κριτική γιατί η ΑΟΖ για εμένα ήταν μια μάχη ζωής από το 2007, που μπήκα εδώ μέσα. Είναι μάχη και αγώνας και ζωής για να κατοχυρώσουμε το δικαίωμα της χώρας μας. Και μου έρχεστε σήμερα εδώ και μου μιλάτε για κουτσουρεμένες συμφωνίες και μου λέτε ότι είναι επιτυχία. Δεν είναι επιτυχία, σας το λέω.

Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είπε και χάρηκα πάρα πολύ, κύριε Γεραπετρίτη, πέρυσι όταν μίλησε για ένα ταμείο δημιουργίας άμυνας. Έλεγε ταμείο άμυνας για να βάζουμε. Πού είναι; Πέρασε ένας χρόνος, κύριε Γεραπετρίτη μου. Να πηγαίνει ο καθένας από εμάς να βάζει, όπως στην ψωροκώσταινα, ρε παιδιά που έβαλε τον οβολό της. Ένα ταμείο για τα εξοπλιστικά γιατί έχουμε πρόβλημα. Ξέρουν κάποιοι εδώ μέσα, που είναι στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, ότι έχουμε πρόβλημα και δεν θέλω να μιλήσω περισσότερο. Να μαζέψουμε χρήματα γιατί έρχονται κρίσιμες στιγμές τον Σεπτέμβρη.

Κάντε συμμαχίες με Αίγυπτο. Θα πάρει τώρα και χαίρομαι για αυτό. Αλλά προσέξτε πάλι τι συμφωνία θα κάνετε. Η Αίγυπτος δεν θέλει το Καστελόριζο να μπει μέσα. Ξέρετε γιατί; Το είπα εδώ πριν έναν χρόνο περίπου. Γιατί βγάζει φυσικό αέριο από το κοίτασμα Zhor. Πού είναι το Zhor; Σε τριεθνές σημείο Κύπρος – Ελλάδα - Αίγυπτος. Δεν θέλει να κάνει το Καστελόριζο μέσα στην ελληνική ΑΟΖ. Σας τα λέω για να καταλάβετε. Θέλει προσοχή.

Αργήσαμε πολύ. Έναν χρόνο είστε εσείς, τεσσεράμισι οι κύριοι από εδώ, άλλα πενήντα χρόνια το ελληνικό πολιτικό σύστημα άργησε. Ακόμα ο Μεταξάς, ο μέγας Μεταξάς για κάποιους ανόητους, το 1936 είχε κάνει τα δέκα ναυτικά μίλια σε έξι ναυτικά μίλια. Ήταν δέκα ναυτικά μίλια το 1936 και το έκανε έξι ναυτικά μίλια. Οι «υπερπατριώτες» που βγάζουν γλώσσα και φωνές. Ταμείο Άμυνας!

Κλείνω εδώ με το εξής: Ακούστε, σήμερα το πρωί στο «CNN» δημοσίευμα. Τον Φλιν τον ξέρετε όλοι σας; Όχι τον Φλόιντ, αλλά τον Φλιν, σύμβουλος του Τραμπ. Έλαβε 530.000 ευρώ ή δολάρια για να υπηρετεί τα τουρκικά συμφέροντα. Εμείς δεν έχουμε ούτε ένα ξενόγλωσσο think tank σαν χώρα. Έχετε ένα ΕΛΙΑΜΕΠ, τους μαζεύετε στο Μέγαρο Μαξίμου όλους αυτούς τους περίεργους τύπους -Ντόκους Μόκους, Τόκους- και δεν έχουμε ούτε πρακτορείο στα αγγλικά πραγματικά και οι Τούρκοι έχουν ομάδες think tank και lobbies στις Ηνωμένες Πολιτείες τους σύμβουλους τους Τραμπ να τους πληρώνουν. Σας λέω κάντε ένα ταμείο τέτοιο να κάνουμε κάτι για την πατρίδα, κάτι να κάνουμε για την Ελλάδα.

Και σταματήστε ρε παιδιά, το λέω στην Αριστερά με όλο τον σεβασμό, να βρίζετε τον Τραμπ. Είναι Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. Και να σας πω και κάτι; Δεν έχετε άδικο για τη δολοφονία του έγχρωμου Φλόιντ. Έχετε απόλυτο δίκιο, δολοφονία ήταν. Αλλά δεν αξίζει να μπούμε στη διαδικασία να βρίζουμε τον

Τραμπ γιατί δεν ακούω κανέναν εδώ μέσα να βρίζει τον Ερντογάν. Έχει φυλακίσει τριακόσιους αξιωματικούς, έχει σκοτώσει χιλιάδες ανθρώπους. Γιατί δεν μιλάτε με τον ίδιο τρόπο για τον Ερντογάν, για πείτε μου εσείς. Κανείς δεν λέει τον Ερντογάν φασίστα και ναζιστή, γιατί είναι και φασίστας και ναζιστής. Και αυταρχικός και κτηνώδη συμπεριφορά έχει, μιλιταριστική σοβινιστική. Γιατί δεν μιλάει κανείς για τον Ερντογάν; Τα έχετε βάλει όλοι με τον Τραμπ. Εντάξει, όλοι για τον Φλόιντ.

Όλοι για τον Φλόιντ ρε παιδιά, αλλά για τον μακαρίτη Κατσίφα λέγατε ότι ήταν τρελός. Ο Κατσίφας τρελός, ο Φλόιντ, που ήταν κακοποιός όμως ήταν καλός άνθρωπος, άγιος. Χρυσό φέρετρο το σύστημα. Ένας πάμφτωχός άνθρωπος που οδηγήθηκε στη βία, στην κλοπή, στην παρανομία γιατί δεν μπορούσε να φάει εν πάση περιπτώσει, σε χρυσό φέρετρο για να κάνουμε την επικοινωνία μας ποιοι; Οι ψευτοδημοκρατικοί των Ηνωμένων Πολιτειών. Και όλα τα ελληνικά κανάλια και όλο το πολιτικό σύστημα βρίζει τον Τραμπ. Και αν ξαναβγεί τον Οκτώβρη-Νοέμβρη τι γίνεται συνάδελφοι; Για τον Κατσίφα είπατε, όμως, ότι ήταν παλαβός. Ο Φλόιντ ήταν καλός άνθρωπος, άγιος, Σάιμον Τέμπλερ. Ε, ας σοβαρευτούμε λίγο εδώ μέσα. Είναι πολύ σοβαρή πολιτική υπόθεση για να την κάνουμε μικροπολιτική εμείς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Ελληνικής Λύσης χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Αφού προετοιμαστεί το Βήμα θα μιλήσει τώρα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Βούτσης και αμέσως μετά για δύο λεπτά ο καθένας οι Υπουργοί κ. Πλακιωτάκης και Θεοχάρης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Ο κατάλογος θα ανοίξει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Θα ανοίξει.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πότε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ανοιχτός είναι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Και οι αρχηγοί απλοί Βουλευτές ξεκίνησαν.

Ήθελα να πω κάτι στον κύριο Βελόπουλο ως προς το ερώτημα που έκανε πώς γίνεται η προτεραιότητα. Η προτεραιότητα είναι απλή όταν δεν υπάρχει συμφυρμός αιτημάτων για την ίδια ώρα. Απόδειξη ότι ο κ. Βελόπουλος, ο οποίος πράγματι μιλάει στα περισσότερα νομοσχέδια, ζητά να μιλήσει αμέσως μετά τους έξι εισηγητές των κομμάτων και παίρνει τον λόγο γιατί εκείνη τη στιγμή δεν έχει ζητήσει άλλος Αρχηγός κόμματος που συμβαίνει να έχει μεγαλύτερη κοινοβουλευτική δύναμη.

Εν προκειμένω, σήμερα υπήρχε το θέμα της προτεραιότητος που υπαγορευόταν από την κοινοβουλευτική δύναμη. Άρα δεν υπάρχει λόγος...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Αυτό ισχύει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Αφήστε με να τελειώσω.

Ισχύει, δεν υπάρχει λόγος να φωνάξετε την Αστυνομία για την σειρά.

Τώρα θα ήθελα να ξεκαθαρίσω και κάτι άλλο, επειδή είπατε για τα κενά έδρανα. Τα κενά έδρανα τους τελευταίους τρεις μήνες είναι επιβεβλημένα για λόγους υγειονομικούς.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Πριν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Μιλάω για τους τελευταίους τρεις μήνες και για τους λίγους επόμενους -ελπίζω λίγους- όπου πάλι θα έχουμε κενά έδρανα στη Βουλή, όχι από αμηχανία ή από φυγοπονία, αλλά για να προστατεύσουμε τους εαυτούς μας και να δώσουμε το καλό παράδειγμα. Αυτά ως προς τα παράπονά σας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Βεβαίως, κύριε Κασταν ίδη, και έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ. Ευχαριστώ και τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής. Θα είμαι εξαιρετικά σύντομος.

Είμαι βαθύτατα ανήσυχος για την τροπή που μπορεί να πάρει η συζήτηση για εθνικό θέμα κρίσιμο. Για λόγους εθνικής ευθύνης δεν θα αναφερθώ καθόλου στα όσα είδαν το φως της δημοσιότητας για τη συμφωνία Ελλάδας - Ιταλίας. Θα παρακαλέσω πολύ, κύριε Πρόεδρε, ει δυνατόν άμεσα -και αν χρειαστεί μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας- να συγκαλέσετε την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας και να γίνει διεξοδική συζήτηση για τη συμφωνία Ελλάδας - Ιταλίας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ευχαριστώ.

Απλώς να ξέρετε ότι ήδη ο Πρόεδρος της Επιτροπής, ο κ. Γκιουλέκας έχει ζητήσει κάτι τέτοιο. Νομίζω ότι είναι σε συνεννόηση με τις Υπηρεσίες για την εξεύρεση του χώρου και του τόπου.

Κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι Υπουργοί, καθώς και κύριε Βελόπουλε, πριν ξεκινήσω θα ήθελα να πω ότι, επειδή οι νεκροί δεν μπορούν να μιλάνε για τον εαυτό τους και να αποκαθιστούν, θεωρώ υποχρέωσή μου να πω ότι ο Φλόιντ, ο οποίος δολοφονήθηκε -και ο οποίος προφανώς και να είχε κάνει κάτι από αυτά που αναφέρθηκαν ως αδικήματα ή οτιδήποτε άλλο, δεν έπρεπε να δολοφονηθεί, δεν αντιδικώ σε αυτό μαζί σας- δεν είχε κάνει τίποτα. Κάποιοι είχαν πει ότι ενδεχομένως είχε δώσει ένα πλαστό πεντοδόλαρο για να αγοράσει κάτι από ένα μικρομάγαζο και έτυχε αυτής της συμπεριφοράς. Άρα δεν είναι σωστό στο ελληνικό Κοινοβούλιο πάνω σε κάτι, στο οποίο υπάρχει πλήρης γνώση και από την Αστυνομία εκεί, να υπάρχει μια αχλή γύρω από το τι έκανε ή δεν έκανε αυτός ο άνθρωπος, ο οποίος θα μπορούσε να είχε κάνει κάτι βαρύτερο και πάλι να μην δολοφονηθεί. Αυτά ήθελα να πω και κλείνω την παρένθεση, αλλά νομίζω ότι αυτά πρέπει να αποτυπώνονται στα Πρακτικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ συγκεκριμένα σε δύο ζητήματα που τα θα θεωρώ κορυφαία στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο και που κατά τη γνώμη μου το ένα αφορά στον βαθύ συντηρητισμό που διακατέχει ως προς το ζήτημα της διαγωγής ιδιαίτερα και δεύτερον, ως προς την άρνηση επί της ουσίας της κοινωνικής κινητικότητας, δηλαδή μια διαδικασία υπονόμευσης του δημόσιου και ισότιμου χαρακτήρα του σχολείου, πάνω σε αυτό που αναφέρθηκε και ο κ. Γεραπετρίτης.

Πριν από αυτό να σας πω ότι, πράγματι, αυτό το νομοσχέδιο είχε ετοιμαστεί πριν την πανδημία. Θα έπρεπε -το λέω ευθύτατα, προφανώς είναι διαφορετικές οι απόψεις, γι' αυτό το καταθέσατε και τώρα- να μην κατατεθεί έτσι, κυρίως μετά την πανδημία και με τα επίδικα τα οποία έχουν αναδειχθεί σε όλον τον κόσμο, από το ότι έχει συνταραχθεί ο κόσμος ακριβώς από τα ζητήματα που έχουν ανακύψει και τα οποία είναι πάρα πολύ συγκεκριμένα, δηλαδή οι τεράστιες ανισότητες που μεγεθύνονται στη βάση των πολλαπλών κρίσεων που υπάρχουν. Μία από αυτές ήρθε να τα νοηματοδοτήσει, η υγειονομική κρίση, η επιδημία. Επίσης, είναι η κρίση, η κλιματική κρίση, οι μεγάλες οικονομικές κρίσεις, οι μεγάλες προσφυγικές-μεταναστευτικές ροές, κρίσεις δημοκρατίας κ.λπ.. Γιατί; Διότι αυτή η κατάσταση έτσι όπως τώρα αναλύεται από πάρα πολλούς δημοσιολογούντες παγκοσμίως αλλά και από τα πολιτικά κόμματα από όλο τον κόσμο, η νέα κατάσταση η οποία υπάρχει στο κόσμο σήμερα μετά την πανδημία προσφέρεται για να στοχαστούμε όλοι μας, για να αναστοχαστούμε για το ποιοι πολίτες χρειάζονται σ' αυτόν τον κόσμο, ποιες είναι οι προτεραιότητες, βεβαίως, και της παιδαγωγικής διαδικασίας, αυτές που θα πρέπει να δώσουμε στα παιδιά μας, πρέπει να δώσει το σχολικό σύστημα ή η εκπαίδευση, έτσι ώστε να έχουν τις αξίες σε σχέση με την διεκδίκηση των δικαιωμάτων, της δημοκρατίας, μιας διαφορετικής σχέσης με το κλίμα, με την κλιματική κρίση, τον σεβασμό της διαφορετικότητας και αρκετά πράγματα από αυτά τα οποία ως τίτλοι αναφέρονται και στο κεφάλαιο περί δεξιοτήτων κ.λπ.. Αυτό το ζήτημα ανακύπτει.

Ηχεί απολύτως την άποψη, στη βάση και της πρόσφατης εμπειρίας, η οποία λέει να βγάζουμε ικανούς ανθρώπους για να αυξάνουν, όπως είπε πρόσφατα και ο Νόαμ Τσόμσκι, το ΑΕΠ μιας χώρας, ικανούς να ανταποκρίνονται σε έναν ατελείωτο ανταγωνισμό με συνεχείς αλλαγές επαγγελμάτων κατά τη διάρκεια του βίου τους κ.λπ..

Η συζήτηση πλέον έχει έρθει εκ των πραγμάτων -και θα έρθει και τον επόμενο καιρό- πάνω σε πρωταρχικές αξίες μιας αξιοβίωτης ανάπτυξης με διαφορετικές προτεραιότητες και κυρίως με πολίτες που έχουν κριτικό πνεύμα και μπορούν να αντισταθούν σε αυτά όλα τα οποία οδήγησαν αυτές τις πολλαπλές κρίσεις να αυξάνουν ασύμμετρα κυριολεκτικά -αυτή είναι η ασύμμετρη απειλή για τον κόσμο- τις ανισότητες σε όλα τα επίπεδα, κοινωνικές ανισότητες, οικονομικές ανισότητες, σχέση του ανθρώπου με τη φύση, δημοκρατία σε καραντίνα. Το είπε ο κύριος Πρωθυπουργός σαν κάτι το οποίο έχει απαντηθεί. Καθόλου δεν έχει απαντηθεί και το γνωρίζετε. Μας αφορά όλους μας. Αφορά και εσάς. Μην το παίρνετε προσωπικά όταν λέμε δημοκρατία σε καραντίνα.

Το φάσμα για τις επιτηρούμενες κοινωνίες, μετά από αυτό που συνέβη στον κόσμο και απ' αυτά που ενδεχομένως έρχονται, είναι πραγματικό, η επικινδυνότητα είναι πραγματική. Θα αντιπαρατεθούν στρατηγικές, θα αντιπαρατεθούν αντιλήψεις οι οποίες, προφανώς, πιάνουν και το ζήτημα της εκπαίδευσης και το ζήτημα κυρίως τι πολίτες θέλουμε, τι κοινωνικά ενεργούς ανθρώπους θέλουμε.

Είδατε ότι έφτασε ο απόηχος και εδώ μέσα καθώς και απέξω από τις κινητοποιήσεις που έγιναν την τελευταία εβδομάδα αυτών των αυθόρμητων, εν πολλοίς, μαζικών και ειρηνικών συλλαλητηρίων και κινήσεων που υπήρξαν σε όλες τις μητροπόλεις του κόσμου, με ελάχιστες εξαιρέσεις βίας ή εξάρσεις που υπήρξαν, καθώς και συγκρούσεις με σύνθημα «Ειρήνη μόνο μέσα από τη δικαιοσύνη».

Για να προσεγγίσει ο σύγχρονος κόσμος και οι άνθρωποι αυτές τις αξίες και να πολεμήσει γι' αυτές τις αξίες δεν μπορεί να παραμένει στα βαθύτατα συντηρητικά πρότυπα και στην ανισότητα ενός δημόσιου συστήματος που κατά τα άλλα και εσείς ομνύετε.

Έρχομαι στα δύο συγκεκριμένα ζητήματα. Πρώτον, για το ζήτημα της διαγωγής να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι υπάρχουν σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων, υπάρχουν δάσκαλοι, υπάρχουν καθηγητές, που είναι δίπλα στα παιδιά, που βλέπουν τα προβλήματα που παρουσιάζονται στις σχέσεις τους από το bullying -που πολυαναφέρθηκε εδώ πέρα μέσα- μέχρι άλλα ζητήματα τα οποία προκύπτουν μέσα στην καθημερινότητα. Και υπάρχουν και ακραίες κάποιες φορές συμπεριφορές κ.λπ..

Δεν αναφέρομαι κυρίως στο νομοθετικό πλαίσιο περί των μικρών παιδιών, το οποίο είναι -θα έλεγε κανείς- και ιδιαίτερα προοδευτικό στη χώρα μας. Αναφέρομαι στην πραγματικότητα μέσα στο σχολείο, που τα επιλύει, τα φέρνει σε μία παιδαγωγική διάσταση, για να καλυτερέψουν αυτές οι συμπεριφορές ή για να κολαστούν επιμέρους μπροστά στα μάτια των άλλων και ταυτόχρονα, να υπάρξει η παιδαγωγική διαδικασία, έτσι ώστε να ξεπεράσουν αυτό το στάδιο ή αυτό το πρόβλημα το οποίο υπάρχει. Διότι γνωρίζετε ότι υπάρχουν και πάρα πολλά άλλα, και ναρκωτικά και ιστορίες πάρα πολλές.

Όλοι μας έχουμε παιδιά. Όλοι υπήρξαμε κάποτε με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο μέσα σε αυτό το πλαίσιο. Πού είναι η κολοσσιαία διαφορά; Ότι επαναφέρετε μετά από χρόνια ως αξιολόγηση συμπεριφοράς την ηθική απαξίωση και την τιμωρητική αντίληψη μέσω της διαγωγής και της καταγραφής της διαγωγής, η οποία προφανώς θα συνοδεύει αυτά τα παιδιά. Αυτό είναι πραγματικά απίστευτο. Δεν θα μπορούσε κανείς -δεν λέω τώρα μετά την πανδημία, αλλά και πριν- να το φανταστεί ότι θα οχυρωνόσασταν πίσω από μια τέτοια δήθεν αξιολόγηση της συμπεριφοράς. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι απηχεί μία αντίληψη βαθέος συντηρητισμού και μιας αντίληψης για το σχολείο που οδηγεί τελικά σε μία μειονεξία για αρκετά μικρά παιδιά, νέα παιδιά, που δεν έχουν ίσως τα όρια, τα περιθώρια σε κάποιο βαθμό της ηλικίας τους, όχι πάντοτε, ούτε διαχρονικά, να έχουν αυτή ή την άλλη συμπεριφορά. Δεν πρέπει από το σχολείο να βγαίνουν πολίτες οι οποίοι να είναι φοβισμένοι, να είναι συμβιβασμένοι με μια αντίληψη ενσωμάτωσης και αποδοχής της θέσης και του ρόλου τους.

Ομνύετε και επαναφέρατε και εσείς πάνω στο ζήτημα της κοινωνικής κινητικότητας. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι αυτή η αντίληψη, αυτή η στρατηγική έχει στον πυρήνα της ακριβώς την αμφισβήτηση του ρόλου και της θέσης που η ίδια η κοινωνία κληρονομικά σου έχει δώσει και που μέσα και από το σύστημα το σχολικό θέλεις να διεκδικήσεις το διαφορετικό. Αυτή η αμφισβήτηση, αυτό το κριτικό πνεύμα, αυτή η αντίληψη για το διαφορετικό, αυτή η αγωνιστική διάθεση, η οποία θα πρέπει να υπάρχει για τη διεκδίκηση του καλύτερου, του διαφορετικού, του ανώτερου θα πρέπει να υπάρχει παιδαγωγικά μέσα στο σχολείο. Θα πρέπει να εμφορείται από τέτοιες αντιλήψεις η παιδαγωγική και να ενσωματώνεται στην αντίληψη και στη μαθησιακή λειτουργία.

Εσείς δεν κάνετε κάτι τέτοιο. Διότι αν κάτι έλειψε από τη χθεσινή και τη σημερινή κουβέντα από την πλευρά της Κυβέρνησης στα επιχειρήματα είναι οι παιδαγωγικές αντιλήψεις. Προσωπικά, ακούγοντας όλη τη συζήτηση, είδα ότι, ενώ ήρθαν ως επιχειρήματα εδώ πέρα στο Έδρανο αντιλήψεις, εμμονές, στρατηγικές, επιστημονικές αντιλήψεις διαφορετικές, ελάχιστα αναφερθήκατε στο τι σημαίνει παιδαγωγική αντίληψη, ποιες παιδαγωγικές αντιλήψεις σύγχρονες πρέπει να υπάρχουν.

Και έρχομαι και στο δεύτερο ζήτημα. Δηλαδή, είναι σαφές ότι με τη στρατηγική για τα πειραματικά και πρότυπα σχολεία, και ιδιαίτερα για τα πρότυπα σχολεία που έχουν μέσα τους και τις εξετάσεις ως προϋπόθεση, δημιουργείται -και είναι στρατηγική σας αυτό- μια δημόσια παιδεία δύο ταχυτήτων, δύο κατηγοριών και είναι άρνηση της κοινωνικής κινητικότητας και όχι αναβάθμιση. Αυτό επιδεινώνεται και με τα φροντιστήρια και τις εξετάσεις μέσα στα σχολεία και αντί να ακολουθήσετε στα βήματα που είχαν γίνει τα τελευταία χρόνια, να μειωθούν και να μειώνονται και να συρρικνώνονται συνεχώς τα φροντιστήρια και οι άσκοπες εξετάσεις μέσα στον κορμό του σχολείου, αναστρέφετε την τάση και οδηγείστε σε μια κατάσταση, η οποία το μηχανισμό της κοινωνικής κινητικότητας όχι δεν τον αναβαθμίζει, όχι δεν τον αναγνωρίζει, αλλά τον παραγνωρίζει και τον υπονομεύει ευθέως.

Κύριε Γεραπετρίτη, δεν είναι ο ρόλος μας να κάνουμε αυτό, να εναλλασσόμαστε εδώ. Ήμουνα μαθητής του Πειραματικού Σχολείου του Πανεπιστημίου Αθηνών για δώδεκα χρόνια. Σας καλώ και σας προκαλώ με την καλή έννοια. Από αυτά τα δύο πειραματικά που υπήρχαν τότε -διότι μιλώ προ πενήντα ετών σε ό,τι με αφορά, εσείς όλοι είστε πιο νέοι- συν τα πρότυπα τα υπόλοιπα που υπήρχαν και αναφέρθηκαν ήδη οι τίτλοι τους - Ιωνίδειος, Ευαγγελική Σχολή, Βαρβάκειο-, από εκείνα τα δέκα, δώδεκα σχολεία, φέρτε μας αυτά τα οποία συμπέραναν οι δάσκαλοί μας τότε -δεν θα αναφερθώ με τον τρόπο που αναφερθήκατε εσείς-, τα συμπεράσματα. Διότι αυτά τα σχολεία ήταν ακριβώς, για να έρθουν συμπεράσματα τα οποία θα πέρναγαν οριζόντια, ευθέως και αυτομάτως σε όλη την εκπαιδευτική διαδικασία. Γι' αυτό λέγονται πειραματικά. Δηλαδή, η εμπειρία από τον τρόπο διδασκαλίας, από το επίπεδο της διδασκαλίας, από τον τρόπο εξέτασης κ.λπ. ήταν ακριβώς -έτσι είναι ο νόμος ο ιδρυτικός τους- να έρθει και να ενσωματωθεί να γίνει εθνική στρατηγική για την παιδεία. Από αυτές τις δεκαετίες που πέρασαν, φέρτε αυτή την εμπειρία και πάνω σε αυτή και στο διάλογο που είχε γίνει τα προηγούμενα χρόνια με τους ειδικούς που αναφέρθηκαν, να υπάρξουν πραγματικά συμπτώσεις -γιατί όχι και εθνική στρατηγική- για την παιδεία. Φέρτε αυτή την εμπειρία να τη δούμε.

Εσείς δεν κάνετε αυτό. Λέτε ότι ήτανε δύο, πέντε, δεκαεπτά τα σχολεία στα οποία γινόταν μία διαδικασία πιο προχωρημένη, όχι με την έννοια αυτή που λέτε εσείς της στυγνής αριστείας, αλλά μια άλλου τύπου διδασκαλία. Δηλαδή, τελείωναν τριάντα άνθρωποι, δεκαπέντε πήγαιναν στις θεωρητικές και δεκαπέντε στις θετικές σχολές, χωρίς να χρειαστεί καν να είναι δύο τμήματα. Τι να σας πω άλλο;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ**)

Φέρτε τις εμπειρίες από εκεί, να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση. Εσείς κάνετε το ακριβώς αντίθετο. Τι λέτε; Είναι αυτά τα σχολεία για τον κ. Γεραπετρίτη ή για εμένα ή για κάποιους άλλους που φτάσαμε εδώ που φτάσαμε, άρα ήταν σχολεία εξαιρετικά. Αντί επτά ή εννιά που ήταν στις μέρες μας, ύστερα γίνανε δεκαοκτώ. Ας τα κάνουμε πενήντα τώρα και σιγά-σιγά να δούμε έως ότου φτάσουν τα χίλια.

Δεν πρόκειται περί αυτού. Δηλαδή, την ίδια ώρα παίρνετε χυ-

μούς παιδαγωγικούς, ανθρώπινου προσωπικού, μαθησιακής γνώσης, οργάνωσης της γνώσης παιδιών που έχουν μία μεγαλύτερη δεξιότητα στα μικρά τους χρόνια και που θα μπορούν με την παρουσία τους στις τάξεις του δημοσίου σχολείου -αυτό που εσείς ονομάζετε εξισωτισμό λάθος- να βοηθήσουν και όλη την τάξη να προχωρήσουν. Αφαιρείτε όλους αυτούς τους χυμούς από την παιδαγωγική διαδικασία και τους εγκλωβίζετε -εγώ έτσι το λέω- μέσα σε πενήντα σχολεία εν προκειμένω μισά-μισά. Στα μισά μάλιστα βάζετε και εξετάσεις. Τουλάχιστον, τα πειραματικά γλίτωσαν τώρα να έχουν τις εξετάσεις. Τα εγκλωβίζετε εκεί, μένει όλο το υπόλοιπο της δημόσιας παιδείας σε μία τρίτη και τέταρτη ταχύτητα στο διηνεκές, αναμένοντας με τις προτάσεις που θα κάνουνε κάθε Σεπτέμβριο, με βάση ποια κριτήρια, να μπούνε και αυτά στο κλαμπ των πρότυπων και ισχυρών σχολείων. Εάν αυτό δεν λέγεται ταξική μεροληψία, άρνηση της κοινωνικής κινητικότητας, διαχωρισμός της δημόσιας παιδείας και υπονόμευση του ρόλου τους, με συγχωρείτε, τι λέγεται;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ, κύριε Βούτση.

Κοιτάξτε, γνωρίζω τον ρόλο μου. Επιτρέψτε μου μία μονόλεπτη παρέκβαση. Επειδή γίνεται πολλή συζήτηση για τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία, δεν θα μιλήσω γι' αυτά. Προσωπικά πήγα στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Χαϊδαρίου και στο εξατάξιο Γυμνάσιο Χαϊδαρίου. Και θυμάμαι πάρα πολύ καλά και τον αείμνηστο κ. Ανδρακάκο και τον κ. Παντή και την κ. Σέτα και τον κ. Ασπρουλάκη, τέλος πάντων δασκάλους με πολλή αγάπη γι' αυτό που έκαναν.

Γιατί τώρα το λέω αυτό; Το λέω γιατί υπάρχουν δάσκαλοι και καθηγητές από τη Φλώρινα μέχρι το Καστελόριζο και τους Φούρνους της Ικαρίας που νομίζω ότι η πρώτη μας φροντίδα και το πρώτο νοιάξιμο -ας το πούμε έτσι- πρέπει να είναι γι' αυτούς.

Το δεύτερο πράγμα που λέω είναι ότι κάποια παιδιά θα πάνε σε αυτά τα σχολεία. Τα πολλά παιδιά, η συντριπτική πλειοψηφία θα πάει σε αυτά που λέμε κανονικά σχολεία -δεν ξέρω πού πήγε και ο κ. Λιβανός ή ο οποιοσδήποτε άλλος- και πρέπει να τους στείλουμε ένα μήνυμα ότι η συνεργασία με τους δασκάλους και τους καθηγητές, η προσπάθεια της μάθησης, της γενικής μάθησης και αν θέλετε και η δράση για ακόμα καλύτερη μάθηση πρέπει να τους οδηγούν και να ανοίγουν όλες τις ευκαιρίες που μπορεί αυτή η κοινωνία να ανοίξει στη ζωή τους.

Αυτή ήταν η παρέμβασή μου και νομίζω ότι πρέπει να νοιαστούμε γιατί μίλησε ο κ. Γεραπετρίτης, ο οποίος πήγε στην Ιωνίδειο, αν δεν κάνω λάθος, μίλησε ο κ. Βούτσης ο οποίος πήγε στο Πειραματικό και κάποιος άλλος εδώ που νομίζω πήγε στη Βαρβάκειο, αλλά υπάρχουν πάρα πολλά σχολεία τα οποία δεν είναι ούτε κολλέγιο ούτε Βαρβάκειος και τα λοιπά. Αυτό ήθελα να πω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Οι πιο πολλοί Υπουργοί σήμερα είναι του Κολλεγίου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Δεν είναι κακό σχολείο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ναι, καλά αυτό συμβαίνει βεβαίως, όπως γνωρίζετε, σε πάρα πολλές χώρες του κόσμου.

Τον λόγο έχει ο κ. Πλακιωτάκης για δύο λεπτά για να παρουσιάσει την τροπολογία του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά την οριζόντια ρύθμιση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου στις 13-4-2020, η οποία αφορά τις συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, κρίθηκε αναγκαία η εξειδίκευση της αρχικής διάταξης για την εύρυθμη λειτουργία των δημόσιων Σχολών Εμπορικού Ναυτικού.

Με τη συγκεκριμένη, λοιπόν, διάταξη καθορίζουμε επακριβώς την περίοδο παροχής του εκπαιδευτικού έργου, διαφυλάσσουμε την απρόσκοπτη πληρωμή των ΙΔΟΧ για όλο το διάστημα μέχρι τη λήξη της εκπαιδευτικής περιόδου και ρυθμίζουμε με ασφάλεια τη διατήρηση της παροχής εκπαιδευτικού έργου μέχρι τη λήξη του έτους.

Με αυτό τον τρόπο, λοιπόν, διασφαλίζουμε τη συνεχή και απρόσκοπτη λειτουργία των δημοσίων Σχολών Εμπορικού Ναυτικού και κατ' επέκταση της ναυτικής εκπαίδευσης, δεδομένου ότι αριθμός του έκτακτου προσωπικού αποτελεί το 77% του συνόλου των αναγκών του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Τουρισμού κ. Θεοχάρης, για να παρουσιάσει τη δική του τροπολογία.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ (Υπουργός Τουρισμού): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μιλήσει και ένας εκπρόσωπος των Αναβρύτων!

Πράγματι, η συζήτηση είχε ενδιαφέρον σε σχέση με τα πειραματικά και τα πρότυπα. Δεν μπορώ να την παρακολουθήσω. Άκουσα με πολλή προσοχή τον πρώην Πρόεδρο, τον κ. Βούτση, για τους λόγους για τους οποίους δεν ευνοείται η ταξική κινητικότητα μέσω των πρότυπων σχολείων.

Το ανάποδο συμβαίνει. Είναι γνωστό ότι η παιδεία, όταν δεν έχει δίδακτρα, όταν βοηθάει σε όλους να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους, είναι αυτό το οποίο φέρνει τη δυνατότητα όλων των ανθρώπων, ανεξαρτήτως από πού ξεκινάνε, να μπορέσουν να πετύχουν αυτά που μπορούν στη ζωή.

Τώρα εγώ δυο λόγια θα πω για τη συγκεκριμένη τροπολογία. Ξέρετε ότι προχωράμε συντεταγμένα στο πλάνο ανοίγματος της χώρας μας στον τουρισμό, της δυνατότητας της χώρας μας να υποδεχτεί τουρίστες. Ένα βασικό σημείο του πλάνου αυτού, ένας βασικός πυλώνας είναι η δυνατότητά μας να έχουμε ξενοδοχεία απομόνωσης, ώστε να μπορούμε να διαφυλάξουμε την καλή φήμη και των ξενοδοχείων και των προορισμών, χωρίς να δίνουμε αν θέλετε και τη δυνατότητα σε όποιον για τον οποιοδήποτε λόγο είναι θετικός στον ιό να βρίσκεται στα ξενοδοχεία μας, τα οποία θα λειτουργούν και έτσι αυτοί οι άνθρωποι να τίθενται σε απομόνωση έχοντας βέβαια τη δυνατότητα να περάσουν κάποιες μέρες στη χώρα μας αλλά με έναν τρόπο ο όποιος είναι ασφαλής.

Η συγκεκριμένη τροπολογία μας δίνει τη δυνατότητα να υλοποιήσουμε τη διαδικασία αυτή. Ήδη το Υπουργείο μας σήμερα προχωράει σε μια πρόσκληση, για να υπάρξει το ενδιαφέρον σε επίπεδο διαβούλευσης και μετά φυσικά την ψήφιση της τροπολογίας αυτής θα μας δοθεί η δυνατότητα να υλοποιήσουμε τις τυπικές τεχνικές διαδικασίες που χρειάζονται για να υπάρξει η επιλογή των ξενοδοχείων αυτών.

Η επιλογή θα είναι τέτοια ώστε να καλύψουμε τις ανάγκες της χώρας σε όλους τους προορισμούς. Έχουμε συνεννοηθεί ήδη με τους γιατρούς, με τον ΕΟΔΥ, με το Υπουργείο Υγείας ώστε να μπορούμε να καλύψουμε τις ανάγκες ανάλογα με τη ζήτηση που έχουμε και φυσικά η υλοποίηση αυτή θα πραγματοποιηθεί τις επόμενες μέρες και θα καλύψει τη χώρα μας τουλάχιστον μέχρι το τέλος του Οκτωβρίου του 2020 και, αν χρειαστεί και υπάρχει ανάγκη για επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου, με χαρά θα έρθουμε να επεκτείνουμε το πρόγραμμα αυτό.

Συνεπώς ζητώ την ψήφιση της τροπολογίας αυτής γιατί θα μας επιτρέψει να μπορέσουμε να υποδεχτούμε με ασφάλεια, όπως το έχουμε πει από την πρώτη μέρα, τουρίστες στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ζήτησε τον λόγο η Υπουργός Παιδείας, η κ. Κεραμέως, φαντάζομαι είτε για τροπολογία είτε για νομοτεχνικές.

Παρακαλώ, κυρία Υπουργέ, πείτε αν δέχεστε και τις δύο τροπολογίες, απλά για να εγγραφεί στα Πρακτικά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Η παρέμβασή μου αφορά την υπουργική τροπολογία με γενικό αριθμό 354 και ειδικό 27, η οποία προβλέπει την παράταση της θητείας του Γενικού Γραμματέα της Ακαδημίας Αθηνών, προκειμένου ακριβώς λόγω του κορωνοϊού να δοθεί η δυνατότητα ευρύτερης δυνατής συμμετοχής, καθότι πολλά μέλη της Ακαδημίας Αθηνών ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες. Είναι η σχετική τροπολογία, η οποία έχει ήδη κατατεθεί.

Επίσης, καταθέτω μία καθαρά τυπική νομοτεχνική, προκειμέ-

νου να ενταχθούν οι διάφορες τροπολογίες στο «σπλάχνο» του νομοσχεδίου.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση η οποία έχει ως εξής:

νομοτεχνικές βελτιώσεις
από Υπουργό
κ. Κεραμέως

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Αναβάθμιση του σχολείου και άλλες διατάξεις»

Πριν από το ακροτελεύτιο άρθρο εισάγεται Μέρος Γ' με τίτλο «Άλλες Διατάξεις», στο οποίο εντάσσονται η Τροπολογία με γενικό αριθμό 336 και ειδικό αριθμό 9, η Τροπολογία με γενικό αριθμό 342 και ειδικό αριθμό 15, η Τροπολογία με γενικό αριθμό 343 και ειδικό αριθμό 16 και η Τροπολογία με γενικό αριθμό 344 και ειδικό αριθμό 17.

Αθήνα, 10 Ιουνίου 2020

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Παρακαλώ να φωτοτυπηθεί και να διανεμηθεί στους συναδέλφους.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το απόγευμα, κύριε Πρόεδρε, θα τοποθετηθώ εκτενέστερα στις πολλές βουλευτικές τροπολογίες που έχουν κατατεθεί.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Αυτές τις δύο υπουργικές τροπολογίες τις κάνετε δεκτές;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Βεβαίως, γίνονται δεκτές οι υπουργικές τροπολογίες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τα μέλη της Ακαδημίας Αθηνών δεν είναι αθάνατοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ως μέλη της Ακαδημίας είναι αθάνατα. Ως πρόεδροι, ως γραμματείς κ.λπ. έχουν πεπερασμένη...

Έχει ζητήσει τον λόγο η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ξενογιαννακοπούλου.

Ορίστε, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ενιστάμεθα! Δεν θα μιλήσει κανένας Βουλευτής; Δεν έχει αρχίσει ο κατάλογος ακόμα! Αν είναι δυνατόν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κατ' αρχάς δεν σας έχω δώσει τον λόγο. Θα σας τον δώσω. Το γνωρίζω αυτό που λέτε. Όμως, όταν ζητά τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ενός κόμματος, μιλά κατ' εξαίρεση. Το ξέρω ότι περιμένει πολλή ώρα ο κ. Χαρακόπουλος, ο οποίος είναι πρώτος και θα μιλήσει βεβαίως μετά την κ. Ξενογιαννακοπούλου, αν δεν ζητήσει ο κ. Λιβανός τον λόγο, μπαίνοντας στον κατάλογο των ομιλητών.

Σας καταλαβαίνω πάρα πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτή η κατάσταση είναι απαράδεκτη, διότι τελικά οι Βουλευτές δεν μετράνε καθόλου σ' αυτή την Αίθουσα κατά τη διάρκεια της νομοθετικής διαδικασίας. Η συζήτηση για το σημερινό σχέδιο νόμου έχει ξεκινήσει από τις 11.45', έχουμε φτάσει στις 16.00' το απόγευμα και δεν έχει μιλήσει ούτε ένας Βουλευτής.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι καταχράστε τη διαδικασία του Κανονισμού εις βάρος των Βουλευτών. Θα πρέπει να αλλάξετε αυτή την τακτική εάν πράγματι θέλετε να υπάρχει σ' αυτή την Αίθουσα δικαιοσύνη στην ανταλλαγή των απόψεων και των ομιλιών, για να μπορούν να απαντήσουν και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, αλλά και άπαντες. Πρέπει να ακουστούν και οι Βουλευτές. Πρέπει να το σεβαστείτε ως Προεδρείο και να το τηρείτε ως κόρην οφθαλμού. Δεν μπορεί να γίνεται κάθε φορά το ίδιο. Μίλησαν οι Αρχηγοί, μεταφέρθηκε και για αύριο μία ονομαστική ψηφοφορία, άντε να δούμε πότε θα μιλήσουν οι Βουλευτές, ό,τι ώρα να είναι, χωρίς να ρωτάτε αν έχουμε και εμείς οι Βουλευτές τις δικές μας υποχρεώσεις.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, να δώσετε τον ανάλογο χρόνο ώστε κάθε φορά που μιλούν τρεις, τέσσερις ομιλητές από τον κατάλογο, να μιλάει και ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και όποιος άλλος θέλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ορίστε, κύριε Καστανίδη, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Ξενογιαννακοπούλου, με συγχωρείτε που παρεμβαίνω, αλλά θα είμαι πάρα πολύ σύντομος.

Κύριε Πρόεδρε, παρά το γεγονός ότι επρόκειτο να ζητήσω τον λόγο μετά την κ. Ξενογιαννακοπούλου, επειδή αποδέχομαι πλήρως το παράπονο και την ευαισθησία των συναδέλφων Βουλευτών, θα ήθελα να δηλώσω -και παρακαλώ και τους υπόλοιπους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους γι' αυτό- ότι θα ακούσω πρώτα ορισμένους συναδέλφους και μετά θα ζητήσω τον λόγο, ώστε να ανοίξει κανονικά ο κατάλογος των ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι μακριά από την άποψη του κ. Κοντογεώργου, αλλά υπάρχει και ο Κανονισμός.

Εγώ λέω το εξής: Ο κ. Καστανίδης έδωσε μία λύση, αλλά θα πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι να θέσουμε αυτό τα ζήτημα στις Κοινοβουλευτικές μας Ομάδες όχι για να αλλάξει ο Κανονισμός, αλλά για να υπάρχει ένας σεβασμός από την πλευρά των Αρχηγών των Κομμάτων, των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Μίλησαν, δηλαδή, τρεις Πρόεδροι Κοινοβουλευτικών Ομάδων ο ένας μετά τον άλλο.

Κύριε Κοντογεώργο, σας καταλαβαίνω και συμφωνώ κι εγώ μαζί σας. Όμως, προς το παρόν δεν μπορώ να κάνω τίποτε άλλο. Απλά πρέπει να είμαστε αυστηροί και με τον χρόνο των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

Ορίστε, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, αγαπητέ κύριε συνάδελφε, που είστε και από την Πλειοψηφία, θα ήθελα να σας πω ότι είναι απόλυτα σεβαστό αυτό που είπατε. Όμως, ξέρετε, ο Κανονισμός υπάρχει για διάφορους λόγους κοινοβουλευτικής λειτουργίας και δεοντολογίας. Όταν, δηλαδή, έχουν προηγηθεί είτε ο Πρωθυπουργός, ο οποίος κάνει ευθείες αναφορές και κριτική στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είτε οι Υπουργοί στα διάφορα νομοσχέδια, είθισται -και αυτό είναι και κοινοβουλευτικά δημοκρατικό- να μπορούν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι -πολύ περισσότερο απόντος του Αρχηγού του κόμματος για τον οποίο υπήρξαν αναφορές- να παίρνουν το λόγο. Και νομίζω ότι αυτό είναι μία κατοχυρωμένη αναγκαιότητα και διαδικασία του Κανονισμού μας.

Όσον αφορά τώρα την τοποθέτηση του Πρωθυπουργού κ. Μητσοτάκη, θα ήθελα να κάνω κάποιες επισημάνσεις και στη συνέχεια θα μιλήσω για το σχέδιο νόμου για το οποίο συζητάμε ήδη από χθες πάρα πολλές ώρες και με πολλές τοποθετήσεις.

Κατ' αρχάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα και εγώ από την πλευρά μου να συμφωνήσω -είναι κάτι που το είπε χθες και ο ΣΥΡΙΖΑ- ότι η συμφωνία της ΑΟΖ με την Ιταλία είναι σε θετική κατεύθυνση. Βέβαια, θα συμφωνήσω με τον κ. Καστανίδη -είναι κάτι που και εμείς ζητήσαμε από χθες- ότι θα έπρεπε να έχουμε γνώση του ακριβούς κειμένου, ώστε να μπορούμε να το μελετήσουμε και να το αξιολογήσουμε.

Γι' αυτόν το λόγο, θα συμφωνήσω, αγαπητέ κύριε Καστανίδη -και όπως κατάλαβα και από τον κ. Τασούλα, ο ίδιος ο κ. Γκιουλέκας έχει κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση- με την αναγκαιότητα να υπάρξει και μία ειδική συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας για να γίνει η σχετική ενημέρωση.

Είναι σαφές ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πήρε το νήμα από τις πολυετείς και διαχρονικές προσπάθειες που είχαν προηγηθεί, ιδιαίτερα μάλιστα από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία είχε εργαστεί πάρα πολύ διπλωματικά στην κατεύθυνση του να υπάρξει μία συμφωνία με την Ιταλία, αλλά και προς την κατεύθυνση μιας αντίστοιχης συμφωνίας με την Αλβανία και την Αίγυπτο. Ελπίζουμε, λοιπόν, και παροτρύνουμε την Κυβέρνηση να κινητοποιηθεί και να ενεργοποιηθεί διπλωματικά προς αυτή την κατεύθυνση.

Επίσης, όσον αφορά αυτή τη συμφωνία με την Ιταλία -κάτι που είναι θεωρούμε αυτονόητο-, το επόμενο βήμα προφανώς και θα πρέπει να είναι η ανάγκη επέκτασης των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός -μάλιστα έκανε και κριτική προς τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Τσίπρα, όπως και εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ, ως κόμμα, κάνουμε κριτική- ότι δεν υποβάλλουμε προτάσεις και ότι δεν συνεισφέρουμε στον εθνικό διάλογο ή σε μια εθνική συναίνεση.

Θα ήθελα, λοιπόν, να επισημάνω εδώ τρία συγκεκριμένα πράγματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πρώτα απ' όλα, εδώ και μήνες -μπορώ να σας πω από αυτό το Βήμα ήδη από τον Ιανουάριο- ο κ. Τσίπρας επανειλημμένα, όπως και οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, έχουμε ζητήσει να υπάρξει ενημέρωση γύρω από τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής. Μάλιστα, ξανά πρόσφατα ο κ. Τσίπρας ζήτησε να υπάρξει και Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, κάτι το οποίο δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα. Αυτό το αίτημα στηρίζεται στη λογική τού ότι έχουμε μία νέα γεωπολιτική κατάσταση, νέα δεδομένα, έχουμε την αυξανόμενη και κλιμακούμενη επιθετικότητα της Τουρκίας, αλλά και τα νέα δεδομένα που προκύπτουν από το τουρκολιβυκό σύμφωνο. Οπότε, είναι σαφής η

ανάγκη για εθνική γραμμή, αλλά και η ανάγκη να υπάρχει ενημέρωση και διάλογος, κάτι που έγκειται στο πεδίο της πρωτοβουλίας του Πρωθυπουργού.

Το δεύτερο θέμα που θα ήθελα να θίξω, αγαπητοί συνάδελφοι -και απευθύνομαι ιδιαίτερα στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, όπως φυσικά και στις κυρίες και τον κύριο Υπουργό που είναι παρόντες- είναι το θέμα της πανδημίας.

Στο θέμα της πανδημίας, λοιπόν, τόσο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ συλλογικά, σταθήκαμε με απόλυτη κοινωνική ευθύνη και στηρίξαμε όλα τα υγειονομικά μέτρα. Πήραμε θέση από αυτό το Βήμα και ο κ. Τσίπρας στήριξε τότε στις δύσκολες μέρες για την πανδημία και παρότρυνε να τηρηθούν όλα αυτά τα μέτρα. Φυσικά είχαμε μία διαφορετική προσέγγιση τόσο για τη λειτουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, όσο και για την αντιμετώπιση των οικονομικών και κοινωνικών συνεπειών αυτή της πρωτόγνωρης κρίσης που ζούμε. Ωστόσο στηρίξαμε. Άρα και σε αυτή την περίπτωση δεν νοείται να θέτει θέμα εδώ κ. Μητσοτάκης για το ότι εμείς δεν βάλαμε πλάτη ή ότι δεν κάνουμε ποτέ συναινετική προσπάθεια εκεί που πραγματικά είναι χρήσιμη και ότι είμαστε μόνο για να κάνουμε κριτική.

Το τρίτο θέμα που θέλω να θέσω έχει να κάνει με τη διαφορετική θεώρηση που έχουμε γύρω από κάποια άλλα θέματα. Διότι εμείς φυσικά δεν συμφωνούμε ούτε σε μία λογική αποδιάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων επ' ευκαιρία και επ' αφορμή της κρίσης της πανδημίας ούτε σε μία λογική εφαρμογής στην οικονομία και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις τού όποιος αντέξει, θα ζήσει και θα επιβιώσει -δηλαδή μία εφαρμογή της ανοσίας της αγέλης και στην οικονομία, μιας και αυτοί είναι οι όροι της περιόδου.

Ακόμα και εκεί, όμως, υποβάλαμε προτάσεις. Τις πρώτες εβδομάδες της πανδημίας υποβάλαμε προτάσεις για να μείνουμε όρθιοι, αλλά και επικαιροποιημένες προτάσεις -ήταν εδώ και ο κ. Θεοχάρης-, προκειμένου αυτό το κρίσιμο τετράμηνο του καλοκαιριού να μπορέσουν πραγματικά να μείνουν όρθιες η χώρα μας, η ελληνική οικονομία και η ελληνική κοινωνία και να μπορέσουν να επανεκκινήσουν, όπως τους αρμόζει και να μη μείνουν μέσα στη βαθιά ύφεση, η οποία αποδείχθηκε, βάσει των επίσημων στοιχείων, ότι μας είχε ήδη χτυπήσει την πόρτα προ πανδημίας.

Τέλος, ο κ. Μητσοτάκης αναφέρθηκε στο ότι και εδώ εμείς -και έτσι έρχομαι και στο ζήτημα του νομοσχεδίου- δεν κάνουμε προσπάθεια για διάλογο. Προφανώς ο κύριος Πρωθυπουργός είτε δεν είναι ενημερωμένος καλά είτε έχει μία άλλη άποψη για τον διάλογο, γιατί δεν έγινε στ' αλήθεια διάλογος γι' αυτό το νομοσχέδιο. Ενδεχομένως κάτι τέτοιο να μην επέτρεψε η πανδημία, γιατί η κυρία Υπουργός είπε ότι το νομοσχέδιο ήταν έτοιμο από πριν. Όμως, αντικειμενικά διάλογος δεν έγινε. Και αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς. Το λένε όλα τα κόμματα, τα οποία έχουν κάνει κριτική τόσο γι' αυτό όσο και για την ουσία βέβαια του νομοσχεδίου, αλλά και η πλειονότητα φυσικά των κοινωνικών φορέων, και αυτοί που ήρθαν στη Βουλή.

Επίσης ο κ. Μητσοτάκης είπε ότι όχι μόνο έγινε διάλογος, αλλά ότι η κυρία Υπουργός αποδέχτηκε κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων των επιτροπών και πολλές από τις προτάσεις της Αντιπολίτευσης.

Κυρία Υπουργέ, θα μας ενδιέφερε πάρα πολύ να μας πείτε -γιατί ίσως εμείς να μην έχουμε απόλυτη κατανόηση των δικών σας θέσεων- ποιες από τις δικές μας προτάσεις κάνατε αποδεκτές, διότι εμείς δεν είδαμε να υιοθετούνται κάποιες από τις δικές μας θέσεις. Η μόνη διαφοροποίηση που είδαμε, λόγω της κατακραυγής που υπήρξε, ήταν η απόσυρση της διάταξης για τα ΕΠΑΛ. Και καλώς την αποσύρατε, αν αυτό εννοεί ο κ. Μητσοτάκης. Φυσικά αναμένουμε να δούμε τι θα κάνετε, όταν θα φέρετε το νομοσχέδιο που μας είπατε.

Χθες κάναμε μία πολύ λεπτομερή αναφορά σε μία σειρά από θέματα. Εγώ θα ήθελα να πω -επειδή τα ανέλυσε και ο εισηγητής μας κ. Φίλης, αλλά στη συνέχεια θα μιλήσουν και πολλοί άξιοι συνάδελφοι- ότι από την ομιλία του κ. Μητσοτάκη κατάλαβα πως και ο ίδιος δεν είναι πεπεισμένος για το θέμα της διαγωγής, διότι άνοιξε ένα παράθυρο, όταν είπε ότι θα υπάρξουν υπουργικές αποφάσεις και ότι δεν θα είναι ακριβώς «κοσμία», «κοσμιοτάτη». Επίσης, είδαμε και πάρα πολλούς άξιους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, κυρία Υπουργέ, επίσημα από αυτό το Βήμα -άρα, δεν είναι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ ή η Αντιπολίτευση- να είναι απόλυτα αντίθετοι, θεωρώντας το οπισθοδρομικό και ως ένα στίγμα και ότι δεν νοείται να υπάρξει ξανά αυτή τη στιγμή αυτή η οπισθοδρόμηση στο δημόσιο σχολείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση.

Επειδή σήμερα εδώ μοιραστήκαμε όλοι τις εκπαιδευτικές μας εμπειρίες και επειδή όταν πρέπει να επενδύσουμε στην παιδεία, πρέπει να επενδύσουμε στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης, θα ήθελα να πω ότι αν θέλουμε να στηρίξουμε το ελληνικό πανεπιστήμιο, πέραν όλων των άλλων -γιατί έχουμε πει γιατί διαφωνούμε με τις διατάξεις που έχετε φέρει- πρέπει να σταματήσει η απαξίωσή του. Εγώ είμαι περήφανη που έχω τελειώσει τη Νομική της Αθήνας. Τότε, δεν υπήρχαν μεταπτυχιακά στο ελληνικό πανεπιστήμιο και γι' αυτό έκανα τα μεταπτυχιακό μου στη Σορβόννη.

Πρέπει να σας πω ότι όσοι συμφοιτητές μου και εδώ και στη Σορβόννη και αργότερα που δούλεψα σε κοινοτικά όργανα στις Βρυξέλλες, δεν ένιωσα ποτέ μειονεκτικά, έχοντας τελειώσει το ελληνικό πανεπιστήμιο. Να σταματήσει η απαξίωση. Πρέπει να το στηρίξουμε και με τα λόγια και με τις πράξεις μας και όχι να ερχόμαστε με διατάξεις είτε όπως αυτές των κολλεγίων είτε τώρα με τα ξενόγλωσσα που από την πίσω πόρτα έρχονται να παρακάμψουν το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Σας ευχαριστώ και εγώ.

Ο κ. Χαρακόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία έχει τώρα τον λόγο και ακολουθεί η κ. Φωτίου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου και εμένα να ξεκινήσω, μνημονεύοντας το σχολείο που έμαθα γράμματα, το κολέγιο «ΚΟΤΣΑΡΗ», όπως κατ' ευφημισμόν αποκαλούσαμε το Γυμνάσιο Ιτέας - Καρδίτσης και ενθυμούμαι, μάλιστα, ότι τη β' τάξη την βγάλαμε, κύριε Πρόεδρε, σε ένα πλινθόκτιστο κτήριο, το οποίο στην προηγούμενη χρήση του ήταν αχυρώνας. Το λέω αυτό για να τονίσω την αξία της δημόσιας εκπαίδευσης ως οχήματος κοινωνικής κινητικότητας, όπως ελέχθη και από τον Πρωθυπουργό νωρίτερα στο Βήμα, γιατί η δημόσια παιδεία είναι αυτή που δίνει τη δυνατότητα στο παιδί του αγρότη, στο παιδί του εργάτη, στα παιδιά φτωχών οικογενειών να έχουν ευκαιρίες για καλύτερη ζωή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη Μεταπολίτευση έως σήμερα υπήρξαν αρκετές μεταρρυθμίσεις στον χώρο της παιδείας. Βεβαίως, υπήρξαν και Υπουργοί οι οποίοι θέλησαν να καταγραφούν ως μεταρρυθμιστές, κάνοντας πειραματισμούς «στου κασίδη το κεφάλι». Βεβαίως, κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι οι όποιες αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα έχουν έντονο ιδεολογικό αποτύπωμα, γιατί επιχειρείται αλλαγή στην εκπαίδευση που έχει στόχο τη διαμόρφωση ενεργών πολιτών, άρα υπό αυτή την έννοια, οι όποιες αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα αντικατοπτρίζουν και το όραμα κάθε παράταξης για την κοινωνία. Εμείς πιστεύουμε σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που τονίζει την αξία της ευγενούς άμιλλας, που προάγει την προσπάθεια, τον μόχθο, την εργασία, τον κόπο, που αναδεικνύει την αριστεία. Αντιθέτως, ο ΣΥΡΙΖΑ στο όνομα της ισότητας επιβάλει μία ισοπέδωση προς τα κάτω. Αφού δεν μπορούν να είναι όλοι άριστοι, δεν υπάρχει χώρος για αρίστους και επιβάλει τη μετριοκρατία. Έτσι, η αριστερά προάγει αντί της ευγενούς άμιλλας τη λογική της ήσσονος προσπάθειας.

Ομολογώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με εξέπληξε δυσάρεστα η σφοδρότητα της αντίθεσης του ΣΥΡΙΖΑ στα πρότυπα σχολεία, στην προσπάθεια της Κυβέρνησης να επαναφέρει στο εκπαιδευτικό μας σύστημα τα πρότυπα σχολεία. Τι δεν ακούσαμε, ότι είναι φασιστικό κατάλοιπο τα πρότυπα σχολεία, νομίζω, από την πρώην Υπουργό, την κ. Αναγνωστοπούλου. Καλά, θα μου πείτε εδώ τις τελευταίες εβδομάδες έχουμε ακούσει ότι ο πρώτος Κυβερνήτης της χώρας ο Ιωάννης Καποδίστριας ήταν

δικτάτορας. Φθάσαμε μέχρι τον αφορισμό του κ. Φίλη, του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, προς τα πρότυπα σχολεία. Τα αφόρισε τα πρότυπα σχολεία ο κ. Φίλης, ως καρκινώματα στο σώμα της δημόσιας παιδείας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Διαβάστε το όλο, όχι έτσι.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπατε ότι είναι καρκινώματα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Να διαβάσετε τι είπα. Διαβάστε το όλο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν το διορθώνετε, κύριε Φίλη, με μεγάλη χαρά! Δεν έχω μπροστά μου όλα τα Πρακτικά για να το διαβάσω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Έ, λοιπόν; Όχι προπαγάνδα εδώ μέσα, επιχειρήματα θέλουμε.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπατε ότι είναι καρκίνωμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Χαρακόπουλε, σας παρακαλώ.

Κύριε Φίλη, μπορείτε να ζητήσετε τον λόγο επί προσωπικού.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Φίλη, χαίρομαι αν θέλετε να ανασκευάσετε και να διορθώσετε. Με μεγάλη χαρά θα το δεχθώ. Γιατί, πραγματικά, με εξέπληξε, όπως σας είπα, ο αφορισμός σας. Μακάρι να είναι έτσι. Θα περίμενε κανείς, όμως, από την αριστερά που κόπτεται υπέρ των αδυνάτων, να στηρίζει τα πρότυπα σχολεία. Διότι, τα πρότυπα σχολεία, τι είναι ουσιαστικά; Σχολεία στα οποία παιδιά φτωχών οικογενειών που έχουν ιδιαίτερα χαρίσματα, ιδιαίτερα τάλαντα, ιδιαίτερη έφεση στη γνώση, ιδιαίτερες κλίσεις, μπορούν να σπουδάσουν σε αυτά χωρίς δίδακτρα και να έχουν ευκαιρίες καλύτερες στη ζωή τους. Τι είναι, δηλαδή, τα πρότυπα σχολεία; Ένας μηχανισμός άμβλυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων. Νομίζω ότι και το παράδειγμα του Υπουργού κ. Γεραπετρίτη, ήταν καταλυτικό στην Αίθουσα.

Κυρία Υπουργέ, επιτρέψτε μου, επειδή στη λίστα που δόθηκε των προτύπων σχολείων, δεν περιλαμβάνεται μία ολόκληρη περιφέρεια της χώρας, η Θεσσαλία, με πρωτεύουσα τη Λάρισα, έναν νομό με 300 χιλιάδες κατοίκους που έχει όλες τις προϋποθέσεις να φιλοξενήσει πρότυπο σχολείο, θέλω να πιστεύω ότι από την επόμενη σχολική χρονιά θα υπάρξουν όλες αυτές οι προϋποθέσεις, για να δημιουργηθεί πρότυπο σχολείο και στη Λάρισα. Το ίδιο ακατανόητη, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι και η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Όσον αφορά την άρνησή σας να υπάρχει εξοικείωση των παιδιών του νηπιαγωγείου με την αγγλική γλώσσα. Τι δεν ακούσαμε για σκοτεινά συμφέροντα μέχρι δάκτυλο του ιμπεριαλισμού που βρίσκονται πίσω από αυτή την αλλαγή.

Θετικές, αναμφίβολα, κύριε Πρόεδρε, είναι οι ρυθμίσεις για την αύξηση των εξεταζόμενων μαθημάτων, τη βάση του «10» για την προαγωγή μιας τάξης, την επαναφορά της τράπεζας θεμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάστηκαν τέσσερις δεκαετίες από τη Μεταπολίτευση και πέντε χρόνια διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου η αριστερά να αποδεχθεί ότι ήταν φενάκη, όλο αυτό που ακούγαμε τόσα χρόνια περί ελεύθερης, απρόσκοπτης εισαγωγής στα πανεπιστήμια, χωρίς καμμία εξέταση, χωρίς καμμία επιλογή.

Είχαμε μαραθώνιες συνεδριάσεις στην προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, με πρόεδρο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων τον κ. Γαβρόγλου. Αντιπαρατεθήκαμε αρκετές φορές με τον κ. Φίλη όταν ήταν Υπουργός και εγώ τομεάρχης παιδείας της Νέας Δημοκρατίας. Είχαμε πολυσέλιδες εκθέσεις, πολυσέλιδα πορίσματα διάφορων επιτροπών, πέραν αυτής της Μορφωτικών Υποθέσεων αναφέρθηκε και ο κ. Φίλης στην επιτροπή υπό τον κ. Λιάκο και όλα αυτά, γιατί; Για να δικαιολογηθεί η κυβίστηση του ΣΥΡΙΖΑ και να επανέλθουμε τέσσερις δεκαετίες μετά σε ένα σύστημα δεσμών, ουσιαστικά, το οποίο αποδεχόμαστε όλοι ή σχεδόν όλοι σε αυτή την Αίθουσα.

Επειδή έγινε πολύς θόρυβος, κυρία Υπουργέ, για την επαναφορά των Λατινικών, ως πανελληνίως εξεταζόμενο μάθημα και την κατάργηση της Κοινωνιολογίας και δόθηκε μάλιστα, και ιδεολογικό χρώμα σε αυτή τη διαφοροποίηση που υπήρξε, θα ήθελα να ξαναδείτε και πάλι την πρόταση που διατυπώθηκε και από την Πανελλήνια Ένωση Εκπαιδευτικών Κοινωνικών Επιστημών. Όπως στο δεύτερο πεδίο οι μαθητές που επιλέγουν τις πολυτεχνικές σχολές, μπορούν να εξεταστούν στο τέταρτο μάθημα στα Μαθηματικά και αυτοί που επιλέγουν τις ιατρικές σχολές, να εξεταστούν στη Βιολογία, ομοίως και εδώ θα μπορούσαν όσοι ακολουθούν τις φιλοσοφικές σχολές την Αρχαιολογία να εξετάζονται στα Λατινικά και όσοι ακολουθούν τις κοινωνικές επιστήμες να εξετάζονται στην Κοινωνιολογία. Το ζητούν και τα ίδια τα πανεπιστήμια, όπως γράφει στην επιστολή της η Πανελλήνια Ένωση Εκπαιδευτικών Κοινωνικών Επιστημών. Αφού ομνύουμε όλοι στο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, ας το δεχθούμε. Αν και για τα Λατινικά, θα σας έλεγα ότι εγώ βρήκα πολύ ενδιαφέρον το άρθρο του καθηγητή Μαυρογορδάτου, που λέει ότι, ίσως, θα πρέπει να δούμε τη διδασκαλία λόγιων μορφών της γλώσσας μας, διότι είναι πράγματι αδιανόητο στις ημέρες μας τα παιδιά που τελειώνουν τη μέση εκπαίδευση, να αδυνατούν να διαβάσουν από το πρωτότυπο Παπαδιαμάντη και Ροΐδη και να χρειάζονται μεταγλώττιση. Είναι θετικές οι ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση και θέλω να πιστεύω ότι μετά από μία δεκαετή χρήση που αποδεκατίστηκαν τα ελληνικά σχολεία στο εξωτερικό, θα υπάρχει ένα δυναμικό come back στην ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό και ευρύτερα στην ελληνομάθεια με τη στήριξη και ελληνικών εδρών σε πανεπιστήμια του εξωτερικού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω να κλείσω με το εξής, κύριε Πρόεδρε: να εξάρω τη ρύθμιση για την ίδρυση ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων στα πανεπιστήμια. Ξέρετε ότι χάθηκε η μεγάλη ευκαιρία της Αναθεώρησης του Συντάγματος, του άρθρου 16, που θα έδινε την ευκαιρία και στη χώρα να καταργηθεί το κρατικό μονοπώλιο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, να έχουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια, έτσι ώστε η χώρα μας να γίνει πόλος έλξης φοιτητών από όλο τον κόσμο;

Νομίζω ότι τώρα με αυτή τη ρύθμιση, κυρία Υπουργέ, ανοίγετε ένα παράθυρο ευκαιρίας, έτσι ώστε φοιτητές όχι μόνο από τα Βαλκάνια και τη Νοτιανατολική Ευρώπη, αλλά από όλο τον κόσμο, να έρθουν και να σπουδάσουν με δίδακτρα στα δημόσια πανεπιστήμια στη χώρα που γέννησε τις περισσότερες επιστήμες, από τα μαθηματικά μέχρι την ιατρική και από τη φιλοσοφία μέχρι τη ρητορική. Νομίζω ότι είναι πραγματικά το πιο κομβικό σημείο αυτού του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα και στην αρχή η δημόσια παιδεία είναι το όχημα της κοινωνικής κινητικότητας. Και προς αυτή την κατεύθυνση της αναβάθμισής της θα πρέπει όλες και όλοι να εργαζόμαστε. Νομίζω ότι το νομοσχέδιο αυτό προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται και για τούτο το υπερψηφίζω.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και εγώ θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Θα σας δώσω τον λόγο για ένα λεπτό, κύριοι συνάδελφοι, αλλά δεν ξεκινήσαμε καλά έτσι. Παρακαλώ να αποφεύγονται οι προσωπικές αναφορές.

Κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, προσπαθώ να απαντώ με επιχειρήματα και να αξιοποιώ τη γνώμη των άλλων με επιχειρήματα, όχι με λεξούλες και με προπαγάνδα.

Μιλώντας κατ' επανάληψη στη Βουλή και στις επιτροπές και εδώ στην Ολομέλεια τεκμηρίωσα την αντίθεσή μας στο δίκτυο προτύπων που πάει να δημιουργηθεί τώρα, όχι στα ιστορικά πρότυπα τα οποία λειτουργούν και τα οποία διατηρήσαμε ως κυβέρνηση και που τυχαίνει να έχω τελειώσει ένα από αυτά, αλλά στο δίκτυο των πολλαπλασιαζόμενων εφεξής πρότυπων σχολείων σε όλη την Ελλάδα. Έχει διαφορά. Άλλο οκτώ, άλλο τριάντα -θα έχουμε είκοσι πέντε το Σεπτέμβριο- άλλο πενήντα ή εκατό αργότερα, όπως λέει η κυρία Υπουργός.

Ποια είναι η διαφορά; Η διαφορά είναι ότι εδώ πέρα είμαστε μπροστά στη δημιουργία ενός τριχοτομημένου σχολικού δικτύου, πρότυπα, πειραματικά που είναι άλλο πράγμα και το με-

γάλο πλήθος των σχολείων της γειτονιάς. Σύμφωνα με τον νόμο που έχουμε μπροστά μας -και ολοκληρώνω- διαβάζω: «Έχουμε να κάνουμε με ένα δίκτυο σχολείων για τα παιδιά μιας μειοψηφικής μορφωτικής και κοινωνικής ελίτ, που θα λειτουργεί το δίκτυο σχολείων, όχι τα σημερινά ιστορικά πρότυπα, τα πενήντα, εκατό, διακόσια που λένε πρότυπα στην Ελλάδα. Θα λειτουργεί με ξεχωριστές προδιαγραφές και προνομιακές ρυθμίσεις σε σχέση με τα υπόλοιπα σχολεία σαν ένα καρκίνωμα στα σπλάχνα της δημόσιας εκπαίδευσης, που θα απομυζά και θα τρέφεται από την αφαίμαξη των άλλων σχολείων, των σχολείων των πολλών και των αδύναμων». Το λέει το νομοσχέδιο.

Οι καλύτεροι μαθητές από όλα τα σχολεία θα πηγαίνουν στα πρότυπα. Οι καλύτεροι δάσκαλοι από όλα τα σχολεία θα πηγαίνουν στα πρότυπα. Τι θα μένει στα άλλα σχολεία; Πλήρης υποβάθμιση των σχολείων. Αυτή είναι η έννοια.

Ενοχλεί; Είναι δυνατόν να δημιουργήσει διάφορες παρεξηγήσεις η λέξη «καρκίνωμα»; Καμμία αντίρρηση, δεν είναι αυτό το θέμα. Η ουσία είναι το θέμα, ότι απομυζάτε τα παιδιά με έφεση στη μάθηση και τους καλούς καθηγητές από τα υπόλοιπα σχολεία για λίγα σχολεία. Έχουμε τρεισήμισι χιλιάδες γυμνάσια και δημοτικά στην Ελλάδα και θα φτιάξετε πενήντα, το πολύ εκατό πρότυπα.

Όλες οι προτεινόμενες καινοτομίες για τα πρότυπα σχολεία, όπως είναι οι όμιλοι, η συνεργασία με πανεπιστήμια κ.λπ., είναι σωστές. Να επεκταθούν σε όλα τα σχολεία της δημόσιας εκπαίδευσης. Αυτή είναι η γνώμη μας. Τονίζω, όχι συνθήματα. Αν παρεξηγείται η έννοια που ανέφερα, καμμία αντίρρηση. Την ουσία να κοιτάξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ωραία, νομίζω ότι δώσατε την εξήγηση επί του κειμένου σας.

Κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μία λέξη μόνο. Θα ήθελα να παρακαλέσω τους αγαπητούς συναδέλφους από την Πλειοψηφία να συμβουλεύονται τα Πρακτικά, όταν θέλουν να μιλήσουν για το τι είπαμε.

Κύριε Χαρακόπουλε, αυτά που είπατε, δεν τα είπα. Για τα πρότυπα θα επανέλθω. Τώρα, όσο για τον Καποδίστρια, είμαι σοβαρή ιστορικός. Δεν θα σας απαντήσω τίποτα άλλο. Για τις συνωμοσίες, συμβουλευτείτε τα Πρακτικά, κύριε Χαρακόπουλε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ πάρα πολύ. Θα συμβούλευα και εγώ όλους να διαβάσουν -μια και το ξεκινήσαμε σήμερα- το βιβλίο του Δημήτρη Γληνού «Περί Αγραμματοσύνης».

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Σε τι θα απαντήσετε; Να απαντήσετε, θα σας δώσω τον λόγο, αλλά δεν σας έθιξαν.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η πρόθεσή μου, επειδή είμαι χρόνια εδώ, δεν είναι να διαστρεβλώνω τα λεγόμενα κανενός.

Απ' ό,τι κατάλαβα ο κ. Φίλης θεωρεί ότι καλώς τα οκτώ υπάρχοντα σήμερα πρότυπα σχολεία λειτουργούν, αλλά θεωρεί ότι θα είναι καρκίνωμα αν αυτά γίνουν πενήντα; Γιατί η πρόθεση η δική μας είναι να κάνουμε στην έδρα κάθε νομού ένα τέτοιο πρότυπο, κατ' αρχάς. Ο στόχος είναι να μην είναι περιορισμένα, να δώσουμε περισσότερες ευκαιρίες στα παιδιά όλης της χώρας που έχουν αυτά τα χαρίσματα.

Επί της ουσίας δεν κατάλαβα τι διέψευσε η κ. Αναγνωστοπούλου. Ελέχθη ή δεν ελέχθη ότι έχουν σχέση με φασιστικά κατάλοιπα τα πρότυπα σχολεία;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να ψάξετε τα Πρακτικά και θα δείτε, κύριε Χαρακόπουλε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Η κ. Αναγνωστοπούλου είπε ότι πρέπει να ψάξετε τα Πρακτικά για να δείτε, ακριβώς για να μην φάμε χρόνο. Θα τα ψάξετε και θα δείτε.

Προχωρούμε τώρα με την κ. Φωτίου από τον ΣΥΡΙΖΑ και μετά τον κ. Κοντογιώργο από τη Νέα Δημοκρατία.

Τον λόγο έχει η κ. Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Θέλω να ρωτήσω κάτι πρώτα. Οι Υφυπουργοί εκπροσωπούν την Κυβέρνηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ναι, οι Υφυπουργοί εκπροσωπούν την Κυβέρνηση. Το λέτε τώρα που δεν είναι εδώ η κ. Κεραμέως, αλλά είναι η κ. Ζαχαράκη. Είναι Υφυπουργός, είναι μέλος του Κυβερνητικού Συμβουλίου.

Μην δημιουργούμε καινούργιο θέμα τώρα, σας παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Είναι ξεκάθαρο. Ήσασταν και εσείς Αναπληρώτρια Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Σας παρακαλώ. Να μην γίνεται αυτού του είδους η διαλογική συζήτηση.

Κυρία Φωτίου, έχετε τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Επιμένω γιατί έχει σημασία. Είναι ένα σημαντικό νομοσχέδιο και πρέπει να είναι η Κυβέρνηση εδώ όπως το λέει η Βουλή, όπως το λέω ο Κανονισμός της Βουλής.

Εν πάση περιπτώσει, αγαπητοί συνάδελφοι, στην ενδιάμεση πανδημική περίοδο που διανύουμε, ευρισκόμενοι εντός και εκτός πανδημίας κατά την Κυβέρνηση, όλοι οι διεθνείς οργανισμοί, ο ΟΟΣΑ, το ΔΝΤ κ.λπ., επισημαίνουν τις βαριές οικονομικές, υγειονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις που θα υποστούν οι χώρες με ασθενές κοινωνικό κράτος, δηλαδή υγεία, παιδεία, πρόνοια.

Αυτές οι χώρες που ανήκουν στον ευρωπαϊκό νότο, δηλαδή Ισπανία, Ιταλία, Πορτογαλία, Ελλάδα θα βιώσουν την ασύμμετρη διεύρυνση των ανισοτήτων που προκαλούνται από τις ενδογενείς, δημοσιονομικές δηλαδή, ή εξωγενείς -όπως είναι ο COVID- πανδημίες ή κρίσεις κλιματικής αλλαγής.

Πρόκειται για επαναλαμβανόμενες παγκόσμιες κρίσεις, που πλέον γίνονται η νέα μας πραγματικότητα και οι οποίες πλήττουν όχι μόνο την περιφέρεια της κοινωνίας, δηλαδή τους γνωστούς άπορους, φτωχούς και ευάλωτους, αλλά το κέντρο της κοινωνίας, δηλαδή τα μεσαία και τα ανώτερα ακόμη στρώματα.

Στη λαϊκή παγκόσμια συγκίνηση και ευγνωμοσύνη για τους ήρωες εργαζόμενους της υγείας και της πρόνοιας, προστέθηκαν και τα κροκοδείλια δάκρυα των κυβερνώντων, που τις τρεις τελευταίες δεκαετίες αποψίλωσαν, απορρύθμισαν, απαξίωσαν κάθε έννοια δημόσιου κοινωνικού κράτους για να το παραδώσουν στην αγορά, στην ιδιωτική αγορά.

Η κοινωνική απαξίωση της παιδείας και της υγείας έστρεψε μέρος των μεσαίων και ανώτερων στρωμάτων προς τις ιδιωτικές κλινικές, τα ιδιωτικά σχολεία, τα κολέγια, όχι για τις καλύτερες υπηρεσίες τους, αλλά για την κοινωνική υπεραξία, το κοινωνικό στάτους που εξασφάλιζαν. Βέβαια, όταν ο ασθενής κινδύνευε, μεταφερόταν από το πανάκριβο δωμάτιο της ιδιωτικής κλινικής, τρέχοντας με το ΕΚΑΒ, στο δημόσιο νοσοκομείο για να σωθεί.

Η κοινωνική απαξίωση της δημόσιας παιδείας στον τόπο μας αποσκοπούσε σε αυτό που είπαν πολλές φορές όλοι οι ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ, στη δημιουργία του σχολείου της αγοράς που είναι φτηνό για το κράτος, ακριβό για τους πολίτες, κερδοφόρο για τους επιχειρηματίες της εκπαίδευσης.

Αυτό συντελείται με δύο τρόπους. Πρώτον, με μείωση της κρατικής χρηματοδότησης για τα πανεπιστήμια και για το δημόσιο σχολείο. Δεύτερον, με συνεχείς απορρυθμίσεις του δημόσιου σχολείου και του πανεπιστημίου, που ονομάζονται εκσυγχρονισμός, ώστε να δημιουργηθεί χώρος για να ανθίσει η αγορά της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Αυτό απαιτεί, πρώτον, να παίρνεις διδακτικά περιεχόμενα του δημόσιου σχολείου και να τα παραχωρείς στον ιδιωτικό χώρο. Δηλαδή, νόμος Αρβανιτόπουλου, κυβέρνηση Σαμαρά, Υπουργός ο κ. Μητσοτάκης που κατήργησε περιεχόμενο από τα δημόσια ΙΕΚ, περιζήτητα στην αγορά εργασίας, για να τα παραδώσει στα ιδιωτικά ΙΕΚ.

Δεύτερον, απαιτεί εξίσωση επαγγελματικών δικαιωμάτων των ιδιωτικών κολεγίων με αυτά των πανεπιστημίων. Νόμος Κεραμέως, Κυβέρνηση Μητσοτάκη. Είναι το ευφυές bypass του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Κυρίως, όμως, πρέπει να εξασφαλίσεις πελατεία στην ιδιωτική εκπαίδευση. «Πελάτες» είπε ο κ. Μητσοτάκης τους φοιτητές και όχι κατά λάθος. Πώς εξασφαλίζεις πελάτες; Μειώνεις τους εισακτέους στα πανεπιστήμια ως εξής: Πρώτον, αναστέλλεις τη λειτουργία νέων τμημάτων που είχε ιδρύσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεύτερον, καταργείς την ελεύθερη πρόσβαση στα τμήματα χαμηλής ζήτησης. Τρίτον, επαναφέρεις τη βάση του «10» στις πανελλήνιες εξετάσεις, όταν όλος ο κόσμος ξέρει ότι τα θέματα τη μία χρονιά,

στα ίδια μαθήματα, μπορεί να είναι πολύ δύσκολα και να μην παίρνει κανείς «10» ή ελάχιστοι πάνω από «10» και την άλλη χρονιά να είναι πανεύκολα και όλοι να παίρνουν πάνω από «10». Αυτά, δηλαδή, που κάνει η κ. Κεραμέως. Απλό.

Όσο, όμως, το ελληνικό πανεπιστήμιο θα είναι δωρεάν και αξιόπιστο, η αγορά αυτή των ιδιωτικών εκπαιδευτικών προϊόντων θα είναι πάντα ισχνή. Άρα, πρέπει το δημόσιο πανεπιστήμιο να ιδιωτικοποιηθεί, δηλαδή να πληρώνεις για κάποιες από τις υπηρεσίες του. Και αυτό κάνετε. Ανοίγετε αυτή τη διευρυμένη, πια, κερκόπορτα, τη μεγάλη πύλη με τα ξενόγλωσσα τμήματα.

Βεβαίως, λέτε ότι δεν είναι για τους Έλληνες τώρα. Μην ανησυχείτε. Αυτό σύντομα θα έρθει. Το ξέρουμε πολύ καλά. Επομένως, Έλληνες με βάση το πορτοφόλι των γονιών τους και τη γλωσσομάθεια θα παρακάμπτουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Έτσι, επιτέλους, αποκτούν χρησιμότητα -για να είμαι κι εγώ στο ευχάριστο κλίμα- τα αγγλικά στο νηπιαγωγείο.

Με το νομοσχέδιο αυτό η κ. Κεραμέως συμβάλλει αποφασιστικά στην εγκαθίδρυση της εκπαίδευσης της αμάθειας με πρόσχημα πάντα τον εκσυγχρονισμό, την αριστεία, την πολύπλευρη πληροφόρηση. Διαλύει προγράμματα σπουδών, τρόπους διδασκαλίας και εξέτασης, τορπιλίζει την ουσιαστική σχέση διδάσκοντος - διδασκομένου όταν αυξάνει τον αριθμό των παιδιών σε κάθε τάξη. Αυξάνει τα μαθήματα και κατακερματίζει τη γνώση. Αυτό είναι η εκπαίδευση της αμάθειας.

Όπως λέει ο Γάλλος φιλόσοφος Ζαν Κλοντ Μισεά οι νέοι μαθαίνουν χίλια δυο και από την άλλη μεριά δεν είναι σε θέση να συνδυάσουν τις όποιες γνώσεις, τις οποίες έχουν πάρει γιατί τους προσφέρονται στη διάρκεια μιας εξαιρετικά πολυετούς θητείας, μαθητείας. Φανταστείτε ότι στην Ελλάδα είναι είκοσι χρόνια με τα δύο υποχρεωτικά του νηπιαγωγείου. Συλλέγουν πληροφορίες σερφάροντας μέσα στον ωκεανό των λεπτομερειών και της κατακερματισμένης γνώσης.

Αυτή είναι η μία διάσταση της αμάθειας, η δομική, αυτή που εγγράφεται, τελικά, στον νοητικό κόσμο του μαθητή και του φοιτητή.

Η άλλη διάσταση, εξίσου δραματική και δραστική, είναι ότι οι παρεχόμενες γνώσεις και μαθήσεις, ακόμη και από τις υψηλότερες βαθμίδες του εκπαιδευτικού μηχανισμού, απαξιώνονται το πολύ μέσα σε μία δεκαετία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Απαξιώνονται μέσα σε μία πενταετία κατά την πρώην Επίτροπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κ. Ρέντινγκ.

Κατά συνέπεια, το άτομο ζει μέσα σε μία κατάσταση συνεχούς μορφωτικής απαξίωσης, μέσα σε ένα μόνιμο άγχος, αναζητώντας τη σωτηρία για την επαγγελματική του επιβίωση στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση, στην κατάρτιση, στη συνεχής κατάρτιση, στη διά βίου εκπαίδευση.

Στη φάση της γενικευμένης ανεργίας και της ιλιγγιώδους απαξίωσης της εργατικής δύναμης, το έωλο και απομονωμένο άτομο κινείται και αυτό χρησιμοθηρικά, για να εξασφαλίσει μια θέση στον ήλιο. Τα άλλα όλα είναι περιττά.

Αυτό είναι η εκπαίδευση της αμάθειας, κύριε Μητσοτάκη, την οποία σήμερα ενισχύετε. Γι' αυτό θα είστε υπόλογος στους νέους και στην εκπαιδευτική ιστορία της χώρας. Όμως, αυτές οι σκοτεινές εκπαιδευτικές παρενθέσεις ακολουθούνται από περιόδους φωτεινές, δημιουργικές, ελπιδοφόρες. Αυτή είναι η εκπαιδευτική ιστορία. Για αυτές εργαζόμαστε μαζί με όλο τον εκπαιδευτικό, πολιτικό, κοινωνικό και προοδευτικό χώρο.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι καταδικασμένο, όπως και της Διαμαντοπούλου, να αποτύχει και να μην εφαρμοστεί, να ξεχαστεί. Το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ, κυρία Φωτίου.

Τον λόγο έχει ο κ. Κοντογεώργος από τη Νέα Δημοκρατία και θα ακολουθήσει ο κ. Μπιάγκης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, σε σχέση με την τοποθέτηση της κ. Φωτίου έχω μερικές παρατηρήσεις.

Πρώτον, το έχουμε πει με χίλιους τρόπους, το γράφει το νομοσχέδιο, ότι τα ξενόγλωσσα προγράμματα απευθύνονται μόνο σε αλλοδαπούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Με συγχωρείτε. Εγώ είπα ότι είναι εδώ οι δύο Υφυπουργοί και να συνεχίσουμε. Θα πάρετε τον λόγο και στην ομιλία σας θα απαντήσετε και στην κ. Φωτίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ένα λεπτό θα ήθελα μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ένα λεπτό να σας το δώσω. Εγώ θέλω να διευκολύνω τους πάντες. Αν, όμως, αρχίσουμε σε κάθε ομιλία να μιλάει ένας Υφυπουργός, καήκαμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν νομίζω ότι γίνεται σε κάθε ομιλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Παρακαλώ, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι τα ξενόγλωσσα προγράμματα απευθύνονται μόνο σε αλλοδαπούς. Ακούστηκαν εδώ διάφορα περί δήθεν αντισυνταγματικότητας, περί δήθεν παραβίασης του Ευρωπαϊκού Δικαίου. Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής τα διέψευσε πλήρως.

Αναφέρατε, κυρία Φωτίου, ότι μειώνουμε τους εισακτέους για να δημιουργήσουμε πελάτες στα ξενόγλωσσα. Μα, οι εισακτέοι ανακοινώθηκαν πριν από λίγες μέρες και είναι ακριβώς οι ίδιοι με τους εισακτέους της προηγούμενης χρονιάς.

Τέλος, δεν μπορείτε να λέτε για καταργήσεις τμημάτων όταν εξαφανίστηκε ολόκληρη η τεχνολογική εκπαίδευση επί ημερών σας, πανεπιστημοποιήθηκαν άρδην όλα τα τμήματα χωρίς αξιολογήσεις, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των πανεπιστημίων πολλές φορές και πολλές φορές με βουλευτικές τροπολογίες της τελευταίας στιγμής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ, κύριε Διγαλάκη.

Ορίστε, κύριε Κοντογεώργο, έχετε τον λόγο.

Στη συνέχεια, όπως προανέφερα, θα μιλήσει ο κ. Μπιάγκης. Θα γίνουν κάποιες αλλαγές στους επόμενους τέσσερις, για να διευκολυνθούμε όλοι, και το Προεδρείο δηλαδή.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα απαντήσω στον κ. Διγαλάκη, για να μην φάω τον χρόνο του κυρίου συναδέλφου. Ο κ. Διγαλάκης δεν κατάλαβε τίποτα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν κανείς σβήσει από τη μνήμη του όλο το παρελθόν και σταματήσει εν έτει 2015, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε στην εξουσία και κατάφερε να ανατρέψει όλα τα κακώς κείμενα σε αυτή την κοινωνία, όπως και στον τομέα της παιδείας, θα έπρεπε σήμερα να μιλάμε για ένα εκπαιδευτικό σύστημα σε αυτή τη χώρα που θα έπρεπε να τρέχει με χίλια, να συναγωνίζεται τα σύγχρονα εκπαιδευτικά συστήματα όλων των χωρών του κόσμου και οι Έλληνες πραγματικά να είναι ευτυχισμένοι, γιατί θα είχαν ένα σύστημα παιδείας που θα εξασφάλιζε τα πάντα γύρω τους. Θα καταλάμβαναν όλα τα αξιώματα και θα κυριαρχούσαν παντού στους διεθνείς οργανισμούς και, τέλος πάντων, δεν θα υπήρχε καμία ανάγκη να αλλάξουν τα πράγματα. Επίσης, δεν θα αισθανόταν την ανάγκη η κ. Φωτίου, που κατήλθε του Βήματος, να μας πει ότι είμαστε αμαθείς εμείς που δεν πιστεύουμε στο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά σε άλλους πολιτικούς χώρους και ότι πάμε να ξεριζώσουμε το δημόσιο σχολείο, να το εκτροχιάσουμε, να το καταστρέψουμε, το οποίο θεμελίωσε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρία Φωτίου, πριν έρθετε στην εξουσία εσείς, κάποιοι άλλοι ήρθαν, είχαν κράτος φτιαγμένο, στο οποίο μάθατε και εσείς γράμματα. Και αν θέλετε να συγκαταλέγεστε σε αυτούς που είναι αμαθείς είναι δικαίωμά σας. Εμείς οι άλλοι, όμως, είναι δικαίωμά μας να διατηρούμε το προνόμιο να λέμε ότι ήμασταν πολύ καλοί

μαθητές και έχουμε μάθει αυτά τουλάχιστον που έπρεπε να μάθουμε, για να μπορούμε να ασκήσουμε και επάγγελμα και κοινωνική δραστηριότητα τέτοια καταξιωμένη στην κοινωνία.

Σας πληροφορώ ότι εγώ τελείωσα το μονοθέσιο δημοτικό σχολείο Σελλών Ευρυτανίας με εκατόν πενήντα κατοίκους πληθυσμό και τριάντα μαθητές, το πρώτο δημόσιο γυμνάσιο Καρπενησίου, γιατί δεν υπήρχε και δεύτερο και το πρώτο λύκειο Καρπενησίου και μετέπειτα στην ΑΣΟΕ, χωρίς ούτε μία ώρα φροντιστήριο σε κανένα μάθημα και ω του θαύματος εκείνη η κυβέρνηση που κυβερνούσε τότε της Νέας Δημοκρατίας είχε εξασφαλίσει σε εμένα, ένα παιδί αγροτικής οικογένειας που το μεγαλύτερο εισόδημα που διέθετε ήταν το τελευταίο εισόδημα που υπήρχε καταγεγραμμένο στη χώρα, έμαθα γράμματα. Με τη δική σας κριτική δεν έπρεπε να μάθω τίποτα, αφού ήταν ταξική η παιδεία που έδινε η Δεξιά όλα αυτά τα χρόνια.

Πρέπει να σοβαρευτούμε αγαπητοί συνάδελφοι σε αυτή την Αίθουσα. Και αν θέλουμε να μιλάμε με όρους του μέλλοντος για την παιδεία, θα πρέπει να βάλουμε όλοι το χέρι στην καρδιά και να πούμε ποια είναι τα λάθη μας, όλων τα λάθη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εδώ και δύο βδομάδες το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου στη Βουλή των Ελλήνων συζητείται με τίτλο: «Αναβάθμιση του σχολείου και άλλες διατάξεις», την προηγούμενη εβδομάδα στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και την τρέχουσα στην Ολομέλεια. Χωρίς αμφιβολία είναι το σημαντικότερο, αφού διατρέχει το σύνολο του εκπαιδευτικού συστήματος από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο και επηρεάζει τις ζωές τόσο του συνόλου της νεολαίας της πατρίδας μας, αλλά και των εκατοντάδων χιλιάδων οικογενειών τους. Θα ήταν πλεονασμός να επαναλάβω τις διατάξεις μία προς μία του νομοσχεδίου, αφού αναλύθηκε με επάρκεια και πληρότητα, τόσο από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, όσο από τον εισηγητή μας και όλους τους προλαλήσαντες και από τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας.

Ωστόσο, όμως, θα μου επιτρέψετε να επισημάνω για άλλη μια φορά ότι η φιλοσοφία του παρόντος νομοσχεδίου και ο προσανατολισμός του είναι το μέλλον. Στοχεύει σε ένα σύγχρονο σχολείο ελεύθερο και δημιουργικό που να ανταποκρίνεται στις συνθήκες του μέλλοντος, τις οποίες θα κληθούν να αντιμετωπίσει η νεολαία μας στη μετέπειτα ζωή της. Σε ένα σχολείο που στις δύο πρώτες βαθμίδες του θα διαπνέεται από την καινοτομία και την προσαρμογή του στις απαιτήσεις των καιρών και θα δίνει τη δυνατότητα σε κάθε νέο να αναπτύξει τις δεξιότητές του και να επιλέξει το επάγγελμα που του αρέσει.

Εισάγει πιλοτικά τα εργαστήρια δεξιοτήτων από το νηπιαγωγείο μέχρι το γυμνάσιο, σε τέσσερις θεματικούς κύκλους: το ευ ζην, το περιβάλλον, την κοινωνική ενσυναίσθηση και ευθύνη και τη δημιουργική σκέψη και πρωτοβουλία. Παράλληλα, αναπτύσσει επιμέρους θεματικές ενότητες στον εθελοντισμό, την οικολογική συνείδηση, την οδική ασφάλεια, μέχρι την πρόληψη από εξαρτήσεις, τον αλληλοσεβασμό στη διαφορετικότητα, την επιχειρηματικότητα, τη ρομποτική, τις νέες τεχνολογίες και τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση. Εισάγει πιλοτικά την προσέλκυση της αγγλικής γλώσσας στο νηπιαγωγείο, ανακατανέμει τις ώρες διδασκαλίας ανά διδακτικό αντικείμενο, ενισχύοντας τη διδασκαλία ξένων γλωσσών, την πληροφορική, τη φυσική αγωγή και τα κλασικά γράμματα. Ενισχύει και διευρύνει τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία, ώστε να αποτελέσουν εκπαιδευτικό εργαστήρι ανάδειξης ταλέντων, θεσμοθετεί τη διττή αξιολόγηση εσωτερική και εξωτερική, απαραίτητη σε όλα τα επίπεδα της σχολικής ζωής.

Θεσμοθετεί ξανά την τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας στο λύκειο. Εισάγει κίνητρα και ρυθμίσεις για την πλήρωση των εκπαιδευτικών κενών, όπως η διπλή μοριοδότηση της εκπαιδευτικής υπηρεσίας σε δυσπρόσιτες και ορεινές περιοχές. Εισάγει πλήθος διοικητικών και εκπαιδευτικών μέτρων για την αντιμετώπιση φαινομένων σχολικού εκφοβισμού, ενώ το αρμόδιο ινστιτούτο εκπαιδευτικής πολιτικής διαμορφώνει νέα σύγχρονα προγράμματα σπουδών και συντάσσει νέα βιβλία για όλες τις βαθμίδες του σχολείου.

Στην τρίτη βαθμίδα ενισχύει την εξωστρέφεια των ελληνικών πανεπιστημίων με την ίδρυση ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων, χωρίς την παρέμβαση του Υπουργείου. Θεσμοθετεί κοινά προγράμματα σπουδών μεταξύ ελληνικών και ξένων πανεπιστημίων. Διευκολύνει την ανάδειξη πρυτανικών αρχών και θεσμοθετεί το ενιαίο ψηφοδέλτιο για την εκλογή πρυτάνεων και αντιπρυτάνεων, καθιερώνοντας ηλεκτρονική ψηφοφορία και την τετραετή θητεία διοίκησης. Εξορθολογίζει και αντικειμενικοποιεί το σύστημα μεταγραφών, προσθέτοντας πέραν των οικονομικών και κοινωνικών κριτηρίων, το ακαδημαϊκό κριτήριο τη βάση εισαγωγής μείον δύο χιλιάδες επτακόσια πενήντα μόρια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι κοινή πεποίθηση σε όλες τις πτέρυγες της Ολομέλειας και στην κοινωνία ολόκληρη ότι τα θέματα της παιδείας θα πρέπει να προσεγγίζονται από όλους με τη δέουσα προσοχή και να στοχεύουν στην όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων. Είναι κατανοητό, επίσης, ότι πολλές πολιτικές δυνάμεις για λόγους υπαρξιακούς και μόνο διαφωνούν σε όλα και ψελλίζουν ακατανόητα ευχολόγια με εξάρσεις ενός ξεπερασμένου από την κοινωνία λαϊκισμού. Όμως, όλες αυτές τις ημέρες ακούστηκαν απίστευτα πράγματα σ' αυτή την Αίθουσα, ιδιαίτερα από τη μείζονα Αντιπολίτευση.

Ενίσταται ο ΣΥΡΙΖΑ για αιφνιδιασμό τόσο της Βουλής, όσο και της εκπαιδευτικής κοινότητας. Είναι αιφνιδιασμός η ανακοίνωση κυβερνητικού προγράμματος για την παιδεία της Νέας Δημοκρατίας εδώ και δύο χρόνια, το οποίο ενέκριναν οι πολίτες με μεγάλη πλειοψηφία την 7η Ιουλίου του 2019; Είναι αιφνιδιασμός ο συνεχής διάλογος της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας με όλη την εκπαιδευτική κοινότητα, η δημόσια διαβούλευση που προηγήθηκε σε ιδανικές συνθήκες, για το σύνολο της κοινωνίας;

Ενίσταται η Αξιωματική Αντιπολίτευση ως προστάτης των συνδικαλιστικών οργανώσεων για το γεγονός ότι δεν είχαν επάρκεια χρόνου για να αναπτύξουν τις θέσεις τους στην αρμόδια επιτροπή, ποντάροντας σε έναν ατέρμονα και άνευ ουσίας διάλογο, αφού εκ των προτέρων είχαν απορρίψει το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης.

Η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση σέβονται την ανεξαρτησία και λειτουργία των συνδικαλιστικών οργανώσεων, αναπτύσσουν τον αναγκαίο διάλογο, αλλά κάνουν γνωστό προς κάθε κατεύθυνση ότι η νομοθετική εξουσία ασκείται από τη Βουλή των Ελλήνων και μόνο σύμφωνα με το Σύνταγμα.

Ενίσταται ο ΣΥΡΙΖΑ για τις αλλαγές σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης που προτείνει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για να απελευθερωθεί και να ανασάνει δημιουργικά το δημόσιο σχολείο και ξεχνάει προφανώς την ισοπέδωση και τον ενταφιασμό κάθε δημοκρατικής δημιουργικής πρωτοβουλίας που έφερε ως κυβέρνηση με τις αναχρονιστικές ιδεολογικές αγκυλώσεις του. Καταγγέλλει ο ΣΥΡΙΖΑ ακόμη την Κυβέρνηση και με γελοίες αναφορές, όπως αυτή για την εισαγωγή των αγγλικών στο νηπιαγωγείο, ότι εξυπηρετεί αμερικανικά συμφέροντα. Θα μπορούσε να γελάσει κανείς με αυτή την επιχειρηματολογία, αλλά δυστυχώς είναι να κλαίει για την κατάντια κόμματος που κυβέρνησε τη χώρα για πέντε χρόνια.

Κλείνω αυτόν τον σχολιασμό μου με την πιο κραυγαλέα περίπτωση άθλιας συμπεριφοράς πρώην κορυφαίου συνδικαλιστικού στελέχους του ΣΥΡΙΖΑ. Θυμάστε τον πρώην Πρόεδρο της ΟΛΜΕ 2013-2015, τον διαβόητο κ. Κοτσιφάκη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Κοντογεώργο, περάσατε πολύ την ώρα. Σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Τον εκπαραθύρωσε η ίδια η ΟΛΜΕ τον Μάρτιο του 2015, όταν πλέον δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα στην παιδεία, ενώ τα προηγούμενα χρόνια ανακοίνωνε τα κενά από τον Ιούνιο, τις απεργίες και τις καταλήψεις από τον Ιούνιο του προηγούμενου έτους, ο οποίος βεβαίως εξαργύρωσε αυτή του τη συνεργασία με την πολιτική ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, αφού διορίστηκε διευθυντής του γραφείου του τότε Υφυπουργού Παιδείας Μπαξεβανάκη. Τώρα φόρεσε ξανά τον μανδύα του επαναστάτη και ξιφουλκεί κατά του νομοσχέδιου και της Κυβέρνησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σ' αυτή τη δύσκολη περίοδο για τον κόσμο ολόκληρο, οφείλουμε όλοι μας να παραμερίσουμε τις μικροπολιτικές συμπεριφορές και να στρέψουμε το βλέμμα μας στο μέλλον, να δημιουργήσουμε με προσοχή και την απαιτούμενη συναίνεση τις κατάλληλες συνθήκες.

Σας καλώ, λοιπόν, να ψηφίσουμε το παρόν σχέδιο νόμου και

να δούμε από κοινού την εφαρμογή του και τις τυχόν βελτιώσεις που θα απαιτηθούν.

Τέλος συγχαίρω την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, την υπουργό και τους Υφυπουργούς, την κ. Ζαχαράκη και τον κ. Διγαλάκη για την άψογη εργασία τους και δηλώνω ότι ψηφίζω το νομοσχέδιο στο σύνολό του και κατ' άρθρο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Φίλη, είναι σαράντα ομιλητές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Φίλη, με συγχωρείτε, αλλά υπάρχουν σαράντα ομιλητές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ναι, αλλά είναι θέμα ουσίας και ήθους να εξαπολύονται προσωπικές επιθέσεις εναντίον πολιτών που δεν είναι εδώ στην Αίθουσα χωρίς να υπάρχει στοιχείο, για προσωπικά απ' ό,τι άκουσα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Είναι Πρόεδρος της ΟΛΜΕ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Και; Πριν από έξι χρόνια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ας κρατήσουμε το επίπεδο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Λυπάμαι ειλικρινά για τον κ. Κοντογεώργο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ναι, σωστό είναι και αυτό που λέτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήταν Πρόεδρος της ΟΛΜΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ακούστε, σας παρακαλώ. Όπως ξέρετε, το επίπεδο έχει να κάνει με τον καθένα που εκφράζεται. Άλλο είναι αυτό το πράγμα.

Τώρα τον λόγο έχει ο κ. Μπιάγκης από το Κίνημα Αλλαγής και μετά ο κ. Τσακαλώτος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Άλλαξε η σειρά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Έχει αλλάξει λίγο στους επόμενους. Υπάρχει μια σειρά για να βοηθηθούν και οι ομιλητές, αλλά και το Προεδρείο. Μετά τον κ. Τσακαλώτο θα είναι ο κ. Λαμπρούλης για να αναλάβει το Προεδρείο. Και εγώ είμαι από τις 14.00' εδώ και θα κάτσω μέχρι τις 17.00'και παραπάνω.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Γιατί άλλαξε η σειρά; Σταμενίτης γράφει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Το ξέρω ότι ήσασταν στη σειρά, κύριε Σταμενίτη.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Πώς το αλλάξατε έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Η σειρά είναι Μπιάγκης, Τσακαλώτος, Λαμπρούλης, Σταμενίτης, Βερναρδάκης, Σκόνδρα.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Μισό και δύο λεπτά, όμως αυτή τη στιγμή Προεδρεύω εγώ. Αν ο οποιοσδήποτε θεωρήσει ότι πρέπει να προεδρεύσει αυτός, στην επόμενη κοινοβουλευτική περίοδο να θέσει υποψηφιότητα με το κόμμα του και να προεδρεύσει. Τώρα αν είναι να γίνει φασαρία για δέκα λεπτά ή για μισή ώρα, εγώ δεν το θεωρώ ότι είναι σκόπιμο.

Έχετε τον λόγο επί της διαδικασίας, φαντάζομαι, κύριε Βερναρδάκη.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Προφανώς κάνετε πολύ καλά τη δουλειά σας, αλλά εδώ υπάρχει ένα ζήτημα δεοντολογίας και διαδικασίας.

Ποιος αποφάσισε αυτή τη διαδικασία; Πότε ανακοινώθηκε; Εδώ υπάρχει μια ευθύνη του Προεδρείου συνολικά από το πρωί, για να μην αναφερθώ ότι λέτε 9.00' και αρχίζουμε στις 12.00', για να μην αναφερθώ στο ζήτημα ότι εδώ υπάρχουν συγκεκριμένα όρια χρόνου ή μπερδεύεται και γίνονται τριπλάσια και τετραπλάσια.

Αλλά εδώ όμως έρχεται και μία αλλαγή στην κατάταξη των ομιλητών για την οποία δεν είναι ενήμερο το Σώμα και δεν είναι ενήμεροι οι άνθρωποι οι οποίοι είναι στη σειρά να μιλήσουν και είναι από το πρωί εδώ. Εγώ, λοιπόν, ρωτώ με ποιου την πρωτοβουλία και για ποιον λόγο έγινε αυτή η αλλαγή από τον κατάλογο που έχουμε εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Και σας απαντώ σε συνεννόηση με τους Βουλευτές και με το γεγονός ότι ιδιαίτερα ο κ. Λαμπρούλης θα έπρεπε να μιλήσει την ώρα που προεδρεύει ή διαφορετικά να πάει μετά από πάρα πολλές ώρες κάναμε αυτά τα δύο πράγματα, δηλαδή μια συνεννόηση με τον κ. Τσακαλώτο και μια συνεννόηση με τον κ. Λαμπρούλη.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Απλώς, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ακούστε με για να μαθαίνετε και μερικά πράγματα. Τη διαδικασία και τον αριθμό των ομιλητών δεν την καθορίζουν οι υπηρεσίες. Δεν είναι προεδρείο οι υπηρεσίες. Καθορίζεται και βάση κάποιες συνεννοήσεις, και με βάση κάποιες ανάγκες, και με βάση τη διευκόλυνση.

Δεν θα πω όνομα, αλλά να μου λέει κάποιος ότι αντί να μιλήσει τώρα θα μιλήσει σε δεκαέξι λεπτά διαφορά και αυτό είναι σοβαρό πρόβλημα ε, νομίζω δεν είναι. Λίγο αλληλοκατανόηση μεταξύ μας.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Απλώς, κύριε Πρόεδρε, θα ήταν καλό να μας ενημερώσετε και εμάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Καταλαβαίνω και το «απλώς» το δικό σας. Στην ουσία ενημερώνεστε μέσα από τη διαδικασία. Το είπα ότι θα γίνουν κάποιες αλλαγές με τον κ. Λαμπρούλη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, αν τόσο πολύ θεωρούν ότι θίγονται, θα μιλήσω μετά τις 20.00'εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Λαμπρούλη, εγώ το καθορίζω αυτό. Σας καταλαβαίνω και εσάς, αλλά εγώ το καθορίζω.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπιάγκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ: Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ξεκίνησα να μελετώ το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας περίμενα ύστερα από το γενικευμένο lockdown, ύστερα από όλα αυτά που ζήσαμε ως χώρα με την ξαφνική επιβεβλημένη εισβολή της τεχνολογίας στην καθημερινή μας ζωή πως θα διάβαζα ένα νομοσχέδιο που θα εισήγαγε στη σχολική ζωή της χώρας τις νέες τεχνολογίες, την πληροφορική και θα προωθούσε διατάξεις που θα απλοποιούσαν κατά πολύ τη ζωή ολόκληρης της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Μάλιστα από μια νέα Υπουργό θα περίμενα να δω ένα νομοσχέδιο εντελώς διαφορετικό, εκ διαμέτρου αντίθετο με το σημερινό που θα προετοίμαζε τα παιδιά μας για την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση και για την προσαρμογή τους στα νέα δεδομένα με ένα νέο σχολείο που θα τους εγκλιμάτιζε σε όλο αυτό που τόσο γρήγορα έρχεται και εξαπλώνεται με ραγδαίους ρυθμούς μετά τον COVID-19 και θα τους βοηθούσε ουσιαστικά να διαμορφώσουν νέες αντιλήψεις, νέες ικανότητες, νέες δεξιοτεχνίες.

Δυστυχώς, οφείλω να ομολογήσω ότι μέσα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν προκύπτει κάτι τέτοιο.

Κυρία Υπουργέ, κύριοι Υφυπουργοί, αύριο θα κληθούμε όλοι εμείς να δώσουμε απαντήσεις στα πολλά αναρίθμητα και ανεξήγητα «γιατί» των σημερινών μαθητών. Όπως παραδείγματος χάριν γιατί αυτή η χώρα δεν τους παρέχει όλα τα αναγκαία εφόδια που θα έπρεπε να τους δώσει για να μπορέσουν να μπουν δυνατοί στην εργασία και την κοινωνία. Και πώς θα μπορέσουν άραγε αυτοί οι άνθρωποι να βγουν δυνατοί στην κοινωνία με αφοσίωση, με αγάπη, ενθουσιασμό, λέμε εμείς, με προσήλωση στους στόχους, με διάθεση και με μεράκι.

Για όλα αυτά λοιπόν, θα έπρεπε το σύγχρονο σχολείο να έχει μεριμνήσει και να σταματήσει αυτό το ανελέητο κυνηγητό πτυχίων και πιστοποιήσεων που βασίζεται στη στείρα γνώση και απλή παράδοση μαθημάτων και εργασιών. Σήμερα τα παιδιά μας χρειάζονται νέες δομές που στηρίζονται στις νέες τεχνολογίες στη βιωματική εμπορική γνώση, στη διαντίδραση.

Θα περίμενα, λοιπόν, από εσάς, κυρία Υπουργέ, στους δέκα μήνες της θητείας σας να έχετε ανοίξει έναν διάλογο με όλα τα κόμματα που θα προσπαθούσαμε όλοι μαζί πάνω στις θεμελιώδεις αρχές να χτίσουμε τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση, ένα εξωστρεφές εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο θα αποσκοπούσε σε μία ανθρωπιστική εκπαίδευση και όχι στην αμιγώς τεχνοκρατική που έχουμε σήμερα.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την αναγραφή της διαγωγής στο απολυτήριο δεν λύνεται το μπούλινγκ στα σχολεία, δεν επιτυγχάνεται ο αλληλοσεβασμός ούτε μεταξύ όλων των εμπλεκομένων στην οικογένεια της μάθησης, της γνώσης, στη σχολική οικογένεια. Όλα αυτά θα πρέπει να ενταχθούν σε ένα ευρύτερο εκπαιδευτικό παιδαγωγικό σχέδιο.

Προχωρώ για την αριστεία. Την επαναφέρετε και μπράβο σας. Πιστεύουμε και εμείς πράγματι πως ο άριστος πρέπει να αναγνωρίζεται τόσο ο ίδιος όσο και οι χρόνιες προσπάθειές του. Έχω την αίσθηση όμως, ότι ο τρόπος με τον οποίο την επαναφέρετε αποκτά ελιτίστικα χαρακτηριστικά.

Για τα πειραματικά και τα πρότυπα είκοσι οκτώ πρότυπα και τριάντα δύο πειραματικά σε σύνολο δεκατρεισήμισι χιλιάδων περίπου σχολικών μονάδων ανά την επικράτεια. Εφόσον λοιπόν, αναγνωρίζουμε τα πρότυπα πειραματικά ως ένα καινοτόμο εγχείρημα μήπως θα έπρεπε, κύριοι της Κυβέρνησης, τουλάχιστον να έχετε προνοήσει για να τα απολαμβάνει μεγαλύτερος αριθμός μαθητών και στην υπόλοιπη Ελλάδα και όχι μόνο στις μεγαλουπόλεις της πατρίδας μας;

Μιλάμε για τομές και δεν έχετε προωθήσει τα αυτονόητα, όπως παραδείγματος χάριν, την επαναφορά του ολοήμερου δημοσίου σχολείου μια τομή πραγματικά έγινε αποδεκτή από την κοινωνία και από το σύνολο της διδακτικής ομάδας.

Κυρία Υπουργέ, κύριοι Υφυπουργοί, θα ήθελα επίσης να επικεντρωθώ σε ένα πολύ σημαντικό θέμα. Κατάγομαι από την Κέρκυρα ένα νησί το οποίο είναι των φιλαρμονικών για εμάς τους Κερκυραίους η μουσική είναι παιδεία, είναι η καλλιέργεια της ψυχής, είναι το βασικό σημείο αναφοράς του κοινωνικών συναναστροφών των νέων.

Αρχικά θα σταθώ στο αίτημα που αφορά τον Σύλλογο Αποφοίτων του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Γνωρίζει πολύ καλά η κυρία Υπουργός ότι το πρόβλημα υπάρχει λόγω της καθυστέρησης της πολιτείας στη διαδικασία της διαπίστευσης που κατ' επέκταση δεν τους δίνει τη δυνατότητα να συμμετέχουν αυτοί οι άνθρωποι στο ΑΣΕΠ. Μάλιστα η κ. Κεραμέως είχε η ίδια στην προηγούμενη Βουλή προτείνει να υπάρξει σχετική μέριμνα για τον διορισμό αυτών των ανθρώπων στο ΑΣΕΠ. Υπάρχει καθυστέρηση από πλευράς πολιτείας. Εφόσον υπάρχει να προβλέπεται η δυνατότητα ετεροχρονισμένης καταβολής δικαιολογητικών.

Είναι η στιγμή, κύριοι Υφυπουργοί -εμείς καταθέσαμε σαν Κίνημα Αλλαγής τη σχετική τροπολογία- αν θέλετε να συνάδουν τα λόγια σας με τα έργα, να την κάνατε αποδεκτή.

Θα ήθελα επίσης να τονίσω ότι μέχρι και το 2003 η μουσική διδασκόταν στα σχολεία τρεις ώρες ανά εβδομάδα. Έχει καταργηθεί αυτό και έχει οριστεί μία διδακτική ώρα αγνοώντας όμως τη θετική επίδραση που μπορεί να έχει αυτό στους μαθητές στο γνωστικό, ψυχοκινητικό, συναισθηματικό και κοινωνικό τους επίπεδο. Ένα μάθημα που ήταν βασικό στην αρχαία Ελλάδα μαζί με τη γυμναστική έχει υποβαθμιστεί. Σε απειροελάχιστα σχολεία υπάρχει αίθουσα μουσικής. Σε πολλά σχολεία οι μουσικοί αναγκάζονται να κουβαλάνε μαζί τα όργανά τους. Δεν υπάρχουν υλικοτεχνικές υποδομές και ούτε δυνατότητα και σύγχρονα μέσα.

Έχω την αίσθηση ότι αυτό που λείπει από τα σχολεία είναι η γενικότερη παίδευση και η γενικότερη καλλιέργεια και η παίδευση της ψυχής όπου οι νέοι γνωρίζοντας τις ικανότητές τους θα μπορούν να ξεδιπλώνουν τις δημιουργικές πτυχές του χαρακτήρα τους.

Η μουσική δίνει τη δυνατότητα στους μαθητές να αναπτύξουν τη συγκλίνουσα και αποκλίνουσα σκέψη τους. Είναι ανεπίτρεπτο στις μέρες μας η μουσική να μην διδάσκεται στα σχολεία και στις πανελλαδικές εξετάσεις να είναι ειδικό μάθημα και μάλιστα με τέτοιο τρόπο που να ενισχύει την παραπαιδεία. Τα οφέλη της μουσικής μόνο ευεργετικά θα μπορούσαν να ήταν για τα παιδιά μας, καθώς σε μια περίοδο κρίσης και άγχους θα βοηθούσε σε αυτή τους την προσπάθεια.

Κύριοι Υφυπουργοί, με πετραδάκια, με λίθους και λογικές «κόβε και ξήλωσε» δεν κάνεις μεταρρύθμιση. Η μεταρρύθμιση απαιτεί αρχικά διαβούλευση, όπως είπαμε και στην αρχή της τοποθέτησης μου, με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, με τους κοινωνικούς εταίρους, προκειμένου να αντιληφθείς το πρόβλημα από τη βάση του. Στη συνέχεια χρειάζεται θάρρος για να μπορείς να συγκρουστείς για να φέρεις το καινούργιο και θέλει να έχεις όραμα, τόλμη και πείσμα.

Αν θέλετε να μιλήσουμε για πραγματικές τομές και αλλαγές στην παιδεία, ας ξεκινήσουμε και ας αναλογιστούμε μονάχα πώς θα ξεγλιστρήσουμε από τις παρωχημένες αντιλήψεις και λογικές που λειτουργούν μέχρι και σήμερα στο εκπαιδευτικό σύστημα, δηλαδή πώς θα βγάλουμε περισσότερους γιατρούς, δικηγόρους, δικαστές και πώς τελικά θα συνδράμουμε ουσιαστικά και αποτελεσματικά όλοι εμείς έτσι ώστε τα παιδιά μας να αποτελέσουν τους δημιουργούς του αύριο με πραγματικά κίνητρα και αυθεντικούς στόχους που θα πηγάζουν από τα δικά τους θέλω και τα δικά τους θέλω θα έχουν τη δυνατότητα να τα καλλιεργούν και να τα αναπτύσσουν μέσα στο σχολείο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Μπιάγκη.

Τώρα τον λόγο έχει ο κ. Τσακαλώτος από τον ΣΥΡΙΖΑ και μετά ακολουθεί ο κ. Λαμπρούλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Κύριε Τσακαλώτε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μεγάλη η διαμάχη για την παιδεία, πολιτική, κοινωνική. Οι δικοί μου δάσκαλοι μου δίδαξαν ότι όταν υπάρχουν τέτοιες μεγάλες διαφωνίες να πηγαίνεις στις πρώτες αρχές για να δεις που έγκειται οι διαφωνίες.

Το πρώτο ερώτημα και βασικό είναι γιατί έχουμε σχολεία. Γιατί δεν επιτρέπουμε στους αριστερούς να μεγαλώνουν τα παιδιά τους με αριστερές αρχές, με αριστερή ιστορία, στους δεξιούς με δεξιά ερμηνεία της ιστορίας, με δεξιές αρχές, στους μουσουλμάνους μόνο το Κοράνι, στους ορθόδοξους μόνο τη Βίβλο; Γιατί δεν επιτρέπουμε σε παιδιά Υπουργών να μαθαίνουν μόνο ότι ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν μόνο του λαϊκισμού και υπέρ της κοινωνικής προσφοράς ή σε κάποιους άλλους γονείς να τους μαθαίνουν ότι ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος είχε μια αντιφασιστική χροιά; Γιατί η παιδεία είναι ένα δημοκρατικό, οικουμενικό εγχείρημα. Αυτό είναι η παιδεία. Και για αυτό αποφάσισαν οι κοινωνίες να μην επιτρέψουν στον κάθε γονέα, στην κάθε κοινωνία να διδάσκει τα παιδιά όπως θέλει, με τις δικές τους αρχές. Είναι ένα σύνολο. Μόνο που αυτό χρειάζεται κάποιες προϋποθέσεις για να είναι δημοκρατική και οικουμενική η παιδεία.

Χρειάζεται στα σχολεία να υπάρχει ένα ευρύ κοινωνικό μείγμα, παιδιά από όλες τις τάξεις, από την εργατική τάξη, από τη μεσαία τάξη, πλούσια. Χρειάζεται μια δεύτερη προϋπόθεση, να υπάρχει ένα μείγμα διαφορετικών ικανοτήτων, διαφορετικές νοημοσύνες, θα έλεγα, πόσω μάλλον όταν ξέρουμε ότι ηλικιακά, από όλες τις έρευνες και από τη δική μου εμπειρία ως καθηγητής, τα παιδιά σε διαφορετικές ηλικίες εξελίσσονται.

Κάποιο παιδί που δεν δείχνει ιδιαίτερες ικανότητες στα δώδεκα, μπορεί να τις δείξει στα δεκατέσσερα, στα δεκαέξι, στα δεκαοκτώ του χρόνια, ακόμα και στο πανεπιστήμιο. Δεν είμαι πολύ καλός στο να προβλέπω πώς θα βγουν τα παιδιά που μπαίνουν ή ποιοι θα είναι πιο επιτυχημένοι ακόμα και στο πανεπιστήμιο, πόσω μάλλον να τους κρίνουμε από τις ηλικίες των δώδεκα, δεκατεσσάρων ή δεκαπέντε ετών, πόσω μάλλον που ξέρουμε ότι η νοημοσύνη δεν είναι ένα πράγμα.

Απορώ. Γονείς δεν είσαστε; Δεν έχετε καταλάβει ότι διαφορετικά παιδιά έχουν διαφορετικές αρετές, ότι άλλοι είναι καλοί στα μαθηματικά, άλλοι στη φιλολογία, ότι άλλα παιδιά έχουν συναισθηματική νοημοσύνη; Το σχολείο πρέπει να έχει όλα αυτά τα πράγματα για να μπορούμε να υπηρετήσουμε το δημοκρατικό οικουμενικό εγχείρημα.

Πολλοί κάνουν κριτική ότι το σχολείο είναι ένας ιδεολογικός μηχανισμός του κράτους, ότι παράγει και αναπαράγει την κυρίαρχη ιδεολογία, μόνο που όταν το σχολείο έχει αυτές τις προϋποθέσεις, η ιδεολογία του κράτους που θέλει να επιβάλει κάτι, συγκρούεται πάντα με τις ζωντανές εμπειρίες των μαθητών και των καθηγητών, γιατί έρχεται παιδί-μετανάστης και καταλαβαίνει και εκφράζει ότι τα πράγματα δεν είναι όπως τα λένε στα σχολεία και ότι η ιστορία μπορεί να είναι διαφορετική. Μπορεί να έρθει

μια άλλη μαθήτρια και να καταλάβει ότι ο ρόλος της οικονομίας και των γυναικών δεν είναι ακριβώς αυτό που λέει το βιβλίο. Μέσα σε αυτό σπάει ο ιδιωτικός μηχανισμός του κράτους και αναδεικνύεται μια τάση προς τη δημοκρατία, όταν υπάρχουν αυτές οι προϋποθέσεις.

Ένας από τους μεγαλύτερους οικονομολόγους όλων των εποχών –έχει πεθάνει τώρα, θα ήταν ο υποψήφιός μου οικονομολόγος που δεν πήρε το Νόμπελ- είναι ο Albert O. Hirschman. Έγραψε ένα πολύ σημαντικό βιβλίο που έχει φοβερές αναφορές και χρησιμοποιείται απ' όλη την κοινωνική επιστήμη και έκανε τη διαφοροποίηση μεταξύ exit και voice, ανάμεσα στην έξοδο και τη φωνή. Η έξοδος είναι ο τρόπος λειτουργίας της αγοράς. Δεν σου αρέσει η ντομάτα από το ένα μαγαζί; Φεύγεις, κάνεις έξοδο και αγοράζεις από ένα άλλο μαγαζί. Αυτό ισχύει και για αυτοκίνητα και για ρούχα και οτιδήποτε. Η φωνή είναι ότι κάθεσαι και συζητάς κάτι που δεν σου αρέσει. Η φωνή είναι ότι πρέπει να εμπλακείς σε μια κοινωνική σχέση όπως είναι το σχολείο πώς μπορεί να γίνει καλύτερο. Γι' αυτό δεν είναι θέμα ανταγωνισμού ούτε το σχολείο ούτε το πανεπιστήμιο.

Σας το έχω πει και άλλες φορές. Ως πανεπιστημιακός σε πανεπιστήμια της Αθήνας -και στα δύο που έχω υπηρετήσει- είμαι περήφανος αν τα Γιάννενα ή η Κομοτηνή πάνε πάρα πολύ καλά. Δεν θέλω να πάει καλύτερα η δική μου σχολή από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Δεν μπαίνει θέμα ανταγωνισμού. Μπαίνει το θέμα της βελτίωσης όλων των σχολείων και όλων των πανεπιστημίων.

Όταν ο Νίκος Φίλης σάς είπε το πρωί με ποιους μιλάτε, ποιες συμβουλές παίρνετε, από ποιους τις παίρνετε και σε σχέση με την ιστορία της ελληνικής παιδείας, τον Παπανούτσο, τον Γληνό –δεν θυμάμαι ποιους άλλους είχες πει, Νίκο- ήθελε να πει πώς φέρνετε τη γνώση αυτή, γιατί δεν ανέφερε μόνο θεωρητικούς. Ανέφερε και τους ανθρώπους που είναι στην πρώτη γραμμή της παιδείας είτε είναι δάσκαλοι είτε καθηγητές είτε καθηγητές πανεπιστημίου.

Πρέπει να σας πω ότι δεν φαίνεται πουθενά από αυτό το νομοσχέδιο αυτή η σχέση. Επειδή έχω τρία παιδιά που πήγανε στο δημοτικό, στο λύκειο, στο γυμνάσιο στην Κάτω Κηφισιά σε δημόσια σχολεία, πρέπει να σας πω ότι είχαν όλο αυτό το μείγμα. Είχαν ένα μείγμα κοινωνικό από διαφορετικές κοινωνικές τάξεις και διαφορετικών ικανοτήτων, είχαν και εξαιρετικούς δασκάλους και καθηγητές που αγαπούσαν το σχολείο και πάλεψαν πάρα πολύ. Αυτούς τους έχετε ακούσει; Θεωρείτε, δηλαδή, ότι το θέμα είναι τα πρότυπα, που το μόνο που κάνει το πρότυπο είναι να παίρνει; Είναι exit, είναι έξοδος, βγάζει από το σύστημα το οικουμενικό, το δημοκρατικό, εξαιρεί. Όταν εξαιρείς, δεν έχεις άγχος μετά να βελτιώσεις αυτό που έχει μείνει. Δεν έχεις άγχος να μιλήσεις μετά για το γυμνάσιο και το λύκειο και το δημοτικό της Κηφισιάς που πήγαν τα παιδιά μου και αφήνεις και τους καθηγητές και τα παιδιά μόνα τους, γιατί είναι ταξική η πολιτική σας και αυτό φαίνεται από τις ομιλίες σας, δεν φαίνεται μόνο από το νομοσχέδιο. Θέλετε να το κρύψετε, αλλά δεν μπορείτε.

Αν με ρωτήσετε, το ένα πράγμα που έκανε η Νέα Δημοκρατία, κυρία Υπουργέ, που δηλώνει την ταξικότητά της -είμαι αναγκασμένος να επιλέξω- ήταν με τα διετή προγράμματα που θα πήγαιναν τα παιδιά από τα ΕΠΑΛ. Αυτό έδειξε στον κορμό πώς αισθάνεστε για την παιδεία. Ήταν σα να λέτε στα ΕΠΑΛ -για να θυμηθούμε τον Ντάντε- «όποιος μπει εδώ μέσα ας διώξει οποιαδήποτε ελπίδα από μέσα του». Δεν μας νοιάζει για τα παιδιά των ΕΠΑΛ και γι' αυτό από τη μία έξοδο που έχουμε θα τα αφήσουμε.

Νομίζω ότι όλα αυτά που ακούμε ότι δεν μας ενδιαφέρει η αξιοκρατία, ότι θέλουμε την ισότητα προς τα κάτω, δεν απαντάνε, γιατί ουσιαστικά δεν έχετε καταλάβει τι είναι το σχολείο και τι είναι αυτό το δημοκρατικό οικουμενικό εγχείρημα που θέλουμε εμείς οι αριστεροί και οι αριστερές να εξυπηρετήσουμε, όχι για να κάνουμε τους φοιτητές και τους μαθητές αριστερούς και αριστερές, αλλά για να γίνουν πολίτες που μπορούν να κρίνουν και για την Αριστερά και για το κέντρο και για τη Δεξιά, που μπορούν να κρίνουν για τα θέματα που τους αφορούν, να γίνουν πολίτες και όχι πελάτες.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ο κ. Λαμπρούλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει τον λόγο. Μετά, κύριε Καστανίδη, θα μου επιτρέψετε να δώσω τον λόγο στον κ. Σταμενίτη. Μετά τον κ. Σταμενίτη και τον κ. Καστανίδη είναι ο κ. Βερναρδάκης, η κ. Σκόνδρα και μετά ακολουθεί κανονικά ο κατάλογος.

Εσείς, κύριε Λαμπρούλη, είστε εξαιρετικός κοινοβουλευτικός και καταλαβαίνετε τις διαδικασίες.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Ευχαριστώ και τους συναδέλφους μου που μου έδωσαν τη σειρά προκειμένου ευθύς μετά να ανέβω στο Προεδρείο για να προεδρεύσω.

Όπως ειπώθηκε και από τον εισηγητή μας, από τον Γενικό Γραμματέα και βεβαίως από τους υπόλοιπους ομιλητές του κόμματος, το νομοσχέδιο προωθεί με προσήλωση συγκεκριμένους σχεδιασμούς και κατευθύνσεις, πιστό στις στρατηγικές επιλογές Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΟΟΣΑ και λοιπών οργανισμών του τομέα της παιδείας σε συνέχεια προηγούμενων νομοσχεδίων, προσθέτοντας βεβαίως νέα υλικά στο αντιλαϊκό οικοδόμημα της εκπαίδευσης και στη χώρα μας. Ακριβώς από ένα τέτοιο νομοσχέδιο δεν θα μπορούσε να λείπει και το ανάλογο «περιτύλιγμα», δηλαδή ο βαρύγδουπος τίτλος της αναβάθμισης του σχολείου.

Αλήθεια, δίνει το νομοσχέδιο απαντήσεις στις ανησυχίες, τις αγωνίες για το καλύτερο που επιθυμεί κάθε γονιός για το παιδί του, δηλαδή να βλέπει το παιδί του να μορφώνεται ολόπλευρα μέσα σε ένα υγιές και ασφαλές σχολικό περιβάλλον, να βλέπει το παιδί του χαρούμενο από τη γνώση και την κοινωνικοποίηση που του προσφέρει το σχολείο ή να βλέπει το παιδί του να κατακτά τη γνώση σε ένα σχολείο που δεν στερείται σε εκπαιδευτικούς, υποδομές, καθαριότητα, εργαστήρια και άλλα; Ή μήπως απαντά και δίνει λύσεις στη διαχρονική αγωνία των γονιών για την υγεία των παιδιών τους με αφορμή, αν θέλετε, και την πανδημία, αφού τα ζητήματα πρόληψης αλλά και της υγείας των μαθητών εντός του σχολικού χώρου και τα ζητήματα υγιεινής των σχολείων είναι ξεχασμένη υπόθεση για τις κυβερνήσεις; Μήπως προωθεί λύσεις στα προβλήματα έλλειψης ασφαλών υποδομών, αφού τα ατυχήματα που συμβαίνουν σε σχολικούς χώρους θα μπορούσαν στην πλειονότητά τους να αποφεύγονται αλλά και να αντιμετωπίζονται άμεσα, αν υπήρχαν πλήρως στελεχωμένα ιατρεία σε κάθε σχολική μονάδα και όχι κατά την πάγια τακτική αφού εκδηλωθεί το πρόβλημα να παίρνονται μέτρα καθησυχασμού γονιών, μαθητών, εκπαιδευτικών;

Μήπως γίνεται αναφορά κάπου στο νομοσχέδιο για έναν συνολικότερο σχεδιασμό αναφορικά με την υγεία και τη σωστή ανάπτυξη των μαθητών, δηλαδή τα όσα, για παράδειγμα, εμπεριέχονται στην πρώτη θεματική ενότητα με τίτλο «Ζω Καλύτερα - Ευ Ζην» και αφορούν στην ουσία την πρόληψη σε μια σειρά από τομείς της υγείας των παιδιών μας, των μαθητών; Δεν συνδέονται αυτά με την αντιμετώπιση και εξάλειψη όλων εκείνων των κοινωνικών και οικονομικών παραγόντων που επιδρούν στην υγεία των ίδιων των παιδιών και των γονιών τους, φτώχεια, ανεργία, εργασιακές σχέσεις, έλλειψη ελεύθερου χρόνου κ.λπ. ή με τη διασφάλιση υγιεινών και ασφαλών συνθηκών για τη διαβίωσή τους, το καθαρό σχολικό περιβάλλον, την υγιεινή διατροφή, την εξάλειψη μεταδοτικών και μολυσματικών ασθενειών, τη σωματική άσκηση και άλλα; Αυτά θα αντιμετωπιστούν μέσω της ανάπτυξης των δεξιοτήτων;

Αποτελεί ή όχι αναβάθμιση για παράδειγμα η θεσμοθέτηση κρατικών υπηρεσιών σχολικής υγείας σε κρατικά κέντρα υγείας που θα παρέχουν δωρεάν υπηρεσίες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας και θα έχουν στην ευθύνη τους όλα τα σχολεία της περιοχής; Θα παρακολουθούν τη σωστή ανάπτυξη του παιδιού από την προσχολική ηλικία μέχρι το τέλος της σχολικής τους ζωής; Θα φροντίζουν μέσα από μία σειρά δωρεάν περιοδικών εξετάσεων να διασφαλίζεται τόσο η σωματική όσο και η ψυχική, κοινωνική, πνευματική ανάπτυξη και η πρόληψη; Θα στελεχώνονται από γιατρούς διαφόρων ειδικοτήτων, παιδίατρους, ψυχολόγους, οδοντίατρους, αθλίατρους, οφθαλμίατρους και πάει λέγοντας;

Αναβάθμιση δεν είναι για παράδειγμα η δημιουργία ιατρείων σε όλες τις σχολικές μονάδες στελεχωμένων με ιατρικό, νοση-

λευτικό προσωπικό που θα φροντίζει σε συνεργασία με τις δημόσιες υπηρεσίες σχολικής υγείας όχι μόνο για την πρόληψη αλλά θα έχει συνολική εικόνα για την υγεία του κάθε παιδιού ξεχωριστά; Θα προσφέρει υπηρεσίες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας από πρώτες βοήθειες μέχρι και χορήγηση φαρμακευτικής αγωγής και άλλα; Θα ενημερώνει την κάρτα υγείας του μαθητή; Θα μεριμνά για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών; Θα παρεμβαίνει για την τήρηση των βασικών κανόνων υγιεινής στη σχολική μονάδα; Θα ασκεί υγειονομικό έλεγχο στα κυλικεία και στους χώρους εστίασης των μαθητών; Θα φροντίζει για τον δωρεάν εμβολιασμό όλων των μαθητών με ευθύνη του κράτους; Θα συνδέονται συνολικά με όλο το κρατικό σύστημα υγείας, δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο; Θα είναι ή όχι αναβάθμιση μια τέτοια υλοποίηση αυτών που ανέφερα προηγουμένως;

Έτσι λοιπόν ο δήθεν εκμοντερνισμός της εκπαίδευσης όπως μας τον παρουσιάζετε μέσα από το νομοσχέδιο δεν μπορεί ούτε καν ως φύλλο συκής να κρύψει τη γύμνια των εκπαιδευτικών χώρων απ' όλα όσα δικαιούνται οι μαθητές, αλλά αντίστοιχα και οι φοιτητές, προκειμένου να είναι πραγματικά αναβαθμισμένα. Γιατί τα μερεμέτια που θέλετε να επικυρώσετε με το νομοσχέδιο, στα οποία ασκούμε βεβαίως και εξειδικευμένη κριτική, δεν μπορούν να σταθεροποιήσουν ένα σύστημα που βασίζεται σε πήλινα πόδια.

Ασφαλώς κατανοούμε και δεν δικάζουμε προθέσεις. Αντίθετα το σύστημά σας δικάζουμε που έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο που οι εγγενείς του αντιθέσεις έχουν αγγίξει τα όρια τους, ώστε όχι απλώς δεν θέλει αλλά δεν μπορεί να δώσει, δεν είναι σε θέση πλέον να παράσχει τίποτα στους λαούς του κόσμου συμπεριλαμβανομένου και του δικού μας λαού.

Με θλιβερή αφορμή τον κορωνοϊό σε οποιαδήποτε μορφή διαχείρισής του το καπιταλιστικό σύστημα απέδειξε ότι ξόφλησε. Απέδειξε ότι όχι μόνο δεν μπορεί να εγγυηθεί τη θεραπεία αλλά και ότι δεν δύναται καν να εμποδίσει την εξάπλωση της καταστροφής. Και αυτό το σύστημα που φύσει και θέσει αδιαφορεί για τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων, δεν είναι δυνατόν να προσηλωθεί στην αναβάθμιση της ελληνικής εκπαίδευσης.

Αντίθετα την ανωτερότητα του κεντρικού σχεδιασμού που βάζει τέλος στην αναρχία της καπιταλιστικής ζούγκλας υπερασπιζόμαστε και την προτάσσουμε ανεπιφύλακτα σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής και οικονομικής ζωής. Διότι μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούν να ικανοποιηθούν και στην εκπαίδευση οι ζωτικές εκείνες ανάγκες που συνεπάγονται την αναβάθμιση.

Ο εξοπλισμός των χώρων εκπαίδευσης με τα μέσα εκείνα που επιτρέπουν την ποιότητα της ζωής των μαθητών σε όλες τις γωνιές μιας χώρας από την πρωτεύουσα ως τα αστικά κέντρα και από εκεί ως την επαρχία απεδείχθη στο παρελθόν δεκαετίες πριν στις σοσιαλιστικές χώρες πως δεν είναι πολυτέλεια, πόσο δε μάλλον σήμερα. Γι' αυτό λοιπόν επισημαίνουμε την κοροϊδία και υπενθυμίζουμε στον λαό πώς ζει προκειμένου να μη συμμορφώνεται με τις αναβαθμίσεις σας –όλων!- αλλά να βαδίσει στον δρόμο που προτείνει το ΚΚΕ που και αποδεδειγμένα μπορεί να κατακτήσει ο λαός την αναβάθμιση της ζωής του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ, κύριε Λαμπρούλη. Τον λόγο έχει ο κ. Σταμενίτης.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ ήδη από το 2018 στην παρουσίαση του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας για την παιδεία είχε καταστεί σαφές από τον τότε αρχηγό της Αντιπολίτευσης και σημερινό Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη ότι ως κόμμα αντιλαμβανόμαστε και αντιμετωπίζουμε το εκπαιδευτικό σύστημα ως έναν μηχανισμό κοινωνικής κινητικότητας που παρέχει πολύτιμες γνώσεις και δεξιότητες, δημιουργώντας ίσες ευκαιρίες για εργασιακή ανέλιξη και προσωπική εξέλιξη.

Σε έναν κόσμο που διαρκώς αυξάνει τις απαιτήσεις του, που η πρόοδος προσωπική και επαγγελματική είναι συνυφασμένη με τη συνύπαρξη της γνώσης, της ψηφιακής κατάρτισης, των επικοινωνιακών δεξιοτήτων, της δημιουργικής σκέψης και της κοινωνικής ευαισθησίας και συναίσθησης, δεν μπορούμε να περιμένουμε και να επιμείνουμε σε στείρα προγράμματα διδασκαλίας που επικεντρώνονται μόνο στην απόκτηση γνώσης.

Δυστυχώς για πολλά χρόνια ο διάλογος στη χώρα σχετικά με την εκπαίδευση γινόταν -θα λέγαμε- με τρόπο συνθηματικό. Το ακούσαμε και σήμερα. Οι ιδεοληπτικές φωνές αντίθετες στην ανάπτυξη και την ποιοτική αναβάθμιση του σχολείου και του πανεπιστημίου κράτησαν το εκπαιδευτικό μας σύστημα καθηλωμένο σε ένα πεδίο που θα έπρεπε να κυριαρχεί η επιχειρηματολογία, η κατάθεση προτάσεων αλλά και οι δημιουργικές συγκρούσεις με στόχο την υιοθέτηση πολιτικών για μια ποιοτική, δημόσια εκπαίδευση, κάποιοι επέλεξαν τις κραυγές απέναντι σε κάθε εκσυγχρονιστική πρόταση που στόχευε να βγάλει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα από το τέλμα.

Κάπως έτσι μείναμε απλός θεατής της εκπαιδευτικής εξέλιξης των υπόλοιπων αναπτυγμένων χωρών, οι οποίες έχουν κλείσει προ πολλού τα ζητήματα τους όπως το άσυλο, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα ξενόγλωσσα τμήματα, την εκμάθηση ξένων γλωσσών από αρκετά μικρές ηλικίες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ**. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Ευτυχώς όμως για τη χώρα το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας δεν σταμάτησε ποτέ να παλεύει για την υλοποίηση και εφαρμογή των ιδεών του στον τομέα της παιδείας που κόντρα στις απαρχαιωμένες αντιλήψεις και τις ιδεολογικές αγκυλώσεις προέκρινε πάντοτε την εξέλιξη, την ποιοτική και αποτελεσματική εκπαίδευση, τους ανοικτούς ορίζοντες, τις σύγχρονες μεθόδους διδασκαλίας, τα εξωστρεφή ανοικτά στις ιδέες πανεπιστήμια, τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, καθώς και την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και τη διάπλαση ολοκληρωμένης προσωπικότητας του μαθητή.

Σε αυτή την κατεύθυνση κινείται και το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για την αναβάθμιση του σχολείου που συζητάμε σήμερα. Στα 115 άρθρα του η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας εισάγει καινοτομίες και βελτιωτικές ρυθμίσεις αντιμετωπίζοντας το εκπαιδευτικό μας σύστημα ως ενιαίο σύνολο.

Έχουμε λοιπόν μπροστά μας ένα νομοσχέδιο που επιχειρεί αλλαγές στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα και στις εκπαιδευτικές διαδικασίες. Πρώτον, με την πιλοτική εφαρμογή των εργαστηρίων δεξιοτήτων στο υποχρεωτικό πρόγραμμα νηπιαγωγείων, δημοτικών και γυμνασίων από το επόμενο σχολικό έτος. Είναι ουσιαστική στροφή στο σύγχρονο σχολείο, στο οποίο οι μαθητές θα καλλιεργούν δεξιότητες πέραν της γνώσης με έμφαση σε θεματικές όπως εθελοντισμός, οδική ασφάλεια, επιχειρηματικότητα, ρομποτική, αλληλοσεβασμός. Προφανώς αυτά είναι ταξικά κατά τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ.

Δεύτερον με την πιλοτική εφαρμογή ενασχόλησης των μαθητών με την αγγλική γλώσσα ακόμα από το νηπιαγωγείο μέσω δημιουργικών δραστηριοτήτων. Κι αυτή είναι ταξική επιλογή προφανώς. Τρίτον, με την ενίσχυση της πληροφορικής, των κλασικών γραμμάτων, των ξένων γλωσσών και της φυσικής αγωγής. Τέταρτον, με τη διευκόλυνση των μεθόδων αποτίμησης και παρακολούθησης της προόδου και της εξελικτικής πορείας των μαθητών μέσα από την εισαγωγή ερευνητικών εργασιών αλλά και την αύξηση των εξεταζόμενων μαθημάτων. Πέμπτον, με την επαναφορά της τράπεζας θεμάτων στις τάξεις του λυκείου. Άλλη μια ταξική επιλογή προφανώς για τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ! Αλλά και τέλος με την εισαγωγή του λεγόμενου «κόντρα» μαθήματος δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στους μαθητές να εμβαθύνουν σε γνωστικά πεδία πέραν αυτών που έχουν επιλέξει ως κύριο. Ενισχύεται με αυτόν τον τρόπο η σφαιρική γνώση και η γενική παιδεία.

Συνεχίζοντας θα ήθελα να σταθώ στην νομοθέτηση του πλαισίου για την αξιολόγηση τόσο της σχολικής μονάδας όσο και του εκπαιδευτικού έργου, μιας έννοιας που δαιμονοποιήθηκε και εργαλειοποιήθηκε απ' όσους είναι οπαδοί της οπισθοδρόμησης και της στασιμότητας. Εμείς έχουμε διαφορετική φιλοσοφία. Βλέπουμε την αξιολόγηση ως όπλο απέναντι στην ευνοιοκρατία, ως σύμμαχο της αξιοκρατίας και της ισότητας και ξέρουμε ότι όταν μιλάμε για πρόοδο και για εξέλιξη, για ίσες ευκαιρίες, για κοινωνική κινητικότητα, η αξιολόγηση δεν μπορεί να απουσιάζει, ειδικά στην εκπαίδευση η οποία πρωτίστως επιβάλλεται να υπηρετεί τα παραπάνω.

Ακόμα η ενίσχυση και η διεύρυνση του θεσμού των πρότυπων

και πειραματικών σχολείων είναι και αυτή μια νομοθετική ρύθμιση που υλοποιεί μια βασική πολιτική επιλογή της σημερινής Κυβέρνησης, που είχε υποσχεθεί προεκλογικά.

Κλείνω την τοποθέτησή μου με τις ρυθμίσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σχολιάστηκε χθες, το επεσήμαναν και συνάδελφοι σήμερα, το έχει τονίσει και η Υπουργός, το λέει εδώ και χρόνια ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, ότι η ενίσχυση της εξωστρέφειας των ελληνικών πανεπιστημίων είναι ένα από τα βήματα που πρέπει να γίνουν για την περαιτέρω ανάπτυξη των πανεπιστημιακών μας ιδρυμάτων.

Η ίδρυση των ξενόγλωσσων προπτυχιακών μαθημάτων εισάγει τα ελληνικά πανεπιστήμια στη διεθνή ακαδημαϊκή κοινότητα δίνοντας παράλληλα τη δυνατότητα να αξιοποιηθεί η επιστημονική κατάρτιση και το έμψυχο δυναμικό τους.

Η θεσμοθέτηση των θερινών τμημάτων ενισχύει τη θέση των ελληνικών ιδρυμάτων και προσελκύει αλλοδαπούς φοιτητές με αναμφισβήτητα οφέλη που μπορεί να έχει αυτή η εξέλιξη σε ένα ευρύ φάσμα πεδίων, όπως για παράδειγμα της οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αντιμετωπίζει την εκπαίδευση συνολικά και όχι αποσπασματικά. Δεν αλλάζει πράγματα απλώς για να τα αλλάξει, αλλά εισάγει ουσιαστικές και καινοτόμες ρυθμίσεις που στοχεύουν στην παροχή περισσότερων εφοδίων στους μαθητές και τους φοιτητές, στην ολοκληρωμένη και σφαιρική μόρφωση, στη συνεχή εξέλιξη και βελτίωση, σε διαμόρφωση συνολικά της προσωπικότητας με την ανάπτυξη της κριτικής και δημιουργικής σκέψης.

Πριν κλείσω θα ήθελα να δώσω τα συγχαρητήρια στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για τον οργανωμένο τρόπο που ενήργησε κατά τη διάρκεια της υγειονομικής κρίσης και του πρώτου κύματος της πανδημίας. Ως πατέρας δύο παιδιών, μαθητών γυμνασίου και δημοτικού, μπορώ να πω ότι είδα στην πράξη μια σοβαρή και οργανωμένη προσπάθεια και δουλειά που έγινε σε αυτή την περίοδο. Νομίζω ήταν μια δοκιμασία στην οποία το Υπουργείο και η εκπαιδευτική κοινότητα ανταποκρίθηκαν άψογα γεμίζοντας όλους εμάς με αισιοδοξία για το μέλλον της εκπαίδευσης της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κινήματος Αλλαγής, κ. Καστανίδη.

Μετά τον κ. Καστανίδη ακολουθούν ο κ. Βερναρδάκης, η κ. Σκόνδρα. Θα συνεχίσουμε από τον κατάλογο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός διαβεβαίωσε ότι παρακολούθησε ένα μεγάλο μέρος της διεξαχθείσας συζήτησης ενώπιον της κοινοβουλευτικής επιτροπής αλλά και χθες στην Ολομέλεια. Παρά τη διαβεβαίωσή του είμαι σίγουρος ότι συνέβη το ακριβώς αντίθετο, διότι τότε δεν θα ισχυριζόταν και δεν θα έθετε το ερώτημα εάν υπήρχαν επιχειρήματα από την πλευρά της Αντιπολίτευσης σε βάρος του νομοσχεδίου που εισηγείται η Υπουργός Παιδείας.

Είχα χθες την ευκαιρία να θέσω σειρά ζητημάτων, από το ποιο σχολείο επιθυμούμε μέχρι τον πιο εκπαιδευτικό θέλουμε για να υπηρετεί σωστά το εκπαιδευτικό σύστημα, από τα θέματα της αριστείας και της καινοτομίας, μέχρι τα λάθη που γίνονται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εάν παρακολουθούσε τη συζήτηση προφανώς θα είχε ακούσει, υποθέτω, ισχυρά επιχειρήματα.

Ο κύριος Πρωθυπουργός όμως έκανε και κάτι άλλο. Για να ενισχύσει την εικόνα της κυβέρνησής του, καθώς επίσης και τα επιχειρήματα -ασθενή πρέπει να πω- των κυβερνητικών εκπροσώπων έκανε αναφορές στον Γληνό και στον Αλέξανδρο Δελμούζο. Υπάρχει μια κρίσιμη ιστορική λεπτομέρεια. Όλοι αυτοί στους οποίους αναφέρθηκε διώχθηκαν από τη συντηρητική παράταξη και το συντηρητικό κατεστημένο εκείνης της εποχής. Οι ιδεολογικοί και πολιτικοί προπάτορες της σημερινής συντηρητικής παράταξης έδιωξαν, παραδείγματος χάριν, απηνώς τον Αλέξανδρο Δελμούζο μετά τη θητεία του στο Παρθεναγωγείο Βόλου. Και άλλοι εκπαιδευτικοί που ανήκαν στο κίνημα του εκπαιδευτικού δημοτικισμού εδιώχθησαν. Θα του συνιστούσα δε να μελετήσει πολύ προσεκτικά έναν πρώιμο δημοτικιστή και την ιστορία του, τη ζωή του, τον Γεώργιο Σκληρό, ο οποίος, κατά την επιτυχή έμπνευση της Αλεξάνδρας Δεληγιώργη, έζησε συντροφιά με τον θάνατο, για να δει ποιες ήταν οι διώξεις που υπέστη από το συντηρητικό κατεστημένο της εποχής. Αν είναι μια καθυστερημένη αυτοκριτική του, είναι ερευνητέον, γιατί η αυτοκριτική έχει συνέπειες. Πρέπει να διορθωθείς.

Ζητάει την αριστεία στα πρότυπα σχολεία και την καινοτομία στα πειραματικά σχολεία. Αλλά όταν επιδιώκεις την αριστεία, το πρώτο που οφείλεις να κάνεις είναι να επιλέξεις τους αρίστους που θα εποπτεύουν τα σχολεία της αριστείας. Δεν αποτελεί περίεργη αντίφαση ότι η διοικούσα επιτροπή των πειραματικών και πρότυπων σχολείων αποτελείται από στελέχη που επιλέγονται όλα αποκλειστικά από την Υπουργό Παιδείας; Δεν είναι τυχαίο ότι δεν γίνεται καμμία απολύτως αναφορά στο πώς αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση το έργο του αξιολογητή, τη διαδικασία της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού. Κινείται σε γνωστές συντηρητικές ράγες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ιστορία της εκπαίδευσης, σε όλη τη διάρκεια του σύγχρονου νεοελληνικού κράτους, δεν ζήσαμε ποτέ μεταρρυθμίσεις εκπαιδευτικές που να σφραγίστηκαν από συντηρητικές παρατάξεις. Ποτέ. Εάν ίσως θα μπορούσε να μιλήσει κανείς, όχι για μεταρρύθμιση, αλλά για μιαν έκλαμψη της στιγμής, είναι κατά τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης η εισαγωγή της δημοτικής γλώσσας στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Αλλά αυτό δεν συνιστούσε συνολική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Όλες οι μεταρρυθμίσεις -και θα μπορούσα να κατονομάσω πολλές- ανήκουν στην προοδευτική παράταξη, στην δημοκρατική παράταξη.

Έγινε μία προσπάθεια, αρχής γενομένης από τον Υπουργό Επικρατείας, να καταδείξουν διάφοροι συνάδελφοι την αξία της αριστείας και αναφέρθηκαν στα σχολεία και στους δσκάλους τους. Καταλαβαίνω τον συναισθηματικό τόνο. Παρ' ότι και εγώ είμαι γνήσιο παιδί της δημόσιας εκπαίδευσης δεν θα τους παρακολουθήσω. Θα κάνω μια γενική παρατήρηση. Οι δάσκαλοι που φώτισαν τη ζωή μας είναι παντού. Είναι και στα πειραματικά και στα πρότυπα σχολεία. Είναι και στο κοινό σχολείο. Είναι και στη δημόσια εκπαίδευση και σε ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα. Είναι στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Γι' αυτούς τους δασκάλους που φώτισαν τη ζωή μας αξίζει να κάνουμε το καλύτερο στην ανάμνησή τους. Στο όνομα του έργου τους να κάνουμε την καλύτερη προσπάθεια για ένα εκπαιδευτικό σύστημα κοινής αποδοχής.

Θα μείνω σε δυο τρεις παρατηρήσεις. Δεν μου επιτρέπει ο χρόνος να είμαι πιο αναλυτικός. Πρώτον σε ό,τι αφορά τις μετεγγραφές. Παλαιότερα το δημογραφικό πρόβλημα λυνόταν με ρυθμίσεις οι οποίες αφορούσαν τους εκπαιδευτικούς και το εκπαιδευτικό σύστημα. Όλοι μας σήμερα συνομολογούμε ότι η χώρα αντιμετωπίζει σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα. Παρ' όλα αυτά, είναι πολύ άτολμες οι πρόνοιες για τη μετεγγραφή, τη μετακίνηση παιδιών πολυτέκνων και τριτέκνων οικογενειών. Σας καλώ, κυρία Υπουργέ, να γίνουμε γενναιόδωροι. Προφανώς μας ενδιαφέρουν όλες οι κατηγορίες οικογενειών και παιδιών για τις οποίες είναι αναγκαία είτε η μετεγγραφή είτε η μετακίνηση. Αλλά αν θέλουμε με την ίδια μέθοδο, μέσω του εκπαιδευτικού συστήματος, να αντιμετωπίσουμε το δημογραφικό πρόβλημα τότε θα πρέπει να αποσπάσουμε σε ειδική κατηγορία τις τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες, να ρυθμίσουμε διαφορετικά τα πράγματα για αυτές ή να είμαστε πολύ πιο γενναίοι στη μοριοδότησή τους.

Θα ήθελα να κάνω μια δεύτερη παρατήρηση. Σας είπα και κατά την πρωτολογία μου ότι ο τρόπος εκλογής των πρυτανικών αρχών μάς γυρίζει πολλά χρόνια πίσω. Καλό είναι να υπάρχει μια διάχυση των πολιτικών προτιμήσεων. Γι' αυτό και είναι λάθος το ενιαίο ψηφοδέλτιο του πρύτανη, που από κοινού με τους επιλεγμένους ως υποψηφίους αντιπρυτάνεις, διεκδικεί την ψήφο της ακαδημαϊκής κοινότητας. Κατά την άποψή μου, θα έπρεπε να υπάρχει ενιαίο ψηφοδέλτιο, διαφορετικό για τους πρυτάνεις και τους αντιπρυτάνεις. Επαναφέρω, ακόμη, την ιδέα ότι θα έπρεπε να συμμετέχουν και μέρη του ακαδημαϊκού σώματος που σήμερα αποκλείονται. Αναφέρθηκα και στο ΕΕΠ και στο ΕΤΕΠ και

στο ΕΔΙΠ.

Σε κάθε περίπτωση δεν θα επανέλθω σε θέματα που αφορούν τις ήπιες δεξιότητες και την αγγλική ή τις ελλείψεις που αφορούν στο επιμορφωτικό μας σύστημα.

Σας καλώ όμως, κυρία Υπουργέ, αν στο μέλλον, προσεχές ή απώτερο, αποφασίσετε να συζητήσουμε τα ουσιαστικά θέματα της εκπαίδευσης, αυτά να αποτελέσουν αντικείμενο ενός ευρύτατου πολιτικού και κοινωνικού διαλόγου, φυσικά και με συμμετοχή των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων, για να καταλήξουμε στο ωφελιμότερο εκπαιδευτικό σύστημα για τη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστώ.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά. Θα ακολουθήσει η κ. Σκόνδρα, η κ. Ράπτη, η κ. Αναγνωστοπούλου, ο κ. Μπλούχος.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα πάρω το νήμα από εκεί που το άφησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής, που μίλησε προηγουμένως. Υπάρχει ένα ερώτημα αν πράγματι ο Πρωθυπουργός έχει παρακολουθήσει τη συζήτηση που έχει γίνει. Αν την είχε παρακολουθήσει δεν θα απέφευγε, κατά τη γνώμη μου, να απαντήσει σε κάτι που ίσως τον εμπλέκει κατά κάποιον τρόπο και προσωπικά. Αναφέρομαι στον εξοβελισμό του μαθήματος της Κοινωνιολογίας, που έχει γίνει μεγάλο ζήτημα και από τους αρμόδιους φορείς, την υποβάθμιση των μαθημάτων των Κοινωνικών Επιστημών, όπως της πολιτικής παιδείας. Υπάρχουν σχετικές επιστολές και υπομνήματα απ' όλους τους επιστημονικούς φορείς και πραγματικά, προκαλεί εντύπωση η μη αναφορά σε αυτό το ζήτημα, δεδομένου ότι το πρώτο του πτυχίο από το Χάρβαρντ, εξ' όσων αναφέρονται στο επίσημο βιογραφικό, είναι πτυχίο Κοινωνικών Επιστημών. Παρ' όλα αυτά σιγή ιχθύος για το μείζον αυτό ζήτημα.

Εγώ θα επικεντρωθώ στα ζητήματα κυρίως, της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, διότι έχει γίνει μια πολύ εκτεταμένη συζήτηση και για το νηπιαγωγείο και για τα πρότυπα και για τη διαγωγή. Είναι γεγονός ότι βρίθει το νομοσχέδιο από πολλές προβληματικές διατάξεις σε όλες τις βαθμίδες. Εδώ όμως, ως προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση έχει ένα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον το εξής: Η Κυβέρνηση έχει κατ' αρχάς δύο στόχους. Ο πρώτος στόχος είναι η έμπρακτη καταστρατήγηση του άρθρου 16 και η χειρουργική ιδιωτικοποίηση των δομών του δημόσιου πανεπιστημίου -δεν το κρύβει-, το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο. Ο δεύτερος στόχος είναι κάτι ευρύτερο, εμπλέκει και τις άλλες βαθμίδες. Είναι η δημιουργία ενός συστήματος σχολικής επιλογής, που διά των αλλεπάλληλων απορρίψεων, θα δημιουργήσει ένα πανεπιστήμιο στο τέλος της εκπαιδευτικής ιεραρχίας για λίγους, θα περιορίσει ή θα συρρικνώσει την κοινωνική κινητικότητα διά μέσου της εκπαίδευσης, που υπήρξε ένα συστατικό στοιχείο των μεταπολεμικών κοινωνικών συμβολαίων.

Γι' αυτό και γύρω από το πανεπιστήμιο, γύρω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, εξελίσσονται πολύ σοβαρές αλλαγές με αυτό το νομοσχέδιο. Η πρώτη μεγάλη αλλαγή είναι ότι πηγαίνει πίσω το ελληνικό πανεπιστήμιο στη δεκαετία του 1970 και του 1960, οδηγεί το πανεπιστήμιο προ του διαφωτισμού του νόμου-πλαισίου, που ήταν ο περίφημος νόμος του 1982. Παρά το γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός σήμερα έκανε μια αναφορά, φαίνεται ότι δεν έχει αντιληφθεί ακριβώς το τι συνέβη με τον νόμο-πλαίσιο του 1982, όπως δεν έχει αντιληφθεί προφανώς και τι ακριβώς ανατρέπεται με το σημερινό του νομοθέτημα.

Η εμβληματική διάταξη σε αυτόν τον νόμο, γι' αυτό το ζήτημα είναι ο αποκλεισμός από τη διαδικασία εκλογής όλων των πανεπιστημιακών οργάνων, των ΕΔΙΠ, του Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού, του Τεχνικού Προσωπικού αλλά και των μεταδιδακτορικών φοιτητών, των διδακτορικών και μεταπτυχιακών φοιτητών. Να θυμίσω ότι το ελληνικό πανεπιστήμιο πια είναι κάτι πολύ ευρύ, δεν είναι μόνο οι καθηγητές, δεν είναι μόνο οι διδάσκοντες. Είναι μια ευρεία ακαδημαϊκή κοινότητα και ερευνητική κοινότητα, η οποία παράγει διδακτικό έργο, παράγει ερευνητικό έργο. Και βεβαίως, δεν μιλάω καθόλου για τους προπτυχιακούς φοιτητές ή για το διοικητικό προσωπικό, κάτι το οποίο θα έπρεπε κι αυτό προφανώς να είναι συστατικό στοιχείο και ήταν στο νόμο-πλαίσιο του 1982 η φοιτητική συμμετοχή και η διοικητική συμμετοχή, στα αρμόδια μέτρα βεβαίως, που τους αναλογούσαν.

Εδώ, σήμερα, η εκλογή όλων των πανεπιστημιακών οργάνων αποδίδεται αποκλειστικά στα υφιστάμενα μέλη ΔΕΠ, όχι μόνο για τις πρυτανικές εκλογές, αλλά και για τις κοσμητορικές και την εκλογή προέδρου τμημάτων, αλλά και του διευθυντή τομέα. Παρεμπιπτόντως, εδώ ο κ. Γεραπετρίτης θα πρέπει επιτέλους να απαντήσει αν είναι στα όρια της συνταγματικότητας αυτός ο αποκλεισμός. Θα σεβαστεί τη γνωμοδότηση που έκανε το 2011 ή εδώ δεν υπάρχει ζήτημα συνταγματικότητας;

Όμως, εδώ τι γίνεται; Προσέξτε να δείτε το παζλ, το οποίο δημιουργείται γύρω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η Κυβέρνηση δεν δίνει νέες θέσεις σε νέο επιστημονικό προσωπικό -αυτά τα περί ανάπτυξης, αριστείας και brain drain προφανώς, συγκαταλέγονται στη σφαίρα του ανεξάρτητου-, δεν έχει εγκρίνει καμμία νέα θέση για τα πανεπιστήμια -βεβαίως το ίδιο ισχύει και για τα ερευνητικά κέντρα, τα οποία έτσι κι αλλιώς τα έχει αφήσει σε αρμοδιότητα άλλου Υπουργείου-, δεν δίνει τη δυνατότητα αναπλήρωσης τουλάχιστον όσων συνταξιοδοτούνται όπως προβλέπει ο νόμος, με αποτέλεσμα τα πανεπιστήμια να χάνουν κάθε χρόνο σε όλη την Ελλάδα περίπου πεντακόσια με εξακόσια άτομα, να συρρικνώνονται τμήματα, σχολές και ολόκληρα πανεπιστήμια. Και τούτων δοθέντων και δεδομένου ότι το εναπομείναν πανεπιστημιακό δυναμικό εξελίσσεται σε βαθμίδες πια και δεν συγκροτεί πυραμίδα, μαζεύεται δηλαδή στην πρώτη βαθμίδα, ο αποκλεισμός από την εκλογή των πανεπιστημιακών οργάνων, συνιστά στην ουσία μια μείζονα αντιμεταρρύθμιση. Στην ουσία έχουμε επαναφορά του αντιδραστικού καθεστώτος της έδρας της δεκαετίας του '70.

Η διάταξη αυτή είναι εμβληματική για τον τρόπο που αντιλαμβάνεται την πανεπιστημιακή και ερευνητική κοινότητα. Το πανεπιστήμιο δεν είναι κατά την αντίληψη αυτή η κυψέλη παραγωγής γνώσης και η παραγωγή γνώσης δεν είναι μια συλλογική επιστημονική διαδικασία, δεν είναι μια δυναμική διαδικασία διεπιστημονικών και γνωστικών σχέσεων. Αλήθεια, κυρία Υπουργέ, σας ρώτησα και στην επιτροπή: Γιατί νομίζετε ότι στα επιστημονικά περιοδικά, αυτά τα οποία αξιολογούνται, τα επιστημονικά άρθρα υπογράφονται από έναν, από δύο, από τρεις, από δέκα, από δεκατρείς επιστήμονες, πολλοί εκ των οποίων είναι ΕΔΙΠ, είναι ΕΤΕΠ, είναι μεταδιδακτορικοί;

Να θυμίσω τώρα τι έχετε κάνει συνολικά στο πανεπιστήμιο. Έχετε υπονομεύσει την εγγυημένη χρηματοδότηση με το 80-20, έχετε περιορίσει την αυτοτέλεια με την ανάθεση στην Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης βασικών αρμοδιοτήτων άσκησης δημόσιας πολιτικής, έχετε στερήσει από τα πανεπιστήμια τα διετή προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης, έχετε αναγνωρίσει τα πτυχία των ιδιωτικών κολλεγίων ως επαγγελματικά, ισότιμα με τα πανεπιστημιακά, έχετε επιτείνει την αποψίλωση του επιστημονικού εκπαιδευτικού δυναμικού. Και σήμερα ολοκληρώνετε το παζλ με μια ολομέτωπη επίθεση ιδιωτικοποίησης.

Ξενόγλωσσα τμήματα. Είναι χαρακτηριστικό ότι από την πρώτη έκδοση του νομοσχεδίου -που μπήκε στη διαβούλευση-, αφαιρέθηκε η αρχική πρόβλεψη που μίλαγε για την επιχορήγηση από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας. Αλήθεια, πόσα τέτοια προγράμματα σκοπεύετε να φτιάξετε; Δεν θα συνιστούν όλα αυτά μια παράλληλη δομή με το πανεπιστήμιο; Και να σας ρωτήσω: όταν αναστείλατε τη λειτουργία των τριάντα επτά τμημάτων που είχαν αποφασίσει τα ίδια τα πανεπιστήμια, λέγατε τότε ότι δεν υπήρχαν μελέτες βιωσιμότητας, μελέτες σκοπιμότητας κ.ο.κ.. Σήμερα, αυτές οι μελέτες για τα ξενόγλωσσα πού είναι; Γιατί, παραδείγματος χάριν, πιστεύετε -και πού εδράζεται, πού θεμελιώνεται αυτή η πεποίθηση- ότι οι αλλοδαποί φοιτητές θα σπεύσουν στην Ελλάδα να πληρώσουν αυτά τα προγράμματα;

Αν υπάρχει όλη αυτή η μελέτη, δεν θα έπρεπε να την καταθέσετε στη Βουλή;

Δεύτερη προσπάθεια ιδιωτικοποίησης: Τα θερινά προγράμματα σπουδών. Αφαιρέθηκε και εδώ από το αρχικό νομοσχέδιο η αρχική πρόβλεψη να χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας και βεβαίως, καθιερώθηκαν τα

γνωστά τέλη φοίτησης.

Τρίτο ζήτημα: Το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας. Αφαιρέθηκε το άρθρο 90 για τη χρηματοδότηση των ειδικών λογαριασμών των ΕΛΚΕ, του ΕΚΠΑ και του ΑΠΘ για το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας, δηλαδή πρόγραμμα πιστοποίησης και είναι, βεβαίως, προφανές ότι οδεύετε πλησίστιοι στην ιδιωτικοποίηση και αυτής της διαδικασίας.

Μια απορία μετά από όλα αυτά: Λέτε ότι θα φέρετε έναν νόμο-πλαίσιο. Ειλικρινά δεν καταλαβαίνω τι θα έρθει να ρυθμίσει. Εδώ έχετε θεσμοθετήσει τα πάντα, έχετε απορρυθμίσει τα πάντα, εκτός και αν σκεφτόμαστε πια σοβαρά -πρέπει να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε- ότι ο νέος νόμος-πλαίσιο θα επαναφέρει την έδρα -επισήμως πια- και θα καθιερώσει τέλη φοίτησης έστω και εμμέσως και σε προπτυχιακό επίπεδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Και να ολοκληρώνετε, κύριε Βερναρδάκη.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Ένα λεπτό και ολοκληρώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι ένα, ήδη πήρατε μισό λεπτό επιπλέον, αν κοιτάξετε τον χρόνο.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Ο κόσμος της εκπαίδευσης βράζει, δεν το αντιλαμβάνεστε, προφανώς. Στην ακρόαση φορέων αποκλείστηκε η συντριπτική πλειοψηφία των επιστημονικών φορέων.

Αναφέρω ενδεικτικά τον Σύλλογο Ελλήνων Γεωλόγων και την Ελληνική Γεωλογική Εταιρεία, την Επιτροπή Διδακτικής των Γεωεπιστημών, την Πανελλήνια Ένωση Νομικών και Πολιτικών Επιστημόνων, την Ένωση Ελλήνων Κοινωνιολόγων, την Ένωση Πληροφορικών Ελλάδος, τον πρύτανη του Γεωπονικού Πανεπιστημίου που τον είχαμε προτείνει ως υπεύθυνο συντονιστή των ελληνικών πανεπιστημίων για το πρόγραμμα των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων, τις ομοσπονδίες των ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ, ΕΕΠ, διάλογο προσχηματικό, διάλογο χωρίς επιστημονικά επιχειρήματα.

Σας έθεσα στην επιτροπή πέντε καλόπιστα ερωτήματα για να καταλάβω πώς ακριβώς σκέφτεστε. Απάντηση καμμία!

Ο κόσμος της εκπαίδευσης -και τελειώνω με αυτό- είναι σχεδόν όλη η κοινωνία, όλα τα κοινωνικά στρώματα. Όταν οι πολιτικές ηγεσίες υποτίμησαν αυτή την πραγματικότητα, βρέθηκαν μπροστά σε τραγικά αδιέξοδα. Η εκπαίδευση στην Ελλάδα για ιστορικούς λόγους είναι ο χώρος αποτύπωσης των κοινωνικών συμμαχιών και των κοινωνικών συμβολαίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε Βερναρδάκη.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Όσες φορές στη Μεταπολίτευση ιδεοληπτικοί πολιτικοί -και υπήρξαν κάμποσοι- πήγαν να αγνοήσουν τα κοινωνικά συμβόλαια και να εμποδίσουν τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών να σπουδάσουν και να αναζητήσουν ευκαιρίες για καλύτερη ατομική ζωή –γιατί αυτός είναι τελικά ο πραγματικός στόχος, η εμπέδωση όχι της αριστείας, αλλά της αριστοκρατίας- στην ουσία έφαγαν τα μούτρα τους.

Το νομοσχέδιο δεν θα καταψηφιστεί απλώς από εμάς, όλες οι αντιδραστικές και οι αντιπαιδαγωγικές του διατάξεις -πρέπει να δηλωθεί από τώρα- θα καταργηθούν από την επόμενη δημοκρατική κυβέρνηση και σε αυτό πρέπει να είμαστε σαφείς και καθαροί απέναντι στον ελληνικό λαό, την εκπαιδευτική κοινότητα και βεβαίως και σε εσάς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Επόμενη ομιλήτρια η κ. Σκόνδρα Ασημίνα από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κυρία Σκόνδρα, έχετε τον λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να συγχαρώ την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και την ακαδημαϊκή κοινότητα, την εκπαιδευτική κοινότητα, τους γονείς, τα παιδιά για τον άμεσο τρόπο που ανταποκρίθηκαν στις προκλήσεις που δημιούργησε η πανδημία και στην εκπαίδευση.

Επίσης, να συγχαρώ την ηγεσία του Υπουργείου, γιατί μέσα σε αυτή την πρωτόγνωρη και δύσκολη κατάσταση σχεδίασε, διαβουλεύτηκε και παρουσιάζει σήμερα ένα σύγχρονο και ολοκληρωμένο νομοσχέδιο ακριβώς εντός του πλαισίου του κυβερνητικού μας προγράμματος.

Η συζήτηση, όμως, του εν λόγω νομοσχεδίου «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις» διεξάγεται σε ένα πολύ οξυμένο κλίμα, με την Αξιωματική Αντιπολίτευση και συνδικαλιστικές ομάδες να εκφράζουν την αντίθεσή τους, όταν κατά κοινή ομολογία το νομοσχέδιο φέρνει χρήσιμες και σημαντικές αλλαγές σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Απαιτεί η Αντιπολίτευση την απόσυρση του νομοσχεδίου.

Και για να οριοθετήσουμε μια κοινή βάση στον δημόσιο διάλογο, ρωτώ: Συμφωνούμε όλοι στο τι εστί παιδεία και ποιος οφείλει να είναι ο στόχος της; Πολύ φοβάμαι πως όχι.

Αν ανατρέξουμε στα σχόλια των συναδέλφων στις συνεδριάσεις της επιτροπής, θα δούμε ξεκάθαρα πως δεν υπάρχει κοινή βάση ούτε κοινή αντίληψη, μόνο κοινό μυστικό υπάρχει, κύριοι συνάδελφοι, ότι η παιδεία στην Ελλάδα, δυστυχώς, πάσχει. Με εξαιρετική δυσκολία επιτυγχάνεται η διαπαιδαγώγηση, η μόρφωση και η καλλιέργεια ικανοτήτων και αρετών των νέων μας. Πολλά τα εμπόδια και τα κενά στη μετάδοση των γνώσεων και των αξιών στη νέα γενιά, που θα επιτρέψει τη σωστή ένταξη και δραστηριοποίησή της μέσα στο κοινωνικό σύνολο.

Όμως, το ουσιαστικό ερώτημα εδώ δεν είναι το ποιος φταίει. Παραμένουμε εγκλωβισμένοι αντί να διορθώνουμε το πρόβλημα, αναζητώντας μονίμως υπαίτιους. Λυπηρή διαπίστωση ότι τελικά συνεχίζουν ορισμένοι να δημιουργούν και να εκτρέφουν τον φαύλο κύκλο της υποβάθμισης.

Χαρακτηριστικά: Όσον αφορά την εισαγωγή δραστηριοτήτων στα αγγλικά στα νήπια, μόνο ασυναρτησίες και παραλογισμούς είχατε να μας πείτε.

Η κ. Σκούφα εξανέστη με βασικό της επιχείρημα ότι τα αγγλικά καρατομούν την προσωπικότητα των νηπίων, προσθέτοντας και την αγαπημένη σας θεωρία, αυτή της συνωμοσίας, ότι δηλαδή υπάρχει αμερικανικός δάκτυλος σε μορφή επιταγής αμερικανικών σχολείων και πανεπιστημίων πίσω από τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία.

Ο κ. Δελής θεωρεί ότι τα παιδιά έχουν αρκετές παραστάσεις στα αγγλικά από την τηλεόραση και τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, οπότε δεν υπάρχει λόγος μιας παιδαγωγικής επαφής και εξοικείωσης με την αγγλική γλώσσα.

Άλλοι συνάδελφοι υποστηρίζουν ότι η επαφή με τα αγγλικά θα αποτελέσει εμπόδιο εκμάθησης των ελληνικών. Αγνοούν ότι τα παιδιά που σε προσχολική ηλικία εκτίθενται σε περισσότερες από μία γλώσσες αποκομίζουν πολλαπλά γνωστικά οφέλη. Αυτό δείχνουν διεθνείς έρευνες, που ωστόσο για τον ΣΥΡΙΖΑ αποτελούν μάλλον απόδειξη μιας ακόμα συνωμοσίας.

Για τα εργαστήρια δεξιοτήτων που εισάγονται πιλοτικά στο πρόγραμμα νηπιαγωγείων, δημοτικών και γυμνασίων πάλι ασκήθηκε κριτική. Παραβλέπετε ότι το σχολείο εκτός από εκπαίδευση οφείλει να παρέχει στους μαθητές σφαιρική γνώση με εφόδια και διαπαιδαγώγηση που θα τους επιτρέψει να ανταποκριθούν στη ζωή.

Η ταχύτητα των κοινωνικών και οικονομικών αλλαγών στη σύγχρονη εποχή απαιτούν εγρήγορση, προσαρμογή στην τεχνολογία και καινοτομία, ανάπτυξη δεξιοτήτων, συνυφασμένα, όμως, με κριτική σκέψη, ήθος και ποιοτικούς χαρακτήρες σμιλεμένους με αξίες, οράματα και ιδανικά. Αυτός είναι ο στόχος των εργαστηρίων δεξιοτήτων.

Σε μια σύγχρονη κοινωνία χρειαζόμαστε μια σύγχρονη παιδεία και οι αξιόμαχοι νηπιαγωγοί μας, δάσκαλοί μας και καθηγητές μας θα αναλάβουν να διδάξουν πολύτιμες δεξιότητες και να παραδώσουν στην κοινωνία άρτιους, υπεύθυνους και ενεργούς πολίτες.

Αντιδράσεις πάλι για τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία, μάλιστα με βαρύτατους χαρακτηρισμούς.

Ο κ. Φίλης χαρακτήρισε το δίκτυο των πρότυπων και πειραματικών σχολείων ως καρκίνωμα στα σπλάχνα της δημόσιας εκπαίδευσης που θα απομυζά και θα τρέφεται από την αφαίμαξη των άλλων σχολείων.

Έχετε καταλάβει τι είναι αυτά ακριβώς τα σχολεία και ποιο είναι το ζητούμενο; Τα πρότυπα στοχεύουν στην ενίσχυση της αριστείας με την έννοια της διαρκούς αυτοβελτίωσης των μαθητών. Φέρνουν ενδυνάμωση της κοινωνικής κινητικότητας. Παιδιά

από όλα τα μέρη της Ελλάδος και από όλα τα κοινωνικά και οικονομικά στρώματα θα έχουν ίσες ευκαιρίες στη ζωή και στο μέλλον.

Και εδώ, κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να πω ότι επειδή η δυτική Θεσσαλία, Καρδίτσα και Τρίκαλα ανήκουν στις μειονεκτικές περιοχές, θα θέλαμε κάποια στιγμή να δημιουργηθεί και εκεί ένα πρότυπο σχολείο.

Στα πειραματικά δίνεται έμφαση στην υλοποίηση των νέων πρακτικών και εργαλείων σε δείγμα του μαθητικού πληθυσμού. Θα λειτουργούν ως εργαστήρια εθνικών διαστάσεων για τον σχεδιασμό και την εφαρμογή διαφοροποιημένων και καινοτόμων εκπαιδευτικών πολιτικών.

Ζητούμενο της Κυβέρνησής μας είναι όλα τα σχολεία της χώρας να λειτουργούν με τα ίδια υψηλά χαρακτηριστικά, να είναι δημιουργικά, ποιοτικά, ανοικτά και εξωστρεφή.

Εσείς αποστρέφεστε τη λειτουργία των σχολείων αυτών και τη δυνατότητα στους μαθητές να βελτιώσουν τις πρακτικές τους στην εκπαίδευση. Άλλωστε, για εσάς η αριστεία είναι ρετσινιά.

Αυτή είναι η τεράστια διαφορά μεταξύ μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εσείς ζητάτε μόνιμα μια γενική υποβάθμιση, ώστε να βολευτούν όλοι, χωρίς να προσπαθήσουν και μην το αρνείστε. Πριν μερικές μέρες η νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ δεν ζητούσε οι μαθητές να περάσουν χωρίς κριτήρια σε εξετάσεις; Αυτό θέλετε; Όλοι ίσοι, αλλά χαμηλά.

Εμείς θέλουμε την παιδεία και το μορφωτικό κεφάλαιο των παιδιών ψηλά, για όλους και συνεχώς βελτιούμενο.

Αντιδράτε στα ξενόγλωσσα τμήματα των ελληνικών πανεπιστημίων. Η διγλωσσία και η υποκρισία ορισμένων δεν έχει όρια. Κατηγορείτε τα πανεπιστήμια ότι θα κάνουν μπίζνες για να φέρουν πόρους και φοιτητές από το εξωτερικό. Μιλήσατε για παράλληλο σύστημα σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης σε βάρος του υπάρχοντος, για ιδιωτικοποίηση και για υποβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου.

Μας λέτε, δηλαδή, κύριοι της Αντιπολίτευσης, ότι θέλετε τα πανεπιστήμιά μας να παραμείνουν περιχαρακωμένα ιδρύματα, χωρίς διεθνή ακτινοβολία, χωρίς θέση στον παγκόσμιο εκπαιδευτικό χάρτη. Δεν μας εξηγείτε, όμως, πώς η δημιουργία νέων δυνατοτήτων και η σύμπλευσή τους με τις διεθνείς πρακτικές υποβαθμίζει το πανεπιστήμιο. Θέτετε για ακόμα μια φορά εμπόδια στην εξωστρέφεια, στην έρευνα, στην καινοτομία, διότι παραμένετε εγκλωβισμένοι στον ιδεολογικό μικρόκοσμό σας.

Κλείνω με το θέμα της αξιολόγησης. Οι διαφορές μας είναι πασιφανείς. Εμείς διαχρονικά πιστεύουμε ότι για να βελτιωθεί ένα σύστημα, συμπεριλαμβανομένου του εκπαιδευτικού, πρέπει να αξιολογείται πάντα σε συνδυασμό με επιμορφωτικές δράσεις για την επαγγελματική ανάπτυξη. Στόχος μας είναι η αριστεία, ο εκσυγχρονισμός, η εξωστρέφεια και η αξιολόγηση, που κατ' επέκταση σημαίνει αξιοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα θετικά του νομοσχεδίου είναι πολλά. Ο χρόνος είναι λίγος. Πολύ σημαντικός, κυρία Υπουργέ, είναι ο θεσμός του Συμβούλου Σχολικής Ζωής και η προσπάθεια για ένα ασφαλές σχολικό περιβάλλον. Πολύ σημαντική είναι και η διπλή μοριοδότηση υπηρετούντων σε δυσπρόσιτες περιοχές, όπως η Αργιθέα της Καρδίτσας. Γιατί όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στο σχολείο και κυρίως τα παιδιά του αγρότη, τα παιδιά του εργάτη, τα παιδιά του κτηνοτρόφου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η Κυβέρνησή μας επενδύουν στο μέλλον. Η καλύτερη επένδυση για το μέλλον είναι τα παιδιά μας, που αξίζουν την αναβάθμιση και τα εφόδια που τους εξασφαλίζει το παρόν μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενη ομιλήτρια είναι η κ. Ζωή Ράπτη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΖΩΗ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρία και κύριε Υφυπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων το οποίο αποτυπώνει πεντακάθαρα τον βασικό προσανατολισμό και τους άξονες για τη βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης στη χώρα μας, για τους οποίους και είχαμε δεσμευτεί προεκλογικά.

Θέλω από αυτό το Βήμα να συγχαρώ την Υπουργό Παιδείας και τους Υφυπουργούς γιατί, πιστοί στις προεκλογικές μας εξαγγελίες, έφερναν ενώπιον μας μελετημένες ρυθμίσεις και στοχευμένες παρεμβάσεις, με σκοπό την αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών και την ενίσχυση του εκπαιδευτικού μας έργου σε όλες τις βαθμίδες.

Γνώμονας γι' αυτές τις στοχευμένες ρυθμίσεις ήταν η συγκεκριμένη φιλοσοφία της Νέας Δημοκρατίας για τη σημασία επιδίωξης της αριστείας, για τη σφαιρική μόρφωση των παιδιών μας, αλλά και τη σφυρηλάτηση ενός στέρεου και ενάρετου χαρακτήρα που θα δώσει τα φτερά στους αυριανούς πολίτες να κυνηγήσουν τα όνειρά τους χωρίς να λιποψυχήσουν στην πρώτη δυσκολία που θα αντιμετωπίσουν.

Δυστυχώς τουλάχιστον από τη Μεταπολίτευση και μετά η κάθε κυβέρνηση προσπαθεί να εφαρμόσει, άλλες φορές με επιτυχία και άλλες με παταγώδη αποτυχία, τις δικές της πολιτικές στον χώρο της εκπαίδευσης, καταργώντας συνήθως σημαντικές μεταρρυθμίσεις των προηγουμένων. Αυτό, άλλωστε, υποσχέθηκε να κάνει και ενώπιον μας πριν από λίγο ο ΣΥΡΙΖΑ όταν ξανάρθει στην κυβέρνηση, όπως μας διαβεβαίωσε ο κ. Βερναρδάκης.

Στον δρόμο της αποδόμησης των σπουδαίων εκπαιδευτικών θεσμών των άλλων κυβερνήσεων αποδείχθηκε και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κατά την περίοδο 2015 - 2019 και γι' αυτό τον λόγο μπορώ να αντιληφθώ και τις αντιδράσεις που σημειώθηκαν τις μέρες αυτές από μερίδα της Αντιπολίτευσης κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου. Και αυτό είναι κατανοητό γιατί οι αρχές που διατρέχουν το νομοσχέδιο είναι η αξιολόγηση, είναι η εξωστρέφεια και η αριστεία, αρχές και αξίες τις οποίες αντιστρατεύτηκε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν ήρθε στην Κυβέρνηση.

Όλοι θυμόμαστε την περίφημη ρήση Υπουργού σας ότι «η αριστεία είναι ρετσινιά», η οποία ως φιλοσοφία αποτυπώθηκε στην πράξη με την πολιτική σας απόφαση να καταργήσετε ουσιαστικά την έννοια του πρότυπου σχολείου, αλλά και την αξιολόγηση των διδασκόντων σε αυτά, όπως επίσης και τις εισαγωγικές εξετάσεις στα πειραματικά σχολεία.

Ποιες, όμως, είναι οι καινοτομίες αυτού του νομοσχεδίου; Σε αυτό το νομοσχέδιο επιχειρούνται καινοτόμες παρεμβάσεις, ξεκινώντας από το νηπιαγωγείο μέχρι και το πανεπιστήμιο. Σήμερα είναι ανάγκη περισσότερο από ποτέ να απομακρυνθούμε από αυτή τη στείρα μετάδοση των γνώσεων και να σηματοδοτήσουμε μια επιστροφή προς το νέο σύγχρονο σχολείο του εικοστού πρώτου αιώνα, το σχολείο που δίνει έμφαση στην καλλιέργεια ειδικών δεξιοτήτων.

Είναι πολύ σημαντικό να πούμε ότι τα εργαστήρια των δεξιοτήτων τα οποία ιδρύονται, εισάγουν τα παιδιά με ήπιο τρόπο σε όλα τα ζητήματα τα οποία απασχολούν την ανθρωπότητα, όπως ο εθελοντισμός, η οικολογία, η πρόληψη από εξαρτήσεις, ο σεβασμός στη διαφορετικότητα, με στόχο ακριβώς να καλλιεργήσουμε την κριτική τους σκέψη. Παράλληλα, όμως, τα φέρνουν και σε επαφή με το σύγχρονο κόσμο της ρομποτικής και της επιχειρηματικότητας, ζητήματα που σύντομα θα κληθούν πολλοί εξ αυτών ως ενήλικες να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά.

Τώρα, η δημιουργική ενασχόληση στην αγγλική γλώσσα ήδη από το νηπιαγωγείο δεν αντιλαμβάνομαι γιατί προκαλεί αναφυλαξία στην Αντιπολίτευση. Είναι μια μέθοδος που εφαρμόζεται σε δεκατέσσερις και πλέον χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μάλιστα και σε προηγμένα εκπαιδευτικά συστήματα όπως αυτό της Φινλανδίας. Έτσι θα εξοικειώνονται τα παιδιά μας νωρίτερα με τη γλώσσα της παγκόσμιας συνεννόησης, τα αγγλικά, χωρίς κανένα κόστος για τους γονείς. Ακόμα δεν έχει εξηγηθεί εδώ ο λόγος της πεισματικής σας άρνησης γι' αυτόν τον θεσμό.

Σε σχέση με τα πειραματικά σχολεία και τα πρότυπα. Με το νομοσχέδιο αυτό ενισχύεται αυτός ο θεσμός, ένας θεσμός που αντιμετωπίστηκε με προκατάληψη από την προηγούμενη κυβέρνηση, ένας θεσμός ο οποίος έρχεται να διευρυνθεί με τη δική μας. Τα σχολεία αυτά αποτελούν από κοινού ένα εκπαιδευτικό εργαστήριο εθνικών διαστάσεων για την εφαρμογή καινοτόμων εκπαιδευτικών πολιτικών. Γι' αυτό είναι και πολύ σημαντικό να δοθεί η δυνατότητα σε περισσότερα παιδιά, ειδικά παιδιά οικογενειών με χαμηλά εισοδήματα, να φοιτήσουν σε αυτά.

Χαιρετίζω, λοιπόν, κι εγώ με ικανοποίηση το γεγονός ότι από

τον Σεπτέμβριο θα λειτουργούν είκοσι οκτώ πρότυπα και τριάντα τέσσερα πειραματικά σχολεία στη χώρα, ενώ ακολούθως προβλέπεται και η επέκταση αυτού του θεσμού με έκδοση ανοικτής πρόσκλησης για μετατροπή σχολείων σε πρότυπα και πειραματικά.

Σε σχέση τώρα με τα όσα ακούσαμε για τον θεσμό της αξιολόγησης. Είναι δεδομένο, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι χωρίς δείκτες ποιότητας και χωρίς αποτελέσματα της εκπαιδευτικής διαδικασίας δεν είναι δυνατός κανένας εντοπισμός αδυναμιών, ούτε βεβαίως η έγκαιρη ενίσχυση του εκπαιδευτικού συστήματος προς όφελος των μαθητών μας. Για τον λόγο αυτό είναι πολύ σημαντικό ότι θεσμοθετούμε αυτό το συνεκτικό πλαίσιο για την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας που ουσιαστικά έχει βασιστεί σε προγραμματισμό, αυτοαξιολόγηση και εξωτερική αξιολόγηση, όπως διεξοδικά αναλύθηκε.

Σε σχέση, τέλος, με τον θεσμό του Συμβούλου Σχολικής Ζωής. Χρόνια γινόμαστε μάρτυρες κρουσμάτων ενδοσχολικής βίας, εκφοβισμού ή ρατσισμού. Κάθε φορά μου έρχονται στο μυαλό τόσο ο μικρός αδικοχαμένος Άλεξ όσο και ο Νίκος από την Αργυρούπολη, στην απώλεια των οποίων βιώσαμε με τον πιο τραγικό τρόπο ως κοινωνία την αποτυχία του εκπαιδευτικού συστήματος να διαγνώσει ως πιθανό και να αντιμετωπίσει το κακό που ερχόταν.

Είναι υποχρέωσή μας να φροντίσουμε για την εξάλειψη όλων των τραγικών φαινομένων ενδοσχολικής βίας καθώς τα κρούσματα ολοένα και αυξάνονται. Συνεπώς σε αυτή την κατεύθυνση ο θεσμός του σχολικού συμβούλου, που αποτελεί μια γέφυρα μεταξύ μαθητών, γονέων και δασκάλων είναι ένας πολύ σημαντικός θεσμός που θα επιλύει όλα αυτά τα ζητήματα που ανακύπτουν στο σχολικό περιβάλλον.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να σταθώ ιδιαίτερα στην ενίσχυση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που επιχειρείται με τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Με την ίδρυση των ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών από το κάθε πανεπιστήμιο χωριστά, αλλά και τη διοργάνωση ξενόγλωσσων μεταπτυχιακών προγραμμάτων για φοιτητές εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, δίνουμε για πρώτη φορά την ευκαιρία στην Ελλάδα μας να γίνει ένας εκπαιδευτικός κόμβος στην Ανατολική Μεσόγειο και να προσελκύσει φοιτητές από τη Μέση Ανατολή και από την Ασία.

Καταλαβαίνουμε νομίζω όλοι αυτή την εκπαιδευτική αλλά και την οικονομική αξία που έχει για τη χώρα μας ένα τέτοιο γεγονός. Έχουμε εμπιστοσύνη στο δημόσιο πανεπιστήμιο και οφείλουμε να δώσουμε την ευκαιρία στα σπουδαία ιδρύματα που διαθέτουμε ως χώρα να αναδείξουν την ποιότητα και την επάρκειά τους προσφέροντας ανταγωνιστικά προγράμματα σπουδών.

Τέλος, έναν λόγο για τις μετεγγραφές, κυρία Υπουργέ, των φοιτητών, για τις οποίες μιλήσαμε. Στο πλαίσιο της δέσμευσής μας για πολυσχιδή στήριξη των πολυμελών οικογενειών, θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να ζητήσω να ξαναδείτε το θέμα της στήριξης ουσιαστικά των ελεύθερων μετεγγραφών για τους πολύτεκνους, ένα πρόγραμμα το οποίο ίσχυε με τον ν.860/1979. Άλλως, να εξετάσετε αν μπορείτε να προσφέρετε περισσότερα πρόσθετα μόρια για τα παιδιά αυτών των οικογενειών, δίνοντας κι εσείς με τη σειρά σας ένα ακόμα κίνητρο για την αύξηση των γεννήσεων στη χώρα μας, αλλά βεβαίως και ελαφραίνοντας αυτές τις οικογένειες από το οικονομικό κόστος του να έχουν πολλά παιδιά να φοιτούν σε πανεπιστήμια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν κλείσω την ομιλία μου, δεν μπορώ να μην εξάρω τις άοκνες προσπάθειες του Πρωθυπουργού αλλά και σύσσωμης της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, οι οποίοι σε αγαστή συνεργασία με τους λοιμωξιολόγους φρόντισαν όχι μόνο να διασφαλιστεί η δημόσια υγεία των παιδιών και των εκπαιδευτικών μας, προβαίνοντας έγκαιρα σε lockdown, αλλά πέτυχαν να συνεχιστεί η εκπαιδευτική διαδικασία κατά τη διάρκεια της καραντίνας με χρήση εκείνων των νέων τεχνολογιών που επιτρέπουν την εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Το δε σημαντικότερο είναι ότι έφεραν με ασφάλεια τους μαθητές πίσω στα θρανία. Σε αυτό συνέβαλαν τα μέγιστα οι εκπαιδευτικοί μας και θέλω να τους ευχαριστήσω θερμά και από αυτό εδώ το Βήμα και ιδιαίτερα τους καθηγητές της Γ' λυκείου, οι οποίοι στηρίζουν τα παιδιά μας καθημερινά στον δύσβατο δρόμο για τις πανελλήνιες. Επίσης στα παιδιά θέλω να ευχηθώ από αυτό εδώ το Βήμα και πάλι καλή επιτυχία στις εξετάσεις τους, αρχής γενομένης από την ερχόμενη Δευτέρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας είναι αλήθεια ότι εισάγεται στον παρόντα χρόνο, αλλά αφορά πρωτίστως στο μέλλον της επόμενης γενιάς της πατρίδας μας. Δεν πρέπει να αφήσουμε άλλη ευκαιρία για την πρόοδο της παιδείας μας σε αυτόν τον τόπο να πάει χαμένη. Γι' αυτό σας καλώ όλους να το υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Αναγνωστοπούλου Αθανασία από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούμε όλες αυτές τις μέρες πραγματικά μία ρητορική περί αριστείας, ρητορική για τους ανθρώπους, για το κόμμα το οποίο ενδιαφέρεται να αναβαθμίσει την παιδεία και βέλη, καταγγελίες, κατηγορίες κατά της Αντιπολίτευσης, κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι είναι υπέρ της ήσσονος προσπάθειας -μας το είπε η Υπουργός άπειρες φορές- ή της μετριοκρατίας, όπως ακούσαμε από τον Υπουργό, τον κ. Γεραπετρίτη.

Κατ' αρχάς, εντυπωσιάζομαι πραγματικά σε αυτή τη Βουλή από το θράσος μερικών ανθρώπων. Μας κατηγορείτε για ήσσονα προσπάθεια και μετριοκρατία, όταν καταργήσατε από πρόεδρο του Ιδρύματος Ελληνικού Πολιτισμού έναν Κωνσταντίνο Τσουκαλά -σας φάνηκε λίγος- για να βάλετε έναν κύριο ο οποίος – συγγνώμη, δεν θυμάμαι το όνομά του- ειδικεύεται στις σχολικές εκδρομές στο εξωτερικό...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

...όταν έχετε διορίσει σε θέσεις ανθρώπους οι οποίοι μέχρι και προχτές ο γενικός γραμματέας του Υπουργείου Τουρισμού παραδέχτηκε ότι δεν έχει πτυχίο. Παρ' όλο που έχω πολλά πτυχία, δεν κρίνω ποτέ την αξία των ανθρώπων από τα πτυχία. Εσείς το κάνετε και εμφανίζεστε εδώ εσείς οι οποίοι ήρθατε με διάταξη ο Πρωθυπουργός ο ίδιος για να μπορέσει να δικαιολογήσει τον διορισμό σε θέση διοικητή της ΕΥΠ χωρίς πτυχίο. Έχουν ένα όριο τα ψέματα και το θράσος. Και θα επιμείνω στον Κωνσταντίνο Τσουκαλά. Ένας Κωνσταντίνος Τσουκαλάς περισσεύει σε αυτή τη χώρα; Σας φαίνεται λίγο μέγεθος για να τον αντικαταστήσετε; Ή μήπως επειδή είναι κοινωνιολόγος; Ή θέλατε έναν νεότερο άνθρωπο ίδιων προσόντων; Υπάρχουν νέοι άνθρωποι πάρα πολλοί.

Μας μιλάτε συνέχεια, λοιπόν, η κυρία Υπουργός το λέει, ότι είμαστε υπέρ της ήσσονος προσπάθειας. Ένα στερεότυπο διαμορφώνεται τα τελευταία χρόνια συστηματικά, συνεκτικά και με έναν μηχανισμό από πίσω σας να τον στηρίζει, ότι η Αριστερά και ο προοδευτικός κόσμος ιστορικά είναι υπέρ της ήσσονος προσπάθειας. Γιατί; Γιατί πρέπει να νομιμοποιηθούν αλλαγές και αντιλήψεις οι οποίες έρχονται τώρα. Γι' αυτό δημιουργείται αυτό το στερεότυπο. Κάποτε υπήρχαν άλλα στερεότυπα για την Αριστερά και τον δημοκρατικό κόσμο. Τα επαναφέρετε όποτε σας βολεύει. Αλλά τα τελευταία χρόνια είναι συστηματικό αυτό.

Σχολεία πρότυπα και πειραματικά. Δεν θα μπω στη διαδικασία αν είναι φασιστικά τα πρότυπα σχολεία. Είπα ότι σε συγκεκριμένες ιστορικές περιόδους ανάβει αυτή η συζήτηση. Είναι ελιτισμός τα πρότυπα σχολεία με αυτόν τον τρόπο. Είναι ελιτισμός και δημιουργεί κάστες και θα σας εξηγήσω γιατί. Γιατί η αριστεία, οι άριστοι μαθητές, οι πολύ καλοί μαθητές πρέπει να είναι σε ώσμωση με όλα τα παιδιά, γιατί τα παιδιά προέρχονται από διαφορετικά κοινωνικά περιβάλλοντα, από διαφορετικά πνευματικά περιβάλλοντα, έχουν άλλες νοητικές ικανότητες, άλλες συναισθηματικές ικανότητες και τα παιδιά πρέπει να είναι σε ώσμωση, γιατί θέλουμε σχολεία τα οποία θα εξασφαλίζουν στα παιδιά είσοδο συμπεριληπτική στην κοινωνία και όχι είσοδο στην κοινωνία διά του αποκλεισμού ανθρώπων.

Δεν θα ακολουθήσω τον κ. Γεραπετρίτη κι εγώ για να πω την προσωπική μου διαδρομή. Καλό θα ήταν όμως σε αυτή τη Βουλή να ακούσουμε τις προσωπικές μας διαδρομές. Θα πω όμως μόνο ένα πράγμα. Εγώ, κυρία Υπουργέ, είμαι ευγνώμων στη Γαλλία

που είδε τους αλλοδαπούς φοιτητές όχι ως αλλοδαπούς, ως φοιτητές. Δηλαδή δεν τους είδε ως οικονομικό μέγεθος, τους είδε ως φοιτητές και τους έβαλε σε ώσμωση με τους Γάλλους. Δεν είχε ένα ξεχωριστό δίκτυο μέσα στα πανεπιστήμια, όπου εκεί θα είναι οι αλλοδαποί φοιτητές οι οποίοι θα πληρώνουν και το είπατε σχεδόν χλευάζοντας «δεν θέλουν να πληρώνουν οι αλλοδαποί φοιτητές». Όχι, κυρία Υπουργέ. Ώσμωση μέσα στα πανεπιστήμια, εξωστρέφεια μέσα στα πανεπιστήμια και θα μου επιτρέψετε να το πω -ξέρω κάτι παραπάνω- ώσμωση είναι οι φοιτητές από διαφορετικές καταγωγές, εθνικές και λοιπά, να έρχονται σε συνάφεια μεταξύ τους, να έρχονται σε συνάφεια μεταξύ τους καθηγητές, να δημιουργείται τέτοιο περιβάλλον. Εκτός κι αν θεωρείτε ότι τα γαλλικά πανεπιστήμια ήταν εξισωτικά και προς τα κάτω.

Κοινωνιολογία. Δεύτερο στερεότυπο: Οποιαδήποτε κοινωνική επιστήμη έχει πρόβλημα, είναι προβληματική. Σας είχα ακούσει με τρόμο να λέτε ότι η ιστορία δεν πρέπει να έχει σχέση με κοινωνικές επιστήμες, η κατ' εξοχήν ναυαρχίδα των κοινωνικών επιστημών, που δεν μπορεί να απαντήσει καμμία άλλη επιστήμη, δεν πρέπει να έχει σχέση! Με τι θα έχει σχέση η ιστορία; Μας λέτε «κοινωνιολογία υπάρχουν τόσα μαθήματα». Δεν υπάρχουν. Ας καλούσατε τους κοινωνιολόγους να σας εξηγήσουν.

Στερεότυπο τρίτο. Περνάω γρήγορα, γιατί δεν έχω χρόνο. Θα μπορούσα να πω πολλά. Καθηγητές. Ακούσαμε ακόμα και Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, ακούμε δημοσιογράφους να λένε για τους καθηγητές «δεν θέλανε τις κάμερες, γιατί είναι τεμπέληδες, γιατί δεν κάνουν, γιατί δεν φτιάχνουν». Οι καθηγητές ειδικά την τελευταία εικοσαετία, εικοσιπενταετία στην Ελλάδα -κι αυτό οφείλει αυτή η Βουλή να τους το αναγνωρίσει- είχαν να κάνουν με μαθητές πολλαπλών ταυτοτήτων, αν καταλαβαίνετε τι εννοώ.

Και αυτό χωρίς ένα εκπαιδευτικό σύστημα που να πηγαίνει παράλληλα με τους καθηγητές για να μπορέσει να τους βοηθήσει. Τα έβγαλαν πέρα οι ίδιοι.

Πολλαπλών ταυτοτήτων σημαίνει να συμπεριλαμβάνουν τους μαθητές από εντελώς διαφορετικά περιβάλλοντα μέσα στην μαθητική κοινότητα και μετά μέσα στην ελληνική κοινωνία.

Θέλουμε, λοιπόν, να βγάλουμε τους καθηγητές ως τεμπέληδες, όσους αρνούνται την αξιολόγηση αυτή που θέλετε εσείς. Γιατί οι καθηγητές δεν αρνούνται μια αξιολόγηση που θα τους προσφέρει τα εργαλεία να μπορέσουν να κάνουν λίγο πιο άνετα τη δουλειά τους.

Δεν θα σας πω κάτι επειδή προέρχομαι από περιβάλλον εκπαιδευτικών. Καθηγητής αξιολογείται από την πρώτη στιγμή, κάθε ώρα που πατάει το πόδι του μέσα στην τάξη. Έχετε βρεθεί σε περιβάλλον σχολείου, δεκαπεντάχρονων, δεκαεξάχρονων, δεκαεπτάχρονων, ειδικά μέσα στην κρίση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε είχα να πω πάρα πολλά, αλλά θα τελειώσω με ένα πράγμα. Θέλουμε δημόσιο σχολείο που να είναι άριστο για όλους. Δεν θέλουμε δημόσιο σχολείο που εκθρέφει τους άριστους για να μπούνε σε μια άλλη ομάδα και να απομυζούν το δημόσιο σύστημα. Και ναι, έχει δίκιο ο εισηγητής μας. Μπορεί να μη σας άρεσε η φράση ή η διατύπωση, αλλά απομυζάτε το δημόσιο σύστημα.

Θέλουμε δημόσια πανεπιστήμια με πραγματική εξωστρέφεια που να έχουν ώσμωση με ξένους φοιτητές, με αλλοδαπούς και με Έλληνες, χωρίς να βλέπουμε τους αλλοδαπούς ως οικονομικό μέγεθος. Προσέξτε το αυτό! Πολλοί από εμάς που κάναμε σπουδές στο εξωτερικό, δεν θα μπορούσαμε να τις κάνουμε. Είναι ο κ. Βασιλικός εδώ και ξέρει πάρα πολύ καλά για τι πράγμα μιλάω.

Είμαι υπερήφανη που δώσαμε θέσεις ΔΕΠ, που δώσαμε ακαδημαϊκή και διδακτική εμπειρία για να σταματήσουμε το brain drain, που φτιάξαμε το ΕΛΙΔΕΚ, που κάναμε για τις μετεγγραφές τα κοινωνικά κριτήρια πρώτα από όλα, γιατί δεν μπορεί σε περίοδο κρίσης να λες ότι βάζω τα ακαδημαϊκά κριτήρια. Καταλαβαίνω πάρα πολύ καλά τη δυσκολία, αλλά δεν μπορείς τα κοινωνικά κριτήρια να τα αφήνεις στο περιθώριο.

Κλείνω με μια κουβέντα ενός μεγάλου Άγγλου ιστορικού από ένα από τα πάρα πολύ καλά δημόσια πανεπιστήμια της Αγγλίας, όταν κτύπησε ο θατσερισμός την εκπαίδευση. Είπε: «Η δημόσια ανώτατη εκπαίδευση είναι πολύ καλή γιατί είναι δωρεάν και είναι δωρεάν γιατί είναι πάρα πολύ καλό πράγμα».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Κωνσταντίνος Μπλούχος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΟΥΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κακό σχολείο είναι το εύκολο σχολείο. Κακή είναι η εκπαίδευση που δεν έχει το αναγκαίο παίδεμα, απόλυτα και αποφθεγματικά. Ίσως έχετε δει στα δελτία την είδηση που μια παράταξη φοιτητών Ιατρικής διαδήλωσε κατόπιν πανδημίας με αιτήματα: Απαράδεκτοι οι όροι επανέναρξης των εργαστηρίων και των κλινικών. Αναγνώριση του εξαμήνου τώρα. Κατοχύρωση των μαθημάτων του εξαμήνου χωρίς εξετάσεις και αναπληρώσεις. Τα εργαστήρια και οι κλινικές να θεωρηθούν διδαγμένα.

Στον παραλογισμό των αιτημάτων αυτών κρύβεται όλη η μήτρα του εκπαιδευτικού μηδενισμού που εδώ και κάποιους μήνες το κόμμα της Μείζονος Αντιπολίτευσης εκφράζει έκδηλα διά των εισηγήσεων του στο νομοσχέδιο αυτό. Ας μη λησμονήσουμε να αγκαλιάσουμε και αυτή τη σχολή σκέψης: πτυχίο ιατρικής με το ταχυδρομείο στο σπίτι. Το λέω λόγω της ιδιότητάς μου.

Αντιπολιτευτικοί χαρακτηρισμοί προς το νομοσχέδιο: Θεμέλια διαστροφή της εκπαίδευσης αποκαλέσατε το νομοσχέδιο. Η επιχειρούμενη αποδόμηση του νομοσχεδίου και των μεταρρυθμιστικών το μόνο που επιφέρει με τέτοιες ομιχλώδεις τοποθετήσεις όπως οι δικές σας, προτάσσοντας τον συνθηματολογικό εντυπωσιασμό, όχι μόνο δεν αρνητικοποιεί πρόσημο των προτεινόμενων αλλαγών, αλλά μάλλον επιτείνει την ιδεολογική σας ασφυξία και κατ' ουσίαν, παρά την εναγώνια προσπάθειά σας περί του αντιθέτου, γίνεστε σταδιακά μέρος της διαδικασίας αποδοχής και εμπέδωσης του νομοθετήματος ως ουσιαστικής πλέον αναγκαιότητας.

Λέτε με υποκρισία ότι γίνονται πειραματόζωα τα παιδιά κόντρα στη λογική της τιμωρητικής αξιολόγησης, ότι υπάρχει εκπαιδευτικός ελιτισμός, ψευδώνυμη αριστεία. Λέτε ότι όλα αυτά απειλούν τα σχολεία ισότητας και ελευθερίας που εσείς κτίσατε. Εδώ κρύβεται η διαστροφή και ο εκπαιδευτικός μηδενισμός, γιατί αν δεν δούμε τις μακροχρόνιες παθογένειες και τις βλάβες που εσείς επιφέρατε, θα ζωντανέψουν οι χειρότεροι μας εφιάλτες. Θα δούμε, όπως και βλέπουμε, ασχέτως αν είμαστε υποκριτές και δεν το συνομολογούμε, τη δεξαμενή της γνώσης άδεια από τους αναγκαίους, ακάματους, ασκητικούς σταχανοβίτες της επιστήμης και της τεχνολογίας.

Προαπαιτούμενο της ισότητας και της δημοκρατίας είναι μια κουλτούρα λογικής. Το μόνο όπλο που έχει ανάγκη η δημοκρατία μας στο επίπεδο της εκπαίδευσης είναι να αξιολογεί και να κρίνει. Αντιθέτως, μια παραληρηματική δημοκρατία, στην οποία εσείς ομνύετε, είναι ολέθρια. Γι' αυτό θα ήταν σκόπιμο από εσάς να περιορίσετε την αντιπολιτευτική σας κακοφωνία και να επαναπροσδιορίσετε την αγοραφοβική σας αριστεροσύνη της ήσσονος προσπάθειας, του εξισωτισμού, του ομαδικού ισοπεδωτισμού. Ή δηλώστε το ξεκάθαρο ότι είστε οπαδοί της με μετριοκρατίας ή της κακιστοκρατίας.

Μιλάτε για αλλαγές που οδηγούν στην γκετοποίηση των σχολείων, εσείς οι θιασώτες του αδιαφοροποίητου κοπαδισμού, καταγγέλλοντας την αναγκαιότητα της διαφοροποίησης, της ουσιαστικής αξιολόγησης ως θεμέλιο λίθο της δημοκρατίας. Αυτός ο ισοπεδωτικός αριστερόσχημος εμμονισμός προδίδει την ένδεια των επιχειρημάτων σας και δηλώνει τον αθεράπευτο πολιτικό καταναγκασμό σας.

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι εκστομίζοντας όλες αυτές τις ηχηρές και πομπώδεις εκφράσεις, αυτοακυρώνεστε ή μάλλον αυτοπαγιδεύεστε. Πρεσβεύετε εσείς μια θεωρητική ανοικτότητα και έναν απερίσταλτο πλουραλισμό στην παιδεία. Το παρουσιάζετε ως αγωνιστές της ισότητας και του δημοκρατικού νοήματος στην εκπαίδευση. Αλλά η επιχειρηματολογία σας είναι κενή νοήματος.

Για παράδειγμα, η τοξικότητα που επικαλείστε και γίνεται με αναγκαστικό τρόπο σήμερα, τη χρησιμοποιείτε συνεχώς με εμπρόθετη μετακύλιση, μια πανούργα ολίσθηση και την καθιστάτε

οι ίδιοι ρευστή και αναιτιολόγητη. Η τοξικότητα είναι για τον ΣΥΡΙΖΑ η κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Είναι το δογματικό επίχρισμα, που παρά τις μετατοπίσεις, εξακολουθούν να χρησιμοποιούν τα στελέχη του, παρά τον αναγκαστικό λεξιλογικό εμπλουτισμό τους από τη σύγχρονη συλλογιστική. Χρησιμοποιείτε όρους όπως: Επενδύσεις και ανάπτυξη, πλέον. Οπότε τα ξόρκια περί τοξικότητας έχουν ελάχιστη πλέον χρησιμότητα στο όλο και συρρικνωμένο κομματικό σας ακροατήριο.

Η Μείζονα Αντιπολίτευση κατέλυσε τη σημασία των λέξεων ως Κυβέρνηση, αλλά και τώρα εξακολουθητικά συνεχίζει και καταλύει στο όνομα ενός λαϊκισμού και ακραίου τυχοδιωκτισμού, που συνέβαλαν στη διάλυση της κοινωνικής συνοχής και στηρίχθηκαν εμφατικά και σε όλα τα επίπεδα στην ταξικότητα. Η ινδαλματική και συνάμα εφιαλτική μορφή του αριστερόσχημου πρότυπο της ισότητας, η αντανάκλαση του οποίου είναι μια κακοφορμισμένη τοξικότητα, γιατί είναι απροκάλυπτη τοξικότητα εναντίον της προσπάθειας, της διαφοροποίησης και της αριστείας.

Αμφισβητείτε την πραγματικότητα εν μέσω των αντιφάσεων και των παραδοξοτήτων σας. Την υποσκάπτετε με βολές σε διασπορά. Όμως, αυτό για να πετύχει απαιτεί συγχρονισμό και συμβατότητα με την πραγματικότητα. Αλλά εσείς, παρά τις απεγνωσμένες προσπάθειές σας, χάσατε την επαφή με τη σύγχρονη πραγματικότητα. Την χάνετε όπως η άμμος από την παλάμη μικρού παιδιού.

Με λύπη διαπίστωσα ότι η Ελάσσων Αντιπολίτευση προσπαθεί να πατήσει σε δύο βάρκες, και προοδευτική αλά ΣΥΡΙΖΑ και εκσυγχρονιστική αλά Διαμαντοπούλου.

Κατά την Ελάσσονα Αντιπολίτευση, η Υπουργός συνέταξε το αντιδραστικότερο νομοσχέδιο, δεν έκαμε διάλογο, δεν άφησε αλώβητη ούτε μια βαθμίδα που να μην την προσβάλει, ενώ συνάμα η Υπουργός είναι άτολμη ως προς την αριστεία.

Τι σημαίνει αριστεία, άραγε και που κρύβει την τόλμη η Υπουργός; Μιλάει, όμως, για δίψα του λαού για μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση, αλλά πουθενά δεν εντοπίζει το μεγάλο πρόβλημα, πουθενά δεν κάνει μια αυτοκριτική ενδοσκόπηση για τα μεταπολιτευτικά μας χρόνια. Και ασφαλώς, σημεία των ενεργειών μιας εξαιρετικής Υπουργού, της κ. Διαμαντοπούλου, δεν αποτελεί άλλη μια κολυμβήθρα του Σιλωάμ, όπου ξεπλένονται δεκαετίες αξιακής ισοπέδωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχολείο της Μεταπολίτευσης είναι πλούσιο σε δικαιώματα, αλλά υστερεί σε υποχρεώσεις. Το δημοκρατικό σχολείο έχει στόχο να διαπλάσει ελεύθερους πολίτες διά της υποχρεωτικότητας. Το σχολείο πρέπει να μαθαίνει στους μαθητές γράμματα και στη διαδικασία της μάθησης η αξιολόγηση έχει πρωτεύοντα ρόλο, αλλιώς όλα είναι στον αέρα.

Ως εκ τούτου, καλώς γίνονται όλα αυτά, κυρία Υπουργέ, κυρία και κύριοι Υφυπουργοί και ας σας υβρίζουν. Προσοχή χρειάζεται, όμως, γιατί η εφαρμογή του νόμου εν προκειμένω επαφίεται στον εκπαιδευτικό. Αν δεν θέλουν οι δάσκαλοι, όλα αυτά μπορούν να γίνουν προσχηματικά και να ακυρωθούν στην πράξη. Πρέπει να καταδειχθεί ότι η εκπαιδευτική μας κοινότητα τυγχάνει της εμπιστοσύνης μας και του σεβασμού μας.

Το εκπαιδευτικό νομοσχέδιο το χαρακτηρίζει η εντατικοποίηση και η ουσιαστικοποίηση των σχολικών σπουδών. Θέλει να εγκαταστήσει το σχολείο της εγρήγορσης και των υψηλών απαιτήσεων και φυσικά, ο χρόνος θα δείξει αν θα τα καταφέρει. Η ψήφισή του επείγει, μιας και εμπεριέχει σημαντικές αλλαγές που θα ισχύσουν από το ερχόμενο σχολικό έτος. Αργήσαμε πολύ. Ας προχωρήσουμε, υπερψηφίζοντάς το.

Κυρία Υπουργέ, κυρία και κύριοι Υφυπουργοί, αναγνωρίζω και επαινώ τις άριστες προθέσεις σας, τη μεταρρυθμιστική σας διάθεση και προσδοκώ σε ανυποχώρητο πνεύμα, γιατί δυστυχώς τα τελείως αυτονόητα στην Ελλάδα είναι διαπραγματεύσιμα. Η κάθε κοινωνία έχει την εκπαίδευση που της αξίζει. Ας αποδείξουμε ότι μας αξίζει κάτι καλύτερο. Πρέπει, επιτέλους, να τελειώνουμε με τον ηδονικό αυτοχειριασμό στον οποίο μας καταδίκασε ο φαύλος κύκλος της μηδενιστικής παιδείας. Πέραν της ευκταίας υπερψήφισης, καλή συνέχεια!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν δώσουμε τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, να σας ενημερώσω ότι ζήτησε να παρέμβει ο Υπουργός κ. Γεωργιάδης για δύο τροπολογίες. Θα του δώσουμε αμέσως τον λόγο και μετά θα συνεχίσουμε από τον κατάλογο των ομιλητών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Για επικοινωνιολογία!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Για επικοινωνιολογία πολύ ευχαρίστως. Να κάνουμε και μια διάλεξη εδώ, άμα θέλετε.

Μιας και μου το λέτε, κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ να μην εκφράσω δημοσίως την ευαρέσκειά μου για το νομοσχέδιο της συναδέλφου Υπουργού, το οποίο είναι καθ' όλα εξαιρετικό.

Λοιπόν, είναι δύο τροπολογίες που έχω καταθέσει και έρχομαι να τις εξηγήσω για να απαντήσω και σε κάθε τυχόν ερώτημα συναδέλφου. Η πρώτη είναι πάρα πολύ απλή. Τι κάνει; Επιτρέπει τη συνέχεια της χρηματοδότησης μέσω των προγραμμάτων ΕΣΠΑ σε όλες τις δράσεις των σχετικών εκπαιδευτικών δομών, δηλαδή βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών, όπου έχουμε τα περίφημα voucher, τα οποία πληρώνονται μέσω του ΕΣΠΑ και για τα οποία υπήρχε αναστολή λειτουργίας κατά το διάστημα της περιόδου του COVID. Για να μπορούν, λοιπόν, να συνεχίσουν τώρα που ξεκινούν ξανά τη λειτουργία τους τα προγράμματα τα οποία είχαν ανασταλεί κατά τη διάρκεια του COVID υπήρχε νομοθετικό κενό και φέρνουμε και το καλύπτουμε. Δεν νομίζω εδώ να υπάρξει καμμία αντίρρηση από κανένα κόμμα. Είναι τελείως τεχνικού χαρακτήρα, που έχει να κάνει με το πώς λειτουργεί το ΕΣΠΑ.

Η δεύτερη τροπολογία, αυτή που έχει μεγάλο ενδιαφέρον για σας και θα μπορούσε να προκαλέσει κάποια συζήτηση, είναι η τροπολογία με την οποία παρέχουμε τη δυνατότητα της τμηματικής υλοποίησης για τις κατεδαφίσεις των εγκαταστάσεων και των κτηρίων που βρίσκονται εντός του μητροπολιτικού πάρκου του Ελληνικού. Δηλαδή, θυμάστε τη φασαρία που είχαμε και εδώ για τη δυνατότητα που δώσαμε να μπορεί η «ΕΛΛΗΝΙΚΟ Α.Ε.» να αναθέτει στον αγοραστή ή εγγυητή αυτού -εν προκειμένω, στην εταιρεία «LAMDA»- να ξεκινήσει τις προπαρασκευαστικές εργασίες κατεδάφισης των αυθαιρέτων κτισμάτων πριν από την οριστική μεταβίβαση του ακινήτου από το ελληνικό δημόσιο στον επενδυτή. Γιατί γίνεται αυτό; Διότι η διαδικασία της ολοκληρώσεως της μεταβίβασης γραφειοκρατικά είχε ακόμα πάρα πολύ δρόμο, καθόσον, όπως ξέρετε, υπάρχει μια δικαστική διαμάχη μεταξύ των δύο εταιρειών που διεκδικούν το καζίνο και χρειάζεται να αποφανθεί η δικαιοσύνη για να βγει ο πλειοδότης, να αποφασίζει το Ελεγκτικό Συνέδριο να ολοκληρωθεί η διαδικασία του διαγωνισμού για το καζίνο και μετά να γίνει η μεταβίβαση.

Για να μη χάσουμε χρόνο, λοιπόν, στην έναρξη του έργου, αφού, ούτως ή άλλως, η έναρξη του έργου θα ξεκινούσε με τις κατεδαφίσεις των υφιστάμενων κτηρίων, τα οποία είναι πάρα πολλά -αυτά που πρέπει να κατεδαφιστούν είναι εκατοντάδες κτήρια- δίνουμε τη δυνατότητα στην «ΕΛΛΗΝΙΚΟ Α.Ε.», μετά από διαπιστωτική πράξη που εκδίδει ο Υπουργός Ανάπτυξης, που ενέχει άδεια κατεδάφισης, να ξεκινήσουν εργασίες, να μπουν οι μπουλντόζες και να αρχίσει η κατεδάφιση των υφιστάμενων κτηρίων, πλην εκείνων φυσικά που έχουν χαρακτηριστεί διατηρητέα, βάσει των όρων και των αδειών που έχουν εκδοθεί από το Υπουργείο Περιβάλλοντος.

Βάσει αυτού, λοιπόν, μετά την ψήφιση αυτής της τροπολογίας και την έκδοση της δικής μου υπουργικής αποφάσεως, ενδεχομένως και μέχρι το τέλος αυτής της εβδομάδος, θα μπορεί πρακτικά η εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ Α.Ε.» να κάνει την πρώτη σύμβαση με την εταιρεία «LAMDA» και να ξεκινήσουν οι περίφημες μπουλντόζες στο Ελληνικό.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Υπάρχουν ερωτήματα;

Ορίστε, κύριε Φάμελλε, έχετε τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα αντιπαρέλθω τον πειρασμό να σχολιάσω ότι είμαστε ήδη στον εντέκατο μήνα της Κυβέρνησης και έχετε διαψευστεί πολλαπλώς και για τη βδομάδα που θα λύνατε όλα τα διοικητικά ζητήματα του Ελληνικού, αλλά και για τις μπουλντόζες που θα έμπαιναν μέχρι το τέλος του χρόνου. Αυτό είναι γνωστό και στην ελληνική κοινωνία ότι ήταν απολύτως ψέματα

όλα όσα είχατε πει για το θέμα του Ελληνικού και η πραγματικότητα στη σημερινή συνεδρίαση έρχεται να το επιβεβαιώσει.

Θέλω, όμως, να κάνω κάποιες ερωτήσεις για την τροπολογία. Η τροπολογία αυτή, αν δεν κάνω λάθος, έρχεται να τροποποιήσει τον πρόσφατο νόμο της Κυβέρνησής σας για τα υδατοδρόμια. Άρα η πρώτη ερώτηση είναι: Παραδέχεστε, δηλαδή, με αυτή την τροπολογία ότι ήταν λανθασμένη η νομοθετική ρύθμιση που φέρατε για τα υδατοδρόμια και έρχεστε τώρα να την τροποποιήσετε; Διότι αυτό πρέπει να το ξέρει το Κοινοβούλιο, αν ήταν, πράγματι, λανθασμένη η προηγούμενη ρύθμιση, την οποία υπερασπιστήκατε και σας είχαμε επισημάνει ότι υπάρχει σοβαρό θέμα.

Το δεύτερο, που είναι ακόμη πιο σημαντικό, κύριε Πρόεδρε και θέλω να ρωτήσω, είναι το εξής: Ποιος θα αναλάβει το κόστος των κατεδαφίσεων; Διότι αυτή τη στιγμή ήταν γνωστό ότι ο κύριος του έργου μετά τη μεταβίβαση των μετοχών θα κάλυπτε το κόστος των κατεδαφίσεων και τώρα μπαίνει ένα ερώτημα αν η «ΕΛΛΗΝΙΚΟ Α.Ε.» θα αναλάβει το κόστος, αν το ελληνικό δημόσιο θα έχει οποιοδήποτε κόστος, πώς θα γίνει η μεταφορά των δαπανών και των πιστώσεων από οποιονδήποτε σε οποιονδήποτε, πώς θα γίνει η ανάθεση του έργου αυτού.

Η τελευταία ερώτηση, η οποία ίσως δεν είναι τόσο τυπική, αλλά είναι πολιτική, είναι η εξής: Πόσες τροπολογίες θα αναγκαστείτε τελικά να υποβάλετε για να κατεδαφίσετε κάποια κτήρια; Λιγότερες ή περισσότερες από τα κτήρια τα οποία τελικά θα κατεδαφίσετε και πόσα κτήρια θα κατεδαφίσετε; Αυτό είναι ένα ερώτημα το οποίο μας απασχολεί όλους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς. Δεν υπάρχουν άλλα ερωτήματα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα απαντήσετε, κύριε Υπουργέ, απλώς ρωτώ αν υπάρχουν άλλοι Βουλευτές που θέλουν να σας θέσουν ερωτήματα, προκειμένου να απαντήσετε συνολικά. Δεν υπάρχει άλλος.

Έχετε τον λόγο για δύο λεπτά για να απαντήσετε, κύριε Υπουργέ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Μάλιστα. Θα μπω στο εύκολο και μετά θα πάω και λίγο στο πολιτικό.

Κύριε συνάδελφε, δόκιμη η ερώτησή σας. Προφανώς, δεν είχατε τον χρόνο να διαβάσετε την τροπολογία. Παράγραφος 3β, διαβάζω το κρίσιμο: «Μετά την υποβολή των προβλεπόμενων κατωτέρω υπό 3γ δικαιολογητικών και διενεργείται από και με δαπάνη του αγοραστή ή του εγγυητή αυτού, όπως αυτοί ορίζονται στη σύμβαση αγοραπωλησίας μετοχών κ.λπ.. Άρα οι δαπάνες της κατεδάφισης γίνονται από τον αγοραστή ή εγγυητή αυτού, δηλαδή την εταιρεία «LAMDA». Δεν γίνεται από την εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ Α.Ε.».

Μη χάσουμε χρόνο. Τα είπαμε την περασμένη φορά. Όλα τα έξοδα κατεδάφισης τα αναλαμβάνει η εταιρεία «LAMDA». Είναι η έναρξη του έργου του Ελληνικού. Ούτως ή άλλως, για να ξεκινήσει αυτό το έργο, θα έπρεπε πρώτα να γκρεμιστούν τα κτήρια που δεν χρειάζονται. Δεν υπήρχε άλλος τρόπος να γίνει το έργο. Όποιον γραφειοκρατικό τρόπο και να βρίσκαμε, το πρώτο κομμάτι του έργου είναι η κατεδάφιση των αυθαιρέτων κτισμάτων. Το έργο ξεκινάει, όσο και αν αυτό σας στενοχωρεί.

Επειδή, όμως, με προκαλέσατε λίγο, θα σας πω ότι, όπως ξέρετε, υπάρχει ένα μηχάνημα αναζήτησης σοφό. Λέγεται Google. Έκανα μια απλή έρευνα και διαβάζω: Σπίρτζης για Ελληνικό: «Το 2018 θα έχει παραχωρηθεί στον επενδυτή». Το 2018. Ο κ. Σπίρτζης ήταν ο υπεύθυνος Υπουργός της κυβερνήσεως Τσίπρα, συνάδελφός σας στην ίδια κυβέρνηση, που δεσμεύτηκε στη Βουλή των Ελλήνων ότι το 2018 θα γίνει η μεταβίβαση στον επενδυτή και θα έχει ξεκινήσει το έργο. Αυτό το λέω, γιατί είχατε την εξυπνάδα να μου πείτε περί μίας εβδομάδας, κάτι που εγώ δεν έχω πει ποτέ. Το μόνο που είχα πει είναι ότι θα γινόταν μέχρι το τέλος του χρόνου ή το πολύ, αρχές του 2020. Πράγματι, δεν πετύχαμε το «αρχές του 2020», δηλαδή τον Ιανουάριο και θα ξεκινήσει το έργο Ιούνιο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Οι κατεδαφίσεις δεν είναι το έργο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Φαντάζομαι ότι ξέρετε ότι στο ενδιάμεσο...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Οι κατεδαφίσεις δεν είναι το έργο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, δεν καταγράφεται τίποτα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Ξέρετε ότι στο ενδιάμεσο είχαμε μια δικαστική διαμάχη δύο μεγάλων εταιρειών και δεν φαντάζομαι να εισηγούσασταν στη Βουλή να αφήναμε κανέναν Παπαγγελόπουλο να κάνει παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη, γιατί εμείς αυτά δεν θα τα κάναμε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ο Σπίρτζης φταίει που δεν βάλατε τις μπουλντόζες;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Άρα, λοιπόν, πρώτον, ξέρετε ότι η δικαστική διαμάχη των δύο εταιρειών ήταν αδύνατο να προβλεφθεί από την ελληνική Κυβέρνηση. Άρα, λοιπόν, αυτό καθυστέρησε το έργο.

Φαντάζομαι ότι θα έχει πάρει το αυτί σας κάτι για έναν COVID-19 και το τι έγινε μεταξύ Φεβρουαρίου και επομένων μηνών. Αν το έχετε ακούσει!

Άρα, λοιπόν, για να αφήσουμε τώρα τα εύκολα και ειδικά από εσάς, με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, που πολύ χαίρομαι που σας βλέπω, διότι οφείλω να σας κάνω αυτό, δεν μπορώ να μη σας κάνω το ερώτημα. Ξέρετε, κύριε συνάδελφε, ήσασταν ένας Υπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, δεν θα το κάνετε, κύριε Υπουργέ, απαντήστε επί των ερωτημάτων και μη θέτετε ερωτήματα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων):...που υπερασπιστήκατε για τις τσιμεντοβιομηχανίες το εναλλακτικό καύσιμο, το RDF. Και ήρθαμε όλοι και σας είπαμε: «μπράβο» τότε «που παίρνετε μία τόσο γενναία θέση» και ως Βουλευτής κάνετε ερώτηση εναντίον αυτών που κάνατε ως Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εντάξει, κύριε Υπουργέ. Σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Ε, κύριε συνάδελφε, όταν είσαι ο Φάμελλος και έχεις γίνει τόσο διεθνώς ρεζίλι, προσέχεις πώς μιλάς στον Γεωργιάδη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Λοιπόν, συνεχίζουμε από τον κατάλογο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τι προσωπικό, κύριε Φάμελλε; Σε τι σας έθιξε; Διαστρέβλωσε κάτι από αυτά που είπατε;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ακούστε τώρα. Διαστρέβλωσε κάτι από αυτά που είπατε; Απαντήστε μου. Διαστρέβλωσε κάτι; Σε τί συνίσταται το προσωπικό;

Ορίστε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ο κ. Γεωργιάδης, λοιπόν, χρησιμοποίησε υποτιμητική έκφραση για το πρόσωπό μου στην απάντησή του, γιατί δεν μπόρεσε να απαντήσει στην ερώτησή μου. Και πήγε σε ένα άλλο θέμα. Και μάλιστα, ανέφερε τη λέξη «ρεζίλι», αν δεν κάνω λάθος και είναι στα Πρακτικά.

Εάν, λοιπόν, δεν την αποσύρει, γιατί αυτό είναι το θέμα επί του προσωπικού, κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να διατυπώσω ακριβώς ποιο είναι το θέμα και εάν μπορεί να απαντήσει, γιατί τότε θα γίνει κάποιος άλλος ρεζίλι σε αυτή την Αίθουσα.

Και επειδή πρέπει να είμαστε απολύτως συγκεκριμένοι, γιατί αυτή η λέξη είναι στα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, θα πω το εξής: «Κύριε Γεωργιάδη, εμείς είχαμε και το επίπεδο, αλλά και τη γνώση και την πολιτική επάρκεια να κάνουμε μία συμφωνία ως Υπουργείο Περιβάλλοντος με την Ένωση Τσιμεντοβιομηχανιών για ένα άλλο θέμα, που δεν αφορά τη συζήτηση. Η Κυβέρνησή σας, όμως, και στην περίπτωση του «ΤΙΤΑΝΑ» στη Θεσσαλονίκη

δεν εφαρμόζει αυτή τη συμφωνία και φέρνει τροποποίηση περιβαλλοντικών όρων εντός της πανδημίας, χωρίς να ενημερώσει για τα αποτελέσματα της λειτουργίας του εργοστασίου μέχρι τώρα, όπως λέει η εθελοντική συμφωνία, την οποία καταπατάτε.

Και αυτό το έχουμε κάνει και γραπτή ερώτηση, κύριε Πρόεδρε, γιατί εμείς δεν γινόμαστε εύκολα ρεζίλι, όπως συνηθίζει ο κ. Γεωργιάδης και στη Βουλή και στις κάμερες.

Αλλά σας ρώτησα κάτι, κύριε Γεωργιάδη. Παραδέχεστε ότι ήταν λάθος το άρθρο για τις κατεδαφίσεις του Ελληνικού στον νόμο περί υδατοδρομίων και τώρα το τροποποιείτε; Δηλαδή, ψηφίζετε και ξεψηφίζετε; Αυτό πρέπει να το ξέρει η ελληνική Βουλή, γιατί το κάνει η Νέα Δημοκρατία κατά κόρον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, να είναι αυτή η τελευταία παρέμβαση, κύριε Φάμελλε και κύριε Υπουργέ.

Θερμή παράκληση, μην προβαίνετε σε χαρακτηρισμούς. Και νομίζω ότι και αυτή που εκφράσατε προηγουμένως, θα πρέπει, νομίζω, να διαγραφεί από τα Πρακτικά. Και θεωρώ, νομίζω, ότι εσείς ο ίδιος θα πρέπει να το ζητήσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Μπορεί κάλλιστα ο ελληνικός λαός που παρακολουθεί τη συζήτηση να καταλάβει εάν έχω δίκιο ή άδικο στο ότι ένας Υπουργός έρχεται στη Βουλή, εξηγεί για ένα εναλλακτικό καύσιμο από μία τσιμεντοβιομηχανία στον Βόλο, είναι απολύτως φιλική για το περιβάλλον και δεν έχει κανέναν κίνδυνο για τη δημόσια υγεία και εκδίδει προς τούτο και σχετική υπουργική απόφαση, γιατί λίγους μήνες μετά ως Βουλευτής υπογράφει ερώτηση, για το ίδιο εναλλακτικό καύσιμο, ότι βλάπτει την υγεία των πολιτών στη Θεσσαλονίκη. Εκτός εάν είναι άλλα το πνευμόνια των πολιτών στον Βόλο και άλλα τα πνευμόνια των πολιτών στη Θεσσαλονίκη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εντάξει, δεν μιλάμε τώρα, κύριε Υπουργέ, για το RDF, ούτε η τροπολογία εμπεριέχει κάτι σχετικό με το RDF, την καύση του.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Ε, ναι, κύριε Πρόεδρε, εγώ, επειδή έχει το θράσος να μου πει εάν ήταν σωστός ο νόμος των υδατοδρομίων, όταν είσαι Υπουργός που σε διάστημα έξι μηνών έχεις κάνει τέτοια θεαματική στροφή για λίγα ψηφαλάκια στη Θεσσαλονίκη, ναι, κύριε Φάμελλε, είστε κοινώς ρεζίλι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Πάμε τώρα στο δεύτερο.

Ήταν άριστος ο νόμος και άριστος και ο νόμος τώρα, γιατί; Γιατί άλλαξαν οι συνθήκες. Θα σας το πω τώρα και στα λατινικά, που είναι και επίκαιρα λόγω του νομοσχεδίου μας. Pacta sunt servanda, rebus sic stantibus. Δεν θα το κάνω μετάφραση. Να πάτε να μάθετε λατινικά!

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Μπούμπας Κωνσταντίνος από την Ελληνική Λύση. Μετά ακολουθεί ο κ. Κωτσός από τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης κ. Βιλιάρδος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν έχετε τον λόγο, κύριε Φάμελλε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ο κύριος Υπουργός είναι τόσο γνώστης που...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Φάμελλε, δεν καταγράφετε τίποτα από αυτά που είπατε.

Έχω δώσει τον λόγο σε συνάδελφό μας, κύριε Φάμελλε.

Οπότε, κύριε Μπούμπα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούω για υλικά κατεδάφισης από τον κ. Φάμελλο και τον κ. Γεωργιάδη και ελπίζω η παιδεία να μην έχει υλικά κατεδάφισης, γιατί την παιδεία δεν θέλουμε να την κατεδαφίσουμε!

Και μιας και είπε για λατινικά ο κ. Γεωργιάδης, εγώ θα πάω σε αρχαία ελληνικά «πάσα τε επιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης και της άλλης αρετής πανουργία, ου σοφία φαίνεται». Νομίζω ότι ο Πλάτωνας τα περικλείει όλα. Άλλο η παιδεία και άλλο η εκπαίδευση. Δεν έχει καμμία σχέση ο όρος παιδεία με τον όρο εκπαίδευση.

Αποφεύγω τα κείμενα, γιατί αν έχω κείμενα, δεν μπορώ να μιλήσω. Έχω αυτό το ελάττωμα εγώ. Αλλά πρέπει να πάμε σε κάποια άρθρα:

Κατ' αρχάς η παιδεία είναι ένας όρος, γι' αυτό έχουμε πολλούς απαίδευτους σήμερα, ανεξαρτήτως ηλικίας, που δεν διδάσκεται σε κανένα βιβλίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και το ξέρετε. Η παιδεία γαλουχείται μέσα από το περιβάλλον το οποίο ζούμε για να γίνουμε καλύτεροι, για να μπορούν να πουν τα παιδιά μας το «άμμες δε γ' εσσόμεθα πολλώ κάρρονες», για να χτίσουν ένα καλύτερο μέλλον.

Η αγωγή που διδάσκεται από την αρχαία Ελλάδα, η εκπαίδευση είναι από το επίσταμαι. Το ξέρετε πως πρέπει να δώσουμε βάρος, γιατί κανονικά θα έπρεπε να λέγεται Υπουργείο Εκπαίδευσης, δεν μπορεί να λέγεται Υπουργείο Παιδείας.

Ξέρετε, μιας και ζούμε αυτές τις μέρες και μιλάμε για τον ιό και μιας και βλέπω και γιατρούς εδώ, είναι ο κ. Μπλούχος, είναι ο κ. Βαρτζόπουλος, ο ιός έχει ένα καψίδιο και μέσα εκεί τα οκτώ στοιχεία του νουκλεϊκού οξέος, που είναι το γενετικό του υλικό, περιβάλλεται από ένα λίπωμα. Τώρα, αυτή την εποχή το λίπωμα αδυνατεί, γι' αυτό ο ιός δεν μεταδίδεται. Έτσι είναι και η παιδεία. Εάν δεν έχει λίπωμα, δεν μπορεί να ορθοποδήσει. Πρέπει να έχει αποθέματα ενέργειας, δυνάμεως και σοφίας. Η σοφία, όμως, είναι ένα αποστάλαγμα, είναι γνωστό τοις πάσι, από την αρετή και την παιδεία αν η σοφία δεν έχει ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα, είναι πανουργία, γι' αυτό έχουμε απαίδευτους σήμερα που δεν μπορούν να μεταλαμπαδεύσουν αυτό που λέμε αγωγή.

Και θέλω κυρίως να πω, απευθυνόμενος στην Αριστερά, να μη μας προβληματίζει η αγωγή και η διαγωγή. Απλά εκεί πρέπει, κύριε Βούτση -γιατί το λέτε- να δούμε με ποια κριτήρια θα πλάσουμε χαρακτήρες. Δεν μπορούμε a priori να χρησιμοποιούμε τώρα και λατινικούς τίτλους, να τα ισοπεδώνουμε όλα.

Όμως, επειδή επικαλείστε αυτό που έφερε ο Ευάγγελος Παπανούτσος το 1931 -το έλεγα πριν στο κυλικείο- όταν συνάντησε έναν Υπουργό της τότε κυβέρνησης του Κωνσταντίνου Καραμανλή και αυξήθηκαν στη φιλοσοφική τα δίδακτρα, ο Σαράντος Καργάκος, ο γνωστός συγγραφέας, το 1957 μετά τις μεταρρυθμίσεις Παπανούτσου, όπου και ο αείμνηστος Γεώργιος Ράλλης πήρε τη δημοτική τότε και την έβαλε στα δημοτικά με βάση τις μεταρρυθμίσεις Παπανούτσου. Είχε πει ο Καργάκος σε έναν Υπουργό τότε: «Να καταραστώ...» λέει, «...την ώρα που γεννήθηκα φτωχός, διότι αυξήθηκαν τα δίδακτρα». Και η απάντηση του Υπουργού ξέρετε ποια ήταν; «Να καταριέσαι την ώρα που δεν γεννήθηκες πλούσιος».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πού μαρτυρείται αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Αντιλαμβάνεσθε ότι δεν θέλουμε μια παιδεία δύο και τριών ταχυτήτων. Το είπα και χθες. Το πειραματικό σχολείο είναι αγκυλωμένο, δύσκαμπτο. Το πειραματιζόμενο με τη μετοχή της προσπάθειας και τον αποπειρατικό ενεστώτα μπορεί να φέρει πραγματικά αποτελέσματα.

Ακούστε, για να μιλάμε με παραδείγματα, θα μπορούσα να πάω στα άρθρα. Όταν μιλάτε, κυρία Υπουργέ, για δεξιότητες, να πείτε στα παιδιά σας για την οικολογική ευαισθησία, ότι η δική μας γενιά κατέστρεψε το περιβάλλον στο βωμό του κέρδους -βλέπε Σκουριές και όλη την ερημοποίηση.

Όταν θα τους μιλήσετε για οδική συμπεριφορά, θα πείτε ότι λόγω του ότι δεν ήταν στελεχωμένες οι υπηρεσίες του κράτους -περιμένω από τη Νέα Δημοκρατία- δίνουμε διπλώματα χωρίς εξετάσεις στους ηλικιωμένους για να μεταφέρουν τα εγγόνια τους. Ή τα αυτοκίνητα αυτή τη στιγμή δεν μπορούν να αντικατασταθούν, είναι ρυπογόνα, γιατί δεν δίνουμε τα εχέγγυα λόγω των πολλών φόρων.

Όταν θα τους μιλήσουμε για εθελοντισμό, θα τους πούμε δυστυχώς ότι σε αυτή την κοινωνία που βιώνουμε δεν επιβραβεύεται ο εθελοντισμός.

Όταν θα τους μιλήσουμε για την επιχειρηματικότητα, θα τους πούμε ότι αυτή η πολιτεία με τον νόμο της περαίωσης «δώσε

τόσα και καθάρισες», δεν μιλάει για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα.

Άρα, λοιπόν, στα παιδιά θα πρέπει πούμε τα κακώς κείμενα.

Και όταν θα μιλήσουμε για σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, που εμείς ως Ελληνική Λύση διαφωνούμε ως προς το ηλικιακό, θα τους μιλήσουμε και για την εμπορευματοποίηση του ανθρωπίνου σώματος στις μέρες μας ή το εμπόριο οργάνων και γενικότερα της σεξουαλικής εκμετάλλευσης.

Είναι πολλά αυτά που πρέπει να συζητήσουμε στην παιδεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά δεν μπορεί η εκάστοτε κυβέρνηση να προγραμματίζει για την παιδεία. Πρέπει να υπάρχει σύνθεση απόψεων, ομαδικό πνεύμα, συνέργεια και να βγαίνει πραγματικά μια σοφία στο διάβα του χρόνου.

Σε ό,τι αφορά το ποια μπορεί να είναι η ερωμένη των Ελλήνων, η ερωμένη των Ελλήνων είναι μία και είναι η γλώσσα, διότι η γλώσσα είναι αυτή που μας κράτησε ως έθνος, που μας κράτησε ως Έλληνες, το «τυγχάνω», το «οράω», το «οφθήσομαι», το «κοχλιάρι» που το μάθαμε από τη γιαγιά. Άρα δεν μας κράτησε ο Παρθενώνας, αλλά μας κράτησε η γλώσσα. Γι' αυτό κι εμείς λέμε ότι επενδύουμε στην ελληνική γλώσσα, επενδύουμε στην αρχαία ελληνική γλώσσα, διότι δεν είναι άγνωστη γλώσσα. Λίγα χρόνια μάς χωρίζουν από τους προγόνους μας για να βρούμε επιτέλους τον βηματισμό μας, να βρούμε τη ρότα μας ως λαός.

Σε ό,τι αφορά τα αγγλικά, μπορούμε να το συζητήσουμε, αλλά με μια ειδική εκπαίδευση. Σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση, δεν μπορούμε να έχουμε μια αξιολόγηση «Γιάννης πίνει, Γιάννης κερνάει». Δεν μπορείς να ξεκινάς για αλλαγές στην εκπαίδευση, στο «επίσταμαι» -αφήνω τον όρο «παιδεία», είναι τελείως διαφορετικές έννοιες- χωρίς να αλλάζεις τα εργαλεία, δηλαδή τα βιβλία, χωρίς να τα κάνεις πιο κατανοητά, πιο αληθινά, πιο ευανάγνωστα.

Δεν μπορείς σήμερα να μιλάς για τον όρο «δάσκαλος» και να μην αναβαθμίζεις τη φιλοσοφική, τη μαθηματική και κυρίως τον ακρογωνιαίο λίθο που είναι οι παιδαγωγικές σχολές. Ο δάσκαλος πρέπει να έχει πειθώ, πρέπει να έχει μεταδοτικότητα, πρέπει να γνωρίζει καλά το σώμα του και τη γλώσσα του σώματος και να ξέρει ορθοφωνία για να τον καταλαβαίνουν τα παιδιά. Άρα, αναβαθμίζεις livello -να βάλω λατινικό όρο μιας και μίλησε ο κ. Γεωργιάδης πιο πριν για λατινικά- ανεβάζεις το επίπεδο.

Δεν μπορείς, λοιπόν, σήμερα να μιλάς για τον θεσμό των αναπληρωτών και να τους τιμωρείς ότι αν δεν αποδεχθούν τη θέση τους, θα πηγαίνουν σε νησιά που το ενοίκιο είναι 500 ευρώ και θα αναγκάζονται να φύγουν και να τους τιμωρείς αντί να τους δίνεις τα εχέγγυα για να μείνουν σε μια απομακρυσμένη ή σε μια τουριστική περιοχή που είναι πανάκριβη.

Δεν μπορείς, λοιπόν, να μιλάς για εκπαίδευση αν δεν δώσεις αυτές τις σωστές βάσεις στον δάσκαλο, στον καθηγητή και στο παιδί για να αγαπήσει το σχολείο.

Μιλάμε, λοιπόν, για τη γλώσσα. Δώστε μια βαρύτητα στην ερωμένη των Ελλήνων που είναι η γλώσσα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πάμε λίγο στο θέμα των πανεπιστημίων. Θέλετε να κάνετε ξενόγλωσσα τμήματα -θα μπορούσα να μιλάω πολλή ώρα, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- και δεν έχουμε δημιουργήσει όλα αυτά τα χρόνια στατιστικά στοιχεία για να δούμε πόσοι αλλοδαποί έρχονται στην Ελλάδα, από ποιες χώρες έρχονται, ποιες είναι οι σχολές της αρεσκείας τους για να μπορούμε να κάνουμε ένα πλάνο.

Μιλάμε, λοιπόν, για ξενόγλωσσα τμήματα ενώ καμμία κυβέρνηση στο διάβα του χρόνου δεν έχει κάνει στατιστικά στοιχεία; Ρωτούσα τον κ. Λοβέρδο σε κάποια συζήτηση. Δεν υπάρχουν στοιχεία. Το αντιλαμβάνεστε; Θέλουμε να επενδύσουμε στα ξενόγλωσσα τμήματα, αλλά δεν ξέρουμε από ποιες χώρες θα έλθουν οι αλλοδαποί και σε ποιες θα επενδύσουμε.

Κλείνοντας, θα πω ότι στην παιδεία δεν υπάρχει φάρμακο. Φάρμακο υπάρχει μόνο στα μικρόβια, στα παράσιτα, όχι όμως στους ιούς. Η παιδεία πολλές φορές είναι ένας ιός, αλλά υπάρχουν και οι καλοί ιοί. Από τους πέντε χιλιάδες ιούς, το 10% είναι επικίνδυνοι. Άρα, λοιπόν, επενδύουμε σ' έναν καλό ιό και όχι σ' έναν ρετροϊό, αλλά προστατεύουμε το γενετικό του υλικό. Να ξέρετε, όμως, ότι όπως στους ιούς δεν υπάρχει φάρμακο παρά μόνο εμβόλιο, ζητάμε το εμβόλιο για να δημιουργήσει αντιγόνα-αντισώματα, για να μην έχουμε ένα απλό κύτταρο-ξενιστή -για να χρησιμοποιήσω και την ορολογία της εποχής- για να έχουμε μια παιδεία.

Ανοίξτε τα πανεπιστήμια. Είναι περίεργο που δεν λειτουργούν τα πανεπιστήμια, ενώ όλες οι άλλες βαθμίδες λειτουργούν. Αν πάμε σε εξετάσεις με τηλεδιάσκεψη, το σύστημα είναι διαβλητό. Ή θα υπάρχει υποβολέας δίπλα ή αν ο φοιτητής δεν γνωρίζει τα θέματα, θα πει ότι έπεσε το σύστημα. Ανοίξτε τα πανεπιστήμια τώρα. Πονάει ο Έλληνας βιοπαλαιστής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα τονίσω ιδιαιτέρως μία νομοτεχνική βελτίωση. Προβλέπουμε τη ρύθμιση που είχαμε υιοθετήσει αναφορικά με τα σχολικά κυλικεία και τη δυνατότητα για παράταση των συμβάσεων μίσθωσης. Προβλέπουμε αντιστοίχως ρύθμιση και για τα κυλικεία εντός των χώρων των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Θέλω να πιστεύω ότι θα τύχει συνολικής υποστήριξης η ρύθμιση αυτή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Αναβάθμιση του σχολείου και άλλες διατάξεις»

1. Στην παρ. 12 του άρθρου 19 η λέξη «Σπουδών» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Εκπαιδευτικού Προσωπικού».

2. Στην παρ. 13 του άρθρου 19 η λέξη «Σπουδών» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Εκπαιδευτικού Προσωπικού».

3. Στην παρ. 14 του άρθρου 19 η λέξη «Σπουδών» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Εκπαιδευτικού Προσωπικού».

4. Στο έκτο εδάφιο της παρ. 15 του άρθρου 19 η λέξη «Σπουδών» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Εκπαιδευτικού Προσωπικού».

5. Στο έβδομο εδάφιο της παρ. 15 του άρθρου 19 η λέξη «Σπουδών» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Εκπαιδευτικού Προσωπικού».

6. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 20 η λέξη «Σπουδών» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Εκπαιδευτικού Προσωπικού».

7. Στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 20 η λέξη «Σπουδών» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Εκπαιδευτικού Προσωπικού».

8. Στο έβδομο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 20 η λέξη «Σπουδών» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Εκπαιδευτικού Προσωπικού».

9. Στο όγδοο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 20 η λέξη «Σπουδών» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Εκπαιδευτικού Προσωπικού».

10. Στην περ. γ΄ της παρ. 4 του άρθρου 62 η φράση «, ώστε να συμμετάσχουν στη διαδικασία οριστικών τοποθετήσεων και βελτιώσεων από κοινού με τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς» αντικαθίσταται από τη φράση «και τοποθετούνται κατά προτεραιότητα σε σχολείο της βαθμίδας τους, κατόπιν αίτησής τους, μετά τους υπεράριθμους και τις ειδικές κατηγορίες της περιοχής μετάθεσης του Π.Σ. ή ΠΕΙ.Σ., στο οποίο υπηρετούν».

11. Στην παρ. 8 του άρθρου 62, όπως έχει διαμορφωθεί μετά την από 9.6.2020 νομοτεχνική βελτίωση, μετά το τέταρτο εδάφιο προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στην περίπτωση που δεν έχει συγκροτηθεί το ΕΠ.Ε.Σ. του σχολείου της πρώτης επιλογής των υποψηφίων, η κατάρτιση των προσωρινών αξιολογικών πινάκων κατάταξης ανατίθεται στο ΕΠ.Ε.Σ. του συνδεδεμένου σχολείου, στις συνεδριάσεις του οποίου, για τον σκοπό αυτό, συμμετέχει και ο διευθυντής του σχολείου, το οποίο αφορά η επιλογή.».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κωτσός από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, αξιότιμες και αξιότιμοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι συζητούμε σήμερα ένα σχέδιο νόμου εξαιρετικά σημαντικό που αφορά το εκπαιδευτικό μας σύστημα, που αφορά το σχολειό, που αφορά τον χώρο που διαμορφώνεται η προσωπικότητα, σφυρηλατούνται χαρακτήρες και κυρίως δημιουργούνται οι προϋποθέσεις της επόμενης γενιάς, της νέας γενιάς, του μέλλοντος της χώρας μας.

Ευχής έργο θα ήταν εάν μπορούσαμε να έχουμε μια σύμπνοια απόψεων αναφορικά με το εκπαιδευτικό σύστημα που θέλουμε στη χώρα μας, αναφορικά με την παιδεία που θέλουμε στη χώρα μας. Όμως, διαφορετικές πολιτικές εκτιμήσεις, διαφορετικές προσεγγίσεις βρίσκουν πρόσφορο έδαφος, ώστε να δημιουργηθούν και διαφορετικές αντιλήψεις. Δεν θα έπρεπε, όμως, σε καμμία περίπτωση όλη αυτή η διαδικασία να υποκύπτει σε μικροπολιτικές και μικροκομματικές διαδικασίες.

Το κυρίαρχο ερώτημα είναι αν είμαστε ικανοποιημένοι από το εκπαιδευτικό σύστημα που έχουμε στη χώρα μας, αν επιδέχεται βελτιώσεων και ποιες είναι αυτές οι βελτιώσεις που πρέπει να επιφέρουμε στο εκπαιδευτικό μας σύστημα για να είναι επαρκές, να είναι αξιοπρεπές και κυρίως να προσφέρει τα καλύτερα δυνατά εχέγγυα στην επόμενη γενιά.

Εδώ, πραγματικά, το παρόν σχέδιο νόμου έρχεται να δώσει μια νέα πνοή χτίζοντας το σχολείο του αύριο, το σχολείο του μέλλοντος για την Ελλάδα, ένα σχολείο που θα ξεφύγει από τον ατομικισμό, γιατί είναι αλήθεια ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα βασίζεται στην ατομική επίδοση, στην ατομική προσπάθεια, στην ατομική μελέτη και αξιολογείται κυρίως η ατομική επίδοση.

Είναι λίγες οι διαδικασίες που καλλιεργείται και σφυρηλατείται η συλλογική προσπάθεια, η συλλογική διαδικασία, η συλλογική δουλειά. Θέλουμε ένα σχολείο, μια εκπαιδευτική διαδικασία που θα τονίζει και θα προάγει την ομαδικότητα, τη συνεργασία και τη συνέργεια, ένα σχολείο που θα παρέχει όχι στείρα γνώση, αλλά δεξιότητες και κυρίως εφόδια χρήσιμα για τη ζωή της επόμενης γενιάς, ένα σχολείο που θα διαπλάθει χαρακτήρες, που θα διαπλάθει υπεύθυνους και χρηστούς πολίτες, που θα δίνει εφόδια στους αυριανούς μας πολίτες και κυρίως εφόδια που έχουν να κάνουν με μια σειρά από δράσεις και εκφάνσεις της ζωής μας όπως είναι ο εθελοντισμός, όπως είναι η πρόληψη από εξαρτήσεις που είναι μια μάστιγα για τη νέα γενιά, όπως είναι η ανοχή και η αποδοχή της διαφορετικότητας, η οδική ασφάλεια, δεδομένου ότι στη χώρα μας έχουμε μια σειρά από ατυχήματα και δυστυχήματα που οφείλονται κυρίως στην έλλειψη οδικής συμπεριφοράς και οδικής παιδείας, ζητήματα που έχουν να κάνουν με την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση που βρίσκεται προ των πυλών και επί της ουσίας έχει κυριεύσει και την κοινωνία μας μέσα από ζητήματα ρομποτικής επιχειρηματικότητας, αλλά και ζητήματα που έχουν να κάνουν με το περιβάλλον, αλλά και με την προστασία μας από θέματα πολιτικής προστασίας που πρέπει η νέα γενιά να μάθει πώς να αντιμετωπίζει αυτού του είδους τα ζητήματα όχι μόνο στην αντισεισμική προστασία, αλλά και σε ζητήματα πλημμυρών και σε ζητήματα καύσωνα, χρήσιμα στοιχεία, χρήσιμα εφόδια για τη ζωή μας.

Το σχολείο θα πρέπει να προστατεύει τον μαθητή από εκείνους που πολλές φορές λειτουργούν σε βάρος του. Έχουμε πάρα πολλά ζητήματα μπούλινγκ που απασχολούν το σύγχρονο σχολείο, έχουμε την ενδοσχολική βία, που πραγματικά κάνουν για μερικούς μαθητές αφόρητο το περιβάλλον μέσα στο σχολείο και εκεί επιβάλλεται, πραγματικά, να κάνουμε το σχολείο μια ζεστή φωλιά για όλους, για όλα τα παιδιά, για όλους τους μαθητές. Κυρίως, όμως, το σχολείο θα πρέπει να προετοιμάζει πολίτες με αυτοπεποίθηση, με υπευθυνότητα, με συνεργασία.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο έννοιες που έχουν και κακοποιηθεί και δαιμονοποιηθεί υπέρ το δέον και αναφέρομαι στην αξιολόγηση και στην αριστεία. Από την εποχή που συνδικαλιζόμουν στον χώρο της ΕΛΜΕ άκουγα ότι η αξιολόγηση είναι ζητούμενο για όλους. Το ήθελαν και οι καθηγητές, το ήθελαν και οι μαθητές αλλά με προσχηματικά διλήμματα το αποφεύγαμε πάντα. Και είναι αλήθεια πως ο επαρκής καθηγητής, ο επαρκής δάσκαλος, ο επαρκής εκπαιδευτικός χώρος δεν έχει κανένα πρόβλημα από την αξιολόγηση είτε αυτή είναι εσωτερική είτε εξωτερική. Διότι η αυτοαξιολόγηση είναι ένα ζητούμενο, αλλά συνήθως αυτή η αυτοαξιολόγηση περιορίζεται στην αυτοκριτική του καθενός και της καθεμιάς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ**)

Πρέπει, λοιπόν, να έχουμε αυτή την τρισδιάστατη αξιολόγηση που θα ξεκινά από τον προγραμματισμό, που επιβάλλεται να κατατίθεται και να δούμε κατά πόσο υλοποιείται και τηρείται στο διάβα της εκπαιδευτικής διαδικασίας, την αυτοαξιολόγηση στο πώς ο καθένας και η καθεμία από τους παράγοντες της εκπαιδευτικής διαδικασίας αυτοαξιολογεί τον εαυτό του και αυτοβελτιώνεται. Απαραίτητη προϋπόθεση, όμως, είναι κι η εξωτερική αξιολόγηση όπου με αντικειμενικά κριτήρια, με κριτήρια που πραγματικά θα έχουν να κάνουν με την επίδοση, με την προσπάθεια, με το μεράκι, με τη διάθεση που έχει ο εκπαιδευτικός κι όλοι οι παράγοντες της εκπαιδευτικής διαδικασίας να προάγουν πραγματικά όλη αυτή τη διαδικασία.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο-τρία ζητήματα που τα θεωρώ πολύ σημαντικά, κυρία Υπουργέ. Το ένα έχει να κάνει με τους αναπληρωτές. Και, πραγματικά, ορθώς εισάγεται και το πλεονέκτημα των επιπλέον μοριοδοτήσεων γι' αυτούς που πηγαίνουν στις δυσπρόσιτες περιοχές, όπως επίσης και το πέναλτι γι' αυτούς που δεν πηγαίνουν. Γιατί -το ζήσαμε- σε ορεινές και δυσπρόσιτες περιοχές το σχολείο κατά τη φετινή περίοδο ξεκίνησε μετά από τρεις μήνες, μετά από τέσσερις μήνες. Γιατί οι εκπαιδευτικοί με προσχηματικές δικαιολογίες δεν πήγαιναν στο σχολείο στο οποίο είχαν επιλεγεί και επί της ουσίας δεν είχαν και καμμία κύρωση.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Τα παιδιά των ορεινών, των μειονεκτικών, των φτωχών περιοχών να στερούνται της εκπαιδευτικής διαδικασίας για ένα μεγάλο διάστημα.

Ένα επιπρόσθετο στοιχείο είναι το ζήτημα της μεταφοράς των μαθητών σε ορεινές και δυσπρόσιτες περιοχές -αναφέρομαι ξανά- όπου δεν υπάρχει δημόσια συγκοινωνία ή πολλές φορές δεν υπάρχει και δημόσιο μέσο μεταφοράς όπως είναι το ταξί. Εκεί θεωρώ ότι θα πρέπει να δίνουμε τη δυνατότητα και σε πολίτες, εφόσον δεν υπάρχει δημόσια συγκοινωνία εφόσον δεν υπάρχει δημόσιο μέσο μαζικής μεταφοράς, να μπορέσουν να μεταφέρουν τα παιδιά για να μη χάνονται μαθήματα.

Τα ξενόγλωσσα τμήματα των πανεπιστημίων σίγουρα κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Δεν είναι δυνατόν η χώρα του πολιτισμού, η χώρα της εκπαίδευσης, η χώρα των μεγάλων μορφών του πνεύματος του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη, να μην μπορεί να μεταδώσει και σήμερα τα φώτα της σε όλο τον κόσμο. Κι έτσι θα δώσουμε τη δυνατότητα σε φοιτητές απ' όλη την υφήλιο και όχι μόνο από τη Μεσόγειο -θα έλεγα- να έρθουν να απολαύσουν τον ελληνικό πολιτισμό, την επάρκεια των ελληνικών πανεπιστημίων και να συνεισφέρουν και στην εξωστρέφεια των πανεπιστημίων αλλά κυρίως να συνεισφέρουν και στην οικονομία της χώρας μας.

Αν θα μπορούσα να χαρακτηρίσω σε κάτι το νομοσχέδιό σας, κυρία Υπουργέ, είναι ότι διέπεται από απόλυτη συνέπεια προεκλογικών λόγων, προεκλογικών εξαγγελιών και μετεκλογικής πολιτικής πρακτικής. Και αυτό σας τιμά και πραγματικά τιμά και την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Τελειώνοντας θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να ευχηθώ καλή επιτυχία στα παιδιά που ξεκινάνε σύντομα τις πανελλήνιες εξετάσεις, λέγοντάς τους πως είναι μεν μια δοκιμασία αλλά δεν είναι το παν στη ζωή.

Να είστε καλά, σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Καλή επιτυχία στα παιδιά, και στους γονείς καλή υπομονή!

Σας καλώ όλες και όλους να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο, γιατί πραγματικά στοχεύει σε ένα σχολείο του μέλλοντος, σε ένα σχολείο δημιουργικό, σε ένα σχολείο που θα βγάλει χρήσιμους και χρηστούς πολίτες για τη χώρα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Θα έρθει τώρα στο Βήμα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μιας και καλούμαι να μιλήσω σε ένα Βήμα φρεσκοψεκασμένο με αντισηπτικό, να πω ότι πριν από λίγο, πριν έρθω στην Αίθουσα, με ενημέρωσαν συνεργάτες μου ότι είχαμε ένα ανησυχητικό κρούσμα σε δημοτικό σχολείο στην Ξάνθη. Ένας εκπαιδευτικός, μάλλον καθηγητής αγγλικών, που διδάσκει σε τέσσερα διαφορετικά σχολεία στην περιοχή, σύμφωνα με πληροφορίες βρέθηκε θετικός στον κορωνοϊό έπειτα από τεστ που έκανε σε ιδιωτικό εργαστήριο της Ξάνθης την Τρίτη το απόγευμα. Κλείνουν για δέκα μέρες πέντε δημοτικά σχολεία και μπαίνουν σε καραντίνα ογδόντα εκπαιδευτικοί.

Δεν το λέω αυτό με καμμία πρόθεση να κουνήσω το δάχτυλο ή με χαιρεκακία και να πω ότι εμείς τα λέγαμε. Εδώ αντιμετωπίζουμε από κοινού, πράγματι, μια υπόθεση πρωτόγνωρη και δύσκολη. Και συμμερίζομαι πολλές από τις απόψεις που κατατέθηκαν -θα τα πω και στην ομιλία μου- σε σχέση με τη σημασία και την αξία της διά ζώσης εκπαιδευτικής διαδικασίας και της κοινωνικοποίησης των παιδιών και της καταπολέμησης των ανισοτήτων στη μαθησιακή διαδικασία.

Ωστόσο, κυρία Υπουργέ, μιας και είστε στην Αίθουσα, δεν μπορώ να μην τονίσω εκ νέου τη δική μας αίσθηση -την καταθέσαμε έγκαιρα- ότι ιδίως για τα δημοτικά σχολεία, που ουσιαστικά άνοιξαν για δέκα μέρες μαθησιακής διαδικασίας, αυτό ήταν και παραμένει ένα αχρείαστο ρίσκο. Αυτή η βιασύνη για την επιστροφή σε μία επίπλαστη κανονικότητα -δεν είναι κανονικότητα αυτό που ζούμε, είναι μια νέα πραγματικότητα με την οποία όλοι πρέπει να συμβιώσουμε- ελπίζω να έχετε συνειδητοποιήσει ότι σας οδήγησε σε ένα αχρείαστο ρίσκο, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τα δημοτικά σχολεία, όπου δεν μπορεί να πει κανείς ότι οι δέκα μέρες μαθημάτων θα αντιμετώπιζαν το πραγματικό πρόβλημα της αλλαγής του τρόπου διδασκαλίας από τον Μάρτιο μήνα έως σήμερα. Ας ευχηθώ κι εγώ και όλοι μας βεβαίως αυτό να είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό και να μην έχουμε συνέχεια και σε άλλα τέτοια περιστατικά.

Έρχομαι τώρα στη βασική μου τοποθέτηση και θα μου επιτρέψετε πριν μιλήσω για το νομοσχέδιο να πω κάτι. Άκουσα τον Πρωθυπουργό σήμερα. Δεν είναι ότι σνομπάρω τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Ο τελευταίος είμαι που θα το έκανε αυτό. Συνήθως κυνηγώ τις διαδικασίες αυτές και την κατ' ιδίαν αντιπαράθεση με τον κ. Μητσοτάκη. Θα έχω την ευκαιρία να το κάνω αυτό άλλωστε μεθαύριο στην επίκαιρη ερώτηση που έχω καταθέσει. Είχα μια προγραμματισμένη ανειλημμένη υποχρέωση και γι' αυτό δεν ήμουν εδώ.

Ξεκίνησε την ομιλία του όμως και ο κ. Μητσοτάκης -και εγώ θέλω να πω δυο λόγια- για τη συμφωνία οριοθέτησης της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης με την Ιταλία που υπεγράφη χθες. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι η συμφωνία αυτή βασίζεται σε συμβιβασμούς -όπως άλλωστε και κάθε συμφωνία- τόσο σε σχέση με το ποσοστό επήρειας των νησιών μας όσο και σε σχέση με την παραχώρηση αλιευτικών δικαιωμάτων στην Ιταλία. Ωστόσο, αν γι' αυτούς τους συμβιβασμούς εμείς είχαμε μια δεύτερη σκέψη και δεν προχωρήσαμε σε αυτούς τους συμβιβασμούς πριν από δύο χρόνια, σήμερα αυτοί οι συμβιβασμοί πιστεύω ότι μπορούν να γίνουν αποδεκτοί και αυτή η συμφωνία να είναι μια θετική συμφωνία, υπό την προϋπόθεση όμως ότι θα ενταχθεί σε μια συνολικότερη εθνική στρατηγική.

Και γιατί πριν από δύο χρόνια δεν τολμήσαμε αυτούς του συμβιβασμούς όντας στην κυβέρνηση και σήμερα τους αποδεχόμαστε όντας στην Αντιπολίτευση;

Όχι μόνο διότι εμείς πριν από δύο χρόνια είχαμε μια αντιπολίτευση που στα εθνικά θέματα δεν είχε καμμία σχέση με αυτό που σήμερα αλλά και συνήθως -θα έλεγα εγώ- η προοδευτική παράταξη καταθέτει στον δημόσιο λόγο. Μια αντιπολίτευση κριτικής αλλά και συμβολής στη διαμόρφωση μιας εθνικής γραμμής. Δεν ήταν αυτός ο κύριος λόγος. Μακάρι το ένα δέκατο από τη θετική χροιά της στάσης που έχουμε εμείς σήμερα στα εθνικά θέματα να είχατε κι εσείς τότε, την περίοδο εκείνη, που στη Συμφωνία των Πρεσπών είχατε βγει στα κεραμίδια! Σήμερα την έχετε κάνει σημαία. Αλλά και όταν ανοίγαμε διαύλους επικοινωνίας με την Τουρκία, είχατε βγει στα κεραμίδια! Δυστυχώς σήμερα δεν υπάρχει κανένας δίαυλος επικοινωνίας. Αλλά και στις συνομιλίες που διεξαγάγαμε με την Αλβανία για την αποκλειστική οικονομική ζώνη. Θυμάμαι τότε ότι ο κ. Κουμουτσάκος ήταν στα κεραμίδια κι αυτός, αν και ήταν πιο λογικός από άλλους. Δεν ήταν αυτός ο λόγος.

Ο βασικός λόγος που δεν επιχειρήσαμε τότε ήταν ότι σήμερα βρισκόμαστε μπροστά στην ανάγκη ως χώρα να αποκτήσουμε μια εθνική στρατηγική απέναντι σε μια διακηρυγμένη στρατηγική από την πλευρά της Τουρκίας. Αναφέρομαι ιδίως στο τουρκολιβυκό σύμφωνο, σ' αυτή την παράνομη συμφωνία ανάμεσα στην Τουρκία και τη Λιβύη, ένα μέρος, εν πάση περιπτώσει, της Λιβύης, γιατί είναι σε σύγκρουση. Αυτή η παράνομη συμφωνία μάς αναγκάζει να έχουμε μια στρατηγική. Θεωρώ, λοιπόν, θετικό βήμα το χθεσινό και προσφέρουμε απλόχερα τη στήριξή μας χωρίς μιζέρια, υπό την προϋπόθεση όμως ότι θα ενταχθεί σε μια ενιαία εθνική στρατηγική. Πρώτον, η συμφωνία αυτή να συνδυαστεί με την εντατικοποίηση της προσπάθειας για συμφωνία αποκλειστικής οικονομικής ζώνης με την Αίγυπτο, προκειμένου να σπάσει αυτό το παράνομο μνημόνιο Τουρκίας - Λιβύης. Δεύτερον, να συνδυαστεί με την επέκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο, προκειμένου να δοθεί σαφώς το μήνυμα ότι η Ελλάδα αρχίζει να εξασκεί το κυριαρχικό της αυτό δικαίωμα στο Ιόνιο σήμερα που έχουμε αυτή τη συμφωνία για την αποκλειστική οικονομική ζώνη με την Ιταλία και αύριο και στην Κρήτη. Είναι αναφαίρετο δικαίωμά μας.

Δεν θέλω να αναφερθώ στα σημερινά θλιβερά γεγονότα και την επιχείρηση «IRINI» στα ανοιχτά της Λιβύης, όπου για μια ακόμα φορά η Ευρωπαϊκή Ένωση έδειξε την αδυναμία της. Το ερώτημα είναι ποια είναι η στάση της ελληνικής Κυβέρνησης εκτός από το να μαζεύει δηλώσεις συμπαράστασης στις Συνόδους Κορυφής.

Δεν θέλω να επεκταθώ άλλο. Δεν είναι εδώ και ο Πρωθυπουργός για να ανταλλάξουμε σκέψεις γι' αυτά τα θέματα. Φρονώ και επαναλαμβάνω ότι είναι εθνικό έλλειμμα το ότι δεν υπάρχει διάλογος, είτε δημόσια είτε σε επίπεδο Συμβουλίου των Πολιτικών Αρχηγών είτε κατ' ιδίαν, τόσο με όλους τους ηγέτες, Αρχηγούς των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, όσο -πολύ περισσότερο- και με εμάς που χειριστήκαμε με εθνική ευθύνη κρίσιμα ζητήματα για τεσσεράμισι χρόνια.

Το μόνο που έχω να καταθέσω είναι ότι αυτός ο διάλογος και η ενημέρωση είναι επιβεβλημένοι και ότι ο ΣΥΡΙΖΑ και η Προοδευτική Συμμαχία θα είμαστε εδώ σταθερά ως πατριωτική δύναμη ευθύνης να απαιτούμε την επιστροφή της Ελλάδας σε μια σοβαρή στρατηγική για τη χώρα. Έτσι θα συνεχίσουμε ιδιαίτερα στις μέρες που έρχονται. Είναι μέρες κρίσιμες. Όλοι έχουμε ανησυχία. Και ο μέσος πολίτης την έχει.

Έρχομαι τώρα στα του νομοσχεδίου. Είναι δεδομένο, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ότι στα θέματα της παιδείας υπάρχουν μεταξύ μας σοβαρές διαφορές. Κυρίως, όμως, υπάρχει μια ουσιαστική διαφορά ανάμεσά μας στον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε, στον τρόπο που συζητούμε και θέτουμε τα ζητήματα αυτά στον δημόσιο διάλογο. Αυτή η διαφορά είναι πάνω και πέρα από τις απόψεις που έχει κάποιος πολίτης που τοποθετείται στην Αριστερά, στη Δεξιά ή στο Κέντρο. Ειδικά στα ζητήματα της παιδείας, αν δεν τη βάλουμε στο επίκεντρο της συζήτησης αυτή τη διαφορά, πιστεύω ότι οι πολίτες θα παρακολουθούν μια αντιπαράθεση η οποία θα τους φαντάζει εντελώς άγονη.

Εξηγούμαι: Προσπαθείτε επιμελώς όλο αυτό το διάστημα να καλλιεργήσετε μια επίπλαστη εικόνα εκσυγχρονισμού, ότι έχετε ένα σχέδιο δήθεν εκσυγχρονισμού της εκπαίδευσης. Ότι δήθεν επιχειρείτε πέρα και έξω από την ιδεολογική σας οπτική να προχωρήσετε σε αλλαγές που ορίζονται από όσα σας υποδεικνύουν οι ειδικοί, οι τεχνοκράτες και η διεθνής εμπειρία. Όσοι διαφωνούμε κάθετα με αυτές τις αλλαγές είμαστε τάχα στην καλύτερη περίπτωση αναχρονιστές, στη χειρότερη περίπτωση παράλογοι. Πέραν του γεγονότος ότι η επιστροφή στη διαγωγή κοσμία στο «εξεταστικοκεντρικό» σχολείο και στις πολυπληθείς αίθουσες διδασκαλίας μόνο εκσυγχρονισμός δεν είναι, υπάρχει και μια μεγάλη αντίφαση στο αφήγημά σας και το επιχείρημά σας ότι τάχα ακολουθείτε τις οδηγίες κάποιων ειδικών και τεχνοκρατών.

Ποια είναι άραγε η γνώμη των ειδικών; Καταθέσατε ένα νομοσχέδιο εν μέσω πανδημίας, προφανώς για να προλάβετε αντιδράσεις, αλλά η μεγάλη πλειοψηφία των φορέων της εκπαίδευσης διαφωνεί με αυτό το νομοσχέδιο. Δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ όλοι αυτοί. Συγκεντρώσατε σχεδόν δεκαπέντε χιλιάδες σχόλια στη δημόσια διαβούλευση από εκπαιδευτικούς, γονείς, ακόμα και μαθητές. Τα λάβατε υπ' όψιν σας; Προφανώς τα αγνοήσατε. Οι επίσημες ενώσεις των δασκάλων των καθηγητών και των γονέων διατύπωσαν σοβαρότατες ενστάσεις. Τις λάβατε υπ' όψιν σας; Προφανώς τις αγνοήσατε. Η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής διατύπωσε σοβαρούς προβληματισμούς για σειρά ρυθμίσεων. Τη λάβατε υπ' όψιν σας; Την αγνοήσατε.

Ποιοι ήταν οι μόνοι που συμφώνησαν με αυτό το νομοσχέδιο; Οι ιδιοκτήτες ιδιωτικών σχολείων και οι ιδιοκτήτες φροντιστηρίων. Σας λέει κάτι αυτό; Σε μας λέει πολλά. Άρα οι ειδικοί, που η γνώμη τους έχει βαρύνουσα σημασία, σε κάθε περίπτωση είναι μόνο αυτοί των οποίων η άποψη είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αύξηση των δικών τους κερδών, κατά τη δική σας αντίληψη.

Έρχομαι στο δεύτερο αγαπημένο σας επιχείρημα. Μας λέτε διαρκώς ότι δεν έχετε ιδεολογικές αγκυλώσεις -μάλιστα- κι ότι προτείνετε πράγματα τα οποία λίγο ως πολύ είναι αυτονόητα. Θα ήθελα σήμερα εδώ να μου επιτρέψετε να σας πω ορισμένα αυτονόητα πράγματα που θα έβρισκαν, πιστεύω, σύμφωνο τον μέσο πολίτη που μας παρακολουθεί.

Είναι αυτονόητο ότι τα νηπιαγωγεία και τα δημοτικά πρέπει να λειτουργούν με τον μικρότερο δυνατό αριθμό μαθητών, τόσο για παιδαγωγικούς όσο και για υγειονομικούς λόγους, ιδιαίτερα στις μέρες της πανδημίας; Είναι. Τι κάνετε εσείς; Αυξάνετε το όριο από τους είκοσι δύο στους είκοσι πέντε μαθητές ανά τάξη.

Είναι αυτονόητο ότι εν έτει 2020 η διαγωγή ενός μαθητή δεν πρέπει να έχει καμμία θέση στο απολυτήριό του; Εμείς πιστεύουμε ότι είναι. Τι κάνετε εσείς; Προτείνετε την επαναφορά της διαγωγής στο απολυτήριο.

Είναι αυτονόητο ότι οι έφηβοι δεν πρέπει να «γονατίζουν» κάτω από την πίεση των διαρκών εξετάσεων που επιδρούν στην πρόκληση κρίσεων άγχους και καταθλιπτικού συναισθήματος; Ειδικά σε μια χώρα όπου, σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Ψυχικής Υγιεινής, αυτό ισχύει για έναν στους τρεις έφηβους μέχρι δεκαπέντε ετών. Είναι, λοιπόν, το αυτονόητο αυτό; Εμείς λέμε ότι είναι. Τι κάνετε εσείς; Αυξάνετε τα εξεταζόμενα μαθήματα στο γυμνάσιο από τέσσερα σε επτά.

Είναι αυτονόητο ότι το εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να αποτρέπει τη μαθητική διαρροή; Είναι. Τι κάνετε εσείς; Επαναφέρετε την αποτυχημένη τράπεζα θεμάτων, που εκτίναξε την αποτυχία στις εξετάσεις στο λύκειο από το 4% στο 23% και οδήγησε σε μεγάλη αύξηση της μαθητικής διαρροής.

Ποια είναι, λοιπόν, τα αυτονόητα; Με τους ειδικούς της εκπαιδευτικής κοινότητας, δεν είστε. Με τους γονείς, δεν είστε. Με τους μαθητές, δεν είστε. Με τη στοιχειώδη κοινή λογική, δεν είστε. Σε ποια βάση, λοιπόν, συζητάμε σήμερα;

Πίσω απ' αυτή την εικόνα ενός δήθεν εκσυγχρονισμού και δήθεν ώριμων και αυτονόητων μεταρρυθμίσεων, πιστεύουμε ότι κρύβεται μια αναχρονιστική αντίληψη για την εκπαίδευση, βαθιά συντηρητική, που περιστρέφεται γύρω από την έννοια του πειθαναγκασμού. Μια εξίσου αναχρονιστική αντίληψη κρύβεται και για τη διοίκηση της εκπαίδευσης, που βασίζεται στον επιθεωρητισμό και, βεβαίως, μια αποτυχημένη και πλέον -ειδικά μετά την πανδημία- παρωχημένη ιδεολογία για την ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης, που βασίζεται στον νεοφιλελευθερισμό.

Θα τολμούσα να πω ότι το σχέδιό σας για την παιδεία είναι μια μίξη παρωχημένου ελιτισμού και συντηρητισμού. Νομοθετείτε για την παιδεία με το μυαλό σας στις τσέπες των σχολαρχών και στον βούρδουλα των παλιών γυμνασιαρχών. Όταν όμως νομοθετούμε εδώ, υπάρχει πάντα μια ομάδα, μια κοινωνική ηλικιακή κατηγορία συμπολιτών μας που θα επηρεαστεί άμεσα. Και εδώ, πιστεύω ότι δεν μπορείτε να αγνοείτε αυτούς που άμεσα θα επηρεάσει αυτό το νομοσχέδιο και αναφέρομαι στις νέες και στους νέους της χώρας μας, μιας χώρας της οποίας το δημογραφικό πρόβλημα παραμένει οξύτατο, μιας χώρας που είδε χιλιάδες νέες και νέους να φεύγουν στο εξωτερικό τα προηγούμενα χρόνια.

Ποιο είναι, λοιπόν, το μήνυμά σας απέναντι στη νέα γενιά; Ποιο είναι το μήνυμα στις νέες και στους νέους ανθρώπους; Το μήνυμα είναι «κάντε μάθημα στο δημοτικό ο ένας πάνω στον άλλον και ό,τι καταλάβατε, καταλάβατε»; Το μήνυμα είναι «μονιμοποιείστε την τηλεκπαίδευση ως διαδικασία εκπαιδευτική»; «Πάρτε κι άλλες εξετάσεις στο γυμνάσιο, για να στρώσετε, να γίνετε καλύτεροι»; Το μήνυμα είναι «κοιτάξτε να είστε φρόνιμοι, ήσυχοι και κόσμιοι γιατί θα γραφτεί στο απολυτήριο»; Ποιο είναι το μήνυμα στους νέους ανθρώπους;

Πριν από λίγες εβδομάδες, βλέπαμε έκπληκτοι στις οθόνες των τηλεοράσεών μας την αστυνομία, τα ματ, να ξυλοκοπούν νέα παιδιά σε πλατείες της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, λαϊκές συνοικίες, την ώρα που δικά σας στελέχη σε άλλες πλατείες, πιο κεντρικές, έκαναν εγκαίνια. Ποιο ήταν το μήνυμα; Και πριν κάποιους μήνες είδαμε να στέλνει το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη την αστυνομία σε κινηματογράφους, σε κάποιους «ανάγωγους» νεαρούς που πήγαν να δουν την κινηματογραφική ταινία «Τζόκερ», που ήταν κατάλληλη για άνω των δεκαοκτώ ετών.

Ξέρετε αυτά είναι για γέλια, αλλά ταυτόχρονα είναι και για κλάματα, γιατί αυτά κατά την άποψή μας δεν είναι ατυχήματα, αλλά αντικατοπτρίζουν την καθόλου εκσυγχρονιστική, αλλά βαθιά νεοσυντηρητική και παρωχημένη αντίληψή σας για τις αγωνίες και τις ανάγκες της νέας γενιάς αυτού του τόπου. Μια αντίληψη που διαπερνά και το νομοσχέδιο σας, γιατί δεν χωρά ούτε η δημιουργική σκέψη ούτε η αμφισβήτηση ούτε το ταλέντο ούτε η φιλοδοξία των νέων ανθρώπων σε ένα κλειστό ελιτίστικο σχήμα που έχετε φτιάξει στο μυαλό σας.

Για σας, η διαδικασία της γνώσης πρέπει να είναι, όπως όλα άλλωστε στην κοσμοθεωρία σας, μια διαρκής κατάσταση ανταγωνισμού, στην οποία υπάρχουν πάντοτε νικητές και ηττημένοι, πάντοτε επιτυχημένοι και αποτυχημένοι. Αλλά αντί να το πείτε έτσι ωμά, κυνικά, όπως ακριβώς το σκέφτεστε, προσπαθείτε να το ντύσετε με λέξεις και με έννοιες που η πραγματική τους ουσία έχει εντελώς διαφορετικό νόημα, όπως η περίφημη πια αριστεία.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι την έννοια της αριστείας με το που βγήκατε Κυβέρνηση την εξευτελίσατε, με το που αναλάβατε, διορίζοντας ο Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης, υπεύθυνο της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών έναν άνθρωπο χωρίς πτυχίο. Και όταν ανακαλύψατε εσείς και σας επισημάναμε ότι αυτό δεν το επιτρέπει ο νόμος, τόσο το χειρότερο για τον νόμο, αλλάξετε τον νόμο! Παρεμπιπτόντως, ακόμα περιμένω να έρθει να με επισκεφθεί, να με ενημερώσει. Μεταφέρετε στον κ. Μητσοτάκη ότι δεν έχω θέμα με τους ανθρώπους που δεν έχουν πτυχίο, θα είμαι ευγενικός μαζί του, επιτελεί έναν κρίσιμο ρόλο.

Το ίδιο ακριβώς και με τον Υφυπουργό της Διασποράς κ. Διαματάρη. Και αυτός χωρίς πτυχίο και διπλό το ατόπημα, καθώς προσπάθησε να το κρύψει. Είχε τουλάχιστον την ευθιξία να παραιτηθεί.

Και χθες, τρίτο κρούσμα στη σειρά, ο Γενικός Γραμματέας Τουρισμού βγήκε από μόνος του και παραδέχτηκε ότι δεν έχει πτυχίο, για να προλάβει την αίτηση κατάθεσης εγγράφων που κατέθεσε η Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή, λοιπόν, είναι η προσήλωσή σας σε μια fake αριστεία. Και πράγματι εγώ αναρωτιέμαι -δεν είναι εδώ ο κ. Μητσοτάκης, όμως είμαι σίγουρος ότι ακούει και παρακολουθεί- αν θα τον διατηρήσει τον κ. Λούλη στη θέση του. Αν τον διατηρήσει, καλό είναι να μην ξανάρθει εδώ να μας κουνάει εμάς το δάχτυλο για την αριστεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γιατί τέσσερα χρόνια μας βομβαρδίζατε με ψέματα, με καμπάνιες παραπληροφόρησης, με στερεότυπα, για να πείσετε την κοινή γνώμη ότι δήθεν εμείς είμαστε αυτοί που πολεμάμε την αριστεία και επιδιώκουμε, όπως το λέτε, την εξίσωση προς τα κάτω. Όμως, την ίδια ώρα που εσείς -τάχα μου- υπερασπιζόσασταν την αριστεία, εμείς με συγκεκριμένο πλάνο, που ελάφρυνε τα εξεταστικά βάρη και ενίσχυσε την πραγματική γνώση δουλεύαμε για την ουσία της αριστείας και της γνώσης στην εκπαίδευση.

Την τετραετία 2015-2019, λοιπόν, οι αριστούχοι μαθητές των γυμνασίων και των λυκείων της χώρας αυξήθηκαν κατά σαράντα χιλιάδες και έφτασαν τους εκατόν ογδόντα δύο χιλιάδες. Ένας στους τέσσερις μαθητές αρίστευσε, σύμφωνα με τα στοιχεία του

Υπουργείου Παιδείας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θεωρείτε πως αυτό συνέβη τυχαία; Ή μήπως αυτοί είναι δήθεν αριστούχοι και οι πραγματικοί αριστούχοι είναι μόνον όσοι θα μπορούν να επιβιώσουν από τον αγώνα επιβίωσης, που οραματίζεστε για το σχολείο του μέλλοντος που επιδιώκετε; Για να το πω διαφορετικά, πιο απλά, η διαφορά μας δεν είναι ότι εμείς δεν θέλουμε καλά σχολεία, ενώ εσείς θέλετε. Η διαφορά μας είναι ότι εμείς οραματιζόμαστε ένα εκπαιδευτικό σύστημα, όπου όλα τα σχολεία θα παρέχουν υψηλό επίπεδο γνώσης. Όλα τα σχολεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θα μου πείτε είναι αυτό εφικτό; Εμείς λέμε ότι είναι εφικτό αν το προσπαθήσουμε. Με υποχρηματοδότηση, με κενές οργανικές θέσεις, με χιλιάδες αναπληρωτές, περισσότερους απ' όλη την Ευρώπη και με ωρομίσθιους καθηγητές, όχι δεν είναι. Κάνοντας όμως, τη δημόσια παιδεία προτεραιότητα, δίνοντας στήριξη και εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς, μειώνοντας τον αριθμό μαθητών ανά τάξη, επενδύοντας σε μια παιδεία ουσιαστικής εμβάθυνσης της γνώσης και όχι παροχής δεξιοτήτων, επενδύοντας σε ένα σχολείο όχι εξεταστικό κέντρο και πάρεργο των φροντιστηρίων, αλλά σε έναν πυλώνα της γνώσης, ναι πιστεύουμε ότι είναι εφικτό. Και εμείς κάναμε πολύ σημαντικά βήματα, παρ' ότι ήμασταν σε συνθήκες σκληρής μνημονιακής δημοσιονομικής επιτήρησης.

Σας θυμίζω μόνο ένα πράγμα: πότε άνοιγαν τα σχολεία στις κυβερνήσεις του κ. Σαμαρά, με πόσα κενά μέχρι τον Δεκέμβριο, πότε πήγαιναν στα σχολεία και πώς μπήκε μια τάξη, έγινε δουλειά και καταφέραμε τα αυτονόητα τουλάχιστον να τα κάνουμε πράξη.

Θα σας θυμίσω και άλλα στην πορεία.

Είναι, λοιπόν, λέμε εμείς εφικτό. Είναι εφικτό να βγάζουμε άριστους μαθητές και από την Γκράβα και από τον Δενδροπόταμο και από το Οροπέδιο Λασιθίου και από τα χωριά του Έβρου. Εμείς θέλουμε να έχουν πραγματικές ευκαιρίες όλες οι νέες και οι νέοι σε αυτή τη χώρα, ανεξαρτήτως κοινωνικής θέσης και ταχυδρομικού κώδικα, ανεξαρτήτως τοποθεσίας στην οποία μένουν.

Ενδεχομένως, όμως, αυτά για εσάς να είναι ψιλά γράμματα. Εντάξει, να είναι ψιλά γράμματα, αλλά επειδή παρακολούθησα τον κ. Μητσοτάκη, πάει πολύ να παριστάνετε και ότι νοιάζεστε και για τα παιδιά των λαϊκών τάξεων -τάχα μου- που όταν δεν γίνονται ψυκτικοί από το Περιστέρι, μπορεί και να μπουν σε κάποιο πρότυπο σχολείο με εξετάσεις.

Θέλετε να θυμηθούμε τι κάνατε εσείς με τα επαγγελματικά λύκεια και τι κάναμε εμείς; Προχθές μόλις συμπληρώθηκαν πέντε χρόνια από τη μέρα που δημοσιεύθηκε σε ΦΕΚ -με την υπογραφή του τότε Αναπληρωτή Υπουργού, του Τάσου Κουράκη- η επαναφορά στην εκπαίδευση των δύο χιλιάδων επτακοσίων εκπαιδευτικών των ΕΠΑΛ που είχαν κριθεί διαθέσιμοι για απόλυση το 2013 με Υπουργό τότε τον κ. Αρβανιτόπουλο και τον κ. Μητσοτάκη Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης στην κυβέρνηση Σαμαρά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αντίθετα, λοιπόν, με εσάς, εμείς αναβαθμίσαμε τα ΕΠΑΛ, δίνοντας ξανά πρόσβαση στην τεχνική εκπαίδευση για χιλιάδες μαθητές, μεταξύ αυτών και σε ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας που φοιτούν στα εσπερινά.

Εσείς όχι απλώς δεν αλλάξατε άποψη, αλλά φέρατε και τώρα διάταξη, ώστε να μην επιτρέπεται η φοίτηση σε όσους είναι πάνω από δεκαεπτά. Την αποσύρατε, βέβαια, ευτυχώς, κάτω από την κατακραυγή που δημιουργήθηκε.

Όμως, ξέρετε κάτι; Και μόνο που το σκεφτήκατε αυτό και μόνο που σκεφτήκατε σε μια χώρα, όπου σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία του 2014 -αν δεν κάνω λάθος- ένας στους τέσσερις πολίτες, δυστυχώς, από είκοσι ως σαράντα εννιά ετών δεν έχει τελειώσει το λύκειο, και μόνο που σκεφτήκατε να φέρετε τροπολογία με την οποία να απαγορεύετε σε όσους είναι πάνω από δεκαεπτά να πάνε στα επαγγελματικά λύκεια, δείχνει τη λογική σας και πόσο πραγματικά επικίνδυνη και εξαιρετικά αναντίστοιχη είναι αυτή η λογική με τις πραγματικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Εμείς, λοιπόν, αναβαθμίσαμε τα ΕΠΑΛ και δρομολογήσαμε την επίλυση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των ΤΕΙ προηγούμενων ετών και ιδρύσαμε το Εθνικό Κέντρο Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών, το οποίο εσείς καταργείτε. Και μας λέτε, μάλιστα, ότι σας πονάει πάρα πολύ το ζήτημα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και κατηγορείτε κιόλας την εκπαιδευτική κοινότητα σύσσωμη ότι δεν επιθυμεί την αξιολόγηση.

Εγώ, κυρία Υπουργέ, συναντήθηκα την προηγούμενη βδομάδα και με το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και με το Διοικητικό Συμβούλιο της ΟΛΜΕ και όπως ξέρετε, δεν είναι όλοι ΣΥΡΙΖΑ εκεί, είναι και κάποιοι που ανήκουν στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, σε όλα τα κόμματα. Παρατάξεις είναι, τις απόψεις τους έχουν οι άνθρωποι.

Όμως, άλλο θέλω να σας πω και το λέω έτσι γιατί χάρηκα που το διαπίστωσα. Εγώ αυτό που διαπίστωσα -κάναμε αναλυτική συζήτηση- αυτό που κατάλαβα είναι ότι κανείς δεν αρνείται την αξιολόγηση. Αυτό που δεν επιθυμούν είναι την τιμωρητική αξιολόγηση που θέσπισε ο κ. Μητσοτάκης ως Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης τότε, που δήλωνε στις κάμερες -εν πάση περιπτώσει, υπάρχει τηλεοπτικό υλικό- ότι είναι υπέρ των απολύσεων εκπαιδευτικών γιατί έπρεπε να είμαστε δίκαιοι στις απολύσεις, να απολύονται όλοι και οι εκπαιδευτικοί. Αυτά έλεγε τότε. Δεν επιθυμούν όσοι κόβονται να απολύονται, δεν επιθυμούν την επιστροφή του επιθεωρητή, αλλά αυτό που κατάλαβα εγώ είναι ότι δεν αρνούνται την αξιολόγηση με στόχο την εξέλιξη του επιπέδου της παρεχόμενης γνώσης και μάλιστα, έχουν και συγκεκριμένες προτάσεις.

Πολλοί εκπαιδευτικοί, μάλιστα, αγκάλιασαν τα Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού που εμείς ιδρύσαμε, τη διεπιστημονική συγκρότησή τους, την πρωτοκαθεδρία της αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικής μονάδας, αλλά και την αξιολόγηση των περίπου είκοσι χιλιάδων στελεχών με κανόνες και παιδαγωγικά και διοικητικά κριτήρια.

Έρχομαι σε δυο-τρία ζητήματα ακόμα και θα προσπαθήσω να είμαι όσο πιο σύντομος γίνεται.

Έχετε κάνει αυτές τις μέρες σημαία και εσείς και κάποια μέσα ενημέρωσης τον προβληματισμό που κατέθεσαν εκπρόσωποι της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, τον ίδιο που -ειρήσθω εν παρόδω- μοιράζεται η επιστημονική και η παιδαγωγική κοινότητα, σχετικά με την εκμάθηση αγγλικών στα νηπιαγωγεία. Και εδώ θέλω να ξεκαθαρίσω ορισμένα ζητήματα για να μη γίνεται αυτή η σπέκουλα.

Πρώτα από όλα, θα ήθελα να σας θυμίσω ποιος καθιέρωσε τη διδασκαλία των αγγλικών από την Α' τάξη του δημοτικού. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το 2016 στην Α' δημοτικού, κύριοι όψιμοι υπερασπιστές της γλωσσομάθειας. Μη διαστρεβλώνετε, λοιπόν, τις θέσεις μας. Δεν διαφωνούμε με την εκμάθηση γλωσσών σε μικρές ηλικίες. Εντούτοις, σεβόμαστε την επιστημονική κοινότητα που έχει άλλη αντίληψη για τον ρόλο των νηπιαγωγείων και τις ανάγκες που αυτά επιτελούν, καλύπτουν στη μαθησιακή διαδικασία.

Και είναι η πλειονότητα της επιστημονικής κοινότητας και της εκπαιδευτικής κοινότητας αντίθετη με τη σχολειοποίηση της προσχολικής αγωγής, καθώς σύμφωνα με τους ειδικούς -για να αναφερθούμε στους ειδικούς που τόσο πολύ με την πανδημία μιλάμε γι' αυτούς, αλλά κατά το δοκούν, αλά καρτ μιλάμε για τους ειδικούς- είναι άλλος ο ρόλος της γνωσιακής και κοινωνικής εκπαίδευσης των νηπιαγωγείων και των παιδικών σταθμών και άλλος ο ρόλος του δημοτικού σχολείου. Αλλιώς, θα είχαμε οκτώ τάξεις στο δημοτικό και δεν θα είχαμε ξεχωριστά την προσχολική εκπαίδευση. Ας μη διαστρεβλώνουμε, λοιπόν. Να κάνουμε διάλογο, να ανταλλάσσουμε απόψεις, αλλά να μη διαστρεβλώνουμε.

Και μιας και μιλάμε για ξένες γλώσσες, ανάμεσα σε πολλές ρυθμίσεις, που αποσυντονίζουν στο νομοσχέδιό σας, κυρία Υπουργέ, την καθημερινότητα στα πανεπιστήμια, καθιερώνετε -λέτε- ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών που θα οδηγούν σε πτυχία πανεπιστημίων ισότιμων με τα υπόλοιπα πτυχία. Δυστυχώς και σε αυτό δεύτεροι έρχεστε και καταϊδρωμένοι. Εμείς ήμασταν αυτοί που τα καθιερώσαμε και μάλιστα το πρώτο θα λειτουργήσει από τον Σεπτέμβριο στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών.

Καθιερώνοντας τα προγράμματα αυτά, όμως, γιατί άκουσα τον κ. Μητσοτάκη να λέει «θα διαφωνήσετε να έρχονται ξένοι φοιτητές στη χώρα μας και να πληρώνουν δίδακτρα;». Προφανώς και δεν θα διαφωνήσουμε. Εμείς το κάναμε, αλλά ακούγοντας και τους νομικούς, προσπαθήσαμε να διασφαλιστούμε από κινδύνους. Πήραμε κάθε μέτρο, ώστε τα προγράμματα αυτά να μην υπονομεύουν ούτε τον δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ούτε να δημιουργούν ένα πανεπιστήμιο πολλών ταχυτήτων. Διότι οι νομικοί λένε ότι αν εγκρίναμε να είναι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτοί οι ξένοι φοιτητές, πολύ εύκολα -διότι το Ενωσιακό Δίκαιο το προβλέπει- Έλληνες φοιτητές, Έλληνες πολίτες, που και οι Έλληνες ως γνωστόν είμαστε πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα είχαν ίδια δικαιώματα με όλους τους άλλους και θα μπορούσαν να καταθέσουν αίτηση εγγραφής. Και, άρα, θα υπήρχαν Έλληνες πολίτες, Έλληνες φοιτητές που θα πλήρωναν δίδακτρα και θα έπαιρναν πτυχία από τα ξενόγλωσσα προγράμματα και άλλοι Έλληνες πολίτες, Έλληνες φοιτητές, που επειδή δεν θα είχαν την οικονομική δυνατότητα να πληρώσουν δίδακτρα, δεν θα έπαιρναν τα πτυχία.

Αυτό -μην κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε- είναι παραβίαση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Και αν κάνετε πως δεν το καταλαβαίνετε, ήρθε η ίδια Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής να σας το υπομνήσει. Και εσείς ακόμη επιμένετε και μας κουνάτε και το δάχτυλο, «ποιος θα αρνηθεί να έρχονται ξένοι φοιτητές να σπουδάζουν στην Ελλάδα;». Μα, αυτό λέμε;

Επαναλαμβάνετε, επίσης, διαρκώς -έρχομαι σε ένα άλλο θέμα- την τεράστια καινοτομία της τηλεκπαίδευσης -για λόγους χρόνου δεν θα ασχοληθώ, επιτρέψτε μου την έκφραση- με την ολίγον αλαζονική στάση που είχατε στο θέμα των καμερών. Το πήρατε πίσω, όμως. Δεν θα το ανοίξω το θέμα αυτό.

Θέλω, όμως, με απόλυτη αίσθηση συμβολής να καταθέσω μια γνώμη για την τηλεκπαίδευση. Είναι πολύ σημαντική παράμετρος, δεν υπάρχει αμφιβολία, για την ενίσχυση του διδακτικού έργου. Δεν μπορεί, όμως, να υποκαθιστά εν συνόλω τον ρόλο του δασκάλου και κυρίως τον ρόλο του σχολείου ως περιβάλλοντος κοινωνικοποίησης του παιδιού.

Το λέω αυτό διότι κι εγώ ως γονιός το βιώνω, όπως δεκάδες χιλιάδες συμπολίτες μας αυτές τις μέρες. Δεν είναι μια θετική εμπειρία για να πανηγυρίζουμε, παρά την πραγματικά αξιέπαινη προσπάθεια των εκπαιδευτικών. Είναι μια εμπειρία κατάστασης έκτακτης ανάγκης, μία εξ ανάγκης επιβεβλημένη διαδικασία, αλλά όχι και μια διαδικασία που πρέπει να την αντιγράψουμε και να τη μονιμοποιήσουμε. Είναι τεράστια τα προβλήματα, ειδικά για τους μικρότερους μαθητές. Είναι πολύ μεγάλες οι δυσκολίες που αυτές τις μέρες αντιμετωπίζουν πολλές οικογένειες, ιδίως όσοι γονείς εργάζονται και οι δύο, για να μπορούν να ανταποκριθούν σε αυτή τη διαδικασία.

Διάβαζα μία έρευνα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων ότι εννιά στους δέκα εκπαιδευτικούς πιστεύουν πως μέσω της τηλεκπαίδευσης αναπαράγονται και ενισχύονται οι κοινωνικές ανισότητες. Γιατί; Γιατί ανακάλυψαν αυτές τις μέρες πως ένα μεγάλο μέρος των οικογενειών των μαθητών τους δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν, είτε γιατί δεν είχαν υπολογιστή -προσέξτε- είτε γιατί δεν είχαν δυνατότητα πρόσβασης σε γρήγορο internet, είτε γιατί δεν είχαν τον κατάλληλο εξοπλισμό, είτε γιατί δεν είχαν τις απαραίτητες δεξιότητες.

Και είναι, σας διαβεβαιώνω, μεγάλη η αγωνία της εκπαιδευτικής κοινότητας και των γονιών στη σκέψη ότι αυτή η διαδικασία εκ περιτροπής μια μέρα στο σχολείο και την άλλη εξ αποστάσεως μπορεί να εφαρμοστεί και μάλιστα σε μόνιμη βάση από Σεπτέμβρη.

Ας μη θριαμβολογούμε, λοιπόν, για πράγματα που είναι σύνθετα και δύσκολα στην καθημερινότητα των συμπολιτών μας. Νομίζω ότι σας χαρακτηρίζει γενικώς ως Κυβέρνηση μια βιασύνη να κεφαλαιοποιήσετε επικοινωνιακά ό,τι βρεθεί στον δρόμο σας, χωρίς να δίνετε την απαραίτητη βάση στις παραμέτρους. Αυτό, όμως, θα σας γυρίσει κάποια στιγμή μπούμερανγκ.

Να κλείσω με ένα ζήτημα που για μας είναι πολύ σημαντικό, γιατί είναι θέμα αρχής. Ήμασταν η μόνη κυβέρνηση που δρομολόγησε προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στους κρίσιμους τομείς και της παιδείας και της υγείας. Μία από τις βασικές μας προτεραιότητες ήταν η ενίσχυση της ειδικής αγωγής με μόνιμες προσλήψεις τεσσερισήμισι χιλιάδων εκπαιδευτικών. Παραλάβατε αυτές τις ήδη δρομολογημένες προσλήψεις, τις καθυστερήσατε σχεδόν έναν χρόνο, όπως καθυστερείτε και την απόφαση της Κυβέρνησής μας για μόνιμους διορισμούς δέκα χιλιάδων πεντακοσίων εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Δεν φτάνει που καθυστερήσατε, επιχειρήσατε να το κάνετε και επικοινωνιακό παιχνίδι ανακοινώνοντας τους πίνακες ενώ συζητείται το νομοσχέδιο στη Βουλή, πήγατε και ένα βήμα παραπάνω. Όχι μόνο αποπειραθήκατε να καρπωθείτε αυτή τη δράση στήριξης της ειδικής αγωγής, αλλά είπατε, κυρία Υπουργέ, σε αυτή εδώ την Αίθουσα ότι τις καταψήφισαμε κιόλας εμείς. Καταψηφίσαμε προσλήψεις που είχαμε εμείς νομοθετήσει και εμείς δρομολογήσει.

Πιστεύω ότι πιο φτηνή αντιπολίτευση στην Αντιπολίτευση δεν υπάρχει. Και σας καλώ να δείξετε στοιχειώδη σοβαρότητα. Δεν την επιδείξατε ποτέ ως αντιπολίτευση. Τουλάχιστον ως Κυβέρνηση δείξτε λίγη σοβαρότητα. Για όσο θα βρίσκεστε στα κυβερνητικά έδρανα όχι τόσο φθηνή πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ευχόμουν ειλικρινά σήμερα να είχαμε μια βάση συζήτησης. Διότι, σε αντίθεση με άλλους, εγώ θεωρώ ότι και τα ζητήματα της παιδείας είναι εθνικά θέματα. Είναι μεγάλης εθνικής σημασίας. Φοβάμαι, όμως, ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι μία συντηρητική και αντιπαιδαγωγική στροφή που μας πάει πίσω κι όχι μπροστά.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αντί να καινοτομεί, όπως διαδίδει, νομοθετεί απλά ξηλώνοντας ό,τι προοδευτικό νομοθετικό έργο υπάρχει στο παρελθόν και επαναφέροντας τις βασικές αρχές της αποτυχημένης προηγούμενης θητείας της υπό τον κ. Σαμαρά. Για τη Νέα Δημοκρατία η παιδεία είναι μία αρένα ιδιωτικών συμφερόντων και άκρατου ανταγωνισμού, μια αποθέωση του ατομισμού και μια διαδικασία εξαντλητικής σωματικής και ψυχικής πίεσης σε κάθε νέα και κάθε νέο.

Για εμάς, για τον ΣΥΡΙΖΑ, για την Προοδευτική Συμμαχία, για τις προοδευτικές δυνάμεις του τόπου, η παιδεία είναι το όχημα της συλλογικής μας εξέλιξης. Είναι η μεγαλύτερη επένδυση της κοινωνίας στο ίδιο της το μέλλον. Είναι οι βάσεις που μπορεί να δώσει σε κάθε νέα και νέο ένα κράτος που ενδιαφέρεται για τη συλλογική πρόοδο και την ευημερία. Είναι ένα δημόσιο αγαθό, για να κλείσω με αυτό, κοινό για κάθε πολίτη, ανεξαρτήτως καταγωγής, κοινωνικής θέσης και τόπου κατοικίας, για κάθε πολίτη που γεννιέται και ζει στην Ελλάδα του 21ου αιώνα.

Αυτό το αγαθό πάντοτε σε αυτόν τον τόπο διεκδικήθηκε και προστατεύτηκε με αγώνες. Κι άλλες κυβερνήσεις, που αισθάνονταν τον εαυτό τους πολύ πιο ισχυρό απ' ό,τι έχετε εσείς στην αυταπάτη σήμερα, εξεπλάγησαν από τους κοινωνικούς αγώνες που προκλήθηκαν από τη νέα γενιά και από την εκπαιδευτική κοινότητα.

Εμείς, λοιπόν, θα ενισχύσουμε τους αγώνες αυτούς για να προστατεύσουμε με κάθε τρόπο αυτό το αγαθό, να το προστατεύσουμε από μία συντηρητική Κυβέρνηση που υποτίθεται ότι κοιτάει προς το μέλλον, αλλά τελικά οι ιδέες και οι αντιλήψεις της πολύ φοβάμαι ότι μας παραπέμπουν με μεγάλη ταχύτητα σε μακρινές εποχές, στη μακρινή δεκαετία του 1950.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Έχει ζητήσει τον λόγο η κ. Κεραμέως, Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα απαντήσω διεξοδικά σε όσα ανέφερε ο κύριος Πρόεδρος. Πρώτα απ' όλα, όσον αφορά το κρούσμα σε δημοτικό σχολείο στην Ξάνθη. Να θυμίσω ότι οι εκπρόσωποι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έλεγαν «αχρείαστο ρίσκο» το άνοιγμα των σχολείων, «υγειονομική βόμβα», «επίπλαστη κανονικότητα». Και τούτο, παρά την ομόφωνη -τονίζω ομόφωνη- εισήγηση των ειδικών. Το τονίζω αυτό γιατί είναι αυτοί οι ειδικοί οι οποίοι μας οδήγησαν με εξαιρετικό τρόπο έως τώρα στην αντιμετώπιση μιας πάρα πολύ δύσκολης κρίσης.

Οι ειδικοί, λοιπόν, ομοφώνως λέγανε ανοίξτε τα σχολεία. Κι όχι μόνο αυτό. Αν τα σχολεία δεν άνοιγαν, τα παιδιά του δημοτικού, για παράδειγμα, θα έμεναν εκτός δομής για έξι ολόκληρους μήνες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στην ανάπτυξη, στη μαθησιακή εξέλιξη, στην πνευματική εξέλιξη, στην κοινωνική και ψυχοσυναισθηματική εξέλιξη των παιδιών.

Ακολουθήσαμε τις οδηγίες των ειδικών. Και αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στους εκπαιδευτικούς, στα στελέχη εκπαίδευσης που εφάρμοσαν υποδειγματικά τα μέτρα προστασίας και πρόληψης. Η κοινωνία αγκάλιασε αυτή την πρωτοβουλία. Η προσέλευση στα δημοτικά ήταν πάνω από 80%.

Μετά από έναν μήνα επαναλειτουργίας -γιατί αύριο κλείνουμε έναν μήνα επαναλειτουργίας των σχολικών μονάδων- σε πάνω από δεκατέσσερις χιλιάδες σχολικές μονάδες, ναι, υπήρξε ένα κρούσμα. Σε δεκατέσσερις χιλιάδες σχολικές μονάδες υπήρξε ένα κρούσμα! Τι έπρεπε να κάνουμε; Να μην ανοίξουμε τα σχολεία; Να στερήσουμε τα παιδιά μας από τον φυσικό τους χώρο που δεν είναι άλλος από το σχολείο;

Σημείο δεύτερο. Είπε ο κ. Τσίπρας ότι φέραμε νομοσχέδια εν μέσω πανδημίας. Νομίζω άθελά του, όμως, συνομολόγησε το πόσο εκτενής ήταν η διαβούλευση. Ο ίδιος είπε για δεκαπέντε χιλιάδες σχόλια στην ηλεκτρονική διαβούλευση. Είναι έμπρακτη απόδειξη ότι έγινε εκτενέστατη διαβούλευση.

Τρίτο σημείο. Είπε ο κ. Τσίπρας επί λέξει, το σημείωσα, ότι αυξάνουμε το όριο από είκοσι δύο στα είκοσι πέντε παιδιά ανά τάξη. Λάθος! Επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ ο αριθμός των μαθητών ανά τάξη ήταν στη δευτέρα δημοτικού είκοσι πέντε, στην τρίτη δημοτικού είκοσι πέντε, στην τετάρτη δημοτικού είκοσι πέντε, στην πέμπτη δημοτικού είκοσι πέντε, στην έκτη δημοτικού είκοσι πέντε. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Στην πρώτη;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τι προβλέπεται, λοιπόν; Προβλέπεται ίδιος αριθμός σε όλες τις τάξεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Στην πρώτη τάξη πόσοι ήταν; Την αλήθεια πείτε!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σημείο τέταρτο. Είπε ο κ. Τσίπρας ότι η διαγωγή...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Στην πρώτη τάξη ήταν είκοσι δύο και το αυξάνετε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Φίλη, δεν σας διέκοψα. Σας σέβομαι και σέβομαι όποτε μιλάτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Δεν σέβεστε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Δεν αναφέρθηκε στην πρώτη.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είπε ο κύριος Πρόεδρος ότι η διαγωγή δεν πρέπει να έχει καμμία θέση στο απολυτήριο. Νομίζω ο κύριος Πρωθυπουργός σήμερα ήταν ξεκάθαρος. Για εμάς αποστολή του σχολείου δεν είναι μόνο η στείρα μετάδοση γνώσεων. Αποστολή του σχολείου είναι να μαθαίνει στα παιδιά πώς να συμπεριφέρονται σε ένα συγκεκριμένο κοινωνικό περιβάλλον, πως έχουν δικαιώματα, έχουν και υποχρεώσεις. Ξέρετε ότι στη γειτονική Ιταλία αν κάποιος δεν έχει «6» στα «10» στη διαγωγή δεν περνάει στην επόμενη τάξη;

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι είναι μία ρύθμιση, η οποία μαζί με πολλές άλλες ρυθμίσεις, όπως οι νέες θεματικές για τον σεβασμό στη διαφορετικότητα, για τον αλληλοσεβασμό, για ρυθμίσεις που αφορούν στην καταπολέμηση του σχολικού εκφοβισμού, όλα αυτά συμβάλλουν σε ένα πιο υγιές σχολικό περιβάλλον και στο να μάθουμε, όπως επιτάσσει το άρθρο 16.2 του Συντάγματος, πώς να διαμορφώνουμε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες. Γιατί αυτό είναι στο άρθρο 16.2 του Συντάγματος.

Σημείο πέμπτο. Είπε ο κ. Τσίπρας ότι καταντήσαμε το σχολείο εξεταστικό κέντρο. Να θυμίσω ότι επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ καταργήθηκαν οι εξετάσεις στο σχολείο, μειώθηκαν οι μέσοι όροι, θεσμοθετήθηκε η ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια. Όλοι ίσοι. Αλλά ίσοι πώς; Προς τα κάτω. Η αρχή της ήσσονος προσπάθειας, η οποία διαπερνά κάθε πρωτοβουλία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης!

Τράπεζα θεμάτων. Είπε ο κ. Τσίπρας ότι εκτινάχτηκε η αποτυχία των μαθητών στο λύκειο -όταν είχε εφαρμοστεί η τράπεζα θεμάτων- στο 24%. Εδώ, κύριε Φίλη, θα έπρεπε να πείτε ότι δεν ήταν πλήρης η δήλωση. Γιατί δεν ήταν πλήρης; Διότι δεν αναφέρθηκε συγκεκριμένα ότι ήταν εκείνη η πρώτη χρονιά κατά την οποία εφαρμόστηκαν νέοι όροι προαγωγής και απόλυσης. Εφαρμόστηκε για πρώτη φορά το «10» σε κάθε μάθημα και το «8» σε κάθε μάθημα. Αυτός ήταν ο λόγος που οδήγησε στην αύξηση της αποτυχίας κάποιων μαθητών.

Αγγλικά στο νηπιαγωγείο. Νομίζω ότι έχει εξαντληθεί το ζήτημα. Η τάση είναι διεθνής για εξοικείωση με τη δεύτερη γλώσσα από τα τρία έτη. Μάλιστα, είναι αυξητική η τάση. Αρχικά ήταν τρεις μόνο οι χώρες. Πλέον είναι δεκατέσσερις ευρωπαϊκές χώρες στις οποίες υπάρχει εξοικείωση με δεύτερη γλώσσα από την ηλικία των τριών ετών και πάνω.

Είπε ο κ. Τσίπρας -ξαφνικά έδειξε ένα ενδιαφέρον- για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση. Εγώ θα μιλήσω με στοιχεία. Προκαλεί μια τέτοια δήλωση, αυτό το όψιμο ενδιαφέρον, όταν οι εκπαιδευτές των δημοσίων ΙΕΚ ήταν απλήρωτοι επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ για έναν ολόκληρο χρόνο, όταν οι απόφοιτοι των δημοσίων ΙΕΚ είχαν με ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ στερηθεί του δικαιώματός τους να συμμετάσχουν στις εξετάσεις πιστοποίησης του ΕΟΠΠΕΠ, όταν είχε προβλεφθεί να λειτουργήσουν τα ΙΕΚ μόνο με πιστοποιημένους εκπαιδευτές από την 1η Σεπτεμβρίου, χωρίς να έχουν μεριμνήσει για την πιστοποίηση, δυσχεραίνοντας έτσι τη λειτουργία -ποιον;- των δημοσίων ΙΕΚ!

Προσλήψεις. Το ανέφερα και προχθές. Είκοσι χιλιάδες προσλήψεις έλεγε κ. Φίλης. Ο κ. Βερναρδάκης -ήταν εδώ προηγουμένως- έλεγε τον Ιανουάριο του 2017 «Την επόμενη εβδομάδα προκηρύσσεται διαγωνισμός για εκπαιδευτικούς». Τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε. Τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους. Μηδέν διορισμοί στην εκπαίδευση.

Ρώτησε ο κ. Τσίπρας ποιο είναι το μήνυμα στη νέα γενιά. Έχουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα ως Κυβέρνηση. Το μήνυμα αυτό είναι για ένα σχολείο πιο ουσιαστικό, πιο ποιοτικό, πιο δημιουργικό, πιο ανοιχτό, υψηλότερων προσδοκιών και απαιτήσεων. Ένα σχολείο που θα ανταποκρίνεται στην ανάγκη για σφαιρικότερη μόρφωση, για πιο δημιουργική διαχείριση και αξιοποίηση της γνώσης. Ένα σχολείο της εγρήγορσης. Αυτό πρεσβεύουμε ως Κυβέρνηση.

Σημείο δέκατο. Μίλησε ο κ. Τσίπρας για ξενόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα και είπε επί λέξει: «Δεύτεροι έρχεστε σε αυτό και καταϊδρωμένοι». Εγώ θα θυμίσω το εξής: ότι επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ μπήκε κόφτης. Επιβλήθηκε υποχρεωτική συνεργασία από το Διεθνές Πανεπιστήμιο για κάθε ξενόγλωσσο πρόγραμμα. Δηλαδή, να μην μπορεί αυτόνομα το κάθε πανεπιστήμιο να ιδρύσει ένα ξενόγλωσσο προπτυχιακό.

Σημείο δεύτερο: Το πρόγραμμα στο οποίο αναφέρθηκε κ. Τσίπρας, απορρίφθηκε από την κυβέρνηση. Μία φορά ήρθε το ΕΚΠΑ, ζήτησε να ιδρυθεί το πρόγραμμα. Όχι. Γιατί; Τα ακριβά τα δίδακτρα. Για ποιους; Για τους ξένους. Ήρθε, δηλαδή, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και είπε: «Μειώστε τα δίδακτρα να πληρώνουν λιγότερα έσοδα -ποιοι;- οι ξένοι στα δημόσια πανεπιστήμια.

Εμείς τι λέμε: Κάθε ίδρυμα αυτόνομα να μπορεί να ιδρύει ξενόγλωσσα προγράμματα, χωρίς έγκριση Υπουργού. Γιατί εμείς δεν είμαστε κολλημένοι ούτε στις καρέκλες ούτε στην εξουσία. Δίνουμε ελευθερία και αυτονομία στα πανεπιστήμια, όπως ακριβώς το είχαμε υποσχεθεί.

Κλείνω με το εξής. Θέλω να ρωτήσω ειλικρινώς: Διαφωνεί ο ΣΥΡΙΖΑ με την εισαγωγή της σεξουαλικής αγωγής στα σχολεία; Διαφωνεί με τη θεματική για τον αλληλοσεβασμό και τη διαφορετικότητα; Διαφωνεί με τη διεύρυνση των μεθόδων αποτίμησης στο σχολείο, με περισσότερες ερευνητικές εργασίες για παράδειγμα; Διαφωνεί με τις ρυθμίσεις για την καταπολέμηση του σχολικού εκφοβισμού; Διαφωνεί με το να προσμετράται πιο γρήγορα η προϋπηρεσία και τα προσόντα των εκπαιδευτικών; Διαφωνεί με την επιβράβευση των παιδιών μας που διαπρέπουν σε διεθνείς μαθητικές Ολυμπιάδες; Θέλω να πιστεύω πως όχι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Μισό λεπτό, κύριε Λιβανέ. Έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Βιλιάρδος. Επειδή μίλησε ο Αρχηγός σας, δικαιούστε να μιλήσετε, αλλά στη μισή ώρα. Είστε εντάξει;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα κάνω ομιλία. Απλά μία απάντηση στον Αρχηγό της Αντιπολίτευσης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Και να διευκρινίσουμε κάτι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Μισό λεπτό.

Κυρία Υπουργέ, ήθελα να σας ρωτήσω κάτι, πριν πάρει τον λόγο ο κ. Λιβανός για λίγα λεπτά. Δεν θα είναι ομιλία. Κύριε Βιλιάρδο, πειράζει να περιμένετε λίγο;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ευχαριστώ.

Κυρία Υπουργέ, είστε έτοιμη να μας πείτε από τις τροπολογίες των Βουλευτών, που έχουν κατατεθεί, ποιες γίνονται δεκτές ή όχι;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν είναι εύκολο, σε λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ευχαρίστως.

Κύριε Λιβανέ, έχετε τον λόγο για λίγα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς να πω ότι -το έχουμε πει πολλές φορές σε αυτή την Αίθουσα- δεν συμφωνούμε με τις Πρέσπες. Τιμούμε, όμως, την υπογραφή της Ελλάδας, τιμούμε την υπογραφή που έβαλε η προηγούμενη κυβέρνηση και συνεχίζουμε δι' αυτού του τρόπου να πορευόμαστε στο θέμα αυτό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Ως προς το κομμάτι της ΑΟΖ, πράγματι ήταν θετική η τοποθέτηση του κ. Τσίπρα και σήμερα αλλά και με τη συνέντευξη που έδωσε την Κυριακή στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», αν δεν κάνω λάθος. Και αυτό το σεβόμαστε, το επικροτούμε. Έτσι πρέπει να λειτουργούμε στα εθνικά μας θέματα, με ομόνοια και με σοβαρότητα.

Ζήτησε μια ευρύτερη στρατηγική από τη μεριά της Κυβέρνησης και να ενταχθεί η συμφωνία αυτή που επετεύχθη εχθές για την ΑΟΖ με την Ιταλία μέσα σε αυτή την εθνική στρατηγική. Μα, υπάρχει αυτή η εθνική στρατηγική. Είναι η στρατηγική της πολυμερούς εξωτερικής πολιτικής που κοιτάει σε όλο το πλαίσιο της Μεσογείου. Σε αυτήν ακριβώς εντάσσεται και αυτή η συμφωνία της ΑΟΖ.

Ζήτησε επίσπευση της συμφωνίας με την Αίγυπτο. Δεκτό αυτό το αίτημα. Όμως γνωρίζετε -και φαντάζομαι το γνωρίζει και ο ίδιος- ότι ήδη έχει ανακοινώσει ο κ. Δένδιας ότι θα είναι εκεί την επόμενη εβδομάδα, ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο.

Μας ζήτησε, επίσης, επέκταση στα δώδεκα μίλια. Αντιλαμβάνομαι τη ρητορική αυτού του επιχειρήματος. Γνωρίζετε ότι είναι εθνικό μας δικαίωμα και γνωρίζετε -έχετε περάσει και εσείς από τα έδρανα της κυβέρνησης- ότι ασκούμε ως κράτος την πολιτική με γνώμονα το εθνικό μας συμφέρον και κάνουμε αυτό το οποίο πρέπει ανά πάσα στιγμή.

Καλωσορίζουμε τον κ. Τσίπρα στην πατριωτική γραμμή την οποία χαράζουμε. Χρησιμοποιώ το «πατριωτική», γιατί το είπε και εκείνος. Νομίζω ότι σε αυτή την πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική όλοι μαζί προασπίζουμε τα εθνικά μας συμφέροντα και σεβόμαστε το Διεθνές Δίκαιο.

Μία σύντομη σύγκριση θέλω να κάνω για τις δύο ομιλίες. Επιτρέψτε μου να πω ότι η τοποθέτηση του κ. Τσίπρα ήταν άψυχη, ξύλινη, άνευρη, χωρίς όραμα. Ήταν μια ομιλία που κατά κύριο λόγο τη διάβαζε. Προσπάθησε να κρυφτεί για όσα δεν μπόρεσαν να γίνουν -δεν λέω ότι δεν υπήρχε καλή πίστη- κατά τη διάρκεια της δικής σας διακυβέρνησης στην παιδεία, κάτω από το προπέτασμα της κρίσης.

Αντιθέτως με την αναφορά του κ. Τσίπρα στην παιδεία, που ήταν συνολικά μια προσέγγιση του χθες, θεωρώ -και νομίζω όλοι ακούσαμε, εύχομαι και ένα μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού- ότι η τοποθέτηση του Πρωθυπουργού ήταν εντελώς στον αντίποδα. Ήταν μια ομιλία η οποία ερχόταν από το αύριο, ερχόταν από το μέλλον. Παρατηρήσατε και εσείς ότι το σύνολο της ομιλίας του ήταν από στήθους, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι ο ίδιος δείχνει όχι απλά γνώση, αλλά μεγάλη ευαισθησία για τα θέματα της παιδείας, όπως βεβαίως και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Αλλά δείχνει και έναν Πρωθυπουργό, εν αντιθέσει με τον κ. Τσίπρα, που όχι απλά είναι κοντά στα θέματα της παιδείας, αλλά τα γνωρίζει καλύτερα από τον απλό Βουλευτή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή η διαφορά είναι που φαίνεται όχι μόνο στο νομοσχέδιο αυτό, που, όπως είπε και εκείνος και έχει πει και η κ. Κεραμέως, είναι ένα βήμα για τη γενική μας στρατηγική. Αυτή η διαφορά, αυτή η προσήλωση του κ. Μητσοτάκη στα θέματα της παιδείας είναι αυτή που γεμίζει με ελπίδα και εμάς αλλά και τους νέους της πατρίδας μας.

Όσον αφορά στο νομοσχέδιο δεν θα πω κάτι, γιατί τα κάλυψε όλα με φοβερή επάρκεια και απόλυτη λεπτομέρεια η κ. Κεραμέως. Μου έκανε κι εμένα εντύπωση όμως -και δεν μπορώ να μην το αναφέρω- η έναρξη της ομιλίας του κ. Τσίπρα που στάθηκε σε αυτό το κρούσμα στην Ξάνθη σαν να χαιρόταν γι' αυτό. Δεν μπορώ να το πιστέψω. Πλην όμως, όπως σας είπε και η Υπουργός, δεκατέσσερις χιλιάδες σχολεία λειτούργησαν γι' αυτά τα παιδιά. Δεν χαίρεστε που βρήκαν την κανονικότητα τους, τον ρυθμό τους; Γύρισαν πίσω στα θρανία. Νομίζω ότι ήταν μια ατυχής τοποθέτηση.

Έκανε και μια ερώτηση και κλείνω με αυτό και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για το σχέδιο το οποίο έχει η Νέα Δημοκρατία, το οποίο έχει η Κυβέρνηση για την παιδεία. Το χαρακτήρισε προϊόν παρωχημένου συντηρητισμού και ελιτισμού και μας ρώτησε ποιο είναι το μήνυμα προς τις νέες Ελληνίδες και τους νέους Έλληνες. Το μήνυμα, λοιπόν, το έχουμε καταλάβει δύο μέρες αλλά και πολλές μέρες πριν στην επιτροπή και περίπου δύο χρόνια τώρα που συζητάμε για την παιδεία μετά την ανακοίνωση του προγράμματός μας. Είναι η εξωστρέφεια του ελληνικού σχολείου, το άνοιγμα στις ξένες γλώσσες, η αξιοκρατία, η επιβράβευση της προσπάθειας, ο τερματισμός της εξίσωσης προς τα κάτω, η αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, η αξιολόγηση παντού, η ενίσχυση της προόδου, της αριστείας με την επένδυση στα πρότυπα και τα πειραματικά δημόσια σχολεία, η εισροή ξένων φοιτητών και γνώσης και όχι η εκροή Ελλήνων φοιτητών στο εξωτερικό, το brain gain και όχι το brain drain. Αυτό είναι το μήνυμά μας που έρχεται από το μέλλον και λυπούμαστε πολύ που δεν μπορεί να το παρακολουθήσετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης κ. Βιλιάρδος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ως πατριωτική δύναμη ευθύνης χαρακτήρισε ο κ. Τσίπρας τον ΣΥΡΙΖΑ. Ενδιαφέρον. Προτιμώ να μην το σχολιάσω. Τα γεγονότα της διακυβέρνησής του μιλούν από μόνα τους. Αυτό είναι το μήνυμα για μας.

Το ότι η Ελλάδα τώρα έχει πρόβλημα παιδείας είναι ολοφάνερο, όχι μόνο από το νομοσχέδιο, στα βασικά μέρη του οποίου αναφερθήκαμε χθες. Ως οικονομολόγος, βέβαια, βλέπω τα πράγματα από μια άλλη οπτική γωνία, πιο πρακτικά, όπως το ότι οι νέοι μαθαίνουν, διδάσκονται καλύτερα από τις πράξεις και όχι από τα λόγια. Τι να μάθουν, λοιπόν, από ένα κόμμα που δρομολόγησε στην Ελλάδα το διεφθαρμένο κομματικό πελατειακό κράτος, ενώ οδήγησε την πατρίδα του, χωρίς να ρωτήσει κανέναν, στην παγίδα του ΔΝΤ; Τι να μάθουν από το άλλο που την υπερχρέωσε με τις απίστευτες σπατάλες του και την καταδίκασε στο PSI, παραδίδοντας την εθνική της κυριαρχία και υποθηκεύοντας τα πάντα; Τι να μάθουν από το τρίτο, που δεν τήρησε καμμία από τις υποσχέσεις του, έκλεισε τις τράπεζες και αντέστρεψε το δημοψήφισμα, μη σεβόμενο ούτε στο ελάχιστο το Σύνταγμα; Τέλος, τι να μάθουν και από τα τρία μαζί που υπέγραψαν το τρίτο μνημόνιο, τη μεταφορά των πάντων στο υπερταμείο με το ΦΕΚ του Αυγούστου του 2015 και όλα τα υπόλοιπα; Ρητορικά ασφαλώς τα ερωτήματα, ενώ δεν χρειάζεται να αναφέρουμε κανένα όνομα. Όλοι τα γνωρίζουμε.

Θα συνεχίσουμε τώρα με ορισμένα θέματα της επικαιρότητας,

τονίζοντας όμως από την αρχή πως τα σημαντικότερα για την παιδεία μας είναι τα εξής: Πρώτον, η δημιουργία επαγγελματικών σχολών μετά το γυμνάσιο. Δεύτερον, η διπλωματική στο λύκειο, η τέταρτη τάξη, καθώς επίσης η κατάργηση των εισαγωγικών εξετάσεων, όπως σε άλλες χώρες, για να κλείσει η πληγή των φροντιστηρίων. Και, τρίτον, η σύνδεση της παιδείας με την πραγματική οικονομία, έτσι ώστε οι νέοι Έλληνες να βρίσκουν θέσεις εργασίας στη χώρα τους ανάλογες με τις σπουδές τους και να μη μεταναστεύουν μαζικά στο εξωτερικό για να επιβιώσουν, όπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια με τη βαθιά ύφεση που βιώσαμε και η οποία έχει ήδη επανέλθει.

Θυμίζουμε εδώ πως, ενώ η Κυβέρνηση είχε υποσχεθεί ανάπτυξη 4%, ο ρυθμός είχε ήδη μειωθεί στο 1% το τελευταίο τρίμηνο του 2019 από 2,3% προηγουμένως, καθώς επίσης στο -0,9% το πρώτο τρίμηνο του 2020, χωρίς φυσικά να οφείλεται στο κλείδωμα της οικονομίας μας, αφού δρομολογήθηκε μόλις στα μέσα Μαρτίου. Ειδικά όσον αφορά το κλείδωμα, στη Δανία έχει ξεκινήσει έρευνα αφ' ενός μεν σχετικά με την αναλογικότητα των μέτρων που λήφθηκαν για την πανδημία, αφ' ετέρου εξαιτίας του ότι η Πρωθυπουργός της το αποφάσισε μόνη της, λαμβάνοντας εκ των υστέρων την έγκριση της Βουλής. Στην Ελλάδα βέβαια, όπου ακόμη και οι ΠΝΠ αποφασίζονται μονομερώς και εφαρμόζονται από την Κυβέρνηση, ενώ έρχονται εκ των υστέρων στη Βουλή για την προσχηματική συζήτηση και ψήφισή τους, δεν έχει απαιτηθεί καμμία έρευνα, παρά το ότι τα ενδεχομένως δυσανάλογα μέτρα φαίνεται πως θα προκαλέσουν τεράστιες ζημίες στην οικονομία μας. Θεωρούμε, λοιπόν, πως η διεξαγωγή μιας αντίστοιχης έρευνας με τη Δανία είναι απαραίτητη για να μάθουμε τουλάχιστον με ποια κριτήρια αποφασίστηκαν τόσο το κλείδωμα όσο και τα υπόλοιπα μέτρα, καθώς επίσης εάν τηρήθηκε η νόμιμη αναλογικότητα.

Το να χρησιμοποιούμε πάντως επικοινωνιακά ή με άλλον τρόπο επιστήμονες για να αποφεύγουμε τις πολιτικές ευθύνες, όπως ακούγεται και για την οικονομία, με οικονομολόγους που θα μένουν στο Λονδίνο ή στη Νέα Υόρκη, συμβουλεύοντας τη χώρα μας διά αλληλογραφίας, δεν είναι ό,τι καλύτερο ειδικά στις οδυνηρές συνθήκες που έχουν προκαλέσει στην Ελλάδα οι κυβερνήσεις των μνημονίων κατ' εντολήν των Γερμανών.

Σε κάθε περίπτωση, είναι προσβλητικό για τους Έλληνες το ότι δεν ερωτώνται για απολύτως τίποτα, σαν να πρόκειται για έναν ανόητο όχλο, όπως για την είσοδο της χώρας στην Ευρωζώνη, για την καταδίκη της στο ΔΝΤ, για την υπογραφή του εγκληματικού PSI -τονίζω, εγκληματικού- για το τρίτο καταστροφικό μνημόνιο ή για την παράδοση του ονόματος της Μακεδονίας, παρά το ότι πλημμύρισαν την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, καθώς επίσης πολλές άλλες πόλεις, εκφράζοντας την αντίθεσή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Έχω πάρα πολλά να πω, αλλά θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε, όπως είπατε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Να είστε καλά. Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών. Υπολογίζω τους εναπομείναντες ομιλητές είκοσι οκτώ τον αριθμό, συν τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους που δεν έχουν μιλήσει ακόμη και τους Υπουργούς, ότι θα πάμε κατά τους μετριότερους υπολογισμούς γύρω στις 12 το βράδυ. Αν υπάρχει συναίνεση από το Σώμα, τα οκτώ λεπτά των ομιλητών, να γίνουν επτά με μια μικρή ανοχή.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Να μείνουν οκτώ, όσο είναι. Μέχρι τις 2 το πρωί να πάμε, δεν πειράζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία. Συνεπώς, μένουμε στα οκτώ. Δεν συναινεί το Σώμα για επτά με μια ανοχή να πηγαίνουμε στα οκτώ.

Τι λέτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Εντάξει, ας πάμε έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία, εντάξει. Θα βάλουμε επτά λεπτά και θα πηγαίνουμε στα οκτώ.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Ραλλία Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να διαμαρτυρηθώ επί της διαδικασίας, γιατί δεν είναι δυνατόν η ώρα να είναι 8 το βράδυ και να έχουν μιλήσει δεκαπέντε μόνο Βουλευτές. Την επόμενη φορά νομίζω ότι ίσως πρέπει να κάνετε μια καλύτερη ρύθμιση. Δεν είναι δυνατόν. Είμαστε εδώ από τις 9 το πρωί. Υπήρχαν επίκαιρες ερωτήσεις και είχαμε ενημέρωση ότι μετά το πέρας των επίκαιρων ερωτήσεων θα ξεκινούσε η συζήτηση. Ξεκινά η συζήτηση στις 12 το μεσημέρι έχει φτάσει 8 το βράδυ και έχουν μιλήσει μόνο δεκαπέντε. Νομίζω ότι αυτό δεν μας τιμά.

Πριν να μπω στην συζήτηση για το σχέδιο νόμου, θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στους διακόσιους δεκαοκτώ νεκρούς που τιμάμε σήμερα, τους νεκρούς στο Δίστομο. Η ναζιστική θηριωδία δεν επιτρέπεται να σβήσει από τη μνήμη μας, όχι για λόγους ιστορικούς, αλλά γιατί η απαίτηση για δικαίωση αθώων δεν αφορά μόνο το παρελθόν αλλά αφορά το παρόν.

Ήρθε η ώρα τώρα επιτέλους, μετά από τόση αναμονή, να μπούμε στη συζήτηση για το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε από χθες στην Ολομέλεια ένα νομοσχέδιο που έχει τον τίτλο αναβάθμιση του σχολείου, αντί για ονομασία: «Ένα σχολείο για λίγους». «Ένα σχολείο για λίγους» θα έπρεπε κανονικά να φέρει ως τίτλο, αν η Κυβέρνηση αποφάσιζε να είναι ειλικρινής ομολογώντας τις πραγματικές της προθέσεις.

Είναι, πράγματι, αποκαλυπτικό ότι σε περίοδο καραντίνας, σε περίοδο πανδημίας, το Υπουργείο Παιδείας αντί να καταρτίσει ένα σχέδιο νόμου που θα βοηθούσε την εκπαιδευτική κοινότητα να ανταποκριθεί στις νέες συνθήκες, μας φέρνει ένα νομοσχέδιο που υπηρετεί εντελώς άλλες προτεραιότητες. Είναι ένα νομοσχέδιο που επιδιώκει να πετάξει εκτός σχολικής διαδικασίας όσο γίνεται περισσότερους μαθητές.

Παραδέχτηκε η κυρία Υπουργός σε χθεσινή της ομιλία ότι το σχολείο είναι ένας κατ' εξοχήν μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας. Αυτό που δεν είπε, είναι ότι ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο προσπαθεί να επιβάλλει τις κατάλληλες σχολικές συνθήκες, ώστε η κοινωνική κινητικότητα να εκμηδενιστεί, ώστε τα παιδιά από τα μη ευνοημένα οικονομικά και μορφωτικά στρώματα, να έχουν τις κατά το δυνατόν ελάχιστες ευκαιρίες να μορφωθούν στο δημόσιο σχολείο.

Ακριβώς για να περιορίσει κάθε εξισωτικό ρόλο που η εκπαίδευση θα μπορούσε να παίξει, η Νέα Δημοκρατία δημιουργεί σχολεία δύο ταχυτήτων. Από τη μια έχουμε τα πρότυπα σχολεία για όσους μαθητές και μαθήτριες έχουν τη στήριξη της οικογένειας τους, ώστε να ξεκινήσουν τα φροντιστήρια από την έκτη δημοτικού και να τα συνεχίσουν για τα επόμενα έξι χρόνια. Ή μήπως αγνοεί η Υπουργός ότι αυτή είναι η αλήθεια;

Από τη μια, λοιπόν, έχουμε πρότυπα σχολεία με εντατικοποιημένες, χωρίς παιδαγωγική και μορφωτική αξία απαιτήσεις, με φροντισμένες υποδομές, με εκπαιδευτικούς αυξημένων προσόντων και αυξημένης υποταγής, αφού πρώτα σε αυτούς εισάγει την ατομική, τιμωρητική, αδιαφανή αξιολόγηση, ώστε να ελέγχεται η πειθαρχία τους στη νέα κανονικότητα.

Από την άλλη έχουμε σχολεία δεύτερης διαλογής αφημένα στη μοίρα τους, υποχρηματοδοτούμενα, χωρίς υλικοτεχνική υποδομή, με κενές θέσεις δασκάλων και καθηγητών που θα καλύπτονται όποτε και αν το Υπουργείο δύναται με περιφερόμενους ανά την Ελλάδα αναπληρωτές εκπαιδευτικούς.

Και βέβαια για να είναι ακόμα πιο απορριπτικό το δημόσιο σχολείο, η Κυβέρνηση βάζει παντού εξετάσεις. Πέρα των εξετάσεων στα δωδεκάχρονα για την εισαγωγή τους στα πρότυπα, η Νέα Δημοκρατία αυξάνει τον αριθμό των εξεταζόμενων μαθημάτων στο τέλος του έτους σε γυμνάσια και λύκεια, χωρίς να προβλέπει κανέναν μηχανισμό ενίσχυσης μαθητών και ειδικά των πιο αδύναμων.

Ουσιαστικά η πολιτική του Υπουργείου συμπυκνώνεται στα εξής: Εγώ σας βάζω εξεταστικούς φραγμούς, πολλαπλασιασμό της εξεταστέας ύλης, τράπεζα θεμάτων. Πηγαίνετε στην παραπαιδεία για να ανταποκριθείτε. «Η σχολική σας επιτυχία ή αποτυχία είναι ατομική σας ευθύνη». Είναι μια φράση που έχει πολλή

πέραση.

Και με τη συλλογική ευθύνη τι γίνεται; Γνωρίζει το Υπουργείο ότι την προηγούμενη φορά που επιχειρήθηκε η τράπεζα θεμάτων, το ποσοστό μετεξεταστέων εκτοξεύτηκε στο 24% στην Α' λυκείου. Δεν την ενδιαφέρει. Αποποιείται κάθε ευθύνης για τον Καιάδα που ανοίγει. Το επιχείρημα περί οκτώ και περί δέκα, ειλικρινά δεν το κατανοούμε. «Υπάρχει ο Σεπτέμβρης» απαντά. Ας περάσουν ένα καλοκαίρι στην παραπαιδεία όσοι μπορούν.

Και δεν γίνεται καμμία αναφορά για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, καμμία αναφορά για τα παιδιά με μαθησιακές και εκπαιδευτικές δυσκολίες, τα παιδιά που θα δυσκολευτούν ακόμη περισσότερο στις νέες συνθήκες, όχι επειδή δεν έχουν την ικανότητα να μάθουν, αλλά γιατί το ιδιαίτερο ανταγωνιστικό νέο εκπαιδευτικό περιβάλλον θα τα αφήσει στο περιθώριο για ακόμα μια φορά.

Και για να είναι η Κυβέρνηση σίγουρη πως το σχολείο δεν θα τα καταφέρει να ανταποκριθεί στον εξεταστικό φόρτο του, αυξάνει τον αριθμό μαθητών ανά τάξη εν μέσω πανδημίας. Θεσμοθετεί κατώτατο όριο μαθητών ανά τμήμα, ώστε να διασκορπίζει μαθητές και μαθήτριες σε μακρινά σχολεία. Δεν παίρνει ούτε ένα μέτρο για την ειδική υποστηρικτική αγωγή και βέβαια στέλνει τις προσλήψεις των εκπαιδευτικών γενικής αγωγής για άλλη μια φορά στις καλένδες.

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ενδιαφέρεται να βελτιώσει τις σχολικές επιδόσεις. Δεν ενδιαφέρεται ούτε για την αριστεία. Δεν ενδιαφέρεται να πλουτίσει το μορφωτικό κεφάλαιο των παιδιών και των εφήβων μας. Η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται να πολλαπλασιάσει τη σχολική αποτυχία, να απογοητεύσει μαθητές και γονείς, ώστε να αυξηθεί η σχολική διαρροή στέλνοντας πελατεία στα ιδιωτικά κέντρα κατάρτισης.

Και για την κατάρτιση που η ίδια δημιουργεί, για την κατάσταση αυτή, προσπαθεί να ρίξει το φταίξιμο στους άλλους. Την ευθύνη για την αυξημένη σχολική αποτυχία φέρουν είτε οι μαθητές που δεν διαβάζουν, είναι απείθαρχοι και θα τους βάλουμε κόσμια διαγωγή είτε οι εκπαιδευτικοί που είναι ανεπαρκείς και θα τους αξιολογήσουμε μέσω ενός μηχανισμού τον οποίο θα ελέγχουμε κομματικά και ασφυκτικά και που δεν τον έχουμε φέρει ακόμα, τον ετοιμάζουμε, τον στήνουμε.

Προς το παρόν, ας αναρτούν οι σχολικές μονάδες την αυτοαξιολόγηση τους στο διαδίκτυο και ας δημιουργούμε το πλαίσιο για την εισαγωγή της κάμερας στην τάξη, ώστε να μπορέσουμε κάποια στιγμή να ασκήσουμε πλήρη έλεγχο και εύκολη στοχοποίηση των εκπαιδευτικών.

Βάζουμε τα Λατινικά ως πανελλαδικώς εξεταζόμενο μάθημα, γιατί η Κοινωνιολογία τρομάζει την Κυβέρνηση, είναι μάθημα που ζητά από τους μαθητές να σκεφτούν επί της πραγματικότητας που ζουν, και τέτοιες σκέψεις είναι επικίνδυνες. Ας μείνουμε στην παπαγαλία του «dum spiro spero», που θα τους είναι άλλωστε τόσο χρήσιμη στην αυριανή τους ζωή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα παιδιά, οι έφηβοι των σχολείων μας έχουν ανάγκη από μορφωτικά ερεθίσματα, που δεν είναι δυνατό να περιορίζονται και να υπονομεύονται από την αγχώδη προετοιμασία των αλλεπάλληλων εξετάσεων. Αν το σχολικό μάθημα είναι μια σειρά από ασκήσεις, με την υποσημείωση ότι θα μπουν ή δεν θα μπουν στο τέλος της χρονιάς και δεν θα πετύχουν το στόχο τους, τότε έχουμε πετύχει την πλήρη ακύρωση κάθε εκπαιδευτικής διαδικασίας. Έχουμε καταργήσει την όποια σχέση εκπαιδευτικών-μαθητών, μετατρέποντάς την σε σχέση εξεταστών-εξεταζόμενων. Έχουμε πνίξει κάθε κριτική σκέψη, κάθε συζήτηση, κάθε ερώτηση, κάθε διατύπωση γνώμης, κάθε ανησυχία. Έχουμε αφαιρέσει τον χρόνο και τον χώρο όπου είναι δυνατό να συντελεστεί η καλλιέργεια της ψυχής, εντός του ελληνικού σχολείου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνω με αυτό. Κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, μετατρέποντας τα σχολεία μας σε διαρκή εξεταστικά κέντρα στοιβαγμένων μαθητών αβοήθητων μπροστά στους ταξικούς μορφωτικούς φραγμούς, διαπράττετε μια ακόμα μεγάλη αδικία αυτή τη φορά εις βάρος της ελληνικής κοινωνίας. Προφανώς αυτό διόλου ενδιαφέρει τους νεοφιλελεύθερους εμπνευστές του παρόντος σχεδίου νόμου. Το γνωρίζουμε αυτό και το γνωρίζουμε και από άλλα νομοσχέδια της Κυβέρνησης. Καθώς, όμως, σιγά-σιγά πέφτουν οι μάσκες και τα χαμόγελα της αριστείας και αυτά τα χαμόγελα παγώνουν, οι καρποί της πολιτικής σας θα ξεφλουδιστούν και αργά η γρήγορα θα φανεί τι γεύση έχουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ.

Καλείται στο Βήμα η κ. Άννα Ευθυμίου από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΝΝΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν τοποθετηθώ για την ουσία του νομοσχεδίου, θα ήθελα να σημειώσω ότι η κυρία Υπουργός, η κυρία Υφυπουργός και ο κύριος Υφυπουργός σε ό,τι αφορά την πανδημία του κορωνοϊού, με υπευθυνότητα, αποτελεσματικότητα και ευαισθησία έπραξαν και πράττουν ό,τι χρειάζεται, ώστε αφ' ενός να διασφαλιστεί η δημόσια υγεία των εκπαιδευτικών, που πραγματικά παρήγαγαν ένα τιτάνιο έργο και προσπάθειες για την εκπαίδευση των παιδιών και των οικογενειών τους, όπως φυσικά για το γενικό πληθυσμό και αφ' ετέρου να συνεχιστεί με το πλέον πρόσφορο τρόπο η εκπαιδευτική διαδικασία, αξιοποιώντας για τον λόγο αυτό κάθε δυνατότητα που παρέχει η σύγχρονη τεχνολογία.

Ως προς την ουσία του νομοσχεδίου που ψηφίζεται σήμερα, προβάλλει ένα διλημματικό ερώτημα: Θέλουμε το σχολείο που θα λειτουργεί ως τροχοπέδη στην έμφυτη τάση για συνεχή βελτίωση και πρόοδο και την ευγενή άμιλλα ή ένα σχολείο που θα εμπεδώνει και θα ενισχύει τη διαρκή αυτοβελτίωση, καλλιεργώντας παράλληλα ουσιαστική παιδεία και πολύπλευρη εκπαίδευση, με σκοπό και την ένταξη στην αγορά εργασίας; Εμείς απαντάμε ότι θέλουμε το δεύτερο.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, αυτό υπηρετεί τον στόχο αυτόν; Ναι, τον υπηρετεί και το λέω, γιατί υποστηρίζω την κρίση μου σε προσωπικές και βιωματικές εμπειρίες μου από τον χώρο των μαθητών και της νεολαίας. Και τούτο, διότι ασχολούμαι με τα κοινά από τα φοιτητικά μου χρόνια, διότι ήμουν εντεταλμένη Σύμβουλος Νεολαίας του Δήμου Θεσσαλονίκης, επί σειρά ετών Πρόεδρος της οργάνωσης «Νέοι Ευρωπαίοι Οργανωμένοι Ικανοί» και φυσικά, μητέρα δύο παιδιών.

Παράλληλα, ως προς την κοινοβουλευτική μου δράση, δέχομαι περισσότερα ερεθίσματα, γιατί τυχαίνει να είμαι η μικρότερη σε ηλικία Βουλευτής της παράταξής μου στην Α' και Β' Θεσσαλονίκης, αλλά και γιατί έχω κάνει ποικίλες παρεμβάσεις στον τομέα της απασχόλησης της νεολαίας, των νέων ανθρώπων και της καταπολέμησης της ανεργίας -και ως μάχιμη εργατολόγος, που, όπως είπα και στην αρχή- το νομοσχέδιο αυτό αποσκοπεί και στην ένταξη στην αγορά εργασίας.

Ως προς τις επιμέρους διατάξεις, λοιπόν, καθιερώνει εργαστήρια δεξιοτήτων. Απομακρυνόμαστε από τη στείρα μετάδοση γνώσεων και σηματοδοτούμε τη στροφή σε ένα σύγχρονο σχολείο, σε ένα σχολείο που δίνει έμφαση στην καλλιέργεια δεξιοτήτων, ήπιες δεξιότητες και όπως είπε ο Πρωθυπουργός σήμερα εδώ, δεξιότητες όπως ο εθελοντισμός, η οικολογική ευαισθησία, η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, δεξιότητες στις νέες τεχνολογίες και στη ρομποτική.

Εδώ θα θέσω και εγώ το θέμα της διδασκαλίας των Αγγλικών στα νηπιαγωγεία. Πολύ ορθά τοποθετήθηκε σήμερα ο Πρωθυπουργός και είπε: «Ρωτήστε και τους γονείς». Εγώ προσυπογράφω την τοποθέτηση του Πρωθυπουργού, ως μητέρα ενός παιδιού που στο νηπιαγωγείο επέλεξα το δημόσιο και δεν είχε αυτή τη δυνατότητα να παρακολουθεί μάθημα Αγγλικών.

Ωστόσο, επειδή όλο μου το περιβάλλον είναι εκπαιδευτικό, με συμβούλεψε να το φέρω πιο κοντά σε επαφή με την αγγλική γλώσσα και αυτό έκανα από τα τρία του χρόνια μέχρι και σήμερα. Ξέρετε τι αποτελέσματα είδα τώρα που πάει δημοτικό; Πραγματικά, είναι εκπληκτικός ο τρόπος με τον οποίο έχει έρθει σε επαφή με τη γλώσσα των αγγλικών.

Έτσι εμείς αυτό που κάνουμε είναι κάτι που, πραγματικά, ήταν ελιτίστικο ή μπορούσε να θεωρηθεί ελιτίστικο για τους λίγους, κάτι που λίγοι θα μπορούσαν να το κάνουν σε ένα ιδιωτικό σχολείο. Ερχόμαστε και το φέρνουμε στο δημόσιο σχολείο και αυτό είναι, πραγματικά, μια καινοτομία.

Ως προς την τράπεζα θεμάτων θεωρώ ότι είναι σημαντική, διότι πρώτον, εξασφαλίζει την κάλυψη του συνόλου της διδακτέας ύλης από όλα τα σχολεία της χώρας και δεύτερον, δίνει τη δυνατότητα της αποτίμησης της προόδου των μαθητών μέσα από την εξαγωγή στοιχείων επί αντικειμενικής βάσης.

Επίσης, θεωρώ πολύ σημαντικό την εισαγωγή του «κόντρα μαθήματος», διότι δεν νοείται πετυχημένος ο φιλόλογος, ή νομικός, ο οποίος δεν κατέχει βασικές γνώσεις μαθηματικών, όπως και αντιστρόφως δεν νοείται πετυχημένος φυσικός, ή μαθηματικός, που να μην ξέρει στοιχειώδη πράγματα από την ελληνική Ιστορία. Θεωρώ ότι είναι προς αυτή την πολύ σωστή κατεύθυνση, διότι η προηγούμενη λογική ήταν μονοδιάστατη και μονόχνοτη.

Επίσης, αν και δεν είμαι μέλος της επιτροπής, ωστόσο διάβασα όλα τα πρακτικά της επιτροπής και με χαρά άκουσα την κυρία Υπουργό στην ερώτηση της κ. Κεφαλίδου, να λέει ότι ναι θα έρθει ένα ολόκληρο νομοσχέδιο για την επαγγελματική εκπαίδευση. Είναι πολύ σημαντικό και, πραγματικά, είναι προς την πολύ θετική κατεύθυνση αυτή η σκέψη του Υπουργείου.

Ως προς τον σύμβουλο σχολικής ζωής, ήμουν για χρόνια Πρόεδρος της οργάνωσης «Νέοι Ευρωπαίοι Οργανωμένοι Ικανοί», και σας καταθέτω βιωματικά ότι ο σχολικός εκφοβισμός και ο κυβερνοεκφοβισμός δεν είναι φαινόμενο τωρινό. Είναι από πάρα πολλά χρόνια. Κάναμε έρευνες, όταν ο κυβερνοεκφοβισμός ήταν σε πολύ πρωτόλεια κατάσταση στα σχολεία. Μάλιστα, το Τμήμα Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Αστυνομίας, όταν ήταν αρχηγός ο κ. Σφακιανάκης, χρησιμοποιούσε και τα στοιχεία των δικών μας ερευνών, για να στοιχειοθετήσει πώς πρέπει να κινούμαστε.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι έχει πάρει πάρα πολύ μεγάλες διαστάσεις, πολύ περισσότερες από αυτές που φανταζόμαστε και νομίζουμε με βάση τα στοιχεία και τις έρευνες που έχουμε κάνει χρόνια, και είναι απαραίτητος ο σύμβουλος σχολικής ζωής όχι μόνο ως αποκούμπι αλλά για να αντιλαμβάνεται και τις καταστάσεις, γιατί αυτές δεν είναι εύκολα αντιληπτές.

Ως προς τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία δεν θα πω πολλά. Θεωρώ μόνο ότι το Υπουργείο θα μπορούσε να εξετάσει και τη θέσπιση ειδικής κατηγορίας των κληρώσεων τόσο στις ολικές βαθμίδες όσο και στις συμπληρωματικές για τα τέκνα πολυτέκνων και τριτέκνων οικογενειών.

Ως προς τις μετεγγραφές, είναι σημαντική η εισαγωγή του ακαδημαϊκού κριτηρίου, διότι διορθώνει τρία πράγματα: Την αδικία, το γεγονός ότι υπήρχαν φοιτητές δύο ταχυτήτων και τον αριθμό των λιμναζόντων και αιώνιων φοιτητών.

Ωστόσο, επειδή έχουμε και ένα μεγάλο δημογραφικό πρόβλημα και πρέπει να στέρξουμε όλοι σε αυτό, πιστεύω ότι το Υπουργείο θα μπορέσει κάποια στιγμή να εξετάσει είτε να δημιουργήσει μια ειδική κατηγορία για τα παιδιά των πολυτέκνων και των τριτέκνων είτε να διευρύνει τα κοινωνικά κριτήρια για να ενταχθούν πολύ περισσότερα από αυτές τις κατηγορίες σε αυτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ως προς τα ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών θέλουμε η χώρα μας να αναδειχθεί στον διεθνή ακαδημαϊκό χάρτη, όπως της αξίζει, να έρχονται οι αλλοδαποί φοιτητές, να αναπτύσσεται ο υγιής ανταγωνισμός και φυσικά, να αφήνουν και τα χρήματά τους στη χώρα μας, διότι ο κόσμος εκσυγχρονίζεται διαρκώς και υπάρχει και η έννοια της διεπιστημονικότητας, που συνδέεται με την αγορά εργασίας.

Για να θέσω ένα παράδειγμα, πτυχίο χημείας και βιολογίας: Προετοιμάζει μαθητές για καριέρα στις φαρμακευτικές, βιοτεχνικές, βιοχημικές επιστήμες και αυτό είναι κάτι που είναι πολύ σημαντικό και ζητούμενο.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι, πραγματικά, ο ΣΥΡΙΖΑ ενστερνίζεται το πρόγραμμα ότι χρειάζεται να γίνει με άλλους όρους. Όμως όταν είχε τη δυνατότητα να το εφαρμόσει, κανένα ξενόγλωσσο πρόγραμμα δεν εφαρμόστηκε επί κυβέρνησής του.

Τέλος, συνοψίζοντας, ο κ. Τσίπρας είπε ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι μια μίξη παρωχημένου ελιτισμού και συντηρητισμού, και διερωτώμαι ως προς τις εκσυγχρονιστικές διατάξεις τι θα κάνει. Θα τις καταψηφίσει; Όπως, δηλαδή, τη σεξουαλική αγωγή στα σχολεία, τον σεβασμό στη διαφορετικότητα, τις ρυθμίσεις για την καταπολέμηση του σχολικού εκφοβισμού, την επιβράβευση των παιδιών μας που διαπρέπουν στις διεθνείς μαθητικές ολυμπιάδες θα τα καταψηφίσει αυτά;

Κλείνω, λοιπόν, και καταθέτω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΝΝΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Συγγνώμη.

Καταθέτω ότι το νομοσχέδιο αυτό δομεί ένα πρόγραμμα για την παιδεία από κάτω προς τα πάνω και βάζει τις στέρεες βάσεις πως οι μαθητές του σήμερα, οι νέοι του σήμερα θα γίνουν πολίτες του αύριο, οι οποίοι στοχεύουν να έχουν ήθος και αξίες, γενική και ολοκληρωμένη παιδεία, πολύπλευρη εκπαίδευση και πλεονέκτημα στην απορρόφηση της αγοράς εργασίας. Αυτό αξίζει στα παιδιά μας και αυτό είναι το μήνυμα του νομοσχεδίου που περνάει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο ζήτησε ο πρώην Πρωθυπουργός, ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

Κύριε Πρόεδρε, θέλετε να μιλήσετε τώρα ή αργότερα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Τώρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ανέλαβα Υπουργός Παιδείας, θέλησα να συμβουλευτώ τους επιφανέστερους σε θεωρία και πράξη γνώστες του δικού μας εκπαιδευτικού συστήματος, μεταξύ αυτών και ο ιστορικός εκπαιδευτικός Αλέξης Δημαράς. Μου είπε: «Απλώς πήγαινε στον πέμπτο όροφο του Υπουργείου Παιδείας» -τότε Μητροπόλεως- «και κοίταξε τις πλακέτες με τα ονόματα όσων διετέλεσαν Υπουργοί Παιδείας, αλλά ειδικότερα τη διάρκεια των θητειών τους».

Το συμπέρασμα: Οι Υπουργοί Παιδείας έχουν πολύ μικρή διάρκεια ζωής.

Δεν σας εύχομαι εσάς αυτό να το έχετε ως εμπειρία, κυρία Κεραμέως, διαπίστωση όμως, κάνω. Δεν αμφισβητώ τις προθέσεις κανενός Υπουργού που πέρασε από το Υπουργείο αυτό, όλοι το θεωρούμε καθοριστικής σημασίας για τον πολιτισμό, τη δημοκρατία και την ευημερία του τόπου. Δυστυχώς, η κάθε αλλαγή, όχι μόνο κυβέρνησης αλλά και Υπουργού αλλάζει και τις πολιτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε προσωρινοί, ακόμα περισσότερο στο Υπουργείο Παιδείας. Και η ασυνέχεια υπονομεύει σοβαρό, μακροχρόνιο σχεδιασμό, σε έναν τομέα μάλιστα που ο σπόρος που πέφτει σήμερα, θέλει συνεχή φροντίδα για να αποδώσει καρπούς μετά από είκοσι, τριάντα χρόνια. Πώς αντιμετωπίζεται αυτό το πρόβλημα; Δεν αρκούν οι καλές προθέσεις ούτε οι καλές ιδέες ούτε η συνεχής ρητορική σας για αποφασιστικότητα. Γιατί μπερδεύετε την εικόνα –τονίζω την εικόνα- της ισχύος, τη λεγόμενη αποφασιστικότητα με την αποτελεσματικότητα. Αυτή θέλει χρόνο, έρευνα, διαβούλευση και ευρύτερες συναινέσεις.

Το αποτέλεσμα της δικής σας νομοθέτησης θα είναι γρήγορες αλλά επιφανειακές αλλαγές χωρίς προοπτική, που εύκολα θα ανατραπούν από τον επόμενο Υπουργό. Μόνο εάν υπάρξουν ευρύτατες συναινέσεις, ώστε να μην αλλάζουν τα πάντα ανάλογα με την Υπουργό, μπορούμε να έχουμε σοβαρή μεταρρύθμιση.

Άκουσα μία πρόταση για διακομματική επιτροπή, υπάρχει την ίδρυσα ο ίδιος προ πολλών ετών, και τότε κάλεσα όλα τα κόμματα να συμμετάσχουν, όπως έκανα και όταν ήμουν στο Υπουργείο Εξωτερικών. Εκεί λειτούργησε το Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής, όπου παρά τις όποιες διαφορές γίνεται προσπάθεια για να συνεννοηθούμε. Το βλέπω και σήμερα για παράδειγμα στο Συμβούλιο της Ευρώπης, όπου η Ελλάδα έχει τώρα την Προεδρία και ο Αναπληρωτής Υπουργός, ο κ. Βαρβιτσιώτης, και η επικεφαλής της κοινοβουλευτικής μας αντιπροσωπείας, η κ. Μπακογιάννη, κάνουν μία ικανή προσπάθεια να διαβουλευτούν, για να διαμορφώσουμε ενιαία γραμμή στα διεθνή και εθνικά μας θέματα.

Σημαντική η Συμφωνία με την Ιταλία και, βεβαίως, σε αντίθεση

με την πρακτική της Τουρκίας που διάλεξε να αγνοήσει το Διεθνές Δίκαιο, να επιβάλει μία παράνομη συμφωνία, αξιοποιώντας την αδυναμία ενός κράτους που βρίσκεται σε εμφύλιο, ενώ εμείς δείχνουμε το σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο, ισότιμη διαπραγμάτευση και συμβιβασμοί και, βεβαίως, δείχνουμε και την καλή γειτονία. Μακάρι αυτό να είναι πρόκριμα, για να λύσουμε θέματα και άλλα με την Αίγυπτο, την Αλβανία και εν τέλει, βεβαίως, και με την ίδια την Τουρκία. Αλλά δεν θα μπω στον πειρασμό να μιλήσω άλλο για τα εξωτερικά, θα έχουμε ειδική συζήτηση απ' ότι καταλαβαίνω την άλλη εβδομάδα.

Τότε στα θέματα της παιδείας ,όμως, η Νέα Δημοκρατία είχε αρνηθεί να συμμετάσχει. Και φαίνεται ότι και σήμερα δεν έχει την πολιτική βούληση, όχι μία τυπική αλλά σε βάθος διαβούλευση. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα που δείχνει το πρόβλημα της χώρας και στο χώρο της παιδείας. Μετά από αλλεπάλληλες συνεννοήσεις και εξαντλητικό διάλογο ψηφίζεται επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ την περίοδο 2009 - 2011 ο νόμος για τα πανεπιστήμια με πρωτοφανή συναίνεση. Η Νέα Δημοκρατία τον είχε ψηφίσει. Και για να απαντήσω στον κ. Μητσοτάκη, εμείς τότε κάναμε συμβιβασμούς, κύριε Μητσοτάκη, για να υπάρξει αυτή η συναίνεση. Παρά ταύτα μόλις η Νέα Δημοκρατία ήρθε στην κυβέρνηση, ήταν ο πρώτος νόμος που άλλαξε υπό το βάρος πελατειακών δεσμεύσεων και προς ικανοποίηση συμφερόντων και κατεστημένων. Το πρόβλημα είναι, λοιπόν, αντίληψη που δεν συνάδει με τη δημοκρατική και συμμετοχική λογική.

Βέβαια πολλοί ανέφεραν ότι υπάρχουν και σοβαρές ιδεολογικές διαφορές στα θέματα παιδείας. Συμφωνώ, δεν είναι ουδέτερη η παιδεία. Αν δεν μπορούμε να ομονοήσουμε στους λεπτομερείς στόχους της παιδείας, μπορούμε τουλάχιστον να ορίσουμε ποιο είναι το πρόβλημα. Δηλαδή πριν φτάσουμε στην θεραπεία, μπορούμε να ορίσουμε την ασθένεια; Γιατί έχουμε και πολύ χαμηλούς δείκτες σε διάφορες αξιολογήσεις όπως το PISA. Την έχουν κάνει αυτή την αξιολόγηση επανειλημμένα εξωτερικοί αξιολογητές μακριά από κομματικές μας διελκυστίνδες. Το 1995, ζήτησα την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού μας συστήματος από τον ΟΟΣΑ. Επισημαίνει, βεβαίως, την ανάγκη χρηματοδότησης της παιδείας -εδώ να κάνω μια παρένθεση, με το πρόγραμμα ανάταξης είναι απαραίτητο να υπάρξει μια σοβαρή επένδυση στην παιδεία και λόγω του προγράμματος που η Ευρωπαϊκή Ένωση θεωρητικά θα αποφασίσει και θα μας δώσει- όμως, ο ΟΟΣΑ τότε λέει ότι παρά τα υπάρχοντα χρήματα, αυτά δεν αξιοποιούνται σωστά και χαρακτηριστικά γράφουν: «Το σχολικό πρόγραμμα συνεχίζει να έρχεται από το κέντρο και οι διδάσκοντες δεν έχουν περιθώριο για δημιουργική ερμηνεία και ανάπτυξη, αλλά παραμένουν προσκολλημένοι σε αναγνώσματα από τα σχολικά βιβλία».

Το 2011, η επόμενη έκθεση του ΟΟΣΑ λέει: «Η Ελλάδα παραμένει ένα από τα πιο συγκεντρωτικά σχεδιασμένα εκπαιδευτικά συστήματα στην Ευρώπη, στερώντας το από κάθε ευελιξία, ενώ άλλες φορές έχουν προχωρήσει δυναμικά στην αποκέντρωση των εκπαιδευτικών τους συστημάτων».

Η πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ το 2017, επί ΣΥΡΙΖΑ, επισημαίνει: «Το εκπαιδευτικό σύστημα είναι άκρως συγκεντρωτικό, με το κεντρικό κράτος να ασκεί στενότατο έλεγχο σε κάθε πτυχή του».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Απλώς το ρολόι προειδοποιεί. Έχετε όσο χρόνο νομίζετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι συνέπειες, κυρίες και κύριοι, αυτού του συγκεντρωτισμού είναι να μην αναπνέει, να μην έχει οξυγόνο, να πνίγεται η μάθηση, η εκπαιδευτική διαδικασία μέσα στις καταιγιστικές πιέσεις μιας κεντρικής γραφειοκρατίας. Το νομοσχέδιο μας δεν θεραπεύει κατ' ελάχιστον αυτή την αποξένωση, ενισχύει τον διοικητισμό ή αγγλιστί το λεγόμενο micromanagement.

Σήμερα, ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας αποφασίζει μαζί με την κεντρική γραφειοκρατία, ποιο θα είναι το αναλυτικό πρόγραμμα σε κάθε σχολείο, σε κάθε βαθμίδα, αποφασίζει για το κάθε βιβλίο και το κάθε κείμενο που θα διαβαστεί.

Στα ΤΕΙ που είχαν βασικό ρόλο να συμβάλλουν σε ειδικότητες για την περιφερειακή ανάπτυξη, η κεντρική διοίκηση αποφάσιζε το αναλυτικό πρόγραμμα με αποτέλεσμα να μην έχει σχέση με την οικονομική πραγματικότητα της περιοχής. Η κεντρική διοίκηση αποφασίζει την κάθε προϋπόθεση για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αποφασίζει και το πόσοι φοιτητές θα φοιτήσουν, πόσοι θα είναι οι καθηγητές, πόσα τα τμήματα, πόσοι θα μπουν σε κάθε τμήμα, πόσες θα είναι οι μετεγγραφές. Δηλαδή το κράτος αποφασίζει τον αριθμό του κάθε επαγγέλματος, κάθε χρόνο.

Σκεφτείτε σε μία εποχή που αλλάζουν τα δεδομένα ραγδαία κάθε μέρα, τα επαγγέλματα ριζικά αναδομούνται, δημιουργούνται νέα: Βιολογίας και Πληροφορικής, Νοσηλευτικής και Μηχανικής, Πολιτικών Μηχανικών και Οικονομικών. Ή άλλο παράδειγμα, ο μεγάλος όγκος της δικηγορικής ύλης θα επεξεργάζεται από υπολογιστές με την τεχνητή νοημοσύνη πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά από τον δικηγόρο. Αλλά εμείς τσακωνόμαστε για το πού θα γίνουν ή δεν θα γίνουν νομικές σχολές, αντί να αφήνουμε τα πανεπιστήμια να αναπτύσσουν γρήγορες δικές τους πρωτοβουλίες για νέα σύγχρονα αντικείμενα και στη Νομική επιστήμη. Αυτό το σύστημα, αγαπητοί συνάδελφοι, μόνο στη Σοβιετική Ένωση υπήρχε.

Και εκεί, τουλάχιστον, έκαναν κάποιον σοβαρότερο σχεδιασμό. Μήπως όμως, αυτός ο συγκεντρωτισμός ήταν και η καταδίκη τους; Τσακωνόμαστε για το μάθημα Κοινωνιολογίας. Το πραγματικό δίλημμα δεν είναι Λατινικά ή Κοινωνιολογία και εγώ Κοινωνιολόγος είμαι και στο μάθημα της Κοινωνιολογίας διδάσκεται βιβλίο με τα εξής κεφάλαια: Δημοκρατία, πολίτης και δικαιώματα, Ευρωπαϊκή Ένωση, μετανάστευση, παγκοσμιοποίηση, μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ταυτότητα, φτώχεια και ανεργία. Προφανώς, θεωρείται αυτά τα αντικείμενα ότι δεν είναι σοβαρά.

Όμως, δεν σκεφτόμαστε ότι στην ψηφιακή εποχή το ερώτημα-πρόβλημα είναι λιγότερο το συγκεκριμένο μάθημα. Το ζήτημα είναι αν η Κοινωνιολογία, τα Λατινικά, τα Αρχαία ελληνικά, είναι ένα ακόμη βάρος αποστήθισης και εξετάσεων για τους νέους ή αν καλλιεργούν τη σπίθα της περιέργειας, της αγάπης για την έρευνα και την μάθηση, την κριτική σκέψη.

Φεύγοντας νέος από το ελληνικό λύκειο λόγω δικτατορίας, συνάντησα στο εξωτερικό συμμαθητές που ήξεραν πολλά περισσότερα για την αρχαία μας παράδοση. Γιατί; Τι φοβόμασταν; Αν διδάσκαμε, πράγματι, τους αρχαίους, τη φιλοσοφία τους, τα θεατρικά έργα του Ευριπίδη, του Αριστοφάνη, την «Αθηναίων Πολιτεία» του Αριστοτέλη, τον διάλογο Αθηναίων με τους Μηλίους του Θουκυδίδη, θα διδάσκαμε ιδέες ριζοσπαστικές, ανατρεπτικές, που θα έκαναν πολίτες κριτικά σκεπτόμενους. Μήπως αυτό φοβόμαστε, μια πραγματικά δημοκρατική παιδεία;

Μα και το μάθημα της Ιστορίας είναι άνευρο και φοβικό. Και αυτό αποστήθιση αντί για κριτική σκέψη, σαν να θέλουμε να κρύψουμε πραγματικά γεγονότα από τους νέους, διλήμματα, εμφυλίους, πτωχεύσεις, διακυβεύματα, συγκρούσεις, επιτυχίες αλλά και αποτυχίες της χώρας μας, όπως τα παραθέτουν τόσοι αξιόλογοι σύγχρονοι ιστορικοί μας.

Τι φοβόμαστε; Τι πιο ωραίο, από το να μπορεί να διαβάσει ο νέος πολλά βιβλία για την ιστορία της χώρας μας; Η αυτογνωσία αποτελεί προϋπόθεση για να πάμε μπροστά ως έθνος αλλά και ο νέος να μπορεί να αξιολογεί την πληθώρα των πληροφοριών της ψηφιακής εποχής.

Ξαναρωτώ: Εμείς τι φοβόμαστε και τι επιδιώκουμε; Μιλάμε για εκπαιδευτικό σύστημα εμπιστοσύνης, αλλά εμείς οι ίδιοι, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν δείχνουμε καμμία εμπιστοσύνη στην εκπαιδευτική κοινότητα με τον τρόπο που νομοθετούμε.

Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ευνουχίσει την εκπαιδευτική κοινότητα από τη δημιουργική πρωτοβουλία; Η ασθένεια αυτή, βέβαια, δεν είναι μόνο του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Απλά η ασθένεια αυτή είναι βαρύτερη στον τομέα αυτόν.

Μιλάμε για το 2020. Διακόσια χρόνια ελευθερίας. Ας αποβάλλουμε, λοιπόν, την οθωμανική αντίληψη για τη λειτουργία του ελληνικού κράτους, μια αντίληψη που λέει: «Το κράτος είμαι εγώ και σου κάνω χάρη πολίτη. Όταν σε εξυπηρετώ, στα μάτια μου ως κράτος σε βλέπω πάντα ως ύποπτο και άρα εγώ θα ελέγχω τα πάντα».

Στον χώρο της παιδείας αυτή η αντίληψη μεταφράζεται σε μια

υπερρύθμιση, όπως και σε συντεχνιακές και ρουσφετολογικές διευθετήσεις. Παράδειγμα τρανό η διάταξη που φέρνετε, με την οποία ακυρώνετε τις δύο θητείες των πρυτάνεων, όπως έκανε δυστυχώς και ο ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί; Είναι ζήτημα αρχής; Όχι, κυρία Υπουργέ. Το κάνετε ζήτημα συναλλαγής, χάρης σε κάποιον ή κάποιους πρυτάνεις, όπως και το κομματικό ενιαίο ψηφοδέλτιο. Αυτό είναι το μεταρρυθμιστικό σας παράδειγμα προς τη νέα γενιά ,που οι νέοι θέτουν το ζήτημα της αξιοκρατίας ως κεντρικό όταν αποφασίζουν να μεταναστεύσουν; Εξουσία και αυθαιρεσία.

Τι πρέπει να αλλάξει; Η αλλαγή που χρειάζεται είναι μια βαθύτατη αλλαγή νοοτροπίας, να δώσουμε ελευθερία για πρωτοβουλία και ευελιξία στο δημόσιο σχολείο και το πανεπιστήμιο, όχι υπερρύθμιση κεντρικά ούτε απορρύθμιση, αλλά όλο και περισσότερο αυτορρύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος. Το ψηφιακό σχολείο το οποίο δομήσαμε, το σχολικό δίκτυο, το «e-me», το «φωτόδεντρο», η ψηφιοποίηση όλων των βιβλίων είχε σαν στόχο να φτάσουμε ακόμα και στο σημείο οι ίδιοι οι καθηγητές ακόμα και οι μαθητές, να παράγουν διδακτική ύλη. Και πάλι το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, το ΙΕΠ, όπως λέγεται, θα είχε ως μόνη δουλειά να πιστοποιεί αυτά τα νέα περιεχόμενα.

Βέβαια και ο ρόλος του εκπαιδευτικού είναι διαφορετικός. Αντί της παράδοσης και της αποστήθισης, τον θέλουμε μέντορα, καθοδηγητή ζωής, σύμβουλο για έναν νέο που χαράζει πια τον δικό του ιδιαίτερο δρόμο.

Το ολοήμερο σχολείο ήθελε και αυτό τους στόχους αυτούς να υπηρετήσει. Τρεις στοχεύσεις: Πρώτον, η τσάντα στο σχολείο και όχι στο σπίτι. Δεύτερον, βοήθεια στους εργαζόμενους γονείς. Τρίτον, ένα ευέλικτο πρόγραμμα στήριξης των μαθητών αλλά και διεύρυνσης οριζόντων με αξιοποίηση και του τοπικού πολιτιστικού πλούτου.

Τότε, αγαπητοί συνάδελφοι, η αξιολόγηση έχει και νόημα, διότι δίνουμε ελευθερία και αξιολογούμε το αποτέλεσμα. Θέλουμε την κάμερα ως μέσο απλώς ελέγχου των κεντρικών μας οδηγιών ή θέλουμε μια τεχνολογία ως εργαλείο για την καινοτομία, την πρωτοβουλία, την καλύτερη μετάδοση γνώσης και τη στήριξη του εκπαιδευτικού και του μαθητή με νέες πρακτικές ανά την Ελλάδα;

Με το εθνικό απολυτήριο θελήσαμε να απελευθερώσουμε τα σχολεία από τα πανεπιστήμια και τα πανεπιστήμια από τον συγκεντρωτισμό. Το εθνικό απολυτήριο θα ήταν η εγγύηση, η πιστοποίηση ότι ο μαθητής τελειώνοντας φεύγει μ' έναν απαραίτητο ολοκληρωμένο κορμό γνώσεων, ακόμα και αν τις απέκτησε με διάφορες μεθόδους, αποκεντρωμένα και με ελευθερία σε επιλογή νέων αντικειμένων.

Όσο για το πανεπιστήμιο η ριζική αποκέντρωση είναι το ρεφρέν. Είπατε, κυρία Υπουργέ, ότι απεμπολείτε εξουσία με το νομοσχέδιο αυτό. Δεν το κάνετε. Παίρνω ως παράδειγμα τα ξενόγλωσσα προγράμματα. Αν είχε αφεθεί όπως ήταν ο νόμος του 2011, σήμερα θα είχαμε χιλιάδες ξένους φοιτητές και μαζί νέους πόρους και θέσεις εργασίας. Επαναφέρετε εσείς την πρόβλεψη αυτή –είναι αυτονόητο- όμως με αντιφάσεις που αναφέρονται και στην έκθεση της Νομικής Υπηρεσίας της Βουλής. Αποκλείετε Έλληνες να εισαχθούν στα ξενόγλωσσα προγράμματα, αλλά αφήνετε πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το αποτέλεσμα είναι ότι ή θα εξαιρεθούν οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή θα αναγκαστείτε να δεχθείτε Έλληνες, καταστρατηγώντας όμως την πρόβλεψη για δωρεάν παιδεία, αφού θα υπάρχουν και δίδακτρα.

Όμως, τι θα κάνετε και με τους Έλληνες της διασποράς, μ' έναν Έλληνα της Αμερικής, της Νότιας Αφρικής, της Αυστραλίας; Θα αποκλείσετε τον Ελληνισμό; Εγώ προτείνω να είναι ανοικτά για Έλληνες φοιτητές, αλλά χωρίς να καταστρατηγήσετε τη συνταγματική υποχρέωση και παράδοσή μας της δωρεάν παιδείας.

Υπάρχουν προτάσεις. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, αλλά αν υπήρχε συστηματική διαβούλευση, πιστεύω ότι θα βρίσκονταν λύσεις. Αν, όμως, δεχόμαστε αυτή την αρχή της αυτονομίας των πανεπιστημίων για τα ξενόγλωσσα,γιατί όχι και για όλα τα αντικείμενά τους;

Με την αρχική πρόταση για το εθνικό απολυτήριο θελήσαμε να δώσουμε την ελευθερία στα ΑΕΙ να ορίζουν τα ειδικότερα μαθήματα που ζητούν για την εισαγωγή. Προβλέπαμε να εισάγεται φοιτητής σε σχολή ή σε πανεπιστήμιο, όχι σε τμήμα –παραδείγματος χάριν εισαγωγή στο Πολυτεχνείο- και έπειτα να διαλέγει το αν θα γίνει μηχανικός, αρχιτέκτονας ή πληροφορικάριος, δηλαδή να μην απαιτείται να αποφασίζει ο νέος στα δεκατέσσερα ή στα δεκαπέντε του την επαγγελματική του σταδιοδρομία, να μπορούν τα ΑΕΙ αυτόνομα να προσθέτουν, να αλλάζουν ή να συνδυάζουν γνωστικά αντικείμενα και πτυχία και το κεντρικό κράτος να πιστοποιεί ότι το πτυχίο που του δίνεται, ανταποκρίνεται, πράγματι, στο επίπεδο που αναγράφεται.

Αποκέντρωση, μεταφορά εξουσίας και διαχείρισης στην εκπαιδευτική κοινότητα και στην περιφέρεια και μαζί αξιολόγηση και πιστοποίηση. Αποκέντρωση, απεμπόληση εξουσίας που όμως δεν σημαίνει και απεμπόληση ευθύνης. Ευθύνη για μια σωστή χρηματοδότηση, ευθύνη για σοβαρή αξιολόγηση, ευθύνη για σωστές υποδομές, ευθύνη για πρόσβαση όλων στην τεχνολογία, ευθύνη για συστηματική επιμόρφωση των καθηγητών και δασκάλων, ευθύνη για την τήρηση αξιοκρατικών διαδικασιών παντού, ευθύνη να χτυπηθεί η ανισότητα, παραδείγματος χάριν με την επαγγελματική εκπαίδευση ποιότητας, με στήριξη περιοχών όπως της Θράκης, των ορεινών και νησιωτικών περιοχών, ενίσχυση στρωμάτων που έχουν ιδιαίτερα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα, από τον φτωχότερο, τον άνεργο, τον μετανάστη, τους Ρομά, μέχρι τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνω λέγοντας ότι υπάρχουν διαφορές και είναι και σοβαρές. Ο Πάουλο Φρέιρε, με τον οποίον συνεργάστηκα, ένας εκπαιδευτικός που πάλεψε για την απελευθέρωση των λαών της Αφρικής, αλλά και τόσοι άλλοι επισημαίνουν ότι το σχολικό σύστημα μπορεί να προωθεί την τυφλή αποστήθιση, να φοβάται την πρωτοβουλία, να τιμωρεί την ελεύθερη σκέψη και αμφισβήτηση, να θέλει πειθαρχία άνωθεν και αντί της αυτόνομης προσωπικότητας να θέλει την εξάρτηση και τη φοβική υπακοή στην εξουσία, ένα βιομηχανικό μοντέλο εκπαίδευσης που επιβραβεύει τον πιο προσαρμοστικό στα κελεύσματα μιας κατεστημένης αντίληψης. Μήπως η εμμονή σας για την αναγραφή της διαγωγής αυτό εκφράζει;

Από την άλλη το σχολείο μπορεί να καλλιεργεί την συνεχή κριτική σκέψη, την επιστημονική μέθοδο αμφισβήτησης, τη δημιουργική πρωτοβουλία, τη συνθετική και συλλογική αντίληψη, την διεπιστημονική και διαθεματική προσέγγιση των μαθημάτων, όπως κάνει σήμερα η Φινλανδία. Με αυτοπειθαρχία και αγάπη να αποκτά ο καθένας μας γνώσεις σε όλη τη διάρκεια της ζωής του, όχι μόνο επαγγελματικές αλλά και ως κριτικά σκεπτόμενος και συμμετέχων πολίτης.

«Επιτυχημένος είναι εκείνος ο δάσκαλος, που έκανε με το έργο του τόσο ώριμο τον μαθητή του ώστε εκείνος να μην τον χρειάζεται πια». Ευάγγελος Παπανούτσος. Αυτή η αντίληψη θα εγγυηθεί μια κοινωνία ανθεκτική στις μεγάλες προκλήσεις, όπως τις πανδημίες, της τεχνολογικής επανάστασης ή της κλιματικής αλλαγής.

Εσείς διαλέξετε ακόμη μια φορά να μείνετε στη συντηρητική πλευρά. Εμείς είμαστε πάντα με την προοδευτική αντίληψη για τις μεγάλες αλλαγές στην παιδεία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Παιδείας, κ. Βασίλης Διγαλάκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα, πραγματικά, με πολύ ενδιαφέρον την ομιλία του πρώην Πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου. Στην πραγματικότητα αυτό που εγώ διαπίστωσα είναι συγκλίσεις. Έδωσε ένα παράδειγμα ο κ. Παπανδρέου για τη νομική, όπου η νομική με μεθόδους τεχνητής νοημοσύνης είναι πολύ πιο αποτελεσματική, πιο γρήγορη από τις παραδοσιακές μεθόδους.

Πράγματι στην σημερινή εποχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης ή εκθετικής επανάστασης όπως μου αρέσει να την χαρακτηρίζω -και τώρα πλέον είμαστε όλοι πιο εξοικειωμένοι με τον όρο της εκθετικής αύξησης, και ονομάζεται έτσι γιατί συντελούνται νομοτελειακές αλλαγές πάρα πολύ γρήγορα- έχουμε

πάρα πολλά σύνθετα προβλήματα τα οποία για να τα αντιμετωπίσουμε απαιτούνται σύνθετες προσεγγίσεις, και οι σύνθετες αυτές προσεγγίσεις χαρακτηρίζονται από τον όρο «διεπιστημονικότητα».

Και, πράγματι, με αυτό το νομοσχέδιο όσον αφορά στα ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών, δίνουμε τη δυνατότητα στα τμήματα να ιδρύουν προγράμματα «Joined» και «Double Degrees», προγράμματα διπλά και προγράμματα διπλής ειδίκευσης, που δεν είναι τίποτα άλλο παρά αυτή η διεπιστημονικότητα στην οποία αναφερθήκατε, κύριε Παπανδρέου και αυτά τα προγράμματα σκοπεύουμε να τα επεκτείνουμε και στα ελληνόγλωσσα προγράμματα, προγράμματα, λοιπόν, διπλής ειδίκευσης, διπλά προγράμματα, με το νόμο-πλαίσιο που θα έρθει αργότερα για τα πανεπιστήμια.

Ένα δεύτερο σημείο στο οποίο αναφερθήκατε, ήταν –όπως το χαρακτηρίσατε- η αποκέντρωση. Αλλά ο όρος ενίσχυσης του αυτοδιοίκητου -όπως το λέμε- είναι ξεκάθαρα μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο. Τα ξενόγλωσσα προγράμματα ιδρύονται απλά με απόφαση του ίδιου του πανεπιστημίου χωρίς καμμία παρέμβαση του Υπουργείου Παιδείας. Τα πανεπιστήμια, λοιπόν, παίρνουν μια απόφαση στη σύγκλητο με εισήγηση των εμπλεκόμενων τμημάτων. Η απόφαση αυτή εγκρίνεται από τη σύγκλητο και προχωρούν από μόνα τους να ιδρύουν τα προγράμματα αυτά, χωρίς να απαιτείται καμμία σύμπραξη με το διεθνές πανεπιστήμιο, που ήταν η ρύθμιση που είχε φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ ή χωρίς να απαιτείται υπουργική απόφαση, όπως προβλεπόταν στη ρύθμιση του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα ήθελα όμως να παρατηρήσω και το εξής: Ακούστηκε, δυστυχώς, κι από εσάς αλλά και από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αναληθώς ότι η Επιστημονική Υπηρεσία της βουλής έθεσε θέματα σε σχέση με την μη εισαγωγή Ελλήνων σε αυτά τα ξενόγλωσσα προγράμματα. Αν διαβάσει κανείς την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας δεν υπάρχει καμμία παρατήρηση στο γεγονός ότι αυτά τα προγράμματα απευθύνονται μόνο σε ξένους, σε αλλοδαπούς και όχι σε Έλληνες. Και δεν υπάρχει καμμία τέτοια παρατήρηση, γιατί για τους Έλληνες υπάρχει το αγαθό της δημόσιας και δωρεάν παιδείας στα παραδοσιακά προγράμματα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν αναφέρθηκε σε κάτι τέτοιο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αναφέρομαι στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο όποιος είπε ότι υπάρχει παρατήρηση στην έκθεση για το θέμα της μη εισαγωγής Ελλήνων στα ξενόγλωσσα προγράμματα.

Άρα δεν θέτει κανένα τέτοιο θέμα η επιστημονική υπηρεσία ούτε θέμα δυσμενούς διάκρισης σε βάρος των Ευρωπαίων καθώς προβλέπεται και γι' αυτούς ότι μπορούν με ποσοστό να μπαίνουν στα παραδοσιακά προγράμματα ούτε αντισυνταγματικότητας καθώς δεν παραβιάζεται το άρθρο 16, γιατί τα προγράμματα αυτά απευθύνονται σε αλλοδαπούς και δεν υπάρχουν δίδακτρα γι' αυτούς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Βαρτζόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι τέως Υπουργοί, το νομοσχέδιο αυτό έρχεται με έναν σωστό, με έναν ορθό τρόπο να αντιμετωπίσει ορισμένες πολύ πιεστικές ανάγκες. Ποιες είναι οι ανάγκες αυτές;

Προκύπτουν από τα ευρήματα του προγράμματος PISA, του προγράμματος δηλαδή διεθνούς εκτίμησης μαθητών –είναι το 2018, πρόσφατα- το οποίο λέει ότι το ποσοστό των Ελλήνων μαθητών το οποίο έχει μία από τις δύο μεγαλύτερες επιδόσεις σε επίπεδο γραμματισμού 5 και 6, δηλαδή σε ένα από τα τρία γνωστικά αντικείμενα τα οποία είναι η κατανόηση κειμένου, τα μαθηματικά και οι φυσικές επιστήμες και οι δεξιότητες του πολίτου του κόσμου, είναι μόλις 6,2%, ενώ μέσος όρος του ΟΟΣΑ είναι 15,7%. Αντιθέτως το ποσοστό των Ελλήνων μαθητών που έχει τις χαμηλότερες επιδόσεις 1α και 1β και στα τρία γνωστικά αντικείμενα, είναι δυστυχέστατα 19,9%έ έναντι μόλις 13,4% του μέσου όρου του ΟΟΣΑ. Όπως αντιλαμβάνεστε, οι διαφορές αυτές είναι βαρέως σημαντικές στατιστικώς και ως εκ τούτου εξαιρετικά δραματικές για την κατάσταση του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας μας.

Ως εκ τούτου αντιλαμβάνεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι απολύτως απαραίτητο να γίνει μια ουσιαστική αναδόμηση, ένας οριστικός εκσυγχρονισμός της υποχρεωτικής εκπαίδευσης και γι' αυτό και είναι απολύτως απαραίτητο να εισαχθούν έστω και πιλοτικά αυτά τα εργαστήρια δεξιοτήτων, για να καλλιεργήσουν δεξιότητες ζωής, δεξιότητες τεχνολογίας, επιστημών, κριτικής σκέψης και ενδεχομένως να αποτελέσουν εργαλεία ανακάλυψης ταλέντων και κλίσεων.

Εξ ού κι είναι απολύτως απαραίτητο να εξετάζονται στο γυμνάσιο και τα Αρχαία ελληνικά και η ελληνική γραμματεία και η Βιολογία και τα Αγγλικά που μπαίνουν από το νηπιαγωγείο και φυσικά να αναβαθμιστεί η πληροφορική, να μπορεί να περνάει κανείς μαθήματα, παρουσιάζοντας συνεκτικές εργασίες με αρχή, μέση και τέλος.

Εξ ού κι είναι απολύτως απαραίτητο να αυξηθεί ο αριθμός των προτύπων, έτσι ώστε να έχουμε πρότυπα αριστείας και κίνητρα συμμετοχής σε αυτά, όπως και ο αριθμός των πειραματικών για να υπάρχουν, πράγματι, δοκιμαστικά πεδία, ένα από τα οποία θα έπρεπε να αφιερωθεί στην αξιολόγηση εκπαιδευτικών και των εκπαιδευτικών προγραμμάτων εσωτερικά και εξωτερικά, τα οποία φυσικά είναι αξιόπιστα μόνον όταν βασίζονται σε δομημένα αριθμητικά μεγέθη και αποτελέσματα, δηλαδή όπως αυτά του προγράμματος PISA.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς όμως δεν μπορεί να αποτραπεί μάλλον το ερώτημα: Γιατί πρέπει να επανερχόμεθα χρονιά, με χρονιά, Βουλή με Βουλή, κοινοβουλευτική περίοδο με κοινοβουλευτική περίοδο στην προσπάθεια επιλύσεως των ίδιων ερωτημάτων; Γιατί είμαστε υποχρεωμένοι να επανερχόμεθα συνεχώς παραδείγματος χάριν σε αλλαγές του τρόπου εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση;

Θα μου επιτρέψτε να πω ότι σε τέτοιες περιπτώσεις για μας τους γιατρούς η απάντηση είναι μάλλον απλή. Λέμε ότι οι θεραπείες είναι μάλλον συμπωματικές και όχι αιτιολογικές, δηλαδή αντιμετωπίζουν τα συμπτώματα της νόσου και όχι την αιτιολογία της. Και ποια είναι αυτή; Οι θετικές επιστήμες ξέρουν ότι αυτό διαπιστώνεται με δύο τρόπους, μέτρηση και σύγκριση. Αν μετρήσουμε, λοιπόν, και συγκρίνουμε βασικά μεγέθη του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος με αυτών της Ευρώπης, θα διαπιστώσουμε ορισμένες εκκωφαντικές διαφορές.

Στην πατρίδα μας υπάρχει ο μεγαλύτερος πανευρωπαϊκός αριθμός φοιτητών, δηλαδή, σπουδαστών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ αντιθέτως αυτοί που παίρνουν πτυχίο είναι κάτι περισσότερο από τον μέσο όρο. Τούτο σημαίνει ότι μπαίνουν πολλοί και τελειώνουν αρκετά λιγότεροι.

Στην Ελλάδα η αναλογία των μαθητών γενικού λυκείου έναντι αυτών των επαγγελματικών λυκείων είναι εβδομήντα με τριάντα. Αν δει κανείς το ποσοστό των φοιτούντων στις επαγγελματικές σχολές -που ακολουθούν, δηλαδή, το δυαδικό σύστημα εκπαίδευσης, τη μαθητεία- είναι ελάχιστο σε σχέση με τα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Τούτο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαίνει τα εξής. Πρώτον, οι αναλογίες αυτές είναι εντελώς αντίθετες από αυτές της Ευρώπης. Τούτο σημαίνει ότι στερούμεθα μεσαίων τεχνικών στελεχών. Τούτο σημαίνει ότι η παραγωγική βάση της χώρας έχει ένα μεγάλο πρόβλημα.

Δεύτερον, υπάρχει μεγάλος συνωστισμός στη τριτοβάθμια εκπαίδευση, ακόμη και για σχολές στις οποίες παρέχεται ελεύθερη πρόσβαση στα μεγαλύτερα πανεπιστήμια της Ευρώπης. Τούτο σημαίνει, βεβαίως, ότι τα παιδιά για να μπουν στο πανεπιστήμιο εργάζονται σκληρότατα χρόνια πολλά και μάλιστα με μία μονομέρεια η οποία –επιτρέψτε μου να το πω ως ψυχίατρος- είναι καθοριστική για την ολοκλήρωση της προσωπικότητάς τους αυτές τις χρονιές. Τούτο σημαίνει ότι αναπτύσσεται στη χώρα μας ο θεσμός των φροντιστηρίων. Είναι ένα ενδεχομένως μοναδικό φαινόμενο πανευρωπαϊκά, το οποίο καταβροχθίζει σημαντικό τμήμα του μέσου διαθέσιμου οικογενειακού εισοδήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει λύση και η λύση αυτή βρίσκεται σε αυτό το νομοσχέδιο. Είναι η ουσιαστική αναβάθμιση

της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Προσέξτε. Τα εργαστήρια δεξιοτήτων μπορεί να αποτελέσουν ουσιαστικότατα εργαλεία, όχι απλώς αξιολόγησης, αλλά υποβοήθησης των παιδιών, των δασκάλων και των γονιών τους να επιλέξουν ορθά μεταξύ της γενικής και της τεχνικής εκπαίδευσης. Αν αυτό συνδυαστεί με κίνητρα, όπως παραδείγματος χάριν η απευθείας είσοδος από τη δευτεροβάθμια τεχνική εκπαίδευση στην τριτοβάθμια, όπως έγινε πριν από πολλές δεκαετίες με μεγάλη επιτυχία, και αν αυτό συνδυαστεί με αυτό που γίνεται σε όλη την Ευρώπη, δηλαδή οι επαγγελματικές σχολές να εντάσσονται πλήρως μέσα στην αγορά εργασίας, δηλαδή να εξαρτώνται απόλυτα από τη λειτουργία των επαγγελματικών επιμελητηρίων της χώρας, τότε να ξέρετε ότι έχουμε συνταγές επιτυχίας.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, μόνον έτσι θα αποσυμφορηθεί η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μόνον έτσι θα μπορέσει να ακολουθήσει την εξέλιξή της να μοιάσει στα ιστορικά πρότυπα της Δύσης. Η ουσιαστική ανάπτυξη της τεχνικής εκπαίδευσης κατά την ιστορική ευρωπαϊκή παράδοση πολλών αιώνων είναι απολύτως απαραίτητος. Είναι προϋπόθεση συνεκβανών για την οριστική διευθέτηση του επαγγελματικού και εν γένει εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας. Αυτή η οριστική διευθέτηση, ο οριστικός εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας μπορεί να γίνει, κύριε Καστανίδη, σε αυτή τη συγκυρία μόνον από τη συντηρητική παράταξη, διότι νομοτελειακώς μόνον αυτή έχει τα ιδεολογικά εργαλεία για να τη φέρει σε πράξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο κ. Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος από το Κίνημα Αλλαγής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Προσπαθώ να θυμηθώ πόσες μεταρρυθμίσεις που αφορούν το σχολείο έχει κάνει η συντηρητική παράταξη μέχρι τώρα στη χώρα και ομολογώ ότι είναι μόνο αντιμεταρρυθμίσεις. Κυρία Υπουργέ, για ψύλλου πήδημα ισχυρίζεστε ότι κάνετε ακόμη μία μεταρρύθμιση, με αποτέλεσμα η λέξη να έχει χάσει κάθε νόημα. Θέλω να ρωτήσω τι ακριβώς μεταρρυθμίζει το δικό σας νομοσχέδιο, πέρα από κάποιες λειτουργικές βελτιώσεις.

Το πρώτο και κύριο που χαρακτηρίζει κάθε μεταρρύθμιση, είναι η σύνδεσή της με τη θεσμική συγκυρία, με τις επείγουσες ανάγκες της σε ό,τι αφορά στον θεσμό και το πώς συνδέεται με τις επερχόμενες στο χώρο εξελίξεις. Όχι μόνο στον χώρο αλλά στη χώρα. Γιατί στο σχολείο βρίσκεται η καρδιά και ο παλμός της χώρας. Ποιο θα ήταν το περιεχόμενο μιας σύγχρονης μεταρρύθμισης; Σε κάποια αποστροφή του λόγου σας, στην κριτική που σας γίνεται ότι συνεχίζετε την πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης με μικροβελτιώσεις, η απάντησή σας είναι ότι υπάρχει συνέχεια στο κράτος. Συνέχεια στην απορρύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, όπως και σεις καταγγέλλατε; Σας θυμίζω ότι η τελευταία μεταρρυθμιστική τομή στην εκπαίδευση έγινε το 2011 με νόμο που ψηφίσατε και εσείς. Έκτοτε -και εδώ έχουμε και εμείς ευθύνη- το πουλόβερ αντί να μορφοποιείται άρχισε να ξηλώνεται, με αποκορύφωμα την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Αν υπήρχε, λοιπόν, συνέχεια στο κράτος, έπρεπε από εκεί να ξεκινήσετε. Από το 2011. Να κρατήσετε οδηγό τις αξίες και τις κατευθύνσεις εκείνου του νόμου και να προσαρμοσθεί στις σύγχρονες ανάγκες που είτε προκλήθηκαν από την καλπάζουσα τεχνολογική επανάσταση είτε πηγάζουν από την καταλυτική παρουσία μιας πανδημίας που αλλάζει άρδην τα πράγματα. Προσπαθώ να ανακαλύψω σε τι προσαρμογές προχωρήσατε με αφετηρία εκείνο το πλαίσιο και απογοητεύτηκα.

Πράγματι υπάρχει ασυνέχεια στο κράτος και εσείς είστε μέρος αυτής της ασυνέχειας. Πάνω σ' αυτό το πλαίσιο που προέβλεπε εκείνη η μεταρρύθμιση, θα έπρεπε να οικοδομήσετε την αναβάθμιση της εκπαίδευσης με τον μόνο τρόπο που είναι θεμιτός, αποδεκτός και σίγουρος, βάζοντας στο παιχνίδι το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας με δημιουργικό ουσιαστικό και ανοιχτό διάλογο με το σύνολο της κοινωνίας και των φορέων της.

Η παιδεία δεν είναι υπόθεση ενός Υπουργού ούτε καν μιας κυβέρνησης. όμως, δυστυχώς, και η παιδεία θυσιάζεται στο όνομα της επικοινωνίας. Αντί να επανασυστήσετε το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και να ξεκινήσετε εις επήκοον όλης της κοινωνίας έναν ουσιαστικό και γόνιμο διάλογο που εγγυάται την εφαρμογή μιας ουσιαστικής μεταρρύθμισης, σπεύσατε να φέρετε αυτή την πρωτότυπη πρόταση. Γίνεται άρον- άρον ένα από τα είκοσι έξι νομοσχέδια που πρέπει να ψηφιστούν σε σαράντα μέρες, στο βωμό πάντοτε της έτοιμης και τεχνοκρατούμενης Κυβέρνησης και του αποτελεσματικού Πρωθυπουργού. Ένα ακόμη γονατογράφημα. Μόνο που αυτή τη φορά ακουμπά το πιο ευαίσθητο σημείο των αναγκών της χώρας.

Αλήθεια πώς δέχτηκε ο τεχνοκράτης Πρωθυπουργός μας και το σύστημα διακυβέρνησης του Μαξίμου, να μην υπάρχει λέξη για την τεχνολογική, την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση σε έναν νόμο με τίτλο την αναβάθμιση του σχολείου; Μιλάμε για την παραγωγική ανασυγκρότηση; Μιλάμε για καινοτομία και ψηφιακό κράτος; Μιλάμε για ανθρώπινο δυναμικό που πρωτοπορεί στο πλαίσιο της δεύτερης βιομηχανικής επανάστασης. Και αυτό δεν συνδέεται καθόλου με την ουσία; Γιατί στα λόγια κάτι γράφεται με την αναβάθμιση του σχολείου.

Αλήθεια πώς αντιμετώπισε ο σύγχρονος και μοντέρνος Πρωθυπουργός το ζήτημα της αναγραφής της διαγωγής στα απολυτήρια; Εμένα με τρομάζει το γεγονός ότι στο τιμόνι της πολιτικής της παιδείας βρίσκεται μια Υπουργός βαθιά συντηρητική. Και μόνο ότι υποστηρίζει την αναγραφή της διαγωγής στο πιστοποιητικό των γνώσεων με τις οποίες βγαίνει ο μαθητής στην κοινωνία, τρομάζω. Δεν είναι μόνο το ευτράπελο της υπόθεσης. Είναι ενδεικτικό μιας νοοτροπίας που κοιτάζει εμμονικά προς τα πίσω. Μια νοοτροπία που μόνο αντιμεταρρυθμιστικά σκέπτεται και ενεργεί.

Αλήθεια, πώς έκρινε ο ρεαλιστής Πρωθυπουργός την κατάθεση ενός νομοσχεδίου, που δεν ακουμπά κανένα από τα λειτουργικά προβλήματα που προέκυψαν από την πανδημία λίγες εβδομάδες πριν την επανέναρξη των μαθημάτων τον Σεπτέμβριο; Πώς θα ανοίξουν τα σχολεία, με ποιες προϋποθέσεις, με ποιες σχέσεις τηλεκπαίδευσης και διά ζώσης, με ποια υλικοτεχνική υποδομή εύκολα προσαρμόσιμη σε συνθήκες έκτακτης ανάγκης; Θέτουμε επικεφαλίδες πράγματι, εντυπωσιακές, παραδείγματος χάριν «εξ αποστάσεως σύγχρονη εκπαίδευση» ή «διά ζώσης αναμετάδοση του μαθήματος τάξης». Το να μην επιτρέπουμε, παραδείγματος χάριν, στα παιδιά από την Κρήτη να δώσουν επί τόπου εξετάσεις στα ειδικά μαθήματα, στα μουσικά όργανα, στο σχέδιο και σε άλλα -όπως μου διαμηνύουν ο κ. Κεγκέρογλου και άλλοι συνάδελφοι και που είναι εδώ- είναι σε απόλυτη αντίθεση από αυτό που λένε οι επικεφαλίδες. Με το να μη διασφαλίζουμε ανάλογο περιεχόμενο, τους όρους, τις προϋποθέσεις εύρυθμης και αποδεκτής από τους δασκάλους λειτουργίας, δεν δείχνουμε σοβαρότητα και υπευθυνότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και όμως είναι ίσως η μόνη συγκυρία μετά από δεκαετίες, που κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις διαμορφώνουν κοινή συνείδηση της ευρύτητας των προβλημάτων και των αλλαγών που απαιτούν οι περιστάσεις. Όχι βέβαια κοινή άποψη ή πρόταση αλλά κοινό βίωμα που μπορεί να οδηγήσει σε συνθέσεις.

Αν υπάρχει ένας τομέας που οι διαρθρωτικές αλλαγές έχουν επείγοντα χαρακτήρα και για να έχουν διάρκεια πρέπει να είναι κατά το δυνατό συμφωνημένες, είναι η παιδεία, μαζί με την υγεία, την εργασία και τη δημόσια διοίκηση. Δεν το τολμήσατε.

Σκέφτομαι φωναχτά ονόματα, πραγματικές επικεφαλίδες με ουσιαστικό περιεχόμενο. Το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, το ολοήμερο σχολείο, το εθνικό απολυτήριο, το αξιοκρατικό σύστημα επιλογής του εκπαιδευτικού, το ψηφιακό σχολείο, την εξ' αποστάσεως εκπαίδευση, τη γνωσιακή διδακτική και λειτουργική αποκέντρωση. Είναι κατακτήσεις που τέθηκαν ως επικεφαλίδες και που έπρεπε, κυριολεκτικά, να μεταρρυθμιστούν στη σημερινή εποχή και να αποτελέσουν ένα άρμα της παιδείας μας προς τα εμπρός. Διότι, η παιδεία δεν χρειάζεται καν μια επιστροφή στην κανονικότητα. Αυτός είναι ο ορισμός της συντηρητικής αντίληψης και πρακτικής. Χρειάζεται η μετάβαση σε ένα νέο σχολείο, ένα σχολείο νέας αλλαγής και μεταρρύθμισης, ένα σχολείο νέας εποχής. Και μιας και μιλάμε όλοι αυτές τις μέρες για την εθνική στρατηγική, αυτό το σχολείο θα έπρεπε να είναι ο στυλοβάτης της για τις επόμενες δεκαετίες.

Θα μου επιτρέψετε τέλος, να αναφερθώ σε ένα, για όλους

εμάς τους πολιτικούς, καυτό θέμα. Οι φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας αντέδρασαν συνολικά στις συγκεκριμένες διατάξεις του νομοσχεδίου. Υπάρχουν δύο όψεις του προβλήματος διαμετρικά αντίθετες. Η πρώτη, αφορά τον διεκδικητισμό. Εμπεριέχει το σπέρμα υπερβολικών διεκδικήσεων που εύκολα μετατίθεται σε συντεχνιασμό. Αυτό, όμως, έρχεται και ως ισορροπία τόσο της έλλειψης διαλόγου όσο και της ισοπεδωτικής αντίληψης που στο όνομα του δικαιωματισμού αμφισβητείται και συκοφαντείται κάθε κινητοποίηση. Είναι εύκολη και βολική η κατηγορία κατά του δικαιωματισμού. Όμως, η πραξικοπηματική και αυθαίρετη λειτουργία της Κυβέρνησης κατασκευάζει τα μέτωπα. Ο διάλογος διαμορφώνει κοινές συναινέσεις και συνειδήσεις και αυτός είναι εντελώς ξένος με την πρακτική σας.

Το ότι σήμερα το γενικό πολιτικό κλίμα εύκολα απαξιώνει κάθε κινητοποίηση και διεκδίκηση, για τη δημοκρατία κινδυνεύει να αποτελέσει σημαντικό πλήγμα, γιατί εξωθεί την εξουσία και κυρίως την συντηρητική της πρακτική σε αυθαιρεσίες, που δεν καταστέλλουν απλώς αλλά περιθωριοποιούν τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς. Στο όνομα του δικαιωματισμού επιχειρείται να παραγραφεί κάθε δικαίωμα. Πάντως το δικαίωμα στην αξιοπρέπεια το έχει κάθε πολίτης και ιδιαίτερα κάθε εκπαιδευτικός. Η εκπαιδευτική κοινότητα, όσες φορές κλήθηκε σε διάλογο, στις διαρκείς μεταρρυθμίσεις που έγιναν τα τελευταία σαράντα χρόνια ήταν παρούσα, ήταν θετική και συνέβαλε αποφασιστικά να προχωρήσουν τα πράγματα μπροστά.

Μία τελευταία λέξη: Είμαι, είμαστε σταθερά, για λόγους αρχής και ιδεολογίας ,υπέρ της πραγματικής αξιολόγησης του εκπαιδευτικού και όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης, σε συνδυασμό πάντα με τις διαδικασίες αυτοαξιολόγησης και επιμόρφωσης.

Θυμάμαι έναν μεγάλο πολιτικό, που ταυτόχρονα υπήρξε ριζοσπάστης και καινοτόμος πανεπιστημιακός δάσκαλος. Δεν μιλώ για τον Γληνό ή τον Παπανούτσο, μιλώ για τον Ανδρέα Παπανδρέου. Σε μια ιστορική στιγμή που επί τάπητος έμπαινε η πρώτη μεταρρύθμιση που επιχειρήσαμε και συζητούσαμε την κατάργηση της παντοδυναμίας της έδρας και για το δημοκρατικό πανεπιστήμιο, σε μια συνάντηση στο Καστρί άκουγε έκπληκτος το επαναστατημένο επιστημονικό διδακτικό, το περίφημο ΕΔΠ για εμάς τους παλαιότερους, και εντός του χώρου μας να μην αποδέχεται την αξιολόγηση. Η αντίδρασή του ήταν καταλυτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Μα είναι δυνατόν, λέει, να είμαστε σοσιαλιστές και στον πιο ευαίσθητο τομέα στη γνώση, μια γνώση που διπλασιάζεται κάθε χρόνο στον πλανήτη, ο εκπαιδευτικός να μην κρίνεται και να μη μετεκπαιδεύεται συνεχώς; Την ίδια ακριβώς αρχή ασπαζόμαστε και σήμερα σαράντα χρόνια μετά. Δυστυχώς, χάσατε μια ακόμη ευκαιρία. Δεν τη χάσατε μόνο εσείς, την χάσαμε όλοι μας και προπαντός η πατρίδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μέχρι να καθαριστεί το Βήμα, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό; Θα καταλάβετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Κεγκέρογλου, θα ήθελα να μιλήσει για διαδικαστικό θέμα;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ την κατανόηση σας και θα καταλάβετε για ποιον λόγο ζητώ να μιλήσω.

Υπάρχει ένα έκτακτο πρόβλημα, το οποίο όμως δεν έχει λυθεί εδώ και καιρό. Ένα πρόβλημα που δημιουργήθηκε από τις φυσικές καταστροφές που έγιναν συγκεκριμένα στην Κίσσαμο Χανίων, αφορά όμως και άλλες περιοχές και λόγω του κορωνοϊού δεν κατέστη δυνατόν να αποκατασταθούν οι αίθουσες, προκειμένου τα παιδιά να είναι εντάξει μέσα στο σχολείο τους. Δίνεται η δυνατότητα με μια τροπολογία που κατέθεσα, να στηριχτεί ο δήμος, ούτως ώστε η αδειοδότηση των προκατασκευασμένων αιθουσών, όπως συνηθίζουμε να λέμε, να μπορεί να γίνει και από άλλον φορέα, λόγω έλλειψης προφανώς τεχνικής υπηρεσίας από το δήμο. Και θέλω να παρακαλέσω το Υπουργείο να δει αυτή την τροπολογία μαζί με αυτό που ανέφερε ο κ. Σκανδαλίδης. Οι τετρακόσιοι υποψήφιοι φοιτητές από την Κρήτη να μη μεταβούν στην Αθήνα για τις ειδικές εξετάσεις, για τα ειδικά μαθήματα, αλλά να γίνουν κέντρα στο νησί λόγω και των έκτακτων συνθηκών. Δεν μπορούμε να τα στριμώξουμε σε ένα καράβι, για να τα φέρουμε στην Αθήνα.

Βεβαίως, υπάρχει ανάγκη και στα άλλα μεγάλα νησιά, αλλά επειδή ο αγαπητός συνάδελφος κ. Σκανδαλίδης το κάλυψε, αναφέρθηκα στην Κρήτη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Επιφυλάχθηκε η κυρία Υπουργός, να πει σε λίγο ποιες από τις τροπολογίες έκανε δεκτές.

Συνεχίζουμε με τον κ. Αθανάσιο Λιούπη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΠΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινή διαπίστωση ότι η παιδεία μας είναι ένας πολύπαθος χώρος. Φυσικά το λογικό θα ήταν η εκπαιδευτική πολιτική να χαράσσεται με συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων και να έχει έναν ορίζοντα τουλάχιστον δεκαετούς εφαρμογής, για να μπορεί να αποδώσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Αντ' αυτού οι συχνές αλλαγές στα δεδομένα της εκπαιδευτικής διαδικασίας δημιουργούν σύγχυση και ανασφάλεια τόσο στους μαθητές όσο στους γονείς και τους εκπαιδευτικούς. Όμως, από τη διήμερη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου στην Ολομέλεια βγαίνει το συμπέρασμα ότι δεν είναι οι ιδεολογικές διαφορές που δημιουργούν χάσμα ανάμεσα στα κοινοβουλευτικά κόμματα. Φταίει η στείρα άρνηση που δεν παράγει καθόλου διάλογο.

Οι διατάξεις του σημερινού νομοσχεδίου στοχεύουν στην αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Τα εργαστήρια δεξιοτήτων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση έρχονται για να διευρύνουν τον στενό ρόλο του σχολείου, όπως τον ξέρουμε όλοι μας. Αναγάγουν το σχολείο σε μια πολύπλευρη και βιωματική εμπειρία. Τα παιδιά καλλιεργούν δεξιότητες μέσα από τέσσερις θεματικές ενότητες: ευ ζην, περιβάλλον, κοινωνική ενσυναίσθηση και ευθύνη, δημιουργική σκέψη και πρωτοβουλία. Φυσικά, τα εργαστήρια δεξιοτήτων δεν μπορούν να συγκριθούν με την περιορισμένη χρονικά και ουσιαστικά θεματική εβδομάδα που εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα.

Η εξοικείωση των παιδιών με αγγλικά ακούσματα στο νηπιαγωγείο, γιατί περί αυτού πρόκειται και όχι για εκμάθηση αγγλικής γλώσσας, μόνο θετική εμπειρία μπορεί να είναι. Η αγγλική γλώσσα είναι η παγκόσμια γλώσσα. Όσες διαφορετικές επιστημονικές απόψεις κι αν έχουν διατυπωθεί για το ζήτημα, είναι δεδομένο ότι τα παιδιά στην νηπιακή ηλικία μαθαίνουν γρήγορα και εύκολα μέσα από το παιχνίδι.

Τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία έδωσαν τροφή για πολλή συζήτηση στο παρόν νομοσχέδιο. Η αλήθεια είναι ότι χρειαζόμαστε και τις δύο αυτές μορφές σχολείων, ώστε να δοκιμαστούν στην πράξη εκπαιδευτικές μέθοδοι, οι οποίες θα εφαρμοστούν στη συνέχεια σε όλη την εκπαιδευτική κοινότητα. Στα πρότυπα σχολεία οι μαθητές εισάγονται μέσω εξεταστικής διαδικασίας και ο πυρήνας λειτουργίας τους είναι η αριστεία.

Η αριστεία είναι μια λέξη που συζητήθηκε πολύ τις τελευταίες ημέρες. Στα πρότυπα σχολεία η αριστεία αφορά στο βέλτιστο δυνατό εκπαιδευτικό υλικό και περιβάλλον, ώστε μαθητές που θέλουν και μπορούν, να ανακαλύψουν τις ικανότητές τους και να τις εξελίξουν στον μέγιστο βαθμό. Από την άλλη πλευρά, στα πειραματικά σχολεία εφαρμόζονται πειραματικές εκπαιδευτικές πρακτικές και οι μαθητές έρχονται με κλήρωση.

Ο σύμβουλος σχολικής ζωής έρχεται να συμπληρώσει τις ήδη υφιστάμενες δομές ενός δημόσιου σχολείου, με το να συνδράμει μαθητές και γονείς σε διάφορα θέματα καθημερινής σχολικής ζωής, όπως η αντιμετώπιση ακραίων συμπεριφορών, μαθησιακές δυσκολίες ή ακόμα και ανάδειξη και βοήθεια σε μαθητές με ιδιαίτερα ταλέντα.

Ένα πολύ σημαντικό τμήμα του σημερινού νομοσχεδίου αφορά στην αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και του εκπαιδευτικού έργου με στόχο τη διαρκή τους βελτίωση. Το σχολείο είναι ένας ζωντανός οργανισμός με πολλαπλές ανάγκες. Η αξιολόγηση όπως προβλέπεται σε τρία επίπεδα, προγραμματισμός, αυτοαξιολόγηση και εξωτερική αξιολόγηση θα αναδείξει όλες τις καλές πρακτικές και θα βοηθήσει να διορθωθούν λάθος χειρισμοί.

Η λέξη αξιολόγηση δεν θα πρέπει να τρομάζει ούτε τους εκπαιδευτικούς ούτε όσους ασκούν διοικητικά καθήκοντα στο σχολείο. Είναι αυτονόητη και απολύτως αναγκαία διαδικασία και σε καμμιά περίπτωση δεν πρόκειται για τιμωρητική πρακτική προς τους εκπαιδευτικούς, όπως ακούστηκε από μέρους της Αντιπολίτευσης.

Μια επισήμανση θα ήθελα να κάνω σε σχέση με το σύστημα των μετεγγραφών στο οποίο εισάγεται –και δικαίως- ένα επιπλέον ακαδημαϊκό κριτήριο.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο πάγιο αίτημα, όπως αναφέρθηκε και από συναδέλφους, κύριοι Υπουργοί, των πολυτέκνων και τριτέκνων να επανέλθει το καθεστώς των ελεύθερων μετεγγραφών για τα παιδιά των πολυτέκνων, όπως ίσχυε επί δεκαετίες.

Η κυβερνητική πολιτική επικεντρώνεται στην αντιμετώπιση του σοβαρού δημογραφικού προβλήματος. Σε αυτό το πλαίσιο η έμπρακτη στήριξη στις πολυμελείς οικογένειες είναι κατά τη γνώμη μου επιβεβλημένη.

Τέλος, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση επιδιώκεται μια μεγάλη ποιοτική αναβάθμιση. Το παρόν νομοσχέδιο εστιάζει στην ενίσχυση της εξωστρέφειας των ελληνικών πανεπιστημίων. Τα ελληνικά πανεπιστήμια αποκτούν μεγαλύτερη αυτονομία σε αυτό το πλαίσιο, αφού θα διοργανώνουν αυτόνομα ξενόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα, θερινά προγράμματα και διπλά προγράμματα σπουδών. Με αυτόν τον τρόπο αναδεικνύονται τα ελληνικά πανεπιστήμια και ανοίγονται νέες προοπτικές από τις συνεργασίες με ξένα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Όσοι, πράγματι, υποστηρίζουν τον δημόσιο χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, πρέπει να συμφωνήσουν ότι οφείλουμε να φροντίσουμε για τον εκσυγχρονισμό των ελληνικών πανεπιστημίων, ώστε να γίνουν ανταγωνιστικά προς τα πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Συνολικά, το σημερινό νομοσχέδιο δίνει νέα ώθηση στην εκπαίδευση, αντιμετωπίζει την εκπαιδευτική διαδικασία ως μία πορεία που αξίζει σχεδιασμού από το νηπιαγωγείο έως το πανεπιστήμιο, και γι' αυτό κάνει καίριες διορθωτικές κινήσεις σε όλες τις βαθμίδες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε, και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει τώρα ο συνάδελφος Δημήτριος Χαρίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΡΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σας ακούω με προσοχή, κύριοι της Πλειοψηφίας, και αναρωτιέμαι ποια προοπτική μπορεί να έχουν αλλαγές σε τομείς όπως η παιδεία, αν δεν είναι αποτέλεσμα εξαντλητικού διαλόγου, συναίνεσης της εκπαιδευτικής κοινότητας και δεν εξασφαλίζουν την ελάχιστη ανοχή των πολιτικών δυνάμεων.

Ποιες από αυτές τις προϋποθέσεις έχετε εξασφαλίσει; Καμμία! Είστε μόνοι και πολιτικά απομονωμένοι. Μονολόγους είχατε, κυρία Υπουργέ, στα μέσα ενημέρωσης χωρίς αντίλογο, εν μέσω πανδημίας, εν κρυπτώ από την κοινωνία, ακριβώς για να μη φανούν οι δικές σας φοβίες και ανασφάλειες.

Με το νομοσχέδιο συνεχίζετε αυτό που ξεκινήσατε εδώ και δέκα μήνες, να κατεδαφίζετε ό,τι θετικές ρυθμίσεις είχε λάβει η προηγούμενη κυβέρνηση για να ενισχύσει τη δημόσια εκπαίδευση, γιατί ο δικός σας στόχος είναι η αποδυνάμωσή της σε όφελος των ιδιωτικών συμφερόντων.

Να σας υπενθυμίσω, κύριοι, τα διετή ινστιτούτα στα πανεπιστήμια τα οποία καταργήσατε; Να σας θυμίσω τα τριάντα επτά νέα τμήματα που επίσης καταργήσατε; Τη θεματική εβδομάδα στα σχολεία; Τις ρυθμίσεις για τις «πράσινες» σχολές ως ένα πρώτο βήμα για τη μετάβαση προς την ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση; Ποιες είναι, κύριοι, οι νέες ιδέες, το καινούργιο που φέρνετε με τις ρυθμίσεις που εισάγετε στο νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε;

Αντί να συνεχίσετε, όπως ξεκινήσαμε εμείς, τον σχεδιασμό για την αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών, ώστε να γίνει πιο ελκυστικό και πιο αποδοτικό το σχολείο, εσείς τι κάνετε; Το μετατρέπετε σε ένα διαρκές εξεταστικό κέντρο. Αυτό είναι το καινούργιο που εισάγετε; Νέο είναι ότι αυξάνετε τον αριθμό των εξεταζόμενων μαθημάτων και επεκτείνετε τις εξετάσεις μέχρι το τέλος του χρόνου; Ή ότι ανεβάζετε τα βαθμολογικά όρια; Νέο είναι, κυρία Υπουργέ, η αύξηση του αριθμού των μαθητών της Α' τάξης, που με προκλητικό τρόπο πριν λίγο προσπαθήσατε να αποκρύψετε; Πόσο νέα μπορεί να είναι η επαναφορά από το παρελθόν της τράπεζας θεμάτων, που εκτίναξε κατακόρυφα τη μαθητική διαρροή στο 23%, ωθώντας τα παιδιά στην πρόωρη κατάρτιση για τη φτηνή μαθητεία;

Και όλα αυτά, βέβαια, χωρίς να λάβετε κανένα απολύτως μέτρο στήριξης και προετοιμασίας των πιο αδύναμων μαθητών για να αντεπεξέλθουν.

Σας ερωτώ, λοιπόν, ποια από όλα αυτά τα δήθεν νέα μέτρα δεν έχουν δοκιμαστεί, δεν έχουν κριθεί και έχουν αποτύχει στο παρελθόν.

Γιγαντώνετε, κύριοι, τα φροντιστήρια -γιατί νομίζετε ότι σας χαμογελούν και σας επαινούν οι ενώσεις τους;- ενώ υποχρεώνετε τους γονείς να βάλουν πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Δεν ενδιαφέρεστε, κύριοι, για την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, για να έχουν όλα τα παιδιά ίσες ευκαιρίες πρόσβασης σε όλες τις βαθμίδες.

Δεν υπάρχει πιο χαρακτηριστικό δείγμα αυτής της επιλογής σας από τις διατάξεις που εισάγετε για τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία. Γιατί, κύριοι, η καλλιέργεια της αριστείας να είναι στόχος μόνο των πρότυπων σχολείων και να μην είναι, προφανώς με τη διαμόρφωση όλων των προϋποθέσεων, στόχος και αποστολή όλων των σχολικών μονάδων της χώρας;

Σε ποιον γίνεται πιστευτό, όταν λέτε ότι το αναβαθμισμένο πρότυπο σχολείο που θα συγκεντρώνει τους άριστους μαθητές, πιθανότατα τους καλύτερους καθηγητές, μπορεί να διαχυθεί, να απλωθεί στα υπόλοιπα σχολεία, όπου το επίπεδο των μαθητών λόγω των κοινωνικών και εκπαιδευτικών ανισοτήτων δεν ταιριάζει, είναι χαμηλότερο από αυτό του πρότυπου σχολείου; Ποιον κοροϊδεύετε, λοιπόν;

Να τα πείτε αυτά, κύριοι, στους γονείς των μαθητών των σχολείων της Ροδόπης, στις Σάπες, στον Ίασμο, στον ορεινό όγκο!

Ενδιαφέρεστε να φτιάξετε σχολεία πολλών κατηγοριών, διαφορετικών ταχυτήτων, άλλα σχολεία για τα παιδιά της ελίτ και άλλα για τα παιδιά των πιο αδύναμων οικονομικά στρωμάτων. Δεν ακούτε κανέναν. Εμάς δεν μας ακούτε. Ακούστε τουλάχιστον τους εκπαιδευτικούς! Ακούστε τις απόψεις των ειδικών! Σας λένε οι πρόεδροι όλων των παιδαγωγικών τμημάτων ότι η εισαγωγή της αγγλικής γλώσσας στο νηπιαγωγείο είναι αντιεπιστημονική, ότι αγνοεί τις ιδιαίτερες εκπαιδευτικές ανάγκες των νηπίων και εσείς δεν δίνετε καμμία –μα, καμμία!- σημασία, δεν ιδρώνει το αυτί σας.

Με την ίδια ευκολία, κυρία Υπουργέ, αγνοήσατε το ΙΕΠ και καταργήσατε το πιλοτικό πρόγραμμα των δώδεκα νηπιαγωγείων στη Θράκη. Καταλαβαίνω πολύ καλά τους ακραίους στη μειονότητα και όχι μόνο, που δεν θέλουν να ενταχθούν τα παιδιά της μειονότητας στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Επιπροσθέτως, θα έλεγα ότι είχαν ενοχληθεί, γιατί το πιλοτικό πρόγραμμα έθετε ρητά ως κριτήριο για την επιλογή της βοηθού συνεργάτιδας στο νηπιαγωγείο τη γνώση της μητρικής γλώσσας. Και ως παράδειγμα σας αναφέρω ότι στα νηπιαγωγεία του ορεινού όγκου κριτήριο επιλογής ήταν η γνώση της πομακικής γλώσσας ή σε άλλα νηπιαγωγεία της τουρκικής γλώσσας.

Εσείς, όμως, θα μας εξηγήσετε γιατί τα καταργήσατε, κύριοι της Πλειοψηφίας;

Βάζετε μια βραδυφλεγή βόμβα στα θεμέλια του δημόσιου πανεπιστημίου με την ίδρυση των ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών με δίδακτρα. Είναι μια διάτρητη διάταξη, που την αμφισβητεί ανοιχτά η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, διάταξη για την οποία θα είναι θέμα χρόνου να παρέμβει η Ευρωπαϊκή Ένωση και να απαιτήσει την ίση μεταχείριση όλων των πολιτών της, όπως έκανε και με τα κολέγια και εσείς, βέβαια, δεν τους χαλάσατε χατίρι.

Μακάρι να είχατε, κυρία Υπουργέ, την ίδια ευρηματικότητα και το ίδιο ενδιαφέρον για τα δημόσια πανεπιστήμια! Η Σύγκλητος του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου εδώ και έναν χρόνο έχει καταθέσει την πρόταση για την ίδρυση και λειτουργία νέων τμημάτων

στο ακριτικό μας πανεπιστήμιο, τρία εξ αυτών στην πόλη της Κομοτηνής, πρόταση που ωρίμασε νομοθετικά από την προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου αλλά δεν πρόλαβε να ολοκληρωθεί η ψήφισή της.

Εσείς, κυρία Υπουργέ, αν και με το ν. 4653 αναθέσατε στην Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης την αρμοδιότητα αξιολόγησης των νέων τμημάτων, εδώ και επτά μήνες δεν έχετε ακόμα εκδώσει τις σχετικές υπουργικές αποφάσεις για τις διαδικασίες αξιολόγησης.

Σας έχω ζητήσει με ερώτηση, να προχωρήσετε στην ίδρυση των νέων τμημάτων στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο. Αν και δεν το συνηθίζετε, κυρία Υπουργέ, να απαντάτε, ελπίζω αυτή τη φορά να μας κάνετε την τιμή, όχι βέβαια για εμένα αλλά για την τοπική κοινωνία που αναμένει με ενδιαφέρον τις απαντήσεις σας για το συγκεκριμένο θέμα.

Κύριε Πρόεδρε, το νομοσχέδιο δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις προσδοκίες και της νεολαίας και της κοινωνίας μας. Γι' αυτό και το καταψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει η κ. Χριστίνα Αλεξοπούλου από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλο το προηγούμενο διάστημα που επεξεργαζόμασταν το παρόν νομοσχέδιο, τόσο κατά τη διαβούλευση όσο και κατά τη συζήτησή του στην αρμόδια επιτροπή, γράφτηκαν και ακούστηκαν πολλά. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση με ακατονόμαστες σε πολλές περιπτώσεις εκφράσεις επιτέθηκε στο σύνολο των διατάξεων. Η πολιτική ηγεσία, βέβαια, του Υπουργείου Παιδείας απάντησε σε όλες τις αιτιάσεις, όσες φορές κι αν χρειάστηκε, εξαντλώντας κάθε περιθώριο.

Κι όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζει το χαβά του. Διότι η ρητορική που χρησιμοποιεί, δεν αναδεικνύει μόνο το τεράστιο ιδεολογικοπολιτικό χάσμα που έχουμε με τον ΣΥΡΙΖΑ στα θέματα της παιδείας, φανερώνει μια προσπάθεια συντριβής κάθε στοιχείου που χαρακτηρίζει την εθνική ταυτότητα αυτής της χώρας.

Και το λέω αυτό, διότι δεν είναι δυνατόν να απορρίπτει de facto το σύνολο των διατάξεων ενός νομοθετικού πλαισίου και να μη διακρίνουμε ούτε ένα θετικό σημείο, ειδικά σε ένα νομοσχέδιο σαν κι αυτό, το οποίο αναδομεί έμπρακτα βασικές παθογένειες του εθνικού εκπαιδευτικού συστήματος.

Πώς το κάνει αυτό; Το κάνει μέσω του εκσυγχρονισμού του συστήματος, παρέχοντας ουσιαστικότερη παιδαγώγηση για τα παιδιά μας. Το κάνει μέσω της αριστείας, επιβραβεύοντας την προσπάθεια, τον κόπο και τα επιτεύγματά τους. Το κάνει με τη διαφάνεια, ώστε τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα να σταματήσουν να δρουν ως κομματικά παραμάγαζα και να προσφέρουν απρόσκοπτα το επιστημονικό τους έργο. Το κάνει με την εξωστρέφεια, διασυνδέοντας την εκπαίδευση τόσο με τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας όσο και με το διεθνές περιβάλλον. Το ξέρω ότι διαφωνείτε, αλλά μέσα σε αυτό το περιβάλλον θα ζήσουν τα παιδιά μας, είτε σας αρέσει είτε όχι, και θα πρέπει να έχουν τα προσόντα να το αξιοποιήσουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Προς την κατεύθυνση αυτή δεν θα μπορούσα να σκεφτώ πιο πρωτοποριακή πράξη από την εισαγωγή των Αγγλικών στο νηπιαγωγείο. Παίζοντας, δηλαδή, να μπορούν τα νήπια, εξ απαλών ονύχων, να αφομοιώνουν βιωματικά την ορθή άρθρωση της αγγλικής γλώσσας και όχι βέβαια να την προσλαμβάνουν στρεβλωμένη από την τηλεόραση ή το playstation, άποψη που -αν είναι δυνατόν- ακούστηκε εδώ μέσα.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ούτε αυτό το δέχεστε. Απεναντίας, επιμένετε ότι δήθεν σας νοιάζει ποιες άλλες χώρες την εφαρμόζουν. Διασαφηνίστηκε πλήρως και κατατέθηκαν αναλυτικά στοιχεία των χωρών που τις εφαρμόζουν αλλά μάταια. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλό είναι να μην ξεχνάμε πως είμαστε ευρωπαϊκή χώρα. Με την ευρωπαϊκή μας ταυτότητα πορευόμαστε και τώρα και στο μέλλον.

Προς την ίδια κατεύθυνση, στη βάση διαμόρφωσης ενός δημοσίου συστήματος παιδείας που να επιβραβεύει τον καλό μαθητή και να του δίνει κίνητρο να προοδεύει, αναδιαμορφώνονται τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία. Μετά τη θλιβερή για την ελληνική παιδεία περίοδο Γαβρόγλου όπου έγινε κάθε δυνατή προσπάθεια να παταχθεί η αριστεία και να εμποδιστεί η εξέλιξη των ικανότερων, οι νέες διατάξεις επαναφέρουν αφ' ενός, το υγιές πλαίσιο ανταγωνισμού και αφ' ετέρου, την καινοτομία στην εκπαίδευση. Εξήντα δύο σχολεία και των δύο κατηγοριών θα λειτουργήσουν σε όλη τη χώρα από το νέο σχολικό έτος.

Παράλληλα, προβλέπεται μέσω δημόσιας πρόσκλησης η υποβολή υποψηφιοτήτων και άλλων σχολικών μονάδων για να χαρακτηριστούν ως πρότυπες ή πειραματικές, ενδυναμώνοντας έτσι τον θεσμό.

Βεβαίως, όλοι γνωρίζουμε ότι οι αλλαγές αυτές ενδιαφέρουν άμεσα και τους πολίτες. Αυτό έδειξε η διαβούλευση, κυρία Υπουργέ. Αυτό δείχνει η καθημερινή επαφή μαζί τους. Ωστόσο στην περιοχή μου, στην Πάτρα, ο ενθουσιασμός για την αποκατάσταση του θεσμού συνοδεύτηκε από ενστάσεις γονέων και καθηγητών ως προς τις σχολικές δομές που θα χαρακτηρίζονταν ως πειραματικά και πρότυπα στη δική μας περιοχή. Το Υπουργείο, λοιπόν, έλαβε υπ' όψιν του αυτές τις παρατηρήσεις της διαβούλευσης. Άκουσε εμάς τους τοπικούς Βουλευτές και προέβη στις βελτιώσεις της σχετικής διάταξης. Κυρία Υπουργέ, σας ευχαριστούμε γι' αυτό και από αυτό το Βήμα.

Πολλά προβλήματα, ωστόσο, που μας άφησε η εκπαιδευτική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, ταλαιπωρούν ακόμη την τοπική μας κοινωνία. Να αναφέρω ενδεικτικά την παράλογη ένταξη των πολυτεχνικών τμημάτων του ΤΕΙ της Πάτρας στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στην Τρίπολη, με συνέπεια η διοίκηση των τμημάτων αυτών να απέχει διακόσια χιλιόμετρα από την έδρα τους. Απολύτως καμμία λογική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Πριν κλείσω, επιτρέψτε μου μια ακόμα σύντομη αναφορά στην ανώτατη εκπαίδευση. Είναι επιτακτική η ανάγκη να δοθεί στα πανεπιστήμια η ελευθερία και το κίνητρο να βελτιώσουν τον στρατηγικό τους σχεδιασμό. Πρέπει, δηλαδή, ως αυτόνομες μονάδες να θέτουν στόχους, να σχεδιάζουν προγράμματα και να επιδιώκουν τον μέγιστο βαθμό διασύνδεσης τόσο με το λοιπό ακαδημαϊκό περιβάλλον όσο και με την αγορά εργασίας. Η επιτυχία των σχεδιασμών τους θα διαφανεί από τα παραγόμενα αποτελέσματα.

Στόχος, λοιπόν, του Υπουργείου με τις διατάξεις για τα ΑΕΙ είναι να διασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία των πανεπιστημιακών τμημάτων και να τους προσφέρει τα εφόδια για την παραγωγή καινοτόμων προγραμμάτων. Στο πλαίσιο αυτό τα ξενόγλωσσα προγράμματα και οι συνεργασίες με τα ξένα πανεπιστήμια είναι απτό παράδειγμα υγιούς ακαδημαϊκής δράσης και λειτουργίας, με ωφέλειες και για το ακαδημαϊκό σύστημα αλλά και για τις τοπικές κοινωνίες.

Ολοκληρώνω, επισημαίνοντας πως το power point για την παιδεία στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας στο οποίο αναφέρθηκε ο κ. Φίλης προ ημερών, μπορεί βέβαια να ήταν λακωνικό αλλά εμπεριείχε συμπυκνωμένες στις βασικές μας θέσεις γι' αυτή, τις ίδιες ακριβώς θέσεις που θεσμοθετεί πλέον το παρόν νομοσχέδιο, με μοναδικό στόχο την αναβάθμιση της εθνικής παιδείας που εσείς ισοπεδώσατε.

Να είστε σίγουροι πως τα αποτελέσματα της παιδαγωγικής διαδικασίας που οικοδομούμε, θα έχουν ωφέλειες για όλους όχι μόνο για τους «σχολάρχες», τους «φροντιστηριάρχες», όπως κακόβουλα ισχυρίζεστε οι εξ αριστερών συνάδελφοι. Παραμερίστε, λοιπόν, για λίγο τις προκαταλήψεις σας και προσέλθετε στον γόνιμο διάλογο.

Θεωρώ ότι ένα σύγχρονο σύστημα παιδείας, μπορεί να λειτουργήσει ως καταλύτης στην ανοδική πορεία της χώρας μας. Προς αυτή την κατεύθυνση εργαζόμαστε και οφείλουμε να εργαζόμαστε όλοι.

Πριν κλείσω, επιτρέψτε μου να ευχηθώ από αυτό το Βήμα καλή επιτυχία σε όλα τα παιδιά που θα δώσουν εξετάσεις σε λίγες μέρες, καλή δύναμη στους γονείς τους, να σταθούν δίπλα τους όπως κάνουν πάντα. Και αυτό που λέμε δεν είναι έκφραση κλισέ αλλά είναι η πρώτη μάχη και θα επακολουθήσουν πολλές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα

η συνάδελφος κ. Λιάνα Κανέλλη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αν ήσασταν πάρα πολύ σίγουροι ότι έχετε μαζί σας όλη την κοινωνία, όπως το παρουσιάσατε, τότε δεν θα δανειζόσαστε από μια Αριστερά που δεν την ακούσατε ποτέ ούτε από τον Γληνό ούτε από τον Δελμούζο. Δάνειο τα πήρατε και μιλάμε για θέσεις πριν από πολλές δεκαετίες. Γιατί δεν είπαν μόνο αυτά είπαν και άλλα, αλλά είναι ωραίο να επικαλείσαι την Αριστερά όταν τη χρειάζεσαι για να δώσεις χρώμα.

Έτσι κι εγώ θα σας απαντήσω με κάτι που δεν υπάρχει ούτε κατ' ιδέα μέσα στο νομοσχέδιό σας και προέρχεται από έναν άνθρωπο που τουλάχιστον δεν δήλωσε ποτέ στη ζωή του Αριστερός. Θα σας πω στο τέλος ποιος είναι, να έχει και σασπένς.

«Τα γράμματα είναι από τις πιο ευγενικές ασκήσεις και από τους πιο υψηλούς πόθους του ανθρώπου. Η παιδεία είναι ο κυβερνήτης του βίου, και επειδή οι αρχές αυτές είναι αληθινές, πρέπει να μην ξεχνούμε πως υπάρχει μια καλή παιδεία, εκείνη που ελευθερώνει και βοηθάει τον άνθρωπο να ολοκληρωθεί σύμφωνα με τον εαυτό του, και μια κακή παιδεία, εκείνη που διαστρέφει και αποστεγνώνει. Και είναι μια βιομηχανία που παράγει τους ψευδομορφωμένους και τους νεόπλουτους της μάθησης, που έχουν την ίδια κίβδηλη ευγένεια με τους νεόπλουτους του χρήματος.

Λέμε και διαπιστώνουμε κάθε μέρα ότι ζούμε σε ένα χάος ηθικό. Όταν όμως από τα δύο σκέλη το ένα υπερτροφεί, το άλλο ατροφεί. Λέμε και διαπιστώνουμε κάθε μέρα ότι ζούμε σε ένα χάος ηθικό. Αυτό σε μια στιγμή που ποτέ άλλοτε η κατανομή των στοιχείων της υλικής μας ύπαρξης δεν έγινε με τόσο σύστημα, τόσο στρατιωτική -θα έλεγα- τάξη, τόσο αδυσώπητο έλεγχο.

Αν η γλώσσα αποτελούσε απλώς ένα μέσο επικοινωνίας, δεν θα υπήρχε πρόβλημα. Συμβαίνει όμως να αποτελεί και ένα εργαλείο μαγείας και φορέα ηθικών αξιών. Προσκτάται η γλώσσα στο μάκρος των αιώνων ένα ορισμένο ήθος και το ήθος αυτό γεννά υποχρεώσεις, χωρίς να λησμονεί κανείς ότι στο μάκρος εικοσιπέντε αιώνων ούτε ένας δεν πέρασε που να μη γράφτηκε ποίηση στην ελληνική γλώσσα. Να τι είναι το μεγάλο βάρος παράδοσης που αυτό το όργανο σηκώνει.

Δεν αρκεί να ονειροπολούμε με τους στίχους. Είναι λίγο. Δεν αρκεί να πολιτικολογούμε, είναι πολύ. Κατά βάθος ο υλικός κόσμος είναι απλώς ένας σωρός από υλικά. Θα εξαρτηθεί από το αν είμαστε καλοί ή κακοί αρχιτέκτονες το τελικό αποτέλεσμα, ο παράδεισος και η κόλαση που θα χτίσουμε. Αν η ποίηση παρέχει μια διαβεβαίωση και δη στους καιρούς τους μικρόψυχους -μεταφράζω τη γερμανική λέξη- είναι ακριβώς αυτή, ότι η μοίρα μας, παρ' όλα αυτά, βρίσκεται στα χέρια μας.».

Οδυσσέας Ελύτης, την ημέρα που του ανήγγειλαν ότι θα πάρει το Νόμπελ στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στο ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία». Ένας άνθρωπος που δεν υπάρχει η άποψη του πουθενά και εσείς πήρατε τη γλώσσα και τη κάνατε συνταγή μαγειρικής. Στη χώρα αυτού του ανθρώπου, αυτού του Νόμπελ, μου μιλάτε για ευρωπαϊκές προδιαγραφές, για αμερικάνικες προδιαγραφές.

Εφευρέσατε το βάρος το ηθικό πίσω από τη λέξη «κοσμία» ή «κοσμιοτάτη». Και σας ρωτάω. Ειλικρινά σας ρωτάμε, εμείς που πετάμε πετάλες με αυτό το νομοσχέδιο που φέρατε, γιατί δεν είναι απλώς συνδεδεμένο με την αγορά, είναι ωμό και κυνικό. Τα πρότυπα σχολεία που πάτε να φτιάξετε, όπως θέλετε να τα φτιάξετε και να τα πολλαπλασιάσετε, στην πραγματικότητα είναι ένα pool, μια δεξαμενή για να βρείτε εύκολα -εξόδους ελληνικού λαού και δημοσίου- τους επόμενους CEO. Τίποτε πέραν αυτού. Γιατί αν πάτε στις δεξιότητες και έχετε ένα παιδί στα δώδεκα ή στα δεκατρία, που ασχολείται με τις νέες τεχνολογίες και είναι διάνοια στο hacking, που τα μαθηματικά του και οι γνώσεις στους υπολογιστές ξεπερνούν κατά πολύ το μέσο όρο ανθρώπων που έχουν πάει και στο πρώτο έτος του πανεπιστημίου, τι θα το κάνετε; Θα του δώσετε διαγωγή κοσμία; Έχετε τέτοιο σύστημα, ώστε να καταλάβετε, από μια φαινομενικά παραβατική συμπεριφορά, τη διανοητική ικανότητα ενός παιδιού σε επίπεδο δεξιοτήτων; Για να το κάνετε αυτό, πρέπει να προϋπάρχει γνώση. Η δεξιότητα έρχεται μετά. Έρχεται ως πολλαπλασιαστής ισχύος της γνώσης και αυτό δεν είναι ένα σχολείο που παρέχει τη γνώση αφειδώς και ισομερώς και ομοιογενώς στο σύνολο του πληθυσμού, στο επίπεδο του δημόσιου σχολείου, την παρέχει κατηγοριοποιημένη, βαθιά ταξική και το φτάνει σε όλα τα επίπεδα.

Έζησα την εμπειρία μαθήτριας της Α' δημοτικού, που έκανε μάθημα με τηλεκπαίδευση λόγου κορωνοϊού. Δεν θέλετε να το ζήσετε. Απέχει από την εκπαίδευση, όχι σαν τον φάντη με το ρετσινόλαδο, που λέει ο ελληνικός λαός, απέχει από την ουσία. Μετά άκουσα γιατρό, που ο αδερφός του δίνει εξετάσεις σε αγγλικό top πανεπιστήμιο στο τρίτο έτος της Ιατρικής και τώρα -γιατί βολεύει το κεφάλαιο σε αυτήν τη φάση με την κρίση του κορωνοϊού- όλα τα μαθήματα γίνονται με téléconférence. Και το παιδί έδινε εξετάσεις, για να περάσει σοβαρό μάθημα του τρίτου έτους. Ξέρετε τι μου είπε; «Να φύγω, να πάω σπίτι, να βοηθήσω τον αδερφό μου, γιατί δεν φαίνεται στην téléconférence». Θα ρωτούσε το πανεπιστήμιο και θα απαντούσε ο αδερφός του που είναι ήδη γιατρός και κάτι παραπάνω ξέρει. Είναι λίγα τα παραδείγματα, που στην Αμερική, που κατά καιρούς την κατεβάζετε κάτω, γονέων που αγόρασαν πτυχία.

Σε αυτό το επίπεδο λοιπόν, φέρνετε εσείς ένα νομοσχέδιο, που είναι πραγματικά ανοιχτό και πραγματικά προοδευτικό; Ποιο είναι το καλό σχολείο; Το καλό σχολείο είναι αυτό, στο οποίο το παιδί ανυπομονεί να πάει. Αδημονεί να πάει στο δημοτικό και στο νηπιαγωγείο, γιατί θα παίξει και μέσα από το παιχνίδι, με τη βάση της ρίζας της λέξης, θα διδαχθεί. Πρέπει να είναι ένα σχολείο, που δεν είναι καταφύγιο, δεν είναι πάρκινγκ. Είναι ένα σχολείο το οποίο ανοίγει μυαλά, δεν τα κλείνει. Για να ανοίξει τα μυαλά, πρέπει να είναι ανοιχτά τα μυαλά της πολιτείας στην παιδεία που θέλει. Δεν μπορεί να είναι ένα σχολείο, το οποίο το βλέπει ως λούκι, για να εξασφαλίσει τα προς το ζην, πιστεύοντας ότι -τάχα μου, δήθεν- μαθαίνει να αναγνωρίζει το ωραίο, από το οποίο προκύπτει το ευ ζην. Το ωραίο σημαίνει να είναι κάποιος ώριμος, δηλαδή να είναι στην ώρα του.

Έχετε βάλει το κάρο μπροστά από το άλογο. Μιμείσθε. Αλλά δεν μιμείσθε πράξεις σπουδαίες και τέλειες. Μιμείσθε άλλα εκπαιδευτικά συστήματα. Είστε αποκομμένοι από την ελληνική πραγματικότητα του σχολείου, η οποία έχει ανθρώπους, που είναι αναπληρωτές δεκαπέντε και είκοσι χρόνια και το αντέχουν και πηγαίνουν και διδάσκουν. Και δεν τους μονιμοποιείτε, που έχουν το κουράγιο, αλλά είναι εκκρεμείς, να μην ξέρουν αν θα δουλέψουν ή όχι. Δεν αφήσανε τους φοιτητές, δεν αφήσανε τους μαθητές τους με κανέναν τρόπο και με προσωπικό κόστος.

Λέγατε για το κρούσμα αυτή τη στιγμή του δασκάλου στην Ξάνθη και έχετε δάσκαλο, ο οποίος πηγαίνει μόνος του σε τέσσερα σχολεία! Σε τέσσερα σχολεία! Σε τέσσερα σχολεία είναι αυτός που το έπαθε, γι' αυτό κλείσανε ογδόντα. Έχετε έναν δάσκαλο σε τέσσερα σχολεία. Σε τέσσερα σχολεία! Τι κάνει; Παίρνει το αυτοκίνητό του και πάει; Πληρώνει και βενζίνη; Μπαίνει στα μέσα μαζικής μεταφοράς και πάει σε τέσσερα σχολεία ο δάσκαλος, που κόλλησε κορωνοϊό; Καθόμαστε εδώ και συζητάμε ότι αναβαθμίζετε την παιδεία, που έχετε έναν δάσκαλο σε εκείνη την περιοχή να διδάσκει σε τέσσερα σχολεία; Είτε είναι γυμναστής είτε κάνει αγγλικά είτε κάνει οτιδήποτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Φέρνετε λοιπόν, ένα νομοσχέδιο που μοιάζει μοντέρνο, με ακριβέστατη, κατά τον Ελύτη -ειλικρινά το επαναλαμβάνω- τη νεόπλουτη αντίληψη της μάθησης, που έχει την ίδια κίβδηλη ευγένεια με τους νεόπλουτους του χρήματος. Είσαστε νεόπλουτοι απέναντι στη γνώση. Με τις υγείες σας, δεν θα το ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει τώρα η κ. Μπακαδήμα, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριε Υφυπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συμπληρώνονται εβδομήντα έξι χρόνια από τη θηριωδία των ναζί στο Δίστομο. Διακόσιοι είκοσι οκτώ άνθρωποι σφαγιάστηκαν, με απερίγραπτη μανία.

Οφείλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τιμήσουμε τη μνήμη τους, ενθυμούμενοι τη θυσία τους, αλλά και φροντίζοντας

πάνω από όλα να μην βρουν κανένα πρόσφορο έδαφος οργανώσεις και κόμματα-μορφώματα ναζιστικής και νεοναζιστικής ιδεολογίας στην Ελλάδα του σήμερα. Το χρωστάμε στους προγόνους μας, το χρωστάμε στους απογόνους μας, να ξεριζώσουμε κάθε τέτοιο θύλακα. Εύχομαι ολόψυχα να μην ζήσουμε ξανά τη στιγμή να δούμε στο Κοινοβούλιο ένα τέτοιο κόμμα-μόρφωμα.

Ας περάσουμε τώρα στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Δεύτερη μέρα συζήτησης του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας, που στοχεύει στην αναβάθμιση του σχολείου. Από τα αρκετά άρθρα που περιλαμβάνει θα μου επιτρέψετε να σταθώ σε ορισμένα μόνο, ξεκινώντας με το πέμπτο άρθρο που επαναφέρει την αναγραφή της διαγωγής στους τίτλους σπουδών.

Θεωρούμε πως η επαναφορά μιας τέτοιας πρακτικής είναι ξεκάθαρα και καθόλα αναχρονιστική και μας γυρνά αρκετές δεκαετίες πίσω στον χρόνο. Τα παιδιά, αλλά και οι έφηβοι, θα υποχρεώνονται πλέον να μην ζουν την ηλικία τους, γιατί μια, όχι κόσμια συμπεριφορά, όπως θα αναγράφεται στους τίτλους σπουδών τους, θα τους συνοδεύει για πάντα χωρίς να υπάρχει καμμία ξεκάθαρη αναφορά και στον λόγο, που οδήγησε το Υπουργείο Παιδείας στο να λάβει μια τέτοια απόφαση, κάνοντας ουσιαστικά, μια επιστροφή στο παρελθόν.

Ελπίζω ειλικρινά, να μην δούμε κάπου παρακάτω και την επαναφορά των σχολικών ποδιών και του «νόμου 4000», που καθόριζε την αντιμετώπιση των νεαρών, που ήταν γνωστοί ως teddy-boys και θεωρούνταν επικίνδυνοι λόγω της συμπεριφοράς τους, που χαρακτηριζόταν αναιδής και προκλητική από την κυβέρνηση τότε της Νέας Δημοκρατίας του 1958.

Προχωρώ στο άρθρο 38 και την πρόβλεψη για τη δημιουργία της θέσης του συμβούλου σχολικής ζωής, που έρχεται να πάρει τη θέση του εκπαιδευτικού εμπιστοσύνης, όπως είχε ανέβει στη διαβούλευση. Πριν μπούμε στην ουσία του, δεν μπορούμε να μην επισημάνουμε πως πρόκειται για κάτι άκρως προσβλητικό για όλους τους εκπαιδευτικούς, γιατί όλοι είναι εκπαιδευτικοί εμπιστοσύνης.

Τι μαθαίνουμε τώρα, αν διαβάσουμε το άρθρο αυτό καθ' αυτό; Πρώτον, πως ύστερα από εισήγηση του διευθυντή της σχολικής μονάδας και πρόταση του συλλόγου διδασκόντων ορίζονται δύο σύμβουλοι σχολικής ζωής, σε κάθε σχολική μονάδα δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Δεύτερον, όσοι αναλάβουν τον ρόλο θα επιμορφώνονται περιοδικά. Η επιμόρφωση θα πραγματοποιείται σε συνεργασία με το ΙΕΠ και τους συντονιστές εκπαιδευτικού έργου. Τρίτον, ο κάθε σύμβουλος θα έχει τη δυνατότητα να παρεμβαίνει ή να καθοδηγεί και να ενημερώνει μαθητές, γονείς, καθώς και κηδεμόνες για θέματα παιδαγωγικής αντιμετώπισης διαφόρων ζητημάτων.

Από αυτή τη διατύπωση τα ερωτήματα που ανακύπτουν είναι πολλά. Τι σημαίνει σύμβουλος σχολικής ζωής και πώς προκύπτει ο αριθμός δύο, που έχει περιληφθεί στο νομοσχέδιο; Ποια θα είναι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, που θα πρέπει να έχει ένας εκπαιδευτικός, για να αναλάβει τον ρόλο; Πώς θα γίνεται, δηλαδή, η επιλογή των συμβούλων; Μήπως είναι ένας πλάγιος τρόπος αποφυγής διορισμού κοινωνικών λειτουργών και ψυχολόγων; Αρκεί η επιμόρφωση, που θα λαμβάνουν σε περιοδική βάση, για να καταφέρουν να ανταποκριθούν σε έναν τόσο απαιτητικό ρόλο; Θεωρούμε πως όχι. Γι' αυτό και κρίνουμε απαραίτητη την ύπαρξη ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών στις εκπαιδευτικές δομές της χώρας μας.

Προχωρώ στο άρθρο 72 που αφορά τις μεταγραφές. Αν διαβάσουμε τον έκτο ορισμό, βλέπουμε πως, ως κατά κεφαλήν οικογενειακό εισόδημα νοείται ο μέσος όρος των τριών τελευταίων οικονομικών ετών του κατά κεφαλήν αθροίσματος του φορολογητέου εισοδήματος των μελών της οικογένειας του αιτούντος μεταγραφή ή μετακίνηση, ήτοι των γονέων, ανεξαρτήτως αν κάνουν κοινή ή χωριστή φορολογική δήλωση και των αδελφών κάτω των είκοσι πέντε ετών, εφόσον είναι άγαμοι και έχουν ίδιο φορολογητέο εισόδημα. Σε περίπτωση που οι γονείς του αιτούντος μεταγραφή είναι διαζευγμένοι, υπολογίστε το εισόδημα και των δύο γονέων.

Θεωρούμε πως ο τρόπος με τον οποίο έχει συνταχθεί το συγκεκριμένο κομμάτι, ο εν λόγω ορισμός, δημιουργεί πολλά προβλήματα για αρκετούς φοιτητές και οικογένειες. Κατ' αρχήν, για τις μονογονεϊκές οικογένειες, που μπορεί ο γονέας να έχει μεν αναγνωρίσει το τέκνο, αλλά να μην έχει καμμία άλλη συμμετοχή ούτε καν επαφή με τον έτερο γονέα και το παιδί. Αλλά και για τις περιπτώσεις διαζευγμένων συζύγων με τον ένα γονέα να μην έχει παρουσία στη ζωή του παιδιού, άρα και να την έχει ο έτερος γονέας, ο έχων την επιμέλεια, την γνώση για τη δηλωμένη περιουσιακή και οικονομική κατάσταση του εξαφανισμένου γονέα.

Πιστεύουμε πως δεν είναι λίγες αυτές οι περιπτώσεις, γι' αυτό και θα θέλαμε, αν μπορείτε, κυρία Υπουργέ, να ξαναδείτε τη διατύπωση του συγκεκριμένου ορισμού, ώστε να μην στερηθούν φοιτητές, που δικαιούνται μετεγγραφής το δικαίωμά τους αυτό.

Θα ήθελα να κλείσω με μια σύντομη αναφορά στα άρθρα 96, 97 και 98 που αφορούν τις εκλογές κοσμητόρων, προέδρων, αναπληρωτών προέδρων τμημάτων και διευθυντών τομέων σε συνδυασμό με το άρθρο 68 για το σώμα εκλεκτόρων. Είναι άρθρα που αποκλείουν από τα εκλογικά σώματα γι' αυτές τις εκλογές όλα τα μέλη του προσωπικού, δηλαδή ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ, διοικητικούς υπαλλήλους, αφήνοντας ως εκλέκτορες μόνο τα μέλη ΔΕΠ. Μάλιστα, μας προκάλεσε έκπληξη το γεγονός πως, όταν ανέβηκε για διαβούλευση το νομοσχέδιο, οι προαναφερθέντες κλάδοι αποκλείονταν μόνο από την εκλογή πρυτάνεων, ενώ ξαφνικά σε αυτό που τελικά κατατέθηκε και συζητάμε αυτές τις δύο μέρες, αποκλείστηκαν από όλες τις εκλογικές διαδικασίες για την ανάδειξη μονοπρόσωπων διοικητικών οργάνων του πανεπιστημίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως ΜέΡΑ25 βλέπουμε πως το νομοσχέδιο για την αναβάθμιση του σχολείου έρχεται, δυστυχώς, να συνεχίσει όλες τις αντιεκπαιδευτικές και μνημονιακές πολιτικές των τελευταίων ετών, με τις οποίες οι κατακτήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος αναιρέθηκαν και συνεχίζουν να αναιρούνται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Οι περικοπές σε προσλήψεις, οι καταργήσεις, οι συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολικών μονάδων, που έρχονται μαζί με την αύξηση των μαθητών ανά τμήμα, έχουν και θα έχουν άμεσες συνέπειες στην ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου.

Δυστυχώς, με τη μεταρρύθμισή σας, κυρία Υπουργέ, το σχολείο μετατρέπεται σε ένα απέραντο εξεταστικό κέντρο, για όποιον αντέχει οικονομικά και ψυχολογικά, με το άγχος των εξετάσεων, αλλά και της διαγωγής, να μετατρέπει τους μαθητές, τα παιδιά μας, σε μηχανές που θα αγωνίζονται για ένα άριστα, χωρίς πολλές φορές καμμία πραγματική γνώση ή ελάχιστη.

Το σχολείο της μόρφωσης συνεχίζει να μετατρέπεται σε σχολείο των κατακερματισμένων δεξιοτήτων, με μόνο στόχο, μαθητών και οικογενειών, τη βέλτιστη απόδοση, ακόμη και σε βάρος της ψυχικής και σωματικής υγείας των παιδιών.

Σε αυτή σας την προσπάθεια παρ' ότι θα ψηφιστεί το νομοσχέδιό σας, κυρία Υπουργέ, τουλάχιστον από τη Συμπολίτευση, θα βρείτε απέναντί σας, όχι μόνο εμάς και εκείνους που έχουν ένα διαφορετικό όραμα για την παιδεία, αλλά ολόκληρη τη σχολική και εκπαιδευτική κοινότητα, ολόκληρη την κοινωνία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε και για την τήρηση του χρόνου, κυρία Μπακαδήμα.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Δημήτρης Κούβελας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Επίσκοπος Εστράδα είχε πει: «Αν ένα παιδί δεν μπορεί να μάθει με τον τρόπο που του διδάσκουμε, ίσως θα πρέπει να του διδάξουμε με τον τρόπο που μαθαίνει».

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου αποτελεί πραγματική μεταρρύθμιση για την εκπαίδευση, μια μεταρρύθμιση ικανή να μεταβάλει το τοπίο της παιδείας στην πατρίδα μας και να εφοδιάσει τις επόμενες γενιές με όλα εκείνα τα μαθησιακά εφόδια που είναι απαραίτητα για τη μετέπειτα πορεία τους.

Βέβαια, καμμιά μεταρρύθμιση δεν μπορεί να λειτουργήσει στην πράξη, αν προηγουμένως δεν αλλάξει ο τρόπος σκέψης όλων μας, των εκπαιδευτικών, των γονιών, των μαθητών ακόμη.

Κυρία Υπουργέ, αξίζουν σε σας και τους Υφυπουργούς θερμά

συγχαρητήρια, διότι για πρώτη φορά, νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας απαντά στο βασικό ερώτημα τι είδους σχολείο θέλουμε. Είναι πάγια αρχή, πολιτική άποψη μας πως θέλουμε ένα σχολείο αξιοκρατικό, σύγχρονο και ανοιχτό στην κοινωνία, με μαθητές που μπορούν ισότιμα να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους, αλλά και εκπαιδευτικούς άξιους να μεταλαμπαδεύσουν στα παιδιά μας γνώσεις, συμπεριφορές, αλλά και τρόπο ζωής.

Στοχεύει, συνεπώς, μέσα από ένα σύγχρονο σχολείο να δώσει στην κοινωνία ποιοτικότερες νέες γενιές. Τι επιδιώκει ακριβώς το νομοσχέδιο; Να καλλιεργήσει σύγχρονες δεξιότητες στους μαθητές, να επενδύσει στις δυνατότητες της εκπαιδευτικής κοινότητας, στις οποίες εμείς πιστεύουμε αδιαμφισβήτητα, να βελτιώσει την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου. Και μόνο το γεγονός ότι για πρώτη φορά δίνεται τόση έμφαση στις μικρές ηλικίες και σημαντικές αλλαγές ξεκινούν από τη βαθμίδα της προσχολικής ηλικίας, αρκεί για να χαρακτηρίσει κανείς το νομοσχέδιο μεταρρυθμιστικό. Και αυτό το λέω με πολλή έγνοια, με απόλυτο ενδιαφέρον, ως πατέρας της Νίκης, που θα πάει στα νήπια, του Θάνου, που θα πάει στην Α' Δημοτικού, αλλά και του Σωτήρη, που θα ξεκινήσει το Γυμνάσιο τον ερχόμενο Σεπτέμβριο. Ζω αυτές τις ηλικίες και νιώθω τη σημασία των αλλαγών αυτών και δεν σας κρύβω ότι είμαι αισιόδοξος για το νέο σχολείο στην πράξη.

Φυσικά, ο φρέσκος αέρας φτάνει μέχρι και την πανεπιστημιακή εκπαίδευση και βέβαια, προβλέπει ένα σχολείο μακριά από διακρίσεις, φοβικά σύνδρομα και κυρίως, μακριά από περιστατικά βίας και εκφοβισμού.

Ήταν μεγάλη η ικανοποίησή μου, κυρία Υπουργέ, όταν πριν λίγες μέρες έλαβα απάντησή σας σε ερώτηση που είχα καταθέσει, σχετικά με το ζοφερό φαινόμενο του bullying στα σχολεία μας. Μάλιστα, αρκετοί γονείς και σύλλογοι γονέων στη Θεσσαλονίκη επικοινώνησαν μαζί μου και μοιράστηκαν την απάντησή σας, η οποία στέλνει πραγματικά αισιόδοξα μηνύματα σχετικά με την αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού μέσα από ογδόντα έξι προγράμματα που ήδη εξελίσσονται στα σχολεία μας αυτή τη σχολική χρονιά, καθώς και δεκατέσσερα νέα μέτρα, τα οποία σχεδίασε το Υπουργείο σας.

Επιπλέον, εισάγεται με το παρόν σχέδιο νόμου ο θεσμός του Συμβούλου Σχολικής Ζωής, με στόχο ακριβώς την παροχή συμβουλών, αλλά και παιδαγωγικής υποστήριξης στους εκπαιδευτικούς, στους μαθητές, τους γονείς και τους κηδεμόνες.

Το σχέδιο νόμου περιλαμβάνει, επίσης, μια σειρά σημαντικών διατάξεων, αλλά θα αναφερθώ μόνο σε μερικές βασικές τομές αυτού. Τομή πρώτη: Εγκαταλείπουμε οριστικά τη στείρα μετάδοση γνώσεων στα παιδιά μας και σηματοδοτούμε τη στροφή σε ένα σχολείο, που δίνει έμφαση στην καλλιέργεια δεξιοτήτων, με προοπτική στον εικοστό πρώτο αιώνα. Μιλάμε για δεξιότητες ζωής, όπως η κριτική σκέψη, η αποτελεσματικότητα, η δημιουργικότητα, η συνεργασία, η ανάληψη πρωτοβουλίας, αλλά και κοινωνικές δεξιότητες, όπως η επίλυση προβλημάτων, η καλλιέργεια οικολογικής συνείδησης από τις μικρές ηλικίες και δεξιότητες τεχνολογίας και επιστήμης, με φόντο την ψηφιακή εποχή που έφτασε ήδη.

Κυρία Υπουργέ, θα πρότεινα εδώ και την εισαγωγή προγραμμάτων σχετικά με δεξιότητες, που έχουν να κάνουν με την παροχή πρώτων βοηθειών, αλλά και συμπεριφοράς σε υγειονομικές κρίσεις, ακόμη και δεξιότητες που αφορούν πέρα από την οδική ασφάλεια και στην κυκλοφοριακή αγωγή. Είναι εξαιρετικά σημαντικές, ειδικά για τη χώρα μας, η οποία θρηνεί κάθε χρόνο εκατοντάδες συμπολίτες μας στους δρόμους.

Τομή δεύτερη: Εισάγει στο νηπιαγωγείο την ενασχόληση μαθητών με την αγγλική γλώσσα μέσω δημιουργικών δραστηριοτήτων. Είναι μια καλή εκπαιδευτική πρακτική, που θα δώσει έγκαιρα τα απαραίτητα πρόσθετα εφόδια στα παιδιά μας.

Τομή τρίτη: Συστήνεται εκ νέου ο θεσμός της Τράπεζας Θεμάτων στο Λύκειο, έτσι ώστε να βελτιώσει την αποτίμηση των μαθητών μέσα από την κατάλληλη επιλογή θεμάτων εξετάσεων.

Τομή τέταρτη: Έχουμε την εισαγωγή του κόντρα μαθήματος στην Γ' λυκείου για την ενίσχυση της γενικής παιδείας και επέκταση των μαθησιακών οριζόντων των μαθητών. Για παράδειγμα, η ιστορία θα είναι το κόντρα μάθημα για τους μαθητές που επιλέγουν την πρακτική κατεύθυνση, και τα μαθηματικά για τους μαθητές που επιλέγουν τη θεωρητική κατεύθυνση.

Τομή πέμπτη: Προχωρούμε, όπως είχαμε δεσμευτεί στο προεκλογικό μας πρόγραμμα, στη δίκαιη και στοχευμένη αξιολόγηση τόσο της σχολικής μονάδας όσο και του εκπαιδευτικού έργου, αξιολόγηση από την οποία κανείς δεν έχει να φοβηθεί το παραμικρό.

Θα διαφωνήσω, μάλιστα, με το ότι οι επιδόσεις των ελληνικών σχολείων και πανεπιστημίων μειώθηκαν κατά την περίοδο της κρίσης και των μνημονίων, κύριε Φίλη. Το αντίθετο, μάλιστα και αυτό οφείλεται στο πάθος των άξιων εκπαιδευτικών, αλλά και στο ταλέντο των μαθητών και φοιτητών μας.

Τομή έκτη: Επανέρχεται και διευρύνεται ο θεσμός των πρότυπων και πειραματικών σχολείων, τα πειραματικά σχολεία που καταργήσατε το 2015, χαρακτηρίζοντας την αριστεία ως ρετσινιά. Εμείς θεωρούμε την ευγενή άμιλλα -με έπαθλο τη διάκριση- και την αριστεία εφόδια των παιδιών μας για ένα καλύτερο μέλλον. Τα πρότυπα στοχεύουν στην ενίσχυση της αυτοβελτίωσης των παιδιών. Εκεί οι μαθητές εισέρχονται με εξετάσεις, ενώ στα πειραματικά θα έχουμε υλοποίηση νέων εκπαιδευτικών πρακτικών πρότυπων-πειραματικών και οι μαθητές θα εισέρχονται με κλήρωση.

Τομή έβδομη: Παρέχουμε μεγαλύτερη ελευθερία και αυτονομία στα πανεπιστήμιά μας. Κάνουμε πράξη την εξωστρέφεια, την αληθινή εξωστρέφεια των ιδρυμάτων αυτών, καθώς θεσμοθετούμε τη δυνατότητα λειτουργίας προπτυχιακών ξενόγλωσσων τμημάτων, αλλά και αυτόνομων θερινών ξενόγλωσσων τμημάτων και πάλι, με στόχο την προσέλκυση φοιτητών από όλο τον κόσμο, οι οποίοι και συνάλλαγμα θα φέρουν, αλλά και οι καλύτεροι πρεσβευτές της Ελλάδας θα γίνουν.

Ενδεικτικό της πραγματικής αξίας των ελληνικών πανεπιστημίων είναι ότι είκοσι επτά κορυφαία αμερικανικά πανεπιστήμια έχουν ήδη εκδηλώσει ενδιαφέρον συνεργασίας με τα δικά μας. Αναφέρω ενδεικτικά μόνο, χαρακτηριστικά το Χάρβαρντ και το Κολούμπια.

Δεν θα συζητήσουμε, βέβαια, για τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, γιατί ήδη βρισκόμαστε σε αγαστή συνεργασία με το σύνολο της ευρωπαϊκής πανεπιστημιακής κοινότητας.

Τομή όγδοη: Καθιερώνεται για πρώτη φορά πρόσθετο ακαδημαϊκό κριτήριο στις μετεγγραφές των φοιτητών, εξορθολογίζονται τα υφιστάμενα οικονομικά και κοινωνικά κριτήρια και εισάγεται η καινοτομία του δεύτερου κύκλου, δηλαδή μιας δεύτερης ευκαιρίας στις μετεγγραφές.

Κυρία Υπουργέ, φέτος στη Θεσσαλονίκη στην Α' δημοτικού των δημόσιων σχολείων γράφτηκαν τριακόσιοι μαθητές λιγότεροι, σε σχέση με πέρσι. Η καμπάνα του δημογραφικού προβλήματος χτυπά πολύ δυνατά, εδώ και καιρό. Σας μεταφέρω κι εγώ το αίτημα των πολύτεκνων οικογενειών τόσο για τους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς όσο και για τη διευκόλυνση των μετεγγραφών φοιτητών πολύτεκνων οικογενειών. Πρέπει να σκύψουμε πάνω από το πρόβλημα αποτελεσματικά και να δώσουμε οικονομικές ανάσες σε αυτούς τους συμπολίτες μας.

Καταθέτω στα Πρακτικά έγγραφο της Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδος, το οποίο ήδη έχει τεθεί υπ' όψιν σας για να τύχει περαιτέρω επεξεργασίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κούβελας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι καιροί που διανύουμε είναι απαιτητικοί. Όποια πολιτική και αν εφαρμόσουμε σε επιμέρους σημαντικούς τομείς, ένα είναι βέβαιο: Η παιδεία ήταν, είναι και θα είναι για την Ελλάδα η βάση, ο πυλώνας για κάθε εξέλιξη. Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι τελικά, όλα είναι ζήτημα παιδείας. Σας καλώ να υπερψηφίσουμε όλοι μαζί το νομοσχέδιο αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Κύριοι συνάδελφοι, για να μην υπάρχει κάποιο θέμα μεταξύ

μας, θέλω να σας πω ότι στη διαδικασία αυτή, με βάση τον χρόνο, ο τελευταίος ομιλητής θα βρίσκεται στο Βήμα περίπου μετά τις 00.30'. Από το Προεδρείο δεν υπάρχει θέμα ούτε αγωνίας ούτε κούρασης. Απλώς, θα σας παρακαλούσα όλους να είστε εντός του χρόνου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ, κύριε Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Είχα θέσει και νωρίτερα το θέμα. Θα είναι ο τελευταίος ομιλητής μετά τα μεσάνυχτα, αλλά σε ό,τι αφορά τη συζήτηση επί των άρθρων. Υπάρχουν τροπολογίες και προσθήκες, οι οποίες δεν σχετίζονται με καμμία ενότητα άρθρων.

Άρα, κατά τον Κανονισμό της Βουλής, πρέπει να συζητηθούν μετά την κατ' άρθρον συζήτηση. Όμως, για να ξέρουμε ποιες είναι οι τροπολογίες-προσθήκες, που θα συζητήσουμε μετά την κατ' άρθρον συζήτηση, θα πρέπει να γνωρίζουμε από την κυρία Υπουργό ποιες τροπολογίες εμπρόθεσμες κάνει δεκτές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Έχει δίκιο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε να λάβω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από σεβασμό στην εισηγήτρια του κόμματός σας, περίμενα να έρθει και γι' αυτό ακριβώς δεν τις έχω κάνει...

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σύμφωνοι, αλλά ήμαστε εδώ και πάρα πολλές ώρες και δεν έχουν...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Παράκληση του κόμματός σας ήταν, κύριε Καστανίδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Νομίζω ότι διευκρινίστηκε. Νομίζω τώρα ότι η κυρία Υπουργός θα τα πει.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα το κάνω τώρα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Περιμένουμε την κυρία Υπουργό, εδώ και πάρα πολύ ώρα. Χρειάστηκε για λίγο, λόγω μιας σύσκεψης να λείψουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τώρατώρα. Μάλιστα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ξαναλέω, κατόπιν αιτήματος της κ. Κεφαλίδου, γι' αυτό.

Όλες οι υπουργικές τροπολογίες, λοιπόν, προφανώς, γίνονται δεκτές.

Αναφορικά τώρα με τις Βουλευτικές τροπολογίες, έχουν κατατεθεί δύο συναφείς από το ΣΥΡΙΖΑ και το Κίνημα Αλλαγής, αναφορικά με την με την Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Το νομοσχέδιο έχει ήδη διάταξη αναφορικά με τα μεταπτυχιακά. Κατά τα λοιπά, η τροπολογία δεν γίνεται δεκτή, καθότι αφορά στα προπτυχιακά και όπως βλέπετε, θα περάσει από την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης. Τα μεταπτυχιακά έχουν ήδη προβλεφθεί.

Για να είμαι σαφής, αναφέρομαι στις τροπολογίες με γενικό αριθμό 341 και ειδικό 14 και στην τροπολογία με γενικό αριθμό 348 και ειδικό 21. Άρα, αυτές δεν γίνονται δεκτές.

Η τροπολογία του Κινήματος Αλλαγής με γενικό αριθμό 358 και ειδικό αριθμό 31 γίνεται δεκτή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τι αφορά;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η τροπολογία αφορά την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, μετά από πλημμύρες, σεισμούς και τα λοιπά, αναφορικά με σχολικές μονάδες.

Η τροπολογία του Κινήματος Αλλαγής, αναφορικά με τους φυσικούς με μεταπτυχιακό στην ραδιοηλεκτρολογία -αναφέρομαι στην τροπολογία με γενικό αριθμό 350 και ειδικό αριθμό 23, είναι υπό εξέταση το ζήτημα αυτό ευρύτερα- δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή αυτή τη στιγμή, αλλά είναι κάτι το οποίο εξετάζουμε ως Υπουργείο.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 347 και ειδικό αριθμό 20, αναφορικά με τα ειδικά τυπικά προσόντα διορισμού για τους φιλολόγους, γίνεται δεκτή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τίνος είναι αυτή η τροπολογία;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι του κ. Λιβανού.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 357 και ειδικό αριθμό 30 του κ. Κωνσταντόπουλου δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Υπάρχει μέριμνα για τους πολύτεκνους. Εδώ είμαστε να συζητήσουμε και για επιπλέον μέτρα. Αλλά, όπως έχει διατυπωθεί ανάμεσα στα άλλα, δεν υπάρχει για παράδειγμα κανένα οικονομικό όριο, καμμία οικονομική προϋπόθεση για τη μεταγραφή. Δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Η τροπολογία του Κινήματος Αλλαγής με γενικό αριθμό 349 και ειδικό αριθμό 22, αναφορικά με την εισαγωγή μαθητών μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης στην Ανώτατη Εκπαίδευση, δεν μπορεί να γίνει δεκτή, είναι όμως κάτι το οποίο εξετάζεται ευρύτερα, αναφορικά με τα κίνητρα που μπορούν να δοθούν.

Η τροπολογία του Κινήματος Αλλαγής, αναφορικά με το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου δεν μπορεί να γίνει δεκτή ως έχει, καθότι θα προεξοφλούσε την απόφαση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης και του καθεστώτος, που έχει ήδη ψηφιστεί. Εδώ είμαστε να συζητήσουμε όμως, πώς μπορεί να επιλυθεί το ζήτημα αυτό και για το μέλλον.

Η τροπολογία που έχει κατατεθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ βασικά - απλά δύο φορές, ίσως- με γενικό αριθμό 346 και ειδικό αριθμό 19, αναφορικά με τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα, δεν γίνεται αποδεκτή.

Οι τροπολογίες του ΣΥΡΙΖΑ με γενικό αριθμό 339, 338 και 337 δεν γίνονται αποδεκτές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ποια θέματα είναι; Πείτε μας.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τα θέματα είναι: Η λειτουργία κέντρων επαγγελματικής εκπαίδευσης. Είναι το άρθρο 63 του ν.4686 και το άρθρου 50 του ν.4659.

Η τροπολογία του της παράταξης ΜεΡΑ25, αναφορικά με το ΑΣΕΠ, με γενικό αριθμό 353 και ειδικό 26, δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Η συμμόρφωση της διοίκησης, αναφορικά ακριβώς με τους με τους επιτυχόντες του ΑΣΕΠ 2008 περιορίζεται ακριβώς στην ένταξη στους πίνακες. Έχει ήδη γίνει ένταξη στους πίνακες. Οι πίνακες αυτοί έχουν λήξει. Επαναλαμβάνω: είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 353 και ειδικό αριθμό 26, η οποία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 352 και ειδικό αριθμό 25, αναφορικά με την δυνατότητα απονομής του τίτλου ομότιμου καθηγητή των πρώην ΤΕΙ, γίνεται αποδεκτή.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 332 και ειδικό αριθμό 8, αναφορικά με την αγορά ακινήτου του ΕΛΜΕΠΑ, γίνεται αποδεκτή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ποια είναι αυτή; Το έχουμε αυτό; Τίνος είναι αυτή η τροπολογία; Της κ. Μπακογιάννη;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι της κ. Μπακογιάννη.

Δεν ξέρω εάν ξεχνάω κάποια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Η με αριθμό 340;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η τροπολογία με γενικό αριθμό 340 και ειδικό αριθμό 13, αναφορικά και πάλι με το ΑΣΕΠ, με το παλαιό διαγωνισμό και αυτή δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τίνος είναι αυτή η τροπολογία;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Του Κινήματος Αλλαγής, είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 340 και ειδικό αριθμό 13 δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Νομίζω ότι δεν είπατε για την τροπολογία με γενικό αριθμό 355.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είπα προηγουμένως γι' αυτή την τροπολογία.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 355 και ειδικό 28, αναφορικά με την εισαγωγή μαθητών μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη στην ανώτατη εκπαίδευση, είναι κάτι το οποίο εξετά-

ζουμε, αναφορικά με τα κίνητρα που μπορούν να δοθούν. Ως έχει, δεν μπορεί να γίνει αυτή τη στιγμή αποδεκτή.

Δεν ξέρω αν έχω ξεχάσει κάποια άλλη. Τις έχω καλύψει όλες; Σας ευχαριστώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Θα μιλήσει ο κ. Καστανίδης κι εσείς μετά, κύριε Φίλη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Υπουργέ, δηλώνετε ότι αρνείστε να συμμορφωθείτε προς αμετάκλητες αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων της χώρας;

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 340 και ειδικό 13 αποτελεί συμμόρφωση της διοίκησης σε αμετάκλητες αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων της χώρας, μετά μάλιστα από απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε πιλοτική δίκη.

Θέλετε να σας εξηγήσω τι ορίζει αυτή η τροπολογία-προσθήκη που καταθέσαμε;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τότε οφείλω να εξηγήσω στο Σώμα τι είναι, για να ακούσει ο ελληνικός λαός.

Με το άρθρο 73 του ν.4589 αποφάσισε η διοίκηση να συμμορφωθεί σε αποφάσεις αμετάκλητες των διοικητικών δικαστηρίων, μετά από πιλοτική δίκη και απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας με την απόφαση υπ' αριθμόν 527 του 2015, διότι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων των προκηρύξεων του ΑΣΕΠ του 2008 είχαν εξαιρεθεί από τους διοριστέους. Η παράλειψη του διορισμού των εκπαιδευτικών των προκηρύξεων του 2008 προσεβλήθη, μετά από προσφυγές των ενδιαφερόμενων στη διοικητική δικαιοσύνη. Τα διοικητικά δικαστήρια ανέμεναν απόφαση από την πιλοτική δίκη του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας, λοιπόν, εξέδωσε, εν ολομελεία, την υπ' αριθμόν 527/2015 και ακολούθως τα διοικητικά δικαστήρια εξέδωσαν αμετάκλητες αποφάσεις συμμόρφωσης, αλλά σύμφωνα με τη ρύθμιση του άρθρου 73 αυτές έπρεπε να είχαν εκδοθεί μέχρι την θέση σε ισχύ του ν.2019.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μετά τη θέση σε ισχύ του ν.2019, εξεδόθησαν νέες αμετάκλητες αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων, στη βάση της απόφασης υπ' αριθμόν 527/2015 της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Θα είμαστε μάρτυρες του εξής φαινομένου, αν δεν δεχθείτε αυτή την τροπολογία-προσθήκη: Για όσους μεν είχαν αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις μέχρι την έναρξη ισχύος του ν.4589 θα εφαρμόζεται η απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας για όσους δε, έχουμε αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις μετά την θέση σε ισχύ του ν.4589, δεν θα εφαρμόζεται η ίδια απόφαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ωραία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μισό λεπτό. Υπάρχει ένα θέμα. Δεν είναι μόνο ότι παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης, αλλά παραβιάζεται και η αρχή του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία πρέπει να συμμορφώνεται η διοίκηση στις δικαστικές αποφάσεις.

Προσέξτε κάτι. Κύριε Πρόεδρε. Οι αποφάσεις οι οποίες καθυστέρησαν ήταν επειδή η διοίκηση του Υπουργείου Παιδείας άσκησε έφεση, ενώ στις άλλες δεν είχαν ασκηθεί εφέσεις. Αν σήμερα η Υπουργός Παιδείας δηλώνει ότι η διοίκησή της, οι σύμβουλοί της αρνούνται τη συμμόρφωση σε αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, πρέπει να σας πω ότι δεν έχω κανένα απολύτως σχόλιο να κάνω. Λυπάμαι πραγματικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Καστανίδη.

Ο κ. Φίλης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε υποβάλει τρεις τροπολογίες, που απερρίφθησαν. Η πρώτη αφορούσε την κατάργηση της περιβόητης τροπολογίας για τις κάμερες στις αίθουσες διδασκαλίας. Αυτή η τροπολογία, αυτή η νομοθετική ρύθμιση έχει στην πράξη καταργηθεί. Σε κανένα τμήμα στη χώρα, σε κανένα σχολείο στη χώρα δεν εφαρμόστηκε αυτός ο νόμος. Επίσης υπάρχουν αποφάσεις της ΟΛΜΕ, της ΔΟΕ, της ΟΙΕΛΕ που έχουν προσφύγει κάποιοι απ' αυτούς και στην Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων για την παραβίαση των προσωπικών δεδομένων, που υφίστανται οι εκπαιδευτικοί.

Λυπάμαι που, η κυρία Υπουργός, παρ' ότι αυτή έχει καταργηθεί στην πράξη από τους εκπαιδευτικούς, επιμένει μ' έναν ετσιθελικό τρόπο να διατηρηθεί για τον Σεπτέμβριο αυτή η τροπολογία.

Δεύτερον, η τροπολογία για τα περιβόητα κολέγια προηγουμένου νόμου της Κυβέρνησης: Το Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού αποφάσισε να μην κάνει δεκτή τη συμμετοχή πτυχιούχων ιδιωτικών κολεγίων που οι τίτλοι σπουδών τους έχουν επαγγελματική ισοδυναμία προς τους τίτλους σπουδών των δημοσίων πανεπιστημίων, προκειμένου να πάρουν μέρος αυτοί στις εξετάσεις για διορισμό εκπαιδευτικών. Είναι απόφαση του ΑΣΕΠ αυτή, διότι τρέχει ο διαγωνισμός. Είναι μια ευκαιρία να επιστρέψουμε στη συνταγματική νομιμότητα και η Κυβέρνηση να καταργήσει μια διάταξη, που σήμερα δεν εφαρμόζεται παρ' ότι ψηφίστηκε. Το ΑΣΕΠ δεν την εφαρμόζει, είναι σαφές.

Τρίτον, τα διετή προγράμματα τεχνικής εκπαίδευσης στα πανεπιστήμια, τα οποία ανεστάλησαν ξανά με απόφαση της Κυβέρνησης για να αξιολογηθούν, πότε θα αξιολογηθούν; Πάει και αυτή η χρονιά. Είναι δυνατόν, λοιπόν, να παγώνει νομοθετικά η εφαρμογή προγραμμάτων -δεν λέει «όχι» τυπικά η Κυβέρνηση- και να μην έχουμε ξεπάγωμα, αξιολόγηση και λειτουργία από τον Σεπτέμβριο και μετά;

Αυτές είναι οι τρεις τροπολογίες τις οποίες καταθέσαμε στην Κυβέρνηση και απερρίφθησαν. Θα σταματούσα εδώ, εάν δεν άκουγα τις τροπολογίες που έκανε δεκτές η κυρία Υπουργός. Δυστυχώς, είναι έκθετη, αν γνωρίζει και κάνει αποδεκτή αυτήν την τροπολογία. Μιλάω για την τροπολογία 352/25 που έχουν καταθέσει οι κύριοι Στύλιος και Πασχαλίδης, με την οποία ζητείται να αλλάξει το καθεστώς με το οποίο απονέμεται ο τίτλος του ομότιμου καθηγητή στους καθηγητές πρώην ΤΕΙ, που σήμερα έχουν συγχωνευθεί τα πανεπιστήμια.

Θα μου πείτε: ποιο είναι το πρόβλημα;. Βουίζει το διαδίκτυο αυτήν την ώρα. Το ξέρετε; Έχω τα στοιχεία. Είναι φωτογραφική διάταξη. Αφορά μια περίπτωση ενός πρώην καθηγητή σ' ένα ΤΕΙ -δεν θέλω να πω άλλα στοιχεία- που έκανε αίτηση να αναγορευτεί, από συνταξιούχος καθηγητής, σε ομότιμο καθηγητή και απερρίφθη η αίτηση αυτή από το τμήμα, με το σκεπτικό ότι ο κύριος αυτός δεν έχει παρουσιάσει αξιόλογο έργο, που να του δίνει την ευκαιρία να αξιοποιήσει αυτήν τη δυνατότητα του νόμου. Δεν θα πω άλλα. Δεν είναι τόσο κολακευτικά γι' αυτόν τον κύριο.

Έρχεται τώρα τροπολογία-κόλπο, που αφαιρεί από τη γενική συνέλευση του τμήματος την αρμοδιότητα να απονέμει τίτλο ομότιμου καθηγητή και τη δίνει στη σύγκλητο του ιδρυθέντος ΑΕΙ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, φτάσατε τα τέσσερα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Είναι σημαντικό αυτό, διότι δείχνει ένα ήθος εξουσίας. Μας λένε για αυτονομίες, για τόσα πράγματα και κάνουν φωτογραφική διάταξη. Να μην αναγκαστώ να πω ονόματα. Θα ήθελα μία απάντηση. Βουίζει το διαδίκτυο. Από εκεί το έμαθα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρία Υπουργέ, θέλετε να απαντήσετε;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ.

Πρώτα απ' όλα, θα απευθυνθώ στον κ. Καστανίδη. Θα σας διαβάσω απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών που προβλέπει ακριβώς τα εξής και λέει: «Το περιεχόμενο της συμμορφώσεως της διοίκησης προς την απόφαση αυτή εξαντλείται στην υποχρέωσή της να εξετάσει αν η αιτούσα μπορούσε ως επιτυχούσα στον διαγωνισμό ΑΣΕΠ του 2008 να αποκτήσει νομίμως δικαίωμα διορισμού» κ.ο.κ..

Κύριε συνάδελφε, είναι ένα σύνθετο ζήτημα, το ξέρετε. Εδώ είμαστε να το συζητήσουμε. Πάντως, το Συμβούλιο Συμμόρφωσης έχει δώσει συγκεκριμένες κατευθυντήριες γραμμές. Αυτό αναφορικά με τη συγκεκριμένη τροπολογία.

Στα θέματα που έθιξε ο κ. Φίλης, πρώτα απ' όλα, αγαπητέ κύριε Φίλη, είπατε «σε κανένα τμήμα της χώρας».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Έχετε στοιχεία; Πόσα είναι; Πείτε μας.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ακούσατε τους φορείς προχθές;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ακούσατε ότι εφαρμόζεται αυτό κατά κόρον και σε κάθε περίπτωση η απόφαση...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Σε ιδιωτικά σχολεία.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν σας διέκοψα. Με όλον τον σεβασμό, κύριε Φίλη, έχω μάθει να ακούω, να καταγράφω και να απαντάω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Όχι ψέματα όμως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όπως σας σέβομαι, θα ζητούσα παρακαλώ να σεβαστείτε κι εσείς το δικαίωμά μου να μιλήσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Μιλάμε για μια διάταξη, για την οποία έχει εκδοθεί απόφαση γνωμοδότηση της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων. Τι έχει πει; Ότι είναι νόμιμος ο σκοπός της διάταξης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κατ' αρχήν.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κατ' αρχήν. Εσείς δεν έχετε πει καν τη νομιμότητα πουθενά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Είναι υπό κρίσιν.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κατ' αρχήν, νόμιμος ο σκοπός της διάταξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρία Υπουργέ, ένα λεπτό.

Κύριε Φίλη, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Τουλάχιστον θα ακούσετε, όπως σας άκουσε η κυρία Υπουργός. Σας παρακαλώ να μην τη διακόψετε πάλι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεύτερον, για τα διετή προγράμματα, κύριε Φίλη, να σας θυμίσω ότι αυτά τα προγράμματα ιδρύθηκαν με υπουργικές αποφάσεις, δύο και τρεις ημέρες πριν τις εκλογές, όλως τυχαίως δύο και τρεις ημέρες πριν τις εκλογές και κατά παράβαση του δικού σας νόμου του 2017, που προέβλεπε διατύπωση γνώμης από το Εθνικό Συμβούλιο Εκπαίδευσης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού και την Εθνική Επιτροπή Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης. Δύο μέρες πριν ψηφίσουμε, κύριε Φίλη. Δύο μέρες πριν τις εκλογές φέρατε προσχηματικά αυτές τις υπουργικές αποφάσεις.

Τρίτο σημείο, αν και θα απαντήσει ο κ. Υφυπουργός. Θα πω μια κουβέντα για την τροπολογία στην οποία αναφερθήκατε. Θα σας απαντήσει αναλυτικά ο κ. Διγαλάκης, αλλά πόσο φωτογραφική μπορεί να είναι μια τροπολογία, που αναφέρεται συνολικά στους ομότιμους καθηγητές όλων των τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Εδώ είναι να τη δείτε. Ορίστε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πόσο φωτογραφική μπορεί να είναι μια τροπολογία, που καλύπτει όλους τους ομότιμους καθηγητές, όλων των ΤΕΙ της χώρας; Ο κύριος Υφυπουργός θα απαντήσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, έχετε το δικαίωμα να ζητήσετε τον λόγο, είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Εγώ θέλω να μιλήσω προς το Σώμα και να πω ότι με τη διαδικασία αυτή, όπως προχωράει, ο τελευταίος ομιλητής θα μιλήσει μετά τις δώδεκα και μισή τα μεσάνυχτα. Απλώς το διαπιστώνω αυτό.

Θα μιλήσει ο κύριος Υφυπουργός και μετά ...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ξέχασα κάτι. Χίλια συγγνώμη. Θα ήθελα τριάντα δεύτερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αναφορικά με τη ρύθμιση του άρθρου 50 στην οποία αναφερθήκατε, κύριε Φίλη, να υποθέσω ότι το ίδιο θεωρείτε ότι πρέπει να γίνει και με τις δεκάδες προκηρύξεις, που έχει βγάλει ο ΣΥΡΙΖΑ, βάσει αυτής της ρύθμισης, άρα ανακαλείτε όλες τις προκηρύξεις, εφόσον καταθέτετε τροπολογία που προβλέπει την κατάργηση αυτής της ρύθμισης. Νομίζω ότι είναι σαφές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει για ένα λεπτό ο Υφυπουργός και θα συνεχίσουμε κανονικά με τους ομιλητές. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Φίλη, επειδή το έγραψε το «DOCUMENTO» δεν σημαίνει ότι βουίζει το διαδίκτυο. Η διαδικασία για να γίνει κάποιος ομότιμος καθηγητής είναι η εξής: Κάνει αίτηση στο τμήμα του, το τμήμα εισηγείται και αποφασίζει η Σύγκλητος.

Τώρα, για τι μιλάμε εδώ; Εσείς, τον τελευταίο χρόνο, καταργήσατε όλα τα ΤΕΙ -άρα όλοι οι αφυπηρετήσαντες καθηγητές των ΤΕΙ έμειναν χωρίς τμήματα, δεν υπάρχει τμήμα- τα πανεπιστημιοποιήσατε. Τα εξαφανίσατε, τα κάνατε πανεπιστημιακά, τα εντάξατε σε πανεπιστήμια και δεν υπάρχει κάποιο τμήμα να εισηγηθεί. Σ' αυτούς τους καθηγητές, τους αφυπηρετήσαντες, θα κόψουμε το δικαίωμα, αν θέλουν και εφόσον η Σύγκλητος το εγκρίνει -γιατί στη Σύγκλητο πάει- εφόσον πληρούν τα standards, τα οποία θέτει η σύγκλητος του κάθε πανεπιστημίου, να κάνουν μια αίτηση για να γίνουν ομότιμοι; Αυτή είναι φωτογραφική διάταξη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε Φίλη θα σας δώσω για ένα λεπτό τον λόγο. Εσείς βάλατε τα θέματα και η Υπουργός απάντησε. Δεν μπορεί να υπάρχει μια διαδικασία Υπουργών και Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, γιατί τότε δεν υπάρχει Βουλή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Υπάρχει, όμως, θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ναι, υπάρχει. Αλλά σας παρακαλώ κύριε Καστανίδη, για ένα λεπτό.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η κυρία Υπουργός ανέγνωσε απόφαση του Συμβουλίου Συμμόρφωσης του Εφετείου Αθηνών. Σε ποια υπόθεση, κυρία Υπουργέ; Σε ποια υπόθεση;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας την δώσω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεν σας ακούω. Μιλήστε λίγο πιο θαρρετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε Καστανίδη, η κυρία Υπουργός δεν μπορεί να απαντήσει σε αυτή διαδικασία. Θα απαντήσει μετά. Σας παρακαλώ, εγώ διευθύνω τη συζήτηση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σας παρακαλώ, μπορώ να τελειώσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ναι, βεβαίως.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Όταν υπάρχει απόφαση της Ολομέλειας κυρία Υπουργέ, του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πιλοτική δίκη, στην οποία συμμορφώνεται όλη η διοικητική δικαιοσύνη, γι' αυτό και έχουμε έκδοση αμετακλήτων αποφάσεων, δεν υπάρχει Συμβούλιο Συμμόρφωσης.

Δεύτερον, θα βρεθείτε προ της εξής καταστάσεως: Έχει διοριστεί με βάση το άρθρο 73 του ν.4589, για όσους δηλαδή δικαιώθηκαν μέχρι την ισχύ του νόμου, νηπιαγωγός με σειρά κατάταξης περί το 4200. Και νηπιαγωγός, η οποία δικαιώθηκε μετά την θέση σε ισχύ του νόμου, που έχει καλύτερη σειρά στον πίνακα κατάταξης του ΑΣΕΠ μένει αδιόριστη, επειδή έτσι το θέλετε. Αντιλαμβάνεστε τι κάνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, σας ευχαριστώ.

Κύριε Φίλη έχετε τον λόγο για ένα λεπτό. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Για όσα είπε η κυρία Υπουργός, θέλω να κάνω μόνο μία παρατήρηση. Η Αρχή για το θέμα της κάμερας

έχει επιληφθεί του ζητήματος και θα έχει την απάντησή της.

Σε ό,τι αφορά όμως το θέμα των δίχρονων προγραμμάτων, θέλω να πω ότι αυτά έχουν ανασταλεί -δεν έχουν καταργηθεί- προς αξιολόγηση. Εσείς ουσιαστικά εισηγείστε κατάργηση με αυτά που είπατε. Πότε θα γίνει αξιολόγηση; Μετά από δύο χρόνια; Καταργείστε λοιπόν, το πάγωμα, την αναστολή και προχωρήστε μέχρι τον Σεπτέμβριο στην αξιολόγηση των προγραμμάτων. Τώρα μόλις εσείς επιχειρηματολογήσατε για κατάργηση και όχι αναστολή. Λυπούμαι.

Πάω στο άλλο θέμα, του πανεπιστημιακού ήθους, που έχει προκύψει. Λυπάμαι που είμαι σε αντιδικία με τον κ. Διγαλάκη, τον οποίο εκτιμώ από την παρουσία του εδώ.

Κύριε Διγαλάκη, τα τμήματα των ΤΕΙ, που έγιναν τμήματα σε πανεπιστήμια παρέμειναν τμήματα. Η αρμοδιότητα του τμήματος ΤΕΙ να απονείμει τον τίτλο του ομότιμου καθηγητή πηγαίνει στο πανεπιστημιακό τμήμα, που διαδέχεται το τμήμα των ΤΕΙ. Εκεί πηγαίνει αυτή η αρμοδιότητα.

Εσείς, με αυτήν την τροπολογία, αφαιρείτε από το τμήμα την αρμοδιότητα και την πηγαίνετε στην Σύγκλητο. Θα μου πείτε: Γιατί γίνεται αυτό; Επαναλαμβάνω: βουίζει το διαδίκτυο! Προσέξτε, είναι τόσο επείγον; Αποσύρετε το και μελετήστε το. Μην εκτίθεστε, γιατί όλη η συζήτηση επί τόσες μέρες εδώ περί του ακαδημαϊκού ήθους, της αυτονομίας κ.λπ., πάει στράφι. Είναι τεστ αυτό, κύριε Διγαλάκη, προσέξτε. Κρατήστε το και μελετήστε το. Αλλιώς φοβούμαι ότι θα μπούμε σε μια διαδικασία αποκαλυπτηρίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε κύριε Φίλη

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ. Κύριε Υπουργέ, απλώς να ξέρετε ότι αυτή η διαδικασία πρέπει να σταματήσει κάποια στιγμή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων: Ούτε είκοσι δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Φίλη, η εκτίμηση είναι αμοιβαία.

Διαβάσετε τους νόμους. Καταργήθηκαν τα τμήματα ΤΕΙ και στη θέση τους ιδρύθηκαν άλλα. Οι καθηγητές, που αφυπηρέτησαν από τα τμήματα των ΤΕΙ, δεν εντάχθηκαν ποτέ στα καινούργια τμήματα, για να μπορούν να κάνουν αίτηση να γίνουν νομότυποι. Καταργήθηκαν τα τμήματά τους, δεν υπάρχουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Μα, σας παρακαλώ κύριε Φίλη, δεν γίνεται! Δεν επιτρέπω, γιατί τότε δεν θα μιλήσουν συνάδελφοι. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ούτε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Δεν υπάρχει «ένα λεπτό». Ένα λεπτό εσείς, ένα λεπτό ο κύριος Υπουργός; Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τα τμήματα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Όχι, σας παρακαλώ, το είπατε. Δεν μπορεί να μιλάτε και μετά τον Υπουργό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Λέει στοιχεία που δεν γνωρίζει. Κάποιο τμήμα απέρριψε αίτηση για να γίνει ομότιμος...(Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Μα, δεν γίνεται να μιλάτε και μετά τον Υπουργό. Σας παρακαλώ.

Κύριοι συνάδελφοι δεν γίνεται να μιλάμε αμέσως μετά τον Υπουργό. Αυτό εάν συνεχιστεί, πότε θα τελειώσει; Η κ. Βέττα περιμένει εδώ και σαράντα πέντε λεπτά.

Τον λόγο έχει η κ. Καλλιόπη Βέττα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΒΕΤΤΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας είναι ενδεικτική για τον τρόπο που πολιτεύεται η Κυβέρνηση στο σύνολό της. Πλήρης ενδοτικότητα στις απαιτήσεις των ιδιωτικών συμφερόντων, στυγνός νεοφιλελευθερισμός, καταπάτηση δικαιωμάτων, άρνηση για διάλογο και απέχθεια για οτιδήποτε δημόσιο, κοινωφελές και προοδευτικό.

Όλοι διαπιστώσαμε τις τελευταίες βδομάδες ότι υπάρχουν σημαντικά σημεία τριβής και αντιπαράθεσης, σημεία στα οποία ολόκληροι κλάδοι εναντιώνονται με πειστικό και τεκμηριωμένο τρόπο. Το διαπιστώσαμε στη διαβούλευση που έγινε με πρόχειρο και βιαστικό τρόπο. Το διαπιστώσαμε στις επιτροπές, στην ολομέλεια, στη δημόσια συζήτηση, ακόμα και στη γνωμοδότηση της επιστημονικής επιτροπής της Βουλής. Παντού αντιρρήσεις, ενστάσεις, διαμαρτυρίες, όπως είχαμε σήμερα έξω από τη Βουλή, ψηφίσματα, υπομνήματα για τις διατάξεις του νομοσχεδίου, για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, τη χρηματοδότηση, την κερκόπορτα για τις απολύσεις, την πλάγια κατάργηση του άρθρου 16 και τόσα άλλα ζητήματα. Η εκπαιδευτική κοινότητα, στη συντριπτική της πλειοψηφία, θεωρεί, για λόγους αρχής και ουσίας, ότι το νομοσχέδιο αυτό αντιστρατεύεται τις δημοκρατικές αρχές της, της πλήρους και ανεμπόδιστης και επαρκώς χρηματοδοτούμενης πρόσβασης στην παιδεία.

Το μοναδικό χειροκρότημα για την Κυβέρνηση προήλθε από τους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων και τους ιδιοκτήτες μεγάλων φροντιστηρίων. Όλοι οι υπόλοιποι είτε την καλούν να αποσύρει το νομοσχέδιο στο σύνολό του είτε τις πολλές και προβληματικές διατάξεις.

Η Κυβέρνηση από την άλλη, δεν αισθάνεται απομονωμένη χάρις και στην αλαζονεία που την διακρίνει, γιατί οι ιδιοκτήτες της ιδιωτικής παιδείας και παραπαιδείας είναι οι φυσικοί της σύμμαχοι. Αυτούς θέλει να ικανοποιήσει και δυστυχώς για τους υπόλοιπους, το επιτυγχάνει.

Εξηγούμαι, γιατί θεωρώ αυτό το νομοσχέδιο αντιδημοκρατικό και νεοφιλελεύθερο. Είναι αντιδημοκρατικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέτρο της αύξησης του αριθμού των μαθητών ανά τάξη σε νηπιαγωγεία και δημοτικά σε είκοσι πέντε από είκοσι δύο που είχε νομοθετήσει ο ΣΥΡΙΖΑ; Είναι, γιατί θα προκαλέσει υποβάθμιση της ποιότητας των μαθημάτων για εκατοντάδες χιλιάδες μαθητές και την απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας για δασκάλους και νηπιαγωγούς.

Η επόμενη διάταξη, που θέλω να θίξω, είναι η τράπεζα θεμάτων, από την οποία η εκπαιδευτική κοινότητα έχει πολύ δυσάρεστες αναμνήσεις. Θυμίζω ότι το 2013 - 2014 περίπου το 25% των μαθητών έμενε μετεξεταστέο, καθώς η αυξημένη δυσκολία των θεμάτων οδηγούσε στη σχολική αποτυχία. Το επιχείρημα που ακούσαμε αυτές τις μέρες ότι η πρωτοφανής σχολική αποτυχία εκείνου του έτους οφείλεται στον τρόπο υπολογισμού της προαγωγής, είναι εκτός πραγματικότητας μιας και όλοι γνωρίζουν ότι η αυξημένη δυσκολία των θεμάτων ήταν ο καθοριστικός παράγοντας για τη σχολική αποτυχία. Η σχολική αποτυχία με τη σειρά της οδηγούσε -πού αλλού;- στα φροντιστήρια και την ιδιωτική παραπαιδεία ή ακόμη χειρότερα στη σχολική διαρροή.

Το επόμενο θέμα, όπου φαίνεται η συντηρητική διάσταση του νομοσχεδίου, είναι η κατάργηση της κοινωνιολογίας. Με αυτή την επιλογή, χιλιάδες ενδιαφερόμενοι, που θέλουν να εισαχθούν σε μια σχολή κοινωνικών επιστημών, δεν θα εξεταστούν σε ένα μάθημα που τους ενδιαφέρει, αλλά σε ένα άλλο, ενώ παράλληλα υποβαθμίζεται η κριτική σκέψη των αυριανών πολιτών. Η εκτίμησή μου είναι ότι πρόκειται για το δεύτερο. Εξάλλου, όπως λέει το ποίημα: «στο μυαλό είναι ο στόχος». Οτιδήποτε κριτικό, δημιουργικό που αμφισβητεί, προκαλεί και αποκαθηλώνει είναι απορριπτέο και εξοβελιστέο. Οι πειθήνιοι και πειθαναγκασμένοι πολίτες, οι πολίτες που σκύβουν το κεφάλι στο δόγμα «νόμος και τάξη» είναι για εσάς το ιδανικό πρότυπο πολίτη ή -καλύτερα να πω- υπηκόου.

Συνεχίζω με την επαναφορά της αναγραφής της διαγωγής στα απολυτήρια. Αναφέρατε ότι η σχολική πραγματικότητα απαιτεί πολύπλευρη προσέγγιση, η οποία περιλαμβάνει και τη συμπεριφορά η οποία πρέπει επίσης να αξιολογείται. Πρόκειται, θεωρώ, για ένα φρονηματικό μέτρο, το οποίο στην πράξη θα καταστρατηγηθεί. Ήδη στον δημόσιο διάλογο έχει γίνει αντικείμενο χλεύης και απόρριψης.

Τα σύγχρονα σχολεία ενισχύονται με χρηματοδοτήσεις, προσλήψεις εκπαιδευτικών και καινοτόμες δράσεις. Η επαναφορά της διαγωγής είναι μια φαντασίωση συμμόρφωσης και υπακοής και ένα νεύμα στο ακροδεξιό ακροατήριο. Αν θέλετε να αντιμετωπίσετε πραγματικά το πρόβλημα προσλάβετε ψυχολόγους, κοινω-

νιολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς στην εκπαίδευση. Αυτή θα ήταν η αναβάθμιση της σχολικής κοινότητας και όχι η επαναφορά της διαγωγής. Είναι ένα στίγμα, που θα ακολουθεί εσαεί τις νέες και τους νέους στη ζωή τους, όπως εξάλλου αναφέρει, κατηγορώντας σας έμμεσα και η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Θα ήθελα να αναφερθώ επιγραμματικά σε κάποια από τα πολλά ακόμη προβληματικά και αντιδημοκρατικά σημεία του νομοσχεδίου, όπως είναι η ελιτίστικη προσέγγιση για πρότυπα σχολεία, η αύξηση των εξεταζόμενων μαθημάτων στα γυμνάσια από τέσσερα στα εφτά, η κατάργηση θεματικής εβδομάδας, η ποινή αντί για πριμοδότηση σε εκπαιδευτικούς, που δεν αποδέχονται διορισμούς, λόγω οικονομικών δυσχερειών, η επαναφορά της τιμωρητικής αξιολόγησης για τους εκπαιδευτικούς. Όλα αυτά επικυρώνουν την αρχική μου υπόθεση ότι το νομοσχέδιο είναι αντιδημοκρατικό και νεοφιλελεύθερο.

Κλείνοντας, να αναφέρω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, με την αύξηση των δαπανών για την παιδεία και την έρευνα, τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, το ολοήμερο δημοτικό σχολείο, την κατάργηση των εξετάσεων στα γυμνάσια, την αλλαγή του συστήματος εισαγωγής στα πανεπιστήμια, την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων, τους διορισμούς στην εκπαίδευση μετά από μια δεκαετία στασιμότητας και απολύσεων, έθεσε τις βάσεις για μια σύγχρονη εκπαίδευση, που σέβεται τον μαθητή και τον δάσκαλο.

Αντίθετα, το σημερινό νομοσχέδιο είναι ένα συντηρητικό αντιπαιδαγωγικό νομοσχέδιο, που, πλην των ιδιωτικών σχολείων και των μεγάλων φροντιστηρίων, έχει καταφέρει να βγάλει στους δρόμους όλη την εκπαιδευτική κοινότητα. Θα σας καλούσα να το ξανασκεφτείτε και να το αποσύρετε. Νομίζω ότι είναι μάταιο. Εσείς ενδιαφέρεστε σε ιδιωτικοποιήσεις παντού, στην ενέργεια στην υγεία στην παιδεία, εσχάτως δε και στο νερό.

Με την οίηση του αλαζόνα θα προχωράτε για λίγο ακόμη, επαναπαυόμενοι στις δάφνες, που φιλοτεχνούν τα φιλικά σας μέσα ενημέρωσης. Ωστόσο, η ανοχή από την κοινωνία τελειώνει σταδιακά και η αλαζονεία σας θα είναι η πρώτη που θα χτυπηθεί, πριν την επερχόμενη και σίγουρη πτώση σας. Ελπίζω όμως μέχρι τότε, το πλήγμα στην ελληνική κοινωνία να μην είναι ανεπανόρθωτο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Εμείς ευχαριστούμε για τον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο συνάδελφος, κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω επαναλαμβάνοντας αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός στη σημερινή του ομιλία από αυτό το Βήμα, πως το σημαντικότερο πολιτικό γεγονός των τελευταίων ημερών είναι η υπογραφή της συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας για τον καθορισμό των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών. Είναι μια μεγάλη επιτυχία της ελληνικής διπλωματίας. Ευελπιστούμε πως θα αποτελέσει προάγγελο άλλων επιτυχιών με άλλες γειτονικές χώρες, οι οποίες θα οδηγήσουν, όχι μόνο στη διασφάλιση της ειρήνης στην περιοχή, αλλά και στην προάσπιση και κατοχύρωση των εθνικών κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας για την αναβάθμιση του σχολείου είναι δημοκρατικό, μεταρρυθμιστικό και προοδευτικό. Κύριο χαρακτηριστικό του αποτελεί η συνέπεια στη δέσμευση από τον Νοέμβριο του 2018, όταν το καταθέσαμε με το κυβερνητικό μας πρόγραμμα και εγκρίθηκε από τον ελληνικό λαό στις εκλογές του Ιουλίου του 2019. Όλες οι ρυθμίσεις έρχονται με νόμο και όχι όπως γινόταν μέχρι τώρα με υπουργικές αποφάσεις ή εγκυκλίους.

Οι αλλαγές είναι από κάτω προς τα πάνω, από το νηπιαγωγείο δηλαδή. Χαρακτηρίζεται από την εξωστρέφειά του και από το ότι είναι ανοικτών οριζόντων. Πρώτη φορά επιτέλους, δημιουργούμε ξενόγλωσσα τμήματα στα ελληνικά πανεπιστήμια. Λαμβάνεται μέριμνα για την εκμάθηση της ελληνικής, όχι μόνο σε αυτά τα ελληνόγλωσσα τμήματα, αλλά και στα ελληνικά σχολεία στο εξωτερικό. Σημαντικά στοιχεία αποτελούν οι εργαστηριακές δεξιότητες με τους θεματικούς κύκλους «Ζω καλύτερα», «Φροντίζω το περιβάλλον», «Ενδιαφέρομαι και ενεργώ», «Δημιουργώ και καινοτομώ».

Στο γυμνάσιο, τα εξεταζόμενα μαθήματα, από τέσσερα, γίνονται επτά, προστιθεμένων των αρχαίων ελληνικών, των αγγλικών και της βιολογίας. Δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στην πληροφορική, καλλιεργούνται οι δεξιότητες και αποκτούν τα παιδιά οικολογική συνείδηση.

Είναι πολύ θετική η είσοδος της τράπεζας θεμάτων. Διασφαλίζει την ποιοτική αναβάθμιση με την κάλυψη της διδακτέας ύλης, που εξασφαλίζεται ότι θα διδαχθεί σε όλη τη χώρα. Ο καθηγητής θα μπορεί να επιλέγει το 50% των θεμάτων από την τράπεζα και το 50% με ελεύθερη επιλογή. επίσης, το κόντρα μάθημα είναι μια συμβολή στην γενική παιδεία, γιατί θέλουμε οι μαθητές στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση να αποκτούν γενική παιδεία.

Επανέρχεται η διαγωγή με το άρθρο 5. Θεωρούμε ότι η διαγωγή έχει παιδαγωγικό χαρακτήρα και είναι συνεπής με τη συνταγματική επιταγή για διάπλαση ελεύθερων πολιτών.

Εισάγεται το μάθημα της πολιτικής παιδείας με την εξέταση μέσω ερευνητικής εργασίας.

Τα επιστημονικά πεδία γίνονται τέσσερα.

Καταργείται η προσμέτρηση του απολυτηρίου, που είναι σωστό και επανέρχονται οι συντελεστές βαρύτητας στα δύο μαθήματα για τις κατευθύνσεις.

Δράσεις βελτίωσης του έργου της σχολικής μονάδας αποτελεί η εισαγωγή του συμβούλου σχολικής αγωγής, ο οποίος θα είναι αυτός που θα διαχειρίζεται κρίσεις στις σχέσεις ανάμεσα στους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς.

Μεγάλη τομή που περιγράφεται ανάμεσα στα άρθρα 28 και 34 είναι η δημιουργία των πρότυπων και πειραματικών σχολείων. Δημιουργούνται είκοσι οκτώ πρότυπα σχολεία και τριάντα τέσσερα πειραματικά από τον Σεπτέμβριο. Τα πρότυπα σχολεία είναι συνεπή στην πάγια πίστη μας στην αριστεία, σε όλα τα επίπεδα, ενώ τα πειραματικά σχολεία δείχνουν ότι πιστεύουμε στην πρόοδο, στη μεταρρύθμιση και θέλουμε να δοκιμάζουμε νέες μεθόδους διδασκαλίας.

Διασφαλίζουμε την αυτοαξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολείων. Η εξασφάλιση της κάλυψης των κενών γίνεται, μεταξύ των άλλων, με δύο τρόπους. Με τη διπλή μοριοδότηση στα δυσπρόσιτα σχολεία και με την ποινή -ας πούμε- του αποκλεισμού των δυο χρόνων από όσους εκπαιδευτικούς παραιτούνται από θέση την οποία είχαν επιλέξει.

Ένα άλλο στοιχείο, που δείχνει την πίστη μας στην πρόοδο και στην ισότητα προς τα πάνω και όχι στην ισοπέδωση προς τα κάτω -όπως δυστυχώς πιστεύει η Αριστερά- για την παιδεία, είναι η εισαγωγή στα ΑΕΙ των διακριθέντων στις ολυμπιάδες μαθημάτων των σχολείων.

Ενισχύουμε την παράλληλη στήριξη με την απευθείας υπαγωγή σε πλήρες ωράριο των αναπληρωτών.

Όσον αφορά στις μετεγγραφές, κάνουμε βελτιώσεις από τη μια μεριά στα ακαδημαϊκά κριτήρια. Για να πάει κάποιος σε μια σχολή που επιθυμεί, δεν θα μπορεί να έχει κάτω από δυο χιλιάδες εφτακόσιες μονάδες. Αυτό διασφαλίζει και την ενίσχυση των περιφερειακών πανεπιστημίων. Στα δε κοινωνικοοικονομικά κριτήρια, αλλάζουμε τη διαβάθμιση των μορίων από τα 0 έως τα 12.000 ευρώ. Για παράδειγμα, από μηδέν ως 3.000 ευρώ το χρόνο, παίρνει έξι μόρια. Στην τελευταία κατηγορία κατεβαίνουν στα δυο. Γίνεται υπολογισμός του εισοδήματος για τα τρία τελευταία χρόνια, για να είναι πιο δίκαιο. Δίνουμε την ευκαιρία σ' αυτούς που δεν πέτυχαν μετεγγραφή την πρώτη φορά, που το επεδίωξαν, να το πετύχουν με το δεύτερο κύκλο μεταγραφών, με βάση τη συνάφεια του γνωστικού αντικειμένου.

Όσον αφορά τις επιλογές των πρυτανικών αρχών, με τη θέσπιση ενιαίου ψηφοδελτίου δείχνουμε ότι πιστεύουμε στην αποτροπή των αντιθέσεων και στην ενότητα και η θητεία θα είναι τέσσερα χρόνια, για να αποδίδουν καλύτερα οι πρυτανικές αρχές.

Ενισχύουμε την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό, γιατί πιστεύουμε στον απανταχού οικουμενικό ελληνισμό. Υπάρχουν πλέον, όχι δεύτερης και τρίτης, αλλά και τέταρτης γενιάς Έλληνες, που είναι πολύ σπουδαίο να μαθαίνουν τη μητρική γλώσσα. Ενισχύουμε τον εθελοντισμό, την οδική ασφάλεια, την

πρόληψη των εξαρτήσεων και φροντίζουμε για την σεξουαλική διαπαιδαγώγηση.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι είναι κάπου μεταξύ μύθου και πραγματικότητας αυτό που ακούγαμε από μικροί, ότι ίσως για μία ψήφο δεν αποτέλεσε η ελληνική γλώσσα, επίσημη γλώσσα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Δεν ξέρω αν ισχύει ή όχι, πάντως είτε μας αρέσει είτε όχι η αγγλική γλώσσα είναι παγκόσμια γλώσσα. Δεν νοείται να φροντίζουμε για το αύριο των σημερινών βρεφών, παιδιών και νέων, χωρίς να φροντίσουμε να μαθαίνουν άριστα τα αγγλικά. Γι' αυτό και εισάγουμε τα αγγλικά με έναν ιδιαίτερο τρόπο, περισσότερο σαν παιχνίδι και πρώτη επαφή από το νηπιαγωγείο. Γι' αυτό και ιδρύουμε ξενόγλωσσα τμήματα στα ελληνικά πανεπιστήμια, κάτι πολύ σημαντικό.

Θυμόμαστε τέλη δεκαετίας του '60, τη δεκαετία του '70 και τη μισή δεκαετία του '80, τα ελληνικά πανεπιστήμια είχαν πολλές χιλιάδες φοιτητές από τη Μέση Ανατολή και την Αφρική. Δεν έρχονται στην Ελλάδα, πρώτον επειδή η ελληνική γλώσσα είναι δύσκολη, δεύτερον επειδή είμαστε ακριβή χώρα και τρίτον, γιατί σε πολλές σχολές έχει πέσει το επίπεδο σπουδών.

Νομίζουμε ότι με αυτό το μέτρο, πολύ σύντομα, πολλές χιλιάδες φοιτητές από τις πέριξ χώρες, που τώρα βρίσκονται σε βαλκανικές χώρες και χώρες Κεντρικής Ευρώπης, θα επιστρέψουν στα ελληνικά πανεπιστήμια, γιατί πάρα πολλοί προτιμούν την κουλτούρα, τον πολιτισμό μας και τον τρόπο ζωής, που έχει πολλά κοινά σημεία με τον δικό μας.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Υπουργείο Παιδείας και ιδιαίτερα την αρμόδια Υφυπουργό κ. Ζαχαράκη για την άμεση ικανοποίηση του αιτήματος μου, για ίδρυση εσπερινού ΕΠΑΛ στην Καστοριά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Κατρίνης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα, περισσότερο από ποτέ, χρειαζόμαστε ένα εκπαιδευτικό σύστημα, που να στηρίζεται σε δεδομένα, να συμβάλλει στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, να είναι ποιοτικό και ανταγωνιστικό στη διεθνή σκηνή.

Δυστυχώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας δεν ανταποκρίνεται ούτε στις ανάγκες της εποχής ούτε στις προσδοκίες των μαθητών, αλλά και της ελληνικής κοινωνίας. Τη στιγμή που απαιτούνται ευρείες συναινέσεις για να αποφασίσουμε τι εκπαίδευση τελικά θέλουμε, εσείς αρνείστε οποιαδήποτε συνεννόηση σε μια εθνική στρατηγική για την παιδεία, κάνοντας το 2011 να φαντάζει τόσο μακρινό στη μνήμη μας, κάτι που επιβεβαιώσατε και με την άρνησή σας στις προτάσεις, που κάναμε σε όλη τη συζήτηση, αλλά και πριν από λίγο στις τροπολογίες, που καταθέσαμε.

Ποια είναι όμως, τα δεδομένα πάνω στα οποία συζητάμε; Οι μαθητές του λυκείου παρουσιάζουν χαμηλότερη επίδοση από τον μέσο όρο του ΟΟΣΑ στο διαγωνισμό Pisa στις τρεις βασικές δεξιότητες, που εξετάζονται. Η συμμετοχή στην επαγγελματική εκπαίδευση παραμένει κατά δεκαεπτά ποσοστιαίες μονάδες χαμηλότερη από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και λιγότερο από το 1% των εκπαιδευτικών είναι κάτω των τριάντα ετών, με μισθούς χαμηλότερους από εκείνους των περισσότερων χωρών του ΟΟΣΑ.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, τόλμη και αποφασιστικότητα για βαθιές τομές σε όλους τους πυλώνες της εκπαίδευσης, στη δομή και τη διοίκηση, στα προγράμματα σπουδών και τις μεθόδους διδασκαλίας, στο ανθρώπινο δυναμικό, δηλαδή στους δασκάλους και τους καθηγητές.

Όσο η δημόσια εκπαίδευση και το ανθρώπινο δυναμικό της παραμένουν εγκλωβισμένοι σε προκαταλήψεις, αλλά και αγκυλώσεις του παρελθόντος τόσο η προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης θα βρίσκει γόνιμο έδαφος, ιδιαίτερα επί Κυβέρνησής σας. Γι' αυτό, εμείς στο ΠΑΣΟΚ, διαχρονικά και σταθερά, υποστηρίζουμε τις μεταρρυθμίσεις, που ισχυροποιούν τη δημόσια εκπαίδευση. Εμείς δημιουργήσαμε και υποστηρίξαμε τον θεσμό του ολοήμερου δημοτικού, την εισαγωγή της ευέλικτης ζώνης, της αγωγής υγείας, της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και των πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Εμείς σχεδιάσαμε την ισχυροποίηση του δημόσιου σχολείου με προγράμματα που δίνουν πιστοποίηση γλωσσομάθειας και πληροφορικής στους μαθητές Γ' γυμνασίου. Εσείς το μόνο που κάνετε είναι να τακτοποιείτε τις αμοιβές των μελών που συμμετέχουν σε αυτές τις εξετάσεις.

Στη δική μας πολιτική για το ψηφιακό σχολείο, αλλά και στην κοινωνική και προσωπική ευθύνη των εκπαιδευτικών, βασίστηκε η προσπάθεια συνέχισης διδασκαλίας, κατά την περίοδο της πανδημίας. Εσείς, αλήθεια τι κάνατε, κυρίες και κύριε Υπουργέ; Δημόσιες σχέσεις, αποδοχή δωρεών, συμφωνία με ιδιωτική εταιρεία για την εξ' αποστάσεως εκπαίδευση και φυσικά, εισαγωγή της κάμερας μέσα στη σχολική τάξη.

Η πρότασή σας σήμερα είναι το υποβαθμισμένο σχολείο των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αφού το πρόγραμμα του νέου σχολείου που εμείς δημιουργήσαμε υπονομεύτηκε και καταργήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Εσείς, κυρία Υπουργέ, τι μας προτείνετε, για να αναβαθμίσουμε το σχολείο; Να βάλουμε τα Λατινικά στη θέση της Κοινωνιολογίας, να κάνουμε τρεις από τέσσερις νέες τις ομάδες προσανατολισμού της Γ' λυκείου και να επαναφέρουμε τη διαγωγή.

Εμείς, θεωρούμε πως δεν πρέπει να συνεχίσει να υπονομεύεται ο μορφωτικός, αλλά και παιδαγωγικός χαρακτήρας του λυκείου. Πρέπει να σταματήσει η στρέβλωση της ελληνικής εκπαίδευσης, η οποία αποτυπώνεται πλήρως με τη διαδικασία εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Είμαστε σταθερά υπέρ της τράπεζας θεμάτων στο λύκειο, αλλά και εδώ η πρότασή σας είναι γενική και δεν έχει καμμία σύνδεση με το εθνικό απολυτήριο. Πιστεύουμε στην ισχυροποίηση της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, με τη δημιουργία νέων κλάδων και ειδικοτήτων, που θα συνδεθούν με τις παραγωγικές προτεραιότητες της χώρας.

Είναι ευκαιρία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να δημιουργηθούν σε κάθε περιφέρεια πρότυπα ή πειραματικά σχολεία επαγγελματικής εκπαίδευσης, που θα συνδεθούν πραγματικά με τις τοπικές ανάγκες, ώστε η νέα γενιά να αποκτήσει ουσιαστικές γνώσεις, αλλά και δεξιότητες. Υπάρχει σχετικό αίτημα από το 2017 από τους εκπαιδευτικούς φορείς και τους δήμους της Ηλείας.

Μια και αναφέρομαι στην περιοχή μου, αλήθεια τι γίνεται με την αξιολόγηση των τμημάτων, που αναστείλατε, μεταξύ των οποίων και αυτό των Επιστημών Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού στον Πύργο; Ερωτώ, γιατί την ίδια στιγμή που δεν έχουμε καμμία ενημέρωση, βλέπουμε Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας από τη Λακωνία να διεκδικούν με επιστολές και αιτήσεις το τμήμα να ιδρυθεί στη Σπάρτη, δεν ξέρουμε με ποιους όρους, ποιες διαδικασίες και ποια κριτήρια και θα πρέπει να το ξεκαθαρίσετε.

Σωστά αναδεικνύετε τις μόνιμες προσλήψεις στην Ειδική Αγωγή. Μάλιστα, είδα και την θριαμβική ανακοίνωση χθες το βράδυ. Αλλά με τα ΚΕΔΔΥ και τα ΚΕΣΥ τι γίνεται, αλήθεια; Μητέρα από την Ηλεία με πήρε τηλέφωνο και μου είπε ότι περιμένει δεκαπέντε μήνες, δηλαδή τρεις μήνες πριν από τότε που ήρθατε στην Κυβέρνηση, να εξεταστεί το παιδί της στη δυσορθογραφία και στην δυσγραφία και δεν την έχουν καλέσει από τοπικό ΚΕΣΥ, γιατί δεν έχουν φιλόλογο. Θα μας δώσει κάποια απάντηση γι' αυτό;

Για τα κυλικεία, έστω και καθυστερημένα φέρνετε μια διάταξη που ελάχιστα ανακουφίζει δέκα χιλιάδες επαγγελματίες, που έχασαν τη μισή χρονιά. Δεν άνοιξαν την ώρα που μιλάμε, αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα και δεν ξέρουν τι μέλλει γενέσθαι τον Σεπτέμβριο.

Αλλάζετε τους όρους των εκλογών στα πανεπιστήμια στο παραπέντε, αποκλείεται το λοιπό διδακτικό και εκπαιδευτικό προσωπικό και βεβαίως, το διοικητικό προσωπικό. Την ίδια στιγμή, σε χίλιους πεντακόσιους υπαλλήλους πανεπιστημίων, το ξέρετε κυρία Υπουργέ, ζητείται έντοκη επιστροφή επιδόματος μετά από δεκαπέντε χρόνια -αλήθεια, τι προτίθεστε να κάνετε γι' αυτό; Διότι, δεν έχετε ξεκάθαρη στάση-, αντί να επικαιροποιηθεί ο οργανισμός των ιδρυμάτων, με την πλήρη καταγραφή όλων των δομών, εσείς εμμένετε στα οργανογράμματα και την περιγραφή θέσεων, προκαλώντας εύλογη ανησυχία για τις προθέσεις σας.

Καμμία αναφορά στις σαράντα πέντε δημόσιες βιβλιοθήκες,

που λειτουργούν στελεχωμένες, μόνο με αποσπασμένους εκπαιδευτικούς και όχι βιβλιοθηκονόμους.

Βεβαίως, για την τροπολογία για το Ελληνικό, μια και τα Αρχαία Ελληνικά είναι στο επίκεντρο του νομοσχεδίου, θα ήθελα να κάνω μια προτροπή στον αρμόδιο Υπουργό: «Κρείττον του λαλείν το σιγάν», με τόσα που έχουμε ακούσει για την επένδυση στο Ελληνικό και όσα δεν έχουμε δει μέχρι σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα νομοσχέδιο που βρίθει τακτοποιήσεων, διευθετήσεων και διατάξεων, που αναιρούν τους κανόνες, που το ίδιο το νομοσχέδιο θεσπίζει δεν μπορεί να διαφημίζεται ως τομή στη μάχη της αριστείας, εκτός αν η αριστεία είναι προνόμιο και όχι δυνατότητα.

Δυστυχώς για την πατρίδα μας, μετά την ισοπεδωτική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ στην εκπαίδευση φαίνεται περίτρανα πως και η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας είναι μια πολιτική διαχείρισης και όχι πραγματικών αλλαγών. Η συντηρητική παράταξη δεν πιστεύει πραγματικά σε ένα σχολείο που θα μορφώνει υπεύθυνους, σκεπτόμενους, καλλιεργημένους και ευαίσθητους πολίτες. Η Κυβέρνηση, όχι μόνο δεν διαθέτει όραμα για την εκπαίδευση, αλλά δεν έχει καν στρατηγική για την κοινωνική και παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Αυτό μας δίνει κάθε νομιμοποίηση να καταψηφίσουμε το εν λόγω νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Κατρίνη και για τον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Παναγιώτα Δούνια από τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΝΟΝΗ) ΔΟΥΝΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για ένα πολυνομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, που φέρνει σημαντικές αλλαγές σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης και δείχνει με τον πιο σαφή τρόπο τη φιλοσοφία αυτής της Κυβέρνησης για την εκπαίδευση, αλλά και για την παιδεία γενικότερα. Είναι μια φιλοσοφία, που θέλει ένα σχολείο σύγχρονο, που να παρέχει στους μαθητές μια σφαιρική μόρφωση, για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες και τις προκλήσεις της εποχής και να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες που θα τους δοθούν αργότερα στη ζωή τους, ένα σχολείο όπου οι μαθητές ενθαρρύνονται να καλλιεργούν τα χαρίσματά τους και να αριστεύουν, σε όποιον τομέα έχουν κλίση και κυρίως, ένα σχολείο μακριά από τη στείρα γνώση και την απομνημόνευση, δίχως αντίκρισμα.

Το στοιχείο της καινοτομίας σε αυτόν τον νέο σχεδιασμό των σχολείων από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας γίνεται εμφανές με την εισαγωγή των εργαστηρίων δεξιοτήτων σε νηπιαγωγεία, δημοτικά και γυμνάσια από το ερχόμενο σχολικό έτος.

Οι τέσσερις θεματικοί κύκλοι, στους οποίους οργανώνονται τα εργαστήρια αυτά, έχουν εξαιρετικό ενδιαφέρον. Οι επιμέρους θεματικές τους τώρα, όπως ο εθελοντισμός, η οικολογική συνείδηση, η οδική ασφάλεια, η πρόληψη από εξαρτήσεις, η σεξουαλική αγωγή, ο αλληλοσεβασμός και η διαφορετικότητα είναι απαραίτητες στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών και είναι σίγουρο ότι θα αναπτύξουν την κρίση και την ευαισθησία τους και πως μελλοντικά θα τους κάνουν πιο ώριμους αλλά και χρήσιμους πολίτες.

Δράσεις δημιουργικότητας και καινοτομίας, όπως είναι η νεανική επιχειρηματικότητα, είναι χρήσιμες σε όλους τους νέους ανθρώπους, ανεξάρτητα της οικονομικής τους κατάστασης, αφού μπορεί αργότερα να ασχοληθούν με το επιχειρείν ή να κληθούν να τρέξουν και μία επιχείρηση. Το να μάθει κανείς πώς να δημιουργήσει, να διοικήσει, να οργανώσει μία επιχείρηση μόνο καλό μπορεί να του κάνει, είτε του δοθεί κάποτε η δυνατότητα να αποκτήσει τη δική του επιχείρηση είτε όχι. Και αυτό γιατί θα τον φέρει σε επαφή με τον κόσμο της αγοράς και θα τον βοηθήσει να καλλιεργήσει τις οργανωτικές του δεξιότητες, στοιχεία απαραίτητα για οποιαδήποτε εργασία επιλέξει αργότερα να κάνει.

Ήταν πλέον καιρός να μπουν τέτοια αντικείμενα στα σχολεία μας, αντικείμενα που τόσα χρόνια μιλούσαμε για τη σπουδαιότητά τους, αλλά δεν τολμούσαμε να περιλάβουμε στο σχολικό πρόγραμμα, πόσω μάλλον στο υποχρεωτικό ωρολόγιο πρόγραμμα, όχι σε κάποια ευέλικτη ζώνη. Είναι ευτύχημα ότι η διδασκαλία τους θα γίνεται, όχι μόνο σε θεωρητικό, αλλά και σε βιωματικό και πρακτικό επίπεδο.

Ιδιαίτερη θέση ανάμεσα σε αυτά τα καινοτόμα μαθήματα έχει για μένα η οδική ασφάλεια. Αυτή, όπως έχει κατ' επανάληψη τονιστεί από ειδικούς, πρέπει να διδάσκεται στα παιδιά από πολύ μικρή ηλικία, ώστε αυτά μεγαλώνοντας να γίνονται υπεύθυνοι και προσεκτικοί οδηγοί με σεβασμό στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας και πρωτίστως, βεβαίως, στην αξία της ανθρώπινης ζωής.

Πολύ σημαντική προσωπικά θεωρώ και την εισαγωγή μαθημάτων για την οικολογία και την προστασία του περιβάλλοντος, για το οποίο οφείλουμε να κάνουμε πολλά περισσότερα από το να λέμε βαρύγδουπα λόγια. Χωρίς την καλλιέργεια οικολογικής συνείδησης στα παιδιά μας, ο πλανήτης μας, αλλά και η υγεία και η επιβίωση όλων μας κινδυνεύουν, πραγματικά.

Ιδιαίτερα ενθαρρυντική είναι επίσης η ενίσχυση του μαθήματος της φυσικής αγωγής στα σχολεία, με την καθιέρωση διώρου διδασκαλίας σε όλο το λύκειο. Η φυσική αγωγή είναι ένα μάθημα, με μεγάλη επίδραση στην άρτια σωματική, αλλά και πνευματική ανάπτυξη των παιδιών και δεν θα πρέπει να υποτιμάται, σε καμμία περίπτωση, ιδιαίτερα σε μια εποχή όπου τα παιδιά είναι απορροφημένα από τις νέες τεχνολογίες και απέχουν σε πολύ μεγάλο βαθμό από τη σωματική άσκηση, φτάνοντας πολλές φορές στα όρια της παιδικής παχυσαρκίας.

Είναι ακόμα βασικό, η αριστεία στη φυσική αγωγή, όπως και σε όλες τις άλλες εκφάνσεις της, να ενθαρρύνεται. Τα παιδιά που διακρίνονται στον αθλητισμό και βρίσκονται σε επίπεδο πρωταθλητισμού θα πρέπει να ενισχύονται από το σχολείο, καθώς αποτελούν ένα υγιές πρότυπο για τους συμμαθητές τους, αλλά και την κοινωνία γενικότερα. Τα παιδιά αυτά προσπαθούν πολύ και ακολουθούν έναν υγιή, πειθαρχημένο τρόπο ζωής. Καλό θα ήταν, λοιπόν, να υπάρξει και η αντίστοιχη στήριξη της πολιτείας στα αθλητικά σχολεία που επιτελούν πραγματικά ένα πάρα πολύ σπουδαίο έργο.

Πολύ θετικό στοιχείο του νομοσχεδίου, παρ' ότι έχει προκαλέσει αντιδράσεις, είναι και η ενασχόληση των μαθητών με την αγγλική γλώσσα, μέσω δημιουργικών δραστηριοτήτων, ήδη από το νηπιαγωγείο, που αποτελεί το πρώτο σημαντικό βήμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Είναι μια πρακτική που από χρόνια ακολουθείται σε δεκατέσσερα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα. Τώρα, έρχεται επιτέλους και στη χώρα μας, αφού στο σύγχρονο διεθνές περιβάλλον που ζούμε η άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας είναι απαραίτητη είτε μας αρέσει είτε όχι.

Την ίδια στιγμή, βέβαια, ενισχύεται και η διδασκαλία των αγγλικών και στο δημοτικό.

Σημαντική για την ευρύτερη καλλιέργεια των παιδιών μας είναι ασφαλώς και η εισαγωγή του λεγόμενου κόντρα μαθήματος στη Γ' λυκείου. Από εδώ και στο εξής, λοιπόν, οι μαθητές που θέλουν να ακολουθήσουν θεωρητική κατεύθυνση θα διδάσκονται και μαθηματικά, ενώ οι μαθητές που θέλουν να ακολουθήσουν πρακτική κατεύθυνση θα κάνουν και ιστορία. Στόχος είναι, προφανώς, η σφαιρικότερη μόρφωση των νέων και το τέλος της αντιμετώπισης της τελευταίας τάξης του λυκείου ως ενός προθάλαμου για το πανεπιστήμιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ ελπιδοφόρο ότι με αυτό το νομοσχέδιο αντιμετωπίζονται ακόμα σοβαρά φαινόμενα, όπως η ενδοσχολική βία, με τα οποία ερχόμαστε, δυστυχώς, πολύ συχνά αντιμέτωποι εμείς οι γονείς. Ρυθμίσεις, όπως η θεσμοθέτηση του συμβούλου σχολικής ζωής, υπόσχονται την αντιμετώπιση κάθε μορφής παρενόχλησης των παιδιών μας και την προάσπιση της ασφάλειάς τους.

Το ίδιο επιχειρεί να κάνει και η επαναφορά της διαγωγής των μαθητών, να εξασφαλίσει ένα ασφαλές σχολικό περιβάλλον σε όλους τους μαθητές μέσα από την κοινή από όλους ακολούθηση κανόνων καλής συμπεριφοράς. Όλοι οι μαθητές οφείλουν να πειθαρχούν στους κανόνες αυτούς, και βεβαίως, να σέβονται τους συμμαθητές τους, όπως άλλωστε θα κληθούν και στη μετέπειτα ζωή τους να σεβαστούν κάποιους κοινωνικούς και επαγγελματικούς κανόνες και να φέρονται καλά στους συνανθρώπους τους.

Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων έρχεται ακόμα να ενισχύσει την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου μέσα από τους

τρεις πυλώνες, του συλλογικού προγραμματισμού, της αυτοαξιολόγησης και της εξωτερικής αξιολόγησης. Το τρίπτυχο αυτό είναι βέβαιο ότι θα βοηθήσει πολύ την εκπαιδευτική λειτουργία και θα βελτιώσει σημαντικά την ποιότητα των παρεχόμενων μαθημάτων.

Πρέπει να καταλάβουμε πως η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του έργου τους δεν είναι επ' ουδενί τιμωρία, αντιθέτως είναι μια καλή ευκαιρία για αναγνώριση και βελτίωση του έργου τους. Η μεγάλη πλειοψηφία των εκπαιδευτικών μας που κάνουν άριστα τη δουλειά τους δεν φοβούνται την όποια αξιολόγηση τους γίνεται, αντίθετα την επιδιώκουν, έχοντας την αυτοπεποίθηση ότι κάνουν το καλύτερο δυνατό για τα παιδιά και επειδή γνωρίζουν ότι μέσω της αξιολόγησής τους η προσπάθεια και το σπουδαίο έργο τους θα αναγνωριστούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γίνεται εμφανές, καλούμαστε να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο που επιχειρεί να καλύψει κενά, να διορθώσει αστοχίες του παρελθόντος και να θέσει το σχολείο και το πανεπιστήμιο σε μια πιο σύγχρονη και στέρεη βάση.

Τα σχολεία και τα πανεπιστήμιά μας αναβαθμίζονται, γίνονται πιο καινοτόμα και προσανατολίζονται στο να παρέχουν στα παιδιά μας ουσιαστικές γνώσεις και σημαντικά εργαλεία που θα τα βοηθήσουν σε κάθε βήμα της περαιτέρω πορείας τους. Μετατρέπονται στη γέφυρα που θα οδηγήσει με ασφάλεια τους νέους μας στη σύγχρονη κοινωνία και που θα τους εξελίξει σε πιο σκεπτόμενους και ολοκληρωμένους ανθρώπους.

Δεν μπορούμε παρά να επικροτήσουμε αυτή την αξιόλογη προσπάθεια και να συμβάλλουμε με κάθε τρόπο στη δημιουργία μιας νέας εκπαίδευσης, της εκπαίδευσης του μέλλοντος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε την κ. Δούνια και αναμένοντας την κ. Κασιμάτη από τον ΣΥΡΙΖΑ ή τον κ. Μάρκου, θα δώσω τον λόγο στον κ. Κεγκέρογλου, επειδή έγινε αυτή η παρεξήγηση.

Παρακαλώ, κύριε Κεγκέρογλου, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έθεσα ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα και δεν έτυχε της δέουσας προσοχής από την πλευρά της πολιτικής ηγεσίας. Είναι το πρόβλημα της μετακίνησης τετρακοσίων ως πεντακοσίων υποψηφίων τις επόμενες εβδομάδες από την Κρήτη προς την Αθήνα. Δεν υπάρχει άλλο τέτοιο νούμερο συγκεντρωμένο από νησί ή περιοχή που να εξυπηρετείται μόνο ακτοπλοϊκώς ή αεροπορικώς, να μην εξυπηρετείται οδικώς. Αυτοί οι τετρακόσιοι, πεντακόσιοι, λοιπόν, θα αναγκαστούν, παραβιάζοντας κατά κύριο λόγο τους κανόνες που ισχύουν για την προστασία από την πανδημία, να μεταβούν στην Αθήνα για να δώσουν ειδικά μαθήματα, αγγλικά, γαλλικά, ισπανικά, ελεύθερο σχέδιο και τα λοιπά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Κεγκέρογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θέλω την απάντηση και την τοποθέτηση της πολιτικής ηγεσίας επί του σοβαρού αυτού θέματος.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ελάτε, κύριε Μάρκου, έχετε τον λόγο.

Για να μην υπάρξει παρεξήγηση, ο κ. Μάρκου είναι στη θέση της κ. Κασιμάτη και θα μιλήσει, εφόσον έρθει στη θέση του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και για την κατανόηση.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, πραγματικά αυτές τις δύο μέρες, τις εξοντωτικές για όλους εκπροσώπους, κοινοβουλευτικούς, ηγεσία, αναρωτιέμαι αν πραγματικά αυτή η συζήτηση έχει κάποιο νόημα όσον αφορά πλέον την αντιμετώπιση της ηγεσίας του Υπουργείου των κοινοβουλευτικών παρεμβάσεων. Ογδόντα άτομα, λόγω των περιορισμών, Βουλευτές και Βουλεύτριες γράφτηκαν για να μιλήσουν. Και τριακόσιοι να είχαν γραφτεί, πάλι εις ώτα μη ακουόντων θα ήταν. Αναρωτιέμαι, λοιπόν, ποια είναι η ουσία αυτής της κοινοβουλευτικής διαδικασίας όπως υλοποιείται από την ηγεσία του Υπουργείου.

Σας διαβάζω ένα κείμενο από 8 Μαΐου 1967: «Διακόπτομεν διδασκαλίαν μαθήματος Στοιχείων Δημοκρατικού Πολιτεύματος εις Σχολείαν Μέσης Εκπαιδεύσεως καταργουμένης και της γραπτής εξετάσεως τούτου. STOP. Μέχρι τούδε τεθείσα προφορική βαθμολογία μαθήματος τούτου δεν θα ληφθή υπ' όψιν. STOP. Εις προβλεπομένας υπό ωρολογίου προγράμματος ώρας διδασκαλίας ανωτέρω μαθήματος θα αναπτήσσηται εις μαθητάς νόημα και σκοποί Επαναστάσεως και ότι αύτη είναι γνησίως Ελληνική, μη στρεφόμενη εναντίον Εθνικών κομμάτων συμφώνως προς Διάγγελμα και Προγραμματικάς Δηλώσεις κυρίου Προέδρου Κυβερνήσεως. STOP». Τηλεγραφική διαταγή του Υπουργείου Παιδείας 5 Μαΐου του 1967, με την οποία διατάσσεται η διακοπή του μαθήματος Στοιχεία Δημοκρατικού Πολιτεύματος.

Φυσικά και δεν ισχυρίζομαι, πριν αγανακτήσετε, ότι έχουμε δικτατορία. Έχουμε μια δημοκρατική Κυβέρνηση που έχει εκλεγεί δημοκρατικότατα. Ωστόσο, νομοθετείτε αυταρχικά. Καθ' όλη τη διάρκεια των έντεκα μηνών που προηγήθηκαν και όσο κι αν προσπάθησαν να εξωραΐσουν την εικόνα σας τα φιλικά ΜΜΕ, έχει καταστεί σαφές στην ελληνική κοινωνία ότι ασκείτε την εξουσία με αυταρχικό τρόπο.

Μα, θα πείτε είναι δυνατόν ο αυταρχισμός να εμφανισθεί σε δημοκρατικά καθεστώτα; Την απάντηση στο ερώτημα αυτό θα σας δώσουν οι μαθητές της Γ' λυκείου που διδάχθηκαν Κοινωνιολογία και διδάσκονται ακριβώς ότι στοιχεία αυταρχισμού μπορεί να εμφανιστούν κάτω από ορισμένες συνθήκες και σε δημοκρατικά καθεστώτα.

Το μάθημα της Κοινωνιολογίας, λοιπόν, η σπουδή των μαθητών πάνω στη δημοκρατία, η μελέτη θεσμών που οργανώνουν την κοινωνία, η εκπαίδευση των μαθητών στην εξέλιξη των κοινωνιών και των ρευμάτων που τις διαπερνούν και τις διαμορφώνουν είναι ο στόχος σας. Αυτά σας ενοχλούν. Αρχικά, την κοινωνιολογία την κατηγοριοποίησατε στις αριστερές επιστήμες. Φυσικά, δεν υπάρχουν αριστερές και δεξιές επιστήμες. Αυτά είναι σύνδρομα μετά τον εμφύλιο και νοοτροπίες που δυσκολεύεστε να αποβάλλετε.

Αν, όμως, όπως φαίνεται δεν μπορούν να αποβληθούν, ας συνομιλήσουν λίγο και με τον Πρωθυπουργό, ο οποίος στο πολυδιαφημισμένο βιογραφικό, από τα καλύτερα της επικράτειας, αναφέρει ότι σπούδασε κοινωνικές επιστήμες. Έχουμε δύο ενδεχόμενα. Είτε δεν κάνουν οι κοινωνικές επιστήμες τον άνθρωπο αριστερό ή ο κ. Μητσοτάκης δεν μελετούσε και δεν κατανοούσε επαρκώς τα πανεπιστημιακά του μαθήματα, κάτι για το οποίο πραγματικά δεν πιστεύω ότι ισχύει.

Μετά καταφύγατε σε μια πολιτική πονηρία. Προσπαθήσατε να υποβαθμίσετε την ουσία των επιχειρημάτων των κοινωνικών επιστημών με ένα τέχνασμα ότι τάχα είναι διένεξη κοινωνικών επιστημών και φιλολόγων. Πήγατε να φτιάξετε δηλαδή κοινωνικούς αυτοματισμούς. Ούτε αυτό υφίσταται. Εδώ δεν έχουμε κάτι τέτοιο. Έχουμε να διαλέξουμε ανάμεσα σε δύο γνωστικά αντικείμενα, ουσιαστικά και τα δύο, και καμία αντιδικία δεν πρέπει να υπάρχει.

Τι θα μπορούσε να γίνει; Το παιδαγωγικά και επιστημονικά αυτονόητο. Διατήρηση του μαθήματος της Κοινωνιολογίας ως πανελλαδικώς εξεταζόμενο για την εισαγωγή στις σχολές κοινωνικών επιστημών, με δικαίωμα επιλογής των μαθητών ανάμεσα στα Λατινικά και την Κοινωνιολογία. Απλή λογική. Προτάθηκε από τους κοσμήτορες σχολών, τους προέδρους των τμημάτων των πανεπιστημιακών, την ΟΛΜΕ, από όλα τα κόμματα του Κοινοβουλίου, πλην του δικού σας.

Η ιδεοληψία σας, όμως, να εξαφανίσετε τις κοινωνικές επιστήμες από το λύκειο σας έχει τυφλώσει και δεν μπορείτε να διακρίνετε εκπαιδευτικά δίκαιο και ορθό τις παραπάνω πρότασης. Μαθήματα, όπως η Κοινωνιολογία, ο Σύγχρονος Κόσμος και η Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μαθαίνουν σε ένα μαθητή να είναι πολίτης, να αμφισβητεί, να κρίνει, να αναζητά και να μπορεί να κάνει επιλογές.

Κυρία Υπουργέ –και πραγματικά με ειλικρινή κουβέντα σε σας– διατηρείτε συνεχώς την αντίληψη της μισής αλήθειας στην πληροφόρησή σας. Μην αφήσετε ένα τέτοιο ίχνος σαν έναν Υπουργό ο όποιος παραπληροφορούσε. Λέτε ότι διατηρείται η Κοινωνιολογία. Ξέρετε ότι δεν είναι αληθινό. Μόνο η Πολιτική Παιδεία στην Α' λυκείου που ήδη υπήρχε και μειώνεται από τρεις σε δύο

ώρες. Άλλο η Πολιτική Παιδεία κι άλλο η Κοινωνιολογία. Πρόταση της ύστατης στιγμής. Κάντε αυτή την αλλαγή για επιλογή των μαθητών στα Λατινικά και την Κοινωνιολογία, ανάλογα με την επιλογή των σχολών.

Ερχόμαστε τώρα στις εκλογές για τις πρυτανικές αρχές. Δεν ακούτε τον κ. Γεραπετρίτη, τον δικό σας, που λέει ότι υπάρχει πρόβλημα συνταγματικότητας διότι το διδακτικό προσωπικό το ΕΤΕΠ, ΕΕΠ, ΕΔΙΠ είναι διδακτικό προσωπικό. Δεν ακούτε ούτε τον κ. Χρυσανθάκη, καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών ο οποίος γνωμοδοτεί από το 2013 ότι όταν ο συντακτικός νομοθέτης αναφέρεται στο λοιπό εκπαιδευτικό προσωπικό, δεν περιορίζεται στις λοιπές βαθμίδες ΔΕΠ, πλην των καθηγητών πρώτης βαθμίδος, αλλά περιλαμβάνει στο πεδίο της ρύθμισης και το ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό.

Τέλος, για λόγους χρόνου, θα σας πω ότι τα ΕΤΕΠ, ΕΔΙΠ είναι πραγματικά στοιχεία, κύριε Διγαλάκη, το ξέρετε πολύ καλά, της ουσίας της πανεπιστημιακής διδαχής. Η συνέλευση του οικείου τμήματος αποφασίζει, η ακαδημαϊκή μονάδα, όσον αφορά την πρόσληψή τους, την κρίση τους, τα προσόντα τους, τα οποία είναι ακαδημαϊκά και όχι διοικητικά. Επομένως, δεν ισχύει ότι πρέπει να είναι εκτός των εκλογών. Μάλιστα, όπως επισημαίνει ο Νίκος Αλιβιζάτος, η αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης των ιδρυμάτων καταλαμβάνει και το διοικητικό προσωπικό των ιδρυμάτων.

Ας έρθουμε στην διαγωγή. Ακούστηκαν τόσα πολλά. Έχω την αίσθηση ότι ο Πρωθυπουργός στην παρέμβασή του λίγο νωρίτερα έδειξε λίγο ότι κάπως αντιλαμβάνεται το τραγικό αυτής της αναφοράς και αν δεν κάνω λάθος, περιέγραψε ότι «θα δούμε πώς θα διατυπωθεί». Δείξτε θάρρος, αναγνωρίσετε το λάθος και αποσύρετε πλήρως αυτή την διάταξη. Και η απόφαση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής ήταν κόλαφος όσον αφορά αυτό το θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος –πραγματικά, σε ένα λεπτό τελειώνω- φέρατε μία διάταξη η οποία ορίζει τη Διεύθυνση Πανεπιστημιακών Κλινικών και Εργαστηρίων και ότι δεν μπορούν να είναι υποψήφιοι καθηγητές οι οποίοι δεν έχουν τριετία μέχρι να αποχωρήσουν από το πανεπιστήμιο.

Καταγγείλατε ότι η προηγούμενη διάταξη, η δική μας, ήταν φωτογραφική. Εσείς ποιους φωτογραφίζετε τώρα; Δεν είναι φωτογραφική αυτή η διάταξη; Ποιους φωτογραφίζετε; Και μάλιστα υποτιμάτε πανεπιστημιακούς δασκάλους οι οποίοι ήδη είναι στη θέση της διεύθυνσης να μην μπορούν να συνεχίσουν για δύο έτη. Προσέξτε, επειδή και ο κ. Καστανίδης αναφέρθηκε σε νομολογίες. Εδώ υπάρχει από το 2017 το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης που έχει ακυρώσει μια τέτοια διαδικασία. Θα την καταθέσω για πρακτικά.

Προσθέστε κάτι που είναι πάλι απλό, είναι λογικό. Πρότασή μας είναι: Προσθέστε και αυτούς που ήδη είναι αυτή τη στιγμή διευθυντές κλινικών και εργαστηρίων. Μην υποτιμάτε ώριμους ανθρώπους και επιστήμονες. Διότι είστε άριστοι. Τι άριστοι; Ο κ. Λούλης είναι πτυχιούχος κυλινδομύλων. Ο διοικητής της ΕΥΠ έχει μεταπτυχιακό μουσικής. Ο Υφυπουργός Εθνικής Αμύνης ουδείς ξέρει τι μεταπτυχιακά έχει. Ο Υφυπουργός Εξωτερικών κανένα πτυχίο. Έλεγε μόνο ψέματα. Ο Πρόεδρος του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού μεταπτυχιακό αρπαχτής. Οι μετακλητοί υπάλληλοι, όχι πτυχιούχοι των πανεπιστημίων. Αυτή την αριστεία Πρεσβεύετε!

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μάρκου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Το λόγο τώρα έχει ο κ. Παναγής Καππάτος από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΑΠΠΑΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριοι Υφυπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή τη συζήτηση που το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων προκάλεσε, μια σειρά θεμελιωδών για εμάς προταγμάτων ήρθαν ξανά στο προσκήνιο. Μιλήσαμε για τις ανισότητες που η εκπαίδευση αντιμετωπίζει και τις ιδέες με τις οποίες εκείνες μπορούν να αμβλυνθούν. Αναρωτηθήκαμε με ποιον τρόπο η παιδεία ενισχύεται, ώστε να δώσει στα νέα παιδιά τη δυνατότητα να ολοκληρωθούν ως πολίτες. Τονίσαμε πως πραγματική αριστεία σημαίνει την ικανοποίηση του να γινόμαστε μέσα από τη σκληρή δουλειά κάθε μέρα καλύτεροι και αναδείξαμε την κοινωνική δικαιοσύνη ως την ικανότητα κάθε Έλληνα πολίτη, ακόμη κι αν αποτύχει κάποια στιγμή στη ζωή του, να μπορεί ξανά να πάρει το μέλλον στα χέρια του.

Αυτός ακριβώς είναι ο ρόλος της εκπαιδευτικής μας πολιτικής, ένα δημόσιο σχολείο σύγχρονο και ποιοτικό, ικανό να προσφέρει πραγματική μόρφωση αλλά και χρήσιμες κοινωνικές και επαγγελματικές δεξιότητες, να διαμορφώνει πολίτες ελεύθερους και υπεύθυνους, να μεταδίδει τα εφόδια της αρετής που συνίσταται στη γνώση του ορθού και του λάθους, του καλού και του κακού, του περιττού και του απαραίτητου. Πρόκειται τελικά για μια πολιτική που εκ φύσεως διαμορφώνεται από τα κάτω προς τα πάνω, που δεν επιβάλλεται αλλά συναποφασίζεται και θέτει φυσικά τον μαθητή στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της.

Το σχέδιο νόμου με τίτλο: «Αναβάθμιση του σχολείου και άλλες διατάξεις», κινείται σε τρεις βασικούς άξονες. Ο πρώτος αφορά στην αναμόρφωση των σχολικών προγραμμάτων σπουδών, ο δεύτερος σε συγκεκριμένες παρεμβάσεις για την ενίσχυση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου στο σχολείο. Ο τρίτος άξονας περιλαμβάνει οργανωτικές και βελτιωτικές ρυθμίσεις στην ανώτατη εκπαίδευση. Μιλάμε επομένως για μια σύγχρονη αντίληψη της κατεύθυνσης που το σχολείο επιθυμούμε να αναπτύξει, ενσωματώνοντας εργαλεία και δράσεις όπως εκείνη των εργαστηρίων δεξιοτήτων, γιατί είναι αλήθεια πως θέλουμε τα παιδιά μας να καλλιεργήσουν δεξιότητες τεχνολογίας και μάθησης που απαντούν στην απειλή του ψηφιακού αναλφαβητισμού. Επιθυμούμε όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες του δημόσιου σχολείου να συμμετέχουν ενεργά στην τάξη και τις παραδόσεις των μαθημάτων και φυσικά εμπιστευόμαστε τον Έλληνα εκπαιδευτικό και τον αγώνα που καθημερινά καταβάλλει. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο επιδιώκουμε η αξιολόγηση των δασκάλων και καθηγητών να λειτουργήσει θετικά και ενισχυτικά στον ρόλο τους ως παιδαγωγών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου στο σημείο αυτό μια ιδιαίτερη αναφορά στον τόπο μου, την Κεφαλονιά και την Ιθάκη. Σε συνέχεια της ενσωμάτωσης του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο προέκυψαν τρία πανεπιστημιακά τμήματα στην Κεφαλονιά, το Τμήμα Ψηφιακών Μέσων και Επικοινωνίας, που εντυπωσιάζει με την ταχύτητα ανάπτυξής του και τον αριθμό των σπουδαστών του, υψηλότερο σε αριθμό εισακτέων από κάθε άλλο τμήμα του Ιδρύματος. Το Τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων με γνωστικό αντικείμενο αλλά και επιστημονικό προσωπικό που τόσα πολλά μπορούν να προσφέρουν στον αγροδιατροφικό τομέα των νησιών μας. Και τέλος το Τμήμα Εθνομουσικολογίας ως συνέχεια του Τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων στο Ληξούρι, που τόσο πολύ έχει κατακρεουργηθεί στο όνομα μιας δήθεν αντιπολίτευσης.

Πώς θα μπορούσε άραγε να χαρακτηριστεί η εμπνεύσεως ΣΥΡΙΖΑ επιχειρηματολογία πως κλείνει ένα τμήμα, όταν αυτό δεν έχει καν τεθεί σε λειτουργία; Πώς θα μπορούσε φυσικά να σταθεί λογικά στον λαό του Ληξουρίου και της Παλικής ένα τέτοιο επιχείρημα; Ένα τμήμα που δεν λειτούργησε είναι επομένως αδύνατο να καταργείται. Το Ληξούρι βρίσκεται στον χάρτη της ελληνικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από το 1915, εκτός από δύο μελανές περιόδους, την περίοδο '79-'99, όταν αναίτια έκλεισε η Ανωτέρα Βαλλιάνειος Επαγγελματική Σχολή χωρίς να μετατραπεί σε ΤΕΙ και δεύτερον την περίοδο του 2018, όταν αναίτια έκλεισε το Τμήμα Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του τότε ΤΕΙ Ιονίων Νήσων κατά τη διαδικασία απορρόφησης του ΤΕΙ από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Τυπικά με τον ν.4559/18 ιδρύθηκε στο Ληξούρι Τμήμα Εθνομουσικολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Η λειτουργία του τμήματος ανεστάλη το 2019, έως ότου διαπιστωθεί η βιωσιμότητά του. Η βιωσιμότητα του τμήματος είναι ένα μεγάλο ερωτηματικό κυρίως λόγω του ισχυρά θεωρητικού αντικειμένου του. Είναι χα-

ρακτηριστικό ότι αντίστοιχα τμήματα σε παγκόσμιο επίπεδο είναι μόνο τρία, στο Λος Άντζελες, στο Λονδίνο και στη Βιέννη.

Το Τμήμα Εθνομουσικολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου δεν θα αποτελούσε ένα από τα πρώτα στον κόσμο, αλλά μια αποτυχημένη απόπειρα. Το Τμήμα Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων αποτελούσε μοναδικότητα στο αντικείμενό του με 90% απορρόφηση των αποφοίτων του στην αγορά εργασίας, ιδιαιτέρως εν μέσω της οικονομικής κρίσης των ετών 2010-19. Το αντικείμενο ήταν επιπέδου μηχανικού και συγκεκριμένα έβλεπε τα αντικείμενα του ήχου και των μουσικών οργάνων αποκλειστικά από την τεχνολογική κατασκευαστική τους πλευρά.

Σήμερα δεν υφίσταται αντίστοιχο τμήμα ή αντικείμενο στην ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση και ως εκ τούτου δεν μπορούν να θεραπευθούν οι διαπιστωμένες ανάγκες της ελληνικής αγοράς. Κατά την υπερδεκαεπταετή πορεία του αξιολογήθηκε από εξωτερικούς αξιολογητές στο πλαίσιο των αξιολογήσεων των τμημάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, την οποία επόπτευε η τότε ΑΔΙΠ με εξαιρετικά αποτελέσματα. Ομοίως εξαιρετική ήταν η αξιολόγηση του τμήματος στα πλαίσια της εξωτερικής αξιολόγησης του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων. Υπό το πρίσμα όμως των ποιοτικών κανόνων που η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης θεσπίζει, είναι περισσότερο από εφικτή η επανασύστασή του ή η μετεξέλιξη ενός τμήματος που και τις εγκαταστάσεις έχει και τον εξοπλισμό διαθέτει, καθώς και το προσωπικό είναι ικανό να στηρίξει τη συγκεκριμένη προσπάθεια.

Η διγλωσσία με την οποία προσπαθούν οι δυνάμεις της Αντιπολίτευσης να αποφύγουν τις ευθύνες τους είναι κάτι που δεν μας αφορά και ως πολιτική δύναμη αντιμαχόμαστε. Παράλληλα, θέτω από το Βήμα της Βουλής των Ελλήνων το ζήτημα στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ώστε να εργαστούμε από κοινού προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Αυτή άλλωστε είναι και η ουσία της πολιτικής από κάτω προς τα πάνω, μια αρχή που το παρόν νομοσχέδιο υπηρετεί και προάγει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον συνάδελφο για τον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Ιωάννης Μπουρνούς από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Συζητάμε σήμερα ένα σχέδιο νόμου που έχει κινητοποιήσει αντιδράσεις από το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας όλων των πολιτικών αποχρώσεων, ένα σχέδιο νόμου που απεικονίζει με ακρίβεια τις διαφορετικές πτυχές της Νέας Δημοκρατίας, αλλού διατάξεις παροιμιώδους στενοκεφαλιάς και δεξιάς ιδεοληψίας, αλλού δήθεν καινοτομίες και νεωτερισμοί βγαλμένοι από το ιλουστρασιόν μάρκετινγκ των ιδιωτικών σχολείων και αλλού βάζουμε την αγορά από το παράθυρο όπως ονειρευόσασταν να κάνετε εδώ και χρόνια, αλλά αποφεύγατε να μπαίνετε σε λεπτομέρειες.

Στο άρθρο 2 εισάγετε τα Αγγλικά στο νηπιαγωγείο, μάλλον επειδή πειστήκατε ότι μοιάζει αρκετά νεωτεριστικό και εκσυγχρονιστικό. Μόνο που πρόκειται για επιλογή αντιπαιδαγωγική και αντιεπιστημονική που απορρίπτεται από τους ειδικούς προσχολικής αγωγής. Τα νηπιαγωγεία δεν είναι δημοτικά σχολεία και η εκπαίδευση σε αυτά έχει τελείως διαφορετικό χαρακτήρα. Είναι ολιστική, διαθεματική, πολύπλευρη, χωρίς διδακτικά αντικείμενα περιχαρακωμένα που απαιτούν ειδικευμένη διδασκαλία.

Επιπλέον, τα παιδιά του νηπιαγωγείου έχουν ανάγκη από ένα συγκεκριμένο πρόσωπο αναφοράς σε αυτό το στάδιο της εκπαίδευσης. Ένα τρίτο πρόσωπο, χωρίς μάλιστα γνώσεις για τις ιδιαιτερότητες της εκπαίδευσης νηπίων, θα διασπάσει την εκπαιδευτική διαδικασία. Η προσχολική αγωγή κοινωνικοποιεί, αναπτύσσει τη συναισθηματική νοημοσύνη, μαθαίνει στα παιδιά πώς να φέρονται, πώς να κινούνται στον χώρο. Η απόκτηση εξειδικευμένων γνώσεων είναι για μεγαλύτερες ηλικίες.

Από την άλλη, στο άρθρο 50 αυξάνετε τον μέγιστο αριθμό νηπίων και προνηπίων στα είκοσι πέντε παιδιά ανά τμήμα.

Επί ΣΥΡΙΖΑ ο μέγιστος αριθμός μαθητών ανά τμήμα μειώθηκε στους είκοσι δύο. Επίσης, αυξάνετε τον μέγιστο αριθμό μαθητών ανά τμήμα στα δημοτικά σχολεία στους είκοσι πέντε. Εδώ, λοιπόν, φαντάζομαι ότι μας τελειώνουν οι νεωτερισμοί και επανέρχεστε στις γνωστές αντιπαιδαγωγικές μεθοδεύσεις για να μειώνονται οι θέσεις εκπαιδευτικών σε βάρος των μαθητών και του εκπαιδευτικού έργου. Και ας να μην πούμε για τη συγκυρία των μέτρων κοινωνικής αποστασιοποίησης.

Στο άρθρο 5 που αναφέρετε την αναγραφή της διαγωγής στους τίτλους σπουδών. Πρόκειται για μια απαράδεκτη, αναχρονιστική, αντιεπιστημονική αλλαγή νεοσυντηρητικού χαρακτήρα και τιμωρητικής διάθεσης. Είναι δυνατόν στην εποχή μας να κάνουμε ότι αγνοούμε την ιδιαιτερότητα της εφηβικής προσωπικότητας; Πώς θα επιτρέψουμε οι πράξεις ενός εφήβου, που συνήθως εκ των υστέρων μας φαίνονται ασήμαντες, η συμπεριφορά ενός εφήβου μπορεί να αντιμετωπίζει προβλήματα προσαρμογής στο σχολικό περιβάλλον, προβλήματα ένταξης στην κοινωνία, προβλήματα οικογενειακά ή άλλα, όλα αυτά να τον σημαδέψουν και στην ενήλικη ζωή του, όταν ακόμη και τα δικαστήρια αναγνωρίζουν ελαφρυντικά και διαφορετική μεταχείριση σε αυτή την ηλικία;

Πώς γίνεται μια περίοδος που η προσωπικότητα ακόμα πλάθεται και διαμορφώνεται να καθορίζει τη ζωή ενός ενήλικου; Με ποιο δικαίωμα διαιωνίζετε στον χρόνο έναν στιγματισμό που μπορεί να οφείλεται σε μια δύσκολη περίοδο ζωής ενός ανθρώπου; Ούτε ασφαλώς μπορεί μια τέτοια αλλαγή τελικά να λειτουργεί αποτρεπτικά. Δεν είναι σε θέση στο παιδί, ο έφηβος να προσμετρήσει τυχόν συνέπειες από αναγραφή κακής διαγωγής στη ζωή που θα κάνει μετά από χρόνια.

Η αρνητική αξιολόγηση της διαγωγής μπορεί να δοθεί σε ένα μαθητή με αποκλίνουσα συμπεριφορά, που αντιδρά σε πρακτικές εκφοβισμού και διακρίσεων, σε ένα έφηβο παιδί που ανακαλύπτει τη ΛΟΑΤΚΙ ταυτότητά του, σε μια μαθήτρια που υφίσταται απομόνωση ή που αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα εκτός σχολείου. Εσείς τι κάνετε; Φτιάχνετε ποινικά μητρώα ανηλίκων;

Ταιριάζουν αυτά στην παιδαγωγική του 21ου αιώνα; Μην μας γυρίζετε στην εποχή που ένας απόφοιτος δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που πάει να διεκδικήσει μία θέση ΔΕ, θα μπορεί στο μέλλον να χάσει αυτή τη θέση αν δεύτερο κριτήριο μετά τη βαθμολογία έχει μπει η διαγωγή.

Στο άρθρο 7 εξαπολύετε επίθεση στις κοινωνικές επιστήμες και στους αποφοίτους αυτών των σχολών. Καταργείτε την Κοινωνιολογία από τα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα και ως μάθημα γενικής παιδείας στην Γ' λυκείου. Καταργείτε και μαθήματα κοινωνικών επιστημών στη Β' λυκείου. Ο εξοβελισμός της κοινωνιολογίας και των κοινωνικών επιστημών είναι αποτέλεσμα μιας γραφικής προκατάληψης από αυτές που φύονται στις αμαθείς συνιστώσες της Νέας Δημοκρατίας που σαν κάτι μεταπολεμικούς χωροφύλακες ταυτίζουν την κοινωνιολογία με την αριστερά ή τον κομμουνισμό, όπως έχουμε ακούσει να λέγεται από τον Αντιπρόεδρό σας.

Η διδασκαλία των κοινωνικών επιστημών τις οποίες σπούδασε και ο κ. Μητσοτάκης, σας θυμίζω, είναι θεμελιώδης για την κατανόηση του κόσμου στον οποίο θα ζήσουν οι νέοι μας και πρέπει να υπάρχει και ως μάθημα γενικής παιδείας. Η γνώση των κοινωνικών φαινομένων, η κατανόηση του τι χρειάζεται για να λειτουργεί μια κοινωνία με συνοχή, πώς εμφανίζονται και αναπαράγονται φαινόμενα διακρίσεων, βίας, όπως για παράδειγμα ενδοσχολικής βίας, είναι μια τέτοια γνώση περιττή για τους μαθητές και τις μαθήτριες;

Ας πούμε τα γεγονότα των ημερών μας στις Ηνωμένες Πολιτείες, πόσο πολύ θα βοηθούσαν οι βασικές γνώσεις κοινωνιολογίας για να κατανοήσει κανείς τον ρατσισμό, την αγανάκτηση, την αναπαραγωγή στερεοτύπων, τις προκαταλήψεις και τελικά τη δομική βία, όπως οι κοινωνικές επιστήμες, που ασκείται στα μέλη μειονοτήτων που υφίστανται ρατσιστικές διακρίσεις;

Η κοινωνία μας, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρώπη γίνεται όλο και πιο σύνθετη. Τα προβλήματα όλο και πιο περίπλοκα και είναι κορυφαίας σημασίας να δίνουμε στους νέους τα μέσα να καταλαβαίνουν πώς λειτουργεί ο κόσμος γύρω μας. Έχουμε ανάγκη εμείς, έχουν ανάγκη και οι ίδιοι να κατανοήσουν το κοινωνικό τους περίγυρο, να μάθουν να αναζητούν εξηγήσεις για τα κοινωνικά φαινόμενα, για πράγματα που τους φαίνονται παράλογα, τους στρεσάρουν ή τους θυμώνουν.

Επιπλέον, οι σχολές της Α' ομάδας προσανατολισμού είναι σχολές κοινωνικών επιστημών στη μεγάλη τους πλειοψηφία και

συμπεριλαμβάνουν και σχολές εκπαίδευσης σε αυτές. Αν το κριτήριο σας είναι ότι στη Νομική υπάρχουν λατινικοί όροι, τότε θα έπρεπε να ζητάτε Λατινικά και για την είσοδο στην Ιατρική, τη Φαρμακευτική, ενδεχομένως και τη Γεωπονική. Σε κάθε περίπτωση όπως δίνεται η δυνατότητα επιλογής μεταξύ Βιολογίας και Μαθηματικών στη Β' ομάδα, έτσι θα μπορούσατε να δώσετε τη δυνατότητα επιλογής μεταξύ Λατινικών και Κοινωνιολογίας.

Στο άρθρο 9 επαναφέρετε την τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας. Την προηγούμενη φορά που την καθιερώσατε επί συγκυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου το 2014 έπεσαν τόσο οι επιδόσεις στις προαγωγικές εξετάσεις που οι μετεξεταστέοι αυξήθηκαν από το 4% στο 23%. Είναι η χαρά των φροντιστηρίων, ενώ προάγει μόνο την αποστήθιση και τη μηχανική απομνημόνευση. Ακόμα χειρότερα, πετάει τους μαθητές έξω από το σχολείο λόγω σχολικής αποτυχίας και τους σπρώχνει στα ΙΕΚ για τη μαθητεία. Επιλογή αναμενόμενα εχθρική για τους πιο αδύναμους μαθητές. Αντί να τους κινητοποιήσετε και να βελτιώσουν τις επιδόσεις τους και να ολοκληρώσουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τους αποθαρρύνετε και ωθείτε προς την έξοδο.

Με το άρθρο 68 για το σώμα εκλεκτόρων των πρυτανικών αρχών και με τα αντίστοιχα άρθρα για την ανάδειξη κοσμητόρων και προέδρων τμημάτων στερείτε το δικαίωμα σε ολόκληρες κατηγορίες εκπαιδευτικών των πανεπιστημίων να έχουν λόγο στην εκλογή των επικεφαλής τμημάτων, τομέων και σχολών. Η ιεραρχία αντί της δημοκρατίας. Οι ιδεοληψίες είναι προφανείς για ακόμη μια φορά.

Τέλος, με το κεφάλαιο Γ' για τα ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών φοβόμαστε ότι μας αποκαλύπτετε μια μεθόδευση για να παρακάμψετε το άρθρο 16 του Συντάγματος. Προφανώς θα απευθύνονται σε αλλοδαπούς, μόνο που δύσκολα θα σταθεί μια τέτοια διάταξη αν προσβληθεί στη διοικητική δικαιοσύνη και αυτή η διάκριση θα αρθεί. Θα οδηγηθούμε έτσι σε δύο εκπαιδευτικά συστήματα. Στο ένα θα εισέρχεται σε πανελλήνιες, στο άλλο με τα χρήματά σου. Ο διακαής πόθος των υποστηρικτών της ψευδοαριστείας.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αυτολανσάρεστε ως υπέρμαχοι της αριστείας, έχοντας προλάβει μέσα σε μόλις έντεκα μήνες διακυβέρνησης να προκαλέσετε το πανελλήνιο με σειρά Υπουργών και κυβερνητικών στελεχών να εμφανίζουν ανύπαρκτα πτυχία. Αυτοπαρουσιάζεστε ως υπέρμαχοι της καινοτομίας, όμως, το νομοσχέδιό σας μυρίζει ναφθαλίνη και μας γυρνάει πολλές δεκαετίες πίσω.

Αριστεύετε στην οπισθοδρόμηση και στον συντηρητισμό, ενάντια στις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας και ιδιαίτερα της νέας γενιάς. Σας αφήνουμε μόνους σας στο σκοτάδι σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο τώρα ο κ. Μαραβέγιας Κωνσταντίνος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς η συζήτηση για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας αποτελεί άλλη μια απόδειξη ότι στη χώρα μας οι επιταγές της απλής λογικής δεν είναι καθόλου προφανείς. Δυστυχώς, σε αυτήν τη συζήτηση πολλά συμπεράσματα του κοινού νου δεν θεωρούνται αυταπόδεικτα.

Κι αυτό, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν ξεκίνησε τώρα που βρίσκεστε στα έδρανα της Αντιπολίτευσης, αλλά από τις μέρες της διακυβέρνησης σας, όταν στο τέλος της θητείας σας αποφασίσατε να αναβαθμίσετε τα ΤΕΙ της χώρας σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα χωρίς ποτέ να αποσαφηνίσετε ποια επαγγελματικά δικαιώματα θα αποκτούσαν πλέον οι απόφοιτοι αυτών των σχολών.

Άρα είναι άκρως υποκριτικό, κύριοι συνάδελφοι, να κόπτεστε σήμερα για τα προγράμματα σπουδών αυτών των σχολών, όταν αυτά τα προγράμματα είναι κενά περιεχομένου. Αφήσατε όλη αυτήν τη δουλειά για τους επόμενους, δείγμα του πρόχειρου τρόπου με τον οποίο έχετε μάθει να αντιμετωπίζετε ακόμα και τα πιο σοβαρά πράγματα.

Στην πραγματικότητα αρνείστε τον ορθολογισμό και γενικότερα την ικανότητα του να είστε λειτουργικοί. Είχαμε ένα πρόσφατο δείγμα γραφής όλων αυτών όταν ανακαλύψαμε Big Brother με τη σύγχρονη τηλε-εκπαίδευση στα δημόσια σχολεία. Η ζωντανή διδασκαλία των μαθητών μέσω διαδικτύου λέτε ότι παραβιάζει τα προσωπικά δεδομένα των συμμετεχόντων στη δημόσια εκπαίδευση. Σας θυμίζω, όμως, ότι στα ιδιωτικά σχολεία σχεδόν από την αρχή της πανδημίας του κορωνοϊού τέτοιες υπηρεσίες τηλε-εκπαίδευσης παρέχονταν σε μαθητές πολλών τάξεων και ήταν τόσο επιτυχημένες που και οι υπόλοιποι γονείς των οποίων τα παιδιά αρχικά δεν είχαν πρόσβαση, ζήτησαν τη διεύρυνση του μέτρου σε όλα τα σχολεία και σε όλες τις βαθμίδες.

Αυτά αποτελούν και μια έμμεση απόδειξη για το ποιος κόπτεται για την ωφέλεια των λίγων και όχι των πολλών. Είναι πολύ κρίμα που δεν μπορείτε να παρακολουθήσετε τις σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις, ακόμα και για διαδεδομένες εφαρμογές, όπως η τηλε-εκπαίδευση, που χρησιμοποιείται σε προηγμένες χώρες εδώ και δεκαετίες. Ακόμα και στην Αφρική έχει προχωρήσει η τηλε-εκπαίδευση.

Κυρία Υπουργέ, θέλω να σας συγχαρώ για μια ακόμα αυτονόητη πρωτοβουλία, η οποία επίσης καταγγέλλεται από τον ΣΥΡΙΖΑ και αναφέρομαι στην πιλοτική εισαγωγή στο νηπιαγωγείο των δραστηριοτήτων στην αγγλική γλώσσα. Και εδώ αποδεικνύεται πως οι κατακτήσεις του διαφωτισμού δεν είναι προφανή κεκτημένα για όλους μας και για όλους τους συναδέλφους.

Ήθελα συγκεκριμένα να υπενθυμίσω την τοποθέτηση της συναδέλφου του ΣΥΡΙΖΑ στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, που δήλωσε πονηρεμένη από το παραπάνω προφανές και επωφελές για τα νήπια πρόγραμμα. Μάλιστα, η ίδια ανακάλυψε και αμερικανικό δάκτυλο στην πιλοτική αυτή δράση, που σίγουρα οφείλεται σε κάποια διεθνή συνωμοσία.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τέτοιες αιτιάσεις απέχουν όχι μόνο από το κοινοβουλευτικό επίπεδο που ζητούν οι πολίτες από εμάς, αλλά και από τις ελάχιστες απαιτήσεις ορθού λόγου για ανθρώπους που ζουν σε μια σύγχρονη κοινωνία. Για παράδειγμα, ποιος μπορεί να διαθέτει στην Ελλάδα του 2020 με την επιβολή της βάσης του «10» για την προαγωγή των μαθητών. Μπορεί κάποιος στην Ευρώπη του 21ου αιώνα να αρνείται τα ξενόγλωσσα προγράμματα προπτυχιακών σπουδών σε ελληνικά ΑΕΙ; Μήπως δεν χρειαζόμαστε αλλοδαπούς φοιτητές στη χώρα μας; Δεν θέλουμε, άραγε, τα δίδακτρα, αλλά και τα γενικότερα έσοδα που θα φέρουν στις τοπικές κοινωνίες; Δεν αρκείστε στο γεγονός ότι στηλώσατε τα πόδια και για άλλα δέκα χρόνια θα παραμείνει ως έχει το άρθρο 16; Είναι προφανές ότι είστε πολύ ικανοποιημένοι με αυτό. Κάπου επιτέλους, όμως, θα πρέπει να βρούμε όλοι μας ένα κοινό σημείο επαφής με την πραγματικότητα.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα με αφορμή τη σημερινή συζήτηση να θέσω και ορισμένα ειδικότερα ζητήματα που σας έχουν κοινοποιηθεί και υπηρεσιακά. Το πρώτο αφορά στο αίτημα εκπαιδευτικών, γονέων, ατόμων με ειδικές ανάγκες για την κατά προτεραιότητα τοποθέτησή τους στον τόπο κατοικίας τους. Είναι δίκαιο και εξαιρετικά αναγκαίο, καθώς αφορά και την οικογενειακή σταθερότητα και κυρίως την προστασία ανηλίκων με πολύ σοβαρές αναπηρίες.

Το δεύτερο θέμα είναι με τη μαθητεία των μηχανοσυνθετών του ΕΠΑΛ της Νέας Ιωνίας του Βόλου. Γνωρίζετε ότι στη Μαγνησία προσδοκούμε τη γραφειοκρατική απεμπλοκή του από το Υπουργείο Παιδείας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τα συναρμόδια Υπουργεία για δύο τροπολογίες που υιοθέτησαν σχετικές αναφορές που κατατέθηκαν στη Βουλή, μεταξύ αυτών και δικές μου. Η πρώτη είναι η τροπολογία του Υπουργείου Παιδείας, που στο τελευταίο άρθρο της ορίζει την καταβολή έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης 700 ευρώ λόγω της επιδημίας του κορωνοϊού στους σπουδαστές ΙΕΚ οι οποίοι βρίσκονται στο στάδιο της μαθητείας. Είναι ένα δίκαιο και αναγκαίο βοήθημα, που δεν έπρεπε να στερηθούν οι νέοι άνθρωποι και χαίρομαι που η Κυβέρνηση ανταποκρίνεται τόσο άμεσα στον κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη τροπολογία, αυτή του Υπουργείου Εσωτερικών για τα σχολικά κυλικεία, είναι πολύ σημαντική η δυνατότητα που δίνεται για παράταση ή τερματισμό των συμβάσεων μίσθωσης αζημίως για όσα κυλικεία δεν λειτούργησαν αυτή τη σχολική χρονιά με τα τόσα προβλήματα λόγω κορωνοϊού. Και πάλι εκφράζω τη χαρά μου που ο αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Θε-

οδωρικάκος, ανταποκρίνεται όχι απλώς σε αιτήματα των Βουλευτών, αλλά σε κοινωνικά ζητήματα που αφορούν στα σχολεία ολόκληρης της χώρας και ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ για την τήρηση του χρόνου. Είστε παράδειγμα προς μίμηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Να είστε καλά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Αφήσατε λίγο χρόνο για την κ. Καραμανλή, από ό,τι κατάλαβα.

Τον λόγο, λοιπόν, τώρα έχει η κ. Άννα Καραμανλή από τη Νέα Δημοκρατία. Μετά την κ. Καραμανλή θα μιλήσει η Υφυπουργός, η κ. Ζαχαράκη.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε αυτές τις δύο μέρες κινείται στο πλαίσιο του προγράμματος και της πολιτικής μας για μια ποιοτική και αποτελεσματική εκπαίδευση, για μια παιδεία που θεωρείται από εμάς ως η μεγαλύτερη επένδυση για τη χώρα μας.

Η σημασία της παιδείας στη σύγχρονη εποχή είναι εξαιρετικά μεγάλη, καθώς πρόκειται για ένα αγαθό απαραίτητο για την εξέλιξη και την πρόοδο του κοινωνικού συνόλου, για την ολοκλήρωση του κάθε ανθρώπου χωριστά και κυρίως για τη διόρθωση των άδικων ανισοτήτων. Σήμερα όπου οι αξίες και ο πολιτισμός κλονίζονται εκ βάθρων, η παιδεία αποκτά ακόμη μεγαλύτερη βαρύτητα, γιατί μπορεί να λειτουργήσει ως κινητήρια δύναμη βαθιών και ριζικών αλλαγών, αλλά και ως καταφύγιο για τον δοκιμασμένο σύγχρονο άνθρωπο.

Η γενική προσέγγιση του νομοσχεδίου είναι από κάτω προς τα επάνω, με στόχο οι μαθητές, ανεξαρτήτως οικονομικής δυνατότητας, να έχουν ίσες ευκαιρίες στο ξεκίνημα της ζωής τους και την πρόσβαση σε ένα σύγχρονο και ποιοτικό δημόσιο σχολείο, που θα προσφέρει σφαιρική γνώση, αλλά και ειδικές δεξιότητες ζωής, διαμορφώνοντάς τους σε ελεύθερους και χρήσιμους για την κοινωνία πολίτες. Δείχνουμε την εμπιστοσύνη μας στη δημόσια εκπαίδευση και γι' αυτό, προτεραιότητά μας είναι η ενίσχυση της ποιότητας και αποτελεσματικότητάς της σε ένα διεθνές διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον και στο πεδίο της γνώσης.

Μια από τις προτεραιότητες της εκπαιδευτικής μας πολιτικής είναι ένα σύγχρονο δημόσιο σχολείο, που να αποτελεί δημιουργική κυψέλη γνώσης και καινοτομίας, ένα σχολείο σύγχρονο και ποιοτικό, που θα ενθαρρύνει, θα επιβραβεύει και θα στηρίζει την αγάπη της γνώσης και της προσπάθειας.

Στο πλαίσιο της προτεραιότητας αυτής εισάγονται πιλοτικά τα εργαστήρια δεξιοτήτων από το νηπιαγωγείο μέχρι και το γυμνάσιο, με στόχο τη βέλτιστη αξιοποίηση της γνώσης, τη βελτίωση της προσαρμοστικότητας των νέων σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον, την ανάπτυξη της κοινωνικής ενσυναίσθησης και ευθύνης, της δημιουργικής σκέψης και πρωτοβουλίας.

Με την καλλιέργεια των ήπιων δραστηριοτήτων από πολύ μικρή ηλικία σε θεματικές, όπως ο εθελοντισμός, η ασφάλεια, η πρόληψη από εξαρτήσεις, ο αλληλοσεβασμός, η διαφορετικότητα, ενθαρρύνεται η ομαδική εργασία, η κριτική σκέψη, η πρωτοβουλία και η δημιουργικότητα. Εισάγεται πιλοτικά στο νηπιαγωγείο η ενασχόληση των μαθητών με την αγγλική γλώσσα μέσω δημιουργικών δραστηριοτήτων σε μια ηλικία, την προσχολική, όπου τίθενται τα θεμέλια της μάθησης όλων των νοητικών διαδικασιών, αποκτώντας τα παιδιά πολλαπλά γνωστικά οφέλη.

Ακούσαμε από συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ ότι είναι ένα μέτρο αντιπαιδαγωγικό, ότι εξυπηρετούμε αμερικανικά συμφέροντα. Από πού προκύπτει, άραγε, αυτό; Στη συνωμοσιολογία είστε πρώτοι, αλλά έχετε πάρει διαζύγιο από την αλήθεια και έχει απομακρυνθεί η κοινωνία από εσάς. Παρουσιάστηκαν από την Υπουργό επανειλημμένως στοιχεία ότι το μέτρο αυτό εφαρμόζεται με μεγάλη επιτυχία σε δεκατέσσερις χώρες.

Ενισχύεται ακόμα η διδασκαλία μαθημάτων, όπως της πληροφορικής, με την καλλιέργεια των ψηφιακών δεξιοτήτων, αλλά και των κλασικών γραμμάτων. Διευρύνονται οι μέθοδοι αποτίμησης της προόδου των μαθητών. Συστήνεται η τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας στο λύκειο. Εισάγεται η λογική του κόντρα μαθήματος και όλα τα παραπάνω στο πλαίσιο της καλλιέργειας της προσωπικής υπευθυνότητας για τον μαθητή και της συγκρότησης ενός εκπαιδευτικού περιβάλλοντος που θα αποτρέπει τη χαλαρότητα, θα ενισχύει τον υγιή συναγωνισμό, την αυτοβελτίωση και την αυτοαξιολόγηση, με συνεχή εργασία και προσπάθεια και την ανάλογη επιβράβευση.

Ο Όμηρος στην Ιλιάδα αναφέρει: «Πάντα να αριστεύεις, να ξεπερνάς τους άλλους, να τιμάς το πατρικό σου γένος». Η αριστεία μέσα από τη ρήση αυτή αναφέρεται στη γενναιότητα, τη μεγαλοψυχία, την τιμή και την ανδρεία στη μάχη. Στην Αρχαία Ελληνική Γραμματεία συναντούμε την έννοια της «αριστείας» να είναι διευρυμένη και εννοιολογικά συνδεδεμένη με την αρετή, με ό,τι καλό, αγαθό, βέλτιστο και χρηστό.

Γενικότερα, η παρεξηγημένη έννοια της «αριστείας» είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με την καλλιέργεια του πνεύματος και του ήθους και γενικότερα, την τάση του ανθρώπου προς επίτευξη έργων θαυμαστών και πράξεων αξιέπαινων. Η αξιολόγηση του ήθους, της συμπεριφοράς και γενικότερα, των αρετών που πιθανά διέπουν τη ζωή και την προσωπικότητα των νέων, η καλλιέργεια της φαντασίας και της δημιουργικότητας ή η σωματική άσκηση αποτελούν δεξιότητες που με το παρόν σχέδιο νόμου αναβαθμίζονται μέσω της εισαγωγής δραστηριοτήτων και της ενίσχυσης των κλασικών γραμμάτων και της φυσικής αγωγής, έτσι ώστε να ενισχύεται η ατομική υπευθυνότητα και η προετοιμασία των μαθητών, ώστε να γίνουν καλοί δίκαιοι και δημοκρατικοί πολίτες.

Ενισχύεται ο θεσμός των προτύπων και πειραματικών σχολείων ως νησίδων αριστείας και καινοτομίας και του ρόλου του στο σχεδιασμό και την εφαρμογή διαφοροποιημένων και καινοτόμων εκπαιδευτικών πολιτικών. Ο θεσμός συνδέεται με τη συνεχή αυτοβελτίωση μαθητών με ταλέντα και ιδιαίτερες μαθησιακές δυνατότητες και την ευκαιρία που τους δίνεται μέσω εξετάσεων έχουν πρόσβαση σε ουσιαστικές ευκαιρίες ποιοτικής εκπαίδευσης, αναφέρομαι στα πρότυπα σχολεία, καθώς και με τις βέλτιστες εκπαιδευτικές μεθόδους, πρακτικές και εργαλεία σε ολόκληρο το εκπαιδευτικό σύστημα. Γι' αυτό και έχει ιδιαίτερη σημασία η επιλογή της Κυβέρνησης να ξεκινήσει η επέκταση των προτύπων και πειραματικών από την δυτική Αττική.

Στο πλαίσιο της ποιοτικής και αποτελεσματικής εκπαίδευσης αξιολογούνται όλοι οι συντελεστές του εκπαιδευτικού συστήματος. Θεσμοθετείται ένα νέο πλαίσιο για την αξιολόγηση που περιλαμβάνει την εσωτερική αξιολόγηση, αυτοαξιολόγηση στο επίπεδο της σχολικής μονάδας και την εξωτερική αξιολόγηση και λαμβάνονται μέτρα για την αποτελεσματικότερη στελέχωση των σχολικών μονάδων.

Σημαντική επίσης, είναι η ρύθμιση που προβλέπει την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των μαθητών που έχουν κερδίσει διακρίσεις σε επιστημονικές ολυμπιάδες επιβραβεύοντας την αριστεία σε τόσο ανταγωνιστικά πεδία.

Όσον αφορά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στόχος της πολιτικής μας είναι ακαδημαϊκά ιδρύματα πραγματικά αυτόνομα, αξιολογούμενα, ανταγωνιστικά, σύγχρονα, εξωστρεφή, σε κοινό βηματισμό με την αγορά εργασίας. Στο πλαίσιο των στόχων αυτών ενισχύεται η εξωστρέφεια των πανεπιστημίων μέσω της δυνατότητας ίδρυσης ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων, αυτόνομα από κάθε ΑΕΙ και δίχως να απαιτείται έγκριση Υπουργού της θεσμοθέτησης κοινών και διπλών προγραμμάτων σπουδών, μεταξύ ελληνικών και ξένων ΑΕΙ, καθώς και με τη θεσμοθέτηση θερινών προγραμμάτων. Καταρτίζονται έτσι προγράμματα σπουδών χωρίς τον ασφυκτικό έλεγχο του Υπουργείου, ενισχύεται η ερευνητική δραστηριότητα των ιδρυμάτων, προσελκύονται νέοι πόροι επιπλέον της κρατικής χρηματοδότησης, επιτυγχάνεται μεγαλύτερη διασύνδεση με την αγορά εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που αποτυπώνει την ανάγκη βελτίωσης του εκπαιδευτικού πλαισίου σε όλες τις βαθμίδες, έτσι ώστε να ανταποκριθεί στις ανάγκες και απαιτήσεις ενός συνεχούς, μεταβαλλόμενου, διεθνούς περιβάλλοντος, που στοχεύει όσο το δυνατόν πιο ψηλά.

Κλείνοντας, αναφέρω τη ρήση του Ευάγγελου Παπανούτσου:

«Αν η αληθινή μάθηση είναι μία δωρεά που φωτίζει το ανθρώπινο πνεύμα και εξευγενίζει την ψυχή του, τότε το μάθημα απαιτεί και από το δάσκαλο και από τους μαθητές επίδειξη των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τη δημιουργία δηλαδή: Πρωτοβουλία επινοητικότητα και ενθουσιασμό».

Και πράγματι, το νομοσχέδιο αυτό αποπνέει δημιουργία, συνεχή στόχευση στην αυτοβελτίωση και στην πρόοδο και, εν τέλει, στην ενδυνάμωση της δημοκρατικής κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Σοφία Ζαχαράκη.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κύριοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, κύριοι εισηγητές, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βρισκόμαστε σε μία πολύ κρίσιμη στιγμή.

Και χρονικά οφείλω να πω ότι θα τηρήσω, όσο μπορώ περισσότερο, κύριε Πρόεδρε, το περιθώριο. Καταλαβαίνω ότι όλοι είναι κουρασμένοι. Ήθελα όμως, επειδή αύριο θα κληθείτε να ψηφίσετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Εμείς δεν είμαστε κουρασμένοι. Συνεχίζουμε κανονικά. Μην έχετε άγχος για εμάς.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εντάξει.

Με σεβασμό τότε προς τον χρόνο και έχοντας πλήρη επίγνωση ότι αύριο θα κληθείτε να ψηφίσετε για μία σημαντική αλλαγή, η οποία διέπει τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, θα ήθελα να έχω καταθέσει και εγώ την άποψή μου γι' αυτό το νήμα το οποίο ενώνει όλες τις διατάξεις, που αύριο οι Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου θα ψηφίσουν.

Θα ήθελα όμως, να ξεκινήσω με το γνώμονα του έργου μας που από την πρώτη μέρα ανάληψης των καθηκόντων, δέκα μήνες πριν, δέκα μήνες πριν που σταθήκαμε και εδώ, ενώπιον σας και δηλώσαμε τις προγραμματικές μας -αν θέλετε- δεσμεύσεις απέναντι στο ελληνικό Κοινοβούλιο, τις οποίες βλέπετε σιγά-σιγά να γίνονται πράξη. Δεν έχουν εξαντληθεί και έχουμε μεγάλα περιθώρια ακόμη, όπως και λοιπές νομοθετικές πρωτοβουλίες, που θα δείτε σύντομα να έρχονται στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ναι, και για την επαγγελματική εκπαίδευση, με σημαντικές επίσης, πρωτοβουλίες και για τις δομές στελεχών, που ούτως ή άλλως, η Υπουργός έχει αναφέρει πολλές φορές μέσα στη Βουλή.

Όμως, γνώμονας του έργου μας, από την πρώτη μέρα ανάληψης καθηκόντων, αποτέλεσε και εξακολουθεί να είναι η ποιοτική αναβάθμιση, ο εκσυγχρονισμός και η ανάκτηση του δυναμισμού του δημοσίου ελληνικού σχολείου. Προς αυτή την κατεύθυνση εργαστήκαμε και εργαζόμαστε συστηματικά και με ειλικρινή σεβασμό προς το χώρο της παιδείας, σε αυτόν τον χώρο που δεν χωρούν μικροπολιτικές σκοπιμότητες, ούτε ιδεοληψίες.

Επιτρέψτε μου επίσης, να πω ότι σε αυτό το χώρο δεν έχουν θέση και οι εκπτώσεις από τις ανάγκες που έχουν οι μαθητές, τις απαιτήσεις των καιρών, αλλά και αυτό τα οποία έχει ανάγκη η κοινωνία.

Τον εικοστό πρώτο αιώνα και η ιδιαίτερη αναφορά που γίνεται συνήθως, έτσι στο κατώφλι της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, αυτό το οποίο έχουμε ανάγκη ως χώρα είναι γερά εκπαιδευτικά θεμέλια, που θα επιτρέψουν στη χώρα μας, την Ελλάδα, να διεκδικήσει τη δική της ξεχωριστή θέση στην παγκόσμια κοινότητα, σε ένα κόσμο καινοτομίας και συνεχών, που εξελίσσεται με αλματώδεις ρυθμούς. Πολύ περισσότερο είναι η ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης που εγγυάται την ενεργό κοινωνική δικαιοσύνη και την ισότητα ευκαιριών, δηλαδή τις αρχές που αποτελούν το θεμέλιο του δημοκρατικού κοινωνικού συμβολαίου.

Μέσα από μία εντατική προσπάθεια πολλών μηνών και απαιτητικών στιγμών και μέχρι πρότινος παντελώς αγνώστων καταστάσεων, όπως αυτές που ζήσαμε με τη μεγάλη ανατροπή του κορωνοϊού, καταθέσαμε την πρότασή μας για ένα σχολείο που κρίνουμε ότι η χώρα μας έχει ανάγκη. Μέσα από το δημόσιο διάλογο και τη διαβούλευση κεφαλαιοποιήσαμε προτάσεις και λοιπές παρατηρήσεις που δεχθήκαμε κατά τη διάρκεια και αυτής της διαβούλευσης και συζητήσεων και μετά το πέρας αυτής και προσπαθήσαμε να βελτιώσουμε τυχόν αστοχίες και να επιτύχουμε το βέλτιστο, κατά το δυνατό, αποτέλεσμα με γνώμονα τις ανάγκες του σύγχρονου δημόσιου σχολείου.

Η προσέγγισή μας δεν μπορούσε παρά να αφορά και να διατρέχει κάθε βαθμίδα εκπαίδευσης ξεκινώντας από την προσχολική αγωγή μέχρι και τις τελευταίες τάξεις της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης επιχειρούμε να δώσουμε μία νέα πνοή, να εμπνεύσουμε μαθητές και εκπαιδευτικούς. Επιλέγουμε να ασχοληθούμε με το έργο που γίνεται στην προσχολική αγωγή, η αντιμετώπιση της οποίας δεν μπορεί να είναι ούτε στατική ούτε αφυδατωμένη και -επιτρέψτε μου να σας πω- να μην εξαρτάται μόνο από το μεράκι και την προσωπική έμπνευση του κάθε νηπιαγωγού και της κάθε νηπιαγωγού. Σεβόμενοι την ιδιαίτερη φιλοσοφία και παιδαγωγική μέθοδο, οι οποίες επιβάλλονται να βρίσκονται και σε απόλυτη εναρμόνιση με το ευαίσθητο της ηλικίας των παιδιών αυτής της βαθμίδας, δίνουμε βαρύτητα στον ειδικό και θεμελιώδους αξίας ρόλου του δημοσίου νηπιαγωγείου, ένα νηπιαγωγείο το οποίο δεν θα έχει να ζηλέψει τίποτα από ιδιωτικά ή από ξένα σχολεία, ένα νηπιαγωγείο μέσα στο οποίο καλλιεργείται και αναπτύσσεται με μεθόδους δοκιμασμένες και κατάλληλες, η λογική και η κριτική σκέψη των αυριανών πολιτών της χώρας μας.

Ακούσαμε, παραδείγματος χάριν, τις τελευταίες μέρες ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης του σχεδίου νόμου ότι η εξοικείωση των παιδιών με τις ξένες γλώσσες μπορεί να επιτυγχάνεται και με άλλους τρόπους. Δεν θέλουμε να επιτυγχάνεται με άλλους τρόπους. Θέλουμε να επιτυγχάνεται με τον παιγνιώδη τρόπο, με μία μορφή εκμάθησης και όχι διδασκαλίας, που μπορεί να εξασφαλίσει το ελληνικό σχολείο, με την παρουσία της νηπιαγωγού και του νηπιαγωγού μέσα στην τάξη. Και όλα αυτά, μέσα σε ένα πλούτο ερεθισμάτων και την ανάπτυξη της γλωσσολογικής ευαισθησίας και αντιλήψεις του ατόμου με μεθοδικότητα και σαφή προγραμματισμό. Με αυτήν τη λογική εισηγούμαστε την πιλοτική εισαγωγή δραστηριοτήτων στην αγγλική γλώσσα ειδικώς προσαρμοσμένων στις ανάγκες και δυνατότητες των παιδιών αυτής της ηλικίας και της διαθεματικής προσέγγισης βέβαια, που υπάρχει στο νηπιαγωγείο.

Προς την ίδια κατεύθυνση θεσμοθετούμε και το εργαστήρι των νέων δεξιοτήτων. Ίσως είναι ένα από τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα της ποιοτικής διαφοράς στη νοοτροπία που επιθυμούμε να προσδώσουμε στο δημόσιο σχολείο. Η εισήγηση αφορά την ανάπτυξη ήπιων δεξιοτήτων, οι οποίες δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν αποσπασματικά ή να εξαντλούνται σε δραστηριότητες ενός χρονικά περιορισμένου τμήματος της εκάστοτε χρονιάς, αλλά να καλλιεργούνται συστηματικά και να εντάσσεται πλέον στο ωρολόγιο πρόγραμμα του σχολείου.

Και αυτό βέβαια, όπως είπα και πριν δεν μπορεί να εξαντλείται ούτε σε μια τάξη, ούτε σε μια βαθμίδα εκπαίδευσης. Δεν μπορεί να αποτελεί μια ακόμα κενή ώρα ή μια χαμένη ώρα σχολικής ζωής, αλλά ούτε ακόμα και ένα μάθημα το οποίο να συνοδεύεται από ένα πολυσέλιδο σχολικό εγχειρίδιο, το οποίο θα κληθούν να απομνημονεύσουν οι μαθητές, προκειμένου η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να πουν ότι πέτυχε να εισάγει μια καινοτομία. Αυτή η προσπάθεια θα είναι συνεχής, δυναμική, τεκμηριωμένη και ως εκ τούτου σοβαρή. Αναγκαία δε και λογικά επιβεβλημένη είναι η εξειδίκευση κατά το επιστημονικό-παιδαγωγικό της περιεχόμενο από τους αρμόδιους επιστημονικούς φορείς, οι οποίοι είναι και οι καθ' ύλην αρμόδιοι να το πράξουν.

Στον σχεδιασμό μας σαφώς η κριτική σκέψη και η καλλιέργεια αυτής δεν ορίζεται ως περιεχόμενο ή επιμέρους αντικείμενο των νέων αυτών δεξιοτήτων, όπως εσφαλμένα έχω ακούσει να λέγεται από αρκετούς αξιότιμους Βουλευτές εντός του Κοινοβουλίου. Η όξυνση της κριτικής σκέψης του μαθητή είναι το ζητούμενο όλης της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Καλλιεργείται και αναπτύσσεται από το σύνολο των σχολικών μαθημάτων, ιδίως δε όταν διαρθρώνονται και θεμελιώνονται πάνω σε ένα στέρεο πρόγραμμα σπουδών.

Σε αυτό το σημείο είναι σημαντικό να σας πω ότι υπάρχει ήδη

η αφετηρία των σημαντικών αλλαγών για τα προγράμματα σπουδών και τα βιβλία, τα οποία γνωρίζουμε ότι ήδη «τρέχει» ως διαδικασίες το ΙΕΠ, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Πολύ περισσότερο η ενθάρρυνση κάθε φορέα που συμμετέχει στην εκπαιδευτική διαδικασία της συλλογικής προσπάθειας είναι μέσα και σαν κεντρική σκέψη σ' αυτό το νομοσχέδιο. Είναι αυτό το οποίο θα συμπαρασύρει σε μια ανάλογη πορεία όλα τα μέλη της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Είναι θεμελιώδους σημασίας για την ευρύτερη κοινωνική πρόοδο το ότι οι μαθητές μας διαπαιδαγωγούνται και εθίζονται κατά την αριστοτελική έννοια σε ένα σύστημα εντός του οποίου η προσωπική προσπάθεια του ατόμου, ο μόχθος του επιβραβεύεται και ανταμείβεται, ένα σύστημα διαφανές και αξιοκρατικό στο οποίο πρωταγωνιστεί και η τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας, με τις απαραίτητες διορθώσεις που πρέπει να γίνουν. Μετά την τελευταία εφαρμογή της νομίζω ότι όλοι έχουμε λάβει τα συμπεράσματα και έχουμε πάρει τα σημαντικά μηνύματα για το τι πρέπει να γίνει για να βελτιωθεί. Είναι, όμως, ένα χρήσιμο εκπαιδευτικό εργαλείο για τον εκπαιδευτικό, διαμορφώνει ένα ευρύτερο εκπαιδευτικό σύστημα δομημένο στις αρχές της αξιοκρατίας και της διαφάνειας, πρότυπα, πιλοτικά και πειραματικά σχολεία.

Δίνεται, λοιπόν, βάση στο έργο αποκατάστασης και αναβάθμισης του ρόλου μιας ειδικής κατηγορίας σχολείων. Η προσπάθεια αυτή ουσιαστικά είναι μια άλλη όψη της αναβάθμισης του συνόλου του εκπαιδευτικού συστήματος, γιατί τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία έχουν τη δυνατότητα και της αυτοβελτίωσης του εκπαιδευτικού συστήματος κάθε χώρας.

Ακούσαμε με έκπληξη διάφορες αναφορές ως προς τα σχολεία αυτά, ότι είναι ελίτ και ότι θα υποβαθμίσουν τα υπόλοιπα σχολεία. Θεωρώ ότι αυτές είναι επικίνδυνες απόψεις οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με την εκπαιδευτική πραγματικότητα και βέβαια μάς βρίσκουν απέναντι.

Η διεύρυνση και η βελτιστοποίηση της υποστήριξης των πρότυπων και πειραματικών σχολείων, ώστε απρόσκοπτα να επιτελούν το έργο τους, είναι πρωταρχικό μας μέλημα και αποτυπώνεται στο σύνολο των διατάξεων του παρόντος νομοσχεδίου.

Ωφελημένοι δε -κι αυτό θέλω πραγματικά να το επισημάνω- αυτής της μεταρρύθμισης δεν είναι μόνο μια ελίτ μαθητών ή εκπαιδευτικών, όπως ακούσαμε, αλλά το σύνολο της σχολικής κοινότητας εντός της οποίας θα διαχέονται οι καλές πρακτικές από το έργο το οποίο γίνεται στα σχολεία αυτά. Θα είναι πολλαπλασιαστές καλών πρακτικών. Θα υπάρχουν όμιλοι μέσα σε όμορα σχολεία στα οποία μπορούν να συμμετέχουν και παιδιά άλλων σχολείων που δεν πηγαίνουν μόνο στα πρότυπα και στα πειραματικά, άρα λειτουργούν ως φορείς- πολλαπλασιαστές βέλτιστων πρακτικών σε όλη την περιοχή. Υπό το πρίσμα αυτό συνειδητοποιεί κανείς το ζωτικής σημασίας έργο τους και ίσως και τους λόγους που τα σχολεία αυτά πολεμήθηκαν τόσο πολύ στο παρελθόν.

Θα ήθελα να κλείσω με το θέμα της ξενόγλωσσης εκπαίδευσης, της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό, ένα πολύ σημαντικό σημείο για εμάς γιατί είχαμε προεκλογικά δεσμευτεί για την ενίσχυσή της. Είναι ένας τομέας νευραλγικής σημασίας για την κυβέρνηση, ιδίως λαμβανομένης υπ' όψιν της νέας πραγματικότητας, όπως αυτή διαμορφώθηκε με την οικονομική κρίση που έπληξε τη χώρα μας, απότοκο της οποίας υπήρξε και η μαζική μετανάστευση στο εξωτερικό δεκάδων χιλιάδων συμπατριωτών μας. Προς αυτούς, λοιπόν, τους ανθρώπους που είναι μακριά το ελληνικό κράτος παρέχει τη διαβεβαίωση ότι δεν τους ξεχνά ούτε υποβαθμίζει τις δυνατότητες εκπαίδευσης που παρέχονται στο εξωτερικό. Οι δεσμοί μας ενισχύονται στην πράξη. Η ισότητα των ευκαιριών στη μόρφωση αφορά όλους τους Έλληνες ανά την οικουμένη. Δεν τους κατηγοριοποιούμε, δεν τους ξεχωρίζουμε.

Θα ήθελα να πω πολλά. Δεν υπάρχει χρόνος και σέβομαι και τους Βουλευτές οι οποίοι περιμένουν. Αυτά είναι, όμως, μερικά από τα στοιχεία τα οποία αποτελούν τη θεώρησή μας για την κατεύθυνση του έργου μας. Αυτό πιστεύουμε πως αξίζει κάθε Έλληνας πολίτης και ιδίως οι νέοι και οι νέες της εποχής μας και της πατρίδας μας, προκειμένου αυτόνομα να καταφέρουν να χαράξουν μια πορεία επιτυχίας προσωπικής, αλλά συνάμα προς όφελος του ευρύτερου κοινωνικού συνόλου. Να ξέρουμε καλά ότι υπάρχει μια γενιά εκεί έξω η οποία ασφυκτιά να ξεκινήσει τη δική της εποχή, διεκδικεί το μέλλον της στο πεδίο της δημιουργίας και όχι παρελθοντικών διλημμάτων που δεν εξυπηρετούν κανέναν εκτός από αυτούς που τα εμπορεύονται. Ας τους επιτρέψουμε να ξεκινήσουν τη δική τους εποχή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε την κυρία Υφυπουργό.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Κασιμάτη από τον ΣΥΡΙΖΑ στη θέση του κ. Μάρκου.

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες Υπουργοί, θα ήθελα πριν προχωρήσω στην ομιλία μου να απευθύνω τις θερμές ευχές μου για καλή επιτυχία στην τάξη του 2020, στα παιδιά μας που σε λίγες μέρες δίνουν πανελλήνιες εξετάσεις μετά από μια τρομερή και ανορθόδοξη χρονιά λόγω της παγκόσμιας πανδημίας του νέου κορωνοϊού και του lockdown που ίσχυσε για τα σχολεία τους και που οπωσδήποτε ήταν αρνητικό για κάθε τάξη.

Πρέπει και οφείλουμε να ευχαριστήσουμε από αυτό εδώ το Βήμα τους εκπαιδευτικούς, τους καθηγητές, τους δασκάλους που για άλλη μια φορά υπερέβαλαν εαυτόν, όπως έκαναν τα χρόνια της μνημονιακής λιτότητας και όταν η απόλυση επί των κυβερνήσεών σας, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, επικρεμόταν ως δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια τους. Και τότε και τώρα υπερέβαλαν εαυτόν προκειμένου να κρατήσουν το δημόσιο σχολείο όρθιο και τους μαθητές και τις μαθήτριες στο επίπεδο μόρφωσης που αναλογούσε στην ηλικία και στην τάξη τους. Τους οφείλουμε, λοιπόν, ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Όπως ορθά ειπώθηκε από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, από τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξη Τσίπρα και μπορώ κι εγώ να σας το επιβεβαιώσω, αυτό το διάστημα δυστυχώς άνθισαν οι ανισότητες και στο ζήτημα της τηλε-εκπαίδευσης. Πρέπει να σας πω ότι στη Β' Πειραιά, στο Πέραμα, στο Κερατσίνι, στη Σαλαμίνα, στου Ρέντη, στη Δραπετσώνα, στη Νίκαια, στον Κορυδαλλό ήταν ποσοστό τουλάχιστον 50% όσοι δεν μπορούσαν να μετάσχουν στην εκπαίδευση γιατί δεν είχαν την υλικοτεχνική υποδομή. Είχατε στείλει έγγραφα προκειμένου να ενημερωθείτε για το ποιες είναι αυτές οι ελλείψεις. Όταν είδατε ότι είναι πάρα πολλές, προφορικά ενημερώσατε ότι θα πάνε δυο-τρία τάμπλετ σε κάθε σχολείο και αυτό ήταν. Το αποτέλεσμα είναι αυτό που ξέρουμε.

Το ότι διακόπηκε η εκπαιδευτική διαδικασία διεθνώς είναι μια μεγάλη απώλεια με μετρήσιμες λογικές συνέπειες, σύμφωνα και με το περιοδικό «ECONOMIST», γι' αυτό τα κράτη και οι συντεταγμένες πολιτείες οφείλουν να λάβουν μέτρα για τη γεφύρωση αυτού του χάσματος και ειδικά για εκείνους που έμειναν πιο πίσω από τους άλλους.

Αυτή η τόσο μεγάλη υγειονομική κρίση κλυδώνισε τα τετραθέμελα του κόσμου στον 21ο αιώνα και την ιδεολογία του ιδιωτικού πάνω από όλα, γιατί αυτή η σύγχρονη πανούκλα απέδειξε αυτό που οι κομμουνιστές, οι σοσιαλιστές, όλοι οι προοδευτικοί άνθρωποι γνωρίζουμε, ότι δηλαδή όλοι βράζουμε στο ίδιο καζάνι σε αυτόν τον πλανήτη, ότι κάποια αγαθά τα λέμε δημόσια όχι γιατί τα ορίζουμε έτσι από ιδεοληψία, αλλά γιατί είναι. Αποδείχτηκαν επίσης μέσα σε αυτήν την κρίση τα όρια του συστήματος του καπιταλισμού και της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης που έγινε η ίδια αιτία για τη ραγδαία εξάπλωση του ιού που σκοτώνει ανθρώπους μαζικά και γονατίζει την παγκόσμια οικονομία.

Ακόμα, λοιπόν, κι εσείς, η πιο νεοφιλελεύθερη εκδοχή του πολιτικού μας συστήματος, που υποχρεωθήκατε να ομνύετε στη δημόσια υγεία που τη θέλατε ιδιωτική, κάνετε σαν να μη συνομιλείτε καθόλου με το γίγνεσθαι, με την ιστορία, με τις παλιές ανάγκες που γίνονται επίκαιρες και νομιμοποιούνται ως μη λαϊκισμός και τώρα εισάγετε ένα νομοσχέδιο για την αναβάθμιση του σχολείου για να γκρεμίσετε τη δημόσια παιδεία και το δημόσιο σχολείο παρ' όλα αυτά.

Μη μας μιλάτε για τις καλές σας προθέσεις. Ούτε καν αυτές δεν προκύπτουν. Δεν θα ξεχάσουμε ότι μόλις πριν από πέντε

μήνες απαλείψατε από προϋπόθεση επιλογής των εκπαιδευτικών για τις εξετάσεις του ΑΣΕΠ τα υψηλά ακαδημαϊκά προσόντα. Οι απόφοιτοι κολεγίων χωρίς αναγνωρισμένα πτυχία μπορούν να συμμετέχουν.

Βέβαια, πρέπει να μας πείτε, κυρία Κεραμέως -άκουσα και την ομιλία του κ. Γεραπετρίτη- σχετικά με τα πρότυπα. Αυτοί οι άνθρωποι, αυτοί οι απόφοιτοι θα προσλαμβάνονται στα ιδιωτικά σχολεία; Όχι βέβαια. Θα προσλαμβάνονται στα πρότυπα; Επίσης όχι. Οπότε καταλαβαίνουμε ότι ένα και ένα κάνουν δύο.

Άλλωστε η αντινομία είναι εγγενής. Ένα αναβαθμισμένο σχολείο με υποβάθμιση των ακαδημαϊκών προσόντων των διδασκόντων είναι μία πρόταση που δεν στέκεται στο λόγο. Είναι προφανές επίσης ότι έχετε ένα μεγάλο πρόβλημα με το άρθρο 16. Το άρθρο αυτό το έχουμε υπερασπιστεί με νύχια και με δόντια και εσείς το αντιπαλεύετε και το αντιπαλεύετε κι αυτό δεν θα πέφτει γιατί το κρατά η κοινωνία όρθιο. Δεν είναι τυχαία η αναχρονιστική διαγωγή κοσμία που κατά πρώτον δεν είναι μέτρο καταπολέμησης του μπούλινγκ, απλά θα χαντακώσει δια βίου πολλά παιδιά που μεγαλώνουν σε προβληματικές συνθήκες, αλλά δεν είναι νταήδες. Και αναφέρεστε σχεδόν ειρωνικά στο άρθρο 16 κάνοντας μια διασταλτική ερμηνεία που έχει ένα τεράστιο εύρος. Θα έλεγα -να μου επιτραπεί η έκφραση- ότι τρολάρετε την εθνική αντιπροσωπεία όταν συνδέετε το άρθρο 16 με τη διαγωγή κοσμία. Γιατί κατά πρώτον δεν σέβεστε το Σύνταγμα -που πάλι δεν αναθεωρήθηκε ως προς το άρθρο 16- όταν εισάγετε από την πίσω πόρτα τα ξενόγλωσσα τμήματα στα ΑΕΙ για αλλοδαπούς που γνωρίζετε ότι θα έχουν δικαίωμα εγγραφής και Έλληνες σύμφωνα με την αρχή της ισότητας. Άρα θα κληθείτε από τα πράγματα να παραβιαστεί το άρθρο 16 και θα υπάρχουν διάφορες άλλες συνέπειες.

Αυτό που με λυπεί λοιπόν βαθύτατα είναι ότι δεν αντιλαμβάνεστε τη θεμελιακότητα της παιδείας ως δημόσιου αγαθού. Σας έχουμε μιλήσει και απ' αυτό εδώ το Βήμα για την αναγκαιότητα η πανεπιστημιακή παιδεία, δηλαδή η επιστήμη που προκύπτει από την επιστημονική έρευνα, να είναι δημόσια και απροϋπόθετη χωρίς οικονομικές εξαρτήσεις, όχι από ιδεοληψία αλλά γιατί αυτό είναι το αναγκαίο για να συνεχίσει η γη να γυρίζει με τους ανθρώπους και τα έμβια όντα ζωντανά και σε αρμονία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αλλά καλό είναι να ανατρέξετε στο crowd funding που έκανε η Πρόεδρος της Κομισιόν κ. Φον ντερ Λάιεν προκειμένου η Ευρωπαϊκή Ένωση να εξασφαλίσει τα αναγκαία εκατομμύρια που χρειάζεται για να αποκτήσει την πρόσβαση στις πατέντες του εμβολίου για τον COVID-19. Αν η έρευνα ήταν δημόσια, θα ήμασταν όλοι ασφαλείς. Και αυτά τα δισεκατομμύρια και τα εκατομμύρια θα έπεφταν στην οικονομία και θα στηριζόταν οι κοινωνίες. Τώρα βγαίνουν από τη μία τσέπη και μπαίνουν στην άλλη των πάμπλουτων της παγκοσμιοποίησης, στις μεγάλες φαρμακευτικές στις οποίες είναι οι ίδιοι μέτοχοι και ούτω καθεξής. Στον μεταξύ χρόνο οι πολίτες καλούνται να ζήσουν με 533 ευρώ το μήνα. Δεν θα επεκταθώ άλλο σε αυτό. Άλλωστε μάλλον δεν μπορώ να σας πείσω.

Είστε θιασώτης της νεανικής επιχειρηματικότητας που την εισάγετε και ως δεξιότητα -άκουσον, άκουσον!- στα σχολεία. Γιατί επιθυμείτε να φτιάξετε μια πολιτεία χωρίς πολίτες, μια χώρα που θα μοιάζει με καράβι χωρίς ναύτες που βολοδέρνει, σύμφωνα με την σχετική παρομοίωση του Σοφοκλή στον «Οιδίποδα Τύραννο», για να είστε άλλωστε και συνεπείς με τη θεματική της παγκόσμιας και τοπικής κληρονομιάς που εισάγεται ως δεξιότητα. Γιατί είστε οι ίδιοι φορείς ιδεολογικά, πολιτικά και οικονομικά αυτού που λέμε glocal, global και local, αλλά όχι του national και του international, γιατί μέσα στις έννοιες του εθνικού και του διεθνικού μπορεί να υπάρχει και να ανθεί το δημοκρατικό κεκτημένο, η λογοδοσία, δηλαδή η λαϊκή κυριαρχία και άρα η κοινωνική προκοπή. Δεν το επιλέγετε. Όπως δεν επιλέγετε την εθνική και κοινωνική μνήμη ως μια θεματική που θα έπρεπε να υπάρχει και να γαλουχεί τα παιδιά με σκοπούς, για να ζουν οι μαθητές με τη μνήμη των αγώνων και να αναλαμβάνουν τη συνέχειά τους.

Σήμερα είναι η επέτειος της σφαγής του Διστόμου από τους ναζί. Δεν υπάρχει κάποια τέτοια θεματική της συλλογικής διεκδίκησης πραγμάτων στο περιθώριο της ιστορίας των γερμανικών επανορθώσεων, προκειμένου να γίνει και η νέα γενιά φορέας και γνώστης αυτού του ζητήματος.

Θα σας καταθέσω στα Πρακτικά προτάσεις για την εθνική και κοινωνική μνήμη στα σχολεία και στην εκπαίδευση που έχουν κατατεθεί στο δημόσιο διάλογο από έγκριτους ακαδημαϊκούς, για να μην πει κανένας ότι δεν τις είχε υπ' όψιν του.

Πάντως να σας πω ότι σε πρόγραμμα ιδιωτικού σχολείου απ' αυτά που σας εξυμνούν για τις έξτρα δεξιότητες, οι μαθητές έκαναν μαγειρική στις εγκαταστάσεις της «MIELE» με κάποιον γνωστό σεφ, να μην πω τώρα το όνομά του. Μας χωρίζει άβυσσος και ρίχνετε και τα παιδιά στην άβυσσο.

Μπορώ να έχω κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Έχετε φτάσει τα οχτώμισι λεπτά.

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Αλλά θα ήθελα να απαντήσω πολύ γρήγορα στον κ. Μητσοτάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Καλώς, αλλά να ολοκληρώσετε κάποια στιγμή.

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Ναι, για ένα λεπτό. Ευχαριστώ.

Στην ομιλία του αναφέρθηκε σε ιστορικές και εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, όπου το αίτημα για εκδημοκρατισμό συνδέθηκε με τον αγώνα για καλύτερη παιδεία και προκοπή ατομική και κοινωνική. Έκανε λόγο για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1929-32 του Ελευθερίου Βενιζέλου, την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του Γεωργίου Παπανδρέου το 1964-65, τον νόμο πλαίσιο του 1982 για τα πανεπιστήμια της κυβέρνησης Ανδρέα Παπανδρέου, ενώ μνημόνευσε αποσπάσματα από ομιλίες δύο σπουδαίων μορφών του ελληνικού εκπαιδευτικού κινήματος και του δημοτικισμού αριστερών και προοδευτικών ανθρώπων, όπως του Δημήτρη Γληνού και του Αλέξανδρου Δελμούζου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρία συνάδελφε, έχετε φτάσει τα εννέα λεπτά και δέκα δευτερόλεπτα. Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε για σεβασμό προς τους συναδέλφους.

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Κλείνω σε τριάντα δευτερόλεπτα.

Παρέλειψε στις αναφορές να πει ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις ήταν φορείς συνάρθρωσης των κλασικών και των κοινωνικών επιστημών. Αυτό πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να κάνετε και με την Κοινωνιολογία και με τα Λατινικά τα οποία έχουν επαναφερθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ και τώρα τα καταργείτε, όπως ήταν κι εξεταζόμενα μαθήματα και από προηγούμενες κυβερνήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ!

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Οι ανθρωπιστικές με τις κοινωνικές σπουδές δεν είναι ανταγωνιστικές, είναι συμπληρωματικές και θα πρέπει να γνωρίζετε ότι στα λατινικά όρος cliens από την οποίον βγαίνει η λέξη client στα αγγλικά που σημαίνει πελάτης, χρησιμοποιείται για τους λαούς εκείνους που ηγεμονεύονται, που είναι εξαρτημένοι εντέλει. Αυτό δεν πρέπει να είναι το μέλλον της ελληνικής παιδείας και δεν θα το καταφέρετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής, κ. Νίνα Κασιμάτη, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ξενοφών Μπαραλιάκος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΞΕΝΟΦΩΝ (ΦΩΝΤΑΣ) ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, η ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου αποτελεί το εφαλτήριο για να επαναφέρουμε τη δημόσια παιδεία, τον ακρογωνιαίο λίθο δηλαδή κάθε πολιτείας στο επίκεντρο.

Με τις μεταρρυθμίσεις που εισάγουν οι σημερινές διατάξεις ο χαρακτήρας της δημόσιας παιδείας θωρακίζεται και ταυτόχρονα εκσυγχρονίζεται. Δημιουργούνται τα απαραίτητα εκείνα εργαλεία ήδη από το προσχολικό επίπεδο, που θα διαμορφώσουν πολίτες με ελληνική παιδεία εφοδιασμένους επαρκώς με τις κα-

τάλληλες δεξιότητες για να ανταποκριθούν σε έναν κόσμο που γίνεται συνεχώς πιο περίπλοκος, πιο απαιτητικός και πιο ανταγωνιστικός.

Χτίζουμε -όπως είπε και η Υπουργός- το σχολείο της εγρήγορσης με εξωστρεφή προσανατολισμό. Επενδύουμε στο σήμερα με το βλέμμα στραμμένο στο αύριο με την επιδίωξη της αριστείας χωρίς εξίσωση προς τα κάτω. Ναι για μας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές η αριστεία δεν είναι ρετσινιά, είναι το διαβατήριο για ένα καλύτερο μέλλον, είναι η προϋπόθεση για να μπορεί το κάθε παιδί να διεκδικήσει το αύριο με τις πιο ευοίωνες προδιαγραφές. Αυτό ακριβώς φιλοδοξεί να κάνει και το δικό μας σχολείο, να παράγει ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες με γνώση, κριτική σκέψη, εθνική συνείδηση και ήθος.

Το παρόν νομοσχέδιο ισορροπεί αρμονικά μεταξύ των διαχρονικών πλεονεκτημάτων της κλασικής εκπαιδευτικής διαδικασίας και της χρήσης σύγχρονων τεχνικών και μεθόδων τις οποίες η εκπαιδευτική κοινότητα, οι μαθητές και οι γονείς αγκάλιασαν στη δύσκολη συγκυρία της πανδημίας. Και σε αυτό το σημείο επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ στους εκπαιδευτικούς μας, στους δασκάλους των παιδιών μας οι οποίοι έπραξαν με το παραπάνω το καθήκον τους εν μέσω καραντίνας, με πατριωτισμό και υπευθυνότητα και τους αξίζουν τα συγχαρητήρια μας. Οι θλιβερές μειοψηφίες αποτελούν μια παραφωνία και οι μόνοι που σπεύδουν να υιοθετήσουν τη ρητορική τους είναι οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Αναλύοντας το παρόν νομοσχέδιο θα ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα στην εισαγωγή του θεσμού των εργαστηρίων δεξιοτήτων, όπου πλέον θα καλλιεργούνται δεξιότητες οι οποίες προετοιμάζουν τον μαθητή και συγκροτούν ολοπλεύρως την προσωπικότητά του. Ως μέλος της Ειδικής Επιτροπής Οδικής Ασφάλειας είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος -και ήθελα να επαινέσω γι' αυτήν την πρωτοβουλία την ηγεσία του Υπουργείου- για την ένταξη της οδικής παιδείας στα σχολεία μας.

Όταν κάθε χρόνο χάνεται στους δρόμους μας σχεδόν ο πληθυσμός μιας κωμόπολης από τροχαία ατυχήματα, η οδική παιδεία μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στην αλλαγή νοοτροπίας και στην καθιέρωση ενός υγιούς προτύπου οδικής συμπεριφοράς.

Στο ίδιο πλαίσιο η επαφή με έννοιες και πρακτικές, όπως η επιχειρηματικότητα και η ρομποτική, καλλιεργούν και εμπεδώνουν τις νέες ανάγκες ενός κόσμου που συνεχώς αλλάζει. Βρισκόμαστε στο κατώφλι της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, της τεχνητής νοημοσύνης. Η εισαγωγή στις νέες τεχνολογίες από μικρές ηλικίες και η σύνδεση του σχολείου με την επιχειρηματικότητα είναι εκ των ων ουκ άνευ.

Επίσης, θεωρώ εξίσου σημαντικό ότι ενισχύουμε τη διδασκαλία της φυσικής αγωγής, το μάθημα, δηλαδή, της Γυμναστικής. Η περσινή έκθεση του Ευρωπαίου επιτρόπου για την κατάσταση της υγείας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατατάσσει τα παιδιά μας στη δεύτερη θέση ως προς την παχυσαρκία και το κάπνισμα. Είναι μια αρνητική πρωτιά που δεν μας τιμά. Με αυτό το νομοσχέδιο θέτουμε τις βάσεις για να το αλλάξουμε.

Άκουσα τις ευφάνταστες θεωρίες συνωμοσίας από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Θα ήθελα να σας πληροφορήσω ότι εμείς είμαστε υπέρ της γλωσσομάθειας. Θεωρούμε τις ξένες γλώσσες απαραίτητες και χρήσιμες. Απέναντι σε αυτές τις ανυπόστατες και πραγματικά διασκεδαστικές θεωρίες απαντάμε με στοιχεία, έρευνες και τεκμήρια. Τα προσκόμισε άλλωστε και η Υπουργός χθες κατά τη διάρκεια της ομιλίας της. Η επαφή και εξοικείωση των παιδιών προσχολικής ηλικίας με την αγγλική γλώσσα είναι μια πολιτική με τον πλέον αντιταξικό χαρακτήρα. Η διεύρυνση των ωρών διδασκαλίας ξένων γλωσσών στο δημόσιο σχολείο μόνο προς όφελος των πιο αδύναμων συμπολιτών μας μπορεί να είναι. Όλα τα παιδιά ανεξαιρέτως έχουν πρόσβαση σε δωρεάν γνώση.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σταθώ σε δύο τρία ακόμα μείζονα ζητήματα αυτού του νομοσχεδίου. Το πρώτο έχει να κάνει με μια αδικία που διορθώνεται και τον εξορθολογισμό μιας εστίας παθογενειών. Η προηγούμενη κυβέρνηση κατήργησε τη διπλή μοριοδότηση των εκπαιδευτικών που αναλάμβαναν υπηρεσία σε δυσπρόσιτες περιοχές. Εμείς αποκαθιστούμε αυτήν την αδικία. Επαναφέρουμε την διπλή μοριοδότηση, μειώνουμε τη διάρκεια των πινάκων στα δυο χρόνια από τρία, που μέχρι τώρα ίσχυε, με αποτέλεσμα να προσμετράται πιο γρήγορα η προϋπηρεσία και να αξιολογούνται αναλόγως τα προσόντα των εκπαιδευτικών μας. Πετυχαίνουμε έτσι ένα διπλό στόχο. Αφ' ενός όλες οι εκπαιδευτικές μονάδες θα στελεχωθούν επαρκώς χωρίς προβλήματα, αφ' ετέρου κανένα μα κανένα παιδί, από άκρη σε άκρη της χώρας, δεν θα μείνει χωρίς δάσκαλο.

Το δεύτερο έχει να κάνει με ένα ζήτημα το οποίο ταλαιπωρεί κάθε χρόνο εκατοντάδες οικογένειες και φοιτητές. Ο εξορθολογισμός των κριτηρίων για τις μετεγγραφές είναι ένα αναγκαίο μέτρο για να πάψει πλέον η διαρκής σύγχυση και οικονομική αιμορραγία των ελληνικών νοικοκυριών. Η επιπλέον μοριοδότηση των πολυμελών οικογενειών καταδεικνύει το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης η οποία αφουγκράζεται τα πάγια αιτήματα μιας σπουδαίας κατηγορίας συμπολιτών μας.

Το τρίτο έχει να κάνει με την αξιολόγηση. Για εμάς η αξιολόγηση είναι όρος και προϋπόθεση για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος. Προτάσσουμε μια αλλαγή παραδείγματος στη δημόσια παιδεία, μια συνολική αλλαγή μοντέλου. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο η αξιολόγηση συνδέεται με την επιμόρφωση έννοιες αλληλένδετες και αλληλοσυμπληρώμενες. Το τρίπτυχο προγραμματισμός, αυτοαξιολόγηση, εξωτερική αξιολόγηση είναι ένα συνεκτικό πλαίσιο για να κάνουμε τα σχολεία μας αλλά και συνολικά η εκπαιδευτική κοινότητα το ποιοτικό άλμα στο μέλλον.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, θα ήθελα να σας συγχαρώ για την άοκνη προσπάθεια που καταβάλλεται προσωπικά εσείς και οι συνεργάτες σας για τις μεταρρυθμίσεις που ψηφίζουμε σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο. Αποδεικνύουμε ότι η δημόσια παιδεία για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι η ύψιστη προτεραιότητα. Δεν προχωράμε στα τυφλά αλλά έχουμε όραμα. Δεν θέλουμε ένα σχολείο στο περιθώριο αλλά στην αιχμή των εξελίξεων. Θέλουμε ένα σχολείο που θα εκκολάψει Έλληνες πολίτες που θα πάνε την πατρίδα μας ένα βήμα πιο ψηλά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, σας ευχαριστούμε για το χρόνο. Το λόγο τώρα έχει ο κ. Αλέξανδρος Μεϊκόπουλος από τον ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρω ότι είναι αρκετά περασμένη η ώρα. Νομίζω ότι έχουν ειπωθεί τα πάντα. Γνωρίζω ότι είμαστε όλοι πάρα πολύ κουρασμένοι, οπότε θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος και να μην ξεπεράσω το προβλεπόμενο όριο του χρόνου.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με ένα γεγονός που μου ήρθε στη μνήμη παρακολουθώντας τις συζητήσεις των τελευταίων ημερών. Πριν από δύο περίπου χρόνια με μια πολύ θετική πρωτοβουλία η δευτεροβάθμια εκπαίδευση Μαγνησίας κάλεσε εκπροσώπους των μαθητών από όλα τα λύκεια της Μαγνησίας σε ένα αμφιθέατρο για να θέσουν απέναντί τους το πολιτικό προσωπικό του νομού βάζοντας όλα τα προβλήματα της εκπαίδευσης, όπως τα βιώνει ο μαθητικός κόσμος Μαγνησίας. Νομίζω ότι ένας κοινός τόπος εκκίνησης της πολύ θετικής πρωτοβουλίας ήταν ο εξής. Όλοι οι μαθητές ζήτησαν κατ' αρχάς ένα σταθερό και σαφώς σοβαρό εκπαιδευτικό σύστημα, ένα σταθερό και σοβαρό εξεταστικό σύστημα, το οποίο δεν θα αλλάζει κάθε φορά που θα αλλάζει και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Εγώ νιώθω, κυρία Κεραμέως, ότι για άλλη μια φορά παρά την όποια προσπάθεια που έχετε κάνει, καλή τη πίστη, ως Εθνική Αντιπροσωπεία απογοητεύουμε αυτόν τον μαθητικό κόσμο. Διεκδικείτε ξανά τον τίτλο του μεταρρυθμιστή αλλά υπάρχει ένα άθροισμα πειραματικών διατάξεων.

Το δεύτερο που θα ήθελα να σχολιάσω είναι το εξής. Μου έκανε εντύπωση κυρία Κεραμέως, ότι είπατε ότι τα άρθρα και οι διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου έχουν τη λογική από κάτω προς τα πάνω. Μα αν συνέβαινε αυτό τότε νομίζω ότι θα έπρεπε αυτό να προκύπτει από την εξής απλή εξίσωση. Κατ' αρχάς θα έπρεπε να έχει γίνει μία σοβαρή διαβούλευση με όλους τους εκπαιδευτικούς φορείς, τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους των γονέων, την ακαδημαϊκή κοινότητα και όλες οι διατάξεις αυτές θα ήταν παράγωγα και προϊόν αυτής της διαβούλευσης. Αν, λοιπόν, πραγματικά ακούγατε όλους αυτούς τους

φορείς και όλον τον κόσμο νομίζω ότι δεν θα υπήρχαν διατάξεις μέσα στο νομοσχέδιο που να έχουν να κάνουν με την τράπεζα θεμάτων ούτε με τη διαγωγή, ούτε με το θέμα της εισαγωγής αγγλικής γλώσσας στα νηπιαγωγεία.

Άκουσα πριν από λίγο έναν αγαπητό συνάδελφο από τη Μαγνησία να λέει ότι το θέμα φερ' ειπείν της διαγωγής συνδέεται με την κοινή λογική. Κοιτάξτε να δείτε. Κοινή λογική υπάρχει το 2020. Κοινή λογική υπήρχε και το 1920 και το 1930. Εξαρτάται σε ποια εποχή ζει ο καθένας. Γιατί μη μου πείτε ότι το ζήτημα της διαγωγής δημιουργεί ή εισάγει ή διαμορφώνει ένα σύγχρονο σχολείο. Αν το πιστεύετε αυτό τότε φέρτε ξανά την μαθητική ποδιά, εισάγετε ξανά την ξύλινη βέργα, να απαγορεύεται να γράφουμε με το αριστερό και να γράφουν όλοι οι μαθητές με το δεξί. Δεν νομίζω δηλαδή ότι η διαγωγή προσιδιάζει σε ένα σύγχρονο ελληνικό σχολείο.

Ως προς το θέμα της αγγλικής γλώσσας στα νηπιαγωγεία της χώρας, ακούω τα επιχειρήματα υπέρ αυτής της διάταξης, άσχετα βέβαια αν πάλι και εδώ η επιστημονική κοινότητα έχει διαφορετική γνώμη. Νομίζω ότι η διάταξη αυτή δεν έτυχε θερμής υποδοχής. Εγώ έχω ένα πολύ απλό ερώτημα. Με ποια γνωστικά εφόδια ακριβώς οι απόφοιτοι της αγγλικής φιλολογίας θα αναλάβουν να μάθουν αγγλικά στα παιδιά που θα μπουν στις τάξεις του νηπιαγωγείου; Δεν νομίζετε, κυρία Υπουργέ, ότι κατά κάποιο τρόπο με διατάξεις σαν αυτές παραγκωνίζονται οι απόφοιτοι των πανεπιστημιακών τμημάτων προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης; Γιατί δεν ακούτε τους προέδρους των παιδαγωγικών τμημάτων;

Λέτε όλη την ημέρα σήμερα αλλά και τις προηγούμενες μέρες ότι προσπαθούμε να αντιγράψουμε τα βέλτιστα διεθνή εκπαιδευτικά πρότυπα. Καλό είναι αυτό αλλά μην μου πείτε ότι με το να ανεβάσουμε τους μαθητές από είκοσι δύο σε είκοσι πέντε σε κάθε τάξη -που σημαίνει ότι θέλουμε να μειώσουμε τους εκπαιδευτικούς- αντιγράφουμε κάποιο βέλτιστο διεθνές ευρωπαϊκό πρότυπο.

Πάμε τώρα και στην τράπεζα θεμάτων. Μην απορήσετε αν στα επόμενα χρόνια, με την εισαγωγή ξανά μιας αναχρονιστικής διάταξης, πάλι θα υπάρχουν μαθητές που θα μπερδεύουν την 28η Οκτωβρίου του 1940 με την 25η Μαρτίου του 1821. Όλοι αποστηθίζουν, κανένας δεν συγκεντρώνεται στη γνώση και στην πραγματική μάθηση. Αυτή είναι η πραγματικότητα, όπως εξάγεται μέσα από τους φορείς της κοινωνίας, μέσα από τους ίδιους τους μαθητές.

Εγώ, κύριοι Υπουργοί, αποφοίτησα από το τμήμα των Πολιτικών Επιστημών του Παντείου Πανεπιστημίου. Μια τάξη ασήμαντης σχολής σε σχέση με τους ανθρώπους με τους οποίους εσείς έχετε μάθει να συνδιαλέγεστε, αποφοίτους Χάρβαρντ και δεν συμμαζεύεται. Θα ήθελα λοιπόν, να απευθύνω μια ερώτηση ως πολιτικός επιστήμονας, στον πολιτικό επιστήμονα Κυριάκο Μητσοτάκη. Θέλω να καταλάβω αν πραγματικά αισθάνεται καλά που εξοβελίζονται τελείως οι πολιτικές και κοινωνικές επιστήμες από το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Και εδώ, κυρία Κεραμέως, θα ήθελα στην Εθνική Αντιπροσωπεία -το ζητάνε και απόφοιτοι των κοινωνικών και των πολιτικών επιστημών-, να μας απαντήσετε σε κάτι. Κόβονται ή όχι τελικά τα δύο μαθήματα κοινωνικών και πολιτικών επιστημών; Δηλαδή οι βασικές αρχές κοινωνικών επιστημών και ο σύγχρονος κόσμος, πολίτες και δημοκρατία. Η πολιτική παιδεία της Α' λυκείου από τρίωρη γίνεται δίωρη ή δεν γίνεται; Πρέπει να απαντήσετε επίσημα. Νομίζω ότι αυτό το χρωστάτε σε όλον αυτόν τον κόσμο.

Και επίσης, νομίζω ότι κάποια στιγμή στο σκεπτικό σας μέσα, θα πρέπει να πάρετε και τους χιλιάδες αυτούς αποφοίτους των πολιτικών και των κοινωνικών επιστημών, που πάτε αυτήν τη στιγμή να τους βάλετε αντιμέτωπους με έναν ιδιότυπο αυτοματισμό, σε σχέση με το αν πρέπει να προτιμήσουμε ως Εθνική Αντιπροσωπεία τα λατινικά ή να αποτιμήσουμε τις πολιτικές και κοινωνικές επιστήμες. Ας μην θυμηθώ τις φαιδρότητες Υπουργού της Κυβέρνησης, ο όποιος έλεγε ότι οι πολιτικές επιστήμες είναι επιστήμη της Αριστεράς. Δεν διδάσκονται, κυρία Κεραμέως, για τον Μπελογιάννη και τον Ζαχαριάδη φερ' ειπείν. Οι μαθητές μας διδάσκονται για τη δομή, τη φύση και την κοινωνική συνοχή. Έχετε την εντύπωση ότι η ποιότητα της κοινωνίας μας είναι τέτοια, ώστε δεν πρέπει οι νεότερες γενιές να διδάσκονται για τις αξίες της κοινωνικής συνοχής; Μια ερώτηση καλόπιστη. Περιμένουμε απάντηση.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε για τον χρόνο, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Ιωάννης Πασχαλίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι οι σημερινές απαιτήσεις και προσδοκίες του ανεπτυγμένου κόσμου από το εκπαιδευτικό σύστημα χαρακτηρίζονται ως ιδιαίτερα υψηλές. Και τούτο επειδή η εκπαίδευση θεωρείται ως ένα από τα κύρια μέσα για να αποκτήσουν οι πολίτες δεξιότητες, ικανότητες και γνώσεις απαραίτητες για την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων και της αβεβαιότητας, που προκαλείται από τις ταχύτατες εξελίξεις, την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, την ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών, την ανεργία, τη συνεχή διαφοροποίηση της απασχόλησης, τις δημογραφικές εξελίξεις, τον κοινωνικό αποκλεισμό, τη μετακίνηση πληθυσμών, την ανάπτυξη της επικοινωνίας.

Με γνώμονα όλα αυτά τα ανωτέρω, με το παρόν νομοσχέδιο επιδιώκεται ο εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού συστήματος όλων των βαθμίδων, ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στο μορφωτικό του πρόγραμμα, στους προαναφερόμενους στόχους και να μην περιορίζεται ο ρόλος του μόνο στην προετοιμασία των μαθητών για τις πανελλαδικές εξετάσεις. Με βάση τον στόχο αυτόν, τα προγράμματα σπουδών εξορθολογίζονται, περιλαμβάνοντας γνωστικά αντικείμενα, που συνδέονται με ρεαλιστικές ανάγκες των μαθητών ως ενεργού πολίτη τόσο στο επίπεδο γενικών γνώσεων όσο και σε επίπεδο επιστημονικών στόχων.

Πιο αναλυτικά, με το παρόν νομοσχέδιο εισάγεται πιλοτικά η εκμάθηση της αγγλικής γλώσσας στα νηπιαγωγεία μέσω δημιουργικών δραστηριοτήτων, όπου μια εκπαιδευτικός αγγλικών, σε συνεργασία με τη νηπιαγωγό θα διδάσκουν την ξένη γλώσσα στους μικρούς μαθητές. Παράλληλα, το Υπουργείο Παιδείας επενδύει στην εκπαίδευση της αγγλικής γλώσσας και στο δημοτικό, όπου αυξάνονται οι ώρες διδασκαλίας.

Επιπλέον ρομποτική, επαγγελματικός προσανατολισμός, σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, οδική ασφάλεια και νεανική επιχειρηματικότητα είναι μερικές από τις θεματικές, οι οποίες θα εισαχθούν πιλοτικά από τον Σεπτέμβριο σε νηπιαγωγεία, δημοτικά και γυμνάσια στο πλαίσιο τεσσάρων πυλώνων, που αφορούν το ευ ζην, το περιβάλλον, την κοινωνική συναίσθηση και ευθύνη, καθώς και δημιουργική σκέψη και πρωτοβουλία. Όσον αφορά το γυμνάσιο το παρόν νομοσχέδιο, στοχεύοντας στην άνοδο του μορφωτικού επιπέδου των μαθητών, προβλέπει την αύξηση στα εξεταζόμενα μαθήματα, ενώ γίνεται μια πρώτη εισαγωγή της δημιουργικής εργασίας.

Ειδικότερα, το 2016 έγινε μια τεράστια και άκριτη περικοπή των ενδοσχολικά εξεταζόμενων μαθημάτων, τα οποία μειώθηκαν πάνω από 50%. Τα μόλις τέσσερα μαθήματα, τα οποία εξετάζονται μέχρι και φέτος οι μαθητές του γυμνασίου, αυξάνονται πλέον σε επτά. Ανάμεσά τους το μεγάλης σπουδαιότητας μάθημα των Αρχαίων Ελληνικών, καθώς και τα Αγγλικά. Εξάλλου, η προαγωγή και απόλυση στο γυμνάσιο θα γίνεται από την επόμενη σχολική χρονιά, με μέσο όρο «δέκα» στα μαθήματα ή με μέσο όρο «δεκατρία» εφόσον ο μαθητής έχει σε τέσσερα μαθήματα βαθμό κάτω από τη βάση.

Επίσης, εκτός από την εισαγωγή της δημιουργικής συνθετικής εργασίας, το νομοσχέδιο προβλέπει οι προαγωγές να εντείνονται στο τέλος της σχολικής χρονιάς και οι μαθητές, εφόσον έχουν λάβει τον απαραίτητο βαθμό για την προαγωγή τους να εξετάζονται πάλι τον Σεπτέμβριο. Ρύθμιση που αφορά τόσο το γυμνάσιο όσο και το λύκειο. Κομβικές αλλαγές επιφέρει το εν λόγω νομοσχέδιο στο λύκειο και συγκεκριμένα προβλέπεται συγχώνευση δύο ομάδων προσανατολισμού, θετικών σπουδών και σπουδών υγείας, μειώνοντας τες από τέσσερις σε τρεις.

Επίσης για τις πανελλαδικές του 2022, δηλαδή για όσους θα φοιτήσουν από τον Σεπτέμβριο στη Β' λυκείου, τα Λατινικά επιστρέφουν στα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα, ενώ η Κοινωνιολογία θα συνεχίσει να διδάσκεται στην Α' λυκείου στη

γενική παιδεία. Σημειωτέων, ότι η γενική παιδεία επιστρέφει στη Γ' λυκείου για τους μαθητές πλέον να διδάσκονται ένα μάθημα επιπλέον, το οποίο αφορά το αντίθετο επιστημονικό πεδίο από το οποίο έχουν επιλέξει να διδαχθούν. Η ιστορία και τα μαθηματικά γενικής παιδείας επανέρχονται για τους μαθητές της Γ' λυκείου, ενώ όσοι έχουν επιλέξει να ακολουθήσουν τη θεωρητική κατεύθυνση, υποχρεωτικά θα διδάσκονται Μαθηματικά γενικής παιδείας και όσοι έχουν επιλέξει θετική κατεύθυνση θα διδάσκονται Ιστορία. Μάλιστα, για την απόλυση από το λύκειο τα δύο μαθήματα θα εξετάζονται.

Μια ακόμη αλλαγή που προβλέπεται στο παρόν νομοσχέδιο, με στόχο πάντα την αναβάθμιση του μορφωτικού επιπέδου των μαθητών, είναι η στρογγυλοποίηση του βαθμού προς τα πάνω και πλέον μόνο κατά μέσο όρο το «10», από το «9,5» το οποίο ίσχυε μέχρι τώρα, οι μαθητές θα μπορούν να περάσουν στην επόμενη τάξη, να λάβουν το απολυτήριο τους.

Αξιοσημείωτη και η επαναφορά του θεσμού της τράπεζας θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας που μόνο θετικά έχει να προσφέρει και γι' αυτό δυσκολεύομαι πραγματικά να κατανοήσω τις αντιδράσεις της Αντιπολίτευσης. Πρόκειται για ερωτήσεις διαβαθμισμένης δυσκολίας, που μειώνουν τον φόρτο εργασίας και δημιουργούν αίσθημα αξιοπιστίας ως προς την αντικειμενικότητα της βαθμολόγησης, ενώ συγχρόνως επιτυγχάνεται η εξάντληση της διδακτέας ύλης σε κάθε τάξη, κάθε σχολείου, ανά την Ελλάδα, αντιμετωπίζοντας έτσι το μεγάλο πρόβλημα των σχολείων των δύο ταχυτήτων. Σημαντικότατη και η πρόβλεψη για τη διεύρυνση του θεσμού των πρότυπων σχολείων και πειραματικών σχολείων και μάλιστα, από την επόμενη χρονιά στοχεύουμε στη λειτουργία είκοσι τεσσάρων πρότυπων και τριάντα οκτώ πειραματικών σχολείων.

Αξίζει να σημειωθεί η προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας για ενίσχυση της εξωστρέφειας των ελληνικών πανεπιστημίων, μέσω της ίδρυσης ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων από κάθε ΑΕΙ, ενώ παράλληλα παρέχονται διευκολύνσεις για την προσέλκυση και διαμονή αλλοδαπών φοιτητών.

Συνοψίζοντας, το νέο νομοσχέδιο εκσυγχρονίζοντας και ανανεώνοντας τα προγράμματα σπουδών, έτσι ώστε τα θέματα και τα αντικείμενα να παραπέμπουν στον σύγχρονο κόσμο, επιτυγχάνει να δημιουργήσει ένα νέο εκπαιδευτικό σύστημα, που επικοινωνεί με τα σύγχρονα ρεύματα για τις γνώσεις και τις δεξιότητες, επικοινωνεί με τις ευρωπαϊκές και διεθνείς τάσεις και είναι ανοικτό στην κοινωνία.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω την Υπουργό και τους συνεργάτες της για το άρτιο νομοσχέδιο. Θα ήθελα να υπενθυμίσω πως το νησί της Θάσου, της ΠΕ Καβάλας, έχει ανάγκη από τεχνική εκπαίδευση. Θα ήθελα να παρακαλέσω την Υπουργό να ξεκινήσουμε με ένα ΙΕΚ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Πασχαλίδη.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Κεδίκογλου από τη Νέα Δημοκρατία. Ακολουθεί ο κ. Σπανάκης, η κ. Παπακώστα. Από ό,τι καταλαβαίνω, θα μιλήσουν μετά οι εισηγητές για τη δευτερολογία τους, ο κ. Φίλης, ο κ. Δελής και ο κ. Ανδριανός -δεν ζητάει κάποιος άλλος τον λόγο- και θα κλείσει η Υπουργός.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ας είμαστε ειλικρινείς. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει κανείς ανεξαρτήτως κομματικής τοποθέτησης που να είναι ικανοποιημένος από το επίπεδο της εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Το πρόβλημα διαπιστώνεται εύκολα, βλέποντας αποφοίτους λυκείου με βασικές, θεμελιώδεις -θα έλεγα- ελλείψεις στη χρήση της ελληνικής γλώσσας, της ιστορίας, της γεωγραφίας, ακόμα και της απλής αριθμητικής.

Ακούω την κριτική της Αντιπολίτευσης ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο συνιστά επιστροφή στο παρελθόν. Φυσικά, δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Όμως, θα πρέπει να τους επισημάνω ότι στο παρελθόν οι απόφοιτοι λυκείου είχαν πολύ καλύτερο γνωστικό επίπεδο από τους σημερινούς. Κάτι χειροτέρεψε αισθητά στη δημόσια εκπαίδευσή μας τα τελευταία είκοσι χρόνια. Και φταίμε όλοι γι' αυτό.

Και όλα αυτά, ενώ οι σύγχρονες συνθήκες θέτουν νέες προκλήσεις και απαιτούν νέες λύσεις. Και είναι λυπηρό να βλέπεις μερίδα εκπαιδευτικών να αντιδρούν σε κάθε απόπειρα αλλαγής και βελτίωσης, ζητώντας ακόμα και απόσυρση όλων των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Και γίνεται ακόμα πιο λυπηρό το φαινόμενο, όταν βλέπεις εκπαιδευτικούς να κραδαίνουν πλακάτ και πανό με κραυγαλέες ανορθογραφίες και χτυπητά λάθη. Και δεν είναι μόνο ο αμαθής που έγραψε το πανό, είναι και όλοι οι υπόλοιποι που το βλέπουν χωρίς να καταλαβαίνουν τα λάθη που βγάζουν μάτι.

Ευλόγως διερωτάται κανείς: Αυτοί είναι που διδάσκουν τα παιδιά μας; Και εξίσου ευλόγως σκέφτεται στη συνέχεια, «τώρα καταλαβαίνω γιατί αντιδρούν σε κάθε μορφή αξιολόγησής τους». Και κάπως έτσι φτάνουμε σε φοιτητές να ζητούν να περαστούν τα μαθήματα μόνα τους, χωρίς καμμία γνώση και προσπάθεια δική τους, λες και η εκπαίδευση είναι απλώς ένα χρονικό διάστημα που πρέπει να περάσει.

Αν θέλουμε καλύτερη Ελλάδα, πρέπει να έχουμε καλύτερη εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες.

Χαίρομαι γιατί αυτή είναι προτεραιότητα της Κυβέρνησής μας και με το παρόν νομοσχέδιο γίνονται σημαντικότατα βήματα.

Η εκπαίδευση, πέραν της γενικής παιδείας, πρέπει να λειτουργεί ως κοινωνικός ανελκυστήρας, να επιτρέπει σε αυτόν που προσπαθεί να φτάσει εκεί που του αξίζει, ανεξαρτήτως κοινωνικής προέλευσης. Και εκεί θέλω να επικεντρωθώ, στον κατ' εξοχήν θεσμό που ενισχύει τη διαδικασία του κοινωνικού ανελκυστήρα, στα πρότυπα σχολεία που εξαπλώνονται πλέον σε όλη την Ελλάδα.

Ειλικρινά δεν μπορώ να κατανοήσω τις αντιδράσεις της Αντιπολίτευσης, της αριστερής μάλιστα Αντιπολίτευσης, για τα πρότυπα σχολεία. Και το λέω μετά λόγου γνώσεως, γιατί είμαι απόφοιτος πρότυπου σχολείου, πήγα στο Βαρβάκειο. Δίπλα μου καθόταν ο γιος θυρωρού, παρά πίσω ο γιος περιπτερά. Η συντριπτική πλειονότητα των συμμαθητών μου ήταν λαϊκής και μεσαίας τάξης, όλοι τους λαμπρά μυαλά ως συνέπεια των αδιάβλητων εισαγωγικών εξετάσεων. Ευεργετικότατη και η μεταξύ μας άμιλλα που οδήγησε σε εισαγωγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα σε ποσοστό άνω του 95%.

Αξίζουν, βέβαια, συγχαρητήρια στους καθηγητές μας, να τους ευχαριστήσω και εγώ από καρδιάς, που, όπως θυμάμαι, αξιολογούνταν και αυτοί τακτικότατα.

Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, να χαρακτηρίζετε ένα τέτοιο σχολείο ελιτίστικο; Η ελίτ δεν χρειάζεται πρότυπα σχολεία, έχει όλη την άνεση να στείλει τα παιδιά της σε ιδιωτικά. Τα λαϊκά στρώματα χρειάζονται τα πρότυπα σχολεία, για να μπορούν τα παιδιά τους με έφεση στη μάθηση να αξιοποιήσουν τα προσόντα τους. Για τα παιδιά με έφεση στον αθλητισμό ή στη μουσική υπάρχουν τα αθλητικά και μουσικά σχολεία. Γιατί να μην υπάρχουν αντίστοιχα τα πρότυπα σχολεία για τα παιδιά με έφεση στη μάθηση;

Έχετε αντιληφθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς, ότι με τη στάση σας ενάντια στα πρότυπα σχολεία για όλους και μάλιστα σε όλη την Ελλάδα ουσιαστικά υπερασπίζεστε τα προνόμια της οικονομικής ελίτ;

Από προσωπική εμπειρία θα ήθελα να μιλήσω και για τα αγγλικά στο νηπιαγωγείο. Πώς είναι δυνατόν να υποστηρίζετε ότι είναι βλαβερό; Το μυαλό του νηπίου είναι σφουγγάρι, ιδιαίτερα στις ξένες γλώσσες και η εκμάθησή τους ενισχύει την πνευματική ανάπτυξη. Το ξέρω γιατί μεγάλωσα δίγλωσσος και αποδείχτηκε ένα σημαντικό πλεονέκτημα. Και αν δεν θέλετε το προσωπικό μου παράδειγμα, δείτε τι γίνεται με τα παιδιά των μεταναστών μας σε όλον τον κόσμο. Είναι ευεργετικό να μεγαλώνουν μιλώντας δύο ή και περισσότερες γλώσσες, γιατί μπορούν.

Για τον ίδιο λόγο επικροτώ και την αύξηση των ωρών διδασκαλίας Αγγλικών στις πρώτες τάξεις του δημοτικού. Ας μην ξεχνάμε ότι όσο μεγαλώνεις τόσο πιο δύσκολα μαθαίνεις ξένη γλώσσα, ενώ αν έχεις μάθει μία από μικρός, τότε η δεύτερη και η τρίτη μαθαίνονται ευκολότερα, ο εγκέφαλος έχει εξοικειωθεί με τη διαδικασία εκμάθησης. Και εμείς οι Έλληνες πρέπει να είμαστε πολύγλωσσοι στη σημερινή διεθνή συγκυρία.

Επικροτώ, επίσης, την επαναφορά της διαγωγής. Δεν σας αρέ-

σει η λέξη; Δεν σας αρέσουν οι λέξεις «κοσμιοτάτη» και «κοσμία»; Ας βρούμε άλλη περιγραφή, αλλά δεν γίνεται ο νταής του σχολείου να βρίσκεται στο απυρόβλητο. Δεν γίνεται ο σχολικός εκφοβισμός να μην έχει συνέπειες. Πρέπει τα παιδιά να μαθαίνουν να σέβονται τα δικαιώματα των συμμαθητών τους.

Θα ήθελα κλείνοντας να κάνω και κάποιες προτάσεις, να συνεισφέρω σε μία περαιτέρω βελτίωση, κυρία Υπουργέ. Για παράδειγμα, πρώτη πρόταση η λειτουργία των ΕΔΕΑΥ, των Επιτροπών Διαγνωστικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης, ο ψυχολόγος και η κοινωνική λειτουργός, δηλαδή, που πηγαίνουν μια φορά την εβδομάδα σε κάποια σχολεία είναι ένας θεσμός που πρέπει να γενικευτεί σε όλα τα σχολεία. Είναι σημαντική η βοήθειά τους στη λειτουργία των σχολείων με την επίλυση προβλημάτων που υπάρχουν στις σχέσεις γονέων, μαθητών και εκπαιδευτικών. Ακόμα και η καθημερινή παρουσία τους θα ήταν αναγκαία και θα βοηθούσε ουσιαστικά στην καλύτερη αντιμετώπιση θεμάτων μαθητών και γονέων.

Μια άλλη πρόταση είναι το κράτος να εφοδιάζει με laptop όλους τους μαθητές στη Δ' τάξη του δημοτικού και με tablet στην Α' τάξη. Με τον τρόπο αυτό σε χρονικό διάστημα τριών ετών όλοι οι μαθητές θα έχουν τον ηλεκτρονικό εξοπλισμό που χρειάζονται. Μάθημα Πληροφορικής γίνεται από την Α' τάξη του δημοτικού. Συνεπώς, όπως στα υπόλοιπα μαθήματα δίνονται βιβλία, στο μάθημα της Πληροφορικής πρέπει να δίνονται tablet ή laptop αντίστοιχα. Το ξέρω ότι έχει γίνει ένα βήμα, αλλά το να υπάρχουν πέντε, έξι tablet σε ένα ολόκληρο σχολείο είναι σταγόνα στον ωκεανό.

Είναι προφανές ότι αν θέλουμε να αναβαθμίσουμε την εκπαίδευση στην Ελλάδα, πρέπει εκτός από νόμους και εγκυκλίους να προχωρήσουμε σε μία λελογισμένη αύξηση δαπανών, που, όμως, θα έχουν συγκεκριμένη στόχευση. Πόσοι μαθητές εισέρχονται στο δημοτικό σχολείο κάθε χρόνο; Εκατό χιλιάδες. Δεν μπορούμε να διαθέσουμε 10 εκατομμύρια ευρώ, για να έχουν από ένα tablet ή αντίστοιχα στη Δ' δημοτικού 20 εκατομμύρια ευρώ για ένα laptop; Είναι η κατ' εξοχήν επένδυση στο μέλλον μας που θα πιάσει τόπο.

Ξέρω ότι γνωστοί συνδικαλιστές της οπισθοδρόμησης και της απόσυρσης κάθε τεχνολογικού μέσου θα είναι αντίθετοι. Θυμίζουν λίγο τους Λουδίτες του 19ου αιώνα που έσπαγαν τις μηχανές εργοστασίων γιατί θεωρούσαν ότι τους έκλεβαν τη δουλειά.

Πρέπει, όμως, να προχωρήσουμε μπροστά, όχι να γυρνάμε αιώνες πίσω. Πρέπει να πάμε την εκπαίδευσή μας μπροστά, για να πάει και η Ελλάδα μπροστά. Και με το νομοσχέδιο αυτό γίνονται μεγάλα βήματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Σπανάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρακολούθησα όλους τους συναδέλφους να μιλούν για το υπό ψήφιση νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, ενός νομοσχεδίου που περιλαμβάνει ρυθμίσεις που στοχεύουν στην αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας, αλλά και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, σε μια προσπάθεια να συμμαζευθεί το εκπαιδευτικό σύστημα μετά από την τετραετή αποδόμησή του από τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Γιατί αυτή είναι η αλήθεια. Τέσσερα χρόνια αποδομίσαμε το εκπαιδευτικό σύστημα.

Επιτρέψτε μου να πω από το Βήμα αυτό συγχαρητήρια στους εκπαιδευτικούς, στην καθεμιά και στον καθένα χωριστά, που κρατούν όρθιο το εκπαιδευτικό σύστημα. Και το λέω αυτό διότι είχα την τύχη να έχω γονείς εκπαιδευτικούς, και πατέρα και μητέρα, να βιώνω καθημερινά τα προβλήματα της εκπαίδευσης, τις ελλείψεις, τις αγωνίες και πολλές φορές την απομόνωση του εκπαιδευτικού. Γι' αυτό αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στους εκπαιδευτικούς μας.

Θα αναφερθώ, όμως, συνοπτικά σε ορισμένες διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου οι οποίες, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, αποτελούν δομικά σημεία του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας τα οποία υπερψηφίστηκαν -γιατί αυτή είναι η αλήθεια- από τον ελληνικό λαό στις εκλογές της 7ης Ιουλίου.

Εισάγονται αλλαγές στο πρόγραμμα του σχολείου. Εισάγονται τα εργαστήρια δεξιοτήτων με πιλοτική εφαρμογή νέων θεματικών στο υποχρεωτικό πρόγραμμα νηπιαγωγείων, δημοτικών και γυμνασίων, με στόχο την ενίσχυση της καλλιέργειας ήπιων δεξιοτήτων, δεξιοτήτων ζωής και δεξιοτήτων τεχνολογίας και επιστήμης.

Εισάγεται η πιλοτική εφαρμογή της αγγλικής στο πρόγραμμα του νηπιαγωγείου. Η ενασχόληση των μαθητών με την αγγλική γλώσσα μέσω δημιουργικών δραστηριοτήτων.

Ενισχύεται η διδασκαλία της πληροφορικής, των ξένων γλωσσών, των κλασικών γραμμάτων, της φυσικής αγωγής, όπως και η εκπόνηση ερευνητικών συνθετικών εργασιών ως συμπληρωματικός ή εναλλακτικός τρόπος αξιολόγησης.

Ορθότατα, εξορθολογίζονται οι προϋποθέσεις φοίτησης και προαγωγής των μαθητών με την αύξηση του αριθμού των γραπτώς εξεταζόμενων μαθημάτων, τη βαθμολογική βάση «10» σε κάθε μάθημα ή «13» κατά μέσο όρο και προσθήκη ορίου τεσσάρων μαθημάτων για δυνατότητα επανεξέτασης τον Σεπτέμβριο.

Στο λύκειο αυξάνονται κατά ένα τα γραπτώς εξεταζόμενα μαθήματα στη Β' και Γ' λυκείου. Οι μαθητές προάγονται ή απολύονται εφόσον έχουν γενικό μέσο όρο τουλάχιστον «10» αντί για «9,5» που ισχύει μέχρι σήμερα.

Οι μαθητές θεωρητικής κατεύθυνσης στη Γ' λυκείου θα παρακολουθήσουν υποχρεωτικά Μαθηματικά και οι θετικής κατεύθυνσης θα παρακολουθήσουν Ιστορία.

Γνωρίζετε, αν κυκλοφορήσετε στις πλατείες των πόλεων μας, τι κυκλοφορεί ως αστεϊσμός μεταξύ μαθητών; «Για να μην προαχθεί κάποιος θα πρέπει να κάνει αίτηση». Αυτή είναι η κατάσταση που φτάσατε την εκπαίδευση στη χώρα μας.

Επαναφέρεται ο θεσμός της τράπεζας θεμάτων που τόσο άκριτα και δημαγωγικά η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κατάργησε το 2015. Στόχος είναι να συμβάλλει στον καλύτερο εκπαιδευτικό σχεδιασμό και στην ποιοτική αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Βέβαια, κυρία Υπουργέ, για να αποδώσει ο θεσμός αυτός θα πρέπει να αντληθούν συμπεράσματα από την πρώτη εφαρμογή για την αποφυγή λαθών, αλλά και η ορθή εφαρμογή της τράπεζας θεμάτων προϋποθέτει την έγκαιρη στελέχωση όλων των λυκείων με το απαιτούμενο προσωπικό. Γνωρίζω πολύ καλά τον αγώνα τον οποίο κάνετε καθημερινά.

Ρυθμίζονται ζητήματα που συνδέονται με το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με αυτό το νομοσχέδιο, ένα σύστημα που κληρονομήσαμε από την προηγούμενη κυβέρνηση και απεδείχθησαν στην πράξη προβλήματα εφαρμογής σοβαρά. Έτσι, μεταξύ άλλων, μειώνονται οι ομάδες προσανατολισμού της Γ λυκείου από τέσσερις σε τρεις και επαναφέρονται οι συντελεστές βαρύτητας σε δύο μαθήματα ανά σχολή, τμήμα ή εισαγωγική κατεύθυνση από την επόμενη σχολική χρονιά.

Πέραν αυτών, θα αναφερθώ σε δύο ζητήματα που αποτελούν απολύτως στοχευμένες παρεμβάσεις για την ενίσχυση του εκπαιδευτικού έργου. Αντιλαμβάνομαι, κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς, ότι έχετε αλλεργία με ό,τι συνδέεται με την αριστεία, αλλά η διεύρυνση των προτύπων και πειραματικών σχολείων είναι βασικός άξονας του προγράμματος της Κυβέρνησης Κυριάκου Μητσοτάκη, της Νέας Δημοκρατίας.

Δημιουργεί ένα δίκτυο σχολείων που αφ' ενός, μπορεί να συμβάλλει στην παραγωγή και διάχυση καλών πρακτικών, καθώς και στην ανάπτυξη ενός συστήματος επιμόρφωσης που αποτελεί έλλειμμα του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Τα σχολεία αυτά σε καμμία περίπτωση δεν είναι σχολεία ελίτ. Είναι σχολεία για όλους και περισσότερο για τα παιδιά οικογενειών που προέρχονται από χαμηλές εισοδηματικά τάξεις, αλλά έχουν ικανότητες κι έχουν δικαίωμα να έχουν στόχους. Και τι κάνουμε; Δίνουμε την ευκαιρία.

Έχουμε, όμως, και μια σημαντική επισήμανση. Εκλέγομαι στη μεγαλύτερη εκλογική περιφέρεια της χώρας, στον Νότιο Τομέα της Β' Αθηνών. Η Καλλιθέα, ένας από τους μεγαλύτερους δή-

μους της χώρας, δεν έχει ούτε ένα πειραματικό, ούτε ένα πρότυπο σχολείο. Το ίδιο στο Μοσχάτο, στο Παλαιό Φάληρο, στη Γλυφάδα. Δεν πρέπει να υπάρχει ένα πρότυπο σχολείο στην Ηλιούπολη; Έχουμε το κτίριο των πολυκλαδικών στη Βουλιαγμένης. Θα μπορούσε άνετα να υπάρχει ένα πειραματικό ή ένα πρότυπο και για τους γειτονικούς δήμους του Αλίμου του Αγίου Δημητρίου. Το ίδιο στην Αργυρούπολη και το Ελληνικό.

Έχουμε, βέβαια, κι ένα κόσμημα -γιατί έβλεπα και τη λίστα με τα πειραματικά και πρότυπα- την Ευαγγελική Πρότυπο Σχολή. Είναι ένα κόσμημα για τα νότια προάστια στη Νέα Σμύρνη. Κυρία Υπουργέ, κύριοι Υφυπουργοί, έχουμε ανάγκη στα νότια από επενδύσεις εκπαίδευσης. Το ίδιο και στου Ζωγράφου, στον Βύρωνα, στην Καισαριανή. Έχουμε ανάγκη ένα πρότυπο ένα πειραματικό.

Τα νέα πρότυπα και πειραματικά σχολεία θα πρέπει σταδιακά να ιδρυθούν σε όλους τους δήμους του Νότιου Τομέα και σε όλους τους δήμους της χώρας. Και αυτό το νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα να κάνουν αίτηση τα σχολεία αυτά. Τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία αποτελούν πραγματική επένδυση για το μέλλον των παιδιών μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, τον θεσμό αυτό θα πρέπει να τον μεταγγίσουμε και στην επαγγελματική εκπαίδευση, με κατάλληλη αξιοποίηση επαγγελματικών λυκείων. Ξέρετε, στην εκλογική μου περιφέρεια υπάρχει η Σιβιτανίδειος Σχολή, ιστορικό σχολείο, η οποία μπορεί να γίνει πρότυπο επαγγελματικό λύκειο. Και αυτό θα έχει πολύ θετικά αποτελέσματα.

Επίσης, πρέπει να δοθούν κίνητρα για τους εκπαιδευτικούς που υπηρετούν στα σχολεία αυτά, ώστε να υπάρχει κίνητρο για την αποδοχή της μετατροπής του σχολείου τους σε πρότυπο ή πειραματικό.

Τελειώνω με την εισαγωγή του συστήματος αξιολόγησης, άλλη μία λέξη που εσάς της Αριστεράς σας προκαλεί αλλεργία. Όμως, να μην ξεχνούμε ότι εκδιώξατε άξια στελέχη την περίοδο 2012 - 2014 που είχαν ταχθεί υπέρ της αξιολόγησης εκείνη την περίοδο. Αν και είστε πρώτοι στο να αξιολογείτε τους πάντες με κομματικά κριτήρια, τώρα έρχεστε στην Αίθουσα και είστε κατά της αξιολόγησης!

Πολύ ορθά, όμως, η Κυβέρνηση προχωρά στην εφαρμογή αξιολόγησης των διαδικασιών στην εκπαίδευση με στόχο τη βελτίωση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας, την οποία όλοι μας οφείλουμε να υπηρετούμε. Κάθε, όμως, μεταρρυθμιστική αλλαγή, όπως η αξιολόγηση, καθίσταται μετέωρη όταν στηρίζεται στις υφιστάμενες εκπαιδευτικές δομές, που ανεξαρτήτως προσώπων που τη στελεχώνουν είναι απόμακρες από τις σχολικές μονάδες και εκ των πραγμάτων δεν μπορούν να προσφέρουν αυτό που η εκπαίδευση έχει ανάγκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Για τον λόγο αυτό το Υπουργείο Παιδείας θα πρέπει τάχιστα να προχωρήσει και στην αναδιάρθρωση των δομών σύμφωνα με το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας και τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης στη Βουλή τον Ιούλιο του 2019.

Σε ό,τι αφορά την ανώτατη εκπαίδευση, ενισχύετε η εξωστρέφεια των ελληνικών πανεπιστήμιων με τη δυνατότητα ίδρυσης ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων από κάθε ΑΕΙ.

Θεσμοθετείται ενιαίο ψηφοδέλτιο ανάδειξης πρυτάνεων και αντιπρυτάνεων με αδιάβλητη ηλεκτρονική διαδικασία.

Ρυθμίζεται νέο πλαίσιο για τις μετεγγραφές φοιτητών, με καθιέρωση ως πρόσθετο ακαδημαϊκό κριτήριο την ελάχιστη βαθμολογία και τον εξορθολογισμό των οικονομικών και κοινωνικών κριτηρίων.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι είμαι περήφανος για τρία πράγματα, πρώτον, γιατί αποφοίτησα από δημόσιο σχολείο, από το 2ο Λύκειο Μοσχάτου, δεύτερον, γιατί σπούδασα σε δημόσιο πανεπιστήμιο, στην Ανωτάτη Εμπορική στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και, τρίτον, γιατί υπηρετώ την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας που διαχρονικά στήριξε και στηρίζει τη δημόσια παιδεία χωρίς κομματικά χρώματα, αλλά με εθνική συνείδηση.

Και επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να δώσω θερμά συγχαρητήρια στην Υπουργό Νίκη Κεραμέως, στην Υφυπουργό Σοφία Ζαχαράκη και στον Υφυπουργό Βασίλη Διγαλάκη για την εξαιρετική δουλειά που κάνουν στο Υπουργείο Παιδείας και νομίζω ότι σήμερα όλες οι πτέρυγες αυτού του Κοινοβουλίου πρέπει να ταχθούμε θετικά και αύριο να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Σπανάκη.

Τον λόγο τώρα έχει η τελευταία ομιλήτρια, η κ. Παπακώστα από τη Νέα Δημοκρατία. Θα συνεχίσουμε με τον κ. Δελή, τον κ. Φίλη και θα ολοκληρώσει η κυρία Υπουργός.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Τελευταία, κύριε Πρόεδρε, εύχομαι όχι έσχατη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Όχι βέβαια.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κυρία Υπουργέ, κυρία και κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που φέρνει προς ψήφιση σήμερα η Κυβέρνηση και το αρμόδιο Υπουργείο έπειτα από διαβούλευση αλλά και επικοινωνία και αλληλεπίδραση με τους αρμόδιους φορείς είναι η απόδειξη πως η Ελλάδα και το εκπαιδευτικό της σύστημα προσχωρούν σε ένα νέο ευρωπαϊκού τύπου μοντέλο. Φέραμε σε δημόσια διαβούλευση τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, ακόμα και αυτές που αφορούν υπουργικές αποφάσεις. Ήρθαμε σε επαφή μέσω ηλεκτρονικής διαβούλευσης με συμμετοχή πολιτών αλλά και μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας για να έχουμε μια ολοκληρωμένη εικόνα για τις απόψεις τόσο των ειδικών όσο και των πολιτών.

Σήμερα λοιπόν ψηφίζουμε υπέρ του νομοσχεδίου αυτού για το οποίο -και θα ήθελα να το τονίσω ιδιαιτέρως αυτό- εργαστήκαμε σκληρά και προετοιμαζόμασταν ήδη από τον Νοέμβριο του 2018, όπου και παρουσιάσαμε το πλήρες πρόγραμμα του κόμματός μας για την παιδεία. Στο πρόγραμμά μας αυτό είναι εμφανές πως δόθηκε μεγάλη βαρύτητα στην έννοια της εξωστρέφειας, είτε αυτή αφορά την προσχολική αγωγή, είτε τη μέση εκπαίδευση, είτε την ανώτατη.

Η ανάπτυξη των ιδιαίτερων δεξιοτήτων του κάθε παιδιού μέσω της δημόσιας εκπαίδευσης αποτελεί βασικό στόχο για την παρούσα Κυβέρνηση. Κάθε οικογένεια ξεχωριστά έχει το δικαίωμα τα παιδιά της να απολαμβάνουν ενός εκπαιδευτικού συστήματος που θα παρέχει τη δυνατότητα, πέραν της εκμάθησης της βασικής ύλης, αλλά και της καλλιέργειας του χαρακτήρα και των αρετών, όπως η ομαδικότητα, ο αλληλοσεβασμός, η συνεισφορά, ο εθελοντισμός και η προστασία του περιβάλλοντος.

Μπαίνοντας έτσι σε μια νέα εποχή όπου η τεχνολογία αναπτύσσεται ραγδαία, δεν θα μπορούσαμε να αφήσουμε απ' έξω τη νεανική επιχειρηματικότητα, τη ρομποτική, αλλά ταυτόχρονα και τους κινδύνους που μπορεί να εμπεριέχονται μέσω της αχαλιναγώγητης επικοινωνίας. Τέτοιοι κίνδυνοι -κι εδώ σας μιλάω πρωτίστως ως γονιός- είναι και τα ευρήματα στη μηχανή του διαδικτύου που αφορούν τη σεξουαλικότητα. Σε αρκετές οικογένειες θεωρείται ταμπού η συζήτηση ενός τόσο σημαντικού θέματος που μπορεί να καθορίσει όμως τη ζωή ενός ή μιας εφήβου, αν δεν συζητηθεί όταν και όπως πρέπει. Το σχολείο λοιπόν, ξεχωρίζοντας τις βαθμίδες, εισάγει αυτό το λεπτό ζήτημα, όχι ως ταμπού, αλλά ως μέσο ενημέρωσης, πρόληψης και προφύλαξης των παιδιών μας από διάχυτες και σκόρπιες πληροφορίες που μπορεί να το οδηγήσουν ενδεχομένως σε επικίνδυνες καταστάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα επίσης στο σημείο αυτό να σταθώ και στην εισαγωγή της αγγλικής γλώσσας στα νηπιαγωγεία, όπου έγινε μια τεράστια κουβέντα γύρω από αυτό το ζήτημα με άτοπα πολλές φορές σχόλια. Και αποδεικνύονται άτοπα, αφού ήδη μια μέση οικογένεια, με σκοπό να συμβαδίσει το παιδί της στις προόδους της σημερινής εποχής, το ξεκινάει από πολύ μικρό φροντιστήριο ξένων γλωσσών. Και δεν μπορώ πραγματικά να αντιληφθώ γιατί να μην είναι καλοδεχούμενη μια διάταξη η οποία, πέραν όλων των άλλων επιχειρημάτων που

ακούστηκαν σε αυτήν την Αίθουσα, θα εξοικονομήσει επιπλέον από τον οικογενειακό προϋπολογισμό όχι αμελητέους οικονομικούς πόρους.

Ακόμη δεν μπορώ παρά να μην επικροτήσω την ενίσχυση της διδασκαλίας των κλασικών γραμμάτων στα σχολεία μας, γυμνάσια και λύκεια. Η κλασική παιδεία, ακόμα και αν τα παιδιά δεν σκοπεύουν να εντρυφήσουν σε αυτές τις σπουδές, είναι μια καλλιέργεια που την οφείλουμε τόσο στην ιστορία μας όσο και στη γλώσσα μας. Έτσι, και η εισαγωγή του κόντρα μαθήματος στην Γ' λυκείου, είτε αφορά τους μαθητές της θεωρητικής κατεύθυνσης είτε της πρακτικής, ενισχύει τις γνώσεις των μαθητών και τις καθιστά πιο σφαιρικές.

Η αξιολόγηση δε της προόδου αλλά και της διαγωγής των μαθητών είναι στον πυρήνα της αποστολής της παιδείας και αποσκοπεί στη διάπλαση ελεύθερων και υπεύθυνων πολιτών. Και νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως αρκετά πια με τον ανεξέλεγκτο εξισωτισμό των πάντων που οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ με περισσή παρρησία αναφέρουν διαρκώς. Οι μαθητές, οι εκπαιδευτικοί αλλά και οι γονείς θα πρέπει να ενδιαφέρονται, όχι μόνο για τη σχολική πρόοδο, αλλά και για τη διατήρηση και την τήρηση συμπεριφορών και κανόνων που αρμόζουν στην ηλικία τους και το σχολικό περιβάλλον επίσης. Έτσι μόνο θα περιορίσουμε τα περιστατικά σχολικής βίας, τις προσβολές και το μπούλινγκ, όταν θα υπάρχουν όρια που θα τηρούνται και μαθητές που θα τα σέβονται και θα αξιολογούνται για τις συμπεριφορές τους.

Η τελευταία μου αναφορά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση αφορά τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία, όπου ενισχύεται το πρότυπο της αριστείας με την έννοια της διαρκούς αυτοβελτίωσης των μαθητών και η εισαγωγή αυτών θα γίνεται με εξετάσεις. Εδώ όμως που ο ΣΥΡΙΖΑ πάλι διαφωνεί δεν προβάλλει τον γνωστό εξισωτισμό, γιατί εδώ προφανώς δεν τον συμφέρει. Η αριστεία, η πρόοδος και προκοπή είναι για όλους, ανεξαρτήτως οικογενειακής, κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης. Με εξετάσεις λοιπόν όλοι έχουν πρόσβαση και δικαίωμα στην εισαγωγή σ' αυτά τα σχολεία.

Όσο για τα πειραματικά, στο εξής οι μαθητές θα εισάγονται μέσω κληρώσεων και από τον Σεπτέμβριο του 2020 θα λειτουργήσουν είκοσι οκτώ πρότυπα και τριάντα τέσσερα πειραματικά σχολεία, ενώ η ανώτατη εκπαίδευση απαγκιστρώνεται επιτέλους και ανεξαρτητοποιείται περισσότερο, έχοντας τη δυνατότητα ίδρυσης ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων από κάθε ΑΕΙ χωρίς να απαιτείται η προηγούμενη έγκριση Υπουργού. Θεσμοθετούνται τα κοινά και διπλά προγράμματα σπουδών μεταξύ ελληνικών και ξένων ΑΕΙ, θερινά προγράμματα στα ΑΕΙ, ενώ παράλληλα παρέχονται διευκολύνσεις για την προσέλκυση και την παροχή άδειας διαμονής αλλοδαπών φοιτητών. Η εξωστρέφεια ως βασικός άξονας του παρόντος νομοσχεδίου δεν θα μπορούσε λοιπόν να λείπει από την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μας τιμά ιδιαιτέρως δε η εκδήλωση ενδιαφέροντος ξένων πανεπιστημίων με παγκόσμιο κύρος προς τα δικά μας πανεπιστήμια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω πως πιστεύω ακράδαντα πως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου εντάσσει το εκπαιδευτικό μας σύστημα σε μια νέα εποχή πιο κοντά στους σύγχρονους ρυθμούς ζωής, στην τεχνολογία, αλλά με γνώμονα πάντοτε αξίες που έχουν γίνει πια αναγκαίες σήμερα περισσότερο από ποτέ. Είναι πρώτιστος στόχος για εμάς το κάθε παιδί να αναπτύξει δεξιότητες, να μορφωθεί σφαιρικά και όχι επιλεκτικά με μοναδικό στόχο την εισαγωγή σε κάποια σχολή. Είναι πρωταρχικός στόχος για εμάς τα εφόδια για το μέλλον των σημερινών μαθητών. Είναι χρέος δικό μας να είναι αυτά όσο το δυνατόν περισσότερα και ποιοτικότερα, γιατί επενδύοντας στη μόρφωση των νέων μας, επενδύουμε ουσιαστικά στο μέλλον.

Άλλωστε, όπως είπε και ο Αριστοτέλης, αυτοί που μελέτησαν προσεκτικά τον τρόπο διακυβέρνησης των ανθρώπων πρέπει να έχουν πειστεί πως η τύχη των εθνών εξαρτάται αποκλειστικά από την εκπαίδευση των νέων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κι εμείς σας ευχαριστούμε για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Δελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εξαντλητική μεν αλλά και πολύ πλούσια η συζήτηση όλες αυτές τις μέρες, αλλά εγώ θέλω να ξεκινήσω με κάτι άλλο και να πω ότι η σκέψη μας τούτες τις ώρες, τούτες τις μέρες είναι με τα παιδιά που σε λίγες μέρες θα μπουν στη μάχη των πανελλαδικών εξετάσεων. Καταλαβαίνουμε το άγχος τους, την αγωνία τους. Είμαστε μαζί τους και τους συμπαραστεκόμαστε. Είναι μια μάχη που πρέπει να τη δώσουν με ψηλά το κεφάλι. Θα ακολουθήσουν βεβαίως και άλλες.

Έχω την αίσθηση ότι υπήρξε μια τοποθέτηση εδώ από το ΚΚΕ και μιλώ για την τοποθέτηση του Αντιπροέδρου της Βουλής του Γιώργου Λαμπρούλη, που ανέλυσε όσο μπορούσε, στα πλαίσια του χρόνου που είχε, την απαραίτητη σύνδεση που πρέπει να υπάρχει ανάμεσα στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και συνολικά στην εκπαίδευση από το νηπιαγωγείο, για να μην πούμε από τους παιδικούς σταθμούς, μέχρι το πανεπιστήμιο. Είναι μια εξαιρετικά επίκαιρη επισήμανση, ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό με την εξέλιξη που έχουμε στην πανδημία.

Σπεύδω από την αρχή να μιλήσω για την τροπολογία που κατέθεσε το Υπουργείο Παιδείας, μια τροπολογία που θα μπορούσε να υπάρξει και ως αυτοτελές κεφάλαιο του νομοσχεδίου. Δώδεκα άρθρα είναι. Θέλω να πω ότι το δωδέκατο άρθρο αυτό που δίνει την αποζημίωση των 700 ευρώ στα παιδιά, το ψηφίζουμε και με τα δύο μας χέρια, αλλά δεν έχουμε αυτή τη δυνατότητα γιατί το εισάγεται ως πακέτο μαζί με άλλα έντεκα άρθρα. Γι' αυτό και επειδή θα ψηφίσουμε συνολικά στην τροπολογία «παρών», διευκρινίζουμε ότι ψηφίζουμε το δωδέκατο τμήμα αυτής της τροπολογίας, φυσικά, όπως είπα, αναφανδόν.

Μια διευκρίνιση. Ακούσαμε τον Πρωθυπουργό να λέει ότι δεν κατάλαβε αυτό που είπε ο γενικός γραμματέας του κόμματος για τις φοιτητικές εστίες, μιλώντας για τις μετεγγραφές. Κοιτάξτε, το ζήτημα με τις μετεγγραφές έχει ως εξής: Πριν δέκα περίπου χρόνια οι αιτήσεις των μετεγγραφών ήταν πάρα πολύ λίγες και το γνωρίζουμε όλοι. Τι έγινε ξαφνικά και αυτές εξακοντίστηκαν σε αυτές τις δέκα, δεκαπέντε, είκοσι χιλιάδες ή πόσες είναι; Προφανώς, υπήρξε η αδυναμία πολλών οικογενειών να σπουδάσουν τα παιδιά τους. Αυτό είναι αυταπόδεικτο.

Έρχεται, λοιπόν, εδώ η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, βάζει τους πρώτους κόφτες με τα λεγόμενα κοινωνικά κριτήρια και δεν παίρνουν όλοι οι φοιτητές που δικαιούνται τις μετεγγραφές τους. Έρχεται τώρα η Νέα Δημοκρατία και προσθέτει τα ακαδημαϊκά κριτήρια και το δυσκολεύει ακόμα περισσότερο. Αυτή η εισαγωγή του ακαδημαϊκού κριτηρίου έχει και άλλη μια λειτουργία και ίσως πιο σημαντική από τη λειτουργία του κόφτη. Είναι ότι ρίχνει νερό στον μύλο της κατηγοριοποίησης των ιδρυμάτων. Αντικειμενικά αυτό θα κάνει. Από την ώρα που δεν θα μπορείς να πας σε ένα άλλο πανεπιστήμιο από ένα πανεπιστήμιο, επειδή θα τυχαίνει η διαφορά των μονάδων του πανεπιστημίου να είναι πάνω από δύο ή δυόμισι χιλιάδες μόρια, δεν ξέρω πόσα ακριβώς είναι, σημαίνει ότι είσαι σε ένα υποδεέστερο πανεπιστήμιο και άρα το πτυχίο σου δεν έχει την ίδια αξία. Αυτή είναι μια ερμηνεία καθ' όλα λογική.

Αυτό εννοούσε ο γενικός γραμματέας του κόμματος όταν έλεγε για τις μετεγγραφές, λέγοντας ότι οι φοιτητικές εστίες οι οποίες έτσι κι αλλιώς όσες είναι δεν επαρκούν με τίποτα. Έχει διακηρύξει η Κυβέρνηση ότι θα προχωρήσει με συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, άρα θα τις αναλάβουν ιδιώτες, άρα θα δουλεύουν οπωσδήποτε με βάση το επιχειρηματικό κέρδος, άρα το πρόβλημα και πάλι για έναν φοιτητή ο οποίος θα έχει κοπεί από τη μετεγγραφή του, είτε λόγω των κοινωνικών είτε λόγω των ακαδημαϊκών κριτηρίων, θα είναι υποχρεωμένος αν θέλει να σπουδάσει, να πάει σε μια φοιτητική εστία ΣΔΙΤ όπου θα πρέπει να καταβάλλει ένα ενοίκιο. Δεν θα είναι δωρεάν. Και αν ακόμα είναι στην αρχή δωρεάν, κύριε Διγαλάκη, επειδή σας βλέπω να κουνάτε το κεφάλι, είναι βέβαιο ότι σε λίγα χρόνια θα ακολουθήσουν τα ενοίκια.

Θέλω να θυμίσω ότι ακριβώς το ίδιο έγινε και με την ιδιωτικοποίηση των κρατικών παιδικών σταθμών. Εν μία νυκτί επί κυβέρνησης Σημίτη τότε έγιναν από κρατικοί δημοτικοί και βεβαίως την επόμενη χρονιά μπήκαν τα πρώτα τροφεία που ήταν στην αρχή ένα πενηντάρικο -το έζησα- και λέγαμε: «Δεν βαριέσαι». Τώρα

είναι 200 ευρώ κατά μέσο όρο τον μήνα.

Από την ομιλία του Πρωθυπουργού νομίζω ότι ξεχώρισε η αναφορά του και η, θα έλεγα, εναγώνια προσπάθειά του να δικαιολογήσει το άρθρο 5 για την επαναφορά της διαγωγής. Το έκανε, όμως, με έναν τέτοιο τρόπο που νομίζω ότι μάλλον δεν τα κατάφερε. Δικαιολόγησε την επαναφορά της διαγωγής ως μέτρο ενάντια στον σχολικό εκφοβισμό και στο bulling. Τόσο απλό είναι, δηλαδή; Δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτα άλλο; Επαναφέρουμε τη διαγωγή και το λύσαμε αυτό το πρόβλημα! Πολύ φοβάμαι -το γνωρίζετε και εσείς- ότι δεν είναι έτσι. Είναι πολύ πιο σοβαρό, είναι πολύ πιο σύνθετο και η επαναφορά της διαγωγής είναι ακατανόητη.

Θα επαναλάβω αυτό που είπα ότι η επαναφορά της διαγωγής ως προς την συμπεριφορά της ή ως προς τη διαπαιδαγώγηση πολύ περισσότερο των παιδιών θα έχει το ίδιο αποτέλεσμα που έχει και ένας δυνατός άνεμος στην κατάσβεση μιας πυρκαγιάς. Το ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα θα φέρει.

Από την ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πέρα από το κλείσιμο του ματιού με την αξιολόγηση που έκανε μια χαρακτηριστική αποστροφή και είπε: «Δεν κατάλαβα οι εκπαιδευτικοί είναι ενάντια στην αξιολόγηση αν δεν είναι τιμωρητική». Μετέφερε, δηλαδή, μια εικόνα που δεν ισχύει, ότι οι εκπαιδευτικοί είναι υπέρ της αξιολόγησης αν δεν είναι τιμωρητική, κάτι που σας διαβεβαιώ δεν ισχύει καθόλου και μιλώ για την πλειοψηφία τους.

Διεκδίκησε ανοιχτά και τον ακούσαμε εδώ την πατρότητα και των ξενόγλωσσων προγραμμάτων με δίδακτρα. «Εμείς -λέει- τα φέραμε πρώτοι». Και βεβαίως και την εισαγωγή των αγγλικών από τις μικρότερες ηλικίες ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι το 2016 έβαλε τα αγγλικά στην πρώτη τάξη και έρχεται τώρα η Νέα Δημοκρατία και τα πάει στο νηπιαγωγείο.

Έρχεται τώρα η κ. Ζαχαράκη πριν από λίγο στο Βήμα και λέει: «Δεν θέλουμε να γίνεται αυτή η επαφή των μαθητών, η εξοικείωσή τους από το δημοτικό με τα αγγλικά; Δεν θέλουμε να γίνεται μέσα από την τηλεόραση, μέσα από τα παιχνίδια;». Ξέρετε, κυρία Ζαχαράκη, και εμείς δεν το θέλουμε γίνεται, όμως. Είναι αντικειμενικό. Δεν μπορούμε να το αλλάξουμε. Να πετάξουμε τις τηλεοράσεις από τα σπίτια; Να πετάξουμε τα κινητά; Να πετάξουμε τα κομπιούτερ; Γιατί έτσι λέει η μάνα στο παιδάκι: «Πάρε το κομπιούτερ»; Γίνεται, όμως.

Συνεπώς, να σας πω κάτι για να είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας. Την εισαγωγή των αγγλικών στο νηπιαγωγείο δεν την αποφασίζει η παιδαγωγική, η οικονομία την αποφασίζει. Γιατί υπάρχει μια έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την προηγούμενη δεκαετία που λέει ότι από όσο μικρότερη ηλικία μάθουν τα παιδιά κάποια πράγματα -αυτό το ξέρει και ο λαός, βεβαίως- τόσο καλύτερα στερεωμένες θα είναι αυτές οι δεξιότητες.

Δεν θα μπω τώρα στην ανάλυση για την επικοινωνία και τη χρήση της γλώσσας, που δεν είναι μόνο αυτή και δεν πρέπει να είναι αυτή, αλίμονο. Αλλά θέλω να κάνω ένα σχόλιο ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε Δελή, είμαστε στα εννιά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ένα λεπτό ακόμη.

Έχει γίνει πολλή κουβέντα εδώ για την κοινωνική κινητικότητα. Σηκώνονται οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και λένε ότι το νομοσχέδιο περιορίζει την κοινωνική κινητικότητα. Σηκώνονται οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και λένε ότι το νομοσχέδιο ευνοεί την κοινωνική κινητικότητα, θεωρώντας ότι η κοινωνική κινητικότητα εξασφαλίζεται από την εκπαίδευση. Δεν είναι όμως, έτσι. Τελικά οι ανάγκες του συστήματος είναι αυτές που ορίζουν το ποσό και το ποσοστό της κοινωνικής κινητικότητας. Ναι, μεν μπαίνεις στο ασανσέρ, στον ανελκυστήρα για να ανέβεις κοινωνικά, αλλά το κουμπί δεν θα το πατήσεις εσύ. Μπορεί να έχεις όλα τα προσόντα, αλλά το κουμπί θα το πατήσουν οι ανάγκες του συστήματος. Και όταν το σύστημα είχε τέτοιες διευρυμένες ανάγκες, όταν βρισκόταν δηλαδή στην ανάπτυξή του στις δεκαετίες του '60, του '70, του '80, βεβαίως και υπήρχε κοινωνική κινητικότητα. Αν και δεν μου αρέσει και πολύ αυτός ο όρος. Δεν άλλαζαν τάξη οι άνθρωποι, στρώματα ίσως, αλλά εν πάση περιπτώσει υπήρχε αυτό. Σήμερα δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα, παρά μονάχα για λίγους. Τι να κάνουμε τώρα; Συνεπώς, δεν είναι ζήτημα παιδείας. Δεν είναι η παιδεία που αποφασίζει την κοινωνική κινητικότητα.

Βεβαίως, και εδώ πραγματικά τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, το κυρίαρχο ερώτημα και νομίζω ότι η όλη συζήτηση γύρω από αυτό περιστρεφόταν, είναι: Τι σχολείο θέλουμε; Το σχολείο αυτό που λειτουργεί και που ολοένα και περισσότερο προσιδιάζει και προσαρμόζεται στις ανάγκες αυτής της αγοράς και υπηρετείται αυτό το σχολείο και από όλες τις κυβερνήσεις και από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ -ενδεχομένως, με διαφορετικούς τρόπους, αλλά πάντως το ίδιο σχολείο υπηρετούν και οι δύο- το σχολείο αυτό που είναι ανταγωνιστικό, που είπαμε ότι έχει πολύ άγχος, πολύ τρέξιμο, πολύ λαχάνιασμα, πολλή αγωνία για τα παιδιά και πάρα πολλά έξοδα για τους γονείς ή το άλλο το σχολείου που λέμε εμείς, το δωδεκάχρονο, το ενιαίο, που θα φροντίζει όλα τα παιδιά να πάρουν τη γενική πολύπλευρη μόρφωση μέχρι τα δεκαοκτώ τους χρόνια, να διαπαιδαγωγηθούν, να αποκτήσουν όλα εκείνα τα εφόδια. Και σε αυτή την ηλικία πια, αυτός που θέλει να μάθει μια δουλειά, ένα επάγγελμα, μια τέχνη, όπως λένε οι παλιότεροι, να πάει για μεταλυκειακές σπουδές δωρεάν και αυτός που θέλει να πάει στο πανεπιστήμιο.

Για αυτά τα πράγματα μιλάμε, αλλά αυτό το ζήτημα να ξέρετε ότι δεν θα το λύσει καμμιά κυβέρνηση. Αυτό το ζήτημα το λύνει το ίδιο το σύστημα, το λύνει ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί ένα κοινωνικοοικονομικό σύστημα. Το πρώτο σχολείο, αυτό το σχολείο της αγοράς είναι αυτό το σχολείο που έχει ανάγκη σήμερα η κοινωνία. Δεν βρισκόμαστε στο 1927 ούτε στο 1965. Είμαστε στο 2020 και οι ανάγκες σήμερα της καπιταλιστικής οικονομίας έχουν αυτό το σχολείο ανάγκη και κανένα άλλο. Γι' αυτό και υπηρετείται από όλα τα κόμματα.

Μια άλλη κοινωνία, αυτή που λέμε εμείς, θα έχει ανάγκη το άλλο το σχολείο. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει ότι αδιαφορούμε ακόμα και για τα παραμικρά δικαιώματα ή για το ό,τι μπορεί να αποσπάσει σήμερα το παιδί της λαϊκής οικογένειας και ο νέος που σπουδάζει στο πανεπιστήμιο.

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε πρόεδρε, η συζήτηση, με τις αναγκαίες εντάσεις και διαφοροποιήσεις, είχε ενδιαφέρον, διότι αποτυπώθηκαν δύο συγκρουόμενα ανταγωνιστικά σχέδια για το μέλλον της εκπαίδευσης και των παιδιών μας, το ένα σχέδιο το οποίο είναι γνωστό, είναι το σχέδιο του νεοφιλελευθερισμού για το σχολείο της αγοράς και το άλλο σχέδιο είναι αυτό που αφορά στο σχολείο της δημοκρατίας, της συμμετοχής, της συνεργατικότητας και όχι του ανταγωνισμού.

Δεν λέμε όλοι τα ίδια πράγματα. Το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία είναι μόνη της σε αυτή την ψηφοφορία για το νομοσχέδιο, μόνη της και μέσα στην Αίθουσα, αλλά και στην κοινωνία, όπως φαίνεται από τις κινητοποιήσεις, είναι σημαντικό, διότι είναι σε μια περίοδο που η Νέα Δημοκρατία εμφανίζεται να έχει μια γενικότερη αποδοχή στο θέμα της αντιμετώπισης της υγειονομικής κρίσης, αλλά σε όλες τις δημοσκοπήσεις και τις κοινωνικές κινητοποιήσεις έχει μια κατακόρυφη πτώση της εκτίμησης των πολιτών απέναντι στην κυβερνητική πολιτική για την εκπαίδευση.

Χτυπάει ένα καμπανάκι εδώ για την Κυβέρνηση. Να το λάβει σοβαρά υπ' όψιν της και να μη συμπεριφέρεται με αλαζονεία. Διότι η ιστορία λέει ότι ο χώρος της εκπαίδευσης και της νεολαίας είναι κοινωνικοί χώροι, που στο παρελθόν ήταν προάγγελοι πολλών κοινωνικών και πολιτικών εξελίξεων.

Θυμάμαι, όταν ήμουν φοιτητής, τον ν.815. Τον καταργήσαμε στα πανεπιστήμια τον ν.815. Ήταν η πρώτη φορά που καταργήθηκε νόμος μεταπολιτευτικά στην Ελλάδα, ο 815 και μετά ο νόμος Διαμαντοπούλου και μετά η απόκρουση της αναθεώρησης του άρθρου 16. Όλα αυτά -είναι η αλήθεια- τότε ήταν και προάγγελοι πολιτικών εξελίξεων. Το 1981 θα έπεφτε η Δεξιά, μετά θα έπεφταν οι μνημονιακές κυβερνήσεις.

Δεν προτρέχω. Απλώς επισημαίνω. Είναι ευαίσθητος δέκτης ο χώρος της νεολαίας και ο χώρος της εκπαίδευσης. Ας το προσέξει η Κυβέρνηση. Όχι τόση αλαζονεία, όπως φάνηκε και μέσα

και έξω από τη Βουλή.

Όμως, η συζήτηση που είχαμε εδώ είχε και το εξής ενδιαφέρον: Ακούσαμε Βουλευτές και Υπουργούς να αναπτύσσουν το προσωπικό τους success story, κάτι σαν τον Ξανθόπουλο, αν θυμάστε, τον ηθοποιό. Παιδιά του λαού όλοι, που ξαφνικά έγιναν Υπουργοί και πάει λέγοντας. Να το σεβαστώ αυτό. Καμμία αντίρρηση, αν και αν ψάξουμε τα βιογραφικά εδώ μέσα στη Βουλή, θα δείτε ότι στο Υπουργικό Συμβούλιο είναι αρκετοί τελειόφοιτοι του κολεγίου. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ουδέν μεμπτόν.

Να δεχθώ, λοιπόν, το success story των διαφόρων Υπουργών. Όμως, θέλω να σας πω το εξής. Αν ίσχυε -και ίσχυε- αυτό το στοιχείο της ανόδου, της κοινωνικής κινητικότητας μέσα από την εκπαίδευση στα πλαίσια μιας συνολικής αναπτυξιακής προσπάθειας στην ελληνική κοινωνία μεταπολιτευτικά, σήμερα είμαστε σε άλλη εξέλιξη. Η άλλη εξέλιξη που έχουμε σήμερα είναι ότι έχουμε μια οικονομική πραγματικότητα κρίσης, μια οικονομική πραγματικότητα που δημιουργεί δυσκολίες στην επιβίωση των ανθρώπων, με τη λιτότητα, την ανεργία, τα μνημόνια, τη σημερινή κρίση με τον κορωνοϊό, μια κρίση του παραγωγικού μοντέλου.

Δεν είναι, λοιπόν, τόσο ευθύγραμμα τα πράγματα, ότι όποιος μπει στο πανεπιστήμιο δεν θα βρίσκει δουλειά. Το ξέρουν τα παιδιά αυτό το πράγμα και είναι και μια αιτία, δυστυχώς, απαξίωσης και των σπουδών από ένα σημείο και πέρα.

Άρα, λοιπόν, για να μιλήσουμε λίγο σχηματικά, το κοινωνικό ασανσέρ σταμάτησε. Όσο και να χτυπά κάπως από μέσα για να ξαναρχίσει να παίρνει μπρος, δεν παίρνει μπρος. Σταμάτησε το κοινωνικό ασανσέρ. Υπάρχει θέμα γενικότερης κοινωνικής αλλαγής στις οικονομικές πολιτικές, υπέρβασης κοινωνικών ανισοτήτων και στην Ελλάδα και στον υπόλοιπο κόσμο, για να ξαναρχίσει να λειτουργεί το κοινωνικό ασανσέρ σε μια κατεύθυνση κοινωνικής και δημοκρατικής αλλαγής.

Το μήνυμα αυτό φαίνεται και σε άλλες χώρες του κόσμου. Δεν το παίρνει η Κυβέρνηση. Αυτά που συμβαίνουν σήμερα στην Αμερική είναι στοιχείο και αυτών των κοινωνικών ανισοτήτων και του αυταρχισμού που βιώνουμε μέσα από τις κοινωνικές ανισότητες. Εγώ δεν βλέπω να τα παίρνετε πολύ σοβαρά αυτά τα πράγματα.

Βεβαίως, εδώ ακούσαμε διάφορους Βουλευτές να κάνουν παραγγελίες για ένα πρότυπο στην πόλη τους. «Κάντε και σε μας ένα πρότυπο», έλεγαν όλοι. Ποια είναι η λογική; Ένα καλό σχολείο στην πόλη μας και δεκαπέντε τα οποία θα φυτοζωούν. Αυτό είναι το μοντέλο. Το νομοσχέδιο μιλάει για λίγα σχολεία, για λίγους μαθητές, τα λεγόμενα «πρότυπα» και όλα τα άλλα στο σκοτάδι. Τίποτα. Τα αφήνουμε έτσι, να βουλιάζουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα το επιχείρημα ότι η Κυβέρνηση τιμά τις προγραμματικές της δεσμεύσεις. Μάλιστα. Η διαγωγή είναι προγραμματική σας δέσμευση; Σε ποια συγκεκριμένη προεκλογική σας δέσμευση λέτε ότι θα επαναφέρετε τη διαγωγή στα απολυτήρια του γυμνασίου και του λυκείου; Σε ποια;

Άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό. Ήταν λίγο ζαλισμένος στο θέμα αυτό. Είπε να δούμε την περιγραφική αξιολόγηση. Δεν υπάρχει περιγραφική αξιολόγηση της αγωγής. Υπάρχει της βαθμολογίας, της επίδοσης περιγραφική αξιολόγηση. Στην αγωγή τι θα πει για τον έφηβο; Τι θα γράψει πάνω στο απολυτήριο; Υπάρχουν τα στοιχεία που κρατάει το σχολείο, το αρχείο. Βεβαίως. Πάντοτε. Είναι στοιχεία της προσωπικότητας του παιδιού, αλλά πάνω στο απολυτήριο τι θα γράψει; Μια ολόκληρη παράγραφο περιγραφική αξιολόγηση της διαγωγής του; Εντάξει.

Άκουσα τις αντιρρήσεις κυβερνητικών Βουλευτών. Να δω αύριο που θα μπει ονομαστική ψηφοφορία τι θα κάνουν! Ήταν τρεις-τέσσερις που μίλησαν εναντίον αυτής της ρύθμισης.

Όμως, το σημαντικότερο είναι το εξής: Άκουσα ποια είναι η πηγή έμπνευσης από την κυρία Υπουργό για αυτή τη ρύθμιση. «Η Ιταλία», μας λέει η κυρία Υπουργός, «έχει σύστημα αριθμητικής αξιολόγησης, βαθμολόγησης της διαγωγής».

Έψαξα, λοιπόν, να δω τι συνέβαινε και τι συμβαίνει. Το 1998, με την κυβέρνηση Πρόντι καταργήθηκε η αναγραφή της διαγωγής στα απολυτήρια. Επανήλθε το 2008 με την κυβέρνηση Μπερλουσκόνι. Είναι η περιβόητη Riforma Gelmini Mariastella. Είναι, ας πούμε, η κ. Κεραμέως του Μπερλουσκόνι εκείνη την περίοδο, η Υπουργός Παιδείας. Ήταν μια μεταρρύθμιση, Riforma, που προκάλεσε μεγάλες κοινωνικές αντιδράσεις και νεολαίας και εκπαιδευτικών. Μετά υπήρξαν αποτιμήσεις αυτής της επιλογής. Διαπρεπείς παιδαγωγοί έκαναν λόγο για την παιδαγωγική της περιθωριοποίησης και της απόκλισης, ότι μεγάλωσε το ποσοστό της κοινωνικής επιλογής. Διότι μιλάμε για κοινωνική κινητικότητα. Περισσότεροι μαθητές έμεναν στάσιμοι, αυξήθηκαν οι όροι που οδηγούν στη σχολική εγκατάλειψη. Αυτά είναι τα αποτελέσματα του κοινωνικού στιγματισμού.

Η σχολική δυσφορία, λοιπόν και η αυταρχική νοσταλγία. Αυτή είναι η πραγματικότητα, διαπιστωμένη από επιστημονικές εκθέσεις παιδαγωγών στην Ιταλία. Αυτό το μοντέλο θέλετε να μας φέρετε σήμερα εδώ. Επαίρεστε; Υπερηφανεύεστε; Άλλη μια απόδειξη ότι μιλάτε λεκτικά και όχι με βάση τι λένε οι ειδικοί για τα θέματα της εκπαίδευσης. Δεν συμμορφώνεστε με βάση την παιδαγωγική επιστήμη. Δεν μιλάτε με αυτούς τους ανθρώπους. Εσείς, επαναλαμβάνω, μιλάτε ιδεοληπτικά. Φάνηκε σε όλες τις επιλογές σας. Για τα νηπιαγωγεία καμμιά συζήτηση με τους ειδικούς.

Για τα ζητήματα της αύξησης των παιδιών στα τμήματα των δημοτικών; Καμμία συζήτηση με τους ειδικούς. Για τα ζητήματα που αφορούν το τρισυπόστατο των τριών ταχυτήτων σύστημα που διχοτομεί την εκπαίδευση και που γκετοποιεί τα άριστα παιδιά και αποξενώνει και αποδυναμώνει τα υπόλοιπα σχολεία με τα υπόλοιπα παιδιά; Καμμία συζήτηση με τους εκπαιδευτικούς. Είναι σκληρές, κοινωνικές, ταξικές επιλογές που απορρέουν από την ιδεολογία σας.

Βεβαίως, δεν είστε μόνοι. Μιλήσαμε για τον Μπερλουσκόνι και τον Σαλβίνι σήμερα. Εκεί κοιτάτε. Εκεί είναι η καρδιά σας. Ήταν η Θάτσερ νωρίτερα, όπου επανέφερε μέχρι το χάρακα ως μέσων παιδαγωγικής επιβολής στην τάξη μέσα. Και είναι σήμερα και ο Τράμπ, ο οποίος δεν σταματάει στην αναγραφή στον στιγματισμό τον κοινωνικό, μέσω των απολυτηρίων στα παιδιά, κάνει κι άλλα χειρότερα που δεν μπορούν να αναπνεύσουν.

Προσέξτε ο κατήφορος αυτός είναι πολύ κακός για την κοινωνία ολόκληρη. Έχει μικρή σημασία τι θα γίνει με την Κυβέρνηση σας. Επαίρεστε εντάξει, αλλά προσέξτε όμως, διότι το τετράπτυχο, το οποίο προσπαθείτε να ανοικοδομήσετε με την πολιτική σας στο χώρο της εκπαίδευσης: Πατρίς, θρησκεία, οικογένεια και αγορά, με κοινό από κάτω παρονομαστή αυταρχισμό και αλαζονεία, είναι ένα τετράπτυχο το οποίο θα οδηγήσει ξανά σε χαμένες ευκαιρίες τη νεολαία μας και τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι πολλές από τις ρυθμίσεις που έχει το νομοσχέδιο αυτό δεν θα εφαρμοστούν στην πράξη. Ήδη βλέπετε ότι οι κάμερες δεν εφαρμόστηκαν. Ζήτησαν στοιχεία, δεν δίνουν. Πουθενά από τους εκπαιδευτικούς δεν εφαρμόστηκαν ή οι εντελώς περιορισμένα, σαν να μην εφαρμόστηκαν. Θα καταργηθούν στην πράξη και θα καταργηθούν και νομοθετικά.

Όχι, μόνο από άλλη κυβέρνηση, αλλά και η ίδια η Κυβέρνηση μπορεί να τις καταργήσει μπροστά στα αδιέξοδα. Ο Αρβανιτόπουλος κατήργησε διατάξεις του νόμου της Διαμαντοπούλου, διότι τα κοινωνικά αδιέξοδα ήταν μεγάλα και για να μπορέσουν να κάνουν ελιγμούς αναγκάστηκαν να κάνουν και τέτοιου είδους αλλαγές, πόσο μάλλον αν υπάρχει μία άλλη πολιτική δυναμική που δίνει άλλο νόημα στις κοινωνικές κινητοποιήσεις.

Εδώ, λοιπόν, βρισκόμαστε για να δούμε αυτή την πορεία των κοινωνικών αλλαγών, μία πορεία που δεν είναι δυνατόν να σταματήσει, όσο κι αν θέλει κάποιος, δεν μπορεί να σταματήσει βεβαίως ούτε και με κινήσεις εντυπωσιασμού και ανακριβειών, όπως να μην απαντάμε στα επιχειρήματα, στο επιχείρημα και να λέμε «καρκινώματα» και πάει λέγοντας ότι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ και ότι αυτή η πολιτική του. Στην ουσία και όχι στα συνθήματα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ο κ. Ανδριανός έχει τον λόγο.

Παρακαλώ, κύριε Ανδριανέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Θα μιλήσω για δύο λεπτά, γιατί είχα πει ότι δεν θα μιλήσω. Όμως, μετά την ομιλία του κ. Φίλη δεν μπορώ να μην τοποθετηθώ, για τα απαξιωτικά που είπε για συναδέλφους Βουλευτές, για Υπουργούς. Προσπάθησε να απαξιώ-

σει πορείες άξιων στελεχών της Κυβέρνησης, Βουλευτές που τελείωσαν δημόσιο σχολείο, δημόσιο πανεπιστήμιο, όπως ο κ. Γεραπετρίτης και να χρησιμοποιεί λέξεις ότι θυμίζουν Ξανθόπουλο οι τοποθετήσεις του συγκεκριμένου Υπουργού. Το θεωρώ απαράδεκτο. Και πρέπει να σεβόμαστε τους ανθρώπους πού με ιδρώτα, ξεκινώντας από τα φτωχά στρώματα, μέσα από τη δημόσια εκπαίδευση, μέσα από το δημόσιο σχολείο, κατάφεραν μέσω της κοινωνικής κινητικότητας να φτάσουν εδώ που φτάσανε και πρέπει να τους τιμούμε και όχι να επιχειρούμε την απαξίωσή τους.

Δεν το περίμενα αυτό από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ. Μίλησε για ιδεοληψίες. Μα, τι λέτε, ιδεοληψίες εμείς και όχι εσείς; Δεν βρίσκετε μέσα σε 115 άρθρα ούτε ένα θετικό βήμα να πείτε ότι ναι, υπάρχει ένα άρθρο, δύο, στη σωστή κατεύθυνση; Και να έχετε το θάρρος να το πείτε και να τα ψηφίσετε!

Από τη μια μεριά λέτε για Υπουργούς, για Βουλευτές ότι τελειώνουν το δημόσιο σχολείο, αλλά και το δημόσιο πανεπιστήμιο και η προκοπή τους είναι εμφανής στο δημόσιο βίο και στην επιστημονική τους πορεία και από την άλλη μεριά λέτε: «Άλλοι Υπουργοί, άλλοι Βουλευτές, έχουν τελειώσει, ξέρω εγώ, το κολέγιο τελικά, ή το Χάρβαρντ και λοιπά». Τι θέλετε ούτε είσαστε ικανοποιημένοι με το να έχουν δημόσιο σχολείο και να έχουν την επιτυχημένη διαδρομή τους, ούτε να έχουν τελειώσει ιδιωτικό σχολείο, ιδιωτικό τομέα, ή ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου. Τι θέλετε τελικά; Ούτε το ένα, ούτε το άλλο, γιατί έχετε επιλέξει, θέλετε και είναι στόχος σας προφανώς, εξίσωση προς τα κάτω.

Οι συνάδελφοι που είπαν για τα πρότυπα σχολεία στις περιφέρειες τους, δεν εγκλημάτησαν. Ναι, θέλουμε, λοιπόν, πρότυπα σχολεία σε όλη την περιφέρεια. Θέλουμε όλα τα σχολεία να τα κάνουμε πρότυπα. Δεν είναι κακό. Αυτός είναι ο στόχος. Και το νομοσχέδιο αυτό βάζει τις σταθερές βάσεις, γι' αυτή την πορεία αναβάθμισης του σχολείου, από το νηπιαγωγείο, από το δημοτικό, από το γυμνάσιο, από το λύκειο και από το πανεπιστήμιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς πιστεύουμε στο δημόσιο σχολείο. Πιστεύουμε στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Πιστεύουμε ότι μέσα από την αναβάθμιση και την εκπαίδευση πετυχαίνεται η κοινωνική κινητικότητα που δίνει τη δυνατότητα στα φτωχά στρώματα, στα φτωχά παιδιά, να προκόψουν, να μάθουν γράμματα και να έχουν μία πορεία στη ζωή τους.

Γιατί ο πλούσιος και οι πλούσιες οικογένειες, κύριε συνάδελφε και κύριοι συνάδελφοι, έχουν τον τρόπο να σπουδάσουν τα παιδιά τους, είτε εντός της Ελλάδας στα ιδιωτικά σχολεία, είτε εκτός της Ελλάδας σε πανεπιστήμια, τα οποία είναι πραγματικά από τα καλύτερα του κόσμου, γεγονός που γίνεται κατά κόρον. Επομένως, αυτό που επιδιώκουμε εμείς είναι να στηρίξουμε, λοιπόν, αυτά τα παιδιά που δεν έχουν τη δυνατότητα να σπουδάσουν είτε σε καλά ιδιωτικά σχολεία, είτε σε καλά πανεπιστήμια.

Έχουμε, λοιπόν, τη βούληση να αναβαθμίσουμε το σχολείο το δημόσιο από το νηπιαγωγείο -όπως είπα- το δημοτικό, το γυμνάσιο και τα πανεπιστήμιά μας, που πραγματικά παράγουν σημαντικό έργο. Και με την ευκαιρία αυτή θέλω πάλι να ευχαριστήσω όλους τους εκπαιδευτικούς, την εκπαιδευτική κοινότητα, που στηρίζουν και πραγματικά παράγουν σημαντικό έργο, σε δύσκολες εργασιακές συνθήκες πολλές φορές. Είμαστε εδώ για να στηρίξουμε, λοιπόν, το δημόσιο σχολείο. Αυτό κάνουμε. Αυτό κάνει το νομοσχέδιο. Και πιστεύω ότι αύριο, με την ψήφο των συναδέλφων, θα δώσουμε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να εφαρμόσει στην πράξη αυτά, τα οποία προβλέπονται μέσω των διατάξεων. Και πιστεύω ότι η πράξη θα απαντήσει σε όλα αυτά που προείπατε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θέλω να πάρω άλλον χρόνο. Να μιλήσει η Υπουργός.

Θέλω και εγώ με την ευκαιρία αυτή, να απευθυνθώ στα παιδιά, εν όψει των εξετάσεων, των πανελλαδικών. Είμαι και εγώ πατέρας κόρης που δίνει εξετάσεις και προετοιμάζεται αυτό το διάστημα. Εύχομαι, λοιπόν: Καλή επιτυχία σε όλα τα παιδιά. Καλή δύναμη. Δεν τελειώνουν όλα, αν κάτι δεν πάει καλά. Η ζωή είναι μπροστά τους. Και πάντα με αισιοδοξία πρέπει να τη βλέπουμε και ελπίδα.

Ευχαριστώ πολύ.

Και νομίζω και η Υπουργός θα απαντήσει και στα υπόλοιπα, γιατί ήδη ο χρόνος έχει περάσει και η ώρα είναι περασμένη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ.

Ορίστε, ελάτε, κυρία Υπουργέ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φτάσαμε στο τέλος μιας εκτενέστατης συζήτησης. Ακούσαμε με μεγάλη προσοχή τα σχόλια και τις παρατηρήσεις σας όλες αυτές τις μέρες, από την επεξεργασία του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή, μέχρι και τη σημερινή συζήτηση στην Ολομέλεια. Προσπάθησα να ομαδοποιήσω σχόλια και παρατηρήσεις, ώστε να μπορέσω να δώσω διευκρινίσεις και να απαντήσω στα σχόλια και στις παρατηρήσεις.

Ως προς τη διαδικασία που ακολουθήθηκε. Ακούσαμε από τη μία κριτική ότι το νομοθέτημα περνάει στα κρυφά, αιφνιδιαστικά. Από την άλλη όμως, ακούσαμε ότι είχε πάρα πολλά σχόλια στην κοινωνική διαβούλευση. Ο κ. Τσίπρας σήμερα αναφέρθηκε σε δεκαπέντε χιλιάδες σχόλια. Ακούσαμε κριτική ότι αργήσαμε να φέρουμε το νομοσχέδιο, αλλά ακούσαμε και κριτική ότι το παρά φέραμε γρήγορα, όπως είπε ο κ. Βαρουφάκης για παράδειγμα. Ακούσαμε κριτική ότι δεν έχουμε νομοθετήσει αρκετά έως τώρα, αλλά ακούσαμε και κριτική ότι κακώς νομοθετούμε τώρα.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Το νομοσχέδιο είχε ήδη παρουσιαστεί από τον Φεβρουάριο, πριν το ξέσπασμα της πανδημίας. Το παρουσιάσαμε στο Υπουργικό Συμβούλιο, στους εκπαιδευτικούς συντάκτες, βγάλαμε ανακοινώσεις, δελτία τύπου. Μόνο στα κρυφά δεν θέλαμε να περάσει. Δεν κατατέθηκε αμέσως τότε λόγω πανδημίας. Δύο μήνες αργότερα παρουσιάστηκε σε αναλυτική συνέντευξη Τύπου και εν συνεχεία τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση για τη μέγιστη διάρκεια που προβλέπεται. Η διαβούλευση, ως γνωστόν, είναι ηλεκτρονική και έλαβε χώρα σε μια εποχή που όλος ο κόσμος ήταν στο σπίτι του μπροστά στον υπολογιστή του, εξού και το ρεκόρ συμμετοχής στην ηλεκτρονική διαβούλευση.

Ακολούθησαν συναντήσεις και συζητήσεις με θεσμικούς φορείς. Έγιναν αλλαγές στο νομοσχέδιο, ενσωματώνοντας γόνιμα σχόλια που είχαμε λάβει από φορείς και από πολίτες και μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας. Έγινε εκτενέστατη συζήτηση στη Βουλή σχεδόν δύο εβδομάδων. Κατεγράφησαν προτάσεις και στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής διαβούλευσης και της κοινοβουλευτικής διαδικασίας και ενσωματώσαμε αλλαγές στο νομοσχέδιο. Για παράδειγμα, σημαντικές αλλαγές όσον αφορά τις διατάξεις των πρότυπων πειραματικών σχολείων, την αύξηση των πρότυπων από 24 σε 28, τον χαρακτηρισμό των πειραματικών στη βάση των ιστορικών πανεπιστημιακών πειραματικών, αλλαγές στα κριτήρια χαρακτηρισμού, αλλαγές στον εκπαιδευτικό εμπιστοσύνης, αλλαγές στον αριθμό παιδιών ανά τάξη, αλλαγές στον τρόπο εκλογής προέδρων και αντιπροέδρων τμημάτων, στα κριτήρια για την εκλογή πρύτανη και αντιπρύτανη. Ακούμε, καταγράφουμε, βελτιώνουμε.

Επειδή η κ. Ξενογιαννακοπούλου αναφέρθηκε στο ότι δεν κάναμε –λέει- αποδεκτές προτάσεις της Αντιπολίτευσης, σε ποιες ακριβώς αναφέρεται; Ποιες νομοτεχνικές μάς πρότεινε ακριβώς η Αξιωματική Αντιπολίτευση, τις οποίες δεν ενσωματώσαμε; Σ' όλο αυτό το πλαίσιο σύμβουλός μας ήταν το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, καθηγητές πανεπιστημίων και κυρίως εκπαιδευτικοί της τάξης, άνθρωποι της πράξης που ζουν στην καθημερινότητά τους τη δημόσια εκπαίδευση.

Όπως έχουμε ήδη ανακοινώσει, ακολουθούν νομοσχέδια –ανάμεσα σε άλλα- για τα στελέχη εκπαίδευσης, για την επαγγελματική εκπαίδευση, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Έρχομαι τώρα σε σημεία κριτικής που αφορούν συγκεκριμένα στο νομοσχέδιο.

Αγγλικά στα νηπιαγωγεία: Μετά τις θεωρίες συνομωσίας που ακούστηκαν από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης περί

αμερικανικών συμφερόντων πίσω από την εν λόγω ρύθμιση, τα στοιχεία παραμένουν αδιάσειστα. Το 2015 ο αριθμός των ευρωπαϊκών χωρών με δεύτερη γλώσσα στην προσχολική ηλικία ήταν τρεις. Σήμερα είναι δεκατέσσερις χώρες όπως το Βέλγιο, η Φινλανδία, η Ισπανία, η Κύπρος, το Λουξεμβούργο, η Πορτογαλία.

Είπατε, κύριε Φίλη, κάτω από τα έξι. Δεν το βλέπω. Εγώ βλέπω έναν πίνακα ξεκάθαρο που λέει «κάτω από τα τρία, πάνω από τα τρία», ξεκάθαρα στοιχεία κατατεθειμένα στον δημόσιο διάλογο.

Εργαστήρια δεξιοτήτων: Ακούσαμε ότι εισάγουμε τον άκρατο ανταγωνισμό στα σχολεία. Γιατί; Επειδή θέλουμε να διευρύνουμε τους ορίζοντες των μαθητών, να εφοδιάσουμε τους μαθητές με πολύτιμες δεξιότητες όπως η κριτική σκέψη, η επικοινωνία, η πρωτοβουλία, η δημιουργικότητα, η προσαρμοστικότητα μέσα από θεματικές όπως ο εθελοντισμός, η πρόληψη από εξαρτήσεις, ο σεβασμός στο περιβάλλον, η σεξουαλική αγωγή;

Ρώτησε η κ. Σακοράφα γιατί δεν έχουμε πρόβλεψη για το περιβάλλον. Έχουμε ειδική ενότητα για το περιβάλλον και την οικολογική συνείδηση.

Επικαλείστε τη θεματική εβδομάδα. Η θεματική εβδομάδα, όπως φανερώνει ο ίδιος της ο τίτλος, ήταν μία εβδομάδα.

Σήμερα, κύριε Φίλη, αναφερθήκατε και είπατε: «Όχι, ήταν υποχρεωτικό». Εγώ ερωτώ: Η επιλογή των θεματικών ήταν ή δεν ήταν σε προαιρετική βάση; Ναι ή όχι; Όλα τα σχολεία, για παράδειγμα, ήταν υποχρεωτικό να κάνουν σεξουαλική αγωγή; Η επιλογή θεματικών δεν ήταν υποχρεωτική. Ήταν σε προαιρετική βάση και γινόταν μόνο για μία βδομάδα, μόνο στο γυμνάσιο, χωρίς επιμόρφωση, χωρίς κατάρτιση, χωρίς πρόβλεψη για την καλλιέργεια δεξιοτήτων, αποσπασματικά και πρόχειρα. Ούτε καν πλαίσιο δεν υπήρχε, ένας νόμος, μία υπουργική απόφαση. Απλώς μια εγκύκλιος.

Έγινε επίκληση και της ευέλικτης ζώνης. Πάλι, όμως, δεν είναι το ίδιο, κυρία Κεφαλίδου, γιατί τα εργαστήρια δεξιοτήτων μπαίνουν στο υποχρεωτικό ωρολόγιο πρόγραμμα, στο υποχρεωτικό από το νηπιαγωγείο μέχρι και το γυμνάσιο, με επιμόρφωση και κατάρτιση εκπαιδευτικών, με πρόβλεψη για ουσιαστική καλλιέργεια δεξιοτήτων για όλες τις βαθμίδες, οργανωμένα και σφαιρικά, όχι αποσπασματικά και πρόχειρα.

Πρόγραμμα σχολείου: Είπε το Κίνημα Αλλαγής «καμία αλλαγή στις ώρες Πληροφορικής». Και όμως συν μία ώρα στην Α' γυμνασίου, συν δύο ώρες στην Α' λυκείου, κάνοντάς την υποχρεωτικό μάθημα από μάθημα επιλογής. Αυτό έχει έναν ιδιαίτερο συμβολισμό της βαρύτητας που αποδίδουμε ακριβώς σε αυτό το μάθημα και στις δεξιότητες που αποφέρει αυτό το μάθημα για τα παιδιά μας.

Ειπώθηκε ότι ασχολούμαστε μόνο με λίγα σχολεία. Οι βασικές αλλαγές του νομοσχεδίου αφορούν όλα τα σχολεία. Η αξιολόγηση, οι νέες θεματικές, η τράπεζα θεμάτων, οι πιο εντατικές και ποιοτικές σπουδές, η διεύρυνση των μεθόδων αποτίμησης, οι διερευνητικές εργασίες, όλα αυτά αφορούν όλα τα σχολεία της χώρας, κύριε Φίλη. Αλλά και τα πρότυπα πειραματικά, στα οποία αναφερθήκατε, ναι, είναι εργαλεία για μας διάχυσης βέλτιστων εκπαιδευτικών πρακτικών.

Κύριε Φίλη, είπατε μια φράση -δεν ξέρω αν σας ξέφυγε ή αν ήταν εν πλήρει συνειδήσει- σχετικά με τις ρυθμίσεις που φέρνουμε για να καταστήσουμε το σχολείο υψηλότερων απαιτήσεων. Είπατε ότι τους κλέβουμε την εφηβεία. Γιατί; Επειδή δεν προβλέπουμε να περνάνε όλοι χωρίς εξετάσεις, επειδή δεν προβλέπουμε να είναι όλοι ίσοι και όμοιοι, επειδή προβλέπουμε ακριβώς ένα σύστημα το οποίο θα αναδεικνύει δεξιότητες μαθητών; Φροντίζουμε για το μέλλον των παιδιών μας. Τα εξοπλίζουμε καλύτερα για να ανταποκριθούν ακόμη καλύτερα στις απαιτήσεις του μέλλοντος.

Πρότυπα σχολεία και πειραματικά σχολεία: Ακούσαμε εκφράσεις όπως «γκετοποιεί τους άριστους μαθητές», «εξοντωτικό τρυπάκι βαθμοθηρίας», «ανατρέπεται η δημοκρατική αποστολή του σχολείου», «διαιωνίζει τις ανισότητες», «σχολείο της αγοράς».

Μιλήσατε για καλά σχολεία των πλούσιων στρωμάτων. Αντιθέτως, πολλαπλασιάζοντας και επεκτείνοντας το δίκτυό τους, τα καθιστούμε προσβάσιμα σε όλη την επικράτεια, ώστε ανεξαρτήτως οικονομικής κατάστασης να έχουν όλοι δικαίωμα να πάνε σε αυτά τα εξαιρετικά σχολεία. Ίσες ευκαιρίες, όχι ισοπέδωση προς τα κάτω και αυτά τα εξαιρετικά σχολεία εν συνεχεία να λειτουργήσουν ως εργαλεία για τη διάχυση των βέλτιστων πρακτικών στην εκπαίδευση σε όλα τα σχολεία, να τραβήξουν όλα τα σχολεία μπροστά.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με την κατ' ουσίαν εξαφάνιση των προτύπων έπληξε αυτά ακριβώς τα οικονομικά στρώματα, τα οικονομικά ασθενή στρώματα που δήθεν υπερασπίζεται.

Κοινωνιολογία και Λατινικά: Κύριε Φίλη, πάλι απευθύνομαι σε σας. Ξεκινώντας να μιλάτε γι' αυτό το θέμα σάς ακούσαμε με χαρά να χρησιμοποιείτε σε άπταιστη λατινική τη λέξη versus. Είπατε «Λατινικά versus Κοινωνιολογία» και σήμερα, αν δεν κάνω λάθος, είπατε και «terra incognita». Αναγνωρίζετε προφανώς στην πράξη τη χρησιμότητα της γλώσσας στην καθημερινότητά μας και καταρρίπτετε ο ίδιος το επιχείρημά σας ότι πρόκειται για μήνυμα από το σκοτεινό παρελθόν.

Λέτε όλες οι χώρες που στρέφονται στα κλασικά γράμματα να κάνουν λάθος; Χώρες οι οποίες διδάσκονται τα Λατινικά στο σχολείο κάνουν όλες λάθος; Ιταλία, Γερμανία, Γαλλία, Ολλανδία, Ρουμανία, Σερβία, Φινλανδία, Σουηδία, Ιρλανδία, Βέλγιο, Πολωνία, Μάλτα, Κροατία, Ισπανία, Πορτογαλία. Να συνεχίσω; Κάνουν όλοι λάθος; Όλοι είναι του παρελθόντος;

Ακούστηκε ότι θα μπορούσαμε να δώσουμε την επιλογή στους υποψηφίους μεταξύ Λατινικών και Κοινωνιολογίας. Έχω αναφερθεί στο ότι αυτό θα έθετε ζητήματα ισότητας πρόσβασης σε τμήματα ή σχολές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από διαφορετικές οδούς, για παράδειγμα να καταλήξουν στη Φιλοσοφική Αθηνών από δύο διαφορετικές οδούς στη βάση διαφορετικών θεμάτων. Αυτό εγείρει ζητήματα τα οποία είναι σημαντικά.

Τράπεζα θεμάτων: Αναφέρθηκα –νομίζω- εκτενώς. Εσκεμμένα –νομίζω- δεν αναφέρεται το γεγονός του 2014, όταν εφαρμόστηκε η τράπεζα θεμάτων. Για πρώτη φορά εφαρμόστηκε ένα νέο σύστημα προαγωγής των μαθητών με «10» και «8» σε κάθε μάθημα και αυτό είναι που οδήγησε σε αύξηση των ποσοστών αποτυχίας.

Σε κάθε περίπτωση επαναλαμβάνω ότι η τράπεζα θεμάτων στοχεύει πρώτον, στην εξασφάλιση της κάλυψης του συνόλου της διδακτέας ύλης από όλα τα σχολεία και δεύτερον, στη διαμόρφωση ενός συνεκτικού, αξιόπιστου συστήματος αποτίμησης της προόδου των μαθητών μέσα από την εξαγωγή συμπερασμάτων και στοιχείων επί αντικειμενικής βάσης.

Αξιολόγηση: Γιατί πολεμάτε τόσο πολύ την αξιολόγηση; Ποιο σύστημα μπορεί να προοδεύσει χωρίς εποικοδομητική αξιολόγηση; Αξιολόγηση υπάρχει σε κάθε έκφανση της ζωής μας και δη της επαγγελματικής ζωής. Γιατί; Διότι βοηθάει στο να εντοπίζονται ανάγκες και αδυναμίες, βοηθάει στην ουσιαστική βελτίωση του παραγόμενου αποτελέσματος, δίνει την ευκαιρία για ανάδειξη δυνατοτήτων και επιτευγμάτων. Οι εκπαιδευτικοί στην πλειονότητά τους επιδιώκουν την αξιολόγηση ως μέσο βελτίωσης της απόδοσής τους, ως επιβράβευση των προσπαθειών τους, αλλά και γνωρίζοντας καλά ότι χωρίς αξιολόγηση δεν μπορούν να εντοπιστούν και να διορθωθούν οι όποιες παθογένειες της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Το αίτημα για αξιολόγηση είναι πλέον καθολικό και δεν έχει καμμία σχέση με την τιμωρία που επικαλείστε.

Είναι αυτονόητη συνθήκη βελτίωσης σε οποιονδήποτε χώρο. Κατ' εξοχήν δε στον χώρο της παιδείας, στον χώρο που κρίνει το μέλλον της κοινωνίας μας. Κατ' εξοχήν εδώ είναι απαραίτητη η αξιολόγηση για τη βελτίωση κάθε εκπαιδευτικού συστήματος. Και η αξιολόγηση συνδυάζεται με την επιμόρφωση εκπαιδευτικών. Η αξιολόγηση συνιστά μια μοναδική ευκαιρία για την εμπέδωση της εμπιστοσύνης στο δημόσιο σχολείο. Αξιολόγηση και επιμόρφωση είναι δύο έννοιες αλληλένδετες.

Για τα ξενόγλωσσα τμήματα: Ακούστηκε από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ότι οι διατάξεις του νομοσχεδίου θα καταπέσουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας και μας θύμισαν την περίφημη φράση του κ. Τσίπρα: «Δεν δίνω ούτε μία πιθανότητα να ακυρωθεί ο διαγωνισμός στο Συμβούλιο της Επικρατείας». Θυμόσαστε –φαντάζομαι- την περίφημη φράση του πρώην Πρωθυπουργού για το ενδεχόμενο η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας να μην ήταν αυτή που προσδοκούσε τότε η κυβέρνηση. Ελπίζω να μην προκαταλαμβάνετε κι εσείς αποφάσεις δικαιοσύνης.

Αλλά ερωτώ: Αφού έχετε τόσες αμφιβολίες για την συνταγματικότητα, γιατί δεν καταθέσατε ένσταση αντισυνταγματικότητας; Γιατί; Μήπως γιατί δεν είχατε πραγματικά επιχειρήματα; Και όλα αυτά είναι απλά ένα παιχνίδι εντυπώσεων;

Αλλά θέλω να απαντήσω στο ερώτημα για το πεδίο εφαρμογής της διάταξης, διότι ξεκάθαρα η διάταξη δεν περιλαμβάνει Έλληνες πολίτες, τους αποκλείει και λέτε ότι αυτό θέτει ζητήματα. Αυτό είναι κάτι που αποκαλείται «αντίστροφη διάκριση», «reverse discrimination», το οποίο ουδόλως απαγορεύεται από το Ενωσιακό Δίκαιο. Σύμφωνα με το Ενωσιακό Δίκαιο -και αναφέρομαι στο άρθρο 18 της συνθήκης- στόχος της αρχής -και της νομολογίας του ΔΕΕ βεβαίως- ίσης μεταχείρισης είναι η εξάλειψη όλων των μέτρων βάσει των οποίων οι υπήκοοι άλλου κράτους-μέλους υφίστανται αυστηρότερη μεταχείριση ή καθίσταται μειονεκτική η νομική ή πραγματική τους κατάσταση σε σχέση με τους ημεδαπούς που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση. Δεν έχουμε τίποτα τέτοιο εδώ πέρα.

Και αλλιώς αν το δει κανείς, αν η διάταξη περιελάμβανε στο πεδίο εφαρμογής τους Έλληνες πολίτες, τότε θα ήταν αντίθετη στο Σύνταγμα διότι το Σύνταγμα είναι ξεκάθαρο ότι δεν επιτρέπεται ακριβώς η επιβολή διδάκτρων για τους Έλληνες πολίτες για τα προπτυχιακά.

Το μόνο ερώτημα που έθεσε επιστημονική υπηρεσία της Βουλής, το μοναδικό, αφορούσε ένα σημείο, τους αλλοδαπούς πολίτες που φοιτούν σε σχολεία εδώ πέρα, σε ξενόγλωσσα σχολεία. Αυτό ήταν το μόνο ερώτημα που έθεσε. Κι εδώ όμως η απάντηση είναι ξεκάθαρη. Αυτοί οι πολίτες έχουν πρόσβαση στα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια μέσα από το σύστημα πανελλαδικών εξετάσεων. Οποιαδήποτε, συνεπώς, άλλη λύση που θα είχαμε προβλέψει, θα είχε θέμα ενδεχομένως με το Σύνταγμα καθ' ότι θα νόθευε το σύστημα των πανελλαδικών και την πρόσβαση στην τριτοβάθμια δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, όπως αυτή προστατεύεται από το Σύνταγμα.

Διαγωγή. Αποστολή του σχολείου είναι να μάθει στα παιδιά γράμματα, να τους μεταλαμπαδεύσει γνώση. Είναι όμως μόνο αυτή η αποστολή του σχολείου; Εμείς πιστεύουμε πως όχι. Είναι και να διαπλάσσει ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες -όπως επιτάσσει το ίδιο το Σύνταγμά μας στο άρθρο 16 παράγραφος 2- να τους μάθει για παράδειγμα μέχρι που φτάνουν τα όρια του καθενός, να τους μάθει δικαιώματα και υποχρεώσεις. Κι αυτό είναι κάτι το οποίο αξιολογείται. Η διαρκής αξιολόγηση και η συνακόλουθη επισήμανση της τήρησης των κανόνων της σχολικής ζωής όπου οι μαθητές μαθαίνουν και έρχονται σε επαφή ως βίωμα και με δικαιώματα και με υποχρεώσεις, αποσκοπεί στο να διαπαιδαγωγήσει τους μαθητές στις αρετές της ελευθερίας και της ευθύνης με δεδομένο ότι αυτές οι δύο έννοιες βαίνουν παράλληλα.

Είναι η πρωτοτυπία της Ελλάδας η αξιολόγηση σχολικής συμπεριφοράς; Ασφαλώς και όχι. Κύριε Φίλη, θα αναφερθώ στα στοιχεία «ΕΥΡΥΔΙΚΗ» Φεβρουάριος 2020. Ναι, στην Ιταλία αν ένας μαθητής δεν έχει έξι στα δέκα και στην συμπεριφορά δεν μπορεί να προαχθεί. Στη Γερμανία τα δελτία προόδου έχουν σχόλια σχετικά με την κοινωνική συμπεριφορά στο σχολείο. Συγκεκριμένα στοιχεία, κύριε Φίλη, όχι fake news.

Ακούστηκε ότι στιγματίζει το παιδί με την αναγραφή στο απολυτήριο. Και ερωτώ: Γιατί στιγματίζεται περισσότερο από το να αναγράφεται εκεί ότι για παράδειγμα είχε 11 στα 20 μέσο όρο. Αν είναι έτσι, δεν θα τον στιγματίσει και αυτό το στοιχείο για όλη του ζωή; Τότε να μην έχουμε καθόλου απολυτήρια, να είναι «tabula rasa», -κι εδώ Λατινικά κύριε Φίλη- η έξοδος του μαθητή στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία.

Με ρωτήσατε αν ρωτήσαμε την αρχή προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για το μέτρο αυτό. Υπάρχει απόφαση της αρχής, είναι η 28/2019, η οποία συγκεκριμένα κάνει διάκριση μεταξύ στοιχείων όπως η ιθαγένεια και το θρήσκευμα που δεν πρέπει να έχουν θέση στο απολυτήριο κατά την αρχή -και το οποίο σημειωτέον εμείς κι όχι εσείς, εσείς δεν το κάνατε, το έχουμε αφαιρέσει- και άλλων στοιχείων όπως ο βαθμός και η διαγωγή. Γίνεται ξεκάθαρη διάκριση στην απόφαση αυτή της αρχής.

Είναι η αξιολόγηση σχολικής συμπεριφοράς το μόνο μέτρο για τη διάπλαση ελεύθερων και υπεύθυνων πολιτών όπως λέει το Σύνταγμα; Όχι. Είναι μία από τις ρυθμίσεις μαζί με πολλές άλλες, όπως η θεματική αλληλοσεβασμού και διαφορετικότητας, ο σύμβουλος σχολικής ζωής και πολλά άλλα.

Μετεγγραφές. Ο κ. Δελής είπε την προηγούμενη τοποθέτησή του ότι μπαίνει ένας ακόμη κόφτης με το ακαδημαϊκό κριτήριο. Δηλαδή, κύριε Δελή, θεωρείτε σωστό ένας μαθητής ο οποίος έχει δουλέψει πολύ σκληρά για να μπει σε ένα πανεπιστημιακό τμήμα με υψηλά μόρια, να εξισώνεται με κάποιον που έχει γράψει δέκα μονάδες λιγότερες, έχει γράψει πολύ χειρότερα; Να έχει μπει στο Πολυτεχνείο με το σπαθί του και να έχει μπει κάποιος ο οποίος έχει πάρει εννιάμισι χιλιάδες μόρια για παράδειγμα; Ναι στα κοινωνικά κριτήρια, αλλά δεν πρέπει πρώτα να διασφαλίσουμε ότι πληρούνται ακαδημαϊκά κριτήρια; Διαφορετικά θα αδικήσουμε και τους μαθητές που εισέρχονται στα τμήματα αυτά μόνο βάσει κοινωνικών κριτηρίων, γιατί μπορεί να μην είναι σε θέση να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις του τμήματος αλλά και αυτούς που έχουν εισαχθεί στη βάση ακαδημαϊκών κριτηρίων.

Και κάτι τελευταίο για τα πανεπιστήμια. Είδα με ενδιαφέρον την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για ονομαστική ψηφοφορία. Είδα εκεί ότι έχετε βάλει ονομαστική ψηφοφορία στο άρθρο που προβλέπει την ηλεκτρονική ψηφοφορία για τα όργανα του πανεπιστημίου. Πόσο πιο πίσω θέλετε να πάμε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Όχι εντυπώσεις, τι άλλο έχει μέσα το άρθρο; Πείτε μας.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα τέλος να απαντήσω σε σημεία κριτικής απέναντι στην πολιτική του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και να κλείσω. Ακούστηκε επανειλημμένως ότι αγνοούμε ζητήματα επαγγελματικής εκπαίδευσης. Επειδή ακριβώς αποδίδουμε ιδιαίτερη σημασία στο θέμα αυτό, ετοιμάζουμε ειδικό νομοθέτημα. Διερωτόμαστε επίσης τι θα κάνουμε με την ειδική αγωγή. Πέρα από το ότι και στον τομέα αυτό θα ακολουθήσουν ρυθμίσεις σε επόμενο νομοσχέδιο, οι πράξεις μιλούν από μόνες τους. Υλοποιήσαμε τεσσερισήμισι χιλιάδες μόνιμους διορισμούς στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση σε εκπαιδευτικούς και ειδικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας.

Ρωτήσατε την στάση μας τον Μάρτιο αναφορικά με το κλείσιμο των σχολείων. Από την αρχή αυτής της κρίσης ακούμε τους ειδικούς. Όταν οι ειδικοί μας είπαν ότι πρέπει να κλείσουν τα σχολεία, αυτό κάναμε. Όταν μας είπαν ότι πρέπει να ανοίξουμε, αυτό κάναμε και πάλι.

Μιλήσατε και πάλι για διαρροή προσωπικών δεδομένων. Και είχατε έρθει στην Βουλή κύριε Φίλη και μας παραδώσαμε ένα στικάκι. Μας μιλήσατε για πρωτοφανή διαρροή προσωπικών δεδομένων. Η καταγγελία σας ήταν πολύ σοβαρή και γι' αυτό και επιφυλάχθηκα. Την εξέτασα ευθύς αμέσως και τι βρήκα; Ούτε μισό προσωπικό δεδομένο μαθητή, ούτε μισό! Κι είχατε μιλήσει για μαθητές και συγκεκριμένα –να δούμε και το απόσπασμα αν θέλετε- για προσωπικά δεδομένα. Ούτε μισό, κύριε Φίλη, πόσα fake news!

Τι ισχύει λοιπόν; Κάποιοι εκπαιδευτικοί ανέβασαν οικειοθελώς μη προσωποποιημένα αποτελέσματα εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, που έλεγαν για παράδειγμα ότι είχαν 80% συμμετοχή στην Ιστορία ή ότι είχαν 70% συμμετοχή στα Μαθηματικά. Αυτό ήταν το περίφημο στικάκι με την περίφημη διαρροή προσωπικών δεδομένων μαθητών.

Εκπρόσωποι και του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΙΝΑΛ μίλησαν για ελλείψεις σε εξοπλισμό. Φυσικά και υπήρχαν ελλείψεις. Φυσικά και υπήρχαν γιατί αναλάβαμε τον Ιούλιο του 2019 και οι φορητές συσκευές σε όλα τα σχολεία της χώρας ήταν τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες. Και εμείς μέσα σε μόλις λίγους μήνες εξασφαλίσαμε είκοσι χιλιάδες επιπλέον από δωρεές ιδιωτών και έχουμε αιτηθεί άλλες σαράντα οκτώ χιλιάδες συσκευές για τις σχολικές μονάδες μέσω ΕΣΠΑ. Και ναι με αυτές θα έχουν καλυφθεί όλες οι σχολικές μονάδες της χώρας σε ελάχιστο χρονικό διάστημα και εν μέσω μιας πρωτόγνωρης κρίσης. Και παράλληλα αναπτύσσουμε και λογισμικά του Υπουργείου και εφαρμογές του Υπουργείου για τις αυξημένες ανάγκες.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Με το παρόν νομοσχέδιο αποσκοπούμε σε ένα σχολείο πιο ουσιαστικό και ποιοτικό, πιο δημιουρ-

γικό και ανοικτό, υψηλότερων προσδοκιών και απαιτήσεων που θα ανταποκρίνεται στην ανάγκη για μια πιο σφαιρική μόρφωση, πιο δημιουργική διαχείριση της γνώσης, ένα σχολείο της εγρήγορσης, της επίτευξης μαθησιακών στόχων, των καλύτερων παιδαγωγικών αποτελεσμάτων, ένα καλύτερο και ασφαλέστερο σχολικό περιβάλλον με σαφείς διαδικασίες αποτύπωσης αλλά και βελτίωσης της ποιότητας εκπαίδευσης, εργαστήρια δεξιοτήτων, ενίσχυση δικτύου πρότυπων και πειραματικών σχολείων, ρυθμίσεις για ένα ασφαλές σχολικό περιβάλλον, ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών στα πανεπιστήμια μας, επιτέλους αξιολόγηση και στην παιδεία.

Ποιος μπορεί να αντιταχθεί στην αναγκαιότητα εισαγωγής όλων των παραπάνω στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Ας κοιτάξουμε μπροστά. Ας οικοδομήσουμε μια κοινωνία πιο δυναμική, πιο συμπεριληπτική, με ισότητα ευκαιριών και χωρίς αποκλεισμούς. Γιατί επενδύοντας σήμερα στην εκπαίδευση παρέχουμε στα παιδιά μας περισσότερα και καλύτερα εφόδια για το αύριο.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μια ευχή για τα παιδιά μας που δίνουν πανελλαδικές εξετάσεις τις επόμενες μέρες. Να ευχηθούμε πολύ καλή επιτυχία στους μαθητές και βεβαίως σε όλους αυτούς που τους στηρίζουν, τους εκπαιδευτικούς, τις οικογένειές τους. Είναι μια συλλογική προσπάθεια προφανώς σε κάθε σπιτικό αυτή. Να ευχηθούμε πολύ καλή επιτυχία στα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις».

Δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με την συναίνεση του Σώματος και ώρα 1:52' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 11 Ιουνίου 2020 και ώρα 10:00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) νομοθετική εργασία: Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Πολιτισμού κι Αθλητισμού: 1. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας του Περού για την πρόληψη της κλοπής, της παράνομης ανασκαφής και της παράνομης εισαγωγής, εξαγωγής, διακίνησης ή μεταβίβασης κυριότητας πολιτιστικών αγαθών και την απόδοσή τους στη χώρα προέλευσης». 2. «Κύρωση του Προγράμματος μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αρμενίας για τη συνεργασία στο πεδίο του πολιτισμού για τα έτη 2016-2020». 3. «Κύρωση του Μνημονίου Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού, Επιστημών και Τεχνολογίας της Ιαπωνίας». β) Ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων «Αναβάθμιση του Σχολείου κι άλλες διατάξεις» και γ) Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας: «Κύρωση της από 21.5.2020 τροποποίησης της από 3.6.2019 Επιμέρους Σύμβασης Δωρεάς για το έργο V της από 6.9.2018 Σύμβασης Δωρεάς μεταξύ του Ιδρύματος «Κοινωφελές Ίδρυμα Σταύρος Σ. Νιάρχος» και του Ελληνικού Δημοσίου για την ενίσχυση και αναβάθμιση των υποδομών στον τομέα της υγείας, που κυρώθηκε με τον ν. 4564/2018 (Α' 170) και άλλες διατάξεις για την αεροδιακομιδή ασθενών».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**